

ARCHIV SKOPALÍKŮV V ZÁHLINICÍCH.

NAPSAL

PETR TESAŘ.

TLUMAČOV 1923, VYDAL ODBOR NÁRODNÍ JEDNOTY V TLUMAČOVĚ.
TISKEM AKCIOVÉ MORAVSKÉ KNIHTISKÁRNY V BRNĚ.

Výpis archivu Napajedelského.

Učinil P e t r T e s a ř , farář tlumačovský.

Úvod.

Stejný osud, jako sta jiných, zastihl též archiv a registraturu panství Napajedelského. Za let sedmdesátých (minulého století byl naložen na fůry a odvezen do papírny tišnovské, aby zpracován byl na nový papír. Nelze původce barbarského jednání tohoto dosti odsouditi; neboť nelze omluviti takové nakládání se starými památkami ani nedostatkem místa na uschování archivu a rozsáhlé registratury, ani snahou po záhubě všeho, co by upomínalo na kruté doby poddanské a na nelidské zacházení pánů Franců s lidem poddaným, tím méně snad výmluvou, že za starý necenný papír přibude aspoň něco do důchodův.

V Tišnově tedy zničen bohatý archiv a registratura Napajedelského panství a s ním souvislého panství Kvasického, statku Tlumačovského a Otrokovského! Pravím bohatý; vždyť držitel těchto statků, hr. Jan Rottal, byl veřejně činný již za doby války třicetileté, byl r. 1641 nejvyšším soudcem markrabství Moravského, za l. 1648 — 1655 zemským hejtmanem; všecka moc v markrabství soustřeďovala se v rukou jeho, ano sahala i přes hranice moravské do Uher, kde byl ustanoveným soudcem nad povstalci. Jak veliká asi byla korespondence jeho soukromá i veřejná! Jak mnoho pramenů poskytovala by badatelům na posuzování tehdejší doby, písemnými prameny tolik chudé! Kolik tu zajisté bylo nahromaděno listin na pergameně psaných, z nichž se nezachovala ani jedna. Vzpomeňme jen na listiny při zakládání nových osad, jichž hr. Jan Rottal založil neméně než 20. Všecko zničeno! Jen nepatrnou část podařilo se zachrániti muži z lidu, jenž neměl literárního vzdělání, než jedině, co mu poskytla obecná škola a co si přisvojil svou vlastní pílí. Byl to František Skopalík rodák a sedlák záhlinický, zemský a říšský poslanec. Tento šlechtetný muž osvedčil více pochopení pro staré písemné památky, nežli vzdělanci, kteří byli původci jejich zkázy. Dověděl se, že archiv Napajedelský odvezen jest do Tišnova, odebral se tam, aby zachránil z něho, co bylo ještě možno zachrániti. Bohužel byla toho jen malá část, ale po

Jí použil Skopalík sám vydatně při sepisování „Památek obce Záhlinic“ r. 1884 tiskem vydaných. Po vydání svých „Památek o. Záhl.“ povzbuzoval mne, bych sepsal podobné památky městečka Tlumačova, a sliboval, že mi poskytne mnohých pramenů právě z této části zachráněné.

Nedostávalo se mi tehda dosti odhodlanosti; teprve když bylo v diecési Olomoucké farářům nařízeno, aby sepisovali pamětní knihy, odhodlal jsem se, že napíši pamětní knihu Tlumačovskou na základě pramenův, a proto vedle badání v archivech, kn. arcib. v Kroměříži, zemském v Brně, zámeckém v Kvasicích, vyžádal jsem si zapůjčení na obci Záhlinické, do jejíhož majetku zachráněná část archivu Napajedelského přešla se jménem „Archiv Skopalíkův“. Za její ochotu slíbil jsem, že chronologicky uspořádám „Archiv Skopalíkův“ a pořídím z něho výpis, aby věděli občané, jak cennou památku zůstavil jim bývalý starosta Frant. Skopalík.

Jelikož v tomto archivu jsou nejen spisy blízkého okolí Napajedelského, ale i širšího okolí i celé Moravy se týkající, proto mysle, že zavděčím se i jiným badatelům, požádal jsem redakce „Časopisu mor. musea zemského“ v Brně za uveřejnění porízeného výpisu, což mi bylo slíbeno s největší ochotou.

Chronologické spořádání činilo mi často obtíže při spisech, které nemají dat a jež jsem teprve mohl vřadit do patřičného roku po srovnání jejich obsahu s obsahem jiných spisů téže doby, aneb při suplikách a stížnostech poddaných k vrchnosti, při podáních soudních a apelacích, které téměř nikdy nejsou datovány, až našel jsem příslušnou resoluci vrchnostenskou, nebo výměr soudní a reskript císařský. Neméně obtíží působila mně advokátská němčina s periodami i několik stránek obsahujícími a s výrazy nyní již neobvyklými; vyskytují se i takové výrazy, které mi sice nepůsobily nesnází, protože mně znám jest jejich původ a význam, ale s nimiž by si mnohý Němec nevěděl rady a ve slovníku marně je hledal, jako na př. „puhoniren“, „odporirung“, er verlangte den „zwod“.

Vypsal jsem z každého spisu body hlavní a nevynechal ani jednoho jména osobního nebo místního, tak že badatel nenajde v originále ničeho podstatného, co by nebylo zkrátka podáno ve „výpise“. Jména osobní a místní jsou obyčejně napsána tak, jak v originále, proto dle doby a různosti pisařů jsou psána různě. Ač jsem se snažil podati „výpis“ co nejkratší, přece některý zaujímá i několik stránek, je-li originál sám o 40, 50 až 100 stránkách. Na konci každého výpisu připsal jsem v závorce, je-li spis originálem, přepisem neb jenom konceptem a v jaké řeči byl napsán původně a v kolika exemplářích jest zachován. Číslice arabská znamená číslo pořadové, které jsem napsal na listině; římská číslice znamená lepenkové pouzdro (firmy Karel Smrczka, Waidhofen a. Ypps). do kterých jsou vloženy spisy.

Odevzdávám práci svou veřejnosti na posouzení a používání.

V Tlumačově. dne 26. října 1908.

1284 března 1. v Brně. Výpis z privileje krále Otakara klášteru Velehradskému daného: hranice zboží kláštera Velehradského (přepis lat.) I. 1.

Staré a prosté přepisy privilejů městečka Napajedel (3.—12. na 10 listech spolu sešitých):

1489 června 5. v Napajedlich. Václava Šturma a Diviše, bratří ze Zahradky a na Buchlově, smlouva s lidmi jeho napajedelskými, aby sobě štěpnice dělati mohli za Moravou na panství Buchlovském. Svědci: p. Albrecht z Šternberka a na Holešově, p. Václav z Žerotína a na Dřevohosticích, vладыka p. Jan Onšík z Bělkovic a na Pohořelicích. Dána a psána na Napajedlich, den sv. Boniface 1489 (přepis Český) I. 2.

1496 června 6. v Budíně. Král Vladislav potvrzuje privilej svého děda Žigmunda, aby sobě Napajedelští les a dříví na stavění brati a voziti mohli s hor Hřibécích : a privilej svého ujce krále Ladislava, aby mohli statky své prodávati, směňovali a komukoliv poroučeti a dávati,

kterézto milosti (odmrt) měli již od císaře Karla IV. a císaře Zigmunda udělené, ale listy ty jim zhořely. Dán na Budině, v pondělí Božího Těla 1496 (přepis česky) I. 2.

1515 února 18. v Napajedlích. Diviš ze Zahrádky a na Buchlově dává pastviště své vlastní, kteréž leží při Moravě v luze, jenž slove pod židy, obci Napajedelské; svědci p. Václav z Žerotína a z Dřevohostic, vladka p. Jiřík Tethour z Tethova a na Malenovicích, p. Burjan z Vlčnova a na Veletinách a p. Jiřík z Domamyslic a na Buchlovicích. Dán a psán na Napajedlích, v neděli po sv. Valentinu I. P. 1515 (přepis česky) I. 2

1527 dubna 12. v Napajedlích. Václav z Žerotína a na Buchlově činí smlouvu s lidem svým napajedelským, kopači, o vinohrady, dává jim lhůtu desátkovou do 7 let, zemního však ani po vyjitě lhůtě dávati nemají. Co se šenkování vín v Napajedlích dotýče, má jiti od vinobraní až do sv. Martina pořádku, od sv. Martina dá on draylink vína neb 2 bečky, jiní však aby nedávali; než kdyby jeho víno vyšlo, dají měštané po pořádku jednu bečku a kopači jednu. Dán na Napajedlích, v pátek před květnou nedělí 1527 (přepis čes.) I.2.

1540 prosince 6. v Napajedlích. Pavel z Žerotína na Buchlově pustil některým lidem napajedelským, Matysovi Krejčímu, Janovi Kohoutovi, Prockovi Ryšavému, Pavlovi a Kučalkovému Janovi, Jankovi tesaři Havlovu, Janovi Hlavatému, Janovi Koláři, zahradu i tenž podsedeck, který sám na své peníze postaviti dal, Valouškově Holému, aby v zahradě panskej grunty volně stavěti mohli a jich v užívání býti, s nimi aby činiti, prodati, dáti a poručiti, komuž by se jim líbilo, mohli beze všech robot panských, kromě toho, co vůbec náleží, povinni spravovati budou. A po vyjití lhoty 7leté každý 40 grošů platu dávati bude. Též k těm novým podsedkům pouští vyklučovati v horách Hříběcích každému z nich na 4 měrice obilí, též na 1 měrici louky v Hlasové. Svědci vladka p. Mikuláš Onšík z Bělkovic a na Bilovicích a p. Dalibor Onšík z Bělkovic a na Pohořelcích. Dán na Napajedlích, v pondělí den sv. Mikuláše 1540 (přepis český) I. 2

1570 prosince 20. v Napajedlích. Frydrych z Žerotína a na Židlochovicích, císaře a krále čes. rada, chtěje aby lidé jeho v městečku Napajedlích, slove Záhumenní a za Horní branou, i někteří v městečku, kteří výsady žádné na své podsedky a na roboty nemají, tak byli opatřeni, aby na ně poplatkův a robot, více než dávati mají, přičiněno nebylo, oznamuje, že každý z gruntu svého neb podsedku ročně 40 groší bílých, při sv. Martině dřevního 4 gr. dávati, ke mlýnu neb stavu 1 den v roce robotovali. 1 den v roce seno

hrabali, k mostkám na Hatích za Moravou dříví a zemi přidávati a dělati mají a tesaře v čas potřeby na náklad panský aby tesaře dělali: každý týž podsedník bude moci sobe volně v horách Napajedelských vyklučovati tolik, aby 4 měrice rži neb jiného obilí vyšiti mohl. Svědci: urozený p. Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském, p. Burjan Tettour z Tettova a Malenovic na Otrokovcích, rytíř p. Joachim Zoubek ze Zdětína a na Zdoukách. podkomoří mark. Mor. Dán a psán na Napajedlích. ve středu před narozením Pána Krista 1570 (přepis český)

I. 2.

- 1573 dubna 19. v Napajedlích. Frydrycha z Žerotína na Židlochovicích smlouva a narovnaní s purkmistrem a staršími vši obce městečka Napajedel lidmi poddanými jeho, o roboty koňské i pěší : že každý pololánník orati má na ozim i jaří do roka 7 dni; obilí ozimého a jarého svézti s poli 25 kop: hrachu 1 vůz, sena a otavy s louky u Topolného a od Otrokovíc 4 vozy. Nažati obilí ozimého 8 kop, jarého 4 kopy. Čtvrtlánníci toho všeho polovici konati mají a k tomu na louce u Otrokovíc a u Topolného trávu na seno i otavu posíci. Rolníci a podsedníci jednostejně do roka po 4 dnech a na těchž lukách mají seno i otavu usušiti a zhrabati. Podsedníci hnůj na rolích panských rozkydati po dvou dnech v roce, též obilí neb seno a otavy v stodolách do roka odmítati po 6 dnech, zeli okopávati po 2 dnech. Rolníci i podsedníci spolu řepu vybrati po 1½ dni Konopí hlavatých natrhati pololánníci po 2 kopách, čtvrtníci a podsedníci po 1 kopě. Všecky tyto roboty konati jsou povinni jen při dvoře Napajedelském a Prusinském a nikde jinde. Kdyby při těchto 2 dvorech robot nebylo, aneb ne tolik, kolik konati mají, nejsou povinni za neodbyté roboty ničeho platiti. Na žádost Napajedlanů nemají jejich sirotci bráni býti ani do dvorů, ani jinam v službu dávání bez vůle přátel jejich. Za louky a kopaniny, které Napajedlané pod platem drží, mají býti při těch platech zůstaveni, a tyto platy nemají jim býti nikdy zvětšovány. Svědci: urození pp. Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském, p. Burjan Tetour z Tettova, z Malenovic a na Otrokovcích a vladýka p Jan Perygar z Perku a na Vahančicích, ten čas úředník na Napajedlích. Dán a psán na Napajedlích, v pondělí před sv. Jiřím 1573 (přepis český)

I. 2.

- 1580 prosince 16. v Napajedlích. Jan Jetřich starší z Žerotína a na Napajedlích potvrzuje poddaným svým městečka Napajedel, slove podsedníci za humnem a za horní branou, i někteří v městečku, kteří výsady žádné na ty podsedky a roboty neměli, obdarování, které jim p. Frydrych. bratr jeho, někdy držitel panství Napajedelského, dal.

- Svědci: uroz. p. Jan Jetřich mladší z Žerotína a na Strážnici a vladyka p. Mikuláš Onšík z Bělkovic a na Bilovicích. Dán a psán na Napajedlich, v pátek po sv. Lucii a Otylii, léta od narození Syna Božího Pána a Spasitele našeho 1580 (přepis český) I. 2.
- 1580 prosince 16. v Napajedlich. Jan Jetřich starší z Žerotína a na Napajedlich potvrzuje lidem zábranským, poddaným svým z Napajedel, obdarování p. Pavlem z Žerotína a na Buchlově, otcem jeho, dané. Svědci titíž jako v předešlém. Psán a dán na Napajedlich, v pátek po památce sv. Lucie a Otylie 1. P. 1580 (přepis český) I. 2.
- 1580 prosince 16. v Napajedlich. Jan Jetřich starší z Žerotína a na Napajedlich potvrzuje smlouvu a narovnání bratrem jeho Frydrychem z Žerotína a vsí obcí městečka Napajedel učiněné. Svědci jako v předešlém. Psáno a dáno na Napajedlich, v pátek po sv. Lucii a Otylii 1. P. 1580 (přep. č.) I. 2.
- 1511 ledna 12. v Olomouci. Král Vladislav i jménem svého syna Ludvíka dává v dědictví Arklebovi Trnavskému z Boskovic svůj hrad v markr. Mor. blízko Hradiště Buchlov a tvrz za městečkem Napajedly, i s jinými městečky a dědinami, se všemi osedlými i neosedlými činžovními lidmi, s robotami, činžemi, rybníky, potoky, řekami, jezery, horami, lesy, kostely atd. a nařizuje Janovi z Lomnic, hejtmanovi, Janu z Pernsteina, nejvyššímu sudímu zemskému, Znatovi z Lomnic, nejvyššímu komořímu markr. Mor., a úředníkům při zemských deskách. aby, kdykoliv požádání budou od Arkleba nebo jeho potomků, tento statek do desk zemských vložili. Dán v Olomouci, v neděli po 3 Králích 1511 (překlad německý a koncept) I. 3.
- 1515 února 18. v Napajedlich. Diviš ze Zahrádky a na Buchlově dává pastviště své vlastní, kteréž leží při Moravě v luze, jenž slove pod židy, obci Napajedelské. Dáno na Napajedlich, v neděli po sv. Valentinu 1515 (2 přep. čes.) I. 4.
- 1532 května 26. v Kroměříži. Biskup Stanislav (Turzo) na žádost vladky Vilíma z Vrchlabí a na Kurovicích. mana svého, dává jemu a jeho nedílnému bratru Janovi Haškovi a lidem jejich ve vsi Kurovicích a Záhlinicích a svým lidem v Chrástanech, jakož i jednomu svému člověku z Hulína. Martinu Lukovi, v lese svém na Luze, který slove „Hulínský Důly“, místa na klučování a na vydělání na louky a pastviska, zejména toto: „Počnouce pod rybníkem naším, který leží pode vsí Záhlinicemi a pod nimž teče voda Rusava, která ty louky, pastviska, jakákoli místa dolní, jezera díly a meze,

rozděluje od lesa hulínského našeho, což z té strany řeky Rusavy až po pole a louky a hranice záhlinské a zase po hranice tlumačovské. kdež táž Rusava schází se se struhou tak řečenou Kobyl, vychází z gruntů našich a vchází do gruntů tlumačovských, to všecko dali jsme svrchu psaným bratřím a lidem na louky a pastvíska k užívání.“ Začež všichni dohromady mají platiti ročně o sv. Martinu 15,5 kopy groši, a sice: ves Kurovice 7 kop, ves Záhlínice 6 kop 38 groši, ves Chrášťany 1 kopu 36 gr. a Lyko Hulínský 16 groši Kdyby toho placení ročního zanedbaly ta která ves, tehdy k tej vsi a k těm lidem, nynějším i budoucím, my i budoucí potomci naši máme právo a budeme moci se toho na nich doupominati a dobývati stávkami lidí (= vězením) dotud, až by ten plat vydán a vydáván byl (přepis Český) I. 5.

- 1540 srpna 5. v Bzenci. Pavel z Žerotína a na Bzenci i na místě svých nedílných bratří Jana a Václava prodává hrad Buchlov. ves Buchlovice s dvorem, kostelem i poddanými, ves Stříbrnice s horami Hřiběcími (udány i hranice hor), s lovčím ve Stříbrnicích, se soudem zemským a krevním, který mají v městečku Žeravicích, ve vsi Kostelci, Žádovicích, Vranovanech (snad Vracov), Moštěnici, Vřesovicích, Labutech, Osvětimanech, Heflich, Skalce, Hežovicích, Domanině, Vážanech, Oujezdě, Medlovicích. Tučapech, Polešovicích. Bor- šicích, Zlechově, Tupesích, Buchlovicích, Břestu, Lhotce, Zlámaně Vsi, Roštině, Traplicích a Jalubích s tím vším právem, jak tento zemský a krevní soud od starodávna k Buchlovu náleží a od výš uvedených vsí byl užíván etc., panu Janovi ze Zástřízl a na Ždánicích k věrným rukám p. pánů: Gerarda z Žerotína a na Dřevohosticích, p. Jiřího z Zástřízl na Morkovicích za sumu půl pátá tisíce a půl třetího sta kop groši hotově vyplacených. Rukojmí kupu jsou: Jan Zajímač z Kunštátu a Jevišovic, nejvyšší zemský sudí, Adam z Lomnice na Brumově, Přemek z Žerotína na Šumberku Jan z Kunovic na Uh. Brodě, podkomoří, Hynek Bilík z Kornic na Veselí, Vilém z Vickova na Cimburku, nejvyšší hofrychtýř. Dán na Bzenci, ve čtvrtek před sv. Vavřincem 1540 (překlad německý) I. 6

- 1573 dubna 20. v Napajedlich. Frydrych z Žerotína na Židlochovicích činí narovnání a smlouvu s rychtářem a staršími i vsí obci vsi Bělova o užívání kopanin a louk v gruntech jeho napajedelských pod Bělovem a při horách jeho ležících. Při času svatého Martina platů stálých dávati mají 10 rýnských 6 groši a slepic o témž času 23, a za pastvy hovězího dobytka a koní v horách, však bez ublížení mladých sečí a louk i slanisk, ovsa mají dávati při sv. Martině 38 měřic a slepic 22 a dříví v horách, kde se jim ukáže,

k potřebě jeho roubati mají po dvou dnech, učiní 30 dní, a ty platy všecky, peníze, oves i slepice fojt bělovský má vybíratí a na Napajedla dodávati. Svědci podepsaní jsou: uroz. p. Burjan Tetour z Tetova, z Malenovic a na Otrokovcích a vладыka Jan Perger z Perku a na Vahančicích ten čas úředník na Napajedlich. Dán a psán na Napajedlich, v pondělí před sv. Jiřím 1. P. 1573 (přepis český) I. 7.

1574 dubna 24. v Otrokovcích. Burjan Tetůr z Tetova a z Malenovic a na Otrokovcích, pravý dědic vsi Kvítkovic, louku a kus trávníka nad Drahany pod rybníkem Trestním ležící na žádost lidí svých ze vsi Kvítkovic pro polepšení živnosti jejich pod plat dává: na každý sv. Václav jednou v roce 6 zlatých peněz a 1 kopu husí mladých dávati, za to jim tu louku a kus trávníku přiřiká k užívání na časy budoucí, a mohou s tím činiti jako svým vlastním bez překážky každého člověka. Svědci: vладыka Wolf Lorent z Juky a na Březolupích, Mikuláš Onšik z Bělkovic a na Bilovicích. Dáno a psáno na Otrokovcích, v sobotu po svatém Jiří 1. P. 1574 (3 přepisy české) I. 8.

1597 října 11. na hradě Pražském. Mocný list císaře a krále Rudolfa II. p. Janovi z Vartenberka a na Napajedlich daný, aby všecek statek svůj, bez statků lenních a manských, za zdravého života neb na smrtelné posteli komukoli odkázati neb poručiti mohl a moc měl. Dán na hradě Pražském, v sobotu po sv. Diviši 1. P. 1597 (přepis český) I. 9

1599 října 28. v Napajedlich. Výpis vkladu z desk zem.: Testament p. Jana z Vartenberka a na Napajedlich. Duši poroučí P. Bohu, od něhož ji přijal, tělo pak má poctivě, podle řádu křesť, v pobožnosti bez zbytečných nádherností v kostele Napajedelském pochováno býti. Statek svůj všecek Napajedelský, totiž tvrz Napajedla s dvorem, pivovarem, mlejnem i městečkem a všelijaké příslušenství na tvrzi a městečku, na všech a dědinách, dvořích a poplužích, horách a lesích, se všemi svršky, nábytky, klenoty, od drahého kamení zlata a stříbra, hotové a jakékoli jemu spravedlivé náležité peníze uroz. p. p. Vilímovi z Roupova a na Mladoňovicích, panu ujcí svému zvlášť milému, jakožto blízkému a věrnému svému příteli, dědicům a potomkům páně poroučí a dává. Svědci: vладыka p. Arkleb z Vickova a na Prusinovicích, pan Vilím Zoubek ze Zdětina a na Zdounkách a Habrovanech, komorník práva menšího zemského kraje Olomouckého, p. Václav Nekeš z Landeku a na Lukově, p. Vilím Nekeš z Landeku a na Zlámaném Újezdě, p. Václav Janaur ze Strachnova a na Nedachlebicích, p. Joachim Bitovský ze Slavikovic a na Malenovicích. Datum na Napajedlich, ve čtvrtek po památce svatých Šimona a Judy 1. P. 1599 (přepis český) I. 10.

1603 dubna 21. na hradě Pražském. Císař a král Rudolf II. potvrzuje Napajedlanům

List císaře Zigmunda svědčící na les Hřiběci a Luhy, aby z nich dříví k stavění bráti mohli, jehož datum v Hradišti 1421, na den svatého Šimona a Judy.

List Ladislava krále na odmrt, jehož datum ve Vídni, 14. Julii 1457.

List Vladislava krále, kterýmž potvrzuje jmenované 2 listy, jehož datum v Budíně, v pondělí Božího Těla 1496.

List Václava Šturma a Diviše, bratří z Zahrádky, pánův napajedelských, svědčící na štěpnice, aby sobě lesy vyklučovati mohli, jehož datum na Napajedlich, v outerý den sv. Boniface 1489.

List Diviše z Zahrádky a na Buchlově svědčící na pastviště při Moravě, kteréž poukazuje k dědičnému jejich držení bez jakéhokoli platu, jehož datum na Napajedlich. v neděli po svatém Valentinu 1515.

List Václava z Žerotína na Buchlově týkající se šenkování vína po pořádku; dán na Napajedlich, v pátek před květnou nedělí 1527.

List Pavla z Žerotína, kterýmž zahradu svou vlastní obyvatelům některým propouští: dán na Napajedlich, v pondělí den sv. Mikuláše 1540.

List Jana Jetřicha staršího z Žerotína, potvrzující nadání Pavla z Žerotína: dán na Napajedlich, v pátek po památce sv. Lucie a Otylie 1580.

List Frydrycha z Žerotína, týkající se každoročních platů; dán na Napajedlich, ve středu po Narození P. K. 1570.

List Jana Jetřicha staršího z Žerotína, potvrzující nadání Frydrycha z Žerotína; dán na Napajedlich. v pátek po sv. Lucii a Otylii 1580.

List Frydrycha z Žerotína, v němž přesně nařizuje rovnost mezi Napajedelskými strany robot; dán na Napajedlich, v pondělí před sv. Jiřím 1573.

List Jana Jetřicha staršího z Žerotína, jímž se potvrzují nadání Frydrycha z Žerotína: dán na Napajedlich, v pátek po sv. Lucii a Otylii 1580 (přepis český) I. 11.

1603 listopadu 30. v Napajedlich. Václav Moll z Modřelic na Napajedlich, pravý dědic panství Napajedel. vsí Kudlovic a Sušic, činí smlouvu s rychtářem, přísežnými a celou obcí vsi Kudlovic a Sušic, svými poddanými kromě mlynáře

kudlovského, že směji v jeho horách a lesích, totiž při Hradských a na hranicích, mimo stranu Traplickou, která do Napajedel patří, dříví pro domácí potřebu, totiž k topení, k plotům hraničním a zahradním koly, k svícení, k vinohradům, k stavění sekati, bráti a vyvážeti, kde jim hajný vykáže, za to bude povinen každý celo , půl a čtvrtlánik nebo podsedník, který koně chová, ročně 20 groši bílých do Napajedel, o sv. Jiří polovici a o sv. Václavu druhou polovici odváděti, čtvrtlánici a podsedníci, kteří koní nechovají, mají za toto dříví 12 groši bílých, při sv. Jiří polovici a při sv. Václave polovici dávati. Také Kudlovským a Sušickým uděluje milost pastí v lesích do Napajedel patřících dobytek hovězí a černý, ale tak, aby mladé seče nepoškozovali: za to budou povinni ročně sypati činžovního ovsa 2 mpty a 7 měřic a do Napajedel odvésti. Osvobozuje je dále od povinného dosud šenkování vína, začez mu ročně platiti mají 30 rýnských, polovici o vánocích a druhou o sv. Bartoloměji. Dává jim též odmrt, aby každý svým jměním vládnouti, dáti a poručili směl za zdravého života neb na smrtelné posteli, a za to každý usedlý, chudý neb bohatý, dávati bude ročně o sv. Martině 6 groši bílých. Svědci: uroz. p. Jan Jetřich z Kunovic a na Ostrohu a N. Světlové, rytíř p. Vilím Zoubek ze Zdětína a Zdounek na Habrovanech, nejvyšší písař zemský, pan Joachym Bitovský ze Slavikovic a na Malenovicích a p. bürgermeister města Hradiště. Dán na Napajedlich, v neděli den sv. Ondřeje 1. P. 1603 (překlad německý, koncept)

I. 12.

- 1604 v Napajedlich. Výpis 7 privileje uděleného r. 1604 Kudlovskému svobodnému dvoru. Václav Moll z Modřelic na Napajedlich uděluje Matoušovi Vejměnskému a jeho potomkům na podsedku tutěz milost jako obci Kudlovské, aby pro všecku potřebu domácí v horách Napajedelských dříví sekati směl, a to i pro případ, že by v budoucnosti měly by ti od panství Napajedelského odloučeny prodejem neb darováním (překlad německý)

I. 13.

- 1611 prosince 21. v Kvasicích. Výpis z desk zemských 1. února 1695: Václav Moll z Modřelic a na Kvasicích prodává vlastní zboží a dědictví, totiž tvrz a městečko Napajedla s dvorem poplužným, s kostelním podacím, s pivovarem, mlejnem. šenkhausem, s řekou Moravou, s mejtem při témž městečku, ves Topolny, ves Spytínov s dvorem poplužným. ves Vrbku, ves Lubnu, ves Kostelany s dvorem poplužným, ves Kudlovce, ves Sušice s dvorem poplužným. s lidmi atd., jak uroz. p. p. Vilím z Roupova na Mladoňovicích a hradě Znojenském mně to postoupiti ráčil . . také to nadání a svobody, kteréž od krále Vladislava na hory Hřiběcí napajedelské k statku

Kvasickému bylo jest dáno a statku Kvasickému náleželo, tolikéž k statku Napajedelskému prodávám a přivlastňuji urozenému panu Janovi Jakubovi svobodnému pánu z Rottalu a na Feystřicích, dědičnému stříbrokomorníku v knížetství Štýrském, za sumu jedno sto a osmnácte tisíc zlatých počtu morav. Rukojmí: Jan Jetřich z Kunovic a na Ostrově a Kunovicích, J. M. krále rada, Lev Burjan Berka z Dubé a z Lipého na Rychmburce a Budišově. J. M. krále lada, Albrecht Zedlnický z Choltic a na Žádovicích, Jan Balcar Getryc z Kinšberku a na Kunvaldě. Bernhard Podstatský z Prusinovic a na Podštátě, Adam Kravařský z Šlejvic a na Novém Zámku, kteří připovídají tři léta spravovati a osvobozoval statek od každého živého člověka ... od židů i od věnných práv. Pakli by toho nečinili, tehdy hned dva z nich. kteří od kupitelův napominání budou, slibují do města Olomouce vjeti a vlehnouti v pravé obyčejné ležení buď osobně nebo místo sebe poslati osobu rytířskou s jedním pacholkem a se dvěma koňmi atd. Datum na hradě Kvasicích, na den sv. Tomáše 1611 (přepis česky) I.14

1611 prosince 31. v Kvasicích. Téhož výpisu překlad do němčiny (3 překlady něm.) I.14

Téhož výpisu koncept překladu (koncept něm.) I.14

1613 ledna 24. v Napajedlich. Mezi Janem Jakubem sv. p. z Rottalu a na Napajedlich z jednej a uroz. vladkou p. Pavlem mladším Krekem Lešťanským z Lešťan stala se smlouva celá a dokonalá, že p. Pavel ml. Krek z Lešťan na místě p. Pavla staršího Kreka z Lešťan, otce svého, prodává od p. otce svého, od sebe a od erbův jejich, též od uroz. vladky paní Markety Borynské z Rostropic, paní manželky své, dvůr jejich ve vsi Sušicích svobodný s mlýnem, s podsedkem. s roli, s lukami, se štěpnicemi i vinohrady, tak jakž toho p. otec jeho podle obdarování na to od uroz. vladky pana Václava Mole z Modřelic, na onen čas pána dědičného statku Napajedelského, panu otci jeho danýho, jsou užívali: „a to s těmito příměnký, totiž valachem jedným, klisnou jednou s uzdami a chomouty na ně, krávy dojně dvě, jalovice dvě, volka jednoho, svině starý dvě a ročnat čtvero, váz okovaný s hnojnicemi a s žebřinami, pluh jeden s radlicí a krojidlem, brány dvě s železnými hřebíky, slepic s kohoutem šest, stůl jeden, stolice dvě, polci v světnici pro náčini kuchyňské a lišty na stěnách přibité dvě a což hlinou zamazáno a hřebíkem přibito jest (kromě almaru černou s příhradami sobě vymínujíc), pšenice 15 měric, rži 15 měric, ovsa 30 měric, hrachu jednu měrici, semence jednu měrici, slámy a sena polovici, káď k vinohradu jednu svrchu-

psanému Janovi Jakubovi svob. p. z Rottalu za sumu dva tisíce sedem set rýnských Svědci: vladyka p. Andreáš Ledenický z Ledenic a na Bilovicích a p. Jan Ebenstolar z Ebenstolu a na Napajedlich. L. P. 1613, ve čtvrtek před sv. Pavlem na víru obrácení (orig. český) I.15.

- 1621 června 2. v Napajedlich. Purgmistr a rada městečka Napajedel oznamují uroz. p. Jakubovi Waisovi v Báňské Bystřici, že po bratru jeho (Martin Weyss z Báňské Bystřice a na dvoře svobodném v městečku Napajedlich, ouředník panství Napajedelského,) zemřelém (jest stát!) statek opatření nemohou, nebo sami sebou dosti psoty jako lidé zbidovaní, zrabovaní a dokonce vypálení činiti mají. Sdělují dále, že t p. bratr jeho stateček svůj povrchní před příjezdem toho lidu vojanského J. M. G. do Vizovic dovésti dal: dobytek pak jeho tiž vojáci zajali všeliký a dům spálili, toliko stoh obilí, v kterémž 16 kop rži a něco více by býti mělo, pozůstává: vidí se nám (piší dále) za nejlepší, abyste od sebe sami ten prostředek vynalezli, kterak by dotčené obilí a roli i zahrady zaopatřeny býti mohly Datum v městečku Napajedlich, ve středu před Památkou sv. Trojice I. 1621 (koncept český) I.16.

- 1621 srpna 6. v Přerově. Jakub Weyss z Báňské Bystřice postupuje Janovi Frondiovi, měštěninu přerovskému a na svobodném dvore při městě Kojetině, statek po svém bratru nedílném Martinu Weyssovi z Báňské Bystřice a na dvoře svobodném v městečku Napajedlich, ouředniku panství Napajedelského, který tohoto léta 1621 bez dědiců sešel a kterýžto statek jemu náleží spravedlivě, ježž však za příčinou odjezdu svého do potřeby vojenské opatření nemůže, aby na miste jeho toho dvoru s rolmi, lukami, zahradami, štěpnicemi a vinohrady na horách Napajedelských tak i na Borsických a všech pozůstalostí po + bratru jeho se ujal, jeho v užívání a držení byl až do šťastného jeho návratu zase z vojny, kdy mu zase všecko postoupili má. Kdyby však na té vojně zahynul, tehdy nemaje žádného přítele v této zemi Moravské sobě upřímného a věrného kromě p. Jana Frondia, jemu ten dvůr svůj se vším, jak ho + bratr držel, za dědičný a vlastní dává a postupuje, a nebude povinen žádnému nic platiti, jen jestli by paní švakrová na tomto dvoře jaké věno od j bratra jeho zavázané měla a dostatečné to ukázala, má ji pro nenařikání na f bratra jeho věno z toho dvoru vydati. Jehož datum v městě Přerově, dne 6. Augusti 1621. Podepsán s pečeti i Mikuláš Ottislav (přepis český) I. 17.

- 1629 ledna 6. v Napajedlich. Jana Kuby, rychtáře napajedelského, a Jiříka Trčky Moštěnského, purkrabí napajedelského, svědomí

ku potřebě pana Jana z Rottalu proti purgmistru, starším a všeckej obci městečka Napajedel strany robotování k stavění dvoru Napajedelského k roku vyslyšené (orig. český) I. 18.

1629 listopadu 7. na Velehradě. Recepis na dodané psaní p. Jana z Rottalu J. M. p. prelátovi Velehradskému svědčící (orig. český) I. 19.

1629 ledna 20 na Velehradě. Kněz Jan Greyfenfels z Pilzenburku, opat kláštera Velehradského, dopisem žádá oznámení od p. Jana z Rottalu, souseda svého, zdali to pravda a z jakých příčin brání poddaným klášterským z dědiny Jalubí a Traplic užívali svobod, které mají sekáním dříví v horách Napajedelských, a poručil poddaným svým, aby je s koňmi a vozmi zajímali. Žádá, aby od toho upustil, „neboť v pravdě jestli se toho nestane a něco z toho mezi poddanými z obojí strany se sběhne, v tom se V. M. opovídám, že za nic o tom věděti nechci“ (orig. český) I. 20.

1630 ledna 24. na Velehradě. Týž kněz Jan Greyfenfels sděluje na odpověď p. Jana z Rottalu v příčině svobod sekáním dříví v horách Napajedelských strany Jalubských a Traplických, že „neuznává sebe tím povinen býti, aby mu jaké vidimusy svobod a nadání kláštera posílal: jsouť takové svobody a nadání v deskách zemských, a tu si je může dáti vyhledati“. Na pohrůžku v psaní p. Rottalové učiněnou odpovídá: „Jestliže pro neodeslaní vidimusů mezi poddanými z obojí strany se něco zběhne, za tím dokonce býti nechci, ale budu věděti, jak sobě k pokojné spravedlnosti přivéstí, a nesmýšlím, abyste desky zemské, v kterých takové svobody vloženy jsou, tupiti a v lehkost sobě pokládati ráčili“ (orig. český, 2 přepisy) I. 21.

1630 června 24. v Napajedlich. Jan svob. p. z Rottalu na Napajedlich a hradě Kvasicích na žádost purgmistra, starších i všeckní obce městečka Napajedel potvrzuje obdarování, jejich předkům od římských císařů a českých králů, též od předešlých dědiců panství a městečka Napajedel dané a císařem a králem Rudolfem II. jako markrabím moravským potvrzené. Dán a psán na Napajedlich, den sv. Jana Křtitele Božího 1630 (přepis český) I. 22.

1630 v Jalubí. Spis rychtáře a starších dědiny Jalubí o sečtení dobytka Jalubských na pastvu do hor J. M. p. z Rottalu oddaných (orig. čes., 3 přepisy) I. 23.

1630 října 15. v Jalubí. Rychtář a starší Jalubští posílají panu rytíři Janovi A. B. C. D. úředníku panství Napajedelského poplatek za 85 kusův a nových 10 kusů dobytka na „pasuňk“ do hor Napajedelských honěného (orig. český, 3 přepisy) I. 24.

1631 května 21. v Napajedlich. Jan svob. pán z Rottalu na Napajedlich a hradě Kvasicích na žádost fojta, starších i všechné obce dědiny Spytinova, lidí poddaných svých, obnovuje nadání a privileje, kteréž předkům jejich od biskupa Stanislava, jakožto na onen čas držitele tejj dědiny, dány byly, ale v tyto pomínulé roztržitosti válečné od lidí válečných k zmaření přišly. Po opisu celého listu biskupa Stanislava Pavlovského na Kroměříži, v pondělí po památce sv. Pavla na víru obrácení 1582 daného, slibuje p. z Rottalu, že Spytinovské při těch robotách v listu vyměřených, v ničem je nezvyšujíc, zanechá. A jakož mu titěž poddani toužebně přednesli, kterak v tyto nepokojné válečné časy dědina jejich k vypálení byla přišla, jej při tom žádajíce, aby mohli na časy budoucí dříví k stavění v horách jeho sekati a odváželi, povoluje to, však aby dříví nikam pod skutečným trestáním neprodávali, nedodávali a neobraceli. Za tuto milost uvolili se každoročně do důchodu držitele vsi Spytinova dávatí: rolníci při času vánočním po 1 zl. mor. a podsedníci po 15 groších bílých. Dovoluje také. aby dobytek všelijaký (krom koz a mladým secem neubližujíc) jak od starodávna taky budoucně v horách jeho Spytinovským pásti mohli, za to povinni jsou každoročně dávatí: Všechna obec při času sv. Václava 2 zl. mor. a zvlášť každý rolník a ti podsedníci, kteří koně neb voly tažné mají, při času sv. Martina ovsa 2 měrice. 2 slepice a 15 vajec, podsedníci z větších podsedků každý 1½ měrice ovsa, 1½ slepice a 12 vajec a z menších podsedků 1 měrici ovsa, 1 slepici a 10 vajec. Odmrti mají vykoupěny a dávají za ně: rolníci po groši a podsedníci po 2½ groši: při tom je ponechává i na budoucí časy. Co se vína z povinnosti šenkování dotýče: poněvadž od starodávna vína panského každoročně po 2 bečkách z povinnosti šenkovali, proto je při tom zanechává, za kteréžto víno, šenkující máz po 12 kr., za 1 bečku při sv. Jiří a za druhou při sv. Václavě platiti mají. Platy z gruntův a podsedkův, slove úročních, dávatí povinni jsou: každý půlláník platu úročního při sv. Jiří 1 zl. mor., 15 groši bílých, vajec 20, z větších podsedkův 1 zl. a vajec 15, z menších podsedkův 15 gr. bílých a 10 vajec, item při času sv. Václava téhož platu úročního každý půlláník 1 zl. mor. 15 gr. bílých a 2 slepice, z větších podsedkův 1 zl. mor. a 1½ slepice a z menších podsedkův 15 gr. bílých a 1 slepici do důchodů pána a držitele vsi Spytinova odváděti. Svědci: p. Zdeněk Frant. Lev z Rožmitálu a z Blatná na Doubravici, Skalici a manství Čechovicích, J. M. C. rada a komorník a J. V. K. M. p. kardinála nejvyšší komorník a kostela Olomouckého hofrychtýř. p. Kryštof Orlik svob. p. z Lažiska na Litultovicích, Sedlici a Wyžskách, J. V. K. M. rada a komorník, a rytíř p. Mikuláš Otislav z Kopenice a na Kelči, hejtman panství Kroměřížského. Datum na zámku Napajedelským, den památky Heleny královny 1. P 1631 (přepis český)

1532 (?) Starý popis panství Napajedelského: Dvůr Napajedelský a Prusinský, které role k nim náleží, čím jsou osety a jaké povinnosti rolníci napajedlští k těm dvorům mají. Ke dvoru Napajedelskému patří mlýn, vinohrad, zahrady a v horách louky, slove Žutovy, jsou též rybníky a altýře, pálenice a olejna: u dvoru Prusinského pustá chmelnice. Šenkýři v Napajedlích jsou: v dílně u mlýna a na velikém šinkhauzu. Jaký a kolik jest dobytka při dvoře Napajedelském. Co patří panství při vsi Topolném. Dvůr Allenkovský a jeho pole, louky a štěpnice, kolik a jaký je dobytek v něm. Dvůr Sušický — role louky, staví se tam nový mlýn, kolik a jaký dobytek v něm (orig. český) I. 26.

1635 května 25. na Velehradě. Jan Bořička, správce na Velehradě, dopisem žádá p. Jana svob. p. z Rottalu a přimlouvá se za poddané kláštera z dědiny Traplic, aby jim kopaniny, ze kterých desátek, a louky, z nichž plat do Napajedel spravují, jako i svobody jejich, které jim vypověděny byly, i na dále ponechány byly, poněvadž jsou to starodávné věci od předkův J. M. přijaté (orig. a přepis český) I. 27.

1635 května 30. P. Jan Greiffentels, opat kláštera Zbraslavského a Velehradského, visitator a generální vikář řádu Cisterciánů, stěžuje si u kardinála Dietrichsteina na Jana svob. p. z Rottalu, že 1. klášteru a jeho poddaným bere louky a kopaniny ve svobodách udělané. 2. poroučí lesy, ve kterých má klášter tolik práva, jako Napajedelský pán. hubiti kulováním a pálením, 3. uvádí do lesů velké množství Valachů, aby si tam zřídili salaše, dobytek pásli a lesy, klášteru na truc, plundrovali: Valaši. Bůh ví odkud přišli, usazují se mezi hlavními silnicemi a blízko kláštera, a konvent, jako už po dvakrát, od Valachů byl vyrabován, nebude ani hodinu jistým: a poněvadž Valaši mohou svobodně v lesích se toulati, mohou si snadno zříditi zbojnická doupata, z nichž budou přepadati a vražditi cestující. Prosi proto p. kardinála, by jako zemský hejtman takové nesprávné jednání p. Rottalovi zakázal, klášter v jeho svobodách chránil a konečně p. Rottalovi nařídil, by své poddané k faře Spytinovské příslušné přidržel k tomu, by desátek, o němž neví, kam se odvádí, odváděli, kam jim opat poroučí, by pomocí toho desátku mohl býti postaven kostel Spytinovský před několika roky řekou Moravou odnesený (překlad německý) I. 28.

- 1634 června 27 na Velehradě. Druhá stížnost téhož opata v téže záležitosti, hlavně však na repliku p. Rottala, v níž uvádí, že klášterští poddaní dotud mohou louk a kopanin užívat, dokud jemu, Rottalovi, líbiti se bude, a že p. Rottal žádá ukázání privileje na užívání takových louk a kopanin (překl. německý) I 29.
- 1634 června 14. na hradě Mikulově. Kardinál a kníže Dytrychsteyn, biskup Olomoucký atd., listem sděluje Janovi svob. p. z Rottalu, že mu příležitost odesílá pro vyrozumění dvoje psaní kněze Jana Greyffenfelsa z Pilzenburgu, opata kláštera Zbraslavského a Velehradského, visitatora řádu Cistercienského (orig. český) I 30.
- 1634 (?) Třetí stížnost téhož opata na pana Jana z Rottalu u p. kardinála z Dietrichsteyna, že poddanou svou z dědiny Kudlovic, kterou za manželku pojal poddaný klášterský Daněk z dědiny Zlechova, nechce propustiti z poddanosti, ač ji byl ústně před rytířskými a poctivými osobami propustil, ale že si ji docela konfisciroval a k ruce své obrátiti dal. Prosí o nařízení p. Rottalovi, aby spravedlnost chudšímu jeho poddanému na jeho dokonalou záhubu zdržována nebyla (orig. český) I. 31.
- 1635 června 21. na hradě Kvasicích. Jan svob. p. z Rottalu na Napajedlich, hradě Kvasicích, J. M. G. rada, komorník, J. V. O. K. M. p. kardinála a knížete z Dytrychsteyna soudu, dvoru biskupství a knížetství hlavního kostela Olomuckého hofrychtýř a hejtmán krajský kraje Hradištského, vyznává reversem, že jsou na žádost jeho purkmistr, rada i všechna obec městečka Napajedel, poddaní jeho věrní, z své dobré a svobodné vále (prohlídající a rozvažující všeliké jim činěné pomoci a zvláště v durchzuzích vojenských, že netoliko zachránění, ale i nemalým nákladem zakládání bývali) mimo povinností a dní obdarování jejich, kteréž ode něho potvrzené mají, obilí jeho několika muttů do Mezříče vozili, obilí žali, ovsy vázali, hnůj vozili, konopě i poskornice trhali, třeli, ovoce sušili a jak na rolích jeho mimo povinnosti, tak také na rolech a kopaninách pustých orali. Takové jejich dobrovolné, k zalíbení jeho činěné pomoci v robotách jim, erbům a potomkům, též obdarováním, privilegiím, nadáním a konfirmací jeho k žádné škodě nyní i na časy budoucí býti nemá (2 české přepisy) I. 32.
- 1635 srpna 11. v Klášteře Zbraslavském. Kněz Jan Greiffenfels, opat kláštera Velehradského, p. Janu svob. p. z Rottalu odpovídá na psaní ze dne 10. srpna, že udává p. Rottal příčiny, pro které mezi

nimi nesousedství vzniknouti mělo, ale mnohem jinej by se toho nedorozumění grunt naleznouti mohl. Než poněvadž k pokoji raději a k dobrému sousedství nežli nevoli a vojně, kterou tak dobře duchovnímu jako světskému proti nepříteli svému vésti sluší, náchylným se býti dokládati ráčí, proto navrhuje, aby z obou stran dobré pány a přátely vydali, kteří by je vyslechnouce porovnali, zatím však až do jeho příchodu na Velehrad, aby jeho poddaným a konventu ubližovati a překážeti dopustiti neráčil (orig. český, 4 přepisy) I. 33.

1635 srpna 16. v Kvasicích. Jan svob p. z Rottalu napsal odpověď na druhém listě dopisu opatova, že vždycky raději se pány sousedy v dobrém sousedství tráví, nežli se škorpi: nadto pak aby s duchovními, kteří se za nás modlí, a vojna jim nepřisluší, bezpotřebně co začítí jměl, než také sobě své brati a v ně sahati nedopustí. Pročež aby to, kdo druhému křiv, vyslyšeno, a bude-li možno, porovnáno býti mohlo, rád k tomu povoluje (original český, 4 přepisy) I. 34.

1637 dubna 4. v Brodě Uher. Jan mladší Jakartovský z Sudic slibuje Janovi svob. p. z Rottalu, že sumu peněz, kterou při minulých svátcích vánočních položití jemu měl, po svátcích slavného hodu vzkříšení Páně osobně zaplatí (orig. čes.) I. 35.

1640. Registra panství Napajedelského na příjem všech a všelijakých platův a důchodův, jak peněžitých tak obilních; totižto předně platů sv. Jírského, potom sv. Václavského z gruntův vycházejících, též i ze všelikých jiných kusův, jako štěpnic, luk, kopanin a jakž by se koli dále jmenovati mohly a pod platem byly. tolikéž obilí, slepic a vajec, in summa to i jiné vše pod jeden každý grunt specifice u přítomnosti jednoho každého rychtáře a držitele svého gruntu, psáno a počítáno se nalézá ku počtu sv. Václavskému leta 164.... Týká se to městečka Napajedel, vsi Topolného, Sptytinova, Kudlovic, Sušic a Alenkovic Nových (orig. čes.) I. 36.

1641 dubna 24. ve Zlíně. Karel Kryštof Podstatský svob. pán z Prusinovic na Veselíčku, Zlíně. Otrokovcích, Bartošovicích a Starej Vsi, J. M. C. rada a hejtman krajský kraje Olomouckého, dává Bartoloměji Františkovi Ronovi z Leskovce za jeho věrné služby, které, když u něho sloužil, vykonával, dvůr svůj v dědině Kvítkovicích, jejímž držitelem jest, s lánem rolí a zahradami, štěpnicemi, loukami, k tomu podsedeck podle téhož dvoru na konci při cestě, kterou se od

Malenovic k Napajedlům jede, ležící se třemi kusy rolí a jednou loukou, více také z druhé strany téhož dvoru ležící grunt pusty s púllánem rolí i se vším od starodávna příslušenstvím; osvobozuje jej od všelikých robot, platův, poplatkův a jiných všelijakých povinností, kteréž prve z téhož dvoru a podsedku dávány byly. Dále dává mu svobodu pásli dobytek svinský na žaludě a bukvě v horách a lesích bez poplatku peněžitého neb oспověho; v hoře jeho Šarově dříví k stavění, k palivu bez překážky roubat k potřebě své; všecko to dává jemu, paní manželce, dítkám jeho, erbům a budoucím potomkům jeho tak, by to všecko držeti, prodati, darmo dáti, zastaviti. zafrejmarčiti neb na smrtelně posteli odporučili mohli. Svědci: uroz. pán Jan Kryštof Orlík, svob. p. z Lažiska na Sedlnici a Litultovicích, jak J. M. C. tak J. A. K. M. rada: rytíř pan Jiřík Trach z Březiho a na svobodném mlýně v Jezernici. Dán a psán na Zlíně, den památky sv. Jiří 1641. Vidimus s pečeti ouřadu městečka Napajedel dne 27. června 1653 (2 přepisy české, 2 překlady něm.) I. 37.

- 1641 října 20. na Velehradě. Jana, opata kláštera Velehradského, kvittance, že dal vyzdvihnouti a k sobě přijal z truhlice, která s kostelním stříbrem J. M. p. nejvyššímu sudimu zastavena jest, tři pytlíky širokých tolarů, v každém pytlíku po 200 širokých, za které jině peníze v Olomouci se složili mají (orig. čes.) I. 38.
- 1641 července 1. ve Vidni. Dekret císařský české kanceláře ve Vidni, podepsaný Vilémem hrab. Slavatou a Albrechtem z Kolovrat, Janovi hraběti z Rottalu na Napajedlích a hradě Kvasicích atd., nejvyššímu sudimu markr. Moravského, aby se dostavil k arciknížeti Leopoldu Vilémovi, biskupu Olomouckému atd., jenž se odebere k armádě, aby mu o armádě na Moravě zprávu podal, jej doprovázeje (orig. něm.) I. 39.
- 1642 srpna 20. v Kroměříži. Dopis bez podpisu hraběti Salmovi o dobytku z Uher do Rokytnice přihnaném, o 200 nových Valaších, které zítra na pomoc odešle (orig. čes.) I. 40.
- 1648 února 1. v Hradišti. Jan hrabě z Rottalu na Napajedlích. hradě Kvasicích, Tlumačově, Veselí, J. M. C. rada, komorník, nejvyšší král. zemský komorník a generál válečný, dává povolení k založení nové vsi v horách svých, již dává jméno Janíkovice. Jeden každý může si k gruntu svému, který si postaví, vyklučovati tak mnoho rolí a luk, jak poddaní Allinkovští mají. Do 7 let jak od kontribuce císařské k zemi, tak také od platů všelijakých, kromě z hor, jim lhůtu dává. Vidimus 10. října 1695, Hradiště (2 přepisy čes. a něm.) I. 41.

- 1649 července 8. ve Vidni. Dopis bez podpisu, v němž nejv. mincmistr království Českého uroz. a statečnému rytíři (jméno není uvedeno) vytýká, že sahá do jeho pravomoci, když obmezuje privileje Hor Kutných, ukládá kontribuci a počíná si tak, jako by byl on pánem Hor Kutných (or. čes.) I. 42.
- 1649 října 23. v Roštíně. Instrukce, na jaký způsob z poručení V. U. hraběte a pp. Jana z Rottalu Petr Heyl k vybírání mejt napajedelského a otrokovského se zřizuje a dostavuje (12 bodů) (originál český) I. 43.
- 1650 června 18. v Brně. Jan hrabě z Rottalu určuje napajedelským poddaným pokutu za to, že purkmistr, rada a celá obec svévolně v úplném shromáždění obce, bez všelike stížnosti před úředníkem neb officíry jeho na podrychtáře městečka nenáležitým způsobem sáhnouti a jej biti se opovážili, za kteroužto nemalou výtržnost nejen v pokutu, ale pro příklad jiným v skutečné trestání upadli, však na jejich ponížené prosby a přimluvu vzácných osob k nim se milostivě nakloňuje a trestání, kteréhož vedle vyměření práv byli zasloužili, vedle sebe pouští, za pokutu pak jsou povinni jedno šenkování jedné bečky vína při času vánočním zanechat: místo dřevního platu mají dříví k stavění a palivu kupovati; grunty a podsedky v městečku dosavad pusté ležící od datum ve dvou letech lidmi hodnými osaditi (přepis český) I. 44.
- 1650 června 20. v Napajedlích. Purgmistr a rada (všichni jsou podepsáni) a celá obec městečka Napajedel, nynější i budoucí, reversem zavazují se Janu hr. z Rottalu, pánu svému, pokutu jim pro zbití podrychtáře. spolusouseda svého, v úplném shromáždění obecním uloženou na sebe vžiti a slibují ničež takového nechvalitebného se nedopustiti s tou nadějí, kdyby se obsazení pustých gruntů v tom dvouletí stalo, že jim to. co privileji mají potvrzeno, zase milostivě J. N. K. II. užívali dáti ráci (přepis český, překlad a koncept německý) I. 45.
1650. Rejstra heygenská (hájenská) městečka Napajedel přepsaná leta 1650 na příjmy všelijakého platu z kusův, štěpnic, louk, kopanin a jakkoliv jmenovati se mohou a pod platem jsou, psán od hejných napajedelských Václava Ševce a Jana Tejneckého (orig. čes.) II. 46.
1651. Rejstra heygenská městečka Napajedel přepsaná léta 1651 na příjmy atd., jak výše (orig. čes.) II. 47.
- 1651 dubna 14. v Napajedlích. Z poručení Jana hr. z Rottalu na Napajedlích, Kvasicích. Tlumačově, Otrokovcích, Veselí a Holešově,

cis. rady, komorníka, general, válečného komisaře a hejtmana zemského, též s jistým nařízením pana regenta ujal Jiřík Nezbeda z dědiny Kvitkovic. grunt — požár v dědině Kvitkovicích, slove Mathezovský, s polouláním roli i se vším k němu od starodávna příslušenstvím, tak aby jej z místa jak náleží vystavěl podle patentu J. M. C. a snesení sněmovního dne 1. září 1650 v městě Brně zavřeném. Lhota od kontribuci a všelijakých daněk J. M. C, též od robot a platův J. V. H. M. ode dne 14. Aprilis 1651 až do 14. Aprilis 1654. t.j. 3 léta jemu se dává. Rukojmě za vystavění a dobré hospodářství všeckna obec Kvitkovská: tíž rukojmí zaplatí do důchodů J. M. Hr. 10 rýnských pokuty, kdyby do půl roku nestavěl, a 20 fr., kdyby ten grunt opustil, a jsou povinni jinším hodným hospodářem grunt osaditi; podepsán Josef Brezovský z Lipova (orig. český, překlad německý) II. 48.

1651. Rychtář, purkmistr a starší dědiny Velkých Pavlovic, poddaní Jana hr. z Rottalu, podávají při mezi Ondřejem Zemánkem a Janem Hanákem, sousedy, povstalou tím, že Ondřej Zemánek na cestě z jarmarku hustopečského jdouce Janu Hanákovi plundroval, na cti týral a vyčítal, až se do bití dali: a ač před právem domácím jednou i po druhé k porovnání přišlo, přec zase Jan Hanák žalobu přednáší pro ono týrání dne 4. července 1651, proto při onu na J. V. H. M. podávají a ku pomoci se uvozuji (orig. čes.) II. 49.

- 1652 července 28. v Napajedlích. Memoriál na Napajedlích daný obsahující 14 bodů ohledně robot ve žně, dosazení nového rychtáře Pavla Loubalíka, sena vožení, vinných beček ohledání, o jiného sládky se postaráni, o povinnostech Ranofreyových, o vybrakování škopu k prodeji, mouky k Sptinovu doplavení a do Brna odeslání, kapounů do všech dvorů nejméně 4 kopy dáti řezati, na Holešov psáti o specifikaci, mnoho-li ještě židé mají štipek brati. Collation in Cancellaria Regii Tribunalis Brunae 30. Aprilis Anno 1683 (přepis český) II. 50.

1652. Zpráva, v jakém způsobu rybníky na panství Holešovském a statku Kurovském z jara r. 1652 se vynacházejí mají. 1. Rybník pod Lehotici, slove Nový, 2. rybník Tetour, 3. rybník podfarní v Mysločovicích, 4. rybník pod Mysločovici, slove Sečný, 5. rybníček za Matulovi, 6. rybníček spodní Miškovský, 7. rybníček pod Miškovici, slove Jakubec, 8. rybníček Rackovský pode vsí, 9. rybníček Rackovský prostřední. 10. rybník Rackovský dolní, 11. rybníček pod Žeranovici, 12. rybníček pod Lehotici, slove Hájek. 13. rybník u Holešova, 14. rybníček Tučapský. Při statku Kurovském 1. rybníček pod dvorem, 2. rybníček za láznou, 3. rybníček od Záhlinska (orig. český) II. 51.

- 1653 března 31. v Holešově. Poukázka pisaři důchodnímu panství Holešovského, aby dal dvěma synkům na útratu do Brna, jež se tam zahradnictví učiti mají, 24 krejcarů (or. čes.) II.
52.
- 1653 prosince 5. Seznam luk traplických, a kdo jich užívá, a luk pustých, kterých žádný neužívá (orig. český) II.
53.
- 1653 (?). Purgmistr, fojt a starší i všechna obec dědiny Traplic a Jalubí žádají Jana hraběte z Rottalu, aby jim užívání hor Napajedelských nezapovídal. nýbrž je na časy další, jak od starodávna v pokojném užívání zanechal (originál i překlad český) II.
54.
- 1653 prosince 8. v Napajedlich. Relace Jiříka Pavíkovského (úředníka napajedelského) p. Janovi hr. z Rottalu o loukách kudlovských a traplických a o poplatku lučním, pastevním a z rol. kterých poddaní kláštera Velehradského užívají, jaké roboty konali poddaní minulého týdne (3 přepisy české) II. 55.
- 1654 února 7. na Velehradě. Jan, opat velehr., navrhuje Janovi hr. z Rottalu strany těch platů klášterských poddaných z Traplic do důchodů napajedelských odváděných, by té věci spěšný učiněn byl konec, aby úředníci obou stran očitě se přesvědčice a bedlivě uvážice to tak sprostředkovali, by ani důchodům J. Ex. ani těm chudým lidem nebylo zkrácení nebo bezprávi učiněno (orig. český, překlad něm) II. 56.
- 1654 února 11. v Brně. Přípis Jana hr. z Rottalu na správce napajedelského Pavíkovského, aby stížnost Traplických, kterou přikládá, bedlivě vyšetřil a jemu obšírnou zprávu podal. (Stížnost. Memoríál s č. 54., jest uvedena) (orig. německý) II.
57.
- 1654 března 11. Odhad ročního platu z louk traplických, pustých louk dřívím zarostlých a louk, na kterých dědina Jankovice založena a kterých tito užívají, učiněný Bartošem Kudlovským, purkmistrem Salčíkem, hajným Mandrabem, též Václavem Ševcem a Janem Tejneckým, hajnými napajedelskými (orig. český) II.
58.
- 1654 března 13. ve Sv. Mikuláši. Jiří Kohút, obyvatel v Decszomilové v hrabství Liptovském, jako poručník a otčím Zuzany, pozůstalé dcery, po + Valentinu Šenkovi, obyvateli města Libavy, a Jiří Husar, celní výběřci a obyvatel města Sv. Mikuláše, jako II. poručník

téhož sirotka, oznamují, že jejich přítel Valentin Šenk pozůstavil dcerku Zuzanu, kterou oni vychovali a dávají Janu Fastovi, spoluobyvatele města Meziříče, moc, aby pozůstalé peníze po + Val. Šenkovi, vy- hledá-li jaké, v jejich přítomnosti sirotku vyplatil (orig. lat., 2 překlady něm.)
II. 59.

1655 března 15. v Městě Libavě. Baltazar Ignaz Nagell, cis. vrchní solní účetní Olomouckého kraje, dopisuje Jiříku Kohoutovi, hostinskému Techlarzskému a Jurzikovi Husarovi, mýtnému ve Sv. Mikuláši, zdali kdo žije z rodiny Valentina Šenka, rozeného v městě Libavě, jenž by právo dědičné po něm prodal (orig. něm.)
II. 60.

1655 března 31. ve Sv. Mikuláši. Rychtář a rada města Sv. Mikuláše ve vidjeku Liptovském na žádost Jiříka Husera, jejich města obyvatele, a Jiříka Kohůta, uroz. paní Kubiny Janové poddaného a dědiny Vitomelovic obyvatele, a Zuzany, Valenty Šenka z městečka Libavy pozůstalé dcery a sirotky vydávají svědectví (a na druhém listě téhož archu) (orig. český) II.
61.

1655 dubna 2. ve Sv. Mikuláši. František Kubini de Felsö Kubyn vydává svědectví, že Zuzana jest dcerou Valentina Šenka. někdy úředníka jeho (orig. český) II.
61.

1655 dubna 2. Baan Anna, pozůstalá vdova po uroz. p. Janu Kubiny de Felsö Kubin, na ten čas ve Vithomiloucsach. vydává svědectví, že Valentin Šenk z města Libavy na Moravě v jejich církvi sv. Marskej pořádně do stavu manželského vstoupil, pojavše za manželku Zuzanu, dceru Jana Husky: že zplodili dvoje dítky, jedno pachole, které zemřelo, a druhou dceru, která na křtu sv. přijala jméno Zuzana : udává dále i kmotry, a kdy se dcera narodila, totiž roku 1640 3. máje (orig. český) II.
62.

1662 března 22. v Městě Libavě. Vidimusy tří předešlých svědectví do němčiny městskou radou Města Libavy dne 22. března 1662 přeložené a potvrzené i (orig. německý) II.
63.

1657 ledna 17. ve Vidni. Dopis V. J. Zachty (?) na Jana hr. z Rottalu, v němž jménem p. kancléře mu radí, aby soudní nedorozumění s p. z Hoffmanů raději přátelským způsobem skrze komisaře vyrovnati hleděl a zbytečně nezaneprazdňoval práva a osob (orig. český) II.
64.

1657 února 7. ve Vidni. Dopis od téhož V. J. Zachty témuž J. hr. z R., že

a dále, že ve Vídni velký poplach způsobilo tažení Ragozovské (Rákóczy) do Polska (orig. český) II.
65.

1658 března 3. praes. P. Jiří Drtil žádá Jana hr. z Rottalu, by mu rest 47 fr. 30 kr. zaplatil a neodkazoval ho na zahradníka, od něhož jen s velkou prací polovici vykázaných peněz vymohl (orig. český) II.
66.

1658 června 17. na Velehradě. V. z Křižovic, úředník z Velehradu, oznamuje Jiříkovi Pavíkovskému, úředníku napajedelskému, že Jan Čebela z Traplic si stěžuje, že mu novoosadníci v Košicích louku berou a že neckáři v tej novej dědině čtyři do dědičných vlastních gruntů traplických chodí a veliké škody na dříví působí (orig. český, 2 přepisy)
II. 67.

1658 června 17. v Napajedlich. Odpověď z Napajedel na předešlé psaní úředníku velehradskému, že ani Jan Čebela ani jiní sousedé trapličtí od (časů) Španělů žádných platů z louk nespravují a takové za sebou zadržují, ačkoliv již několikrát při vrchnosti se to urgirovalo: buď na krátce neb dluh spravili, neb o louky přijdou. Co se neckářů týče, že v gruntech traplických škody působí, na to se vyptá, mezi tím však měli by Trapličtí prokázati, jestli co svého mají, ale bojím se, že oni peprně za to časem odpovídali budou (2 přepisy české) II. 68.

1659 února 7. na Velehradě. Jan, převor velehradský, píše Jiříkovi Pavíkovskému, úředníku napajedelskému, že sirotci, které si vrchnost napajedelská osobí, jsou velehradští poddaní, třebas jim vrchnost napajedelská nějaký milosrdný skutek prokázala, tím ještě nestali se jejími poddanými (orig. český) II.
69.

1659 února 16. v Jalubí. Týž převor těmž úředníkovi napajedelskému, že poddaným jeho vzaty byly koně v horách, a to ve Zdounských anebližto Buchlovských, a že kvaltem k horám Její hr. Exc. jich přivedli. „Nevím, co to za nesousedství!“ Dále podává zprávu, že jeho poddaní pro dalekost jízdy na mýta sobě ztěžují jezdit, ježi o by bylo za slušné dáti znamení, kudy mají jezdit, aby mýto spatřili (orig. český) II.
70.

1659 srpna 28. — Vyznamenání vedle tohoto vyšetření platu loučného, jak mnoho by sousedé trapličtí restýrovali, kdyby jej tak ročně odvozovati měli, jak se pokládá, což se toliko pro zprávu J. V. H. E. M. činí (orig. český) II.
71.

kanovníkem a proboštem kláštera Fulneckého, též rytířem Václavem Maximil. Rejzvicem z Kadeřína na Šamařovicích a Chřenovicích, soudcem zemským knížetství Opavského od panny nevěsty dožadanými přáteli, strany druhé: Ženich své nevěstě Evě Zuzanně Košovně ze Starého Újezda dává na dvoře v dědině Kvítkovicích 500 zl. a dítkám svým s prvnější paní manželkou zplozeným tolikéž v jiných rozdílných praetensích, nápadech, které by na něj po paních přátelích přijíti a připadnouti mohly, činí ji ve všem po smrti své nápadnici a dědičkou. Nevěsta nepřináší ženichovi ničeho, než co by po rodičích aneb jiných přátelích nápadem a jakýmkoli způsobem, tolikéž na dluzích a jiných praetensích na ni přišlo. L. P. 1662 v pondělí před 1. nedělí v postě, jenž jest 20. února. Na Slatině (přepis český, překlad německý) II. 72.

- 1662 března 11. ve Sv. Mikuláši. Rychtář, starší a celá obec města Sv. Mikuláše ve viditsku Liptovském oznamují soudcům města Libavy na Moravě, že panna Zuzanna, dcera Valentina Šenka, jejich spoluměšťana z Libavy pocházejícího (viz č. 58—63) zvolila si p. Matouše a Jakuba Hartery a Pavla Šenka, aby ji v městě Libavě u soudu zastupovali v záležitosti dědictví po otci v tom městě ji připadlého (přepis latinský) II. 73.

- 1662 května 27. ve Sv. Mikuláši. Táž rada města Sv. Mikuláše oznamuje radě města Libavy, že na žádost Jiřího Kohouta, chce se zaujmouti sirotka Zuzanny, dcery Val. Šenka, která byla o své dědictví v Městě Libavě lstivě připravena Janem Fastem; posílá zároveň výsledk svědků to dokazujících (překlad německý) II. 74.

- 1662 května 31. v Gerchalum felum(?). Melchior Kubini a paní Kubini de Felső Kubin vydávají svědectví v té záležitosti adresované na veledůst. pana Eliáše Františka Castelle, kostela Olomouckého kanovníka a probošta (orig. lat.) II. 75.

- 1662 bez data. Mattes Hurdes, měšťan libavský, obrací se na kanovníka a probošta El. Fr. Castelle jako příbuzný sirotka Zuzanny Šenkovy, máje sestru jejího otce za manželku, o zastání její dědičné záležitosti. Z přípisu toho lze seznati, že Matěj Šenk v městě Libavě měl dva syny, kteří oba při vpádu maďarském na Moravu za Betlena Gáboru dostali se do zajetí tureckého. Valentin Šenk byl uherským jedním pánem vysvobozen, zůstal v jeho službě, usadil se pak ve Sv. Mikuláši, kde se oženil a později zanechal sirotu Zuzanu, o jejíž dědictví se tu jedná (orig. něm.) II. 76.

1662 července 1. v Městě Libavě. Pürgermeister a rada města Libavy vysvětlují proboštovi El. Fr. Castellovi celý spor o dědictví, svému spoluměšťanu Hurdesovi nedávají nejlepšího vysvědčení, zastávají se spíše Jana Fasta (Faist), který ono dědictví byl lstivě na sebe převedl, udávaje malou jeho cenu (orig. něm.) II. 78.

1663 dubna 26. na Velehradě. Kněz Bartoloměj Ferreus, opat kláštera Velehradského, odpovídá úředníku napajedelskému na dopis ze dne 24. t. m. strany louk a kopanin k panství napajedelskému patřících, jichžto dědina Traplice v užívání svém drží a z nichž předešle plat do důchodů napajedelských zapravován býval, a v příčině rolí babických, blíž dvoru Alinkovského ležících, že by rád žádosti jeho vyhověl a poddané své k zapravení spravedlivého poplatku přidržel, ale dokud jeho slušné žádosti strany vydání Václava Ševcového z Babic, poddaného klášterského, jenž beze vsí příčiny s odjetím s sebou rozličných věcí na grunty napajedelské zběhl, tam se posavad zdržuje a na několikero jak J. V. Hr. Exc. tak úředníkovi učiněné psaní vydán býti nechce, vyhověno nebude, žádá také v této býti omluven (přep. č.)

II. 79.

Německý překlad tohoto přípisu opatova s poznámkou: Tohoto psaní opatova se především použije proti Velehradu, neboť v něm přiznává p. prelát bez odporu, že grunt (sporný) patří vrchnosti napajedelské. Je také ochoten přidržeti klášterské poddané k zapravení zasezené činže, co by tak spravedlivého povinni byli. Nyní však by konvent, jak slyšíme, rád napřed upřel grunt a chtěl by jej klášteru přivlastniti, aby pak také i každou činži z něho mohl upřiti (koncept německý)

II. 79.

1666 března 21. v Holešově Tomáš Bořinský (důchodní nebo purkrabí?) v Holešově žaluje Janu hr. z Rottalu na hejtmana holešovského, že ho nevinně viní z opilství, sám však že u židů holešovských tak střídme přes půlnoc pije a s židovkami tance provádí, že pokaždé odstónati to musí; dále že se krade z komor purkrabských sukno, plátno, luntý, příze, konopí, koudel atd., a pan hejtman to trpí a věci ukradených nehledá (orig. český) II. 80.

1666 srpna 2. v Napajedlich. Václ. Horáček, úředník napajedelský, podává Janu hr. z Rottalu zprávu 1. o prasatech, že odstávcata pro nedostatek nerostou, 2. dobytek pro nedostatek pastvy hyne, 3. on sám že jest nemocen, snad souchotinami, žádá proto dovolenou na 1½ neděle, 4. žádá aby otrokovský fišmeister Matěj Doubravka byl propuštěn a místo něho Jíra Šemík, podsedník, za fišmeistera přijat,

5. že dostávají-na deputát ryby nejmenší místo prostředních, 6. že se násadní štiky při lovení rybníka Tlumačovského do altýřů vozily a prodávaly, místo aby se do rybníků nasadily, 7. že farář malenovský neslouží každé druhé neděle, mnoho na hony jezdit a chodit, veselosti a hodů si hledí, a z jeho kázání poddaní málo se ponaučí, 8. radí proto, aby fara byla zřízena v Napajedlich, z čehož p. hrabě bude mít užitek, neboť lidé nebudou nuceni chodit na cizí panství ke křtu, k oddávkám, ale budou pít a jíst na gruntech hraběcích, a tak peníze hraběti zůstanou (originál český) II. 81

1667 dubna 15. v Olomouci. Christian Gross z Olomouce píše hejtmanovi holešovskému Jakubovi Gabrielovi, že zaslané křížalky odevzdány byly p. Sommrovi, ale chybělo na míře $5\frac{1}{4}$ měrice; křížalek z Bystřice že také p. Sommer odebere (orig. něm.) II. 82.

1667 dubna 22. v Kvasicích. Václav Adalbert Schefflinger z Rohrsdorfa, úředník kvasický, vymlouvá se faráři malenovskému, že na něho žádných versů neskládal, jak hejtman holešovský (Jak. Gabriel) o něm zprávu dal, ale že p. Gabriel sám psal nějaké verše, které se dotýkaly p. faráře malenovského, a že jemu opis dal. který on zase p. Vinařskému, hejtmanu malenovskému. na jeho žádost vydal (orig. český) II. 83.

1667 dubna 22. a května 20 v Napajedlich. Cedule peněžitá (t.j. účty) panství Napajedelského, statku Otrokovského a Tlumačovského, zabírající 4 týdny, t.j. ode dne 22. Aprilis až do 20. Maij 1668 (orig. český) II. 84.

1668. Poznamenání platů loučních, jak mnoho by dědina Traplice restirovala, jenž každoročně odpravovati jměli, k milostivému spatření J. V. Hr. Excell. podaná (orig. český) II. 85.

1668. Výpis z akt soudu zemského ze dne 7. ledna 1668: Gottfried z Walldorfa jménem Melichara svob. p. z Ledenic, poručníka sirotků po Marku Lubedickém, žádá o vyslání komisařů ze zemského soudu na vyšetření a uklizení sporu o hranice mezi zbožím kláštera Velehradského a statkem Ořechovským, oněm sirotkům patřícím. Povoleno, a za komisaře určení byli Jiří Křištof z Proskova a Hanuš Zigmund z Petřvalda, přisedící zemského práva, assessor král. tribunálu a král. hejtman kraje Hradištského. (Na témž listě II. str. dále) (přepis něm.)

1668 března 15. na Velehradě. Bartoloměj Ferreus, opat velehr., odpovídá baronovi (? snad Gottfridu z Walldorfa), že mu nemůže, ba nesmí

dokladů svých v příčině hranic domaninských poslati, ač jich v rukou má, a že spor ten patří před královský tribunál (přepis latinský).

- 1668 března 27. na Velehradě. Týž opat odpovídá na dopis svob. pána ze dne 19. t. m, že mu neoznámeno, oč při té komisi má se jednati a jaké nároky dělá strana ořečovská, dále že jeho zástupce (patronus causae) v čas pánem ustanovený nemůže se dostaviti. Žádá proto, by mu sděleno bylo něco určitého, oč komise má jednati, potom dá si na tom lépe záležeti (přepis něm.) II. 86.
- 1668 května 8. v Olomouci. Dekret od konsistoře o inventuře v. p. Jiřího Alexandra Schodkovského na faru napajedelskou a pohofelskou (přepis latinský) II. 87.
- 1668 září 23. v Kvasicích. Jiřík Jevíčský (úředník kvasický) podává Janu hr. z Rottalu zprávu, jak zvelebiti hospodářství, a na konec prosí o propuštění ze služby (orig. český) II. 88.
- 1667 října 21. v Napajedlích. Václav Ludvík Brandýs (?) sděluje Janu hr. z Rottalu na jeho poručení, co viděl a slyšel, a co by k dobru vrchnosti nebylo, a to „beze všech respectů a ohledů: tak že podaného svého spisu pod datum 14. srpna t. r. ve Vidni nic jiného nespatril, než v tom spisu všechno pouze pravda se najde, jediné samý handle a soudy našeho úředníka s p. farářem malenovským, v hospodářství milostivé vrchnosti hyndrování; příklad: na rybníku Metlově u Tlumačova, který pěkným plodem a potěrem v ty povodně bez násady jistou částkou obdařen byl, na hlavu spuštěn jsouc, a ty handle v tej svůj začátek vzaly, pozdě k vylovení přišel, něctco ptactva, potěr a plod od lidí rozmarněný“ (orig. český) II. 89.
- 1668 října 23. v Bystrici. Havel Kubík prosí Jana hr. z Rottalu za odpuštění svého provinění, slibuje, že svůj rest zaplatí a za něho modliti se bude (orig. český) II. 90.
- 1670 dubna 22. a května 20. v Napajedlích. Cedula peněžitá (= účty) panství Napajedelského, statku Otrokovského a Tlumačovského, zabírající čtyry týdny ode dne 22. Aprilis až do dne 20. Maij, vše léta 1670 (orig. český) II. 91.
- 1670 ledna 1. a června 24. v Napajedlích. Počet peněžité č. 5., registra peněžitá panství Napajedelského, statku Otrokovského a Tlumačovského, zabírající půl letha před proslého, t.j. od 1. Januarij do 24. Junij letha 1670. Za správy vzactně slovutného pana Sykmunda Frantze Rosy, ten čas ouředníka panství a statků naddotčených, a mně Jana Antonína Šimonika, písaře důchodního (orig. český) II. 92.

1670 října 31. v Brně. Dlužní list Jiřího Markvarta svob. pána z Višnic na Leponicích. Šebkovicích a Červen. Martinkově, jimž vyznává, že mu Jan hr. z Rottalu, dědičný pán na Holešově, hradě Kvasicích, Peškovicích a Quadrubě, rytíř zlatého rouna atd., na jeho snažnou prosbu zapůjčil 12.000 rýnských, by mohl zaplatiti věřitelům, kteří mu hrozí exekucí. Zajištěn jest na Leponicích, Šebkovicích a Červ. Martinkově. Svědci jsou: rytíř Jiří Protivec Žalkovský z Žalkovic, pán na Jevičku a Hradisku, a p. Sigmund Leopold Sak z Bohuňovic, pán na Biskupicích (pečetí zachované) (orig. český) II. 93.

1672 prosince 5. v Napajedlích. L. P. 1672 dne 3. Decembris při tej skrz p. Jakob Gabriele z Engelšteyna, všech panství J. V. H. Excell. v Moravě ležících inspectora, a Jana Antonína Symonika, buchhaltera, též Zygmunda Frantze Rosu, ouředníka, Václava Bardu, písaře důchodního Václava Horáčka, purkrabího, a Samuele Jevického, písaře obilného v Napajedlích, na místě vrchnosti panství Napaj. z jedné a velebným knězem Janem, převorem, též N. N. ouředníkem kláštera Velehradského, na místě poddaných z nížeapsaných osad k těmž klášteru náležejících z strany druhé na domě J. V. H. Excell. v Napajedlích vykonanej conferentí tiž poddaní kláštera Velehradského přednášeli totiž z dědiny Babic: Jan Donata a Václav Švec že 1 neb 2 leta před vojnou švédskou od obce Babické J. M. H. Excell. na Kvasice platu z kopanin do důchodů napajedelských 40 fr. nosili, kterýchž J. M. H. Exc. přijati chtíti neráčila z tej příčiny, že se 4 fr nedostávaly a že Trapličti svých povinností též nepřinesli, s doložením: O vás, sousedkové, nic nejní, já bez vás bejt nemohu a vy beze mne, vy užíváte mejch rolí a já na vašich také můj dobytek pastí dám, jakožto já váš a vy moji sousedé — Václ. Švec přednesl, že za 2 neděle na to nesl 44 fr. úplných zase do Kvasic, ale p. hr zase jich nepřijal, pokud také Trapličti, co jsou po- vinni, nepoloží. Odešli a posavad nic neodvedli. Přítomní Jura Svoboda, purgmistr, Jura Pospíšil, fojt, Matěj Churý, konšel, a Jan Olejník z obce Babické prohlašují se jednomyslně, že ten spravedlivě každoročně po 2 fr. povinný plat náležitě platiti chtějí. Mikuláš Juříků z dědiny Traplic zprávu činí, že od r. 1620 asi 2 neb 3 peněžité roční platy z louk k rukám hejných kudlovských zaplatili, a od toho času posavad, že hejní jich neupomínali. — Pavel Čevela z Traplic oznamuje, že těch poplatných louk k vy- stavení a na pastvisko dědiny Janovej 10 neb 11 louk a na vystavení dědiny Košíků 3 neb 4 odjaté jsou, a některých že Košíčti také užívají (orig. český) II. 94.

1672 prosince 5. v Napajedlích. Výkaz platu peněžitého, též ovsu a slepic z rol, louk a lesův, k panství Napajedelskému dědičně náležejících, jenž tak poddaní kláštera Velehradského od mnoha let, však vše do vůle hraběcí Excellentí v užívání jsou (orig. a přep. čes.) II. 95.

- 1672 prosince 10. na Velehradě. Odpověď na puncta, které tak dne pominulého 5. Decembris léta přítomného 1672 v Napajedlich od panův officirův v nich podepsaných odevzdané jsou v příčině platův peněžitých, též ovsa a slepic z rol, louk a lesův, k těmž panství Napajedelskému náležejících, jenž tak poddaní klášterští od mnoha let v užívání jsou ; podepsáni jsou: Matyáš Ferd. Frantz Kraus, Matyáš Ferd. Počenský a Matyáš Letovský (orig. český) II. 96.
- (?) bez data v Kroměříži. Matěj Tesař obviněný z mordu na Zbořilovi, z Chrástán do Kroměříže jdoucím, a ve vězení v Kroměříži se nacházející prosí Jana hr. z Rottalu za ochranu a přimluvu, by z vězení propuštěn byl, slibuje, že se se svou manželkou usadí na jeho panství, kde mu hrabě vykáže (orig. český) II. 97.
- 1673 února 8. v Bystřici. Kněz Tobijáš v Bystřici omlouvá se dopisem vdově pí. Alžbětě (další adresa je utržena), že na pohřeb svého přítele přijeti nemůže pro nemoc „kamene“ (orig. český) II. 98.
- 1673 září 4. na Velehradě. Psaní opata velehr. Petra p. Zigmundovi Frant. Rosovi. hejtmanu panství Napaj., v příčině osypu ovesného a slepic od jalubských, traplických a babických poddaných klášterských, do důchodů napajedelských dávaných (orig. český) II. 99.
- 1673 října 11. na Velehradě. Petr, opat velehr. odpovídá Zigm. Frant. Rosovi. hejtmanu napaj., na jeho psaní ze dne 8. t. m., že louka ve vlastních gruntech kláštera ležící, z níž užitek ke dvoru Sušickému a k Alinkovskému každoročně se bere. k žádnéj faře nepatří aniž kdy patřila, nýbrž vlastně klášteru náleží: jakým právem z ní užitek se bral od Napajedelských, to on, hejtman, producirovati má. „Podobně z rol v gruntech babických ležících, klášteru patřících a ne k faře Spytinovské. z kterýchž osyp pšeničný na pivovar klášterský vychází, a Spytinovští poddaní panství Napajedelského je užívají, nebo jinší role k faře Spytinovské jsou, s kterýmiž i já jakožto colator kostela a fary Spytinovské co poroučeti mám, v jakém položení jsou a jak je dlouho užívají, hrubě dobrou vědomost oni Spytinovští mají, odkud pochází a jakým právem je užívají, to oni a ne já budou povinni světle prokázati“ atd. (2 přepisy české) II. 100.

- 1673 listopadu 6. Žaloba donucená a žádost opata velehr. proti J. Excell. p. hraběti z Rottalu královskému úřadu hejtmanství zemského podaná strany spolium a kvaltu, totiž zabrání 124 kusů hovězího dobytka a 170 kusů černého, poddaným klášterským ze vsi Traplic (orig. český) II.101.
- 1673 prosince 24. na Velehradě. Kněz Petr Silavecký, opat velehr., odpovídá hraběti Janu z Rottalu v příčině vydání nějakých kvitancí Greyffenfeldského urovnání aneb kláštera jeho privilegium takto: „Že mně posavad o žádné rozepři anebo procesu vědomo není, nýbrž že já toliko jakožto spoliatus především restituován býti pohledávám, tak jak za právo jest, a dokud se to nestane, do žádné rozepře jiti nechci ani povinen nejsem. Bude-li něco proti mně při právě žalováno, budu viděti, jak pokračovali aneb se hájiti. Abych pak své míněné obrany před časem prohlašovati a V. Hr. Excellent! zbraň vlastní proti sobě do rukou dávati měl, k tomu se dle práva povinen býti neuznávám“ etc. (orig. čes) II.102.
- 1673 Extract z počtu peněžitýho vánočního panství Bystrického vedenýho roku 1673, z statku Prusinovského platu sv. Martinského (s poznámkou: Prusinovice a Lišná odvádějí povinnosti své do Bystřice, Bořenovice, Roštění a Kostelec ale do Holešova) (orig. český) II.103.
- 1673 prosince 6. Seznam všech spisů, které panu z Jaaru. zemskému advokátu a zástupci Jana hr. z Rottalu, dne 6. prosince 1673 odevzdány byly, týkající se sporu o louky, role a pastviska poddaných klášterských z Traplic, Jalubí a Babíc (koncept něm.) II.104
- 1674 Pořádek a vyšetření gruntův a podsedkův dědiny Topolnej k panství Napajedelskému náležející, kteréž jakž na budoucí časy zůstávají mají, uvazujíc případnost místa i jiných k tomu patřících věcí s dobrým zdáním Martina starého Hlaváčka a jiných starých hospodářů v přítomnosti officirů panství Napaj. a celej obce Topolnej (orig český) III.105.
- 1674 Všechny osady k statku Otrokovskému přináležející (Otrokovice, Kvítkovice, Sazovice) stěžují si u Jakuba Gabriele, inspektora všech moravských statků J.V.H. Exc. a obrhejtmana holešovského, že 1. Napajedla městečko potahuje je k příspěvku na mistra popravniho, ač jak živi k němu nepřináleželi, nýbrž někdy ku právu zlínskému, 2. že pan Ron ze svého dvora nechce konati povinnost kontribuční ani lánovou ani domovní ani kominovou, 3. že nařízeno jim zaplatiti židovi dluh za pálení, což jim teď není možno pro chudobu; žádají strpení až do „novýho“. Výnos na to zní:

- 1674 Července 16. v Holešově. 1. Outraty na mistra popravniho strany Pavla Auředníčka na panství Napajedelském, statku Otrokovském a Tumačovském vedle lánův rozdělena býti má, však poněvadž ty dva statky před tím ani nyní tím povinny nebyly, pročž jest povinno panství Napajedelské pod pečeti městečka se reversirovati, že budoucně jim též vedle lánů napomáhati budou. 2. Jest pan Ron povinen to, co od země uloženo jest, zapraviti aneb to na náležitém místě objednati, aby statku Otrokovskému za tak mnoho porážky bonificiret se stalo. 3. Poněvadž žid platit musí, i jemu platiti věc slušná jest (orig. čes., překl. něm.) III. 106.
- 1674 Sumární taxa neb ocenění panství Holešovského (bez 12 manských domův a bez rolí a louk dvoru Ruclavského, které také k manství patří) a dědiny Količina a půl dědiny Kyselovic, také panství Bystrického, statku Prusinovského a 11 dědin Dřevohostických (orig. něm.) III. 107.
- 1674 lednu 9. v Meziříčí. Jiřík Fr. Vokner píše svému bratrovi o lehkověrném židu Šajrovi (orig. česky) III. 108.
- 1674 ledna 12. v Brně. Král. úřad hejtmanství zemského oznamuje p. opatu kláštera Velehr. strany vydání jistých inštrumentův, dotýkajících se zaplacené povinnosti z užívaných jistých gruntův, které Jan Pavel Gar, advokát zemský a zmocněný p. Jana hr. z Rottalu, žádá, aby je v čase právním dvouch neděl pořád zběhlých králův. úřadu hejtm. zem. přednésti ráčil (orig. český) III. 109.
- 1674 ledna 16. v Kvasicích. S. Jevický (úředník kvasický) žádá svého kmotra Jana Ant. Šimonika, účetního všech panství J. V. Hr. Excell. na Moravě, o radu při sepisování účtův a jině (orig. český) III. 110.
- 1674 ledna 19. na Velehradě. Kněz Petr Silavecký, opat, kn. Jan, převor, kněz Steffan, subpřevor, kn. Jiřík, senior, a celý konvent Velehradský zmocňují Jiřího Hausperského z Fanale, aby jejich jménem všechny potřeby a důležitosti active et passive při právě i sic jednati a všechno to konati mohl, co by oni přítomni jsouce řídili nebo konati mohli a měli, k zisku i k ztrátě (originál český) III. 111.
- 1674 ledna 22. v Kvasicích. S. Jevický, úředník kvasický, oznamuje svému kmotrovi Janovi Ant. Symonikovi, účetnímu v Holešově, že zvláštním poslem posílá mu výkazy, co skopního a po zběhlých, jako také z vlastního užitku obilí, též po kolika kuších dobytka ovčího ostříhaného, vlny zimní aneb letní se nachází (orig. český) III. 112.

- 1674 února 5. na Velehradě. Fr. Jannes, Velehr. kláštera profess, převor a farář jalubský, a Matyáš Ferd. Frant. Kraus, úředník, vyznávají, že jsou k vyšetření sporu do Napajedel vysláni (viz č. 93), nijakého kontraktu z r. 1638 nepředkládali, protože neměli a nemají (originál česky) III.113
- 1674 února 9. v Hranicích. J. J. Kondilluss (farář?) z Hranic vyslovuje paní Alžbětě Bartoníšové, měšťance v Meziříčí nad Bečvou, svou soustrast nad úmrtím manželovým III.114
- 1674 února 9. Celý konvent Velehr. a jeho zástupce Jiří Hausperský podávají repliku král úřadu týkající se restituce zajatého dobytka a škody in puncto commissi spolu proti J. Excell. hr. z Rottalu (přepis něm.) III.115
1674. Jan Pavel z Gahr, mandátár J. Exc. hr. z Rottalu, podává na král. úřad zemského hejtmanství dupliku proti klášteru Velehradskému týkající se zajatého dobytka (přep. i konc. n.) III.116
- 1674 února 12. Jiří Hausperský. splnomocnenec kláštera Velehradského, podává král. úřadu hejtmanství zemského právní odpověď a excepci proti J. Exc. hr. Rottalovi (or. č) III.117
- 1674 února 24. v Kvasicích. S. Jevický, úředník kvas., oznamuje Janu Ant. Symoníkovi, účetnímu J. Exc. hr. Rottala, kmotrovi svému, že p. úředník v noci přijel, a co vyřídil, toho p. oberhejtmanovi po tomto schválném poslu zprávu činí (originál český) III.118
- 1674 února 28. v Kvasicích. Týž S. Jevický přeje těmž J. A. Symoníkovi šťastného vyřízení u J. Exc, prosí ho, by mu byl u J. Exc. dobrým patronem a jemu toto psaní při- ložené odevzdal (originál český) III.119
- 1674 března 14. v Novém Jičíně. Jiří Ferd. Czinglerz píše z Jičina Nov. paní švakrové, že jest od P. rectora S. J. v Olomouci zmocněn, poslati zdejšího písaře (Pavla Weydlinga). aby, kdykoli by se testament otevřel, na místě pana magistra Franciska přítomen byl, a všeho náležitě relaci učinil (originál český).
- (Na rubě straně téhož přípisu jest) plná moc Matoušem Zeidlerem, Collegii S. Jesu Olomucii Rectoris, udělená Pavlovi Weydlingovi, syndikovi města Nov. Jičina, dne 2. března 1674 (přepis něm.) III.120
- 1674 března 22. v Brně. Šimon Kordík, hospodář rotalský, potvrzuje, že Martin Stýskal všecky spisy z Vidně do Brna přišlé v jeho přítomnosti paní Korové do rukou odevzdal (originál český) III.121

1674. Replica J. Hr. Exc. p. hr. z Rottalu mandatarii proti veleb, klášteru Velehradskému podaná slav. kr. úřadu hejtmanství zemského (koncept čes.) III.122
- 1674 dubna 5. v Brně. Král. úřad hejtmanství zem. oznamuje p. opatovi a konventu kláštera Velehr., jakých právních posicí p. Pavel Gar jménem p. Jana hr. z Rottalu na jisté svědky strany dobytka, skrze hejtmana napajedelského pod- daným z Traplic náležející, zajatého podal, na kteréž posici má svá interrogatoria do dvou neděl u hejtmanství zem. složití (2 orig. čes.) III.123
- 1674 dubna 19. v Brně. Pavel Gar jménem hr. z Rottalu žádá král. úřad hejtmanství zemského v příčině pře proti vel. klášteru Velehradskému, aby přiložené articuli additionales ad danda interrogatoria communicovány byly (orig. č.) III.124
- 1674 května 1. v Meziříčí. Paní Alžběta píše svému synovi Janovi Symoníku v příčině hrobového kamene na + jejího manžela (originál český) III.125
- 1674 května 4. v Meziříčí. Bernard z Žerotína dotazuje se Jana Symoníka, účetního, kdy z Holešova odejde pošta do Vídně, že by po ní zaslal p. švakrovi Jul. Podstatskému peníze k doručení Felixovi, komorníku J. Exc. hr. Rottala, který by je již na patřičné místo dodal. (Na druhém listě téhož dopisu napsána jest odpověď Symoníkova.) Nemůže udati času, kdy by bylo možno zaslati peníze do Vídně, ale chce psáti hofmistrovi J. Exc. hr. Rottala Felixovi Burjanovi, aby p. Juliovi Podstatskému doručil tolik, kolik on zde přijme (originál něm.) III.126
- 1674 května 8. v Meziříčí. Bernard z Žerotína posílá J. Symoníkovi 100 říš. tolarů s žádostí, aby psal Felixovi Burjanovi, by tolik p. Jul. Podstatskému vyplatil. (Na rubé straně:) Potvrzuje Symoník příjem 100 r. tol. a slibuje dopsati Fel. Burjanovi (dopis ten na II. listě téhož psaní (or. n.) III.127.
- 1674 května 28. v Kvasicích. S. Jevický sděluje Janovi Ant. Symoníkovi, J. Exc. hr. Rottal. všech panství mor. účetnímu v Holešově, že mu posílá po Vávrovi Lubenském z městečka Kvasic, povědomé kuželky a pár koulí, vinšujíc, aby pan kmotr spolu s druhými pány oficíry v dobrém zdraví jich užití mohl (or. čes.) III.128
- 1674 května 28. v Meziříčí. Paní Alžběta sděluje v odpověď na přípis svého syna, důst p. magistra Fr. Aloya Barthonia Soc. Jesu v Jičíně v Čechách, že dne 3. května, že od smrti svého manžela není valně zdráva, že jest jí trpěti i pronásledování a protivenství, jako např.

musí-li slyšeti řeči, jakoby její + muž v noci obcházel v domě a ji i ostatní domácí strašil (překlad něm.) III.129

- 1674 května 29. v Meziříčí. Táž paní Alžběta píše svému synovi Janu Ant. Symonikovi, účetnímu v Holešově, že nápis hrobový přijala a kamenáře ještě ten týden by ráda spatřila, aby se ten kámen vyhotoviti mohl, neb z té příčiny že na hrobě jejího manžela země se něco slehla, nerozumní a snad i zlí lidé divné řeči o nebožtíkovi spargírují (roztrušují), totiž že by v tej zemi odpočinuti neměl.

Na II. listě téhož psaní sděluje, že pro jejich p. důchodního přijeli z Boskovic p. pulkrabí, polesný a někteří mušketýři: "jak bude, nevím" (orig. čes.) III.130

- 1674 června 2. v Meziříčí Táž paní Alžběta píše svému synu J. A. Symonikovi do Holešova ohledně kamene hrobového a jeho nápisu, že p. děkan radí, aby na vrchu nějaká sentence z písma sv. vystavena byla, jejíž volbu jemu ponechává (or. čes.) III.131

- 1674 června 5. v Brně. Král. úřad hejtmanství zem. oznamuje p. opatovi kláštera Velehr., z jaké příčiny Jan Pavel Jar, zmocněný hr. Rottalský, articulos additionales na svědky v excepce strany jistého dobytek pobraného podal, a vyzývá jej, aby svá interrogatoria do dvou neděl k témuž úřadu složil (orig. čes.) III.132

- 1674 června 17. v Meziříčí. Daniel Balt. Hukvaldský píše Jan. Ant. Symonikovi, účetnímu do Holešova, že svým odjezdem „tesknosti dostatek dodal, a to pro příčinu ještě dokonale nevyvedených počtův a nejvíce vykázaných reštův, poněvadž reštantníci znamenitě a hlavně znova záporu tešou, až jich hanba poslouchat": oznamuje také, že kámen hrobový již hotov a kamenář že obdržel 8 fr., ač žádal 10 fr. (or. č.) III.133

- 1674 června 25. v Kvasicích. S. Jevický předkládá J A. Symonikovi, účetnímu, po mistru fundtlederským ve verkštatě vynašlých a vyčtených „všelikých kůží poznamenání, které se k poznamenání Martina, staršího tovaryše, dobře srovnává, prosí dále svého p. kmotra, aby ho z toho absolvirovati ráčil, aby při tom více nic činiti neměl tak aby ti tovaryši bojice se ho pryč nezutíkali, a pak jemu vina přičtena býti nemohla (orig. č.) III.134

- 1674 července 5. v Brně. Rozhodnutí c. k. tribunálu ve při mezi opatem velehr. a hrabětem Rottalem o zajatý dobytek v poli na pastvě poddaným klášterským ze vsi Traplíc: pan hrabě povinen jest od každého zajatého kusu dobytek přijíti 1 groš bílý český a dobytek navrátiti; a poněvadž oni klášterští poddani v těch gruntech, které

se jim zapověděly, prve stále pásávali, mají se při tom zachovati, naproti tomu mají z těch gruntů, kterých by budoucně užívali, jako před tím, plat dávatí (orig. a přep. česky, překl. něm.) III.135

1674 února 28. v Holešově. Výpis z počtův obilných panství J. Exc. Napajedelského, jak mnoho od léta 1650 do 1673 od poddaných kláštera Velehr. z dědiny Jalubí a Traplic platového ovsa za příjem potaženého se nachází (orig. čes.) III.136

1674 července 12. v Kvasicích. S. Jevický z Kvasic sděluje J. A. Symoníkovi, účetnímu v Holešově, že při svém návratu z Vídně ty spátkem navracené peníze, totiž 11 fr. 32 kr., zapečetěné přijal a při tom porozuměl, že by nějaký šedesátník v půl tolaru odveden a toliko 20 kr. platiti měl, kterýžto mu však jako jiné neberné peníze spátkem navracen není. Poněvadž by pak na něm 25 kr. škodovali musel, prosí o jeho odeslání po tomto poslu proti 20 kr. českých groši teď zaslaným (orig. česky) III.137

1674 srpna 9. v Meziříčí. Daniel Oukvaldský přeje si viděti p. bratra J. Ant. Symoníka, účetního v Holešově, o jarmarku meziříčském a podává mu zprávu o povědomých a znova liquidovaných restech, že posavad ještě dokonce všichni přeslýchnuti nejsou (orig. česky) III.138.

1674 srpna 11. v Napajedlích. List bez data a bez podpisu: V roku 1674 přijel do Napajedel p. úředník velehr. s p. komorníkem, a vejdouce ke mně do světnice, přednášeli, že se dostal od sl. tribunálu dekret v příčině zajetí dobytka traplického, aby vydán byl (ukázali jenom výpis a ne originál dekretu), a při tom ihned po jednom bílém groši z kusu odvésti chtěli. Na to sem jim v odpověď dal, že toho dokonce v své moci nemám, nýbrž aby do Holešova k p. obrhejtmanu, poněvadž jest inspektorem všech statků, zajeli: oni ale berouce výmluvu, že dále jeti poručeno nemají, s tím odjeli (orig. česky) III.139

1674 srpna 12. v Holešově. Jakub Gabriel na lístku odpovídá na psaní purgkrabího napajedelského strany dobytkův traplických, že se musí náklad a užitek toho dobytka gruntovně vyšetřiti a jemu poznamenání odeslati, nic však bez milostivého J. V. Hr. Excell. poručení neb jeho nařízení nevydávati (orig. česky) III.140

1674 srpna 17. v Kvasicích. S. Jevický svému kmotru J. Ant. Symoníkovi, účetnímu v Holešově, sděluje, že psaní i výstavky jemu učiněné náležitě přijal, děkuje, že p. kmotr ten omyl v ceduli peněžité chvalkovské napravil. Počty vánoční má dávno, brzy po vánocích

zhotovené: že odvedeny nebyly, jest příčina, že p. úředník scházení loňského svato Václavského podepsati nechtěl, až teprv včerejšího dne podepsal . . . „Mezi tím, že mne p. kmotr tak štědře titulíruje, a ještě větším titulem obdařiti žádostiv jest, za tu lásku a dobrou přízeň poslušně děkuji, ale merkuji dobře, že tento posměch pro moje někdejší pochybení na titulu mému vysoce laskavému panu kmotru učiněné, mně se činí, kterýžto v upřímnost obracím a vděčné přijímám, ačkoliv na duši vzíti mohu, že sem o takovém omylu ne- věděl, až mi p. úředník po odchodě posla pověděl" (orig. český)

III.141

- 1674 srpna 21. v Kvasicích. Tyž Jevický témuž Symoníkovi sděluje, že psaní i s dvěma inventáři přijal a pro jakou příčinu p. úředník scházení loňského svato Václavského podepsati nechtěl? Kdyby pan úředník v témž scházení nějaký fortel byl nalezl, nebyl by ho podepsal, ale patrné že ho úmyslné v povinnosti zdržoval. „Nic však méně na jeho pronásledování velmi málo dbám, neb kdybych dbal, tu by vysoce laskavý p. kmotr spíšeji argumentovati mohl, že na bouřlivé planetě narozen jsem" (orig. český)

III.142

- 1674 září 1. v Meziříčí. Daniel Oukvaldský Janu Ant. Symoníkovi, účetnímu do Holešova, píše, že na předešlé psaní laskavého p. bratra žádné odpovědi neučinil, toho příčina jest minulý jarmark meziříčský, že všechen papír poprodali, tak že kterým se toho koupiti nedostalo, z melancholie i koncept potratili. „Vyrozuměl jsem, jakou tak Scheyer žid fortelnou a nepravou, židovskou, strany věci svéj, obranu klade, za kteroužto se dozajistě v času příležitěm zastyděti musí a tím samým se dobije" (orig, český)

III.143

- 1674 září 10. ve Střílkách. Jan Jalides (?) omlouvá se u Jakuba Augustina Šimoníka, buchhaltra v Kvasicích, že mu rok u p. z Petřvalda teprv posledním prosincem vyjde, a proto nemůže, dokud čas nejní, služby vypovídati, také počty, kterými ocupirován jest, za 5 let k odpovídání za sebou má (orig. český)

III.144

- 1674 září 13. v Meziříčí. Daniel Oukvaldský svému p. bratru J. Anton. Symoníkovi do Holešova posílá schválné skrz Adama obštelované truhličky, za které stolaři se dalo 2 fr. a zámečníkovi 4 fr. Od pí. matere na 100krát pozdravení, a pro jistě příčiny s radostí jeho příchod očekávají (orig. český)

III.145

- 1674 září 17. v Kvasicích. S. Jevický z Kvasic píše svému p. kmotru Janu Ant. Symoníkovi, buchhalteru v Holešově, oznamuje, že proto „žádosti jeho zadost neučinil, očekáváje nějakou jetou příležitost,

poněvadž uznává, že by jedné osobě pěši, tak jako onomu s těmi bažanty do Vídně vypravenému, takovou třechu nésti za obtížno přišlo. Nic však méně, poněvadž se Poplach v tu práci podvolil, nepochybně že si své síle troufá, a i také při tom svou ochotnou službu (jakožto spolumilovník kuželkův) panu kmotru ukázati míní“ (orig. český) III.146

1674 října 13. v Kvasicích. Samuel Ant. Jevický z Kvasic svému kmotru J. A. Symoníkovi, buchhalterovi oznamuje, že poctivý vdovec Valenta, sládek napajedelský, a poctivá děvečka Kateřina, vlastní sestra jeho manželky, v stav svatomanželský vstoupiti míní. Zítřejšího dne bohda v Napajedlich potvrzení skrz správce církevního o 2. hod. společně vykonáno býti má. Z tej příčiny p. kmotra prosí, by se tak ponižil a svou vzáctnou osobou, tolikéž i pí. kmotra, týž svadební veselí okrášliti sobě oblíbil (orig. český) III.147

1674 října 13. v Meziříčí. Františka Eleonora z Žerotína žádá Jana Ant. Symoníka, buchhalteru v Holešově, za opis instrukce pro oficíry. Nemá-li jich opsaných, posel může na opis počkat, písaři za opisování ráda pošle „tringkelt“. V odpovědi (na rubé straně připsu) sděluje jí Symoník, že na panstvích pod jeho správou nedávají se úředníkům instrukce písemné, nýbrž ústní, dle nichž každý hejtman své podřízené úředníky řídití věděti musí. V důležitých věcech a každý týden dopíše se o rozhodnutí a nařízení Jeho Excellenci, a dle toho musí se pak každý řídití. Muselo by se mnoho knih papíru popsatí, kdyby se všechno důkladně zapisovati mělo (orig. německý) III.148

1674 října 21. v Napajedlich. S. Jevický omlouvá se svému kmotru J. A. Symoníkovi, účetnímu v Holešově, že pro dva dni setí na Vrbce a pro dva dni lovení 2 rybníků do Holešova dostaviti se nemohl, ale kdyby posel jen o hodinu spíše přišel, byl by se ještě dnes na cestu vydal (orig. český) III.149

1674 října 27. v Meziříčí. Daniel Oukvaldský oznamuje Janu Ant. Symoníkovi, účetnímu v Holešově, že pí. máteř pacholka s koňma vypravila, aby jí tu lásku prokázal a zítra i s svou nejmilejší (manželkou) ji navštívití sobě oblíbil, že p. magister František s patrem děkanem včerejšího dne z Olomouce k nim přijel a rád by se s nimi shledal (orig. český) III.150

1674 října 30. v Napajedlich. Augustin R. Symoník svému bratrovi (Janu Ant. Symoníkovi do Holešova), že není pravda, že by si byl řeku najal; řekl jen, že řeky dle slušnosti rybářům se projednají, a kdyby

od kteréhokoli držitele v postní dny pro svůj malý stůl rybami zaopatřen bejval, že by v platě mírném pomáhati se vynasnažil; ten pak Šasek neb Vašek Miků tomu neporozuměl. Oznamuje, že má ovsa 37 měric nakoupeného po 13 kr., a nížeji se nic dostati nemůže, a den ode dne všechno podražuje, posílal do Hluku, Zlámance a jinam, ale tam všude po 15 kr., bratr má oznámiti, jak mnoho ještě kupovati má. Kdyby (poddani) platy dávati chtěli, troufal by hodnou částku sebrati, ale nyní každý pozdvižený jsa, dobrými slovy se potkávati musí. V důvěrnosti sděluje, že někteří zdejší, jako starý Pavelčík, do Hradiště v tejně šli na radu, jak by se ona privilegia ohlásiti měla. Lipík se tam (do Holešova) vypravuje, jemuž v přítomnosti pisatele deputát kaprův a štik prostředních náležitě vyčten a znovu do lejty přepočítán byl. „Nech mluví sám za sebe, mně to samému k nepochopení jest: snad jeden druhého sežral?“ Žádá, aby obeslal Karníka, by tu váhu tím spíše okoval, neb jednak prodávajícimu, jednak kupujícimu se škoda děje posavad. Jestli dle nařízení J. M. C. pod žádným praetextem židům mýto k vybírání se svěřovati nebude, mohlo by se v Otrokovicích Hrubšovi, šenkýři, zatím od 1. ledna 1675 k vybírání poručiti s dobrým užtkem, a tak by se lidé zase sem obrátili, což bratr panu oberhejtmanu náležitě přednésti věděti bude (orig. čes.) III.151

- 1674 října 27. v Meziříčí. František Alois Barthon oznamuje J. A. Symoníkovi, svému příbuznému do Holešova, že dojel včera do Meziříče (orig. latinský) III.152

- 1674 listopadu 27. v Meziříčí. Pavel Frant. Skutinka Janovi Ant. Symoníkovi, účetnímu do Holešova, oznamuje, že v dědině Poličnéj za nějakým Jurou Mikšíkovým vynalezl, kterak jemu od + p. Šimona 3 ½ fr. půjčené byly, o nichž se zminka nečiní. Odpověď proti těm, jenž dluhům odpírají, J. M. paní pro nepřítomnost Její M. communicována býti nemohla, nebo hned v neděli spolu s J. M. pánem na Lukov odjeti ráčili, odtud pak do Kroměříže k manskému soudu pojedou a sotva ve dvou nedělích se vrátí (orig. český) III.153

- 1674 prosince 4. v Meziříčí. Týž témuž, že ty dvě flaše najednou dělati dal, ale nejsou ještě zhotovené. Za novinky děkuje, musel se jim dosti nasmáti, ale raděj by slyšel, aby ta stará kyselost mezi nimi udušena a nová křesťanská přízeň a láska vzbuzena býti mohla, neb z hněvu a sváru žádnéj jiný, jako ten v zlosti zastaralý zelený čert, lepšího užitku nemá (orig. český) III.154

- 1674 prosince 4. ve Vidni. Poslední vůle Jana Řím. říše hraběte z Rottalu na Holešově, Napajedlich, Tlumačové a hradě Kvasicích, stříbrokomorníka ve Štýrsku, rytíře zlatého rouna Ř. C. a Kr. skut. rady a komorníka. Navštíven Všemohoucím těžkou a nebezpečnou nemocí a jsa již ve věku vysokém netroufá, že by se uskutečnil jeho úmysl zařídití svěřenský statek dříve, než zmožen vždy přibývajícimi bolestmi smrti zachvácen bude, proto o svém statku, který má na Moravě, ve Vidni a v Rakousích, při zdravém ještě rozumu takto rozhoduje: Svým strýcům Janu Křištofovi a Juliu Vilémovi, bratrům a svob. pánům z Rottalu na Feistritz, Rothenthurm a Neuhaus, dědičným stříbrokomorníkům a zemským radům v Štýrsku, J. C. a K. M. komorníkům, poroučí svůj dům ve Vidni, naproti sv. Jeronýmu ležící, i s penězi a vším, co se v něm nachází. Oba tyto bratry ustanovuje také universálními dědici všech statků na Moravě, ale s tím rozdílem, že Jan Křištof má dostati dvě třetiny z nich a Julius Vilém jednu třetinu. Za to jsou povinni nejen všechny jeho dluhy, po smrti jeho za pravě uznané, zaplatiti, ale i jeho vnuku p. Arnoštovi Josefovi hraběti z Waldsteinu na Skále, Turnovu a Klášteřu, dokud žiti bude, 6000 fr. vypláceti, J. Křištof 4000 fr. a J. Vilém 2000 fr. (přepis něm.) III.155
- 1674 prosince 18. v Kvasicích. S. Jevický sděluje J. A. Symoníkovi, účetnímu do Holešova, že dnes úředníkovi k rukám do kasy holešovskéj patřících 362 fr. zapečetěných odvedl, a žádá ho, by mu kvitanci na 475 fr., které 22. října v buchhalterii do kasy odvedl, jestli již z Vidně přišla, odeslal, by ji k účtům přiložiti mohl. V příčině těch 500 fr. 15 kr. které p. hofmistr od řezníků vídeňských za dobytek černý přijal, již psal jemu, ale neví, zdali psaní došlo (orig. český) III.156
- 1674 prosince 18. v Meziříčí. Jiří Zygm. Březovský odpovídá J. A. Symoníkovi, účetnímu v Holešově, že p. děkan ústní odpověď mu dal, že nežli by on ty 4 fr. z rolí rektorovi poručenstvím legirované dávatí měl, zavazujíc k tomu z louky jemu poručenéj velký onus, že raděj oboje pustí (orig. čes.) III.157
- 1674 v Meziříčí (?). Paní Alžběta Ba ... v dopise domlouvá svému synu Janu Ant. Symoníkovi, buchhalterovi v Holešově a Bystřici, že jí nenavštěvuje, aby ji rady udělil, na pole vyhlédl, neb od žádného jiného pomoci nemá, než od P. Boha (orig. český) III.158
- 1674 v Meziříčí. (?) Táž témuž odpovídá na psaní, že ji těší, že pan syn šťastně domů se navrátil, ale vinšovala by si, by ji p. syn navštívil a v stálém protivenství ji potěšil (orig. český) III.159

1674. Jan Symoník podává na poručení de dato 15. srpna J. Excell. hr. Rottalovi ralaci všeho, cokoliv na koho, buďto z úředníkův, poddaných neb židův, ano i na vlastní osobu proti J. Excell. čelícího věděl: 1. 25. září kněz Pavel, malenovský farář, u přítomnosti mé, Václava Hložka a Danka, řezníka z Napajedel, pověděl: „úředník napajedelský jest i J. V. Hr. Excellenci i J. C. Milosti zjevnej zloděj v tom, za melný (sic!) groš vlny lacině nakoupil a draho prodával, kterouž s nemalým meškáním robot poddaní voziti museli: užitek pak do svého měšce obrátil, což řečený kněz jemu v oči před V. V. Hr. Excell. mluvíti i dokázali chce.“ 2. „Vím o tom, že tenž úředník od Václava, bratra nynějšího mlynáře napajedelského, 5 tolarů pokuty r. 1666 přijal a do svého měšce obrátil.“ 3. „Jednu štěpnici a jednu louku V. V. Hr. Excell. (dle zprávy Tomáše Loubalíka a Pavla Loubalíka) patřící Martinovi mladšímu Pavelčíkovi, nynějšímu šenkýři napajedelskému, daroval, z které však posavad žádné platy do důchodu se nespravují, mimo toho jednu roli, slove Naddanek v horním poli, od jednoho pustého podsedku, na který by se hospodář dávno byl našel, kdyby ta role odňata nebyla, těmž šenkýři přivlastnil, takže ani skopního nedává.“ 4. „Slyšel jsem od úředních a hodnověrných osob tato slova: Večeřa, + purkmistr spythněvský na smrtelné posteli pravil, že pro veliké potlučení od ouředníka umírá“ 5. „Na šenku napajedelském že cizopanské pálení šenkováno bejvalo a až dosavad se šenkuje, příčiny jiné není, krom té, že ouředník s šenkýřem bratrstvo má a tudy žádný šenkýřovi nic poroučeti nesmí.“ 6. „Příčina, že vlna, kůže, ryby, dobytek a tomu podobné věci se náležitě prodávati nemohou, je ta, že kdo něco chce koupiti, buďto dlouho za úředníkem choditi, musí, a k tomu nic se s manýrou neprodává, nýbrž s broukáním kupce odbývají.“ 7. „Šenky na panství malé užítky vynášejí, proto že formani pro přetahování mýta tou silnicí velmi málo jedou ... neb ten žid (jenž mýto drží) velmi suptýlně podváděti umí, ano i v tom se chlubil, že při V. V. Hr. Exc. u velikej milosti stojí, tak že, koho chce, rekomandirovati i zase zvoškliviti může, a tudy ouředníka časem, kam chce, převede, skrze kteréhož klevety tenž úředník s knězem malenovským actionem injuriarum zalomil.“ 9. „Jest věc celému panství povědomá, že úředník je jedním opilcem, a co takový vykonati může, V. V. Hr. Exc. k uvážení zanechávám“ (orig. čes.)

III.160

- 1675 května 20. v Brně. Hausperský z Fanalů, plnomocník kláštera Velehradského, ustanovuje za sebe p. Matyáše Ferd. Krausa, aby on zvod do panství Napajedelského strany dobytka pobraného právně přijíti a všechno při tom jednati a konati mohl vedle práva, co konati zapotřebí jest (orig. český) III.161
- 1675 v Napajedlich. Registra sirotčí statku Napajedelského: městečka Napajedel, dědin Topolné, Spytinova, Kudlovic-Sušic, Alinkovic a Eleonorovic, Janové, Košíků, Žutav; statku Otrokovského: dědin Otrokovíc, Kvítovic a Sazovic; statku Tlumačovského: městečka Tlumačova a dědiny Záhlinic (orig. čes.) III.162
- 1675 v Napajedlich. Dobrovolná poddanost 1. P. 1675—1681, t. j. kniha, do níž zapisování, kdo na panství Napajedelském nově se usadil, grunt přijal, se přiznal a takto dobrovolně v poddanost hraběte z Rottalu se dal.
- Druhý díl té knihy obsahuje: „rozličná provinění a pokuty“, na př. Jíra Polášek, burmistr spytinovský, zběhl z gruntu a na svou milostivou vrchnost se zapomenouti opovážil; když zase polapen byl, arestem trestán byl (orig. český) III.163
- 1676 v Napajedlich. 12 punktů, co tak celá obec městečka Napajedel své nové vrchnosti proti přidaným 13 dnům roboty podala a co žádala — a dobrozdání (úředníka) protiv podaným punktům (orig. čes.) IV.164
- 1676 března 20. v Napajedlich. Aug. R. Simoník podává regentovi statkův Rottalských některá dobrozdání ohledně důchodův a jiných příjmů ze statků panství Napajedelského (originál něm.) IV.165
- 1676 v Otrokovících. Žádost 3 obcí, Otrokovíc, Kvítovic a Sazovic na hraběte Julia z Rottalu o snížení roboty každodenní na 3 dny v týdnu, začej slibují robotu svědomitě vykonávati a pusté grundy osaditi. Stěžují si také na šafáře a dráby pro špatné s nimi zacházení, na klení a nadávání páně hejtmanovo (or. něm.) IV.146.
- 1676 července 16. v Kvasicích. Dekret hraběte Julia Viléma z Rottalu, jímž snižuje celotýdenní roboty Otrokovských, Kvítkovských a Sazovských, které byly příčinou, že jejich spolusousedé s gruntů sběhli. na 3 dni v týdnu, ale pod tou podmínkou, že budou od rána do večera pilně bez pobídky pracovati (orig. něm.) IV.165.
- 1676 srpna 18. v Napajedlich. Zpráva V. J. Horáčka, jakým způsobem v městečku Napajedlich za purgkrabství jeho, t. j. od 18. srpna 1663 do 30. června 1676 roboty odbývali (orig. český) IV.168

- 1676 září 2. v Holešově. Zpráva Jana Ant. Symonika a vysvětlení povinností a privilegií městečka Napajedel, v níž uvedeno pustých i osedlých 35 půllánků, 11 čtvrtlánků, 3 velkopodsedníci a zároveň čtvrtlánici, zahradníků (podsedníků) 98, malopodsedníků 33, kolik který z nich dle urbáře do důchodů odváděti jest povinen, jaké roboty konati musí. Pak uvedeno 19 privilegií a dobrozdání o nich (orig. něm.) IV.169
- 1676 prosince 4. v Napajedlich. Povolení Jana Felixe Burjana, aby židovka, nájemnice mléka v Otrokovcích, mohla z arestu býti propuštěna, když složí hned 20 fr. a ve 4 nebo 5 týdnech zase 20 fr. a když žid Krtzka. nájemník palírny v Napajedlich, za ni zaručí, že ona každoročně svého dluhu splatí 10 fr.: může pak od příštího nového roku zase býti nájemnicí IV.170
1676. Výpis mýta z mlýnu Napajedelského a Otrokovského za léta 1676 a 1677 (original český) IV.171
- 1677 června 17 v Napajedlich. Přeslyšení při poctivém právu městečka Napajedel Martina starého Pavelčíka, 68letého, Burjana. ševce, 52letého, v příčině štěpnice v luhu ležící, slove Kohútovská, po zběhlém Pavlovi Kohútovi, kterou Václav Ranofrey k své živnosti přivlastniti chce (orig. č.) IV.172
- 1677 července 6. v Brně. Dekret král. tribunálu, aby úřady zajímaly turecké, v dědičných zemích se potulující paliče. Jeden takový, Achmet, byl v Saravaru v Dol. Uhrách chycen a vyznal, že jest jich více, 17 počtem, jež přestrojení se potloukají, aby vypalováním škodu činili (přep. něm.) IV.173
- 1677 února 9. ve Vsetíně. Jakub Itali, farář vsetínský, omlouvá se u vdovy Alžběty, že nebude se moci účastniti pohřbu + p. Simona Ant. Barthonidesa, hejtmana panství Meziříčského a Rožnovského (orig. český) IV.174
- 1678 března 28. v Napajedlich. Narovnání o roboty mezi Juliem Vilémem hrabětem z Rottalu a obcí městečka Napajedel (jeden originál, 2 přepisy a koncept překladu do němčiny, příloha reversu č. 44. a 45. uvedeného) IV.175
- 1678 června 18. v Napajedlich. Punkta, která správce hraběte Rottala na panství Kvasickém Jiří Valík zachovávatí a vykonávatí musí, z nichž 1. zní: Má býti bedliv o udržení chudých poddaných, laskavé je vyslyšeti, ne ostrými slovy na ně se osopovati a každému, co mu patří, dáti. 2. Zběhlé poddané dle možnosti vyhledati a zvláště o to se

- starati, aby před nedávném zběhlý burmistr bělovský zase byl vyhledán a na výstrahu pro jiné potrestán atd. Bodů jest celkem 21, a dány jsou z Napajedel (koncept něm.) IV.176
- 1678 října 9. v Kvasicích. Memoriál při příchodu (na inspekci) na statky Kvasické (bez podpisu) (orig. něm.) IV.177
- 1679 listopadu 20. v Uničově. Dekret úřadu hejmanství zemského, kterým na renunciaci advokáta Gottfrieda Bernharda Aglastera, zástupce kláštera Velehradského, v příčině dobytka Traplických, poddaných klášterských, zajatého, se dědicům Rottalským nařizuje, aby se úřednictvo napajedelské zdrželo všeho násilnictví oproti Traplickým a klášteru Velehradskému (orig a 3 přep. něm.) IV.178.
- 1679 března 17. v Olomouci. Dekret král. tribunálu oznamuje pánům (obojí strany), že exekuce, v příčině zabaveného dobytka poddaných klášterských z Traplic na základě exekutorialií ze dne 5. července 1671 od kláštera Velehradského podaných, povolena dne 3. prosince 1674 králov. tribunálem, proti níž však od Rottalských dědiců dne 17. září 1675 odpor podán byl, když nyní jak klášter práva svého exekučního, tak dědicové Rottalští odporu salvo jure petitorii se vzdávají, se zastavuje (orig. něm.) IV.179
- 1680 května 23. v Olomouci. Biskupská konsistoř v Olomouci oznamuje hraběti Rottalovi, že opat velehradský chce ve Sptynově kostel, povodní zničený, na jiném místě vystavěti, a žádá ho, by mu byl i se svými poddanými nápomocen (orig. něm.) IV.180
- 1680 června 28. v Tlumačově. Kvittance Jana Ant. Symoníka, účetního, na místě písaře duchodného napajedl. Augustina. Symoníka, na 182 groše bílé, které p. Jan Kysánek od p. preláta velehr. zmocněný protiv tak mnoho kusům dobytka: černého v r. 1673 obci Traplické do Napajedel zajatého a. teď zase navraceného do duchodů napajedelských náležitě odvedl (orig. český) IV.181
- 1681 srpna 18. v Brně. Bratři J. Christoph a Julius Vilém hr.z Rottalu varují p. preláta velehr. Petra Silaveckého, aby neobtěžoval svého svědomí zasahováním do jejich hranic (orig. něm.) IV.182
- 1681 srpna 31. v Kvasicích. Dobrozdání pro Jana Středovského, úředníka, z buchhalterie dodané, jak by se duchody kvasické daly pro budoucnost zlepšiti (přep. něm.) IV.183
- 1681 září 21. Právní půhon Petra Silaveckého opata, Štěpána, převora a konventu kláštera Velehradského, proti Hanušovi Christofovi a Juliu Vilémovi svob. pp. z Rottalu pro osvojení

- si pozemku a na něm zajatého dobytka vedle náhrady všeho dle práva (jen rubrum) (orig. něm.) IV.184.
- 1681 září 24. v Brně. Od úřadu zemských desk uvědomují se Hanuš Christof a Julius Vilém bratři a svob. pp. z Rottalu o podaném na ně půhonu od opata velehradského, s po- dotknutím, že do 6 týdnů mají právo podati excepci (orig. něm.) IV.185.
- (Do toho archu vložen list): Spolehlivý seznam dobytka Traplickým poddaným neoprávněně zajatého r. 1673 a až do 15. srpna 1675 zadrženého, totiž 81 jalovic 3 a 4letých, 24 jalovic, 2 a 1 ročních i půlročních, černého dobytka 182 kusů, náhrady za utrpěnou škodu a ztracený užitek počítán na 321 fr. 47 kr. (orig. něm.) IV.185.
- 1681 září 21. praes: října 21. Půhon opata velehr. Petra Silaveckého a konventu advokátem Gotfridem Bernh. Aglasterem podaný proti H. Christofovi a J. Vilémovi bratrům z Rottalu na právo zemské (orig. něm.) IV.186.
- 1681 Poznámka k stížnosti Alinkovských a Žutavských na činži nově jim uloženou z kopianin (orig. něm.) IV.187.
- 1681 ledna 19. Zástupce bratří Rottalských ohlašuje královskému úřadu zemských desk, že podává na půhon opata velehr. excepci právní (orig. něm.) IV.188a.
- Rubrum k excepci této poslané na zemské právo (orig. něm.) IV.188b
- Excepce na půhon opatův (orig. něm.) IV.188c
- 1682 dubna 25. Positional-Articuli (celkem 60) = výpovědi svědků na otázky jim položené (koncept něm.) IV.189.
- 1682 července 3. v Kvasicích. Zpráva, co by úřadu duchodenskému v Kvasicích k dobru bylo, podepsaná Mart. Karlem a Jiřím Valíkem (orig. něm.) IV.190.
- 1682 července 3. v Kvasicích. Punkta, týkající se panství Kvasického, která ode mne podepsaného při příchodu p. sekretáře k rozhodnutí byla podána. — Martin Karl a Jiří Valík podepsáni (orig. něm.) IV.191.
- 1682 srpna 11. na Velehradě. Rezaná cedule opata velehr. Petra Silaveckého poslaná Hanušovi Christ. a Jul. Vilémovi bratrům Rottalským v příčině sporu o zajatý dobytek (orig. německý) IV.192.
- 1682 března 20. v Holešově. Kudlovský a sušický fojt, purgmistr, úřad a celé obce vybízejí se z Holešova (podpis není), aby se svou privileji

do Brna zajeli, tam ji opsat a vidimirovat dali a vidimirovaný opis p. Janu Francovi zanechali, který ho jako hraběcí solicitor upotřebí. Útraty budou jim hrazeny (orig. český) IV.193.

- 1683 října 11. na Velehradě. Přípis opata velehr. Petra p. Zykmundovi Frantz Rosovi, panství Napajedelského hejtmana, v příčině louky v grantech klášterských ležící, z níž užitek berou Napajedelští ke dvora svému Sušickému a Alinkovskému, že ta louka jest vlastní klášterská a k žádné faře nepatří, podobně i role v gruntech babických ležící (orig. český) IV.194.

- 1682 srpna 17. v Olomouci. Přípis biskupské konsistoře, jimž se opat velehr. vyzývá, aby kostel Spytinovský vystavěl (orig. latinský) IV.195.

- 1684 ledna 10. v Olomouci. Biskupská konsistoř vyslovuje naději, že stavba kostela Spytinovského započatá bude dále prováděna (orig. latinský) IV.196.

- 1684 ledna 15. v Olomouci. Bisk. konsistoř na časté naléhání farníků spytinovských vybízí opata velehr., aby splnil, co 30. ledna minul. roku slíbil ohledně stavby kostelní (orig. latinský) IV.197.

- 1684 února 3. v Olomouci. Výpis z protokola konsistoř.: „opat velehradský vymlouvá se na zlé časy a na farníky, že mu nechtějí ku stavbě přispívatí a proto nemůže ve stavbě pokračovati“ (orig. lat) IV.193.

- 1684 ledna 23. na Velehradě. Přípis opatův konsistoři, že — dá-li P. Bůh lepší časy — postaví nový kostel v Spytinově. až jen svůj klášter a kostel velehr. obnoví, a bude-li pán statku a farníci na stavbu přispívatí, jak to přislíbili (orig. latinský) IV.199.

Všech posledních 5 čísel vloženo jest do archu č. 200. na němž jsou opisy následující:

Přípis konsistoriální o povolení ku stavbě kostela v Spytinově ze dne 23. května 1680 (uvedené p. č. 180.).

Přípis konsist. opatovi ze dne 10. ledna 1684 (uvedené pod č. 196.).

Přípis konsist. opatovi ze dne 15. ledna 1684 (uvedené pod č. 197.).

Přípis konsist. opatovi ze dne 17. srpna 1682 (uvedené pod č. 195.).

Přípis konsist. opatovi ze dne 3. února 1684 (uvedené pod č. 198 (přepis latinský) IV.200.

- 1685 srpna 13. v Napajedlích. Půlroční účty úřadu důchodenského Rottalského panství Napajedel, statku Otrokovického a statku Tlumačovského od 1. ledna do 30. června 1685 (orig. něm.) IV. 201.

- 1685 srpna 20. v Napajedlich. Výpis z účtů úřadu důchodenského panství Napajedelského, statku Otrokovíc, a statku Tumačovského od 1. ledna do 30. června 1685(orig. něm.) IV. 202.
- 1685 v Napajedlich. Registra sirotčí při panství Napajedelském, statku Otrokovském a Tumačovském na rok 1686 (orig. český) IV.203
- 1685 (bez data). Návrhy ničeho nepředpisující, panství Kvasického se týkající (od nepodepsaného): o lukách, kterých Bělovští na straně Napajedelské užívají; o roli, která se měla mezi podsedníky kvasické rozdělit; o Pavlu Trompetrovi z Kroměříže, jenž nechce ze zahrady v luhu Trávníckém činže platiti; o zbořeném šenku trávníckém, který by se měl zase vystavěti; o plodu rybím do rybníků napajedelských dodaném, jež hejtman nechce zaplatiti; o prodeji dříví z lesů kvasických, které vykonává polesní napajedelský, že je na škodu důchodů kvasických, protože cizí poddaní vozí více dříví zdarma, než za peníze (orig. něm.) IV.204
- 1689 září 13. v Kvasicích. Purkmistr a rada městečka Kvasic potvrzují, že mezi obcí Bělovem ke Kvasickému panství patřícím a Žutavou panství Napajedelskému náležející stalo se narovnání o pasení dobytka v horách Napajedelských blízko Bělova nad lukami a pastviskem. Sprostředkovatelé byli ze strany Kvasického panství sekretář Martin Karl a účetní Kristián Will, ze strany panství Napajedelského Jiří Valík, hejtman panství Napaj.: Bělovští mají pásti dobytek na pastvisku od Moravy až po prostřední seč; tu udělají Žutavští k zamezení škod, hádek a svárů plot, a od toho plotu k Napajedlům mají pásti Žutavští. Nad tím pastviskem a lukami v horách mohou pasti obě strany. Za to odváděti budou Bělovští (misto dřívějších 15 fr. 21 grošů a 30 měřic ovsa) o sv. Václave 5 fr. a ovsa 12 měřic, Žutavští 5 fr. a ovsa 18 měřic. Potvrzeno jest narovnání Juliem Vilémem hr. z Rottalu v Kvasicích 8. září 1690 (2 překlady německé) IV.205
- 1689 července 18. Žádost Jana Chřiřtofa z Rottalu a Julia V. svob. p. z Rottalu o císařský konsens a mocný list na zřízení dvou partikulárních fideikomisů (svěřenských statků) (přepis něm.) IV.206
- Dekretace Julia Viléma z Rottalu dědině Kudlovic: Na jejich žádost povoluje se, aby každý celo-, půl-, čtvrtláník a zahradník, kteří po 1 fr. 15 gr. dávají činže za dříví, dával 10 groši, ale jen s podmínkou, že potřebné dříví brátí budou, ne kde by se jim líbilo, nýbrž kde jim bude vykázáno (přepis něm.) IV.207

- 1690 (bez data) v Napajedlich. Jiřího Jos. Valíka, hejtmana napajedelského, zpráva o memoriálu poddaných panství Napajedelského, tykajícího se jejich privileje na pastvu v horách Hřiběcích, pod kterýmž jménem miní „Trestné“, kteréž bylo minulého roku rozdělené na pastvu Bělovským a Žutavským; pojmenování „trestného“ horami Hřiběcími odvozují odtud, že předešlá vrchnost pásavala tam hřibata ! (orig. a přepis něm.) IV.208.
- 1690 března 15. v Přestavlcích. F. hr. Magni, hejtman kraje Olomouckého a čtvrti Přerov-Bruntalské, oznamuje, že bude exekutivně vymáhati nedoplatky obyčejných povinností, když několikrát upominaní neprospělo (orig. něm.) IV.209.
- 1690 dubna 5. na Velehradě. G. M. Dluhoš z Koppenic (úředník klášterský) omlouvá se, že tak dlouho nedal hejtmanu Fr. Budišovskému v Napajedlich žádné odpovědi, protože od svého p. praeláta nemohl dostati kategorické odpovědi. Jedná se tu o propuštění poddaného, což se odpírá (orig. něm.) IV.210.
- 1691 dubna 22. na Velehradě. Tentýž témuž píše, že nyní Košičti, zvláště Martin Šimošek a ještě jeden, tak jako dříve Jankovští to dělávali, jimžto p. hejtman již zapověděl, do traplických gruntů na „Rovnu“ jezdí, dřevo tam kácí dle libosti a odvážeji. Proto že to jest proti dobrému sousedství, žádá, aby to zastavil (orig. něm.) IV.211.
- 1691 května 5. na Velehradě. Tentýž témuž odpovídá na dopis ze dne 23. dubna, že sice Fridrich a Martin Řezníček jsou v Babicích a Domanině, ale nejsou poddani napajedlští, třeba jejich otec byl v Kudlovicích zemřel (orig. něm.) IV.212.
- 1691 června 25. na Velehradě. Tentýž témuž sděluje, že na jeho psaní dal Tomečka hned do vězení, dnes však vyslal sousedy jalubské na zvědy, a tu se nalezlo, že Oslila nebyl Tomečkem udeřen tak, že by to bylo smrtelné, a Oslila Tomečkovi odpustil, protože sám byl příčinou a vojáka naváděl, aby Tomečkovi koně vzal. Než přece Tomečka bude trestati, aby dobré sousedství zachováno bylo (orig. český) IV.213.
- 1691 května 22. v Hradci. Výpis z testamentu Julia Viléma svob. p. z Rottalu ze dne 22. května 1691, publicirovaného 4. července, a to § 21.: Za universálního dědice svého jmění ustanovují svého syna Frant. Viléma Helfrida a pro případ jeho smrti bez dědiců substitují na statky jen moravské Leopolda, mladšího syna mého bratra Jana Chřištofa, a kdyby i ten bez dědiců zemřel, padnou mor. statky na Josefa, bratra Leopoldova. Dcery moje z I. i II. manželství mají

- dostávají od dědice mého ročně až do provdání každá 1000 fr. na vychování (přepis něm.) IV.214
- 1691 května 22. v Hradci. Výpis z téhož testamentu § 23.: Bratra svého Jana Chřiřtofa ustanovují za poručníka svého syna a všech mých statků na Morave (přepis něm.) IV.215.
- 1691 května 25. v Hradci. Dodatek k testamentu ze dne 22. května 1691: Kdyby můj syn vstoupil do nějakého duchovního řádu, má dostati jen zákonitý podíl. Následnictví pak na statcích moravských zůstává tak, jak to v testamentu určeno. Statky mimomoravské připadnou, po složené profesi syna mého Frant. Vil. Helfrida, na moje 3 dcery. Pro případ, že by nebylo žádných mužských dědiců Rottalských ani z mé ani z bratrové strany, nastoupí na statky moravské mé 3 dcery stejným dílem dle svobodného dohodnutí (2 přepisy něm.) IV.216.
- 1691 srpna 30. v Brně. Král. tribunál vybízí Jana Chřiřtofa svob. p. Rottala, aby se dostavil k složení slibu jako poručník dítek po jeho bratru Vilémovi pozůstalých (orig. něm.) IV.217.
1691. září 11. na Velehradě. Jan Fr. A. Náchotský, justirovaný insp. velehr., žaluje hejtmanu Napajedelskému, že Kudlovští roztali traplickému Janu Mikulíkovu hlavu, a žádá zadostiučinění (orig. čes.) V. 218.
- 1691 září 25. na Velehradě. Týž témuž odpovídá na dopis ohledně bitky mezi Kudlovskými a Traplickými a navrhuje, aby obě strany slyšeny byly, neboť jen tak pravda se ukáže (orig. český) V. 219.
- 1682 května 15. na Velehradě. Tentýž témuž odpovídá, že mu prozatím na jeho stížnost proti Traplickým odpovědi dáti nemůže: až je vyslechne a nalezne, že jsou v nepravu, dá satisfakci (orig. český) V. 220.
- 1692 května 26. v Napajedlích. Jan J. Seydman potvrzuje, že obdržel pro pomocné vojsko Cchur-Brandenburské, které den a noc v Napajedlích leželo, od panství Napajedelského 10 centů masa, 20 centů chleba, 10 beček piva, 50 měřic ovsu a 18 centů sena (přepis něm.) V. 221.
- 1692 července 4. na Velehradě. Jan Fr. A. Náchotský z Velehradu žádá napajedelského hejtmana Mart. Fr. Budišovského, který byl na výzvědy, o informaci strany marširujícího denemarského lidu, kdy asi do kraje Hradištského by vtrhl, kam by jejich maršruta ukazovala, a jak s lidmi zacházejí, aby věděl, jak se stran proviantu spraviti (orig. český) V. 222.

- 1692 července 6. na Velehradě. Tentýž témuž odpovídá Budišovskému odpovídá na dopis ze dne 4. července, že žena, která se o podíl hlásí, vlastní sestra byla těch dvou bratrů, sousedů Jankovského a Napajedelského. Jestli Martin Čermák přísahu složí, že jí nic nepatří, musí ona i syn její ovšem díl svůj cedirovati (orig. český)
V. 223.
- 1692 července 13. na Velehradě. Tentýž témuž odpovídá ohledně louky, na které stará Lukášová z Jalubí podílu svého pohledává a kterou jí bratr Martin Čermák upírá pod záminkou, že jí otec nic neporučil; dovozuje, že takové poručenství bylo by neplatné a že bratr Čermák za dobu 26 let, kdy jeho sestra Lukášová louky té nepoužívala, náhradu dáti povinen jest (orig. česky)
V. 224.
- 1692 července 17. ve Vídni. Na žádost ze dne (praesent.) 18. července 1681 Jana Chrištofa svob. p. z Rottal na Holešově, Bystřici, Rothenthurn a Neydau a jeho zatím zemřelého bratra Julia Viléma také svob. p. z Rottal a opakovanou žádost ze dne (praes.) 10. července 1690, aby dle poslední vůle jejich strýce Jana hraběte z Rottal ze statků moravských jim v deskách zemských přivtělených zřízení byl stálý rodinný statek svěřenský (čili majorát) částečný, vzájemného nástupnictví mužských dědiců z obou stran (particular-fidei commissum sibi invicem perpetuo substituendorum auf ihre beiderseits Descendenten und Collatorales männlichen Geschlechtes), a sice Jana Chrištofa na Holešově a Julia Viléma na Napajedlích i se vším při obou příslušenstvím (*NB. o panství Kvasickém není tu zmínky, proto vznikly za pozdějších let spory, patří-li Kvasice ku svěřenskému statku Napajedelskému čili nic, až spor ten ukončila císařovna Maria Terézia tím, že prohlásila panství Kvasické za zpupné čili allodiální*) dává císař Leopold svůj souhlas (consens)) (přepis něm.)
V. 225.
- 1692 července 20. na Velehradě. Jan Fr. A. Náchotský z Velehradu žádá napajedelského hejtmana M. Fr. Budišovského o zaplacení 10 beček piva v ceně 50 fr, které byly na proviant do Napajedel klášterem dodány a o vrácení 10 prázdných beček co nejdříve, jinak by byl nucen soudně se toho domáhati (orig. český)
V. 226.
- 1692 července 22. na Velehradě. Tentýž témuž stěžuje si, že poddani košičti odorali Hruškovi Traplickému kus louky zoranej a obilím zasetej, a přece mělo, dle dřívějšího po rovnání, zůstati všecko tak, jak od starodávna bylo od každé strany užíváno (orig. český)
V. 227.
- 1692 července 27. na Velehradě. Tentýž témuž se omlouvá, že mu dříve pro horkou zimnici psáti nemohl, žádá ho, aby zítra se svými do

- Traplic přišel, že on, bude-li moci, se také dostaví, aneb za sebe provisoru vyšle, aby vše ohledali a aby se nějaká domluva stala (orig. český) V. 228.
- 1692 září 14. na Velehradě. Tentýž témuž píše o navracení 10 prázdných beček od piva, za něž peníze již obdržel (50 fr.). a sděluje, že i sládek velehradský žádá „svej šrotky“, nebo kdyby se pivo bylo doma na panství vystavilo, byla by mu šrotka hned se dáti musela (orig. český) V. 229.
- 1692 října 2. na Velehradě. Týž stěžuje si u téhož, že trapličtí a jalubští klášterští poddaní museli z putýnky ovoce, které do Kroměříže nesli, 6 kr. myta Košickým a Jankovským platili (orig. český) V. 230.
- 1692 v Bílovicích. Jiřík Symšák, farář bílovický, sděluje hejtmanu napajedelskému M. Fr. Budišovskému, že nemůže Mikuláše Bereckého, jinak Volaříka, v matrikách najíti, matriky že jsou teprv r. 1659 založeny, stará matrika za času Švejdy jest ztracena, ale že se v Topolném starých lidí doptá, kdy se ten jistý narodil a kdo byli jeho kmotrové (orig. český) V. 231.
- 1693 ledna 12. na Velehradě. Jan Náchotský z Velehradu žádá hejtmana napajedelského Mart. Budišovského, aby Martinu Nejedlému z Huštěnovic koně a vůz pro nějaký excus v rubání dříví sušickým drábem zajaté, pro tentokráte vráceny byly, že čeládka z nevědomosti to učinila (orig. český) V. 232.
- 1693 ledna 15. na Velehradě. Týž témuž odpovídá, že Traplické vyslyší, proč excus učinili, a jsou-li vinni satisfakci dá; stěžuje si dále, že psaní poslané bylo násilně otevřené jemu dodáno, listy v něm pretrhaný, a žádá konečné satisfakci za to, že Sušičtí a Jankovští v zapovězené hoře dřev sekají ano i vápenici si postavili, a že Ondráš polesnému jejich vyhrožoval, že mu račí pantok do hlavy vetne, než by mu ho dal (orig. český) V. 233.
- 1693 ledna 18. na Velehradě. Týž témuž odpovídá, že vyslechnuv Traplických dozvěděl se, že v té hoře zastali syny košického fojta a jiné; že tedy Košičtí svou věc pánu lživě přednesli, a přece se jim věří a jeho lidem ne; „jsou to prý mrcha lidé ti Košičtí, nebo když jich naši v hoře zastanou, tu oni hned dobytky a celou obec zdolají, na zákaz nedbají“ (orig. čes.) V. 234.
- 1693 ledna 20. na Velehradě. Týž témuž odpovídá, že se nediví, že se svých poddaných zastává, ale ať se přesvědčí, kolik toho dříví Košičtí sobě pod dědinu k potoku navozili, odkud pak každodenně do města vozí; radí, aby rubání dříví v té hoře bylo z obou stran zastaveno až do ohledání komisí (orig. český) V. 235.

- 1693 ledna 22. na Velehradě. P. Bernard Kašpárek, opat Velehr., udává knížebiskupské konsistoři příčiny, z jakých Jankovští a Košičtí mají býti přifařeni do Jalubí a ne do Spytinova: 1. Jankovice nedávno založené od uprchlíků na gruntech Napajedelských, Košiky z části na jeho gruntech klášterských; obává se, aby obě ty obce buď konsistoři neb farářem Napajedelským nebyly přifařeny ke kostelu Spytinovskému (který brzy vystaví), od kterého dobrou mili jsou vzdáleny. 2. Kostel Spytinovský i Jalubský jsou pod jeho patronátem od kněží řádových administrovány. 3. Kostelu Spytinovskému tyto dvě obce žádných desátků nedávají, jen právo štolní odvádějí. 4. Obě obce zvykly jsou choditi do kostela Jakubského, protože jest blíže (orig. a přepis lat.) V. 236.
- 1693 bez data. Jana Christofa hr. z Rottalu protest konsistoři podaný proti zamýšlené komisi ohledně přifařeni dědin Janovic a Košik k faře Jalubské; důvody: 1. Opat zamýšlí faru Spytinovskou, ač jest pod jeho patronátem, ale vždy světským knězem obsazena, zkrátiti, svou Jalubskou kapli však, v níž někdy klášterští kněží služby Boží konají z příčiny, že posud není kostel Spytinovský postaven, zvelebiti. 2. Obce Janovice a Košiky patří pod panství sirotků Napajedelských a tedy pod faru Spytinovskou. 3. Až opat většinu dědin a lidí k Jalubskému kostelu přifaří, zamýšlí kostel Spytinovský podříditi Jalubskému, a to na úkor kléru světského. 4. Jak lstivě opat jednal, napsav Janovským a Košickým sám žádost za přifařeni k Jalubí, to ukazuje výsledek Janovských a Košických k protestu přiložený a od obou obcí pečeti potvrzený (přepis lat.) V. 237.
- 1693 ledna 31. v Napajedlich. Účtování s haviřem Markusem za práci při vápenné skále a kanálu níže dvoru „Skalky“ na panství Napajedelském vykonanou. Příloha: nákres kanálu vedoucí od vápenné skály do řeky Moravy (orig. něm.) V. 338.
- 1693 února 10. v Olomouci. Přípis konsistoriální děkanu Holešovskému, aby vyšetřil pravdivost udání opata Velehr., jenž Jankovice a Košiky přifařiti chce k Jalubí; a proč ve stavbě kostela Spytinovského nepokračuje (orig. lat.) V. 239.
- 1693 února 11. v Brně. Fr. Bernard, opat Velehr. píše hraběti Rottalovi, že marně posud čeká na propuštění arestirovaného svého poddaného z Babic; dále, že jeho poddaní z Velké Polomé ve Slezsku zběhli, na panství Napajedelském se zdržují, žádá dle zřízení zemského o jejich vydání; konečně žádá, aby hrabě buď ve při před 12 lety vedené a potom zastavené pokračoval aneb k ústnímu jednání (Sühn Handlung) na některé místo přišel, aby se pře konečně urovnala, jinak by musel on v procesu pokračovati! (orig. něm.) V. 240.

- 1693 dubna 8. ve Vídni. Jan Chrištof hr. z Rottalu píše svému zástupci Dru. (Sabbothyn), aby nahlédl do urbáře, komu patří grunty a domky sporné tam, kde na blízku opat Velehr. vápenné pece postavil: táže se, jak dalece u zemského práva pře dospěla, žádá zaslání posledního spisu jak protivníkovu tak strany hraběcí i s dobrozdáním drovým., neboť (pokračuje) ač dle posledního rozhodnutí mělo zůstatí všecko in statu quo, přece opat, čím více my sousedsky a mírumilovně k němu se chováme, tím více stává se protivníkem a nespokojeným, jak to z přiloženého psaní vysvitá (orig. něm.) V.241
- 1693 dubna 21. v Brně. Dr. Jiří Sabbothyn, splnomocněnec hr. Rottala sděluje opatu Velehr., že hrabě ještě při soudu zemském Svato-Trojickém zůstatí chce, potom však buď on sám osobně aneb skrze něho (doktora) spolu s jinými oficíry na ty od kláštera právně nařknuté grunty se dostavití ráčí; dříve však žádá o doručení některých autentických listin (jsou uvedeny), by se mohl informovati a aby nebylo třeba při schůzi je teprv hledati a z nich výpisy činiti (orig. čes.) V.242
- 1693 dubna 23. na Velehradě. Bernard, opat, odpovídá na to psaní Dru. Sabbothynu, že dokumenty pod č. 1., 2. a 3. in forma authentica napřed posílati neuznává za potřebné, může se to státi příležitostně, aby se z nich autentické výpisy učinily, prozatím posílá mu opisy sub A. a B., dvou to privilegií klášterských o hranicích, právech a svobodách v lesích jednajících. Také bude moci z autentických spisů poznati, že panství Napajedelské za starodávna patřilo k Buchlovu, které pak od zeměpána jistému Arklebovi bylo dáno, ale tím nebyla nijak práva a svobody kláštera přenesena. Co týká se požadované rekognice král. tribunálu sloužící k vědomosti, že to od jeho předka deponované přiznání nachází se v deskách zemských a ne u tribunálu, tam si je může dáti vyhlédati. Ponechává také hraběti na vůli, bude-li obchůzka hranic před započetím soudu zemského konána; nebude-li, nastane pře (orig. něm.) V.243
- 1693 dubna 23. na Velehradě. Týž témuž píše, že psaní jeho s přílohami A. B, G, obdržel a že z něho vyrozumívá, že ještě před zahájením soudu zemského p. hrabě sám aneb zastoupen p. drem. přijde k ohledání sporných hranic. Sděluje, že dokumenty č. 1., 2. a 3. a privilegia jsou autentická a že se mu mohou ukázati i poslati, vyrovnání ono však jest jen kopie, neboť originál, ač on jeho předchůdce urgíroval, nebylo mu zasláno. Žádá určitého udání, bude-li schůzka před zahájením zem. soudu, čili ne, neboť o svatodušním soudu chce ve při pokračovati. (orig. něm.) V.244

- 1693 dubna 26. v Brně. Splnomocněný zástupce hraběcí (nepodepsaný) sděluje opatovi, že z jeho psaní seznal, že dokumenty č. 1., 2. a 3. v klášteře se nacházející jsou autentické, žádá opět o jejich doručení, by se v nich ještě před schází orientovati mohl; posílá mu také dopis hraběcí, jemu, doktorovi, zaslaný v opisu k nahlédnutí a ponechává mu na vůli, jestli i proti nabídkám hraběcím **ve** při chce pokračovati aneb na hraběcí příchod ke schůzce čekati, o čemž konečné rozhodnutí tímto expressním poslem očekává (koncept něm.) V. 245.
- 1693 května 22. v Brně. Žádost splnomocněného zástupce Rottalova na král. úřad zemského hejtmanství. Poněvadž ze svědků v žádosti dne 14. května 1671 v příčině pře s opatem uvedených většina již zemřela a ze 16 jen 4 zůstali, proto pro tyto 4 žádá o komunikování artikuli positionálních pro formandis interrogatoriis (koncept česky) V. 246.
- 1693 června 6. v Napajedlích. Václav Horáček, úředník napajedelský, odpovídá na dopis Mikuláši Sartorimu, hejtmanu Holešovskému, strany dvoru Ronovského v Kvítkovicích a popisuje jeho stav (orig. česky) V. 247.
- 1693 června 19. na Velehradě. Náchotsky úředník kláštera Velehr. táže se hejtmana Napajed. Budišovského, zdali s vůli jeho se stalo, že v hoře „Vápno“ řečenéj, klášteru patřící, pec vápennou zbořili a stříšku nad ní spálili? Protestuje proti takovému násilí a praví: „kdo bude příčina takového kvaletu, nechť to sobě napotom schová“ (orig. č.) V. 248.
- 1693 června 19 v Napajedlích. Budišovský odpovídá na toto psaní Náchotského, že protiv tej v nově vystavenej peci vápenné v hoře „Svobody“ a ne v hoře „Vápence černej“ vždy protestoval a zboření její žádal i J. Excll. p. hrabě u opata samého; ale nebylo nic platné, vápno páliło se dále a proto kázal ji rozbořiti a nesmějí ji znovu stavěti, dokud pře skončena není. Komu potom bude hora přisouzena, ať si ji znovu postaví. Není to žádné kvaletování, nýbrž jen hájení svého (orig. česky) V. 249.
- 1693 června 28. na Velehradě. Náchotsky odpovídá Budišovskému na přepis ze dne 27. června: Když p. hejtman protestuje proti vápenici od nich zase spravované, že on duplo protestuje proti dřívějšímu zboření a že klášteru musí býti ten respekt a ta škoda vynahrazena a chce-li kvalet kvaltem odpírati, že oni také lidi mají. Aby však p. hejtman viděl, v čem věc jest, posílá mu výpis dekretu slav. úřadu hejtmanství zemského k přečtení, ať po přečtení dělá p. hejtman

dle libosti, my sobě svého vzítí nedáme, at řídí se dle poručení slav. úřadu, jinak exekuce následovali bude, čehož však snad nedopustí; proto má u své vrchnosti urgiovati, aby přece jednou věc ke konci a porovnání přišla (orig. český) V. 250.

- 1693 listopadu 1. v Napajedlích. Frant. Ulmanem, správcem Kvasickým, sepsána stížnost strany Rottalské proti poddaným kláštera Velehradského: Jalubští na rozkaz opatův přeložili r. 1688 hranečníky do Sušických polí: obecní dobytek

Traplických spásl Janovi Bednářovi ze Sušic na 4 měrice rži; Velehradští Janovi Rezkovi z Jankovic posekli na 1 měřici rži ještě zelené; Matějovi Kovářovi, Václavu Hlobilovi a Jiřímu Příkrylovi r. 1692 zkazili 2 ½ měrice ječmene ještě před odkvětem (orig. český) V. 251.

- 1693 listopadu 29. na Velehradě. Opat Bernard stěžuje si u hr. J. Chr. Rottala, že jeho 2 poddaní Trapličtí, bratři Matouš a Jakub Čvela, byli před 8 dny od poddaných Napajedelských na jeho gruntech sebráni, do vězení odvedeni a posud tam jsou drženi; žádá jejich propuštění, jinak byl by nucen žalovati u král. úřadu zem. hejtmanství (orig. německý) V. 252.

- 1693 listopadu 30. Dopis J. A. Symoníka z Holešova p. Obsalkovi, jímž sděluje, které listiny a privileje ke při s opatem se táhnoucí mu posílá (koncept něm.) V. 253.

- 1693 (bez data). Zástupce Rottalův žádá úřad zemských desk o výpis darovacího listu krále Ladislava z r. 1511, jímž panství Buchlovské a Napajedelské Arklebovi z Boskovic zadal (koncept německý) V. 254.

- 1693 prosince 1. v Napajedlích. Žádost obce Bělovské na hr. J. Chr. Rottala, poručníka panství Napajedel, a Kvasického o snížení činže za pastvu v horách Napajedelských, o udělání hranice, pokud směji Žutavští a Novodědinští pásti a zakázání Napajedelským, by v těch horách ani pásti ani žaludů sbíratí nesměli.

Resoluce hraběcí, kterou mají Bělovští a Žutavští chráněni býti v pastvě jediné jim dvěma obcím vykázané a kterou obci Napajedelské zakazuje se pod pokutou 100 dukátů každé další násilí a zasahování do gruntů Bělovských. Ze dne 10. pros. 1693 (2 přepisy něm.) V. 255.

- 1693 prosince 4. v Napajedlích. Účet s obcí Jalubskou, co tak od 1642. roku za pastvy z hor, ovsy a slepic až do roku 1650 dáti měli, co oddali a co ještě dlužni zůstávají; podepsán Matyášem V. Salomanem (přepis český) V. 256.

- 1693 prosince 20. na Velehradě. Jan Fr. Náchotský z Velehr. sděluje Budišovskému do Napajedel, že Macka Javůrka, při rubání dříví v klášterských horách chyceného, nepropustí, dokud pán nedokáže lepšími dokumenty, než oni mají, že hora jim (Napajedelským) patří (orig. český) V. 257.
- 1693 prosince 20 Bernard, opat Velehr., odpovídá hraběti Rottalovi podobně, že chyceného Javůrka Macka nepropustí, dokud od Jankovských a Košických satisfakci neobdrží, dále, že ze svých V. Polomských poddaných, na panství Napajedelské zběhlých, jen 5 mužských obdržel zpět a jeden že utekl; žádá také jejich všechno příslušenství a chycení utečeného (orig. něm.) V. 258.
- 1693 prosince 20 v Holešově. Z buchhalterie Holešovské dává se J. Exell. hrab. zpráva, že 20. pros. 1693 odeslány byly Dr. Sabbathynu listiny ke při s opatem Velehr. se vztahující (koncept něm.) V. 259.
- Seznam listin, které Dru. Sabbathynu proti praelatovi Velehr. ohledně panství a vlastnictví byly odeslány: 1. z r. 1256 privilej Otakara, 2. r. 1511 darovací listina krále Ladislava, 3. 1540 Kupní smlouva Pavla z Žerotína na Buchlov, 4. 1555 cis. potvrzení kupní smlouvy mezi konventem a Janem Ždanským z Zástřízl o Tupesy a Zlechov, 5. 1599. testament Jana z Vartenberka, 6. 1603. Zápis Viléma z Roupova do desk o Napajedlich Václava Mole z Modřelic (přepis něm.) V. 260.
- 1693 prosince 22. v Napajedlich. Budišovský, hejtm. Napaj., oznamuje hraběti, že opat Velehr. lesy „Svobody“ si víc a více přivlastňuje, je ozbrojenými sedláky hlidati dává a že zajali Košického tesaře, násilně motykou do hřbetu jej uderivše do Traplic k purkmistrovi jej odvedli, tam jej vyslýchali, ale zase jim utekl; žádá o dovození ozbrojití několik mužů z Alinkovic, násilí násilím splácti, sedláky zahrati, nejhorší z nich potrestati a tak opata na smířlivé myšlenky přivést (orig. něm.) V. 261.
- 1693 (bez data). Koncept bez podpisu, dle textu zdá se, že jest to rukopis hr. J. Chr. z Rottalu pro svého zástupce s poznámkou na konci místo podpisu: „salvo quocunq meliori iudicio“, jímž svůj náhled o privileji kláštera Velehr. na hory svému zástupci podává: „Zdali proprietas domini directi klášteru dána tím, že Otcové po 400 let v mém lesu dobytek pásávali, v potocích ryby lovili a zvěř honili“ (orig. německý) V. 262.
- 1693 prosince 30. v Košíkách. Popis průběhu násilnictví, jehož se Velehradští poddaní vzdor nastávajícím svátkům vánočním v dědině Košíkách dne 23. prosince tohoto roku 1693 přede dnem, ale ještě

za veliké tmy dopustili, jak nepřátelsky a loupežnický tam řádili: Jan Slezák, tesař Košický. 32 let starý, oznamuje, že ráno 2 hodiny přede dnem vstal a pracovati počal. Tu vběhne do chalupy vdova Mára Šaňáková a volá: Pomyslete kmotře! Trapličti čini Šimoškoví násili a rabují v jeho chalupě; tu tesař jen kabát si oblékl a pospíchal až k chalupě Jiříka Oslzly, dále si netroufal, protože bylo velmi tma, slyší od chalupy Simoškovy, která nedaleko u potoka stojí, veliký lomoz a křik: Sacr...bij, zabij, roztrhejte a potlučte všecko vy Sac ..! Pro tmou nemohl osoby poznati, ale dle hlasu poznal Jiříka Ševelu a Jiříka Oharka a Jiříka Kuliše, všichni 3 z Traplic. Jana Hajdyška z Jalubí. Dobře slyšel, jak Velehradští do chalupy Šimoškovy sekali, střechu trhali laty a jiné stavební dřevo lámali, pak vynesli (z chalupy?) hořící věčtě slámy a při tom světle poznal ony 4 výš jmenované, ostatních však poznati nemohl, protože sem tam běhali a rabovali. Když Šimoška odváděli, křičeli: Počkejte, vy Sa... tak s jedním po druhém budeme s vámi nakládati! Další svědkové násilnictví to popisující jsou: Eliáš Předložil, burmistr Košický, Apolena Šimošková, manželka Mart Šimoška, která líčí důkladně, co se v jejich chalupě stalo, co sama vytrpěla. Podepsaní jsou: Václav Xaver Borový t.č. Rottalský buchhalter a Frant. Vít Ulman t.č. správce Kvasický (orig. něm.) V.263.

Seznam Velehradských sluhův a poddaných, kteří byli při tom vpádu Košickém poznáni a o jejichž účastenství se dověděno: Velehradský důchodenský písař, který jest zároveň purkrabím, Petr Bobal, polesný Jakub, myslivec Jakub, myslivec Jan se svými Hajduky, klášterní drábi a jiní klášterní sluhové, z Jalubí 12 se svým purmistrem, z Traplic 9. (orig. něm.) V.264.

- 1693 — Ku zprávě o spáchaném násilnictví v Košíkách příloha, v níž nakresleny hranice zboží klášterského, které jdou ze strany Napajedel podle potoka „Bečka“ až do jeho vtoku u Babic do Moravy (dle darování krále Otakara). Šimošková chalupa stojí na Napajedelské straně potoka, proto vpád a zboření té chalupy klášterskými poddanými, bylo veřejným násilnictvím (bez podpisu) (přepis něm.) V.265.

- 1693 prosince 31. v Napajedlich. Zpráva hejtm. Napaj. Budišovského, co všecko Trapličti, poddaní kláštera Velehr., v Napajedelských lesích „na Rovné“ jinak „Svobody“ řečené páchali (přepis něm.) V.266.

Poznamenání p. hejtmanovi strany „Kopaniny“ na panství Velehradském v poli Jakubském ležící, kterou + Outrata z Jankovic od nějakého Makarona z Jalubí koupil za jalůvku a byla šacována za 7 fr. (přepis český) V.267.

- 1694 — Zpráva nepodepsaná, že p. Duppený, zemský účetní v Brně, r. 1694 důvěrně sdělil Holešovskému účetnímu, že klášter Velehr.

vyžádal si výpis z popisu lánů na panství Napajedelském a jej i obdržel; radí, aby si p. hrabě také takový výpis vyžádal zase o panství Velehradském a bylo by pak lze seznati, byly-li „Svobody“ a „Kopaniny“, kterých Trapličtí a Jalubští užívají, do visitace lánů pojaty (orig. něm.) V.268.

- 1694 ledna 1. v Holešově. Rukopis (hraběte Rottala nepodepsaného) na opata Velehradského: Z jak marných a lichých příčin nesprávně Vaše Velebnost vězní poddaného Napajedelského a ani na můj návrh ze dne 18. pros. 1693 propustiti jej nechce, slyšel jsem a budu věděti patřičnou cestou se toho domoci. Co se týká Velko-Polomských, když V. Vel. dokáže, jaký statek si do Topolné přinesli, bude jim vydán rovněž i Rezáč, bude-li jeho poddanost dokázána. Ostatní spory o hranice půjdou cestou processu dále (koncept něm.)

V. 269.

- 1694 ledna 9. v Holešově. Výpovědi Jana Kotlaby 50letého, Jana Doležálka 57let. a Jiřího Lapčíka 40let., sedláků Spytihnovských: 1. Kostel Spytinovský zůstává pustým od válek Španělských, tak to slychávali od starých lidí a od té doby bývá jim posluhováno z kaple Jalubské. 2. Přířařeny bývaly, dle doslechu, Spytinov, Kudlovice, Sušice, Babice, Alinkovice, Janova a Košiky. Alinkovice patřily však původně k Napajedelské faře, až teprv před asi 12 lety na žádost tehdejšího v Jalubí bydlícího faráře byly k Jalubí přířařeny, Janovou a Košiky slíbil + Excell. p. přířázení k Spytinovu. 3. Nynější praelát Velehradský žádá od výš uvedených obcí, aby pro stavbu kostela ve Spytinově kámen nalámali a dovezli. Oni se uvolili všechny materialie dovézt i ruční poddácí práci konati až na lámání kamene, protože s tím zacházeti neumějí; dle podání předků nejsou ani povinni lámati kámen a také dřívější praelát, jenž základy až nad zemi vystavěl, k lámání kamene je nenutil. 4. Také Babičtí, Kudlovští, Sušičtí, Alinkovští, Janovští, Košičtí a Spytinovští r. 1693, když nynější praelát kostel stavěti dal, po pořádku dováželi kámen, vodu a vápno, Jalubští a Trapličtí nepomohli jim v ničem předstírajíce, že mají svou kapli v Jalubí. 5. Dokud stával ještě starý kostel Spytinovský, dojížděl jeden duchovní každou neděli o svátek do Jalubí a odbýval tam v kapli pro Jalubské a Teplické služby Boží. 6. Trapličtí a Jalubští, jak tvrdí nynější p. farář, musejí povinný desátek obilní na Velehrad dodávati a on sám všechny příjmy stolní také tam dávali a zúčtovati musí, nemají tedy z těchto dvou obcí žádného užitku. 7. Dřívější p. farář se domluvil se sedláky Spytinovskými, aby desátek, který ročně skládali, do Jalubí vozili a slíbil jim dáti za každý mandel 2½ kr., což také dodržel; nynější jim to též slíbil, ale slova nedodržel, proto nechávali desátkové obilí stati na poli, až si je p. farář částečně svými koňmi a částečně traplickými sedláky odvéztí dal. Podepsán jest Václav Xaver Borový. Stalo se v hrab. Rottal. buchhalterii v Holešově (orig. a 2 přepisy něm.) V. 270.

(?) 1694 bez data — Spytinovští žádají hr. J. Chr. z Rottalu, by zakročením u kníže bisk. konsistoře přinutil opata Velehr., aby ve stavbě kostela, kterou před 4 lety započal, pokračoval, aby jim jejich nedostavený chrám Páně od mimojdoucích nebyl k posměchu a potupě (koncept český) V. 271.

(?) 1694 bez data — Protest Jana Chrišt. hr. z Rottalu konsistoři podaný proti žádosti opata Velehradského Bernarda Kašpárka ohledně přeměny fary Spytinovské ve filiálku kaple Jalubské. Důvody: 1. Známo jest, že fara Spytinovská jest z nejstarších a proto nemůže na pouhý pokyn opatův býti přenesena neb úplně zrušena. 2. Fara Spytinovská zřízena byla pro duchovní potřeby farníků Spytinovských a ne Jalubských. 8. Na faru Spytinovskou nabyli práva i držitelé statku a nebyli v právu tom nikdy od opatů Velehr. rušeni, až teprv od nynějšího, který má jen svůj zisk na zřeteli. 4. Jedná se tu také o praejudicium cleri ecclesiastici, neboť stane-li se fara Spytinovská filiálkou kaple Jalubské, pak ztratí také právo a obročí posavad světskému kléru náležející. 5. Přisluši-li již teď patronát i beneficium kostela Spytinovského kláštera, tím více bude právo farní, a správa farní záviset buď od opata samého, neb od kláštera; nikdy také nebude stálého faráře ve Spytinově, nýbrž služby Boží konati a svátostmi přisluhovati bude ten z kláštera, který má týden (hebdo madarius) a ubozí farníci budou mítí tolik farářů, kolik do roku týdnu, kostel s farou bude jako sedmidenní nevěsta a zároveň vdova a každý takový farář vyhne se praesentaci, visitaci, korrekci a ostatní biskupské pravomoci. 6. Základy kostela nad polovicí již vystavěné budou stati na věcnou ostudu a posměch Spytinovským a všecka posavadní napominání konsistoriální, by kostel dostavěl, budou pro posměch, neboť nač by stavěl opat kostel nepotřebný, když má farní v Jalubí. 7. Na pováženou jest také to, že na rozkaz opatův vpadli jeho lidé způsobem neslýchaným s houfem ze svých 5 dědin sebraných poddaných a s úředníky jako vůdci, všech asi 200 mužů ozbrojených, v noci do Košík, kde jako nějací zbůjníci zbořili chalupu, uloupili sirotci peníze, šaty a jiné movitosti poddanému Košickému, ho jako Turci zbili, v okovech s rukami na zádech spoutanými, po lotrovsku do kláštera odvezli, tam po několik týdnů krutě drželi, takže po propuštění jen krátký čas živ zůstal. Jiného farníka z Košík z pobožnosti domů jdoucího kázal opat na „cestě královské“ k pohoršení všech farníků zajati a do vězení odvésti. Podobných skutků dopouštěl by se opat i proti farníkům Spytinovským, kdyby ta od něho žádaná proměna fary skutkem se stala (2 přep. lat.) V. 272.

1694 ledna 10. v Holešově. Odpověď z Holešova opatovi Velehradskému, že zajetí poddaných klášterských ve „Svobodách“ stalo se sice bez jeho vědomí (hraběte), ale lepším právem než zajetí poddaných

Napajedelských ze strany Velehradských, neboť výnosem přiloženým sub A. bylo vlastnictví „Svobod“ přiřknuto pánu Napajedelskému a klásteru Velehradskému odepřeno. Jest však ochoten zajaté z Holešova propustiti, když opat propustí zajaté poddané Napajedelské (konc. něm.) V. 273.

- 1694 ledna 22. na Velehradě. Opat Velehr. Bernard odpovídá na předešlý dopis hraběci, že zajaté poddané Napajedelské již propustil a žádá ho, aby se držel rozhodnutí král. úřadu, a poddaným svým nedovoľoval rušiti privilegia klášterní (originál a přepis něm.) V. 274.

- 1694 února 3. na Velehradě. Náchotský, úředník Velehr., stěžuje si u hejtmána Napajedelského, Budišovského, že Holešovští nechtějí propustiti zajaté poddané Velehradské, ač Velehradští zajaté jejich již propustili, dokud prý nezaplatí za jídlo, za vartu a od šerhovné, a oni toho od svých vězňů nežádali, (orig. český) V. 275.

- 1694 února 15. v Brně. Výpis z intulirované opáčené žádosti sub. praes. 9. Febr. 1674 pana opata a konventu kláštera Velehr. o restituci pobraného dobytka a škod in puncto commissi spolií proti J. Exc. hr. z Rottale dodané: „nebo notorium jest a já suo competentí loco dostatečné a dle práva prokáži, že ten dobytek ne na nějakým Rottalským neb Napajedelským, než na klášterským vlastním gruntě kvaltovně a násilím vzat jest (orig. čes.) V. 276.

- 1694 února 19. na Velehradě. Jan Náchotský píše hejtm. Napajedelskému o zajatých Traplických ve vězení Napajedelském držených, proč jich nepropouští ani žádné odpovědi nedává (orig. čes.) V. 277.

- 1694 února 5. v Brně. Dekret král. Tribunálu všem přísězným advokátům zemským, že všechny spisy mají obě sporné strany podávati in duplo. Nestane-li se tak v čas, dá se opis poříditi v kanceláři proti záplatě strany (orig. něm.) V. 278.

- 1694 února 14. v Napajedlich. Purgmistr Mikuláš Skopal, mladší Jan Válek, úrad: Vaclav Bureš, Martin Jalita, Jan Petržel, Štěpán Hudeček, Václav Sobek podepsáni jsou na reversu, kterým se zavazují zaplatiti z důchodů Napajedelských vypůjčených 130 fr., které museli zaplatiti jako náhradu za zabité a poraněné od nich vojáky. Jsou zde uvedeni jménem všichni, kdo se té bitky s vojáky účastnili. Splaceny byly peníze ty do důchodu 1. listopadu 1695, což potvrzuje Jan Ant. Středovský (orig. český) V. 279

- 1694 března 15. v Napajedlich. Budišovský, hejtm. Napajed., sděluje Dru. Sabbathynovi, zástupci Rottalskému, že dle výpovědi Matouše Kaštika a Václava Smetany z Košík chalupy na rozkaz opatův

zbořené a sice pastyrna již 27 let, chalupa Šimošková 19 let stály a tato poslední před 11 lety zhořela a bez odporu opatova byla znovu postavena (orig. něm.) V. 280.

1694 dubna. 8. Specifikace, čehož ještě třeba od strany Rottalské dodatí ku spisům žaloby proti opatovi (orig. něm.) V. 281.

1694 května 17. Zástupce Rottalův žádá král. Tribunál, aby konečně resolvoval remonstrační spis před 2 měsíci hrabětem Christ, z Rottalu podaný a tak zamezil excessi a násilností opatových (opis něm.) V. 282.

1694 května 25. v Bystrici pod Host. Examen v domě radním městečka Bystrice pod Host. (u přítomnosti Jana Ferd. Ševečka. písaře důchodního, purgkmistra Jiříka Symerského, rychtáře Pavla Bartoška) dvou svobodných dcer + Jury Kostaše z Libosvar, Káce a Johanny, které otčím jejich svedl ku krvesmilství (orig. česky) V.283.

1694 května 28. v Brně. Král. Tribunál nařizuje hr. Christ. z Rottal: 1. aby komise Gottfridem Bernardem Aglastrem, zástupcem kláštera Velehr., za příčinou mnohých násilností se strany poručníka Rottalských statků Napaj. spáchaných, žádaná a již v září minulého roku král. úřadem zem. hejtmanství nařízená, již měl se p. Sigm. Görtz Asteinu a když tento zemřel, p. Jan Lichnovský jako komisař sůčastniti, konečně se konala, 2. p. hr. Christ, z Rottal, ač proti tomu deprecioval, má se ke komisi dostaviti, 3. Zbořeniště a drancování od Velehradských poddaných v Košíkách spáchané má se též vyšetřiti, 4. též o zadržení činže Jalubských a Traplických za pastvy v lesích Napajedelských má se při tom jednati a 5. Poddaní Velehradští mají býti z vězení propuštěni (3 opisy něm.) V. 284.

1694. května 28. v Napajedlich. Revers hejtmana Napajedelského Budišovského, že účty jeho jsou správný a že jménem svým za ně ručí.: Jako svědci podepsáni jsou dva officíři (úředníci) Jan Ant. Středovský a Jan J. Seydeman (opis něm.) V. 285.

1694 července 2. v Holešově. Andreas Schwarz, děkan Holešovský, upomíná Chřištofa hr. z Rottalu na daný slib, že vyšle svého officíra ke komisi, jenž má jednati o přifaření Jankovic a Košík k Jalubí a o pokračování ve stavbě kostela Spytinovského (orig. něm.) V. 286.

1694 července 7. ve Vidni. Jménem hraběte odpovídá M. Karl z Vidně děkanovi, že hrabě jako poručník statku Napaj. nikdy nepřivolí, aby Jankovice a Košíky přifařeny byly k Jalubí, že kaple Jalubská nebývala farním kostelem, ale snad patřila ke kostelu farnímu Spytinovskému (opis něm.) V. 287.

- 1694 července 27. (Nepodepsaný) žádá jmenování oněch poddaných z Jankovic a Košík, kteří na Velehradě u opata byli a memoriálem o přiřazení k Jalubí žádali (ústrižek P. S. dopisu, něm.) V. 288.
- 1694 července 30. v Napajedlich. Jména těch, kteří před 2 ½ rokem na Velehradě u opata osobně byli a ústně o přiřazení k Jalubí žádali jsou: z Janové Jakub Kubík a Jíra Přetržil, z Košík Jan Malenovský, jménem přísežných a celých obcí (bez podpisu cedulka něm.) V.289.
- 1694 července 31. v Koryčanech. P. Gabriel Fr. z Horky a p. Bernard Lichnovský oznamují p. Christ, hr. z Rottal, že komise král. Tribunálem nařízená bude se odbývat 14. září a p. hrabě má se k ní dostavit osobně anebo svým splnomocněncem (orig. něm.) V. 290.
- 1694 srpna 26. v Kroměříži. Martin R. Polentari sděluje z Kroměříže Borovému účetnímu v Holešově, že hlavní spis praelata Velehradského není v kanceláři biskupské k nalezení, posílá mu však výpisy a protokoly, které k informaci sloužit mohou; za opisy žádá 2 fr. 30 kr. (orig. něm.) V. 291.
- 1694 září 2. v Kvasicích. Rud. Fr. Petrle, farář Kvasický, sděluje Janovi Knořlíčkovi, hejtmanu Napaj., že r. 1691 chrám Páně Tlumačovský s mnohými domy ohněm v popel obrácen byl, též i stodola farní, a že farníci posud jen půl stodoly postavili; proto nemá pro obilí desátkové místa a prosí, by farníci přinuceni byli i druhou polovici stodoly postavit; zatím však aby si aspoň oves do starej panskej stodoly složit mohl (orig. český) V. 292.
- 1694 září 3. ve Vídni. Jan Christ. z Rottalu tutorio nomine depreciruje proti komisi na den 14. září ustanovené u král. zemsk. hejtmanství a oznamuje, že již proti ní podal na J. Velič, rekurs (přepis něm.) V.293.
- 1694 září 3. Rekurs Jana Chr. z Rottalu na J. Velič, proti ustanovené komisi podaný (11 listů, přepis něm. a 3 archy koncept) V. 294.
- 1694 září 11. v Ebersdorfu. Císař Leopold rozhoduje, že komise má se odbývat jen quo ad passum žalované vis publicae a že zemský úřad král. má se řídit a rozhodovat král. zemským řádem Fol. 219 b). Co se však sporu hraničního dotýká a účtování činže za pastvy v lesích, má zemský úřad co nejdříve podat spolehlivou zprávu (přepis něm) V. 295
- 1694 října 20. v Napajedlich. Rychtář, purkmistr a celá obec Jankovic a Košík dosvědčují, že Trapličti do jejich „Svobod“ chodí, tam dříví kácí a odváží i stříelné zbraně sebou nosí, by mohli, kdyby se jim kdo postavil, vraždit (přepis německý) V. 296.

- 1694 října 28. na Velehradě. Jan Fr. Náchotský, hejtman Velehr., odpovídá hejtmanu Napajedelskému na dopis ze dne 21. října, že les, v němž Trapličtí dříví berou, není les „Svobody“ nýbrž grunt vlastní kláštera Velehradského (orig. německý) V. 297.
- 1694 listopadu 9. v Brně. Artikulové positionales J. Excell. p. Jana Christ, hr. z Rottale zmocněného proti p. Bernardovi Kašpárkovi, opatu, převoru a celému konventu kláštera Velehradského strany užívání pasuňkem, sekáním a odvážením dříví z lesa Napajedelského „Svobody“ řečeného a to proti od slavného král. úřadu hejtmanskví zemského dne 28. Maji 1694 proslé záповědi a to na osobu Tomáše Rakovyho. Matěje Soukupa, Jana Balaje, Matěje Kolaříka, Václava Hlobila, mlynáře Jankovského ze vsi Rottalovské Jankovic, item na Jana Předložila, Martina Bednáře, Jana Galu, Matouše Poláčka ze vsi Rottalovské Košík a na Jana Prokeše ze vsi Jankovic (koncept na 5 arších český) V. 298.
- 1694 listopadu 29. v Napajedlích. Fojt, starší, konšelé i celé obce z dědin Jankovic a Košíků vyznávají attestatem, že sousedé Jalubští a Trapličtí, panství Velehradského poddaní, dobytka černého přes 300 kusů v lese, jenž slove „Svobody“ hned od sv. Václava ustavičně a veřejně pasou, při témž stádě zbraně střelné sebou nosí i tak se osmělili, nevíme proč, po Martinovi, Jury Malenkovského synu z Košík stříleti, čehož svědek jest a na to svýma očima hleděl Jankovský mlynář Skřivánek; Za 2. v těch Svobodách pak dříví roubati a odtud ven vyvážeti jak od nás Jankovských tak také od Košíckých vidění jsou byli (jménem uvedeno svědků 14 z Jankovic a 8 z Košík.) 3. Že také v těch horách u „Slaměného mostu“ proti střešňovému dolu pan praelát Babickým, Huštěnovským a Mařatským přes 300 sáhů dříví tento minulý rok vyprodal, i Traplickým a Jalubským vyvážeti povolil; 4. že když 11. listopadu, Jan Prokeš z Jankovic z hradištského jarmarku přes ty „Svobody“, totiž Škatulovou loukou, cestou slušnou, jel, tehdy že na něho Jura Mikšů z Traplic vystoupil a nové kolo od vozu za 6 fr. poroubal a zničil. (Pečetěmi obce Jankovské i Košícké opatřený orig. český) V. 299.
- 1694 listopadu 30. v Napajedlích. Puncta přednesená sedlákům Janovským a Košíckým dne 30. listopadu 1694 a co na ně odpověděli ohlédně memoriálu jejich na opata Velehr., aby přifařeni byli k Jalubí. Vypovídají, že o memoriálu ničeho nevědí, než že před 2 ½ rokem tehdejší purkmistr Jan Hutka, fojt Tomáš Prokeš a Matěj Soukup, bez vědomí obce vyslali na Velehrad Jakuba Kubíka a Juru Přikryla, aby žádali o přifařeni k Jalubí, že se těm p. praelát nabídnul dáti memoriál napsati atd. (orig. něm.) V. 300.

- 1694 prosince 6. v Napajedlich. Zpráva dvou c. inženýrů, Hansa Fridr. von Hollstein, cis. hejtmana a vrchního inženýra v Poslo-Commorn a Davida Jak. z Raussendorff, cis. polního inženýra o obchůzce hranic panství Napajedelského a Velehradského vykonané na žádost J. Excell. hr. Christ, z Rottalu. Ke konci své zprávy vypovídají, že nenalezli potoka Beczše, který by tekł k severu jak to v privileji krále Otakara udáno a nač J. Excell. p. hrabě největší důraz klade a že proto celá ta hranice jest pochybná a nezbyvá, než aby Velehradští ukázali potok, který k severu teče (opis něm.) V. 301.
- 1694 prosince 17. ve Veselí. Dopis A. Heinricha hejtmanu Napajedelskému Knoflíčkovi v odpověď, že může ještě před svátky vánočními dostati 12 prasat k chovu i s kancem (orig. něm.) V. 302.
- 1694 prosince 20. v Holešově. Dopis M. Karla z Holešova oznamuje, že není pro to, aby hejtman Napajedelský prasata z Veselí bral, neboť Napajedla a Veselí patří dvěma různým pánům (orig. něm.) V. 303.
- 1694 prosince 20. v Záhlinicích. Jan Dočkalík, šenkýř v Záhlinicích, žaluje hejtmanu Napajedelskému, Janovi Knoflíčkovi, že mu obec Záhlinická za $\frac{3}{4}$ roku rží 8 měřic dlužna zůstala z té příčiny, „že prý panský trunk šenkoval, ať mu také pán platí a že jich ani p. hejtman k tomu nepřinutí: budoucně že již žádnému šenkýři platili nebudou“ (orig. český) V. 304.
- 1694 prosince 26. v Napajedlich. List hejtmana Napajedelského jako odpověď na list Karla z Holešova ze dne 20. prosince (č. 303), že nemá sice určitého rozkazu J. Excell., aby koupil prasata z Veselí, ale má napomenutí jeho, aby špatný zdejší druh odstranil a lepším třebaš z Veselí nahradil (něm. orig) V. 305.
- 1694 prosince 28. ve Veselí. A. Heinrich z Veselí listem oznamuje hejtmanu Napajedelskému, že má 12 prasat k chovu k prodeji po 9 fr., at si pro ně jen zítra pošle a peníze za ně zároveň zašle (orig. něm.) V. 306.
- 1694 ledna 1. ve Veselí. Andreas Heinrich listem sděluje do Napajedel, že žádaných 12 prasat posílá příšlými řezníky zároveň s kvitancí na 108 fr, za ně přijatými (orig. něm.) V. 307.
- 1695 (bez data) Zpráva (nepodepsaného úředníka Rottalského), že nalezl v aktech jednajících o „kopánkách“, které Velehradští poddaní užívají a z nichž do důchodů Napajedelských činži platí, dopis in copia ze dne 4. září 1673, jehož originál poslán při hlavním procesu dne 22. prosince 1673 Dru. Járovi do Brna, v němž tehdejší

praelat Velehradský Petr tehdejšímu hejtmanu napajedelskému Rosovi sám při znává, že Babičtí dluží činži z „Kopánek“ do důchodů Napajedelských (koncept něm.) V.308.

1695 ledna 8. v Brně. Právní excepce a žádost mandataria hraběte Chrišt, z Rottalu, poručníka sirotka Napajedelského, proti opatovi a celému konventu kláštera Velehradského, in puncto neoprávněného si přivlastňování často mu zapovězených pozemků v horách Napajedelských, podaná zemskému právu markr. mor. (Přepis něm. na 38 stránkách, s příšitými 2 listy, na nichž jest specifikace příloh 23. Svědků uvedených jménem jest na excepci 41.) V.309.

1695 ledna 14. v Brně. Solenne protestation a žádost Jiřího Sabbathina JUDr. mandataria Rottalského proti opatu, převoru a celému konventu kláštera Velehradského pro nevydání excepce a zadržení listin ze zemských desk a jiných, podaná na úřad zemských desk v markr. mor. — Na rubu jest vyměr téhož úřadu ze dne 15. ledna 1695: Žadatel bude věděti se řídití výnosem zdejším (orig. něm.) V.310.

1695 ledna 22. ve Veselí. A. Heinrich z Veselí obává se důtky J. Excell. hraběte, že bez jeho povolení prodal do Napajedel prasata k chovu a žádá, aby hejtman Napajedelský vymohl si dodatečné povolení, jinak musela by prasata se vrátiti. Na druhém listu téhož dopisu slibuje dne 24. ledna hejtman Napajedelský, že tak učiní, aby jen o to neměl žádných starostí (orig. něm.) V.311.

1695. ledna 23. na Velehradě. Daniel Ant. Zalstík žádá hejtmana Napajedelského, aby poručil vydali Janu Krejčímu, poddanému Velehradskému, jenž se v Napajedlich tkalcem vyučil, věci, jež u jeho bývalého hospodáře a u jiných lidí zůstaly.

Na II. listu téhož dopisu sděluje hejtman Napajedelský 26. ledna, že se dle žádosti jeho stalo (orig. český) V.312.

1695 února 20. na Velehradě. Opat Velehr. Bernard oznamuje (asi zástupci Rottalskému), že dle dekretu král. úřadu ze dne 21. listop. 1693 byla vedle jiných listin autentických zaslána také kvitance Traplické obce a tak stalo se zadost žádosti o vydání listin a když v té příčině ani úřad zemského hejtmanství ani zemské právo ničeho nenamítalo, diví se proto, jak by se ještě mohlo činiti právní Incidens (orig. něm.) VI.313

1695 dubna 13. v Brně. Úřad zemských desk vybízí opata Velehradského, aby proti artikulům positionálním zaslal během 14 dní svá interrogatoria (2 přepisy něm.) VI.314

- 1695 května 6. v Brně. Jan Ludvík Knoch, registrátor a expeditor zemských desk, dosvědčuje, že Václav Czastka, přísežný posel městský, poslán byl na Velehrad s úředním psaním a nezastav p. praelata doma, odevzdal psaní p. převorovi, jenž mu i přiložený receptis na to dal (orig. česky) VI. 315.
- 1695 května 14. na Velehradě, Jan Fr. Machatský. hejtman Velehradský, oznamuje fojtovi a burkmistrovi Jankovickému a Košickému, že p. opat uslyšev při svém příjezdu ze Slezska, že oni vápennou pec v horách klášteru vlastních postavenou a již zamazanou tak opovážlivě zbořili a zničili, táčky rozštípali a všecko od železa sebrali, nařídil, aby rozbořenou pec zase postavili, železo odcizené navrátili, jinak bude milost pán věděti co učiniti, nechá jim jejich chalupy také rozbořiti. (Na druhé stránce jest druhý dopis téhož hejtmána téměř ze dne 28. května.)
- 1695 května 28. na Velehradě. Jelikož z odpovědi Jankovských a Košických poznává, že nehodlají postaviti jen z pouhého šibalství rozbořenou vápennou pec, napomíná jich opět v dobrotě, aby to učinili, jinak přijde na ně na rozkaz pánů stavů Hradištská garnisona (překlad do němčiny) VI. 316.
- 1695 května 19. v Brně. Zástupce Rottalský žádá úřad zemských desk, aby svědci ze strany Rottalské byli vyslýcháni, poněvadž p. praelát v zákonnité lhůtě svá interrogatoria nezaslal, a další lhůta aby mu dávana nebyla (koncept něm.) VI. 317.
- 1695 června 14. v Brně. Nové nařízení král. úřadu na odbývání komise, která na den 28. května 1694 byla již ustanovena, v příčině hranic mezi panstvím Napajedelským a Velehradským, jakož i k vyšetření činže za pasunky a lesy. Komisi odbývati má krajský hejtman co nejdříve a za konkomisaře přidělen mu p. Vilém Fr. von Knodt, cis. rada a kancléř král. Tribunálu (orig. něm. 1 a přepis 1) VI. 318.
- 1695 června 14. v Brně. Dekret král. úřadu zemského hejtmanství Velehradskému klášteru oznamující odbývání komise, v níž budou komisaři p. Gabriel, Fr. Horečky z Horky a p. Vilém Fr. von Knodt. při níž má se také jednati o stížnostech Rottalského zástupce na král. úřad 13. prosince 1694 a 29. dubna 1695 podaných. Nařizuje se dále zdržeti se všech násilností, zvláště ohledně znovupostavení zbořené vápenné pece (orig. něm.) VI. 319.
- 1695 června 24. Pavel Štýker, polesný, dává hejtmanovi (Napajedelskému?) zprávu, že někteří hofeři a podsedníci z Kudlovic a z Košík (jsou jménem uvedeni) proti jeho zákazu přidělali si kousku role ke svým kouskům dále do hor přes cejchy (orig. česky) VI. 320.

- 1695 července 2. v Kvítkovicích. Frant. Fridr Ron z Ronova žaluje hejtmanu Napajedelskému na obec Kvítkovskou, že mu spásli kus ječmene vedle panské role, přes 28 koní tam bylo přes noc a nechťěji mu dáti náhrady, hejtman má je k náhradě donutiti (orig. něm.) VI.321.
- 1695 července 3. v Kvítkovicích. Týž Fr. Frid. Ron z Ronova žaluje hejtmanu Napajedelskému, že Ondra Pospíšil zbil jeho děvčku, když pro vodu ke studni šla, tak, že jí z úst i nosu krev tekla. Na její pokřik že vstal s lože a vyšel ven, tu však týž Pospíšil mu nadal: „Což se ty sak... domníváš, že já před tebou klobouk smekat budu, ohral bych tebe,poď sem blíže, hned tebou ty sakr... suchý tu příkopu zamlátím, však jsi komisařem, proč lůček neobjždáš!“ Žádá jeho potrestání a satisfakci (orig. něm.) VI.322.
- (?) 1695 bez data. — Zástupce Rottalův žádá úřad zemských desk, aby vyřídil jeho žádost dne 29. předešlého měsíce podanou in puncto právní excepcie, která posud vyřízena není (koncept něm.) VI.323.
- 1695 července 9. v Koryčanech. Komisaři p. Gabriel Fr. z Horky a Vilém svob. p. z Knodtu oznamují Janu Chřišt, hr. z Rottalu, že komise v příčině sporu o hranice a jiné s opatem Velehr. odbývati se bude 18. července o 6. hod. ráno na místě sporném, p. hrabě má se osobně dostaviti aneb svého splnomocněnce vyslati (orig. něm. a 2 přepisy) VI.324.
- 1695 července 16. ve Vidni. Jan Chr. hr. z Rottalu píše z Vídně svému zástupci, že pro rozvodnění Dunaje a stržení mostního velkého krákorce neobdržel ani písmenky o tom, že 18. července má se odbývati komise; sám že k ní dojeti nemůže a k informování splnomocněnce že již času není, proto má proti odbývání komise podati rekurs (orig. něm.) VI.325
- 1695 července 20. ve Vidni. Týž témuž píše, že obdržel zprávu o odložení komise na den 26. července, že však pro něho i tento termín jest krátký, aby žádal o jeho prodloužení do doby, kdy on bude v Holešově, a aby do té doby listinu r. 1550 v úterý po květné neděli v městě Kroměříži vydanou a na svobody Velehradské se potahující vyhledal (orig. něm.) VI.326.
- 1695 bez data. — Týž témuž o rozličných věcech: že dne 25. t. m. zaslané punktace nemůže upotřebiti, ale že příští poštou chce dáti satisfakci; že výnos krajského hejtmana měl mu býti s posledním psaním zaslán, že se však na to zapomnělo, očekává ho v příštím; v příčině výsledku nynějšího žádá doručení opisu artikulů positionalních; že neví o tom nic, že by panství Veselí a Bzence již přes jedno století

vedly spor, ale bude nepochybně pravda, neboť již Ferdinand III. prodal jeho strýci toto panství s tímto sporem atd. (orig. něm.)
VI.327.

1695 srpna 6. ve Vídni. Týž témuž sděluje, že sice na své psaní ze dne 27. července obdržel od něho odpověď, ale na předcházející ze dne 23. nedostal žádné, že mu nezaslal ani dekretu král. tribunálu ohledně Velehradu, ani půhonu ani intimace, ani plnomocenství ke komisi Proskovské: má žádat o dilaci stání, protože chce osobně se dostavit, jelikož i hr. Proskovský bude osobně přítomen (orig., ale ne hrabětem psaný, něm.)
VI.328.

1695 září 3. v Bzenci. Jiří Chrištof hr. z Proskova oznamuje hr. Janu Chrišt, z Rottalu jako sousedovi (na Veseli) na jeho důvěrnou žádost, čeho se z akt z Brna mu poslaných dopátral ohledně sporu s Velehradským klášteřem (orig. něm.)
VI.329.

1695 září 12. — Komisaři Gabr. Fr. z Horky a Vil. Fr. v. Knodt ustanovují dopisem hr. J. Chr. z Rottalu do Holešova odbývání komise Velehradské na den 30. září t. r. (orig. něm.)
VI.330.

1695 září 13. v Koryčanech. Gabr. Fr. z Horky doprovází úřední vyzvání k dostavěni se hraběte Rottala ku komisi na den 30. září a sděluje zároveň, že mu, posílá výpis dekretu; ostatní spisy pošle mu až je obdrží od p. kancléře, který je má za sebou (orig. něm.)
VI.331.

1695 září 16. v Holešově. Jan Chr. hr. z Rottalu nařizuje svému zástupci, aby proti odbývání komise této protestoval, proto že chce vyšetřovati spor o hranice a jiná soukromá porovnání, ale o spáchané vi publica se nezmiňuje; kdyby se protest odložil neb odmítl, má podati apelaci k císaři (něm. orig.)
VI.332.

1695 bez data. — Protest hr. Rottala proti odbývání komise dne 30. září t. r., podaný též komisi král. tribunálu (koncept něm.)
VI.333.

1695 září 27. — Nákres a specifikace luk, které pod dědinami Janovou a Košíkami na gruntech Napajedelských, a to ve „Svobodách“ byly udělány; zhotoven Frant. Ulmanem, správcem Kvasickým (orig. něm.)
VI.334.

1695 říjen 13. v Napajedlich. Výpověď Tomáše Bednaříka z Kudlovic, 71letého, bývalého polesného, o komisi r. 1674 odbývané po zajetí dobytka traplických poddaných v horách „Svobody“ a „Pukáčová hora“. Komise konána byla panem hr. z Proskova a p. Otislavem krajským hejtmanem, přítomen byl advokát Gar, Gabriel hejtman a Simonek, účetní z Holešova, Rosa hejtman, Václ. Horáček, pur-

krabí, Václ. Barda, obroči z Napajedel, celá obec Kudlovice, Jankovice a Košíky; ze strany Velehradské P. převor, P. senior a P. Carl, a obce Traplice a Jalubí. Sešli se na Košíkách, přesvědčili se o posud poznamenaných hranicích Velehradských a po nich šli až do Janové, postavili se na louku, tu pan Simonek vyňal nákras „Svobod“, asi jako stůl veliký a předložil jej pánům, kteří jej kompasem prozkoumali, pak se s Velehradskými hádali a veřejně se vyslovili, že Velehradští prohráli. Nařídili potom, aby 12 nejstarších osob strany Napajedelské šlo s nimi na Velehrad, ostatní mohou jíti domů. Na Velehradě se jim řeklo, že bude 24 osob přísahati (z každé strany 12), aby čekali. Čekali do noci, ale k přísahání nedošlo, nýbrž nařídilo se jim, že mohou jíti s Pánem Bohem domů, že již jejich přísahy není třeba. Dalšího svědek neví. Podepsán hejtman Knoflíček (orig. něm.) VI.335

- 1695 říjen 21. v Holešově. Výpis z protokolu panství Napajedelského r. 1695 sub. No. 17. Vší obci Alinkovic, Žutavy. Jankovic a Košík tento výměr: Role a kopaniny, které od Napajedlanů koupili a z nichž kontribuci v Napajedelských lánech odvádějí, o nichž již r. 1689 rozhodnuto bylo, kolik kdo z nich drží a kolik Napajedelským platí kontribuce, mají jim i na dále zůstat. Kopaniny však, které koupili od Kudlovských, z nichž do Kudlovic kontribuci platí, mají se popsati a konsignace hejtmanství zaslati, aby dle proporce kopanin i kontribuce byla mezi ně rozdělena tak, aby Kudlovští více nemohli si stěžovati. Podepsán Jan Christ, hr. z Rottalu (přepis něm.) VI.336

- 1695 října 26. v Holešově. Jana Chr. hr. z Rottalu výnos č. 37. Obec městečka Napajedel má věděti, že jest tak trestuhodna za to, že kopaninu Pavla Prendlíka, který pro nemírné opilství bez souhlasu vrchnosti ji opustil, nechala spustnouti, jako Prendlík sám. Aby však vrchnost, jako vždy, milost jim prokázala, má tato kopanina pro budoucnost sloužiti za společné pastvisko pro dobytek obecní a panský; ale nikdo ať se neopovází pod pokutou 100 dukátů ani kousku odorati nebo zaloučiti. Kdyby se tak stalo, bude jim kopanina zase od vrchnosti odňata. Úředník má ji hranečníky ohraničiti (přepis něm. 2.) VI.337

- 1695 října 26. v Napajedlích. Purkmistr a rada hr. Rottalského městečka Napajedel vyznávají, že na milostivý rozkaz pana Jana Christ, hr. z Rottalu, poručníka panství Napajedelského, vyslechli výpovědi poddaných z dědiny Kudlovic: Jana Šišky 75letého, Tomáše Bednáře 70letého, Pavla Škatuly 70let., Marka Kolečkáře 50let.; z dědiny Jankovic: Mikuláše Bilka 80let., Jana Kolaříka 75let., Jakuba Slezáka 70let., Jana Baleji, 50let. a Jana Hodkovského 50 let., z dědiny Košíků: Jana Malenovakeho 80let., Václava Sme-

tany 70let., Mikuláše Kastanka 60let., Matěje Šanáka 60let., Eliáše Předložila 60let. a Mikuláše Vyčaníka 60let.; z dědiny Alinkovic: Martina Vyčánka 70let., Jana Gabrielíka 70let., Martina Bodie 70let., Michala Sklenáře 70let., Jana Kašpaříka 60let., Jana Kubičika 60letého; že jim známo a od předků svých slyšali, že Trapličti a Jalubští nepásávali svého dobytka, neužívali luk a lesů (mimo tak zvané Svobody), nikdy dále do Napajedelských hor, a zvláště „horu Pukačovu“ ne dále, než do střešňové doliny a horu „Rovna“ až po dědiny Košíky, Janovu a pod „Králov stůl“. Za pastvu ve „Svobodách“ museli platit tak jako za kopaniny do důchodů Napaj. 5. snop, peníze a sypání ovsa i jistý počet slepic atd. (přepis něm.) VI.338.

1695 října 26. v Napajedlich. Táž rada městečka Napajedel vyslechla na rozkaz hraběte výpovědi 15 svědků z Kudlovic, z Košík, z Jankovic a Alinkovic o komisi r 1674 v příčině zajatého dobytka poddaných klášterských v Traplicích, do Napajedel odvedeného. Vypovídají úplně stejně s Tomášem Bednaříkem, polesným bývalým, jehož výpověď již pod č. 335 byla podána, udávají však jmenovité ony přítomné poddané, kteří měli přísahati se strany Napajedelské, z nichž však jen 2 jsou ještě na živě (3 přepisy něm.) VI.339.

1695 (bez data). — Apelace Jana Chrišt, hr. z Rottalu jménem sirotka a strýce (synovce) k císaři pánu v příčině nařízené komise o hranice Velehradské a žádost, aby komisařům král. úřadem již deputovaným. Horeckému a Lichnovskému, byl přidělen ještě od zemského práva p. Rudolf hr. Magni (přepis něm.) VI.340.

1695 listopadu 21. ve Vídni. Vyřízení této apelace: Povoluje se mimořádná (extraordinaria) dilace 6 týdnů (o přidělení hr. Magni není zmínky) (orig. něm.) VI.341.

1695 prosince 2. v Hranicích. Frant Fridr. Ron z Ronova a na svobodném dvoře v dědině Kvítkovicích prodal dvůr ten paní Barboře Lidmille Budišovské, rozené Smerovské z Lidkovic, paní dceři své, za summu 620 fr. Svědek podepsaný Jiří Gottfried Světlík z Gsesu (přepis český) VI.342.

1695 prosince 23. — Nová apelace Jana Chrišt, hr. z Rottalu k císaři v příčině komise, která prý míchá právo veřejné s privátním; chce, aby komise vyšetřila násilný noční vpád do Košík, o hranice a pastvy aby se nestarala (orig. něm.o 12 listech) VI.343.

1696 ledna 9. v Holešově. Holešovský účetní svému pánovi, hr. J. Chr. z Rottalu oznamuje, že p. Ron svůj dvůr v Kvítkovicích na panství

Napajedelském prodal panu Elbognerovi (na Žeranovicích) za 1000 fr. před 14 dny a pro sebe si vymínil jen jednu jizbičku do smrti, které jest již velmi blízký. P. Elbogner chce, dle sdělení tamějších poddaných, ještě jeden grunt, který k tomu dvoru patřiti má, právním způsobem nabyti a na základě privileji toho dvora množství ovec, prasat a hovězího dobytka chovati, a to by bylo poddaným k velké záhubě, neboť utrpěli by velkou újmu na pastvě svého dobytka, za kterouž pastvu vrchnosti sypati musejí tak mnoho činžovního ovsa toho však nebude p. Elbogner, který jen o rozmnožení svého statku pracuje, dbáti. Konečně oznamuje, že již p. Ronovi ohlásil předkupní právo (Einstands-Recht) statku Napajedelského na tento dvůr (výpis něm.) VI. 344.

1696 ledna 21. na Vsetině. P. Ferd. Ign. Elbogner oznamuje účetnímu Borovému do Napajedel, že koupil od p. Rona dvůr v Kvítkovicích. ježž Ron již dříve hr. Rottalovi ke koupi nabízel; že tento spustlý dvůr znovu chce vystavěti: z milosrdenství ponechává p. Rona až do smrti ve dvoře (orig. něm.) VI. 345.

1696 ledna 21. v Kvítkovicích. Fr. Frid. Ron z Ronova stěžuje si u účetního panství Holešovského a Napajedelského, že polesný brání voziti dříví z lesa „Šarov“, což jest proti privileji svobodného dvora Kvítkovského (orig. něm.) VI. 346.

1696 ledna 21. v Holešově. V. X. Borový píše p. Elbognerovi, že kupní smlouva o dvůr Kvítkovský potřebuje schválení vrchnosti, což se posud nestalo; jestli o schválení nepožádá, byl by on nucen oznámiti to pánu svému do Vídně, jenž již bude věděti, jak zakročiti (koncept něm.) VI. 347.

1696 ledna 22. v Žeranovicích. Daniel Heyduczek recepsem potvrzuje, že posel oddal náležitě psaní, které za J. M. pánem na Vsetín se odesílá (cedulka, orig. český) VI. 348.

1696 ledna 27. v Holešově. Výpis z psaní účetního na pana sekretáře (hraběcího): Pan Elbogner dováží rozličné stavební dřevo do Kvítkovic, z toho jsem soudil, že dvůr patří již jemu, proto jsem mu dopsal; co odpověděl, poznati lze z přílohy A). Pan Ron mně žádal, by mu nebylo bráněno vzíti dříví stavební z lesa „Šarov“, což jsem však odepřel a na J. Excll. ho poukázal. Zdá se, že p. Elbogner chce se držeti privileje sub C) a bez pocty vrchnosti povinné (ohne Begrüssung d. gnaedig. Grund Obrigkeit) dříví bráti, černý dobytek na žalud a bukvice honiti a ubohé poddané Kvítkovské všemožně utiskovati. Abych to zamezil, hledal jsem v buchhalterii, pátral i na panství a našel, že dle visitace lánů patří ke dvoru Ronovskému jen 1 podsedecký žádný pustý grunt, jak to v privileji udáno, neboť

pustý grunt vedle dvora byl již r. 1651 osazen a je od té doby v držení poddaných, kteří z něho konají jak císařské tak i vrchnostenské povinnosti. Mýto Otrokovské musí platiti; kontribuce, jakou sedláci platí, byla mu vždy prominuta; jeho role byly při visitaci lánů mezi ostatní vřaděny. Ke dvoru tomu nepatří dosud více než 40 nebo 42 měric a k podsedku 11 měric, sena může býti tak na 8 fůr. Kdyby J. Excell. tento dvůr a podsedeck koupila, mohl by se usaditi jeden púlláník s 40 měricemi a jeden podsedník s 11 měricemi, kteří by platili činže 10 fr. 30 kr., robota in natura v ceně 30 fr., ruční robota z podsedku in natura 9 fr. 30 kr., dohromady 50 fr., což delá 5% z kapitálu 1000 fr. a 6% ze 833 fr. 20 kr., a kdyby o 100 tolarů dal J. Excell. více, byla by přece ta výhoda, že pro budoucnost byla by celá dědina ku konání roboty a všech jiných povinností zachována, předešlo by se zkáze lesů a rozličným neslušnostem malé šlechty; a nad to mohl by p. Elbogner na základě privileje k tomu dvoru požadovati celý lán role asi na 80 měř. Pan Ron prohlásil, že dvůr svůj nabízel Budišovskému a Knořlíčkovi ke koupi pro vrchnost, ale nedostal jisté odpovědi. Očekávám další nařízení (výpis něm.) VI. 349.

1696 února 7. Eva Susanna, vdova, rozená Ronová, potvrzuje, že obdržela od rytíře Ferd. Ign. Elbognera zu Unterschöfnfeld na Žeranovicích a Přílepech, 700 fr., ji dle smlouvy svatební zemřelým manželem jejím, Bartolomějem z Ronova, na svobodném dvoře v Kvítkovicích zapsaných. Datum Žeranovice 7. Febr. 1696 (orig. s pečeti a 2 přepisy, všecky 3 něm.) VI. 350.

1696 února 12. v Koryčanech. Gabr. Fr. Horecký z Horky posílá Václ. Xav. Borovskému, Rottalskému účetnímu, do Holešova psaní páně Elbognerovo k nahlédnutí a vyslovuje své mínění, že Elbogner všech věcí v privileji uvedených bude oprávněn užívati a J. Excell. p. hrabě sotva mu bude moci v tom brániti; doufá, že se proto p. Elbognerovi v užívání svobodného dvoru v Kvítkovicích nebudou dále, jak se to posud stalo, žádné překážky činiti (orig. něm.) VI. 351.

1696 února 21. v Napajedlích. V. Xav. Borový píše král. hejtmanu kraje Hradištského, baronu Horeckému. že obdržel jeho psaní ze dne 12. t. m. v Tlumačově dne 17. t. m. a v odpověď dává, že Ronův dvůr v Kvítkovicích nachází se na pozemku Napajedelské vrchnosti, proto bez její vůle nemůže býti prodán. Poněvadž p. Elbogner bez uctění a bez vědomí vrchnosti tento dvůr koupil, proto nařídil p. hrabě Rottal jako poručník panství Napajedelského jemu, aby proti prodeji postavil právo předkupní vrchnosti Napajedelské, což již před 14 dny učinil. Listiny pošle nejbližší poštou za pánem do Vídně,

od něhož očekává dalších rozkazů, zatím nemůže povoliti p. Elbognerovi odvážení dřeva z vrchnostenských lesů, protože pán hrabě několikrát již rozkázal netrpěti žádného dalšího zasahování a jiného užívání, než jaké měl p. Ron (2 přepisy něm.) VI. 352.

- 1696 února 24. v Napajedlích. Na žádost p. Václ. Xaveri Borovýho buchhaltera J. V. Hr. Excell. předvolali purgmistr a rada městyse Napajedl před ouplný ouřad a vysazené právo zdejší Jana Citovského, jinak po řeznickém řemesle Procházka řečeného; v Otrokovcích zrodilého, a již 70 let věku svého majícího; kterýžto po bedlivém se na to upamatování ... takto vypověděl: „že jest jemu dobře povědomo, když J. V. Hr. M. p. p. hr. z Althanu Otrokovský statek od J. M. p. p. Podstatského před vpádem Švejdským do Moravy koupil, že otec jeho Tomáš Citovský, tehdejší purkrabí Otrokovský panu Bartholoměji Ronovi 15 fr. mor. hotových peněz z důchodů v záměcku Otrokovském odevzdal a při tom pověděl: již p. hrabě od p. Rona toho půllánu pustého v Kvítkovicích odkoupil a teď jsem mu na to závdanek 15 fr. mor. vyčtl, taky bohďa brzo druhýho půllánu od něho dostane. Potom pak učinili Švejdi vpád do Moravy a po některým roce J. V. hr. M. p. hr. z Rottalu tenž statek Otrokovský koupil a hned poručil na to půllání pusté v Kvítkovicích vedle samého dvoru p. Rona ležící, Jiřího Nezbedu usaditi, kterýžto jej dobře vystavěl a po Nezbedovi starý Cablík zase téhož půllání dostal, na němžto jeho syn posavad pozůstává a jej užívá" (orig. s pečeti měst. Napajedel a 2 přepisy, české) VI.353.

- 1696 února 24. z Napajedel dopis. sekretářovi do Vidně v příčině dvoru Kvítkovského: že, nemůže žádných spisů toho dvora se týkajících nalézt; jen Kvítkovští poddaní vypovídají, že +p. Ron z Leskovce, na nějž privilej panem Podstatským daná zní, dvůr tento držel a po něm zdědil jej jeho syn, nynější p. Ron, který ale predikát otcův „z Leskovce“ změnil v predikát „z Ronova“, že oba žili pokojně, hospodařili slušně a k poddaným Kvítkovským diskretně se chovali; vedle dvoru neužívali žádného půllánu, neboť tento již r. 1651 osazen byl nějakým sedlákem Jiřím Nezbedou (přepis něm.) VI. 354.

- 1696 března 19. v Žeranovicích. Daniel A. Heyduczek, purkrabí Žeranovský, píše hejtmanu Napajedelskému, že mu pán jeho (Elbogner) oznámiti poroučiti ráčil, že svobodný dvůr v Kvítkovicích od p. Rona na sebe koupený přivedl. Ačkoliv p. Ron žádné výminky, při prodeji dvoru si nezanechal, přece se spolčil se dvěma sedláky, Slováčkem, a Bezručou, že vyvezli ze dvoru hnůj, kterýž jemu nepatřil, a kterého hrubě pilně na vyplnění koupené role pán jeho potřeboval, aby s p. Ronem na polovici síti a klidili mohli. Když jim

šafář dvoru toho dovoliti nechtěl, oni s gvaltem přece takového 39 fůr vyvésti se opovážili. Pročež žádá, aby oni sedláci zas ze svých dvorů hnůj tolikéž fůr vyvésti přinuceni byli, ano za pokutu dokonce na jeho roli by takový povinni odvézt byli (orig český) VI. 355.

- 1696 března 21. Odpověď na dopis D Heydučkův: Že nemá příčiny, aby obviněné sedláky, Slováčka a Bezručku, trestal, poněvadž p. Ron se svým majetkem může volně nakládati. Prodej dvora onoho se nepřipustí, neboť Jeho Excell. p. hrabě, který má zde právo předkupní, sám jej koupí a zaplatí (přepis něm. bez podpisu) VI. 356.

- 1696 dubna 16. Christof Platzter, hejtman Napajedelský, Frant Norbert Ulman, správce Kvasický, Daniel Ant. Hoffman, purkrabí Napajedelský, vypovídají, že přibrali si Jana Baleju, Matěje Soukupa a Jakuba Slezáka z Jankovic, Jana Pekaře z Košík a Tomáše Bednáře z Kudlovic a s nimi odebrali se do Napajedelských hor, do tak zvaných „Svobod,“ tamo násilnostech od poddaných Velehradských r. 1694 a 1695 spáchaných a polesným Pavlem Jostykarem vyšetřených a úřadu hejtmanskému oznámených, se přesvědčili a shledali, že zpráva polesného na pravdě se zakládá. Uvádějí pak 4 druhy pychu lesního poddanými klášterskými spáchaného (přepis něm.) VI. 357.

- 1696 dubna 16. v Holešově. V. X. Borový p. Elbognerovi do Žeranovic hlásí, že dne 27. března písemně nabídnutý odstup dvora Kvítkovského za 1500 fr. J. Excell. p. hrabě s díky přijímá, poněvadž se tu však jedná o věc dědiců, nemůže hrabě dáti určité odpovědi, dokud sám neuvidí a nepřečte listiny, o kterých p. Elbogner píše, totiž: 1. kup dvoru od Napajedelského bývalého hejtmana Budišovského, 2. Svatební smlouvu, dle níž stará paní vdova po starém +p. Ronovi má na dvoře tom věno zapsané, 3 Cessi toho věna p. Elbognerovi, 4. Cessi žijícího Rona na svůj podíl na dvoře tom p. Elbognerovi. Zatím jménem sirotka protestuje solennissime proti prodeji, cessi a všem, i jakýmkoli aktům od Elbognera vykonaným, jakož, i proti škodám a výlohám učiněným (koncept něm.) VI. 358.

- 1696 dubna 19. M. Frant. Budišovský z Hranic píše Christ. Platzterovi, hejtm. Napajedelskému, že na rozkaz J. Excell. p. hraběte a na žádost hejtmanovou posílá žádanou kupní smlouvu v přepisu, kterou p. Ron s jeho manželkou, svou pastorkyní sice uzavřel, ale nedodržel. On sám neměl přitom žádného účastenství. Kupní cena i s přídavkem byla by na 700 fr. stoupla (orig. něm. a přep.) VI. 359

- 1696 dubna 22. v Žeranovicích. F. J. Elbogner sděluje s Borovým, že dle přání hraběcího posílá „Svatební smlouvu“, a že ji věno vyplatil, dosvědčuje přiložená kvitance, dále smlouvu kupní s p. Ronem. Byla-li smlouva s Budišovským písemně či jen ústně uzavřena, o tom nemá vědomosti. Ze svatební smlouvy poznati lze, že dvůr byl v tehdejších laciných časech ceněn na 1000 fr., proto nyní, kdy všecko trojnásobně dražší jest, může se ceniti mnohem výše, než kolik on žádá, ač si troufá z toho dvoru užívati úroků z 3000 fr. a ač jej přijal úplně pustý bez jediného zrnka k setí, bez kousku dobytka, všecku oziminu zasela 34 kmenů dubových ku stavbě dovezl, přece pro zachování dobrého sousedství jest ochoten přepustiti jej se vším všude za 1500 fr. a tucet dukátů klíčních peněz. Rozhodnutí musí se však státi co nejdříve, aby se neproměškal čas setí a stavění (orig. a přepis, oba něm.) VI. 360
- 1696 dubna 28. v Napajedlích. Výpis, co dluží p. Ron na obilí do obročního úřadu Napajedelského: 1 měř. pšenice, 9 měř. rži, 3 měř. ječmene a 3 měř. ovsa (podepsán Frant. Leop. Jevický) (orig. něm. na čtvrtce) VI. 361.
- 1696 dubna 28. v Holešově. P. M. Rebenberg z Holešova oznamuje Christ. Platzerovi, hejtmanu Napajedelskému, že na jeho žádost propouští Václava Pavla Kulendu, poddaného z Machové, z panství Holešovského na panství Napajedelské do Tlumačova, do stavu manželského s Albětou, dcerou Jana Oškery, ač na svém panství tak mladých lidí nutně potřebuje: doufá, že v podobném případě i Napajedelští budou k Holešovským rovněž tak ochotni (nem. orig.) VI. 362.
- 1696 dubna 30. v Kvítkovicích Fr. Frid. z Ronova dopisem na hejtmana Napajedelského protestuje proti tomu, že by do úřadu obročního obilí byl dlužen. V seznamu těch, kteří obilí si vypůjčiti chtěli, který on sám pro obec psal, nachází se také on, ale že žádného obilí na půjčku nedostal, to může potvrditi celá obec (orig. něm.) VI. 363.
- 1696 června 30. Advokáta Gottfr. Bernharta Aglastra positiones (otázky k svědectví) pro osobu Pavla Čevely, klášterského poddaného z dědiny Traplic, 80 let starého (ve příčině sporu s panstvím Napajedelským) (orig. český) VI. 364.
- 1696 června 30. Téhož positiones pro osobu Lukáše Nožičky, klášterského poddaného, 85 let starého (orig. český) VI. 365.
- 1696 června 30. Téhož positiones pro osobu Jiříka Antonína Bartoníka okolo 50 let starého, někdejšího úředníka Velehradského, a nyní na biskupském panství Kroměřížském a Chropinském purkrabího (orig. český) VI. 366

1696 června 30. Téhož positionales pro osoby: Jana Soukalička, Martina Kuču, Matěje Vlka z Traplic; Martina Bělovského, Jana Kostelníčka, Václava Pekárka, Jana Nesvalíka z Jalubi (orig. čes) VI. 367.

1696 června 30. Fr. Bernard, opat, P. převor Florian a jejich zástupce advokát Gottfr. Bernh. Aglaster zasílají král. úřadu zemských desk výš uvedené articule positionales všech osob, jak byly v půhonu klášterském uvedeny; na místě svědků zemřelých postaveni jsou noví (orig. něm.) VI. 368.

1696 července 14. Výpis z testamentu Jana Chřiřtofa hraběte z Rottalu o statek svěřenský: Na základě mocného listu královského, konsensem J. V. C. Leopolda I. jakožto markrabí moravského, dđto Vídeň 15. července 1692 vyhotoveného, mému +bratrovi Juliu Vilémovi a mně uděleného práva založití „particulare perpetuum et reciprocum sibi invicem instituendo et substituendo successivum fidei commissum familiae in forma primogeniturae per testamentum“, rozhodují o svých statcích a celém jmění svém, též i o svém partikulárním a co do nástupnictví vzájemném svěřenském statku svém takto:

§ 18. Dobře věda, že nejen dle práva přirozeného a dle zákona, ale i dle zemského řádu moravského i mocí královského mocného listu povinen jsem podíl zákonný 3 synům svým zanechatí a že na ně, jakožto mužské dědice titulu institutionis pamatovati musím; znaje však také dobře úmysl svého +strýce, J. Excell. p. Jana hraběte z Rottalu a věda co on pro rod náš učiniti zamýšlel, chci tento jeho úmysl nyní ve skutek uvéstí; proto nařizují, aby každý z mých 3 synů jako zákonitý podíl titulu institutionis obdržel 50 000 zl. Tím musí se každý z nich spokojiti, nechce-li přijíti o budoucí dědictví a nástupnictví.

§ 28. Poděliv slušné své 3 syny i své dcery zákonitým podílem ustanovují o statcích svých moravských na základě mocného listu král. ze dne 15. července 1692 takto: Umluvil jsem se se svým +bratrem Juliem Vilémem uskutečnití úmysl našeho strýce, J. Excell. +Jana hr. z Rottalu, jaký měl pro zachování a udržení našeho rodu a mužského jeho pokolení, proto, obdrževše od J. C. V. konsens, aby bratr můj na statcích svých, Napajedelském a Kvasickém se vším jejich příslušenstvím, partikulární svěřenský statek a já zase na svém vlastnictví, totiž na Holešově a Bystřici se vším jejich příslušenstvím, také partikulární, tedy každý z nás sice jen partikulární, přece však co do nástupnictví vzájemný, svěřenský statek zříditi mohl, tak aby navždy dva zvláštní od sebe oddělené Rottalské statky svěřenské byly a zůstaly, zřídil bratr můj, +Julius Vilém ve svém posledním pořízení, dđto Hradec (Štýrský) 22. a 26. května, na statcích svých Napajedelském a Kvasickém s jejich pří-

slušenstvím statek svěřenský; zřízení to také zvláštním diplomem J. C. V. ddtto Vídeň 15. července 1692 potvrzeno a do desk zemských v Brně vloženo bylo. Proto

§ 29. jest moje poslední pořízení takové: Mé panství Holešov a Bystřice (pod Hostýnem) v kraji Olomouckém, v markrabství moravském, se vším příslušenstvím (k tomu přidávám i onen veliký zlatý řetěz, jež můj nebožtík strýc „Indiánským“ nazýval a krásný kostkovaný koberec) má se nazývati „Holešovský statek svěřenský“, následovně jako *particulare perpetuum et reciprocum fidei commissum* při hraběci rodině Rottalské vždy zůstatí má. Jeho prvním svěřenským dědicem ustanovuji svého nejstaršího syna, hraběte Sigmunda, J. C. V. radu, jakožto prvorozence.

§ 36. V případě, že by všichni mužští potomci, přímí i poboční, mých 3 synů a jich 3 pokolení vymřeli, má statek ten padnouti na pokolení mého synovce Františka Viléma Helfrieda, a sice napřed na pokolení jeho přímé a po nich na pokolení pobočné, vždy z prvorozeného na prvorozeného, dle stupně a blízkosti prvorozenství, od původního majitele až do posledního pobočného potomka.

§ 37. Pro ten případ, že by po mých 3 synech a po synovci mém Fr. Vil. Helfriedovi přešel statek až na posledního z rodu jména i kmene Rottalského, a že by tento poslední neměl žádného mužského potomka, má též na J. C. Veličenstvo podati žádost, aby si směl z nejbližších příbuzných ženského pohlaví, ale takového pokolení, které ještě „z Rottalu“ se jmenuje a píše, dle stupně a pokolení poslednímu majiteli nejbližšího prvorozence, je-li bezvadný na rozumu, na těle i na zdraví, přivlastniti (*arrogiren*), s podmínkou, že ponese jméno hrabat z Rottalu a že rod Rottalský znovu naštípí.

§ 38. Kdyby však J.C.V. přivlastnění takové nedovolilo, aneb kdyby pokolení přivlastněného, přímé i pobočné, zase úplně vymřelo, stane se *fideikomis* Holešovský zase *allodem* a případně nejbližším příbuzným mužským i ženským posledního držitele, a to ne kmenu, nýbrž hlavám: a obě panství, Holešovské i Bystřické, rovným dílem rozdělí se takovým způsobem, že dědicové musejí zachovávatí všecko to, k čemu jsem zavázal dědice svého *allodu*, Veselí a Garsch.

§: 39. Jelikož můj +bratr Julius Vilém zřídil z panství Napajedelského a Kvasického statek svěřenský s takovým ustanovením, že statek ten po vymření syna jeho Fr. V.Helfrieda a jeho potomků na mého syna hraběte Leopolda a jeho potomky a po něm a po jeho potomcích na druhého mého syna, hr. Josefa, a jeho

potomky a konečně na ostatní moje dědice padnouti má, a jelikož i já oba syny své hr. Josefa i hr. Leopolda, i s jejich přímými i pobočnými potomky dle prvorozenství povolal jsem k nástupnictví Holešovského statku svého svěřenského, mohlo by se přihoditi, že by oba tyto partikulární, od sebe oddělené statky svěřenské připadly jedné osobě z potomků .přímých neb pobočných. To však nebylo úmyslem mého +bratra, aby jeden držel a užíval oba fideikomisy; naopak mezi námi bylo pevně uzavřeno, že oba statky mají zůstatí od sebe navždy oddělené, že má totiž Holešovský zvlášť od jednoho a Napajedelský zvlášť od druhého držitele býti užíván. Proto jest má vůle a ustanovení toto: Kdyby nastal případ, že svěřenský statek Napajedelský k Holešovskému, aneb naopak Holešovský k Napajedelskému, buď najednou aneb během času jeden po druhém, na jednoho z výš uvedených dědiců padnouti měl a tak oba v jedné ruce spojeny by býti měly, nesmějí nikdy moji Holešovští dědicové oba fideikomisy držeti, nýbrž směji si ponechati jen Holešovský, Napajedelský však nejbližšímu potomku ponechati, anebo naopak raději spokojiti se s Napajedelským a Holešovský ponechati tomu z prvorozených, který jako povolaný následuje. Kdyby však moji Holešovští dědicové v dobrotě k tomu odhodlati se nechtěli, ale násilím aneb docela cestou právní oboji podržeti se pokoušeli, takový, i kdyby to byl prvorozenec, stává se ipso facto Holešovského fideikomisu neschopným; a poněvadž mému a mého +bratra úmyslu se protíví, má jakožto nevděčník jednou pro vždy z něho vyloučen a dědictví zbaven, a na místě jeho má jiný prvorozenec a dále téhož sestupní prvorozenci, aneb, neměl-li by žádných potomků, jeho bratr a téhož prvorozenci, vždy z pokolení prvnějšího držitele, v Holešovském fideikomisu nastoupiti a zase jen ten samý držeti a se svými potomky dle prvorozenství užívati (výpis něm.) VI. 369.

- 1696 srpen 13. v Žeranovicích. F. J. Elbogner píše Chr. Platzerovi, hejtmanu Napajedl., že se mu zdá, že sejde s kupu dvoru Kvítkovského, poněvadž tak dlouho žádné odpovědi nedostává, ač žádaná dokument a zaslal; diví se, že se mu proti privileji zakazuje voziti dřevo z hor a lesů hraběcích a užívati pastev; žádá konečně, aby dokázali, jakým právem užívají půl lánu ku dvoru příslušného, aneb aby ho ku dvoru zase vrátili (orig. něm) VI. 370.

- 1696 srpna 17. v Napajedlich. Hejtman Napajed. ve své odpovědi p. Elbognerovi omlouvá se, že neví, proč záležitost s kupem dvoru Kvítkovského tak se protahuje, že v té příčině dopíše hraběti Sigmundovi z Rottalu; zatím však nemůže dopustiti, aby p. Elbogner užíval pastev na škodu poddaných, aniž půllán ke dvoru vrátiti může, poněvadž nemá k tomu moci (přepis něm.) VI. 371.

- 1696 srpna 17. v Napajedlich. Týž hejtman sděluje hraběcímu sekretáři Karlovi, nač si p. Elbogner stěžuje a jakou mu dal odpověď. O Tlumačovském šafáři sděluje, že posud sedí v železích, protože nemá pro něho jiného jistého žaláře, a propustiti si ho netroufá pro nezaplacené ještě dluhy. Rád by viděl, aby to s ním přišlo k nějakému konci, neboť se obává, že z desperaci ještě si ublíží: včera dostal křeče. Kdyby ho i za rukojemství propustil, obává se, že by rukojmí svedl a zběhl, dluhy však a jemu zodpovědnost zanechal (koncept něm.) VI. 372.
- 1696 srpna 18. P. Bernarda, opata Velehradského replika na právní excepci in incidenti zástupce Rottalského, podaná na král. úřad desk zemských (orig. něm.) VI. 373.
- 1696 září 20. Mandatář Rottalský posílá na vyzvání úřadu zemských desk ze dne 4. července 1696 interrogatoria svědka Pavla Čevely z Traplic, poddaného klášterského, salvat amen productione testium contradicta dieses Zeugen (koncept něm.) VI. 374.
- 1696 října 9. Hejtman Napajedelský píše Budišovskému, bývalému hejtmanu Napajedl., že při nastoupení úřadu svého našel v kontribučním úřadě, který mu také svěřen jest, položku s reversem na 163 fr. 20 kr., které prý za proviant do Vizovic zaplacený byly, od té doby uplynulo již mnoho času, ve kterém Rottalská buchhalterie Budišovského upomínala o autentickou kvitanci, že proviant jest skutečně zaplacen, ale vždycky marně. Proto žádá teď, aby Budišovský buď autentickou, reversem zaručenou kvitanci předložil, aneb oněch 163 fr. 20 kr. chudým poddaným panství Napajedelského, kteří v těchto zlých časech poslední kousek chleba obětovati a prodati musejí, aby svou kontribuci a jiné císařské povinnosti zaplatiti mohli, bez prodlení zaplatil; jinak musel by, ač nerad, uchopiti se donucovacích prostředků, v reversu obsažených, a o asistenci krajského hejtmanství žádati, k čemuž to Budišovský asi nechce nechat dojiti (koncept a přepis, oba něm.) VI. 375.
- 1696 října 29. Téhož hejtmana dopis na Budišovského (přepis ddtto Hranice 12. října, ve kterém tento praví, že nenahlíží, jakby se proviant z Vizovic do Napajedel r. 1691 vojsku dodaný, dotýkal panství Napajedelského: spíše by si mohlo panství Vizovské, kdyby mu onen proviant nebyl zaplacen býval, na něho stěžovati), v němž objasňuje tu záležitost takto: v účtech kontribučenských jest ve vydání položka za proviant pomocnému vojsku Chur-Brandenburgskému a král. Dánskému z Vizovic do Napajedel dodaný. Pan Ssancius však ve své zde přiložené stvrzence vidímané dosvědčuje, že za tento proviant vyplaceno bylo 173 fr. 56 kr. od země a nikoli z kontribučenských peněz.

Z toho přece vysvítá, že ve vydání zapsané, ale nevyplacené kontribuční peníze velmi se dotýkají panství Napajedelského. Ponechává mu na vůli, sčítované, ale nevyplacené kontribuční peníze na kvitanci buď zaslati, anebo připustiti na vlastní škodu a útraty asistenci král. krajského úřadu (přepis něm.) VI. 376.

1697 ledna 13. v Holešově. Jménem J. Excell. Jana Chr. hr z Rottalu P. M. Rebenbergem, hejtmanem Holešovským, daný list propouštěcí Janovi, synu Martina Kráčený z Lechotic do stavu manželského s Marianou, vdovou po +Pavlu Uličném ze Záhlinic — výměnou za Martina Matulu z Tlumačova do stavu manželského se Zuzanou, dcerou Adama Voznice z Kurovic (orig. něm.) VI. 377.

1697 března 26. v Hradišti. Leutenant Heinrich Titel, regiment Salm, oznamuje hejtmanu Napajedelskému, že muž od něho poslaný pro defect veliký docela se nehodí do služby císařské (za vojáka); posílá ho zpět a žádá náhradu za stravu od 14—27ho 1 fr. 28 kr. a co nejdříve jiného muže (orig. něm.) VI. 378.

1697 března 30. v Hradišti. Tentýž opět vrací hejtmanu Napaj. 2 muže a diví se, jak se může hejtman opovážít posílali mu lidi nepoctivé; snad se domnívá, že u jejich regimentu není poctivého officíra?, ujišťuje ho, že nejnižší mušketýř jejich jest poctivější, než on, hejtman, a hrozí udáním hejtmanovi krajskému (orig. něm.) VI. 379.

1697 dubna 13. v Napajedlich. Hejtman Napajed. posílá nové 3 muže k vojsku do Hradiště a sděluje, že páně leutenantovo jednání, jenž vrátil mu 3 poslané muže. kteří, ač schopní byli, se jen přetvařovali, aby propuštěni byli z vojny, oznámí p. hraběti do Vídně (přep. něm.) VI. 380.

1697 července 3. v Holešově. Propouštěcí list (ut č. 377) pro Václava Dobšíka z Količina, panství Holešov., na panství Napajedl, do Záhlinic k stavu manželskému s Majdalenou, vdovou po +Janu Pacholíkovi (orig. něm.) VI. 381.

1697 července 11. v Přerově. Heinrich Jos. Wurst, hejtman Přerovský, žádá hejtmana Napajedl, o zprávu, zdali pravda jest, že rebelové okolo Žilína a v okolí všechno vypalují a plení, a že již z Uh. Brodu a z jeho okolí lidé utíkají (orig. něm.) VI. 382.

1697 července 14. ve Vejšovicích. Joannes Georg. Schultz Canon. Reg. Inspector podobně píše Chr. Platzerovi, hejtmanu Napajedl., že se stal vůkol velký poplach, lid obecný jest ve strachu, mnozí jsou přichystáni zachrániti se útekem, poplach se množí hlavně židy z Uher utíkajícími, a pak tím, že panstvo své drahocennější věci na

bezpečných místech a v pevnostech hledí zachránili. Příčina toho má být ta, že neočekávaný počet od Trenčína táhnoucích rebelů a Valachů, kteří již mnoho dědin vypálili a mnoho osad vyplnili a lidi pobili, na hranice moravské přitáhl, a do země vpadnouti se chystá. Poněvadž však o všem tom nemá žádné jistoty, žádá expresním poslem hejtmana, který jest blíž hranic, o jistou a důkladnou zprávu (orig. něm.) VI. 383.

1697 v červenci v Holešově. Propouštěcí list (jako č. 377) pro Martina Matulu z Kurovic, k panství Holešov. patřících, na panství Napajedelské do Tlumačova, a to i se ženou jeho, aby mohl o svůj grunt, náhlým úmrtím otce a matky osiřelý a o své nedospělé bratry a sestry se starati (ač byl před nedávnem do Kurovic propuštěn) (orig. něm.) VI. 384.

1697 července 28. v Napajedlich. Přehledka (Musterung) poddaných na panství Napajedelském (14 obcí), kolik mužů jest ozbrojených střelnou zbraní, kolik kosami, kolik sennými vidlemi a kolik sekyrami ? na př. v Napajedlich: 28 m. ozbroj. stř. zbraní, 80 kosami, 37 sekyrami, ve Sptytinově: 9 stř. zbr., 43 kos., Otrokovice: 11 stř. zbr., 33 kos., Tlumačov: 8 stř. zbr., 48 kos., Záhlinice : 3 stř. zbr., 27 kosami atd. celkem bylo 139 se střelnou zbraní a všech ozbrojených 701 (orig. něm.) VI. 385.

1697 v srpnu v Napajedlich. Hejtman Napajedl., podává krajskému úřadu zprávu, že dle nařízení ze dne 24. července vymustroval na panství Napajedelském 60 mužů ozbrojených střelnou zbraní a 318 vidlemi a sekyrami (koncept něm. a přepis) VI. 386.

1697 září 17. — Mandatář Rottalský žádá úřad zemského hejtmanství, aby executionales proti opatu, převorovi a celému konventu Velehradskému, již 27. dubna 1694 žádané, stran присouzených a zasedělých platův, ku král. deskám zemským markr. morav. udělití ráčil (koncept čes.) VI. 387.

1697 října 1. v Žeranovicích. Kvitance Františka Fridr. z Ronova, že p. Ferdinand Ignác Elbogner z Unterschönfeldu, na Žeranovicích a Přílepicích, dle kupní smlouvy za dvůr svobodný v Kvítkovicích zaplatil 1000 zl. a sice paní maceše, uroz. pí. Evě Zuzaně Ronové, rozené Hasanauf (má asi býti „Košovné“ viz. č. 72, r. 1662. 20/2), na základě svatebních smlouv (500 zl.) i s úroky 700 zl, a jemu Ronovi 300 zl. (orig. něm.) VI. 388.

1697 října 3. v Holešově. Pavel Maxm. Umblauf von Röbenberg, hejtman panství J. Excell. Jana Chr. hr. z Rottal na Holešově, jakož i inspektor soudně odhadnutého panství Lukovského, uděluje

propouštěcí list Janovi, synu po +Václavovi Dočkalovi, sousedu z
dědiny Štípy na panství Napajedelském do stavu manž. s
Mariannou, dcerou Jana Kubička (orig. něm.) .VI. 389.

1697 října 26. v Holešově. Kupní smlouva mezi uroz. rytířem Ferd. Ign.
Elbognerem z Unterschöpfung, na Žeranovicích, Přílepech a
svobodném dvoře v Kvítkovicích jako prodávajícím z jedné, a J. Exc.
vysoce uroz. p. Janem Chr. hr. z Rottalu na Holešově, Bystrici a
Veselí, J. C. V. komorníkem a skutečným tajným radou, tutorio
nem ne nezletilého synovce Helfrida Frant. hr. z Rottalu, jako
kupujícím z druhé strany: p. F. J. Elbogner prodává svobodný svůj
dvůr v Kvítkovicích, dne 1. ledna 1696 od p. Frant. Frid. Rona z
Ronova koupený, s gruntem a podsedkem, loukami a zahradami,
novými i starými budovami, pastvisky a kácením dříví v lesích, i se
všemi svobodami, kterými tento dvůr i s gruntem a podsedkem od
uroz p. Karla Chrištofa Podstatského z Prusinovic, pána na
Otrokovicích a Kvítkovicích, roku 1644., den sv. Jiří, byl nadán,
zkrátka se vším všude, jak to sám a jeho předkové drželi, za 1300
zl. p. Janovi Chr. hr. z Rottalu, jakožto testamentárně
ustanovenému poručníku sirotka Helfrida Frant. hr. z Rottalu
(koncept něm.) VI. 390.

1697 (?) listopadu 3. Kvasickému vrchnímu odpověď (od koho?) na dotaz ze
dne 31. předešlého měsíce, že dle přípisu 6. ledna vrchnímu řediteli
zaslaného a dle přiloženého výpisu privileje dvoru Kvítkovského,
nelze vyšetřiti rozsah povinnosti dodávání dříví, a že bude třeba
vyžádati si výpis per extensum jak z této privileje, tak i z privileje
dvoru Kudlovského (koncept něm.) VI. 391.

1697. prosince 4. — Memoriale komise úřadem biskupským nařízené, jež
zaslal Hradištský děkan Stanislav Kopinský, obsahuje: 1. Příjmy
faráře Spytinovského, P. Ondřeje Opatovského, pozůstávající z
desátku, rolí a luk v dědinách Spytinově (zde zvlášť uvedeno: „kus
lesa u Nové Dědiny, nyní Alenkovice řečené“), v Babicích, Sušicích,
Kudlovicích a Alenkovicích, 2. Stížnosti a protestace jmenovaného
faráře proti Spytinovským farníkům, v konání závazků nevrlým a do
pozemků farních násilně sahajícím (uvedeno 12 případů), 3.
Stížnosti a protestace faráře Jana Svědkovského, nástupce P.
Ondřeje, zároveň převora Velehradského, proti Spytinovským, práv
a pozemků farních se týkajících, děkanovi 27. června 1670 podané
(4 případy), 4. Stížnosti a protestace faráře Václava Majetinského,
nástupce P. Jana, podané úřadu biskupskému, týkající se farní
louky Spytinovské, mezi poli Spytinovskými a Babickými ležící, ze
dne 4. prosince 1697, 5. Jména farářů Spytinovských, kteří po
zničení kostela ještě sídlili ve Spytinově a později v Jalubí. První

uveden jest P. Mikuláš Medek jako ve Spytinově sídlící a r. 1616. zemřelý, II. P. Jan Porubiades +1674, po něm následoval III. P. Pavel Dudecius již v Jalubí sídlící, IV. P. Ondřej Opatovic, u něho a jeho nástupců není již sídla udáno, (ale bezpochyby bylo jím Jalubí), V. P. Matouš, VI. P. Joannes, převor Velehr., který farářoval 25 let a +1675, VII. P. Václav Majetinský, 19 let byl farářem Spyt., VIII. P. Ambrož Plumlovský. 5 let farářoval, IX. P. Václav, X. P. Pavel Mamra (lat. přepis) VI. 392.

1697. prosince 7. v Holešově. Václava Horáčka, bývalého purkrabího v Napajedlich, požadavky (který měl v Napajedlich podsedek a proto po čas služby neužíval bytu panského) od hraběte a resoluce hraběcí (něm. přepis) VI. 393.

1697. prosince 10. Seznam všeho, co hejtman napajedl. Chr. Platzer od p. Ferd. Ig. Elbognera z Unterschenfeldu při odevzdání Ronova dvoru v Kvítkovicích, u přítomnosti Floriana Mrby, purkmistra, Tomáše Hnilice, mladšího purkmistra, Jana Gablíka, přísedního, Tomáše Kořínka a Kašpara Valocha, přijímá, totiž 1. prázdné obytné stavení s chlévy a stodolami na dvoře stojícími a zahradu za nimi, 2. též na dvoře od p. Elbognera pro p. Rona vystavěný domek s chlévem, 3. Prázdné místo od vedlejšího podsedku se zahrádkou, 4. Štěpnici v Hlasově, 5. Dolní louku za haťama na 2 fůry sena a tolikéž otavy, 6. Horní louku také na tolik jako předešlou, 7. K podsedku patřící rybníček na 3 fůry sena s otavou, 8. Zadní pole od dvora k Malenovicím na 8 měř, na němž naseto teď 5 m. rži, 9. Prostřední kus u Boží muky na 9 měř. a čtvrt, zaseto tam teď 2 měř. pšenice, 10. Kus za dědinou na 11 měř. 2 čtvrti, zaseto tam 5 měř. 2 čtvrtě rži. 11. Čtvrtý kus nad zahrádkou na 8. měř 1 čtvrt, leží úhorem, 12. Pátý kus u Napajedelského kříže na 6 měř. leží úhorem, 13. Padělek u téhož kříže jest celý osetý 2 měř. pšenice, 14. Na Březi k Malenovicím 2 čtvrtě výsevu leží úhorem, 15. Chmelín k podsedku patřící osetý celý 272 měř. rži, 16 Niva k Napajedlům osetá celá 5 měř. rži a 17. Rybníček u Haku (snad u Hájku?) na 2 měř. a 2 čtvrti leží úhorem (orig. něm.) VI. 394.

1697. prosince 28. v Traplicích. Purkmistr, fojt, úřad a celá obec dědiny Traplic vyznávají, že v klášterských horách 8 chlapů, t.j. polesný napajedelský s hejnýma a s jinýma dne 15. listopadu 1697 se viděti dali a raubujíc pro svou potřebu dříví jejich, spolusoused Matěj Vlk od nich jest mocně vzatý do Napajedel; a z Napajedel potom až do Holešova dovezen a tam v Holešově do včilejšího času ve vězení zůstává. Na to pak zase p. hejtman napajedl. s poddanýma Napajedelskýma, kterých mohlo bejti okolo 700, v těch horách

Traplických dne 18. Decembris hledali a nemohouc tam nic najít, ten den p. hejtman nap. do jejich dědiny Traplic s lidmi, kterých okolo 250 bylo, přijel a před Vránkovým stavením stanul, kdežto bylo Traplických pospolu: Jura Hruška, Martin Kanyža, Václav Vránka, Martin Mikšů. jimžto řekl: proč jste šelmy zlodějské dnes do hor nejeli, byli bychme se tam dnes domluvili. Jemužto odpověděli, že dnes na robotu jeti museli, že, když roboty odbudou, zas pojedou. Načež p. hejtman řekl, jestli my vartujeme, tehdy neroubáme, ale vy šelmy zlodějské jste všechny hory vykradli Na to Jura Hruška řekl, my že roubáme, tehdy nemáme zakázáno od naší milostivé vrchnosti, než poroučení jet a roubat, že jest naše vlastní. Načež p. hejtman odpověděl: Jestliže vám to váš pán poroučí, tehdy je za to hundcfüt, když chce více rozkazovat než slav. Tribunal; v tom Jura Hruška odpověděl: Není-li to větší hundcfut, kdo to mluví, než náš d. m. pán. Po tej hned p. hejtman napajedl. poručil svým poddaným chytit Juru Hrušku a Martina Kanyžu a tak Juru Hrušku čtyrykrát po zádech udeřili a jednou po hlavě, až mu hlavu prorazili, Martina Kanyžu dvakrát po zádech a vezmouce je sebou, vedli je až za humna a tam jich zase pustili. Když pak spátky šli do hor, Matouše Mikulašového, který u Kanyžovských kopanin v kraji hor byl, chytli a sebou vzali, který tam až posavad v Napajedlich ve vězení zastává (přep. č.) VI. 395.

1698. ledna 10. na Velehradě. Plná moc opatem Velehr. Bernardem daná Christianovi Alexiovi Buntschovi, přísežnému advokátovi zemskému, k zastupování u všech zemských instancí (přep. něm.) VI. 396.

1698 ledna 21. v Brně. Král. tribunal (podepsán Fr. Carl hr. Kolovrat) uvědomuje Jana Chr. hr. z Rottalu, že advokát Buntsch, zástupce kláštera Velehr., podal novou žalobu narušení držby se strany vrchnosti Napajedelské, klášteru již 5. července 1674 příkнутé, a sděluje, že i tato žaloba přiděli se komisi na příští jaro a žádá důrazně, aby svým úředníkům zapověděl další násilnosti a aby propuštění dvou Velehradských poddaných z vězení nařídil (orig. něm. s pečeti) VI. 397.

1698 dubna 28. Referát Stanislava Kopinského, děkana Hradištského, a Jana Skurka, kuráta Derflanského, dekretem konsist. od 4. prosince 1697 ustanovených komisařů ve příčině sporu o louku, 16 fůr sena dávající, mezi Václavem Majetinským O. Cisterc. Velehr., farářem Spytinovským a farníky Spytinovskými, zaslaný veled. p. Karlovi Juliovi Orlíkovi L. B. z Laziska, administrátoru biskupství Olomouckého in spiritualibus ettemporalibus. (lat. přepisy 2) V. 398.

- 1698 dubna 29. v Napajedlích. Zpráva úředníků napajedelských: Jana Ant. Středovského, důchodenského písaře, a Frant. Leop. Jevického, obročího, jako zástupců poddaných spytinovských, vyslaných od hejtmána napajedelského do Spytinova ke komissi, v příčině sporné louky, konsistoři 4 pros. 1697 nařízené (orig. něm. a přepis)
VI. 399
- 1698 června 6. v Napajedlích. Christ. Platzter, hejtman napajedl., v příčině sporu o louku fary Spytinovské píše děkanovi hradištskému Stanisl. Karlovi Kopinskému, aby se nepřeháhlil, nýbrž konsistoři vysvětlil a doporučil, by se farníků Spytinov. ujala a do své ochrany je vzala, by i dále louky té užívati mohli; komisse, která se bude konati z jiných příčin, může též tuto spornou záležitost vyšetřiti (přep. něm.)
VI. 400.
- 1698 června 7. v Hradišti. Odpověď děkana hradišť. Platzterovi, hejtm. napajedl.: „Nepochybují, že J. hr. Excellence straniva farní louky, k faře Spytinovské přináležející, o komisi informován jest, totižto aby se transakci anebo porovnání straniva téhož místa, o němžto quaesti jest, stala a polovic k faře a druhá polovic k obci aby se vyměřila. Poněvadž však až posavad žádné resoluci od téhož J. -hr. Excellenci nemám, šetrně p. hejtmána žádám, aby mne informovali, zdali o tom známost opravdově učinili anebo co za odpověď následovala, abych já Consistoři Vel. Biskupství o komisi moji relaciju činiti mohl. Mezi tím mám také naději, že louka ta v cele a in sequestu beze škody p. faráře, až by se o ní adjustace a porovnání stalo, pozůstává. Jestli nic? já ex officio decanali protiv gvalu protestiruji“ (org. čes.)
VI. 401.
- 1698 července 19. v Olomouci. Přípis konsistoře (podepsán Carl Julius Orlik svob. p. z Laziska, administrator, a Ferdinand Ernst Müntzer von Lauerstein) na hr. J. Chr. z Rottalu v příčině odcizené farní louky, která asi za doby 30leté války cum mala fide Spitinovskými poddanými byla usurpována, což vysvitá také z jejich nejistoty, neboť hned přivlastňují si jen polovici louky, hned celou, a hned zase slibují, že ji celou odstoupí, jakmile bude kostel postaven. Biskupský úřad má povinnost držeti a hájiti, co církevnímu obročí bylo věnováno. Očekává proto, že p. hrabě své Spytinovské poddané přidrží k tomu, aby louku faře odstoupili a všech dalších násilností se zdrželi (orig. něm. a přepis)
VI.. 402.
- 1698 srpna 6. v Napajedlích. Výslech svědků v příčině farní louky na hranicích Spytinovsko-Babických ležící, vykonaný Christ. Platztrem, hejtmánem napajedelským. Svědkové: Pavel Škara 64letý, Pavel Kučela 64l., Jan Kotlaba 62l., Jan Večeřa 50l., Martin Mikesků 50l., Jura Lapčík 49l., Vašek Samek 45l., Václav

Šilha 441.vypovídají 1. že louka, kterou nyní p. farář P. Václav si přivlastnití hledí, co oni se pamatují, vždy „kněžská a obecní louka“ se nazývala, že do ní zahrnut také kus, který při postavení dvoru Halenkovského vrchnost obci poukázala za kus louky Sptynovské, k tomu dvoru odstoupené. 2. Že tento pan farář již dříve byl u nich po 17 let farářem, a nikdy na onu louku nároků nečinil. 3. Vyslovují ochotu, jako již při komissi, dne 28. dubna p. děkanem konané, učinili, že po vystavení kostela dají z té louky takový kus, jaký přísahou svědkův a právně farář dokáže, že k faře patří, ale s takovou podmínkou, že v případě zadání louky cizím poddaným k užívání za jistou činži, Spitinovští přednost míti mají. Ostatně dávají se pod ochranu milostivé vrchnosti a bez jejího vědomí a milostivého nařízení ničeho v té záležitosti nepodniknou (2 orig. něm. pečeti opatřené) VI. 403.

1698 srpna 7. v Napajedlich. Hejtman napajedl. Platzer podává právnímu zástupci Rottalskému zprávu v příčině sporné farní louky Sptynovské a posílá k orientování zprávu úředníků Napajedelských o odbývané komissi dne 28. dubna, přepis děkana hradištského na něho ze dne 7. června, odpověď svou děkanovi, zprávu děkana na konsistoř, přepis konsistoriální a konečné výsledky Sptynovských svědků, s dodatkem, že zprávu svou činí na rozkaz hraběcí; a má si na tom dát záležet a Sptynovským jiti na ruku (orig. něm.) VI. 404.

1698 září 2. v Holešově. Pavla Maxm. z Rebenberku propouštěcí list pro Dorotu, vdovu po +Tomáši Pospíšilovi, z panství Holešovského na panství Napajedelské do Záhlinic do stavu manž. s Jiřím, synem Jiřího Slezáka (orig. něm.) VII. 405.

1698 října 17. na Velehradě. Zpráva (vera relato nepodepsaného) zástupce Rottalského v komissi dne 15. října v Košíkách odbývané (koncept něm. na 11 str.) VII. 406.

1698 října 18. Pokračování zprávy o komisi na Velehradě dne 18. října (zástupce Rottalský Dr. Sabbathien) (přepis něm.) VII. 407.

1698 listopadu. Dopis Dru. Sabbatinu in puncto Proskovsky apelace (koncept něm.) VII. 408.

1698 bez data. Žádost Jakuba Muncka, žida na palírně (Brandtwein Jud) v Napajedlich, na Jana Sigmunda hr. z Rottalu, aby mu dal písemné povolení k stavbě domku, který měl s povolením J. Excell. pana otce postavený uprostřed městečka vedle dřívějšího mýtního domku a v němž kramařil jeho tchán. Před 3 roky mu ten domek vyhořel, proto již minulého roku 1697 žádal o písemné povolení J. Excell. pana hraběte; ač mu p. sekretář řekl, že žádného povolení ne-

potřebuje, obává se, že by ho, nemajícího povolení písemného v ruce, mohl někdo z domku vyhnati, proto prosí, by pan hrabě Sigmund jménem J. Exc. svého otce takové dal. Zároveň žádá, by p. hrabě hejtmanu napajedl, nařídil, aby mu úřední pomocí byl k ruce při vymáhání dluhů od poddaných (orig. něm.) VII. 409.

1699 června 20. v Holešově. Václav X. Borový¹⁾ vydává propouštěcí list pro Martina Doležálka, sirotka po +Sigmundovi Doležalíkovi z Misločovic, z poddanosti Holešovské do poddanosti Napajedelského panství do Sazovic, kde se smí oženiti (orig. něm.) VII. 410.

1699 června 28. v Holešově. Týž propouští z poddanosti Holešovského panství Alžbětu, dceru po +Jiřím Nevrlovi z Kurovic, pod jurisdikci panství Napajedelského do Otrokovic do stavu manž. s Tomášem Juříčkem (orig. něm.) VII. 411.

1699 srpna 14. v Malenovicích. Jacob Ferd. Eibs (?), úředník Malenovský, táže se dopisem hejtmana napajedelského Christ. Platzera, zdali to pravda, že Sachskortický (snad Kur-Saský) regiment v těchto dnech má se v Napajedlích nakvartýrovat a z kolika mužů bude „pozůstávati, aby i jeho lidé byli na to připraveni, neboť bezpochyby přijde i doMalenovic“ (orig. něm.) VII. 412.

1699 září 3. v Brně. Julius Wassereich oznamuje Platzerovi, hejtmanu napaj., že jeho dopis ze dne 31. srpna i s cedulkou etapní obdržel (orig. něm.) VII. 413.

1699 listopadu 14. ve Vídni. Hanuš Sigmund hr. z Rottalu dopisem se dotazuje svého hejtmana napajedl. Christ. Platzera, kolik ryb v rybníku Otrokovském bylo naloveno, kolik kaprů vejde se do centa, a kolik rybáři za 1 cent nabízejí; nemá ryby prodávati, dokud od něho neobdrží rozkaz, neboť ve Vídni se o ně rybáři hlásí (něm. orig.) VII. 414.

1699 listopadu 20. v Napajedlích. Christ. Platzner, hejtman nap., podává zprávu Hanušovi Sigmundovi hr. z Rottalu o nalovených rybách v rybníku Otrokovském, z nichž prodal již prelátovi Velehradskému 10 centů kaprů po 10 fr., 13 centů štik po 15 fr. větší, menší po 13 fr., 4 centy karasů a linků po 7 fr.; radí, by se rybník ten na 1 rok neosazoval, ale aby zatím hráze se zvýšily a příkopy se vyčistily; za to aby se třetí rybník „Jezerný“, který tak dlouho již pustý jest, zase rybami osadil, že by se to vyplácelo (přepis něm.) VII. 415.

¹⁾ Václav Xaver Borový, posud buchhalter (účetní) panství Holešovského, stal se dekretem J. Excell. hraběte z Rottalu dtdo Vídeň 6. června 1699 administrátorem hejtmanství Holešovského panství.

1699 listopadu 24. v Napajedlich. Hejtman napaj. Christ. Platzzer sděluje Hanuši Sigmundovi hr. z Rottalu, že 3 neděle před sv. Jiřím r. 1699 pronajal Tlumačovský mlyn, když mlynářův syn po jednoročním držení nájem vypověděl a mlýn hned opustil, Matušovi Švendovi, mlynáři na mlýně Hodoninském, domnívaje se, že když z tak velkého mlýnu přichází, bude mu při budoucí stavbě mlýnu Otrokovského užitečně k ruce. Nyní však tyž mlynář chtěl si najati mlýn Kojetinský. Když p. Sturnusa v Olomouci, inspektora toho statku, o nájem žádal, byl tam pro staré jakési dluhy, které na mlýně Tovačovském nadělal, uvězněn. Ve vězení seděl 9 týdnů; v tom čase musel byti Tlumačovský mlýn svěřen jeho synu ještě ne úplně dospělému. Starý M. Švenda, nemoha ani dluhů splatiti ani z vězení si pomoci, navrhl p. Sturnusovi, že s povolením a na náklad J. C. Veličenstva provede, aby všecka sůl i jiné zboží při mnoho menším nákladu a s velkým užitkem pro J. C. V. na lodích po řece Moravě až do Olomouce dopravovati se mohla. Tím návrhem sprostil se vazby a pracuje pilně s p. Sturnusem na podniku svém: ovšem čas ukáže, dá-li se to provésti. On se tak zavázal, že v případě, když se mu poskytnou potřebné prostředky, a on by toho neprovedl, sám si postaví šibenici, na níž se oběsí. Poněvadž takovými myšlenkami se zabývá a světem se toulá, vypovězen mu mlýn Tlumačovský; hlásí se však oň jeden poddaný Holešovský, jenž má svůj vlastní mlýn, ale nebyl ještě na velké vodě, a druhý, jménem Lukáš Šnoblík, posud na mlýně Žádovickém (u Ježova), jenž chce nájem na 3 roky napřed zaplatiti. Hejtman prosí o rozkaz hraběci, kterého z obou na ten mlýn, z něhož ročně 120 fr. činže se platí, vzíti má (koncept něm.) VII. 416.

1699 listopadu 28. v Brně. Attestat Jana Karla Leischnera, registrátora a expeditora král. desk markr. mor., že mocný list královský, císařem Leopoldem I. Janovi Christ, hraběti z Rottalu 15. července 1692 daný ku zřízení dvou partikulárních fideikomisů sibi invicem perpetuo substituendorum, a to Janu Chřištofovi ze statků Holešovského a Bystrického, a Juliovi Vilémovi z panství Napajedelského, (mocný list celým obsahem jest uveden) byl v sobotu, den památky sv. Rufa mučeníka, který byl dnem 28. měsíce listopadu, do král., z pergamenu nekerové barvy zhotoveného, kvaternu statků kraje Hradišského, pod č. 3. fol. 76 až 84 vtělen a zapsán (2 přepisy něm.) VII. 417.

1699 prosince 15. Důkladné poznamenání, v jakém stavu bylo svěrenské panství Holešov, Bystrice a Prusinovice se vším jejich příslušenstvím, když první jeho svěrenský držitel pan Jan Sigmund hr. z Rottalu nastoupil a když mu od deputovaných král. úřadem zemského hejtmanství komisařů, Frant. Josefa z Oppersdorfu, král.

hejtmana kraje Olomouckého a Čtvrti Olomoucké a Bruntálské, p. Jana Zeleckého z Počenic, purkrabího zemského, a p. Maxm. Harasovského z Harasova na základě úředně sepsaného inventáře dne 15. prosince 1695 odevzdáno bylo (přepis něm. na 68 str.) VII. 418.

1700 bez data. Napajedelský hejtman obhazuje se u hr. Jana Sigmunda z Rottalu proti pomluvě, jakoby se Sušickým mlynářem Josefem Selligem (snad Zelíkem?) měl nějaké spolky a v obilí s ním obchodoval (koncept něm.) VII. 419.

1700 ledna 16. Napajedelský hejtman oznamuje hraběti J. Sigmundovi, že mu posílá in dupplo smlouvu nájemní mýta Napajedelského za 1650 fr. ku schválení. Nájemcem na 3 roky jest s povolením +p. Jana Christ. z Rottalu hejtman sám (koncept něm.) VII. 420.

1700 února 3. Napajedelský hejtman dopisem táže se hr. Sigmunda, když posud ho nedošla zpráva, co činiti s nalovenými rybami? Malenovští mají na 100 centů ryb a prodávají je po 9 fr. On má ještě na 200 centů a obává se, by mu v haltýřích nezůstaly, jelikož kupci jinde se zaopatřili rybami; bylo by to na velikou škodu vrchnosti; může-li je také po 9 fr. prodávati? (koncept něm.) VII. 421.

1700 února 21. ve Vidni. List hr. Hansa Sigmunda hejtmanu Napajedelskému: aby Jana Řezníčka ze Sušic, poddaného panství Napajedelského, propustil na panství kláštera Velehradského, jehož praelat hraběte o to žádal. — Ryby v halterích ať prodá jak nejlépe může (orig. něm.) VII. 422.

1700 března 4. Napajedelský hejtman hraběti Hans Sigmundovi podává zprávu, že Janu Rezníčkovi ze Sušic propustný list již vydal. — Naříká na nedostatek píce pro dobytek a že neví, co napřed začít, všecko hrozí spadnutím ve dvorech, v Topolném šenk, v Napajedlích chlívy a stodoly, v Otrokovících též chlívy. Kdyby jenom poddaní k povinnému robotování větší poslušnost ukazovali! (přepis něm.) VII. 423.

1700 března 4. Některá notata hraběti Janu Sigmundovi z Rottalu hejtmanem Napajedelským k rozhodnutí (zur Resolution) doručená: 1. Opětuje svůj návrh ze dne 20. listopadu 1699, aby zámecký rybník v Otrokovících zůstal přes léto neosazen a zatím aby se hráze zvýšily, rákosí aby bylo vypáleno a rybník přeorán. 2. Pod Prusinským dvorem jest pustý rybníček pro plod, nemá-li obnoviti. 3. Jak má býti příštího léta vystavěn Otrokovský mlýn? 4. Doporučuje žádost barona Forgáče o propuštění Jana Fůska, sirotka z Topolného. 5. Doporučuje žádost Tomáše Bednáře

z Kudlovic o prominuti celé činže, ročních 8 fr. 30 kr. za to, že mu svěřen dvůr Sušický. (koncept něm.) VII. 424.

- 1700 březen 4. Tatáž notata (jako v předešlém čís.), ale opatřená vlastnoruční resolucí hr. Hansa Sigmunda: ad 1. rybník Otrokovský může zůstat přes léto neosazen, má se však lépe opravit, než opraven byl rybník Tlumačovský. 2. Prusinovský ať zůstane do příchodu hraběte in statu quo, ad 3. zůstane také in suspenso do jeho příchodu, ad 4. propustný list zaslati co nejdříve k podpisu hraběti, (orig. něm.) VII. 425.

- 1700 březen 8. Napajedelský hejtman podává hraběti zprávu, že Alinkovští se sprotivili voziti dříví k šenku; ačkoli ty, na kterých byla řada, předvolal, odepřeli vození rozhodně, proto jich 19, které má za náčelníky, vsadil do vězení, kde již 8 dní jsou drženi, a přece ve své tvrdošijnosti setrvávají: domlouval jim, aby pro dříví jeli a potom hraběte za sprostění vození dříví žádali: když jich p. hrabě toho sprostí, nebude on nadále jich k tomu přidržovati; ale nepoddali se. Pakli se to beztravně Alinkovským promine, budou jini se na to spoléhati a také se sprotiví! Co tedy má činiti? (koncept něm.) VII. 426.

- 1700 březen 14. Videň. Hans Sigmund hr. z Rottalu dopisem na hejtmana Napajedelského kárá, co se týká stavení ve dvorech a jinde, že hrozí spadnutím; proč že se to všechno tak dlouho nechalo bez oprav; má především dvory nejvíce zničené bez meškání opravit — Alinkovským má účetní pro jejich protivení se a pro zpuřnost dobrou důtku dáti a je k lepšímu poslušenství napomenouti; pakli by to nepomohlo, má krajský úřad požádati za asistenci. — O memoriálu Napajedelského mlynáře hraběti zasláném má hejtman podati informaci, jak dlouho pro velkou vodu mlynář nemohl mlýti, a kolik by se mu mohlo na činži odpustiti. (orig. něm.) VII. 427.

- 1700 březen 21. Videň. Týž sděluje hejtmanovi, že baronem Forgačem žádaný propustný list pro syna +Ondřeje Fouska z Topolného opět jej došel v prázdné obálce; nechce se domnívati, že byl poslán z nějakého neznámého místa, pro tentokrát posílá jej podepsaný, ale budoucně ať se to nestane, neboť by neměl ohledu. Ostatně ať má z ovsy, pro něho zakoupeného, 50 měřic přichystaných, aby je na fůry, přibylé začátkem dubna z Holešova do Napajedel a jistě zapečetěné, naložil. (orig. něm.) VII. 428.

- 1700 březen 22. Napajedelského hejtmana zpráva: 1. o mlynáři Napajedelském, že nemůže udati určité, jak dlouho při vylití Moravy mlýn stál, neboť nebylo to od něho žádáno, aby si to zapisoval, ale tolik ví, že toho roku v zimě i v létě mlél málo; mohlo by se mu až na 100 tolarů odpustiti. 2. O Alinkovských sděluje, že obrátili se s žalobou na krajské hejtmanství, které zdá se jim nadržovati: doufá

však, že po nařízené (dne 14. března) domluvě účetního, podobného protivení se již neodvází, (koncept něm.) VII. 429.

- 1700 březen 30. Napajedla. Christofa Platzera dopis (bez adresy —snad buchalterovi do Holešova — dle kontextu) oznamující, že k velikonočním feriím posílá pár zajičků a pár divokých kačen, a žid Munka že posílá živého indiána; stěžuje si, jak polesný i se svou zlomyslnou ženou a dcerou jemu a jeho ženě nadávali, ano že jeho ženu i biti chtěli a to v přítomnosti lidí domácích i cizích: bylo to právě v sobotu, kdy zpráva se odbývá, (přepis něm.) VII. 430.
- 1700 březen 30. Zpráva hejtmana Napajedelského na hraběte H.Sigmunda, že posílá žádaných 50 měric ovsu v zapečetěných pytlích a zvěřinu, (koncept něm.) VII. 431.
- 1700 březen 31. Cedulka — seznam zvěře hraběti poslané: 2 zajici, 2 divoké husy, 2 lesní sluky, 2 divocí holubi; zapečetěný oves vezou Matěj Skandela v 16 pytlích 17 měric, Adam Přivora v 16 pytlích 17 měric a Jan Mika v 12 pytlích 16 měric, všichni z Bystrice (přepis něm. bez podpisu) VII. 432.
- 1700 duben 11. Videň. Potvrzení hraběte hejtmanovi Napajedelskému, že oves i zvěřina správně mu byla dodána (orig. něm.) VII. 433.
- 1700 květen 3. Velehrad, klášter. Dopis opata P. Floriana hraběti J. Sigmundovi, v němž žádá, aby nařídil hejtmanovi Napajedelskému, by zamezil Jankovským a Košickým rušení držby na lukách, které Trapličtí stante processu vždy pokojně užívali, a při komisi odbývané výslovně se řeklo, že obě strany až do rozhodnutí soudního v pokojném užívání a držení zůstati mají (orig. něm.) VII. 434.
- 1700 květen 24. Velehrad. Týž opat píše Platzerovi, hejtmanu Napaj., že Košičtí zakazují Traplickým pasti na pastviskách, kde od nepamětných časů pásávali, žádá, aby to zamezil a Košickým aby rozkázal zdržeti se všeho násilí a pychu: či bylo by pravda, co říkají, že mají od něho, hejtmana, poručeno hotaře Traplického, kdyby ho na Košické půdě zastihli, svázati a do Napajedel odvésti? (orig. něm.) VII. 435.
- 1700 květen 25. Napajedla. Christ. Platzer, hejtm. Napaj., odpovídá opatovi, že Košičtí jsou od své milostivé vrchnosti doslatelyně instruováni, jak se zachovati mají in hoc passu, jemu že nepřisluší milostivé vrchnosti předpisovati; oznámí jí to však, a pak dá mu příslušnou odpověď, zatím však má opat zakázati svým poddaným z Traplic pastvu ve „Svobodách“ (přepis něm.) VII. 436.
- 1670 červenec 19. Napajedla. Hejtman Napaj. přimlouvá se u hraběte, aby na žádost probošta Šternberského vydán byl list propustný pro

Martina Zapku z městečka Napajedel, který už před dávným časem (jak v registrech sirotčích udáno) z Napajedel zběhl a tu také po rodičích ničeho k pohledávání nemá. (konc. něm) VII. 437.

1700 září 16. Napajedla. Hejtman Napaj. sděluje hraběti, že smlouva nájemná se židem na mlýně a na palírně Napajedelské o vánocích vyjde, že se žid bude bez pochyby zase o další nájem hlásit, ano že snad o snížení činže se pokusí, ale ať se p. hrabě neunáhlí; budou se hlásit i jiní, kteří více dají, neboť žid vždy jen svého prospěchu hledí. Slyšel jsem, pokračuje hejtman, že si dal několik fůr sena, které z Kvitkovského rybníka do Napajedelského dvora se vozilo, u sebe složit, p. hrabě ať mu sám za to uloží trest; až se bude palírna pronajímati, ať se nepronajme s dřívím, senem a slámou, pak byl by žid s dřívím šetrnějším a lesů by se tolik nekazilo; bez toho vykazuje se mu dříví na místech nejblíže ať se na nejpohodlnějších. (koncept něm.) VII. 438.

1700 říjen 20. Dopis Ištvana Račedského (odkud?) Václavovi X. Borovému, buchhalterovi panství Holešovského, jimž sděluje, že mu posílá věnný list a revers od své paní švagrovy ze Slíska. která se v něm podepsala a svůj sekret přitiskla, aby je panu hraběti oba odvedl a jemu potvrzení na přijetí listů poslal; po vyjití času věnný list má se zase navrátiti (orig. čes.) VII. 439.

1701 leden 15. Holešov. A. Heinrich propouští do poddanosti Napajedelské proti revanžování Annu Pospíšilovu z Miškovic (orig. něm.).VII. 440.

1701 únor 22. Napajedla. Hejtman Platzzer oznamuje hraběti Zikmundovi, že Trapličtí a Jalubští několikrát vozili pro svou potřebu dříví z hor „Svobody“, proto poslal tam polesného s několika hajnými, aby dávali pozor; ti zajali jednoho Trapličana a 3 Jalubské sedláky se 4 koňmi: dal jich do želez, koně poslal do Kvasic (orig. něm.) VII. 441.

1701 únor 22. Velehrad, klášter. Opat Fr. Florian stězuje si u hrab. Zigmunda na zajetí a uvěznění svých poddaných; žádá jejich bezplatné propuštění a ponechání poddaných svých při užívání hor u „Královského Stolu“ až do sprostředkování, které příštího jara se má státi (orig. něm.) VII. 442.

1701 únor 24. Holešov. Odpověď hraběte Zigmunda opatovi, že byli Trapličtí a Jalubští zajati docela správně, že však přece rozkázal bezplatně je propustiti v naději, že opat poddaným svým nedovolí dříví dělati v horách sporných, zvláště tam, kde onino byli zajati, jinak musel by to podati na úřad zemského hejtmanství (koncept něm.) VII. 443.

1701 březen 7. Lipník. Jan Friedrich von Schmied a z Eyssenberg žádá hraběte Zikmunda z Rottalu, aby mu dal vykázati bývalý panský

dvorec náležející bývalému hejtmanu Napajedelskému Martinu Weissovi z Báňské Bystrice — (viz k r. 1621. č. 16. a 17.) (přepis něm.) VII. 444.

- 1701 březen 30. Lipník. Tyž Jan Fr. v. Schmied píše hraběti Zikmundovi, že nepochybuje, že p. hrabě jeho psaní ze dne 6. března i s dvěma přílohami obdržel, posavaď však nedostal žádné odpovědi: žádá proto, aby ji tímto expresním poslem zaslal, aby věděl, co dále mu činiti (orig. něm.) VII. 445.
- 1701 březen 31. Holešov. Recepis na obě psaní i s přílohami páně Schmiedovými a odpověď Václava Xav. Borového, buchhaltera, jménem hraběte Rottala: Vrchnost Napajedelská byla od nepamětných časů v pokojném držení panství celého Napajedelského, proto p. hrabě praetensi Schmiedovu na šlechtický dvorec v Napajedlich negiruje a úplně odmítá (1 koncept a 1 přepis, oba něm.) VII. 446.
- 1701 květen 10. Napajedla. Hejtman Platzer táže se dopisem svého pána, hr. Zikmunda, co má dělati s Traplickými, kteří přes zákaz z r. 1699, a ač jim již jednou dobytek byl zajat, ale bezplatně zase propuštěn, přece zase v horách „Svobody“ až po hranice Jankovské dobytek svůj pasou? Když jim to opět bylo zakázáno, stěžuje si p. opat na něho a na zákazu hraběte (orig. něm.) VII. 447.
- 1701 květen 16. Holešov. Jan Zikmund hr. z Rottalu odpovídá Janu Friedr. Schmiedovi z Eisenberku do Lipníka na oba přípisy ze dne 7. a 30. března: Když p. Schmied sám jako původ (actor in factis alienis antiquis et 100 annis prae scriptis) nevykazuje, na kterém místě onen dvorec a zahrada i vinohrady bývaly, na které po 100 letech nároky činí, není on, hrabě, ani jeho officíři, povinen mu je vyhledávati a vykazovati (orig. něm.) VII. 448.
- 1701 květen 20. Holešov. Zikmund hr. z Rottalu oznamuje prelátovi Velehradskému na jeho přepis ze dne 5. t. m., že dle informace hejtmana Napajedelského pasou Trapličtí dobytek, kde dříve nikdy nepásávali, proto měl tyž hejtman příčinu jim to zakázati; poněvadž do žní není daleko, kdy porovnání dle úmluvy má se státi, žádá prelát, by Traplickým pasení ve „Svobodách“ zakázal, by jeho hejtman neměl příčiny dobytek zajímati, a aby mezi nimi bylo dobré sousedství (konc. něm.) VII. 449.
- 1701 květen 23. Holešov. Tyž hrabě sděluje Napajedl. hejtmanovi Platzerovi, že mu vrací psaní prelátovo i psaní krajského hejtmana, že mu posílá svůj koncept odpovědi prelátovi a psaní na p. Petřvaldského do Buchlova; obojí ať pošle poslem expresním (orig. něm.) VII. 450.

- 1701 květen 24. Velehrad. Fr. Florian, opat Velehr., v připsu na hr. Zikmunda z Rottalu vyvrací informaci hejtmana Nap., jakoby Trapličti nikdy v horách těch nebyli pásavali a žádá, aby týž hejtman s officiry Velehradskými v určitý den se sešli, několik lidí si přibrali a místa ona ohledali; zjistí-li se, že hejtmanova informace byla správná, zakáže Traplickým pastvu [:salvo tarnen alias jure meo:] (orig. něm.) VII. 451.
- 1701 července 12. Velehrad. Fr. Florian, opat Velehr., dotazuje se dopisem hraběte Zikmunda z Rottalu, zdali mu vhod 18. neb. 19. den t. m. pro schůzi k místnímu ústnímu porovnání, kteréžto dny pan kancléř „von Deblin“ navrhuje? (orig. něm.) VII. 452.
- 1701 červenec 13. Holešov. Hrabě Zikmund odpovídá opatovi, že jeho zástupce Dr. Sabbathin má toho dne nutnou práci na Veselí; jakmile s ní bude hotov, že ohlásí hned den schůze. (konc. něm.) VII. 453.
- 1701 září 6. Napajedla. Christof Platzer, hejtman Napaj., oznamuje Janovi Kosinovi z Freudenfeldtu, hejtmanu Lichtensteinskému na Želetavě, že dle kontraktu nelze spíše odebrati plodu rybiho, než 20. října a to pro teplé posud ještě počasí. (něm.orig.) VII. 454.
- 1701 září 12. Kvasice. F. A. Ulman, úředník Kvasický, oznamuje hejtmanu Napajedelskému, že odevzdal hraběti jeho i svůj dopis a 2 kusy živého plodu; hrabě rozhodl, aby ještě jednou byl odeslán zvláštní posel do Želetavy; jest však nutno věděti, v jaké době se rybník Otrokovský naplní, a jak dlouho trvá, než voda oteče, (orig. něm.) VII. 455.
- 1701 září 18. Velehrad. F. Florian, opat Velehr., sděluje s hrabětem Zikmundem, že p. z Deblína, kancléř úřadu, i hrabě Magni jsou ochotni přijeti k přátelskému ohledání a dorozumění ohledně sporných hranic v měsíci září: den může stanoviti sám. (orig. něm.) VII. 456.
- 1701 září 23. Holešov. Hrabě Zikmund na to odpovídá, že mu hrabě Magni oznámil, že přijede 1. října do Napajedel k informaci, 8. října že by mohla býti odbývána komise, k níž by se i sám dostavil, bude-li mu možno, neboť 11. října má zase komisi na Broumově; žádá odpověď, zdali p. opat s tím souhlasí, aby jednou ta dlouholetá pře se skončila. (konc.něm.) VII. 457.
- 1701 září 24. Velehrad. Opat Velehr. v odpověď sděluje s hrabětem Zikm., že zvláštním poslem poslal zprávu o dni komise pánu z Deblína; že ho očekává na jisto k 1. říjnu: když dojde, že hned jeho příjezd hraběti oznámí, a dá Bůh, že v ustanovený den se komise začne a šťastně také pak skončí. (orig. něm.) VII. 458.

- 1701 září 27. Želetava. Jan Košin z Freudenfeldtu dopisem poučuje hejtmana Napajedelského ohledně usazení plodu do rybníku, napouštění vodou atd. (orig. něm.) VII. 459.
- 1701 říjen 2. Velehrad. F. Florian, opat Velehr., ohlašuje hraběti Zikmundovi z Rottalu, že pán z Deblína dojel, jeho příjezd ohlásil již hr. Magnimu expresním poslem; táže se, bude-li schůze 4. neb 5. října; žádá vědět, kde a v které době se sejdou? (orig. něm.) VII. 460.
- 1701 říjen 2. Holešov. Hr. Zikmund děkuje opatovi za zprávu o příjezdu pána z Deblína, určuje společnou schůzi na 5. října; očekává však již 4. října pána z Deblína v Napajedlich a žádá za avisirování místa a doby schůze. (konc.něm.). VII. 461.
- 1701 říjen 6. Králův stůl. Prozatímní domluva (abgeredete Interims = Puncten), učiněná při přátelské schůzi o hranicemezi statkem Velehradským a statkem Napajedelským, podepsaná oběma pány statkáři, t. opatem Velehradským Florianem a Zigmundem hr. z Rottalu (jménem sirotka Františka hr. z Rottalu), též oběma pány důvěrníky, t.j. pánem z Deblína a hr. Magnim: 1. Klášter Velehradský odvolává půhon opata Petra Sylaveckého z r. 1681 září 21. na Jana Christofa a Julia Viléma hrabata z Rottalu u zemského práva za příčinou neoprávněného si přivlastnění klášterského gruntu podaný. 2. Vzdává se nároků na hory „Svobody“ klášteru dle listiny krále Karla IV. r. 1335 udělených, ale nyní v gruntech Rottalských ležících. 3. Hrabě Zikmund odvolává všechny apelace na císaře, zvláště nález král. tribunálu z r. 1674 a všechny u král. mor. instancí posud nevyřízené incidentální procesy. 4. Hranice mezi oběma panstvími se vymezují (dopodrobna uvedeno). 5. Vrchnost Napajedelská dovoluje pro budoucnost klášteru v kamenolomu pod Jankovicemi v horách „Rovná“ neb „Kamenná“, ale vždy na předcházející požádání, kteréž nesmí býti odepřeno, nalámati kamene na pálení vápna na 4 pece, každou pec na 25 deseti věderných beček ročně, a odvésti jej přes Napajedelské grunty, však bez jejich poškození, na grunty klášterské k pálení. 6. Hlavní porovnání sepiše se ve 3 exemplářích, z nichž jeden odevzdá se král. zemskému soudu, a po jednom dostane každá strana. Také se vloží na společný náklad do desk zemských, a hraničné kameny usadí se rovněž společným nákladem. (1 konc. a 2 opisy něm.) VII. 462.
- 1701 říjen 6. Králův stůl. Projekt hlavní smlouvy neb porovnání hranice téhož obsahu jako předcházející prozatímní do-mluva, ale v 11 bodech (koncept a přepis) VII. 463.
- 1701 prosinec 9. Želetava. Jan Xaver Košin z Freydenfeldtu, hejtman Lichtensteinský, píše hejtmanu Platzerovi v Napajedlich o kobylách: jednu hubenou mu posílá a druhé mu v Čechách zakoupí (orig. něm.) VII. 464.

- 1701(?) (bez data). Napajedla. Zpráva a dobrozdání hejtmana Napajedelského (bez podpisu) o privilejiích Napajedelských poddaných (bez pochyby při nastoupení nového dědice jemu podaná) (konc. něm.) VII. 465.
- 1702 (?) (bez data). Běta Vainhaříkova, ten čas manželka Lubalíková, a Zuzana Vainharová, vdova, žádají hejtmana Napajedelského Vacera o pomoc, by ke kopanině „Vainharovské“, kterou Maršalík a Vacula Tkalců ze Žutav, užívají, zase přišly (orig.čes.) VII. 466.
- 1702 únor 10. Holešov. Ondřej Heinrich, hejtman Holešovský, oznamuje Platzerovi, hejtmanu Napaj., že jeho pán z poddanství propouští Annu, dceru Jiřího Klavala z Rudslavic, do poddanství Napajedelského do Kvítkovic k manželství s Matějem Skokavým (orig. něm.) VII. 467.
- 1702 březen 27. Velehrad. Opat Fr. Florian stěžuje si u hejtmana Napajedelského, že dvě louky, které při porovnání 6. října 1701 připadly k panství Napajedelskému, před tím však již v září za jistou roční činži Jurovi Oharkovi a Janu Čevelovi z Traplic hejtmanem Napajedelským byly připsány, byly teď od jeho 2 poddaných Babických a sice jedna od Jury Čevele Braverekovi z Košík, a druhá od Martina Čevele Bartkovi mlynáři z Jankovic prodány. Žádá, aby první majitelé Trapličti v užívání luk těch byli chráněni (orig.něm.) VII. 468.
- 1702 duben 5. Napajedla. Odpověď opatovi Velehr. na předešlý dopis, v níž hájí se právo odprodání luk, protože jsou činžovní a ne dědičné; protestuje se také proti rozkouskování ostatních luk, v pozemcích Napajedelského panství ležících, kterých Trapličti užívají a mezi sebe libovolně rozdělují (přepis bez podpisu něm.) VII. 469.
- 1702 duben 6. Velehrad. Potvrzení, že posel z Napajedel donesl opatovi psaní (orig. něm.) VII. 470.
- 1702 duben 12. Bystřice zámek. Jo JH Blanka (hejtman Bystrický) propouští Marinu, po +Martinu Zdražilovi z dědiny Slavkova, do poddanosti Napajedelské k manželství s Václavem Prohralkem. (orig. něm.) VII. 471.
- 1702 červen 22. Bystřice. Týž propouští Annu, po +Lukášovi z dědiny Lhotky dceru, do poddanosti Napajedelské, k manželství s Martinem Stopkou. (orig. něm.) VII. 472.
- 1702 červen 28. Napajedla. Hejtman Napajedelský ohlašuje hejtmanu Malenovskému stížnost Otrokovských na Tečovské: Tito zvětšují si louku „Břestovce“, kterou pod činží drží a tím obmezují pastvu Otrokovských; příštího pátku chce si tam vyjetí a o tom se přesvědčiti a žádá, aby hejtman Malenovský s Tečovskými také tam došel, by se to v dobrotě porovnálo (konc. něm.) VII. 473.

- 1702 červen 28. Malenovice. Karel V. Römer potvrzuje příjem tohoto psaní z Napajedel (orig. něm.) VII. 474.
- 1702 červenec 1. Výkaz příjmu z Napajedelského mýta od července do června (nejvíce v říjnu 216 fr. 16 kr., nejméně v dubnu 87 fr. 28 kr.) (orig. něm.) VII. 475
- 1703 duben 21. Holešov. A. Heinrich propouští z poddanosti Holešovské Pavla, syna Pavla Kulendy, z Machové do Tlumačova k manželství s Alžbětou, dcerou +Jana Chytila (orig.něm) VII. 476
- 1703 listopad 2 Hradiště. Nikola Leopold Otislav z Kopenic, hejtman kraje Hradištského, nařizuje moci král. úřadu Hradištského, nařizuje moci král. úřadu hejtmanství krajského panství Napajedelskému, „aby ihned, bez zmeškání jedné čtvrt hodiny dům od domu sevypravili a na jeden tejdén vychováni sebou vzýti a na pas Strzelenský dněm i nocí maširovati a officír jich s panství commandirovati má a tak jak již prvé nařizeno bylo, se říditi, to všechno vyplnili pod hrdlem stracení věděti budou.“ (orig. čes.) VII. 477.
- 1703 prosinec 15. Brno. Em. hr. z Thurnu nařizuje hejtmanu Na pajedelskému, aby neprodleně dal namleti mouky a ji dodal na proviant do Hradiště, kterážto pevnost hraniční není v nynějších časech válečných dostatečně zásobena; o množství a ceně dodané mouky ať si od krajského hejtmanství vyžádá potvrzení, a správné zaplacení bude nařizeno. Oznamuje mu, že žid, nájemník mlýna Napajedelského, žádá prý za semletí jedné měrice 6 kr. poplatků, což při těchto těžkých časech jest proti vši slušnosti, i žádá hejtmana, aby takovou neoprávněnost zamezil a přísným potrestáním mu pohrozil. (orig. něm). VII. 478.
- 1703 únor 9. Lipník. Jan Fried. v. Schmieda z Eyssenberka, odvolává se na 2 psaní svá z r. 1701 (viz č. 444. a 445.), žádá hraběte z Rottalu o vydání svobodného dvoru v Napajedlich, náležejícího kdysi Martinu Weyssovi z Báňské Bystřice, tehdejšímu hejtmanu panství Napajedelského. Nemá se p. hrabě domnívati, že by nároky na tento dvůr byly promlčeny, neboť kde není držení bona fide, tam není praescripce. Předkové hraběcí neměli práva svobodné dvory v Napajedlich, kterých bylo 5, sobě přivlastňovati, neboť byly odvislé od zemského gubernia, a proto starý p. hrabě nebyl oprávněn nadělati z nich podsedků a selských gruntův, a takto svobodné šlechtické dvory kasirovati. Nechce prozatím hasiti, co ho nepálí, ale nebude-li mu dobrovolně žádaný svobodný dvůr i se vším příslušenstvím, zahradou, polnostmi, lukami a vinohradem, jak to všechno po +Mart. Weyssovi zůstalo, vydán, ujišťuje hraběte, že se mu bude zodpovídati nejen z toho dvora, ale i ze všech 5 dvorů a

jejich užitků; neboť po ztrátě majitele měly spadnouti ne k panství Napajedelskému, nýbrž na J. C. Veličenstvo. Očekává tedy buď vydání dvora neb jeho zaplacení (orig. něm.) VII. 479.

1704 únor 12. Holešov. Recepis na předešlý dopis Schmiedův zvláštním poslem dodaný, v němž se i sděluje, že Holešovský hrabě není již poručníkem panství Napajedelského, proto nemůže v té záležitosti ničeho činiti. Dopis bude však poslán do Brna Dru. Sabbathimu, splnomocněnci zletilého a svéprávného pána panství Napajedelského, Františka hr. z Rottalu. (přepis něm.) VII. 480.

1704 květen 16. Holešov. V. X. Borový sepsal 37 bodů proti praetensi Schmiedově na svobodný dvůr v Napajedlich:

1. Jakub Weyss měl velkou přízeň (dle své cesse), nelze pochopiti, že by tak dlouho žádný se nebyl o dvůr hlásil. 2. V Napajedlich není pamětníka, že by se byl kdo o dvůr hlásil. 3. Starý Jan Walter v Napajedlich vypovídá, že slýchával, že šlechtický dvůr slul Martinkovský a byl naproti panskému dvoru, kde jest nyní hospodářství Buryškovo, a posavad některé kopaniny a zahrada jmenují se „pana Martinkovský“. Vypovídá dále, že nikdy žádný z přízně onoho šlechtice na tom dvoře nehospodařil, a že jde pověst, jakoby starý p. hrabě, první z Rottalů, dvůr ten byl koupil a poddanými osadil. 4. V účtech hospodářských z r. 1636 není ani zmínky o tomto svobodném dvoru. 5. Městečko Napajedla má jen 2 gruntovní knihy, v těch však málo zapsáno, jen několik památek o utržení na cti a toho zadostiucnění, několik svatebních smluv, testamentů, porovnání, kupů a prodejů kopanin, podsedků atd. z r. 1656. 6. Tomáš Loubalik, 70letý, sděluje, že r. 1662 při velikém požáru i radnice se všemi knihami a spisy shořela. 7. Přísežní se vyjádřili, že kromě již uvedené gruntovní knihy nemají ani v Hradišti, kde jich privileje jsou uloženy, žádných jiných. 8. Byly také prohledány rozličné úřední knihy v kanceláři hejtmanské a v úřadu důchodenském, ale nenalezeno ničeho, na ten svobodný dvůr se vztahujícího. Také popis domů r. 1656 zemí nařízený, a jenerální visitace lánů r. 1671 neobsahují o Wayssově či Frondeovém dvoře ničeho, ač tam uvedeny jsou dva svobodné dvory na panství Napajedelském, jeden tak zvaný „Zastřízlovský“ v Kudlovicích a druhý Ronův v Kvítkovicích. 9. Ví-li starý Ranofrey o Wayssově dvoře něco, byl-li zabrán do obce, či koupila-li ho obec, netroufal si Borový tázati se ho, protože jest velký mluvka a tlachal. 10. Jan Procházka z Otrokovic, velmi starý člověk, pamatuje mnohé staré věci, ale jest již dětinský a o Wayssově dvoře neudal by již nic spolehlivého. 11. Ve staré knize o kopaninách, vinohradech, lukách, zahradách v Napajedlich, uvedena jsou rozličná jména držitelů, jako Suchodolský, Gabrielovský, Martinkovský, Středulinský, Burových, Frontovský, paní Martinovský, Archlebovský, Dřevenovský, kteréžto pozemky poddaní Napajedelští

od nepaměti užívají, a na nichž držitelé jeden po druhém bona fide následují. 12. Od r. 1656 usazen jest v Napajedlich Jan Přemyslovský, z Přerova rozený, ale nikdy za svého živobytí nezmínil se o Frondeovi, jemuž Wayssův dvůr měl být postoupen, ani o dvoře samém, a jeho děti také ničeho o nich neslyšely. 13. Od r. 1621 mnoho se změnilo, neboť J. Excellence p. Jan hr. z Rottalu zemřel r. 1674 a byl tedy po 53 let v pokojném držení bona fide ohledně této praetense. 14. Jeho testament, jakož i ustanovení dědiců Jana Christofa a Julia Viléma, bratří a hrabat z Rottalu, byly jak ve Štýrsku, tak v Čechách a na Moravě soudně a slavnostně prohlášeny, vykonány a od J. C. Veličenstva r. 1675 potvrzeny, ale nikdo se nehlásil k nějakému Wayssovskému dvoru. 15. R. 1691 zemřel opět Napajedelský dědičný pán Julius Vilém, jeho testament byl také ve Štýrsku, na Moravě a ve Vídni slavně soudně prohlášen a poručník již od té doby po dvakrátě soudně ustanoven. 16. Císařský diplom o zřízení svěrenského statku Napajedelského rovněž slavně prohlášen a přece žádný nehlásil se o nároky na Wayssův dvůr. 17. Nynější nástupce panství Napajedelského p. Frant. Vilém z Rottalu zase uveden veřejně, soudně v držení. Tolik tedy veřejných aktů již se stalo, tolik bylo J. C. Veličenstvem schváleno a do král. zemských desk vloženo, a přece až do r. 1701 nepřihlásil se o ten dvůr nikdo (následovně jest tu promlčení), až teprv teď post festum, po uplynutí 80 let. 23. Cese dvoru Jakuba Wayssa, kdyby i byla platná, byla střídavá, či vzájemná, protože byl mimo zemi a p. Frondias i všichni jeho potomci byli povždy v zemi; proč nedržel se hospodářství v Napajedlich, a bylo-li mu někým násilně zabránno, proč pak neobrátil se se svými nároky v čas na patřičné místo? 24. Možno jest také, že se p. Jakub z války vrátil opět na Moravu, dvůr svůj prodal a do Uher se odebral; stalo-li se to, pak cese dvoru, na prozatím a střídavě učiněná, ztratila svou platnost a zůstala jako neplatná v Přerově ležeti. 25. Při cesi Jakuba Wayssa třeba také pozorovati, zdali jeho bratr Martin nezanechal testamentu, 26. zdali pozůstalost byla rozdělena mezi Jakubem a jeho ostatními bratry, 27. zdali Martin jako hejtman Napajedelský nezůstal vrchnosti dlužen a zdali na zaplacení toho dluhu nemusel dvůr ji postoupiti, 28. že se p. Jakub jediný z dědiců Martinových o pozůstalost hlásí. 29. V Uhrách bydlící bratří, strýcové, synovci a jiní příbuzní měli rovné právo s p. Jakubem na tento dvůr, neměl tedy pominouti tuto celou přízeň a docela cizímu, totiž p. Frondiovi pozůstalost postoupiti. 30. Že p. Jakub svou cesi dobrým, poctivým rytířským lidem k soudu podává, ale žádného soudního nálezu nepředkládá, nýbrž všim jen sám bez souhlasu ostatní přízně rozhoduje. 31. Poněvadž p. Martin zanechal vdovu po sobě, měla bez pochyby ona přednost na dědictví mužovo přede všemi ostatními. 32. Tato vdova

měla jistě po ruce svatební smlouvu, neboť dle zmíněné cese dělala nároky, a dle ní mohla své požadavky na dvůr činiti. 33. Tato vdova po + Martinu měla dle znění cese jakási privilegia na tomto dvoře, na jejichž základě mohla s jinými příbuznými onen dvůr držeti mnohem oprávněněji než p. Frondias; proč pak p. Jakub tato privilegia zadal p. Frondiovi jako úplně cizímu, ale propria auctoritate bez právního nálezu a bez souhlasu vši ostatní přízně dědictví si přiosobil proti starému pravidlu: *jus sibi dicere nemo potest*? 34. Jelikož dvůr se vším příslušenstvím v Napajedlích se nacházel a tamější vrchnost nejen jurisdikci gruntovní, ale i potřebnou asistenci každému poskytnouti mohla, proč p. Jakub obešel autoritu vrchnosti a proč nedal se od ní uvést na dědictví? Proč šel do Přerova a tam auctoritate propria zhotovil prozatímní cesi? 35. P. Jakub se měl dříve, než cesi učinil, patřičně legitimovati, pod jakým titulem osobuje si dědictví toto sám. 36. P. Schmied z Eyssenberku ve svém psaní ddtó Lipník 9. února 1704 nerozvážně obviňuje panství Napajedelské, jakoby drželo něco mala fide, a jinde zase opovážlivě se ho dotýká; proto se považuje za lupiče cti a zaviňuje, aby byl, nedokáže-li malam fidem, přiměřeně potrestán. 37. P. Schmied vymáhá způsobem hrubým odpověď na své psaní ze dne 9. února 1704 a má přece již písemnou odpověď de dato Holešov 16. května 1701, jak svědčí koncept Dra. Sabbathiho (1 konc. a 1 přepis, oba něm.) VII. 481.

- 1704 březen 2. Napajedla. Platzter, hejtm. Napaj., oznamuje dopisem Borovému do Holešova, na jeho dopis ze dne 29. února, že o poplatku na maso (*Fleischpfennig*) ve vůkolních městech se doptá a výsledek s ním sdělí: že p. Schmied (*Uber Reiter*), vrchní účetní, jedá z Holešova byl u něho, poptává se, kam ledkovárnici (*Salpeter Sieder*), kteří minulého léta na zdejším panství ledek vařili, ledek prodávali? I dal mu výpis smlouvy, v níž tito se zavázali neprodávati ledku nikam? jinam než do cis. zbrojnice. Na to pak p. Schmied se prohlásil, že by v Napajedlích měl mítí dvůr: v odpověď dostal, že hejtmanovi o tom není ničeho povědomo, a že to bude věc vyrovnaná aneb promlčená. Na to neodpověděl Schmied ničeho a odešel; hejtman pochybuje, že by Schmied v té věci v těchto nepokojných časech dále pátral. (orig. něm.) VII. 482.

- 1704 březen 5. Holešov. Na rozkaz hraběcí posílá Borový z Holešova Dru. Sabbathimu do Brna spisy, vztahující se k domnělým nárokům p. Jana Schmieda z Eyssenberku na dvůr Jakuba Wayssa: 1. Psaní Schmiedovo ddtó Lipník 7. března 1701, v originálu. 2. Cessi dvora v Napajedlích od Jakuba Wayssa panu Janovi Frondius-ovi, ddtó Přerov 6. srpna 1621, v opisu. 3. Psaní rady městečka Napajedel p. Jakubovi Wayssovi ddtó den sv. Trojice r. 1621, v opisu. 4. Koncept odpovědi na přepis p. Schmieda (sub. Nr. 1) ddtó Holešov 16. května

1701. 5. Dopis od p. Schmieda ddto Lipník 9. února 1704, v originálu, 6. recepis na obdržené toto psaní, jímž další jednání v té záležitosti poukazuje se na Dr. Sabbathiho, ddto Holešov 12. února 1704, v opisu 7. Některá notata, jak by se domnělým nárokům Schmiedo-vým čeliti mělo, ddto Napajedla 2. února 1704. Sděluje s ním dále, že p. hrabě přeje si viděti koncept odpovědi, která se pošle Schmiedovi, ponechává však Dru. Sabbathimu na vůli podepsati tuto odpověď sám aneb ku podpisu hraběti ji předložiti. (konc. něm.) VII. 483.

1704 březen 6. Brno. Jiří Sabbathin potvrzuje příjem přípisu i s přílohami a slibuje svůj úsudek co nejdříve podati (orig.něm.) VII. 484.

1704 říjen 30. Brno. Z komise deputovaných pánů markr. mor. maršruta vojska ze Slezska Moravou do Rakous a do Uher táhnoucího: Čtyry setniny pluku Piemontského přicházejí z Bílovce ke Kunvaldu, Star. Jičínu, Hranicím, Bystřici, Holešovu, na Tlumačov, Zdounky, Střílky, Žarošice, Podivín před Lednicí do Rakous. Dvě setniny pluku Heisterského a 2 setniny pluku Thürheimského přicházejí též z Bílovce k Fulneku, Podštátu, Lipníku přes Kroměříž, Litenčice, Ždánice, Hustopeč přes Lednici do Rakous. Jízdní kompanie Altdarmstadtská přijíždí rovněž přes Bilovec k Přerovu přes Spálov, pak na Kojetín, Pačlavice, Mor. Prusy, Měnin přes Pulgare do Rakous (podepsán Julius Wasserreich E. L. M. Landscht. Buchhalter) (orig.něm.) VII. 485.

1704 prosinec 13. Brno. Julius Wasserreich přeje hejtmanovi Nap., Christ. Platzerovi, šťastných vánočních svátků a nového roku; vrací mu výkaz o vojenských dodávkách (Etappen-Zettel) k doplnění, aby se vědělo, za kterou dobu je a kterého vojska se týká (něm. orig.) VII. 486.

1705 leden 1. Velehrad. F. Tomáš, převor Velehradský, v nepřítomnosti prelátově odpovídá na stížnost Spytinovských farníků, hraběti Františku Vilémovi z Rottalu podanou, že p. prelát by rád kostel Spytinovský co nejdříve vystavěl; že se to posud nestalo, toho příčinou jsou nynější nebezpečné časy; vždyť poddaní jsou průchody vojska a posiláním k hájení průsmyků tak zaměstnáni, že ani nejpotřebnější své práce domácí a polní vykonati nemohou. (orig.něm.) VII. 487.

1705 březen 4. Holešov. Ondřej Heinrich sděluje Chr. Platzerovi, hejtmanu Napaj., že na žádost Frant. Viléma hr. z Rottalu propouští Holešovský pán z poddanosti své Kateřinu Krejčířikovu z Kurovic na panství Napajedelské do Záhlavice do stavu manželského s Pavlem Krškou (orig. něm.) VII. 488.

- 1705 duben 15. Zdislavice. Krajský hejtman Uh.-Hradišský Otislav z Kopenic, ohlašuje hejtmanu Nap. Christ. Platzerovi, že tam ležící mužstvo Salmovo musí se spokojiti 6 kr. denně a nesmí násilím na lidu více vymáhali, ani žádných potravin; kdyby se to ještě diti mělo, má hejtman jen všechno zaznamenati a velicímu důstojníkovi to oznámiti, který jim toho jistě nepromine (výpis něm.) VII. 489
- 1705 srpen 15. Zdislavice. J. Václ. Procházka píše hejtmanu Napajedelskému Platzerovi jménem kraj. hejtmana, aby ihned po obdržení dopisu odeslal mužstvo (dle patentu ze dne 24. července z každého lánu jednoho muže k dělání šancí v průsmycích na Strážnicku) do Rohatce k zemskému hejtmanovi, kde dostane každý muž 9 kr. denně. (orig. něm.) VII. 490
- 1705 srpen 19. Nový Světlov, zámek. Karel Gottfr. Reuer (?) odpovídá hejtmanu Napajedelskému na zaslané dva účty za proviant, z Napajedel na panství Světlovské pro vojsko dánské (2 setniny Ditmyarské jízdy v Bojkovicích ležící) poslaný, že dánská soldateska není v Bojkovicích jen kvůli panství Světlovskému, nýbrž k ochraně všech okolních panství před vpádem rebelů, proto nemůže Světlovské panství, jež mimo povinný proviant mělo již 1323 fr.22 kr. výloh a jež vojskem zemské hranice hlídajícím nejvíce trpí, samo zaslaný proviant platiti; má se tedy obrátiti o zaplacení jinam. (orig. něm.) VII. 491
- 1705 srpen 21. Holešov Ondřej Heinrich sděluje Platzerovi, hejtm. Nap., že se Tomáš, syn + Tomáše Vybrusa z Holešova, propouští z poddanosti Holešovské na panství Napajedelské (orig. něm.) VII. 492
- 1706 leden 1. Kvasice. F. N. A. Ulman přeje Platzerovi, hejtmanu Nap., šťastného roku a sděluje, že poslal do Luhačovic 10 mužů k ochraně průsmyku, správce Heyduczek je však vrátil. Na druhé nařízení, 6. prosince, poslal zase 10 mužů, kteří tam byli do 28 prosince, ale všichni museli žíti za své peníze. První úřední nařízení zůstalo v Malenovicích: proto že byly Malenovice posledním dodacím místem, byla v něm jmenována jen 3 místa: Napajedla, Kvasice a Malenovice (or. něm.) VII. 493
- 1706 leden 12. Vídeň. Maria Susanna hraběnka z Rottalu, rozená hraběnka z Khuefsteinu, jako poručnice, Hanuš Zikmund hr. z Rottalu vlastním jménem i jako poručník a Hanuš Josef hr. z Rottalu vypovídají, že panství Kvasické — v testamentu Julia Viléma hr. z Rottalu dne 22. května 1691 sepsaném, a do desk zem. mor. dne 22 srpna téhož roku vtěleném, jímž ustanovuje syna svého Frant. Viléma Helfrieda universálním dědicem a v případě jeho úmrtí jeho bratrance, napřed Jana Leopolda a po něm Jana Josefa, oba

hrabata z Rottalu — není pojato do této substituce, protože jest statkem allodiálním, a že také diplom král. o zřízení fideikomisu Napajedelského nejmenuje zvlášť Kvasice; proto může Frant. Vilém Helfried hr. z Rottalu se statkem tím nakládati jako se svým zákonným allodiem (přepis něm. kollacinovaný v Brně u sv. Magdaleny 13. října 1746 Fr. Kiliánem Kumaiserem, p.t. kvardiánem) VII. 494.

1706 únor 1. Brno. Král. úřad desk zemských dosvědčuje na žádost Františka Viléma Helfrieda, sv. p. z Rottalu, že statek Kvasický není v konsensu, cis. a králem daném, k zřízení fideikomisu Juliem Vilémem, svob. p. z Rottalu, zvlášť jmenován (přepis něm. kollacionovaný v Brně u sv. Marie Magdaleny 1. října 1746 F. Kiliánem Kumaiserem, p.t. kvardiánem) VIII. 495.

1706 říjen 15. — Výpis cis. patentu solního z r. 1706. 15 října: Z rakouské soli v bečkách, jež se do markr. moravského přiváží, nesmí nikdo ani cla ani mýta vybírat, jen koňské a vozné mýto dovoleno vybírat. O cizí soli to však neplatí, tato má se, ať se mýto zaplatilo čili nic, zadržeti a konfiskovati (2 výpisy něm.) VII. 496.

1706 listopad 21. Vyškov. Friedrich z Reyswitz a Kaderz dává administraci biskupství Olom. zprávu o vykoupení roboty Novosadských (Nebstich, farnost Drahaný): Na dotaz jeho, jakou roční činži dali by za robotu, projevíli ochotu dávati ročně 20 fr. a robotovati jeden den na podzim, jeden den na jaře, jeden den ve žních a jeden den svázeti. Poněvadž však jejich robota není vrchnosti valně k užítku, navrhuje administraci biskupství, aby se s nimi vyjednávalo, by dali ročně 30 fr. činže a 2 dny výše uvedených robot; robota u Krasenského dvora může se vykonati i bez nich.(orig. něm.)

VII. 497

1707 leden 17. Vizovice. Pavel Frant. Sancius (?) žádá Christ. Platzera, hejtm. Napaj., aby úředně doporučil poddanému Elšíkovi z Košík vrátiti Pozdýchovskému šenkýři ukradeného koně, jehož od zloděje za 4 fr. koupil a polovici z toho se zlodějem propil (orig. něm.)

VII. 498

1707 červen 8. Malenovice. Aug. Jan Thomerle, správce Malenovský, píše dosti, příkře Christ. Platzerovi, hejt. Napaj., že posílá dva hajné pro vdovu po +Josefu Mlynářovém a její sirotky, aby ji i s jejím majetkem transportovali; chce-li hejtman z rozkazu své vrchnosti posměch si dělati, ať to jen zkusí! Že se oddělení hranic bez zvláštního rozkazu obou vrchností státi nemůže, jest stará věc a jemu dobře známá; také ve svém dopisu ze dne 16. května něco podobného nežádal, nýbrž stěžoval si jen na násilnost u Pohofelic a mezi Tečovskými a Sazovskými páchané. Když se podobné skutky

poddaným nezakazují, soudí, že se vyhledává příčina k nesousedství. Poněvadž ohledání toho nemůže žádné straně býti na újmu, žádá věděti, stane-li se tak a kdy? v opačném případě nebude také on brániti svým poddaným vykonati, co již dávno zamýšlejí a od čehož je posud zdržoval (něm. orig.) VII. 499.

- 1707 červenec 11. Napajedla. Chr. Platzter, hejtm. Napaj., oznamuje Thomerlovi, správci Malenovskému, že obec Kvítkovská žádala J. Hr. M., by jí všechny louky, kterých Malenovští poddaní za malou roční činži užívají, ponechal, a J. hr. M. uváživši, že slušněji jest ponechali louky svým vlastním poddaným, než cizím, kteří bez toho v odvádění poplatku posud byli velmi liknaví, a vyžíláním trávy v rybníku Kvítkovském vrchnosti ročně nemalou škodu působili, nařídila vypověděti Malenovským poddaným ony louky. Zakazuje proto Malenovským poddaným každé další zasahování do těchto luk a žádá neodkladné zaplacení letošní činže, protože již letošní trávy užívali. Žádá dále satisfakci za poražený hraniční dub a podfaté 2 jiné nedaleko Sazovic, čehož se dopustil jeden soused ze Lhotky (přepis něm.) VII 500.

- 1707 červenec 19. Malenovice. J. A. Thomerle, správce Malen., žádá Platzera, hejtm. Napaj., o propuštění Mandy, vdovy po Vaškovi Šimlíkovi z Otrokovic, do stavu manželského s Jakubem Pastýřem z Malenovic; oba jsou žebráci a proto podotýká: „Ač taková žebrácká lůza ani za to nestojí, aby se vrchnosti o tom psalo a intervence vymahala,“ přece žádá p. souseda o příznivé vyřízení. (orig. něm.) VII. 501.

- 1707 srpen 1. Malenovice. Thomerle píše témuž hejtmanu, že doručitel dopisu zaběhl si až do Olomouce a vymohl si tam přepis na vrchnost Napajedelskou, v němž jeho nevěsta z poddanosti se propouští, a v Kvasicích jej odevzdal.— Bohuslavskému pacholkovi nařídil již několikrát, aby si vymohl u p. hejtmana Nap. propouštěcí list, pokaždé se však vymlouval, že nemá posud dosti peněz na to (orig.něm.) VII. 502.

- 1707 srpen 1. Malenovice. Týž odpovídá témuž na dnešní list, že právě v té záležitosti, na kterou se ho táže, poslal dnes ráno dopis poslem, pastýřem Jakobcem; jak se nazývá tento pastýř druhým jménem, to s ním nemůže sdělit, protože to pastýř sám neví. — Co týká se onoho chlapa (Kerl) Bohuslavského, není pravda, že by byl již jednou ohlášen, tím méně třikrát, a nepřipustí, by byl ohlašován, dokud si nevyumůže propustný list, což se stane asi zítra nebo příští dny, poněvadž mu to dnes zase přísně nařídil (orig.něm.) VII. 503.

- 1707 srpen 13. Malenovice. Týž témuž ohlašuje, že mu posílá Otrokovského chlapa a onoho Jakubce, oba k zaplacení listů propouštěcích. Že ten první jest silný zavalitý chlap, rád věří, vždyť

se po dlouhý čas nechtěl dostavit, až jej rozkázal svázati, na vůz hoditi a do Malenovic dovézt, vče živ 57 fr., což potvrzeno v příloze se nachází (orig.něm.) VII. 504.

1707 srpen 19. Malenovice. Tentýž téhož se doptává po příčině, proč Pavla Doležala z Tečovic, který byl poslán s psaním od vrchnosti své k vrchnosti Napajedelské v záležitosti propuštění Anny, dcery Václava Němečka ze Sazovic, do Kvasic, dal vsaditi do vězení a posud ho v něm drží? Snad jest mu známo, že cizí poddané, a k tomu ještě v tak blízkém sousedství, není dovoleno uvěznovati dle zřízení zemského fol. 253, a že za takový zločin ustanoven jest veliký trest! Žádá okamžitě jeho propuštění (orig. něm.) VII. 505.

1707 srpen 19. Napajedla. Platzer, hejtm. Napaj., odpovídá na tento dopis správce Malenovského, že nejednal proti zřízení zem. f. 253, když dal do vězení Pavla Doležala, ale řídil se právem, kde se kdo prohřeší, tam má býti i potrestán. Pavel Doležal na gruntě vrchnosti Napajedelské zkurvil Annu, pro kterou přišel žádat propustný list, proto je dán do vězení. Ostatně ohlásil to již svému pánovi doKvasic, a jak ten rozhodne, o tom podá zprávu (přepis něm.) VII. 506

1707 září 9. Malenovice. Thomerle píše Platzerovi: Poněvadž louka vedle rybníka „Trestného“, které Malenovští poddaní za roční činži užívají, dle porovnání před nepamětným časem učiněného a roku 1641 soudně obnoveného, nemůže býti od žádné strany vypovězena, a přece se to od něho stalo, ano trávu tam již poséci dal, protestuje proti takovému nesousedskému jednání a zakazuje odvezení sena (orig. něm.) VII. 507

1707 září 17. Malenovice. Malenovský hejtman žaluje král. krajskému hejtmanovi v Uh. Hradišti na hejtmana Napajedelského, že si přivlastňuje zahradu „Fortašskou“, kterou Malenovští přes 100 let bez odporu v užívání mají; přišel tam večer a 2 sedláky, Macka Kenšika a Pavla Zbořila, kteří tam ovoce hlídali, za vlasy z boudy sám vytáhl a spoutané do Napajedel odvésti dal. Přes noc nařídil poddaným na panství Napajedelském, aby se pod trestem 2 tolarů dne 16. září ozbrojení dostavili, a ráno vpadl s nimi, bylo jich až 1500 mužů, do zahrady, dal ovoce otrhati a odvézt dříve, nežli on, Malenovský hejtman, se vzpamatoval. Když pak také své lidi svolal a s nimi proti Napajedelským se postavil, začali tito střílet; hejtman Napaj. první vystřelil, ale také první utikal, zanechav svých obětí, z nichž někteří byli poraněni a snad také již zemřeli. Malenovský hejtman má 2 raněné, ale neškodné (přepis něm.) VII. 508

1707 září 19. Zdislavice. Mik. Leop. Otislav z Kopenic, krajský hejtman Uh -Hradištský, posílá přepis obžaloby hejtmanu Napaj., domlou-

vaje mu přátelsky, že takové jednání jest proti rozkazům J. M. C. i proti zřízení zemskému. Má se zodpovídati, z jaké příčiny to učinil a má-li jaké nároky na Malenovské, ať domáhá se jich cestou obyčejnou, ne však takovým způsobem, zvláště za tak nepřátelsky nepříznivých nynějších okolností (orig. něm.) VII. 509

1707 září 22. Napajedla. Hejtman Napaj, v přípisu na krajského hejtmana vyvrací udání Malenovského hejtmana, dílem jako nepravdivé: neboť on ani doma nebyl, nýbrž v záležitosti vrchnosti byl ve Ždánicích, proto nemohl celé té afěře býti přítomen, ani nemohl první vystřeliti, ani první utíkati — ostatně se ukáže v dalším jednání, kdo z obou, bude první utíkati —. Dílem jako přehnané a méně trestuhodné, než to, čeho se Malenovští dopustili, když z louky zákonnitě jim již vypovězené seno odvezli a když v zahradě nezralé ještě ovoce otrhali (přepis něm.) VII. 510.

1707 září 28. Malenovice. Aug. J. Thomerle posílá hejtmanovi Napaj. Platzerovi činži za louku za r. 1707, poněvadž jeho výpověď louky té, dne 11. července učiněná, nebyla se strany Malenovské přijata; žádá potvrzení a přijetí činže a protestuje proti tomu, že Kvitkovští násilím sebrali s louky té otavu a že na louce pod rybníkem „Trestným“ koně pasou ano i s puškou tam choditi se opovažují, jako na př. dnes, kdy tam výstřel bylo slyšeti (orig. něm.) VIII. 511

1707 říjen 11. Napajedla. Jan Ruschke, strážmistr pluku pol. maršálka Ulfeld-Curasierů potvrzuje, že bylo mužstvo jeho, které v Napajedlích přenocovalo, opatřeno dle císařské taksy 57 porcemi a koně rovněž tolika porcemi (orig. něm.) VIII. 512.

1707 říjen 24. Hrad Buchlov. Jan. Dietrich z Petřvaldu a Mik. Leop. Otislav z Kopenic oznamují Platzterovi, hejtm. Napaj., že z nařízení král. úřadu zem. hejtmanství, ze dne 26. září, přijedou dne 3. listopadu jako komisaři na místo sporné vyšetřiti násilnosti mezi Napajedelskými a Malenovskými tam spáchané; má se tam také dostaviti a své právní potřeby s sebou vzíti (orig. něm.) VIII. 513.

1707 říjen 24. Napajedla. Hejtman Napaj. žádá Karla Knoflička, hejtmana na Slavkově, o vydání listiny, kterou mu za času jeho administrace hejtmanství Napajedelského zdejší písař důchodenský Fr. Leop. Jevický odevzdal, a která obsahovala povinnosti, jaké Babičti, poddaní kláštera Velehradského, měli za užívání polí na panství Napajedelském, mezi dědinou Kudlovicemi a dvorem Alenkovským ležících, kterých užívají však po drahý čas zdarma; dříve však odváděli za ně činži peněžitou, oves a slepice a konali za ně roboty. Poněvadž nynější p. hrabě při nastoupení své vlády nehodlá dále ponechatí zdarma cizím poddaným ony role, nýbrž vlastním svým poddaným za jistou činži chce je k užívání dáti, jest k tomu oně

listiny potřeba a ve zdejších úředních spisech žádného úpisu se nenachází; má ji doručiti poslem, který mu přepis odevzdává (přep. něm.) VIII. 514

1707 říjen 25. Slavkov. Karel Knoflíček odpovídá Platzerovi, že by rád mu posloužil a listinu mu zaslal, ale jak se domnívá, byla tehdy zaslána dru. Sabbathimu; bude však přece na důkaz poslušnosti k J. hr. M., až jen trochu času nabude, ve svých spisech hledati a najde-li nějaký opis, pošle jej expresem (orig. něm.) VIII. 515,

1707 říjen 30. Kvasice. Frant. Vilém hr. z Rottalu píše hejtmana Napajedelskému, že termín, pro komisi na 3. listopadu ustanovený, jest krátký; má hned baronu Petřvaldskému jakožto prvnímu komisaři; o osmidenní prodloužení dopsati a jeho odpověď do Kvasic zaslati (orig. něm.) VIII. 516.

1707 listopad 8. Napajedla. Hejtman Napaj. píše baronu Petřvaldskému na hrad Buchlov, že jeho dopis ze dne 7. odeslal hned své vrchnosti, a ta nařídila mu odepsati p. baronu, že sice za příčinou přítomnosti komorního prokurátora komisi odbývati co nejdříve slibuje, ale ani času ani roku neurčuje; poněvadž však zástupce a splnomocněnec hraběcí, Eustach Jan Becker, posud určení času sroku komise čeká a máje před sebou ještě jiná řízení, rovněž i král. komorní prokurátor, nerad by se tu dlouho marně zdržoval; též krajský hejtman za přítomnosti své v Napajedlich sdělil, že v několika dnech musí se ve veřejných záležitostech odebrati na hranice Uherské; proto jménem vrchnosti své žádá hejtman o sdělení určitého dne sroku (konc. něm.) VIII. 517.

1707 bez data. Obec Kudlovská a Sušická a všichni sousedé žádají p. Frant. Viléma hr. z Rottalu, dědičného pána na Napajedlich a Kvasicích, vrchnost svou, by jim dal k užívání za jistou roční činži pole „Kopanky“ a „Dlouhý“, kterého posud užívají cizí poddaní Babičtí. Podporují svou žádost tím, že již po léta a zvláště v této dlouholeté válce uherské tak jsou obtíženi mnohými nebývalými dávkami, že jejich statky o polnosti skutečně nestačí k zaplacení povinných cisařských daní a hraběcích dědičných činží, proto rok od roku padají do větších reštů a těžko jim ještě nich se vymotati (orig. něm.) VIII. 518.

1707 listopad 16. Napajedla. Výpověď starých lidí o „Kopankách“, směrem k Alenkovskému dvoru ležících, jichž Babičtí dávno již užívají, ale Napajedelské vrchnosti žádné činže neodvádějí. Svědek Tomáš Bednář z Kudlovic (jehož jméno však přeškrtnuto), 81letý, odpovídá na otázku: kde ony „Kopanky“ leží? že směrem k Alenkovskému dvoru; na 2. otázku: kolik měřic obsahovaly za starodávna? a k 3. otázce: kolik měřic obsahuje teď? odpovídá, že neví. Marek Kolečkář

z Kudlovic na otázku: kolik dávali Babičtí činže za Kopánky? odpovídá, že slyšel od Jiříka Korvasa, a tento zase od svého otce zemřelého, že poddaní Babičtí: Jiří Svoboda, Pospíšil, Hasta a Václav Švec před mnohými lety nesli činží za Kopánky, ale jenom část jako na srážku zasezených činží, p. hraběti J. Exc. do Kvasic, ale J. E. hr. Jan z Rottalu nechtěl tuto část přijati, dokud nezaplatí všecko; tehda také ptal se J. E. starého Korvasa, zdali Babičtí ještě robotují na Napajedelsku. Na otázku: proč Babičtí přestali platiti činží? odpovídá týž M. Kolečkář, proto, že jich žádný neupomínal (konc. něm.) VIII. 519.

1707 listopad 25. Meziříčí (Val.). Frant. Jos. Březovský, sekretář, píše hejtmanu Napaj. Platzerovi, že mu bude povědomo, jak z každého lánu má panství odváděti do skladiště Uh.-Brodského 1 měř. mouky a 2 ½ měř. ovsa. Panství Meziříčí nad Bečvou jest vzdálené, proto se úředníci usnesli, tyto naturalie zaplatiti penězi. Poněvadž mu známo, že v Napajedlich jest obilí hojnost, žádá hejtmana o zprávu, za jaký obnos dodal by do Uh. Brodu měřici mouky a měřici ovsa? Kdyby však hejtman tuto dodávku převzítí nechtěl, žádá o informaci, zdali by Napajedelský žid, o němž slyšel, že se tím zabývá, dodávku nepřevzal? (orig. něm.) VIII. 520

1707 listopad 30. Uh. Brod. Pavel Haynek, primátor Uh. Brodu, omlouvá se u hejtmana Napaj. Platzera, že nemůže jeho žádosti vyhověti, že žije v samých starostech, protože u Uh. Brodu mouka i oves a réž dražší jest, než na př. v Napajedlich, a že takových služeb, jakou on po něm žádá, mnoho již na sebe vzal (orig. něm.) VIII. 521.

1707 prosinec 9. Napajedla. Platzer, hejtm. Napaj., píše primátoru Hájkovi do Uh. Brodu, že převzal od města Meziříčí dodávku do Uh. Brodu 37 měř. ¼ aichtlu mouky a 94 měř. 1/8 aichtlu ovsa, a z Lešné 8 měř. ¾ mouky a 23 měř. ovsa; pro bezedné cesty není teď možno dostati se do Brodu, a oni chtějí kvitanci, že proviant dodali, proto ho žádá, aby mu kvitanci poslal a proviant dodá hned, jak se cesty zlepší (orig. něm.) VIII. 522

1707 prosinec 12. Napajedla. Hejtman Platzer píše dru. Beckovi, zástupci a splnomocněnci hraběcímu, že komise na 15. prosince ustanovená bude se (v záležitosti Malenovské) odbývatí teprv v únoru 1708. Posílá mu reskripty, které p. hrabě před odjezdem svým z Kvasic jemu dodati rozkázal, by k příslušným aktům je přiložil. Táže se ho konečně, neměl-li by, jak to Malenovští dělají, vyslechnouti některé svědky, na př. starého Jana Procházkou, o zahradě Fortášké. Svůj příjezd má p. dr. oznámiti aspoň 10 dní dříve, aby se pro něho mohlo poslati (konc. něm.) VIII. 523

- 1707 prosinec 15. Brno. Dr. Becker děkuje hejtm. Platzerovi za novoroční přání, sděluje, že se o příležitost ke komisi včas přihlásí; výslech poddaných prozatím není potřebný, protože takové výsledky ničeho nedokazují; vše diti se musí před komisí (orig. něm.) VIII. 524
- 1707 prosinec 16. Výpovědi Jana Večeře, 70letého, Jana Kováře, 80letého ze Spytinova (nevypovídají ničeho), a z Kudlovic Tomáše Bednáře, 92letého, který vypovídá, že Babičtí nedali si při visitaci lánů „Kopanky“ připsati, protože patří do jiného gruntu, a oni jen činži z nich platí, Martin Drábek z Kudlovic, 81letý, vypovídá, že mu dobře známo, kde „Kopanky“ směrem k Alinkovicím leží a že od svého otce slyšel, jak Babičtí nesli činži do Kvasic, která nebyla přijata, protože nebyla celá, a jak potom Rožnak z Babic vykládal, kdyby měli hraběti Rottalovi zasezenou činži zaplatiti, že by v celé dědině ani jednoho koně nezůstalo (konc. něm.) VIII. 525
- 1707 prosinec 16. Napajedla. 21 bodů o Kopánkách Babických, které se mají vyšetřiti: 1. Citovati staré lidi z Kudlovic, Alinkovic, Spytinova a Sušic, kteří pamatují a vědí 2. kde vlastně Babické Kopanky leží? 3. kolik měric obsahovaly za starodávna, 4. kolik mají led a kdo jich užívá? 5. kdy si Babičtí Kopanky zvětšili vyklučováním? 6. Důkladně popsatí prastaré hranice mezi Babicemi a Kudlovicemi, Alinkovicemi, Spytinovem a Sušicemi. 7. Zdali nebyly hranice mezi Babicemi a dědinami k Napajedelskému panství příslušnými Kudl., Alink., Spyt. a Sušicemi pošinuty a od koho? 8. Zdali se pamatují aneb slyšeli, že Babičtí činži neb jiné povinnosti z Kopánek vrchnosti Napajedelské odváděli? 9. Zdali slyšeli kdy od Babických, že jsou povinni z Kopánek jistou činži platiti? 10. Od koho? 11. Kolik? 12. Jakým způsobem? 13. Proč posud neplatili? 14. Zdali slyšeli, jak Babičtí ke Kopánkám přišli, od koho a v kterém roku je dostali? 15. Babičtí udávají, že Spytinovští a Napajedelští také užívají polí a luk klášterských, tázati se: kolik, kdo a jak dlouho, a zdali činži za ně dluží? 16. Kdo vyhodil hranečník za dvorem Zastrízlovským a Kudlovic? 17. Kdo vyhodil hranečníky na pastvisku za Sušicemi? 18. Nahlédnouti do visitačních akt lánů ohledně Kopánek. 19. Kdo užívá teď farských polí, luk a zahrad? Kdo vinohradu? 20. Babičtí jsou povinni kromě činže i něco dříví voziti a jiné roboty konati, což však těžko dokázati. 21. Spytinovští mají některé kusy polí mezi Babickými jako Martin Krátký či Samek 2 kusy na 1¼ měř., Martin Polášek, Václav Šimků, Jan Kotlaba, Jan Děda, Václav Večeřa, Jan Samek, všichni po 2 kusech na 1¼ měř. a Václav Večeřa 1 kus též na 1¼ měř. Babičtí neplatí z Konpánek kontribuci (konc. něm.) VIII. 526

- 1708 leden 18. Zdislavice. Cis. rada a král. krajský hejtman Uh.-Hradištský Mik. Leop. Otislav z Kopenic nařizuje Napajedelskému hejtmanovi, aby pro pluk Latour-, Vlfeld-, Steinvill- a. Schönbornský v Uh. Brodě ležící dodal 20 sáhů dříví (orig. něm.) VIII. 527
- 1708 leden 21. Napajedla. Chr. Platzer, hejtm. Napaj., žádá primátora Uh.-Brodského Pavla Hájka o kvitanci na 94 měř. 1¼ čtvrt mouky a 236 měř. 1 čtvrt ovsu, které opět z panství Meziříčského a ze Staré Vsi do Napajedel došly jako proviant pro Uh. Brod; přeje si jen, aby se cesty zlepšily, by to do Uh. Brodu odvez ti mohl: žádá ho, by mu důvěřoval a kvitanci před obdržením proviantu mu poslal, a na svou víru slibuje, že ho nepodvede, ale proviant zašle, jak jen trochu bude lepší cesta (orig. něm.) VIII. 528
- 1708 leden 24. Uh. Brod. Pavel Hájek žádá odeslání 20 sáhů dříví pro vojsko krajským úřadem nařízené, protože ho velice potřebují, soldatesku mají na krku a s dřívím ne-mohou vystačiti (orig.něm.) VIII. 529
- 1708 únor 2 Vizovice. Pav. Fr. Sancius žádá Platzera, hejtm. Napaj., o vydání dvou koní, kteří dvěma jeho poddaným z Lípy byli do Napajedel dovedeni prý proto, že objížděli mýto Šarovské. Martin Elšík a Václav Miklák z Lípy jeli z Hradiště domů, chtěli se vyhnouti špatné cestě, ne však mýto objeti, nýbrž, poněvadž je noc překvapila, na Šarovských pasekách přenocovati. tam byli dopadeni Napajedelským drábem a do Napajedel odvedeni, kde museli 2 koně zanechat, dokud nesloží pokuty hejtmanem jim uložené. Za propuštění koní chudých lidí chce se hejtmanovi zase jinak odsloužiti (orig. něm.) VIII. 530
- 1708 únor. Napajedla. Hejtman Napaj. odpovídá, že koně vydati nemůže, dokud provinilci nesloží pokuty, bez toho, z ohledu na zlé časy, malé (konc. něm.) VIII. 530
- 1708 duben 4. Napajedla. Výpověď Jana Procházky z Otrokovíc, 83letého, ohledně sporné louky, pole a zahrady, na Otrokovském gruntě ležících, jichž Malenovští a Tečovští užívají: Dobře si pamatuje, jak jeho otec Tomáš Citovský, tehdejší správce statku Otrokovského, za držení Karla Podstatského z Prusinovic před švédským vpádem okolo roku 1640 sebral seno s louky u rybníka Trestného ležící, již Malenovští užívali, z té příčiny, že neplatili činže, s výslovným doložením (což on, Jan Procházka, jako 16letý chasník, dobře slyšel), že louka ta byla za času, kdy statek Otrokovský po několik let na většině pustým byl, Malenovským jen z dobré sousedské vůle dána k užívání; nyní však chtějí jí úplně sami užívati a na gruntě Otrokovském žádného cizího netrpěti. Tehdejší Malenovská milostivá paní ze Zastřízl několikrát přátelsky žádala Otrokovského správce Citovského. aby louku tu i na dále po-

nechal Malenovským k užívání. Tak se i stalo; bylo jim popřáno dále louky užívat, ale jen do vůle Otrokovské vrchnosti. Po válkách Švédských, za. panství hrab. Althana, okolo r. 1648, dal výše jmenovaný správce Tomáš Citovský Malenovským po druhé seno s louky sebrati a louku jim docela zakázal, protože činži správně platiti nechtěli, a protože Otrokovští sami louky potřebují (to Jan Procházka, jsa tehda 20letý a doma u svého otce, dobře pamatuje). Malenovská paní ze Zastřízl prosila však velice Citovského u kostela, když do kostela do Malenovic přišel, aby louku její poddaným na dále proti správnému odvádění činže do důchodu Otrokovských ponechal. Citovský, odvolávaje se na svého pána, odpověděl, že nemůže jinak, než jak mu hr. Althan rozkázal, který nechce na svém gruntě žádných cizích, a že Malenovští mají nechati louku na pokoji. Přece však na velké prosby Malenovské milostivé paní povolil hrabě z Althan Malenovským louky užívat za roční činži až do odvolání. Na to hr. Althan prodal statek Otrokovský hraběti z Rottalu r. 1649, a louky jsou tedy Malenovským ponechány k užívání dotud, dokud se to vrchnosti otrokovské libiti bude, a posud nebylo jim v užívání překážek kladeno, až teď r. 1707.

Rybník »Trestný« byl r. 1.652 velkou vodou stržen a od té doby jest pustý. Před jeho stržením čistivali Malenovští příkopy rybníční (což Jan Procházka dobře pamatuje), a mlynář Malenovský musel v zimní době všecku, vodu do toho rybníku pouštět, a jeho mlýn musel stát. Jan Procházka sám vybíral od Malenovských činži po 15 let a dobře si pamatuje, jak jednoho roku byli Malenovští v nebezpečí louku ztratiti, protože činži zůstali dlužni a jak ji potom pilně platili. O nějaké smlouvě neb porovnání není mu ničeho známo, ale ví, že jeho otec, který okolo r.1664 jako 90 letý stařec zemřel, Malenovské paní ze Zastřízl říkal, že Malenovští nemají na louku tu žádné listiny (konc. něm.) VIII.531

1708 duben 18. Zuzana Krejčířka, vdova z Kvítkovic, přes 80 let, vypovídá, jak jako mladá dívka v Kvítkovicích s druhými dívkami chodívala na travu pro krávy na louku podrybník Trestný a také na Kozincovou louku; pamatuje také mlýn na Kozinci, kde se mlela dubová kůra.

Václav Kousalík z Otrokovíc, 80letý. vypovídá, že zastal jednou u Tomáše Navrátila v Otrokovících starého Portáše z Malenovic, a při přátelské rozmluvě přišla také řeč na zahrady, a tu starý Portáš otevřeně řekl, že zahrada pod Malenovským rybníkem, které on užívá, leží na gruntech Otrokovských a že podléhá činži (konc.něm. s vložkou 3 olůvkem psaných listů málo čitelných) VIII. 532.

1708 duben 20. Jakub Nedobyl, bývalý soused Sazovský, vypovídá: Když hned po oné zpupnosti se strany Malenovských proti Napajedelským, k vůli jakési louce a zahradě spáchané, byl u kováře v Tečovicích, by si dal pluh naostřiti, zastal tam Louckého purmistra Bahulika, který při řeči o této zpupnosti vyrazil ze sebe toto: Co byste vy Napajedláci nám Malenovjákům, třeba jste byli mnohem silnější, byli mohli učinit, vždyť my jsme měli na vás nachystány před zámek i hákovnice. Dále též vypovídal, že Batěk z Tečovic upozornil svého zetě Pavla Šestáka v Sazovicích a varoval celou obec Sazovskou, aby nechodili do Zlína na trh obyčejnou cestou, neboť Malenovští na ně číhají, aby je pochytili a, do Malenovic odvedli; proto také Sazovští nešli obyčejnou cestou, nýbrž po Holešovských pozemcích (přepis něm.) VIII. 533.

1708 duben 20. Frant. Slovák, školmistr v Napajedlich, šel také onoho dne s Napajedelskými, domnívaje se, že se stane nějaká dohoda: když Malenovští po výpovědi zahrady od hr. z Rottalu ovoce setřásli v zahradě Forgášovské, že si asi zase Napajedelští setřesou tolik ovoce v zahradě Malenovské a bez překážky domů odejdou; zatím však stalo se jinak. Napajedelští třásli ovoce asi půl hodiny, když ozbrojené mužstvo Malenovské přišlo a hned střelba začala. Teprv po dlouhé silné střelbě půjčovali si Napajedelští jeden od druhého prachu, aby své hlavně nabíjeli a několika výstřely na slepo Malenovské zastrašili. Tito skutečně za malou chvíli ustoupili, aby brzy tím ostřeji olovem na Napajedelské střelili. Napajedelští se obrátili, aby se domů odebrali, ale Malenovští střelice na ně zostra, rozptýlili je a pronásledovali je, a když oni již na jedné nivě Otrokovské stáli, přece ještě koulemi po nich střelili a jemu, školmistrovi, kabát prostřelili. Týž sděluje také, že to byli Malenovští, kteří střelba začali; a Tomáš Procházka z Otrokovic na útěku ze zahrady, že přiložil k lici topůrko motyky, jakoby hlavní na Malenovské cílil a tím se zachránil.

Jiří Všenák z Otrokovic sděluje: Když Napajedelští přišli k oné zahradě, kde ještě několik Malenovských při práci bylo, přišla žena jedna k nim a vykládala, že v Malenovicích bubnem lidé se svolávají a že přijdou k zahradě. Dále vypovídal, též Všenák, že Václav Vojáček z Malenovic vykládal o jarmarku Holešovském v domě Hladčíkově, že on na Napajedelské jenom na slepo střelil, ale na toho, jenž na koni seděl, dobře mířil, a to byl Napajedelský písař důchodenský. Všenák sám měl také kabát svůj prostřelen, což posud možno viděti.

Jan Střilek, šikovatel v Napajedlich, vypovídá: Malenovský panský bednář Martin vypravoval v Napajedelském šenku, že správce

Malenovský rozkazoval svým lidem, aby hleděli jen zastřeliti Napajedelského hejtmana, písaře důchodenského a šikovatele, proto také dva Malenovští, Miklíček a Ohnoutek, po kolenou se plížili po nich, až jim kalhoty se zelenaly. Reči ty slyšeli Tomáš Stopka, Tomáš Požárník, Jan Dočkalík, Jura Bedroš, všichni z Napajedel. Ze Napajedelští nešli tam na rvačku, a že se puškami neozbrojili, poznati z toho, že jen někteří na slepo vystřelili a žádného Malenovjaka neporanili, kdežto Malenovští na ně na ostro stříleli, tak že 3 jsou nebezpečně poranění a několika byly šaty prostřeleny (konc. něm.) VIII. 534.

1708. duben 21. Jan Kolář z Tlumačova sděluje: Brzy po vánocích přišel do Tlumačova Jan Daňků, soukeník Malenovský, jda s balíkem vlny z Kroměříže, stavil se u kováře, a tu mu svědek pravil : „strýče, nechť vás čert vezme, dávali jste nám páry na tej hrázi na Rybníku“, načež mu Malenovský soukeník Jan Daňků odpověděl : „když nám J. M. pan krajský hejtman poroučil, což jsme měli dělat (zdá se tedy, že Malenovský správce těm lidem to namluvil falešně) a váš Napajedelský pan hejtman má se dostat na Spilberk a ještě pokutu dat“. To slyšel i kovář Tlumačovský.

Notandum: Ondřej Bobčík z Alenkovic byl toho dne ráno, kdy ta vojna byla, ze zahrady a Pavel Marčaník v po- ledne ze mlýna šesti puškami ozbrojenými muži do Malenovic odvedeni, spolu na nohou spoutáni a ve vězení po 6 dní drženi (koncept něm.) VIII. 535.

- 1708 bez data. Výpověď Pavla Slezáka, jenž u bývalého šenkýře Otrokovského, Jana Lamoše, sloužil a nyní v Malenovicích se zdržuje: Jsa poslán do Olomouce s několika psanými, přenocoval v Moštěnici v šenku a tam vykládal, že Malenovský správce sám Malenovským nabíjel pušky a municí ze zámku jim dodal, a když municí s sebou přinesenou vystřelili, že on, Pavel Slezák, pro novou municí do zámku na koni bílé barvy jel a lidi, kteří pro nedostatek munice již domu šli, zase do zahrady přivedl, a tak je povzbudil, že opět nabíjeli a Napajedelské až na Otrokovské pozemky pronásledovali a na ně ustavičně ze zámeckých pušek stříleli.

Výpověď Jana Lamoše, bývalého šenkýře v Moštěnici, nyní usedlého v Napajedlích: Když byl ještě šenkýřem v Moštěnici, přijel Malenovský správce druhého dne po oně vojně na cestě do Olomouce na nocleh do jeho šenku a tu se chlubil, že Napajedelských zůstalo 24 na místě (mrtvých) a poraněných bylo 3 vozy do Napajedel odvezeno. Na to se ho Jan Lamoš tázal, zdali nynější vrchnost Malenovská o tom ví, neboť za života +J. Excell. p. hraběte pěstovalo se vždy dobré sousedství, a přihodilo-li se kdy jaké nedorozumění,

všemožně se přičiňoval v dobrotě to zprostředkovat Na to pravil správce, že vrchnost ničeho neví a že právě jede do Olomouce, aby jí to přednesl. Totéž vykládal správce druhého dne ráno důchodenskému písaři Jakubu Charchezymu, když k snídani přišel (přepis něm.) VIII. 536.

- 1708 bez data. Jan Slaniák, panský dráb v Napajedlich, vypovídá: Čtyry dny před sečením otavy na sporné louce v panském rybníku Trestným zastal na louce té koně, Malenovskému sousedovi Plškovi patřícího, zajal ho a dal v opatrování Kvítkovskému rychtáři Matouši Skokanovi, maje za to, že si ho Plšek vykoupí, aneb aspoň drába o propuštění požádá; nestalo se to však. Než Plšek poslal svého pohunka dvakrát do Kvítkovic pro koně, po prvé byl rychtář sám doma, po druhé jen jeho žena a po obakráte bylo mu odkázáno, že kůň bez vědomí drába vydán býti nemůže. Když se později Plšek o koně nehlásil, byl tento s ostatními obecními koňmi na pastvu puštěn. Když se na té sporné louce pak otava hrabala, mluvil rychtář Skokan s Knichalem z Malenovic a tázal se ho při tom, proč Plšek nebere si svého koně, který již třetí den jest na pastvě? Dostal tuto odpověď: „Však Plšek dostane lepšího koně, až jen vy Kvítkováci přes Malenovice do Zlína pojedete.“ Zůstal tedy kůň na pastvě Kvítkovské a pátého dne po zabavení stal se kořistí vlka (přepis něm.) VIII. 537.

- 1708 bez data. Pavel Novák, Pavel Strčálek a Jiří Novák, muzikanti v Malenovicích, usedlí v městečku Napajedlich, vypovídají, že nevědí ničeho, než že se jim Malenovští vysmívali, jak oni, Napajedelští, přede nimi utíkali a jako Holendři před nimi prchali (přepis něm.) VIII. 538.

- 1708 bez data. Notata a zpráva pro dupliku: 1. Pršelo tehdy, když Malenovští ve Fortášovské zahradě ovoce trásli? Pršelo! 2. Kde byli oni dva Malenovští chycení? Když Malenovští ovoce setrásli a domů odvezli, přišli asi po hodině Napajedelští oficíři (úředníci) a polapili za Dřevnicí blízko nad Kozincem 2 muže, kteří sami se přiznali, že v zahradě Fortášovské byli. 3. Udati přibližný počet svolaných lidí z Napajedelska. — Oficíři to vlastně nemohou vědět, domnívají se však, že jich bylo okolo 400 mužů; a poněvadž všech osedlých domů na panství Napajedelském jest 748, není pravdivým udání Malenovských na 1200. 4. Zdali oficíři Napajedelští lid k útoku hnali a bili? K útoku ne, neboť jeli na koních daleko za lidem a cestou již slyšeli výstřely Malenovské: když dojeli k lidu, poručili mu, aby Malenovské pronásledovali a pušky jim odňali, zvláště pak písař důchodenský. 5. Kdo z Otrokovských vypravoval mlynářskému tovaryšovi ze Strážnice, že mají od

vrchnosti rozkázáno, zajati Malenovského správce a že dostanou za to 50 tolarů odměny? (bez odpovědi). 6. Hejtman Napajedelský připravoval prý Otrokovské lidi, aby Malen. správce zbili, a po druhé aby ho zajali? (není odpovědi). 7. Pavel Navrátil vypravoval prý Pavlovi Tesákovi, že J. hrab. M. poručila Malenovského správce, až pojedje domů z trhu Kroměřížského, zbiti za 30 říšských tolarů odměny. — Navrátil vypovídá, že byl s Otrokovskými sousedy a s fojtem při ozimém seti na poli u Buňova, když jedna žena z Tlumačova jdouc do Hradiště okolo nich šla. Přišla řeč na Malenovského správce, jenž již po 2 týdny není doma, a tu pravil Navrátil žertem, kdyby tak Malen. správce jel okolo, vyhodili bychom ho z kolesy a zajali bychom ho, ale NB. neměl od žádného k tomu rozkazu. 8. Jakub Nesvadbík rovněž prý o zbití správce vykládal? O tom již zpráva jest sepsána. 9. Vyšetřili, co žena Matušková a Mazůrek mají proti svědkům Napajedelským? Mazurek sděluje, že Tečovský kovář se ho tázal, zdali to pravda, že vrchnost Napajedelská dala rozkaz Malenovského správce uvězniti, a na to odpověděl, že o tom ničeho neví a lidi o tom mluví slyší. 10. Jan Sedláček prý povídal, že správci Malen. není radno jeti na vinobraní skrz Napajedla? Odp.: Neví o tom ničeho. 11. Písař důchodenský nechtěl prý od Malenovských přijati činže za tu louku; muže, který ji donesl, pohanil, a správci Malen. hundsfutů a grobiánů nadával. — Činži nepřinesl Malenovák za louky a spornou zahradu, nýbrž burmistr Tečovský z toho, co obec Tečovská užívá, a mluvil nepatričně něco podobného. 12. Napajedelský šenkýř mluvil před vojákem Frant. Löfflem, že Napajedelští úmyslně vysoko střileli, jinak byli by Malenovským velkou škodu způsobili? Neví se na to upamatovati. 13. Jaké úlisnosti psal Malen. správce panu Karasovi do Hradiště o té vojně a jak se tím chlubil? Do dopisu nahlédnouti! (bez odpovědi). 14. Kdo užíval dříve zahradu Navrátilovou? Tehdejší páni na Otrokovcích, totiž p. Podstatský, hr. Althan, který ještě jakýsi kout od Otrokovských sousedů k zahradě za 50. fr. prikoupil. 15. Že prý byl Tomáš, syn Martina z Malenovic, vlastním svým opaskem spoutaný do Napajedel do vězení 3. nebo 4. dne po té vojně odveden? P. polesný dosvědčuje, že ho polapil v době, kdy ještě ta mela trvala, a téhož dne ještě dal ho do vězení odvésti, domnívaje se, že jest jedním z těch, kteří střileli na Napajedelské. 16. Doptati se při hospodářské poradě dne 21. dubna, jsou-li ještě po dědinách nějaké cedulky, kterými byli na den 16. září svoláváni? — tyto cedulky sebrati! 17. Pan Voss žádá věděti, kdo při té mele seděl na bílém koni a přihlížel? Jan Auředníček z Napajedel jel tam také na koni; více o tom žádný neví. 18. Jak se jmenují poranění? -

(není odpovědi). 19. Doptati se o tom koni (zajatém), neboť Malenovští dělají proto velké požadavky. (Jest na to zvláštní výpověď drábova.) 20. Dobře si všimnouti data nařízení král. úřadu krajského, jestli totiž toto nařízení hodí se na den poslední té mele, neboť Malenovští chtějí se tím omlouvati. 21. Vzdálenost na kroky odčítati od bezu na konci rybníka Trestného, až po Malenovský nový mlýn a odtud zase až po nově vystavěný stav (konc.něm.) VIII. 539

1708 bez data. Další zpráva o zahradě »Šmerhovy Kouty« později »Fortášovská zahrada« nazývané: Když král. komise 17. dubna 1708 ohledávala místo na Otrokovských pozemcích, o které r. 1707 mezi panstvím Napajedelským a Malenovským spor povstal, a ze zahrady Fortášovské dolů podle rybníka „Banky“ se ubírala, slyšel Frant. Jevický, pisař důchod. v Napajedlích, Jana Fortáše, poddaného Malenovského, jenž tu také šel, toto mluvit: Jako si nedávno umínila obec Malenovská podělit se mezi sebou činžovní loukou Otrokovskou, vedle rybníka Trestného ležící, tak chtěla i jeho Fortášovskou zahradu mu vzíti a ji se mezi sebou podělit; pak se odmlčel, snad pro okolostojící Malenovské.

Tomáš Kotásek, burmistr Otrokovský, a Jiří Rožňák, též z Otrokovic, přijdouce dne 17. dubna 1708 domů po vykonané obhlídce, byli od Víta Šamše, 60letého, na smrtelné posteli ležícího, požádáni, aby k němu přišli. Mezi řečí tázali se také nemocného Šamše, zdali něčeho neví o „Šmerhových Koutech“. Odpověděl: Pamatuji se dobře, slyšel jsem to od svého otce, že moje zahrada, těsně sousedící s tak zvanou Fortášovskou zahradou, patřila od nepaměti k mému gruntu, ale otec můj byl v tehdejších těžkých časech pro přílišnou chudobu, nucen tuto zahradu, (které já zase posud užívám) jistému sedlákovi, jménem Šmerha z Tečovic, k Malenovskému panství patřícímu, do nájmu a k užívání dáti; a proto že ono místo či zahrada po mnoha léta byla v užívání Šmerhově, dostala název „Šmerhovy Kouty“.

Otrokovské soudní knihy: Malenovští při komisi 17. dubna 1708 vykazovali „Šmerhovy Kouty“, ovšem beze všeho podkladu, v zahradě Navrátilově, Otrokovské soudní knihy dokazují opak. Dle výpisu z těchto knih, jehož originál se komisi předkládá, dal hrabě Althan, zahradu Navrátilovu Tomášovi Citovskému v záměnu. Malenovští si tedy špatně interpretují, když vykazují „Šmerhovy Kouty“, které mají jméno po sedláku a jsou na selském gruntu, v zahradě Navrátilově.

Malenovští udali při obhlídce 17. dubna 1708, že jeden jejich poddaný, jménem Sudlička, Fortášovskou zahradu jejich rybníkem

užíval. Toto jméno Sudlička souhlasí s urbářem z r. 1617, ale tam jest udáno, že Sudlička činží z té zahrady platil do Otrokovic.

Dalo by se také v hojnosti dokázati starými lidmi Otrokovskými, že „Šmerhovy Kouty“, či teď „Fortášovskou zahradu“, před časy užívali sedláci Otrokovští a činží za ni do Otrokovských důchodů platili; proto musela ta zahrada patřiti ke gruntům Otrokovským (1 konc. a 1 přepis, oba něm.) VIII 540.

1708 duben 25. Malenovice. Seznam 18 svědků, kteří na zítřek dostaviti se mají ku konfrontaci, podepsaný krajským hejtmanem Mikulášem Otislavem z Kopenic: Napajedelští rychtáři, 2 osoby, Jan Sedláček z Kvítkovic, Martin Galetka ze Záhlinic, Pomališ ze Záhlinic, Pavel Fisika z Napajedel, Jura Novák z Napajedel, Tomáš Důbravka z Otrokovic, Pavel Šesták ze Sazovic a jeho hofer, Floreš Napajedelský soukenník, Martin Baďura, šenkýř Sazovský, Tlumačovský rychtář, Tlumačovský burmistr, Černoch z Napajedel, Jura Žáků z Topolného, Pavel Navrátil z Kvítkovic, Jakub Nedbalek ze Sazovic a Mazurek ze Sazovic (něm. orig.) VIII.541.

1708 bez data. Ničeho nepředpisující poznamenání k excepci: I. Fol. 1. díl 1: Memorial Kvítkovský zní na louku pod rybníkem Trestným ležící; dle obsahu jejich nadání a dle urbáře nežádali Malenovskou činžovní louku, která leží urybníka II. fol. 10. bod 2.: O svolávání lidu, pod trestem se dostaviti, od Napajedelských rozeslaně, bude, jak se zdá, slavná komise vyslýchatí všecky úředníky i poddané, i takéto, kolik jich bylo, a měli-li nabitě ručnice. III fol. 5., díl 2.: Že Malenovský správce rozdával Malenovským kulky, prach a pušky; že sám pomáhal nabíjet, o tom nepochybně bude také slav. komise vyslýchatí, tedy s pravdou ven! Bylo by také dobře, kdyby sl. komise chtěla viděti kulky, Malenovským zbylé, a od nich je požadovala. Malenovští musejí sami doznati, že jejich správce začal na Napajedelské střeliti. — Při hrabání otavy byli by Napajedelští přece měli sebou několik ručnic (konc. něm.) VIII. 542.

1708 duben 23. Napajedla. Přibližné ocenění ročních oprav stavu a strouhy, již teče voda do Kvítkovického rybníka „Trestného“. Dle přílohy A byli Malenovští proto, že Otrokovskou činžovní louku od r. 1652 až do r. 1707 užívali, povinni obojí v dobrém stavu udržovati, posud však ničeho neučinili: Strouha vede od konce Trestného rybníka vzhůru k Malenovicím až ku stavu Malenovského mlýna „Dobrochovský“ řečeného, v délce 940 sáh. Taková strouha musí se nejméně dvakrát v roce, na jaře a na podzim, vyčistiti a vyházeti; čítajíc za 1 sáhu takové roboty 6 kr., dělá to do roku 94 rýnských. Za opravu stavu ročně za dřevo, hatě, desky, železo, tesařskou práci a robotu nejméně 6 rýn., dohromady tedy ročně 100 rýn. Protože

Malenovští Otrokovskou louku bez přetržení užívali, výš uvedených povinností však nekonali, výdaje za opravu v jejich rukou zůstaly, a oni takto dvojí užitek měli, proto jest docela spravedlivě, aby bud požitek z činžovní louky, dle poměru neplacených výdajů, nahradili aneb výdaje na opravu stavu a strouhy vrchnosti Napajedelské zaplatili, což dělá za 55 roků 5500 rýnských (přep. něm. s podpisem (bez jména):mandatario nomine vrchnosti Napajedelské) VIII. 543.

- 1708 duben 26. Poznamenání těch řečí: „Mikuláš Obdržálek slyšel: Přišel mezi ně Doležal a ptal se, víme-li hranice? Mikuláš Obdržálek prál (pravil), že nám starý Procházka povídal. A on povídal, že ten starý černého čerta ví: Doležal prál to, a on prál, že Doležal z Malenovic, dyž se ho naši ptali, ví-li on hranice a on prál, že ví, kde sú. Potom prál Jedenastík z Malenovic, přijde-li jaká zhánka, že našinců zbijů. To bylo, dyž se měla otava hrabat, to Mikuláš Obdržálek to od něho slyšel. — Brnák se Bártka z Tešovic ptal, proč na nás střílali, a on povídal, že tak na zloděje musí, nám pan úředník poručil střílati, a bychme třeba polovicu postřílali, že má povoleno od pana krejského. — Ptal se Doležal starého Kubička, co chtěl také na lúky. Macek Hamrlíček prál: černého's ty čerta snědl, brzo bych ti dal kulku! a strhl ju z ramena. Matěj Lipík slyšel od Sklikového učňa, že dyby nemohli Malenovci přemoc Napajedelských, že pan úředník bude na ně ze zámku z kusů puštat. A to bylo při otavo hrabání« (orig. čes. rukou selskou, bezpochyby Mikulášem Obdržálkem beze vší in terpunkce od počátku až do konce psaný). Na druhé stránce téhož listu:

Martin Slaniak sděluje: Když do hlavy střelen, na zem jsem padl a ležeti zůstal, přiskočilo 6 Malenovských ke mně, takto mluvíce: „Dobíte ho sakramenta aneb ho zastřelte!“ a přistoupil jeden blíž a puškou na mne míře, pravil: „He, Sakramente, hned tě zastřelím.“ Prosil jsem je, aby mne na živu nechali, načež ostatní pravili: „Nechte nebohýho člověka, nebo on rovně z poručení své vrchnosti, tak jako my, musil jíti“. Zdvihli mne ze země, chtějice mne odvésti do Malenovic, vidouce však, že jsem nebezpečně poraněn a že bych jim zemřel, opustili mne (konc. něm. až na věty uvozovkou označené, které jsou české) VIII. 544.

- 1708 duben 27. Napajedla. Návod svědkům strany Napajedelské, kteří budou svědectví vydávati na následující puncta:

O výpovědi louky, napřed ústní, Malenovským od hejtmana Napajedelského dané, svědčiti budou: Jiří Racka a Tomáš Hnilica z Kvítkovic a Jan Hřebíček z Malenovic.

O pychu, spáchaném tím, že Malenovští ve dne v noci posečenou otavu, ještě neusušenou, odváželi z louky; svědci: Ondráš Katrník

z Otrokovic, Jan Paták, Matěj Skokan a Jan Staniak z Kvítkovic. 3. Když Napajedelští chtěli otavu dosušiti a odvezli, přišli Malenovští ozbrojeni a bránili jim v tom svědci: Frant. Jevický, důchod, písař, Christian Heinitz, purkrabí, Matěj Tschmok, obročí, Augustin Beha, polesný z Napajedel. Že o tom Hamrliček mluvil před Martinem Krejčím z Kvítkovic, dosvědčí Kašpar Valouch, Matěj Lypik, Vašek Kubiček, Tomáš Cívka z Kvítkovic. 4. Že Malenovští dva hlídače zahrady Fortašovské uvěznili, dosvědčí Jiří Rožňák z Otrokovic. 5. Že správce Malenovský, ozbrojený, s 200 muži ozbrojenými do Fortašovské zahrady přišel, aby za deštivého počasí (v dešti) ovoce setřásl, a také skutečně setřásl a odvezl, dosvědčí Jan Kousalík, Jan Krejčí a Jan Vlk z Otrokovic, Kašpar Valouch a Jiří Brňák z Kvítkovic a Jiří Rožňák z Otrokovic. 6. Že Kvítkovští dva Malenovské, kteří se opozdili, dopadli a do Napajedel bez úrazu dovedli, dosvědčí Jan Vlk a Jan Krejčí z Otrokovic, Kašpar Valouch a Jiří Brňák z Kvítkovic. 7. Že dne 16. září 1707 měl Malenovský správce ozbrojené mužstvo v křoví schované. 8. Že Malenovským ze zámku pušky, prach a kulky byly rozdávány, a ještě dvakrát jim munice přinesena byla. 9. Že dal na Napajedelské na ostro střeliti, a že oni, Malenovští, začali na ostro střeliti. 10. Že Malenovské až na pozemky Otrokovské pronásledoval. 11. Že Malenovské k střelení povzbuzoval, dosvědčí všichni 4 úředníci Napajedelští (již jmenovani), písař důchodenský, purkrabí, obročí a polesný, Jan Střítek, šikovatel, Václav Strážnický, mušketýr, Frant. Slovák, Jan Auředníček, Tomáš Stopka, Tomáš Požárník a Jura Bedroš z Napajedel, Jan Krejčí, Jan Vlk, Jiří Všeňák, Jiří Rožňák z Otrokovic, Ondřej Bobčík z Alinkovic, Tomáš Hlinica, Martin Krajčí, Tomáš Kořínek, Pavel Navrátil, Jan Slaňák, dráb, Matěj Skokan, Jiří Vlček z Kvítkovic a Martin Sýpavý ze Sazovic. 12. Že úředníci Napajedelští ani jednou nevystřelili, naopak své lidi od střelení zdržovali, dosvědčí Frant. Jevický a Václav Strážnický z Napajedel, Jakub Kotásek z Otrokovic. 13. Že Napajedelský polesný Malenovským domlouval, aby na Napajedelské nestříleli jako na psy, dosvědčí Jan Střítek, šikovatel, Jan Auředníček a Augustin Beha, polesný z Napajedel. 14. Že správce Malenovský Pavla Marčanika ze Šarova, Napajedelského poddaného, dal ze mlýna Malenovského dne 16. září 1707 šesti muži, puškami ozbrojenými, nevinně do vězení odvésti a v něm s Ondrou Bobčíkem z Halenkovic na nohou spoutané do 6. dne držel, dosvědčí Pavel Marčaník ze Šarova a Ondřej Bobčík z Alinkovic. 15. Že Malenovští při té mele křičeli: „Zastřelte toho Sakramenta hejtmana“, dosvědčí Martin Krejča z Kvítkovic. 16. Že mezi jinými Frant. Hanušík z Malenovic ještě tehda, když úředníci Napajedelští před ostrou střelbou

na Otrokovské pozemky coufli, po nich na ostro vystřelil, dosvědčí úředníci Frant. Jevický, písař, Christian Heinitz, purkrabí, a Matěj Tschmok, obročí, Jan Střilek a Václav Strážnický z Napajedel, Jan Krejčí a Jiří Všeňák z Otrokovic. 17. Když purkrabí Napajedelský, sedě na svém koni, na hrázi Malenovského rybníka stál, střeleno po něm na ostro, že, postrašen svistící kulkou, se sehnul, což viděl i slyšel vedle něho stojící Tomáš Kotásek, domnívaje se, že purkrabí jest kulkou postřelen, to dosvědčí purkrabí sám a Tomáš Kotásek z Otrokovic. 18. Že Malenovský správce rozkázal zajati Sazovské, až pojedou přes Tečovice do Zlína a je do vězení odvésti, za tím účelem byli za hlídače ustanoveni Kuba Janičků a Jura Dudů z Tečovic; to dosvědčí Martin Sýpavý ze Sazovic a Jakub Nedbalek z Napajedel. 19. Že týž správce dal mužstvu svému napřed kořalky, aby jim dodal kuráže, dosvědčí Ondřej Bobčík z Alinkovic. 20. Že Václav Janáček z Malenovic potvrdil, že jejich správce je svolal, že jim celou výbroj ze zámku vydal, aby na Napajedelské šli, dosvědčí Jan Krejčí a Jan Vlk z Otrokovic. 21. Že Malenovští, když šli do Fortašovské zahrady ovoce trásti, každý tři náboje přinesl a tam se jimi podělili, dosvědčí Jiří Rožňák z Otrokovic, 22. Že Malenovský bednář vykládal, jak jejich správce svému mužstvu nařídil zastřeliti hejtmana a šikovatele Napaj., a jak za tím účelem Ohnútek a Miklík po zemi se plížili, aby dobře trefili, dosvědčí Tomáš Požárník a Jan Bedroš z Napajedel. 23. Že Malen. správce dal Malenovským, když bylo po mele, vyvaliti bečku piva a 24 že tito při pijatyce se pak chlubili: Kdyby Napajedelští nebyli uprchli, ani jedna noha nebyla by se dostala odtud, dosvědčí titíž, Požárník a Bedroš z Napajedel. 25. Že Napajedelský hejtman při té mele nebyl a proto jako nepřítomný z pistole vystřelit nemohl, dosvědčí všichni úředníci, jako všichni jmenovaní již svědci. 26. Že Otrokovská vrchnost Malenovským dvakrát, a to před Švédským vpádem a později okolo r. 1648 trávu ze sporné louky sebrala a jim louku odebrala, dosvědčí Jan Procházka z Otrokovic. 27. Že vrchnosti Otrokovské bylo volno louku tu odebrati. 28. Že Malenovští nikdy nijaké smlouvy o ní neměli, nikdy jí ukázati nemohli, a nikdy se smlouva ta neučinila. 29. Že paní ze Zastřizl, jako Malenovská vrchnost, jen na svou prosbu Otrokovskou činžovní louku, a to jen do vůle vrchnosti Otrokovské, zase obdržela. 30. Že Malenovští strouhu od r. 1652 nikdy nečistili. 31. Že činže za Fortašovskou zahradu, 13 groši bílých čili 30 krejcarů, do důchodů Otrokovských se odváděla, a že Jan Prochá.zka jako tehdejší hejný sám pro činži v Malenovicích byl, dosvědčí týž Jan Procházka. 32. Že mladý Fortáš

činži za spornou zahradu do Napajedel platil a jindy, jsa burmistrem upomínán, jemu odváděl, dosvědčí Jan Fortáš, Jan Vocílek a Macek Hamrlíček z Malenovic a Jan Procházka z Otrokovic. 33. Že zahrada Fortášovská v gruntech Otrokovských leží, dosvědčí Jan Procházka. 14. Že zahrada +Šamše a jiné vedle a okolo zahrady Fortášovské do Otrokovic patří, dosvědčí Jan, syn Šamšův, Jan Procházka a Václav Kousalík z Otrokovic. 35. Že se místa pod Malenovským rybníkem Šmerhovy Kouty nazývají, jak to Vítek Šamša na smrtelné posteli vypovídal a výpověď svou smrtí potvrdil, dosvědčí Tomáš Kotásek a Jiří Rožňák z Otrokovic. 36. Že zahrada pod lesem Joříči od vrchnosti Otrokovské Navrátilovi v záměnu dána, jak to dokazuje soudní kniha, nikdy před záměnou ani po ní v užívání Malenovských nebyla, dosvědčí Martin Navrátil, Jan Procházka a Václav Kousalík z Otrokovic. 37. Že Plšek zajmutého koně ani na napomenutí odvésti si nechtěl a tak sám jeho konec zavinil, a že proto Malenovský Knihal Kvítkovským hrozil, že budou, až pojedou skrz Malenovice, uvěznění, dosvědčí Jan Slaňák z Otrokovic a Matěj Skokan z Kvítkovic. 38. Že bylo na straně Napajedelské dne 16. září 1707 5 osob těžce poraněno, dosvědčí Martin Slaňák a Tomáš Bibrus z Napajedel, Martin Zapletal z Tlumačova, Jura Nedabílek ze Spytinova a Mikuláš Míčka z Kvítkovic. Martin Slaňák také sděluje, jak k němu, střelou poraněnému a na zemi ležícímu, přišlo šest flintami zbrojených Malenovských, a jak jeden z nich pravil: Dobíte toho Sakramenta, anebo ho zastřelte, a jak na něho flintou mířil, a byl by ho zastřelil, kdyby o milost nebyl prosil; ostatní sdělí on sám. 39. Že 12 osobám byly šaty střelami poškozeny, dosvědčí Jan Urbánek, Jura Všeňák a Josef Mazáč z Otrokovic, Jakub Formánek, Jura Paseka, Martin Bartoň a Jan Adamů ze Žutav, Jura Mikušů z Kudlovic, Jakub Šiška, Frant. Slováč a Jan Havránek z Napajedel a Jakub Sedlář ze Záhlinic. 40. Že Malenovský správce panského kováře a bednáře trestal proto, že k oně mele jiti nechtěli. — Tento bod může se vynechat. 41. Že Malenovští asi před 12 lety chtěli se Otrokovskou činžovní loukou podělit a že též Fortášovskou zahradu do dělení vzít chtěli, ale Fortáš se tomu bránil a raději ji za jinou s vrchností zaměnil; dosvědčí Frant. Jevický. Jura Ročka z Kvítkovic slyšel od Václava Vocílky z Malenovic, že Jan Fortáš každoročně z té zahrady platil činži zároveň s činží luční. At se konfrontují! 42. Že správce Malen, dal hákovnice před zámek postavit a na Napajedelské je přichystal, což Bahulík z Louky, Malenovský poddaný, sdělil, to dosvědčí Jakub Nedbalek z Napajedel a Bahulík z Luk. 43. Že správce Malen. sám pušku nabíjel a municí ze zámku jim dal; když ji

vystřileli, Pavla Slezáka na koni pro novou poslal a své lidi k rychlému nabíjení povzbuzoval a konečně Napajedelské až na grunty Otrokovské pronásledovati a po nich střeliti kázal, dosvědčí Pavel Slezák z Malenovic, který o tom před Janem Lamošem z Otrokovic mluvil; oba ať se, bude-li toho třeba, konfrontují. 44. Že Napajedelští se tak ukrutného nepřátelství od Malenovských nenadáli, že vyšli jenom proto, aby odebrali ovoce jim sebrané, dosvědčí všichni úředníci Napaj., šikovatel z Napajedel, Václav Strážnický, Frant. Slovák, a Jan Auředníček z Napajedel, Matěj Skokan, fojt Kvítkovský, Jakub Všeňák z Otrokovic, Pavel Šumický, rychtář Tlumačovský, a Pavel Hložák z Napajedel. 45. Že Malenovští učinili počátek s ukrutnou střelbou na Napajedelské a jako na psy na ně stříleli, dosvědčí Aug. Beha, polesný, Václ. Strážnický z Napajedel a Pavel Šumický z Tlumačova. 46. Že zahrada, pod Malenovským rybníkem ležící, jest na gruntech Otrokovských a podléhá činži panství Otrokovského, dobrovolně sdělil starý Fortáš Navrátilovi z Otrokovic; to dosvědčí Václav Kousalík z Otrokovic. 47. Že Jan Danků, soukeník z Malenovic, u kováře v Tlumačově mluvil, že správce Malenovský lidem svým vypravoval, jakoby krajský p. hejtman byl rozkázal, aby Malenovští s puškami proti Napajedelským se vypravili a je postříleli (zdá se však, že takovou řečí jen své lidi klamal), a že Napajedelský hejtman odveden bude na Špilberk a též bude trestán, dosvědčí Jan Kolář a Jan Kovář z Tlumačova a Martin Galyta ze Záhlinic. — Salvo jure addendi. Cetera committuntur dexteritati DDnorum Commissariorum — podepsán E. J. Becker mand. noe (1 konc. a 1 prepis, oba něm.)

VIII. 545.

- 1708 duben 27. Seznam svědků strany Napajedelské, kteří zítra 27. dubna, ráno do Napajedel a později do Malenovic dostaviti se mají. Jsou to jména svědků již v předešlém čísle uvedených, ale zde jsou dle osad spořádáni. Z Napajedel jest jich (i s úředníky) 17, z Kvítkovic 14, z Otrokovic 14, z Alinkovic 1, ze Žutav 4, ze Spytinova 1, z Kudlovic 1, ze Šarova 1, z Tlumačova 3, ze Záhlinic 2, ze Sazovic 1, z Malenovic 5, z Louk 1 (opis něm.) VIII. 546.

- 1708 duben 28. Světlov. Zikmund Sabaldo Sporer, picovník (fourir) zemské pěchoty, dopisem sděluje svému otci, že přikládá atestat, který přísahou potvrditi hotov jest, proti správci Malenovskému, že týž dával poddaným svým návod, jak se ve sporu o louku a zahradu Fortášovskou chovati mají (orig. něm.) VIII. 547.

- 1708 květen 12. Ořechov. P. Fer. Chmel dává Platzerovi, hejtm. Napaj., zprávu, že rebelant, počtem 50 koní, včera na kopcích u Luhačovic,

jmenujíc se Obětova, se zdržoval a, kam lid dobytek uháněli, špehoval. Poddaní, kteří s Luhačovicemi hraničí, po chrastinách a lesech se salvirovali. Žádá, by ta zpráva podala se generálu Levemburgovi, zdržuje-li se v Napajedlich (orig. čes.) VIII. 548.

- 1708 červen 23. Napajedla. Memorial proti Velehradu, týkající se Spytinovského pole a panské louky, ležících mezi Babickými grunty (konc. něm.) VIII. 549.
- 1708 srpen 25. Kvasice. Projektovaný dopis Frant. Viléma hr. z Rottalu prelátovi Velehradskému ohledně „Kopánek“ u Kudlovic a zasezené činže z nich, kterou Babičtí povinni jsou, jakož i ohledně nesprávnosti hranic a jiného. (přepis něm.) VIII. 550.
- 1708 září 12. Holešov. 12 punktů na důkaz, že Babické „Kopánky“, v Napajedelském gruntě ležící, nejsou jejich vlastnictvím, neboť obec Babice nemá od vrchnosti Napajedelské žádného písemného ujištění, ani smlouvy, ani žádné listiny atd. (orig. něm.) VIII. 551.
- 1709 duben 26. Brno. Dekret král. tribunálu (podepsal Ign. Pavel Hotowetz von Löwenhaus), jímž se Frant. Vilémovi hr. z Rottalu na Kvasicích a Napajedlich sděluje rozsudek ve při mezi ním a p. Filipem hr. z Lichteinsteina, kanovníkem Olomouckým, dne 26. dubna vynesený na apelaci hraběte Liechtensteina ze dne 6. září 1708, v níž za exekuci žádal v příčině (in materia turbata possessionis) spáchaných násilností o louku u rybníka Trestného a zahrady Fortašovské (orig. něm.) VIII. 552.
- 1709 červenec 1. Rymnice. Frant Vilém Arnolt z Jmkvic píše hejtmanu Napaj., že zítra, 2. června, dojde do Bystrice 27 mužů pluku Ullefeldy-kyrysmíků a sice 1 rytmistr, 1 vachtmistr, 1 písař vzorný, 1 felčár, 1 trubač, 1 sedlár, 16 prostých na koních a 5 pěších, které ubytuje v Záhlinicích z té příčiny, že v jiných okolních dědinách již ubytováním vojska trpěli, a p. krajský hejtman nařizuje, aby takové dědiny nebyly opět obtěžovány (orig. něm.) VIII. 553.
- 1709 září 5. Kvasice. Odpověď (? Frant. Viléma hr. z Rottalu) Excellenci (? Jiřímu Friedr. hr. z Oppersdorfu) na jeho stížnost do Napajedelského hejtmana a mýtného, kteří prý Dřevohostickému židovi, klejt (Glätte) vezoucímu a průvodním listem opatřenému, na mýtě v Napajedlich bečku s klejtem sebrali, neslušně a utrhačně mluvili, ano i se sekretářem Excell. pána neslušně jednali i průvodní list zadrželi (přepis něm.) VIII. 554.
- 1709 říjen 28. Zdislavice. Král. hejtman kraje Hradištského, Mik. Leop. Otislav z Kopenic, nařizuje Napajedelskému hejtma-

novi a Zlínskému správci, aby se neprodleně v ustanovený den odebrali na Uh.-Brodsko k vyšetření škod rebelanty učiněných, zvláště očitě se mají přesvědčiti, zdali poškození, když po druhé, po třetí a po čtvrté vyhořeli, měli své domky úplně neb jen částečně vystavěny, anebo zdali přebývali jen ve špatných zatím chatrčích; dále, jaký jest nyní stav poškozených osad, jsou-li již úplně aneb částečně vystavěny; zdali místo osadníkův od rebelův povražděných, aneb se statků zběhlých, jsou již noví osadníci, což se má dokázati pojmenováním usedlých, jací byli při generální visitaci a jací jsou nyní (orig. něm)

VIII. 555.

- 1710 bez data. Výslech Tlumačovských a Záhlinických na hejtmanském úřadě (v Napajedlích) ohledně třídní roboty. Z městečka Tlumačova dostavili se: burmistr Mikuláš Zapletal, přísedný Václav Samuel, přísedný Václav Zbořil, přísedný Ondra Veselý, hofer, Jura Válský a Václ. Dančík; ze Záhlinic: burmistr Václav Bureš, přís. Jan Dvořil, přís. Jura Pomališ, Jan Krajina, Jura Němec a Mart. Kovář. 5 osob složilo přísahu a pak odpovídalo na otázky. »1. Tážu se vás, majíce vy obdarování od p. hraběte, kdež takové ste poděli? buďte, nemáte-li je u sebe, a kdekolvěk jmenované býti může místo, skované? Dávají na to všichni odpověď, že takový obdarování jim v oheň zhořelo a že někde jinde se nenachází, na to závazek složiti hotovi jsou. 2. Majíce vy to obdarování neb resoluci stračeny, tehdy tážu se vás, abyste mi pod dobrým svědomím a vírou předně, co ste u p. hr. žádostivi těch robot byli, mně nyní vysvětlili? Václav Zbořil a Jan Dvořil dávají na to k odpovědi takto: jsouce ty dvě osady skrz roboty a málo lidí spustošený, bylo jim při úplnej správě na ruku dáno, jak by budoucně ty dvě osady se zvelebiti mohly. Což oni J. M. P. H. oznámili, když jim skrz celý rok třídní robota vysazena byla, že se panství zvetí; aby pak M. V. na úžitkoch polních svých žádnú škodu netrpěla, dali sme na ruku, Václav Dančík obzvláště, že dva dni ve zně, na čtvrtý den se robotovati-volili, vyznává a ten rozkaz sprosly se činival. 3. Tážu se vás všech, poněvadž v prvním punktu se znáte, že vaše milostivá resoluci v ohni se zmařila, a nyní odkud ten vidimus proukazujete? Zbořil, jak se dalece upamatovati může, před 14 lety o žádném vidimusu nic nevěděl, jak tenkrát purgmistrem byl; a nynější purgmistr Mikuláš Zapletal povídá, že od předešlého purgmistra takový přijal (Jura Obdržálek, Jura Chytil a Jura Čech musejí o tom býti vyslýcháni). 4. Poněvadž vy povídáte, že jenom dva dni v pilny zně, mimo těch třech dní, zbývati ste se uvolili, tak chci vědět, s jakú pilností neb způsobú ty tři dni v celým roce robotovati ste se uvolili? Dávají k odpovědi, že od východu

slunce až do západu ty dni k vykonávání se uvolili a tak dobře činit jak sobě sami. 5. Společně se vás otazují, chcete-li vaše svrchupsany zvolení (ačkoliv skutkem nic neprokazujete), všechno bez jediné ostudy a nucení budoucně do vůle M. V. plniti, a to tři dni, když jim (vám) nařizeno bude? Záhlinský purgmistr Václav Bureš na místě celej obci připovídá to vše plnit. Item purgmistr Tlumacký Mikuláš Zapletal na místě celej obce připovídá dle milostivej vrchnosti daněj resoluci všechny roboty vybývati, a pokaždy purgmistr na robotu dříve sam se vypravovati, a to ty dni, kdy se nám nařídí. Posledně odvolávajice se obě osady, kdykolvěk ste k náležitěmu robotování a to však jenom po 3 dni přidržáni byli, rozličný odvolávání na vaše svobody neb resoluci, že brzo to neb co jinšího, co vám k lehčejšímu odbyti bylo, ste šafařom a drábom vytýkali, tehdy vám nyní ponadvrhuji, abyste se toho činiti více nedopustili, co skutkem splniti od vás chtíti chce. To oba prugmistři slubují, a jestli by protiv tomu něco který přestúpil, sami na obci takovyho potrestati chtějí. (original čes., bez podpisu)

VIII. 556.

1710 leden 27. Veseličko. Ant. F. Hrbatsch potvrzuje na lístku příjem 30 tisíc šindelů, tisíc po 2 fr. 6 kr., dohromady 63 fr. od důchodenského úřadu hr. Rottala v Napajedlích (orig. něm.)

VIII. 557.

1710 září 15. Při zabijačce v masopustě u Jury Mikuše v Kudlovicích tázal se Bartoš Bednařík z Kudlovic Karla, obecního písaře Babického, mají-li Babičtí něco jistého o „Kopánkách“ ve svých rukou? Karel odpověděl, pravdať, každý soused Babický užívá 2 kousky pole z Kopánky a v obecní truhlici mají na to písemné „Památky“, že „Kopánky“ patří Napajedelské vrchnosti a Babičtí že jsou povinni za ně činži platiti. Bartoš žádal na Karlu opisu těch památek, ale ten se vymluvil, že toho pod velkým trestem učniti nesmí.

Pavel Škatula, Jura Plundrák, Tomáš Štěpánů chtějí přísahou stvrditi, že před 20 lety pásavali koně poníž Kopánek Babických u potoka Alinkovského vedle koní Spytinovských; od té doby však Babičtí odorávali z Alinkovického pastviska vždy víc a více ke svým „Kopánkam“, až jsou nyní u Alinkovického potoka, a přece patří to vše panství Napajedelskému (konc. něm., olůvkem psaný, bez podpisu)

VIII. 558.

1710 říjen 8. Spytinov. P. Christophor Křepelka, farář Spytinovský, v dopisu na hejtmana Napaj., Karla Václava Chřištofa, schvaluje rozsudek jeho nad ženou (nejmenována!) vynesený, žádá však, aby nestála u trdlice, nýbrž aby držela hlavu v trdlici, aby lidé viděli,

- že zlou hubou ublížila svému pastýři (orig. lat.) VIII. 559.
- 1710 říjen 26. Napajedla. Frant. Vols, regent panství Napaj., píše (asi sekretáři hraběcímu), že pí. hraběnka se rozhodla zůstatí při obnosu, jaký v Holešově s p. Martinellim umluven byl (k ukončení sporu mezi Napajedly a Malenovicemi); zdá se, že p. Martinelli zbaven jest plnomocenství, a nebylo tedy dobře, že mu vydáno 100 fr. etc. (orig. něm.) VIII. 560.
- 1710 říjen 30. Brno. J. B. Martinelli píše Václ. Xav. Borovému do Holešova, že dnes píše p. hraběti z Lichtensteina a předešlou poštou že psal regentovi Napajedelskému, aby k tomu působili, by zůstalo při tom, co v Holešově bylo umluveno (orig. něm.) VIII. 561.
- 1710 říjen 31. Brno. Týž témuž píše, aby věc spoluzaslanou tak dlouho u sebe ponechal, dokud Malenovský regent příležitostně pro ni nepoše, odvolává se dále na svoje poslední psaní (orig. něm.) VIII. 562.
- 1710 listopad 9. Brno. Dr. Z. Nass píše Václ. Xav. Borovému. Rottalskému účetnímu v Holešově, že z řeči p. Martinelliho, kterého naschvál k obědu pozval, vyrozuměl, že se domnívá, jakoby 50 fr. byl si zasloužil, ostatní povinnosti že bude konati pro spravedlnost; děkuje dále za informaci ohledně vinohradů Strážnických a sděluje, že p. Želeckému za vydané spisy poděkoval a za ostatní žádal; z Prahy neobdržel ještě ničeho (orig. něm.) VIII. 563.
- 1710 listopad 9. Brno. J. B. Martinelli píše V. X. Borovému do Holešova, že na ukončení v Holešově započaté likvidace dá si záležeti, kdyby při tom i o svůj plat měl přijíti; s Malenovským regentem není možno vyjiti, což dnešní poštou píše i hr. Lichtensteinovi; také sdělil témuž p. hraběti král. reskript, dle něhož není dovoleno čítati úroků z výloh soudních, načež dostal v odpověď, že to hraběti působí zajímavé přemýšlení. S p. Fuxsteinerem bude mluvit, ač z jeho dopisu soudí, že slíbenému rozhovoru není valně nakloněn (orig. něm.) VIII. 564.
- 1710 bez data. Frant. Vols píše V. X. Borovému do Holešova, aby po poslu obratem zaslal hotovost 4000 fr. a ony dvě kvitance společně na 1100 fr. znějící; za to obdrží na celou sumu 5100 fr. hrabětem vyhotovenou prozatímní kvitanci. Poněvadž odjezd ustanoven na příští pondělí, pochybuje, že by Malenovská likvidace mohla se ukončiti, proto at tuto záležitost ponechá hraběti Zikmundovi, a po jeho schválení at ji. teprve do Vídně zašle. Zasilá dále Borovému žádaný inventář (orig. něm.) VIII. 565.
- 1710 listopad 24. Kvasíce. Frant. Vols Borovému do Holešova sděluje, že včera večer z Vídně dojel; zatím však došly

zprávy od Martinelliho v záležitosti Lichtenšteinské. Borový má dopsati ještě jednou Martinellimu, aby něco spolehlivého oznámit, a to tím více, že pí. hraběnka se chystá k odjezdu do Vídně. Sděluje mu dále, že pí. hraběnka i on budou něco peněz potřebovati, má je proto sehnati a pohotově míti. Řezník Vídeňský posud nepředložil kvitanci sekretářovu, až ji podá, zašle zároveň i kvitanci na 300 fr.(orig. něm.) VIII. 566.

1710 listopad 26. Holešov. Upomínka Jana Josefa hr. z Rottalu na Filipa hr. z Lichtensteina na Melovicích: Dle sčítování s Malenovským písařem důchodenským dne 2. listopadu o škodách a výhodách v příčině sporu mezi Malenovskými a Napajedelskými soudně v I. a II. instanci mně přiznaných, poukázáno mně Vaším splnomocněncem k výplatě 1600 fr., které jsem skutečně obdržel, zůstalo však nedoplatku 543 fr. 36 kr. Poněvadž p. hrabě mně je posud nevyplatil, a se strany Napajedelské kvitance na oněch 1600 fr. vydána býti nemůže, dokud všecko není zaplacen, proto jsem nucen p. hraběti kategoricky tímto expresem oznámiti, že restu, nebude-li k výplatě poukázán, soudně vymáhati budu (1 koncept něm. bez podpisu a 1 s podp.) VIII. 567.

1710 listopad 26. Malenovice. Potvrzení, že posel donesl zapečetěný dopis do Malenovic hraběti z Lichtenst., poněvadž tento v Olomouci se nachází, bude dopis za ním poslán hned a od něho dojde autentická odpověď. (Přepis něm.) VIII. 568.

1710 listopad 26. Holešov. Borový, píše Martinellimu do Brna, že na jeho intervenci přičiňoval se posud všemožně zadržení exekuci na Malenovice, kterou p. Josef hr. z Rottalu věsti chce a že beze souhlasu jeho vyplatil paní hraběnky - poručnici z pokladny Napajedelské dne 29. srpna na účet porovnání Malenovského v příčině turbatae possessionis 1000 fr., dne 2. listopadu p. hraběti 600 fr. a advokátovi Nassovi 100 fr. Viděla též pí. hraběnka -poručnice v posledních účtech pokladničních Napajedelských, že 1700 fr. bez hraběcí Lichtenšteinské kvitance vede se ve výkazu a že byly bez jejího souhlasu vydány byla proto nevrhá a dostal důtku; nařídila také, aby k její cestě do Vídně dosti značnou sumu sehnal. Neví si tedy jiné rady, zvláště když porovnání Malenovské jistě dlouho se protáhne, než od p. Josefa hr. z Rottalu žádati zpět vyplacených mu 1600 fr., o čemž s ním již mluvil, ale tento s nevolí řekl, že v krátkém čase povede exekuci na Malenovice. Proto žádá účetní, aby mu Martinelli z těchto rozpaků a od nemilosti hraběcí svou zručností pomohl (konc. něm. bez podp.) VIII. 569.

1710 listopad 30. Brno. Martinelli píše účetnímu Borovému na Holešov, že netřeba od hraběte Josefa z Rottalu oněch 1600 fr. zpět požadovati, když obdržel dnešní poštou kategorickou odpověď z Malenovic; proto

- zašle potřebné listiny k likvidaci doktorovi k nahlédnutí a pak do Malenovic (orig. něm.) VIII. 570
- 1710 prosinec 2. Kvasice. Frant. Vols, regent Napaj., píše Borovému, že včerejší poštou obdržel od advokáta Martinelliho zprávu, že konečně resoluce došla, ale neví jaká? snad to zůstane při domluvě. Borový má Martinellimu dopsáti, aby příští poštou poslal likvidaci k vyhotovení; neboť příští pondělí Její Milost odcestuje, a zase by se ta záležitost neukončila (orig. něm.) VIII. 571
- 1710 prosinec 3. Holešov. Borový píše Martinellimu do Brna, že by si přál, aby nebylo třeba po hraběti Josefovi z Bottalu žádati vrácení oněch 1600 fr., proto bude hleděti udržeti tu záležitost in status quo u J. M. pí. hraběnky v Kvasicích až do zaslání listin k Malenovskému porovnání se vztahujících, a J. M. p. hr. Josefa zdržeti od vedení exekuce na Malenovice. Kdyby však listiny dlouho nepřicházely a zatím pí. hraběnka příští pondělí do Vídně odjela, neví, jak by se potom rozhodla, proto žádá o urychlení té záležitosti a ujišťuje ho slíbenou diskrecí (konc. něm. bez podpisu) VIII. 572.
- 1710 prosinec 4. Brno. Martinelli píše Borovému, že nepřítomnost p. Beckhera jest jedino příčinou, proč listiny k likvidaci dnes ještě nemůže zasláti p. hraběti z Lichtensteina; očekává ho však tyto dny, a proto svůj slib splní a dle možnosti záležitost urychlí (orig. něm.) VIII. 573.
1710. prosinec 4. Totéž sděluje na lístku Martinelli regentovi Volsovi do Kvasic (orig. něm.) VIII. 574.
1710. prosinec 10. Holešov. (Borový) píše důchodenskému písaři do Malenovic, že hr. Josef z Rottalu dojel a poněvadž na svůj dopis o zaplacení doplatku od hr. z Lichtenšteina dosud odpovědi nedostal, nařídil, aby se o odpověď upomínalo. To sdělili má svému hraběti a zároveň, že hrabě Josef za takových okolností jest nucen soudně se restu domáhati (konc. něm. bez podpisu) VIII. 575.
- 1710 prosinec 11. Malenovice. Jan V. Glatz ohlašuje účetnímu Borovému do Holešova, že svému p. hraběti, když z Olomouce dojel, a dnes opět, oznámil, co se po něm žádá; dostal však odpověď, že Martinelli v Brně se zástupcem hraběcím Beckerem mají to sčítovati; na to hrabě Lichtenštejn čeká a jest ochoten pak v Brně k úplnému vyrovnání (orig. něm.) VIII. 576.
- 1710 prosinec 14. Brno. Martinelli Borovému, že Becker opět odcestoval, proto nemohl mu dodat listiny k likvidaci patřící, ale poslal je poslední poštou do Malenovic, aby regent do nich nahlédl a pak do Kvasic odeslal. Nebude-li tam děláno žádných námitek, očekává je hrabětem z Lichtenštejna podepsané a mohou se potom vyměnit za hraběci Rottalskou kvitanci. Ostatně zůstává to při obnosu

v Malenovicích umluveném a jelikož pan hrabě Josef z Rottalu již 1600 fr. obdržel, mělo by se přidati ještě 100 fr. a tím bylo by to skončeno (orig. něm. a přepis) VIII. 577.

1710 prosinec 20. Videň. Frant. Vols, píše Borovému do Holešova: Že na slovo advokáta Martinelliho spoléhatí možno tolik, jako na písek, poznati lze z předpisu jeho listů mně 14. a 17. t. m. poslaných; ujišťuje, jak dostatečně známo, nejen písemně, ale i ústně, že to zůstane při obnosu v Holešově smluveném 1700 fr., počítajíc v to i diskreci 100 fr. advokátovi Nasovi; nyní však dělá větší požadavky, chtěje aby k 1600 fr., již hraběti Josefovi odvedeným, ještě přidáno bylo 100 fr. a pak aby se teprv za kvitanci zaměnilo; k tomu se sotva pí. hraběnka-poručnice odhodlá (orig. něm.) VIII. 578.

1710 prosinec 20. Malenovice. Frant. Ferd. Bylanský, regent t. č. v Malenovicích, sděluje Borovému, že Martinelli zaslal hraběti (z Lichtenštejna) přátelské účtování v Holešově učiněné, aby bylo po schválení se strany Malenovské, bez advokátova palmare, v nepřítomnosti pí. hraběnky v Kvasicích, zasláno jemu; proto přikládá i listiny a žádá, by po učiněných snad poznámkách byly mu vráceny k vyhotovení a případnému upravení (orig. něm.) VIII. 579.

1710 prosinec 20. Holešov. Borový sděluje v odpověď Bilanskému do Malenovic, že oba obdržené návrhy, jak na přátelskou likvidaci, tak na kvitanci, zašle při nejbližší příležitosti pí. hraběnce do Vídně, kde i regent (Vols), který likvidaci s Martinellim umlouval, se nachází, a který Jeji Hr. Milosti to oznámí a její resoluci o tom zašle (konc. něm.) VIII. 580.

1710 prosinec 22. Vizovice. Martin Ferd. Richter odpovídá Christ. Platzerovi, hejtmanu Napajedelskému, že mu ještě pro příští rok 1711 ponechá ve službě šafáře Josefa, poddaného hraběte, Rosenbergova podílu panství Brumovského (orig. něm.) VIII. 581.

1710 prosinec 24. Holešov. V. X. Borový regentovi Volsovi dává z Holešova do Vídně zprávu, že obdržel návrhy na likvidaci a na kvitanci od regenta z Malenovic, které i s jeho dopisem a svou odpovědí zasílá, aby se o nich s hr. Zikmundem, který teď též ve Vídni dli, poradil (přepis něm.)

VIII. 582.

1710 prosinec 31. Videň. Frant. Vols Holešovskému účetnímu píše: Jest známo, že v Holešově v přítomnosti p. hr. Zikmunda z Rottalu dělo se přátelské účtování s Martinellim, splnomocněncem hraběte z Lichtensteina, v příčině luk u rybníka Trestného a zahrady Fortašovské. při němž k zamezení dalších mrzutostí a pro zachování

dobrého sousedství přišlo konečně k porovnání na obnos 1600 fr. (bez diskrece advokátovi Nassovi za vedení procesu), které byly také hned vypláceny p. hraběti Josefovi z Rottalu na srážku jeho požadavku za hrabětem z Lichtenšteina. Co tehda bylo umluveno, toho drží se paní hraběnka a nechce zaslanou likvidaci a kvitanci schváliti, protože v ní jest o 100 fr. více požadováno, Čímž ona i sirotci byli by zkráceni; jest odhodlána ponechati to soudnímu rozhodnutí, které zajisté obnos patřičně sniží. Jsem té naděje, že p. hr. z Lichtenšteina nedopustí toho, neboť jedná se tu jen o malíckost, nýbrž že uváživ, že co se jednou líbilo, nemůže se více nelíbiti, ponechá to při 1600 fr. a dá přiloženou kvitanci doslovně napsati. Kvitance sama do- stačí, proto netřeba posílati likvidaci k opsání. Tuto resoluci paní hraběnky oznámí p. účetní ihned do Malenovic, a odpověď sdělí sem. Kdyby však neočekávaně ústní úmluva neměla býti dodržena, musí p. účetní hned oněch 1600 fr., p. hraběti Josefovi anticipando splácených, od něho žádati zpět a do sirotčí pokladny je odvésti; p. hrabě Josef bude již věděti, jak si je na hraběti z Lichtenšteina vymůže. (přep. něm.) VIII. 583.

1711 leden 4. Holešov. Účetní Borový zasílá Byranskému, regentovi Malenovskému, dopis regenta Napajedelsko-Rottalského in originali a návrh kvitance: vyslovuje při tom naději, že p. hrabě z Lichtenšteina setrvá při ústním dohodnutí s Martinellim v Holešově, znějícím na 1600 fr. (konc. něm.). VIII. 584.

1711 leden 5. Malenovice. Potvrzení z kanceláře, že posel donesl zapečetěné psaní zdejšímu regentovi, jehož není doma; dostaví se však ještě dnes a dá na dopis kategorickou odpověď (orig. něm.) VIII. 585.

1711 leden 6. Malenovice. Fr. Ferd. Bylanský odpovídá na dopis Borového, že svému pánovi zaslané spisy odevzdal, který zítřejší poštou odešle Martinellimu kvitanci na 1700 fr. a s ní zároveň zbytek svého dluhu u p. hr. Josefa z Rottalu, aby celá ta záležitost přišla ke konci. Námitku proti 100 ír., kterou p. hraběnka dělá, vysvětlí sám; dodává, že sice Martinelli jest splnomocněncem hraběcím generaliter et specialiter. k tomuto narovnání však, jakož i ke všem záležitostem zvláštní důležitosti a důvěry, musí míti zvláštní plnou moc, ať jednání jest ústní nebo písemné, (orig. něm.) VIII. 586.

1711 leden 10. Brno. Martinelli píše: Když jsem p. hrab. z Lichtenšteina s velkou námahou přemluvil, aby místo 2000 fr., které Malenovský regent za škody a výlohy celkem likvidoval, přijal 1700 fr., nebylo v tom zahrnuto palmare pro advokáta, nýbrž jak jest dobře

povědomo, bylo o něm zvlášť jednáno; proto, prosím, nezdržujte déle celou tu záležitost a vyplatte oněch 100 fr. a přijmete za to kvitanci, neboť přihodilo se ještě tak mnoho nepříznivého, o čem jednáno nebylo. Mám v rukou rukopisy, dle nichž taxy činily 1183 fr. 13 kr.; pamatuji se, že jsem ze škod a výloh vypustil, ovšem s dodatečným schválením svého principála, 287 fr., proto celkový požadavek, kromě oněch 100 fr. pro advokáta, činil by 1783 fr., které, kromě oněch 83 fr., nebudou-li zaplaceny, ponechá p. hr. z Lichtenšteina k rozhodnutí soudnímu, kterému posud všemožně vyhnouti se snažil (přep. něm.) VIII. 587.

1711 leden 14. Vídeň, Fr. Vols, píše že pí. hraběnka dopis Martinelliho chce doručiti p. hr. e. Zikmundovi k vyjádření, má-li se oněch 100 fr. zaplatiti; ona je k zaplacení nakloněna, aby ta mrzutá záležitost již jednou se ukončila, neboť dle znění dopisu Martinelliho zdá se, jakoby chtěl obnoviti pri o násilí a pych, která možnost v nálezů druhé instance ponechána jest straně protivně proti nám; znění zaslané kvitance jest však takové, že se vzdávají každé další akce. Při obnoveném procesu povstaly by nové výlohy přesahující oněch 100 fr. a při úřední likvidaci nemůže se také věděti, přidá-li neb ubere nám soudce; k tomu ještě musel by regent Malenovský osobně býti v Brně přítomen, což zase s velkými výlohami jest spojeno. Proto dá-li p. hrabě Zikmund svůj souhlas k vydání oněch 100 fr., ať se hned odvedou a zaslaná kvitance ať se doslovně opiše a odešle (orig. něm.) VIII. 588.

1711 leden 14. Fr. Vols, regent Rottalský, píše Dru. Martinellimu do Brna: Rozhodnutí J. M. pí. hraběnky zaslal jsem i s návrhem kvitance 31. prosince minulého roku účetnímu k dodání p. hraběti z Lichtenšteina, a denně očekávám konečnou resoluci. Dle Vašeho dopisu ze dne 10. t. m musel se při účtování o vyrovnání v Holešově stati omyl, neboť škody a výlohy ze zameškání, jaké se z protivné strany činily, byly umluveny na 387 fr. 9 kr., k tomu připočteny výlohy, komisi 295 fr. 46 kr., pro advokáta 150 fr., kterému však jen 100 fr. povoleno, a agentovi, kterému nic nepřiznáno, přece prozatím 60 fr. postaveno, což celkem činí 892 fr. 55 kr.; od toho odčítati se musí 14 fr. 30 kr., žádaných za obmeškání roboty a hospodářství tří uvězněných Malenovských poddaných; neboť dle rozhodnutí druhé instance ruší se vzájemně obapolné uvěznění poddaných, zůstává proto 878 fr. 25 kr.; z těch jste při porovnání dle Vašeho vlastního přiznání ještě 10. t. m. odpustil 278 fr.; proto zůstává jen 600 fr. 25 kr. Soudní útraty, v nichž zahrnuto i 100 fr. 45 kr. za nález II. instance, obnáší dle Vašeho dopisu i dle likvidace

z Malenovic mi poslané 1181 fr. 45 kr.; celkový požadavek byl by tedy 1782 fr. 10 kr. Nyní ještě dle Vašeho dopisu ze dne 10. t. m. 80 fr. slušně odpouštíte, proto zůstane při obnosu 1700 fr., v Holešově umluveném, is palmare pro advokáta 100 fr. (přep. něm.) VIII. 589.

1711 leden 17. Vídeň. Regent Fr. Vols účetnímu Borovému do Holešova píše že se očekává jen resoluce p. hraběte Zikmunda o něch 100 fr., které Martinelli více požaduje, paní hraběnka jest úplně rozhodnuta vyplatiti je, protože to přece jen malíčkost, bude-li jen kvitance dle žádosti napsána. Z opisu kvitance na 12.000 fr. seznal dostatečné důvod k placení, což se vlastně chtělo věděti, neboť z účtu nebylo lze to poznati. Doporučuje mu záležitosti sirotků (orig. něm.) VIII. 590.

1711 leden 18. Holešov. V. X. Borový Bylanskému, regentovi Malenovskému, že pí. hraběnka jako poručnice na Napajedlich a Kvasicích na uznání prokázaného dobrého sousedství se strany pana hr. z Lichtenšteina se rozhodla k zaplaceným již 1600 fr. vyplatiti ještě 100 fr., celkem tedy 1700 fr., a nařídila mu přijati kvitanci sepsanou dle návrhu do Vidně zaslaného. Poněvadž však tato kvitance, dle sdělení z Malenovic ze dne 6. t. m., byla Martinellimu do Brna zaslána, a snad posud u něho se nalézá, žádá Borový regenta Bylanského, by ji od Martinelliho zase vyžádal do Malenovic a poukázal vyplatiti oněch 100 fr. p. hraběti Josefovi, který tyto dny pojede do Vidně. Borový za to vyžádá si od hraběte Josefa kvitanci na 1700 fr., jako srážku z dluhu za p. hrabětem z Lichtenšteina, kterou přinese do Malenovic a za kvitanci Lichtenšteinskou ji vymění. Žádá konečně, aby regent Malenovský sám napsal koncept na kvitanci, kterou má hr. Josef z Rottalu podati (přep. něm.) VIII. 591.

1711 leden 18. Malenovice. Bylanský odpovídá Borovému, že Martinelli obdržel, jak již bylo sděleno, plnou moc k provedení úplnému, tedy také k přijetí zbytku hotových peněz na umoření dluhu hraběte Josefa z Rottalu, proto oněch 100 fr. ať se odvede jen Martinellimu a od něho obdrží se kvitance správně vyhotovená. Naproti tomu odevzdá on zbytek, komu patří, a vyzdvihne si obligaci i s kvitanci právoplatně vyhotovenou a tak obapolné provedení stane se najednou. (orig. něm.) VIII. 592.

1711 leden 20. Holešov. Účetní Borový píše Martinellimu do Brna, že pí. hraběnka se rozhodla k zaplaceným již 1600 fr. splatiti ještě 100 fr. žádaných; jeho stav mu však cestování nedovoluje, proto miní je odevzdati panu hraběti Josefovi z Rottalu proti prozatímnému potvrzení, toto potvrzení zašle pak jemu do Brna. Žádá však, aby

mu byl dříve poslán opis Lichtenšteinské kvitance na 1700 fr., aby se mohl přesvědčiti, že jest dle přání pí. hraběnky-poručnice sepsána, neboť jinak zůstalo by vše in statu quo a on musel by od hr. Josefa z R. oněch 1700 fr. pro sirotčí kasu žádati zpět. (přep. něm.) VIII. 593.

- 1711 leden 21. Videň. Frant. Vols sděluje Borovému, že obdržel prozatímný výpis o hotovosti v sirotčí kase Napajedelské i přepis dopisu Malenovského regenta na Borového, z něhož vysvítá, že vinu dopuštěné chyby svaluje jeden na druhého a třetí musí za to trpět; rád slyší, že oddělení má se již stati; kdyby jenom již bylo skončeno! Řezníci holešovští do Vídně již přišli, ale u něho se ještě nepřihlásili (orig.něm.) VIII. 594.

- 1711 leden 21. Brno. Martinelli píše Volsovi, že hrabě Filip z Lichtenšteina poslední poštou mu sdělil „jestli ex parte liquidata expensarum nomine 1700 fr. absque advocato zaplatiti se zdráhají, ihned bez prodlení vésti exekuci, což dříve, než svému principálovi podá konečnou resoluci, chtěl oznámiti.“ (přepis něm.) VIII. 595.

- 1711 leden 22. Malenovice. Kvitance: Já Filip Pavel, sv. říše řím. hrabě na Lichtenšteinu atd., dědičný zemský hofmistr v Elsasku, potvrzuji a vyznávám jménem vlastním i jako poručník za sebe, své dědice a potomky, mocí této kvitance přede všemi, zvláště tu, kde toho potřeba bude, že vysoce urozená paní, pí. Anna Markéta odovělá hraběnka z Rottalu, rozená hraběnka z Herberštejna, jako poručnice svěřených jí sirotek po Frant. Vilémovi hr. z Rottalu, mně jakožto t. č. vrchnosti Malenovské i mým poddaným všecky škody, zameškání, soudní, komisní a jiné útraty, jakby koli jmenovány býti mohly, které mně a mým poddaným Malenovským za spáchané násilnosti v příčině louky u rybníka Trestného ležící a tak zvané Fortášovské zahrady, a co všecko s tím souviselo, dne 6. září 1708, recesem král. úřadu zemského hejtmanství a následujícím J. C. Veličenstva rozhodnutím druhé instance přiřknuty byly, dnešního dne obnosem 1700 fr., na kterém jsme se pro udržení dobrého a spokojené o sousedství v dobrotě ústně společně porovnali, v hotovosti a úplně vyplatiti dala, které jsem také načítané (— v hotovosti) aniž by krejcar chybil, úplně a správně přijal a nemám v příčině zmíněných škod, zameškání a útrat na pí. hraběnce z Rottalu, jako poručnici, ani na jejich sirotcích jí svěřených, jejich dědicích a potomcích ani sám. ani jako poručík, ani jménem poddaných svých, čeho hledati neb požadovati, aniž k tomu oprávněn jsem .. atd. (přep. něm.) VIII. 596.

- 1711 leden 22. Brno. Martinelli Borovému posílá přepis kvitance, kterou jeho principal tak a nejinak sepsanou míti chtěl, a že z 1700 fr. neupustí ani krejcaru; měl nařízeno pro případ, že by se zdráhali zaplatiti scházejících 100 fr., hned exekuci vésti. Žádá odpověď (or. něm.) VIII. 597.
- 1711 leden 24. Vídeň. Fr. Vols sděluje (Borovému), že hr. Zikmund z Rottalu dal svolení k vydání 100 fr., na úplně uspokojení hr. z Lichtenšteina (orig. něm.) VIII. 598.
- 1711 leden 27. Holešov. Borový odpovídá Martinellimu na dopis ze dne 22. t. m., že k doplnění nároků Malenovské strany vydal 100 fr. hraběti Josefu Rottalovi s podmínkami, o nichž již 20. t. m. psal, z kasy Napajedelské dne 13. t. m.; kvitanci na ně podržel si v rukou. Poněvadž však kvitance Lichtenšteinská zní jinak, očekává z Vídně dalších rozkazů, má-li a kdy od hraběte Josefa z Rottalu anticipato přijatých 1700 fr. žádati zpět (orig. něm. na II. listu dopisu Martinelliho ze dne 22. t. m.) VIII. 599.
- 1711 leden 27. Vizovice. Jiří Ant. Petřvaldský žádá od Napajedelského hejtmána vrácení uprchlého Jana Poláška, sirotka po Martinu Poláškově, z dědiny Lutonína poddaného panství Vizovského, jenž v Topolném se zdržuje (orig. něm.) VIII. 600-
- 1711 leden 28. Fr. Vols píše Borovému do Holešova, že hraběnka ponechala hraběti Zikmundovi rozhodnutí, je-li strana Napajedelská zněním kvitance před budoucími nároky se strany Malenovské dostatečně pojištěna, aby mohla žádaných 1700 fr. bez obavy vydati. Je-li tomu tak, pak musejí vydati nejen kvitance, ale taxovní cedulky a všechny jiné důkazy způsobených škod, výloh a zameškání. Kvitance pošle také p. Beckherovi, aby o ní svá mínění pronesl. Co se týče měsíčních účtů z minulého roku z panství Napajedelského, jsou tyto s jinými spisy v truhlici pí. hraběnky na Kvasicích uschovány a nemohou být před jejím návratem vydány. Ohledně vlny má Kolman jeho resoluci, kterou mu dal již před odjezdem do Vídně, toho znění: Nemůže-li ji dostatečně zaručiti, má se mu vlna na 3 roky v ceně 30 fr. za cent ponechat jako půjčená, zaplatí-li hotovými, dostane ji cent za 26 fr. (orig. něm.) VIII. 601
- 1711 únor 4. Vídeň. Týž Vols sděluje Borovému: Poněvadž dobré zdání ani od p. hr. Zikmunda ani od p. Beckhera nedošlo, přednesl tuto záležitost referendáři p. z Freyenfelsu, který pí. hraběnce nejen v této, ale i v jiných záležitostech služby své nabídl, a ten se vyjádřil, že neuznává za prospěšno vydati peníze za kvitanci, v níž není obsaženo vzdání se všech nároků a činů. K urychlení přátelského toho porovnání dopíše p. z Freyenfelsu dnes p. hraběti z Lichtenšteina; proto oněch 1700 fr. může zatím zůstat v rukou p. hraběte Josefa z Rottalu a celá ta záležitost in statu quo. Totéž píše Martinellimu (orig. něm;) VIII. 602-

- 1711 únor 11. Brno. Martinelli píše (Borovému?), že snad Bystrický úředník, který u něho byl, donesl mu ústní zprávu o oněch 1700 fr., které p. hraběti Josefovi byli vyplaceny. Když dle dopisu regentova má to při 1700 fr. zůstat, bylo by velmi potřebno, aby kvittance na odvedených 1700 fr. byla mu zaslána, aby záležitost s p. hr. Josefem z Rottalu byla skončena, a aby dědicové Lichtenšteinsti, kteří mu již před několika týdnů zaslali onen zbytek, jenž doplatiti přijde ještě hr. Josefovi z Rottalu a z něhož i úroky budou muset platiti, dalších škod byli zbaveni. Jeho principál není nenakloněn porovnání, ale on sám, Martinelli, rád by věděl, jakého obrázku se mu za to dostane (orig. něm.) VIII. 603.
- 1711 únor 18. Vídeň. Frant. Vols píše (Borovému?), že již 4. t. m. dopsal Martinellimu; když p. hr. z Lichtenšteina, jak z návrhu jeho kvittance souditi lze, se domnívá, že může ještě další nároky činiti na přiznané škody, soudní a jiné útraty, pí hraběnka však nechce jen částečné, nýbrž úplné ukončení celé té záležitosti, proto její přátelsko sousedské mínění jest, aby p. hr. z Lichtenšteina sdělil jí své další nároky, které na základě nejvyššího rozhodnutí míti se domnívá, aby se mohly do přátelské likvidace zahrnouti, by se mohlo o nich jednati, vše jedním rázem odstranili a tak dobré sousedství obnoviti. Sdělil prý dále, že oněch 1700 fr., hraběti Josefovi vyplacených, může zůstati v jeho rukou, ale ne, že musí. Martinelli nikdy s námi upřímně nesmýšlel, všude nás chce podvésti a tak i nyní, když žádá, aby se mu zaslala kvittance na 1700 fr., která se mu však nesmí vydati dříve, dokud nestalo se porovnání ve všem s hrab. z Lichtenšteina; Hraběti Josefovi málo na tom záleží, dostane-li peníze od nás, či od hraběte z Lichtenšteina, jen když je dostane. Na toto psaní nedostal ještě od Martinelliho odpovědi. Žid Kolman dopsal mu dnes, že chce zakoupiti na dluh na 3 léta 50 centů vlny po 30 fr., ale pí. hraběnka nechce takové podmínky přijati, nýbrž chce, aby složil 400 až 500 fr., a ostatní aby dostatečně zajistil (orig. něm.) VIII. 604.
- 1711 únor 18. Vídeň. Týž témuž (na malé cedulce přiložené k dopisu) sděluje, že může Martinellimu slibiti obrázek přiměřený jeho námaze, a tu ukáže výsledek (orig. něm.) VIII. 605.
- 1711 únor 20. Olomouc. Filip hr. z Lichtenšteina odpovídá rytíři Freyenfelsovi na jeho přimluvu za pí. hraběnku z Rottalu, že učiněné narovnání v Holešově na 1700 fr., které jeho Brněnský splnomocněný advokát jen s výslovnou podmínkou jeho potvrzení uzavřít směl, pro zachování další harmonie a dobrého sousedství již potvrdil, a že kvittance na obdržení smlouvaného obnosu, i odřeknutí se všech dalších nároků na náhradu jemu přiřknutých škod a výloh, paní

hraběnce již jsou odeslány a teď jenom na ní záleží, by mu je k podpisu zaslala, čímž by ta záležitost konečně byla ukončena (přepis něm.)
VIII. 606.

1711 březen 3. Holešov. Borový sděluje regentovi Volsovi do Vídně, že jeho psaní ze dne 18. února, praes. 21. února, dal přečísti hraběti Zikmundovi z Rottalu, který se pak vyjádřil, že nerad slyší o tom, že naše strana chce o dalších nárocích hraběte Lichtenštejna jednati; nebot následkem toho bude se Martinelli o nás domnívati, že uznáváme násilí, a přece jsme je vždy popírali a posud ani nejmilostivějším rozhodnutím nebyli jsme odsouzeni. Dává tu radu, aby se s tím příliš nespíchalo, ale čekalo, co Martinelli odpoví a jaké další domnělé požadavky hraběte Lichtenšteina učiní. O těchto třeba potom opatrně uvažovati, následkům naší straně z toho hrozícím předejiti a pokutám se vyhnouti [NB. Rozdělení dědictví jest vypracováno a tyto dny hraběcí milosti odevzdáno; bude-li schváleno či opravováno (jest to dílo obšírné), o tom očekává dalších milostivých rozkazů] (přepis něm.)
VIII. 607.

1711 březen 3. Holešov. Týž témuž v P. S. sděluje své mínění, že jest dobře, že mají v záležitosti Malenovské za prostředníka J. M. p. z Freyenfelsu, ale nemělo by se mu mnoho svěřovati, nebot zasedá v král. instanci a jest zavázán šetřiti zájmů král., proto nezdá se jistým, aby nám radil (přepis něm. na zvláštní cedulce) VIII. 608.

1711 březen 7. Vídeň, Fr. Vols píše Borovému: Martinelli nám oběma se zmínil, že jeho principál dle svého náčrtku, n ne dle našeho, dá kvitanci napsati, protože náš návrh obsahuje mnohé věci, o kterých při narovnání v Holešově řeči nebylo. Když nyní pí. hraběnka i p. hr. Zikmund přátelského narovnání dojeti chtějí, a ono při takovýchto okolnostech docíleno by ti nemohlo, proto abych překážky odstranil, navrhl jsem pí. hraběnce aby si vyžádala od strany protivné oznámení požadavků, jakých ještě na základě nálezu míti se domnívá; v tom nemůže býti pro naši stranu nic úskočného ani závazného; nebot „quod est in conditione, non est in obligatione et pendente coaditione nihil est in re“. Nesmí se také zaměňovati publicum cum privato! Porovnali-li jsme se s Lichtenšteinem ve všem, co mu bylo přisouzeno, nestáváme se tím vinnými nějakého veřejného násilí; vždyť v případě spáchaného pychu a bezprávi musí každý, i bez spáchaného násilí veřejného, spravedlnosti zadost učiniti; a toto zadost učinění jest hr. Lichtenšteinovi v II. instanci přiřknuto, což on i bez našeho připomenutí dobře ví. Co se týká přenáhlení: nejsme to my, nýbrž protivná strana, která nutká nás k ukončení té záležitosti, jak to z dopisu Martinelliho ze dne 21. ledna vysvitá, kde hrozí pro případ nezaplacení 1700 fr. neprodleně věsti exekuci, což by lehce provéstí mohl, nebot exekutionales má dávno v

rukou, obdržel je za času trvání apelace; tím by nám nejen větší výlohy, ale i mnoho práce a mrzutosti způsobil. Že přijat byl p. z Freyenfelsu za prostředníka, to schválil pí. hraběnce p. hr. Zikmund sám, vždyť dle Vašeho dopisu ze dne 24. února p. hr. se vyjádřil:

„p. Freyenfels jako prostředník může nám dobré služby prokázati“. Ponechávám všecko k dalšímu uvážení p. hr. Zikmundovi a očekávám dalších rozkazů. Od Martinelliho odpověď nedošla, (orig. něm.) VIII. 609*

- 1711 březen 17. Malenovice. Filip hr. Lichtenšteina sděluje rytíři z Freyenfelsu, že jest ochoten změnití znění kvitance v tom smyslu, že se vzdává všech dalších kroků jemu v nejmilost. resoluci ponechaných, jestli se paní hraběnka k vůli zachování dalšího pokoje a oboustranné svornosti vzdá a odřekne přisvojení (sporné louky a zahrady) at cestou obyčejnou, neb cestou práva (přepis něm.) VIII. 610.

- 1711 březen 21. Vídeň. Frant. Vols zasílá Borovému přípis y hr. Lichtenšteina ze dne 20. února a 17. března (pod č. 606. a 610 zde uvedené), aby se k rozkazu pí. hraběnky podaly hraběti Zikmundovi, aby jí svou radou a dobrozdáním svým byl nápomocen, má-li se za nabízenou renuntiaci všech dalších kroků ze strany Lichtenštejnské vzdáti beze škody a újmy possessorii ordinarii et petitorii se strany její, a tak záležitost tu ukončiti, čili kvitanci protivnou stranou navrženou na 1700 fr. za přisouzené škody a výlohy přijati a oběma stranám další kroky volné ponechati ?

Dále sděluje Vols, že ze zaslaného dne 17. t. m. seznal, jakou cenu mají movitosti obou panství a jaké jsou příjmy z panství Kvasického. Paní hraběnka sama co nejvíce posud naléhala, aby komise na rozdělení panství se ustanovila, a její dotyčná žádost na král. tribunál byla poslední poštou odeslána p. Beckerovi, který jakožto fiscus ničeho již pod svým jménem nepodává (orig. něm.) VIII. 611.

- 1711 březen 25. Brno. E. Jan Becker dává radu (Volsovi?), aby pí. hraběnka jako poručnice vzdala se práva přisvojovacího ohledně sporné louky, ale nároků na zahradu Fortašovskou aby se nevzdávala, nýbrž sirotkovi zachovala nálezem ponechané possessorium ordinarium et petitorium, proto aby přijala jednoduchou kvitanci na 1700 fr. dle narovnání, a další kroky sobě i protivné straně ponechala. Jaké pak mohou býti nároky protivné strany! (Přepis něm.) VIII. 612

1711. březen 31. Holešov. Z rozkazu hraběte Zikmunda sděluje (Borový) Volsovi do Vídně, že se pí. hraběnka jako poručnice nemá vzdáti na žádný způsob (possessoria) práva držby, a aby kvitanci na 1700 fr. se všeobecným vyjádřením, že hr. Lichtenštejn vzdává se dalších nároků, od tohoto přijala. Poněvadž o držbě nemůže se stati žádné porovnání, zůstane rušená držba povždy spornou, budou se z obou stran činiti pokusy přivlastniti si ji, jemuž předejiti má strana Napajedelská. Dopisovatel podává také své mínění: Dostaneme-li takovou jen jednoduchou kvitanci od hr. Lichtenštejna, budou Malenovští později míti více příčin, aby nás o vyrovnání žádali, o čemž však při schůzce více ústně. (P. S. na zvláštním lístku: Také J. M. hr. Zikmund oznamuje nepouštěti se s referentem (Freyenfelsem?) příliš daleko a nedůvěřovati mu tolik, ale zacházeti s ním opatrně, neboť hledá svého a jednoho vyššího pána prospěchu a chce nás svést k vysokému honoráři. To jen sub rosa!) (Přepis něm. VIII. 613.
1711. duben 4. Vídeň. Fr. Vols oznamuje Borovému do Holešova, že Becker jako fiskus nemůže zastupovali strany, ale v případech pochybných možno přece u něho hledati rady a proto pí. hraběnka na jeho žádost ponechala mu roční jeho plat i pro tento rok jakožto svému konsulentovi. O Buchlovských sporných hranicích lesních nemůže se před příjezdem pí. hraběnky jednati. — Jako odpověď na dopis ze dne 31. března sloužijí to, že pí. hraběnka ponechává přijetí kvitance na 1700 fr. aniž by se vzdala dalších nároků dle rozhodnutí hr. Zikmunda (orig. něm.) VIII. 614.
1711. duben 11. Vídeň. Týž témuž píše, aby hraběncinu resoluci o přiznaných škodách a výlohách dodal do Malenovic, kvitanci na 1700 fr. odtamtud přijal a listinu likvidační do Vídně pí. hraběnce k podpisu zaslal, aby záležitost ta byla jednou ukončena (orig. něm.) VIII. 615.
1711. duben 12. Holešov. Borový píše Volsovi do Vídně, že čenichá již, co zamýšlejí Malenovští, totiž: 1. Fortašovskou zahradu přivlastniti si dědičně. 2. Zbaviti se servitutů starých, jako vodu vésti od mlýna Malenovského do rybníka Trestného, struhu ciditi, která na 900 sáhů jest dlouhá, též stav a stoky, kterými voda do struhy vede a které sami postaviti a v dobrém stavu udržovati povinni jsou, se zemi srovnali aneb zničili a tak servitutů se zbaviti. 3. Naše nároky na náhradu za to, že povinnosti svých ohledně tohoto servitutů nekonali, zmařiti. 4. Poněvadž panství Napajedelské má právo malý mlýn „Kozinec“ u luk sporných, jakož i stav v řece Dřevnici u zahrady Fortašovské, jichž obou základy posud lze nalézt, zase vystavěti a poněvadž stav ten Dřevnici zdvihá tak, že je-li vysoká,

vyhlává se na Malenovské louky a zahrady, proto radí se Malenovští, jak by toto naše gruntovní právo mohli zničit. P. S. Naše nároky jsou tu závažné a proto Malenovští mlčky je chtějí pominouti. (Přepis něm.) VIII. 616.

1711. duben 18. Vídeň. Frant. Vols Borovému do Holešova oznamuje, že Napajedelskou příležitostí dostal již dílčí projekt, který musí přečísti, aby mohl informovati pí. hraběnkou. — O Malenovských záležitostech

možno bude ústně mluvíti více. — Jeho C. K. Veličenstvo, náš nejmilostivější zeměpán onemocněl 8. t. m. na dětské osýpky a včera, t. j. 17. mezi 10. a 11. hod. ráno zesnul v Pánu. Jaké tento nenadálý a smutný případ v nynějších zmatených časech bude mít následky, těžko říci; doufá v Boha, že všecko k našemu dobru obrátí (orig něm.) VIII. 617.

1711. duben 23. Holešov. Borový píše Martinellimu do Brna, že z rozkazu pí. vdovy hraběny z Rottalu jako poručnice, aby, poněvadž dosud s Malenovskými ve vyjednávání korespondenci vedl, také hraběcí Lichtenštejnskou kvitanci o zaplacených 1700 fr. dle zaslaného návrhu jemuž několik slov o škodách a výlohách by se přidali mělo, zároveň i likvidaci in duplo napsanou vyzdvihl a likvidaci pí. hraběnky do Vídně zaslal k podpisu. (Přepis něm.) VIII. 618.

1711. duben 23. Brno. Martinelli odpovídá, že kvitanci očekává a pošle pak spis přátelské likvidaci a pokračuje: Naše úmysly se snad zdaří, spojí-li se se mnou p. Nass a on to jistě učiní; pak bychom se spokojili oba s tím, co se zde zaplatilo p. Beckrovi. Spojil se již p. Nass s p. Beckerem, zástupcem hr. Salma, s p. Fuchsteinerem, zástupcem pánů Walldorfských, s p. Schellenbergerem, zástupcem Furstenbergských pánův, a se mnou jako zástupcem města Meziříčí. Snad bylo by to vhod i její hr. milosti, neboť bylo by o její záležitosti postaráno i v nepřítomnosti jednoho neb druhého (advokáta). Rekomanduji tuto věc vaši osvědčené zručnosti! (Orig. něm.) VIII. 619.

1711. duben 25. Vídeň. Fr. Vols sděluje Borovému do Holešova toto: Poněvadž v kvitanci o škodách, zanedbání i o soudních a komisních výlohách panství Malenovskému a jeho poddaným zmínka se činí, mělo by se ještě přidati: „které mi a mým Malenovským poddaným na základě atd. jsou přiznány“, a dále „tak že ani já, ani moji poddaní dalších nárokův, ani těch nejmenších, na zmíněné škody atd. nemáme“. Co se týká advokáta, jest známo, že pí. hraběnka neučiní ničeho, co by bylo proti zájmům ostatních panů, proto bylo by dobře, kdyby se zmíněný advokát přihlásil slušně i u p. hraběte; souhlas z naší strany nebude pak scházeti (orig. něm.) VIII. 620.

1711. květen 27. Vídeň. Borový sděluje komornímu prokurátorovi Beckerovi z Vídně do Brna, že dle rozkazu pí. hraběnky z Rottalu ze dne 11. dubna z Vídně do Holešova mu dodaného, žádal vydání přátelské likvidace od Lichtenštejnského mandataru p. Martinelliho, by ji mohl pí. hraběnce k podpisu do Vídně zasiati; dostal však od něho 13 května odpověď, že tuto likvidaci poslal jemu, p. Beckrovi, a od něho aby si ji vyžádal. Poněvadž pí. hraběnka jako poručnice na svém úmyslu dosud trvá, aby likvidace in duplo byla napsána, a jeden exemplář kvitanci Lichtenštejnské přiložený zůstal v našich rukách, proto žádá, aby p. Becker likvidaci od Martinelliho obdrženou nejbližší poštou do Vídně zaslal, poněvadž pí. hraběnka s p. Zikmundem, který ve Vídni ještě se zdržuje, chce se poraditi a pak náčrtek likvidace a kvitance vzíti s sebou na Moravu (konc. něm.) VIII. 621

1711. červenec 17. Vídeň. Testament J. V. Kníž. M. p. Jana Adama, knížete z Lichtenštejna, vladaře domu Lichtenštejnského v Mikulově, ve Slezsku v Opavě a Krnově vojvody, rytíře zlatého rouna, J. C.. Velič. skutečného tajného rady etc.: Uváživ nejistotu hodiny smrti a obávaje se odvolání z tohoto světa bez učiněného pořádku, zejména proto, že nemá mužského potomka vlastního, ač i pro ten případ jest o nástupnictví postaráno spolkem dědičným a smlouvou rodinnou z roku 1606, J. C. V. Rudolfem II. r. 1607 potvrzenou, která prvorozenství domu Lichtenštejnského ustanovuje; jsou zde však ještě statky, které jeho předkové neb on sám přikoupili, jež jsou mimo to nástupnictví prvorozeného domu Licht., o kterých on sám má právo buď za živa neb na smrtelném loži rozhodovati, proto ustanovuje:

1. Aby pochován byl po katolicku v kostele Matky Boží ve Vranově, knížetem Maxmiliánem z Licht, založeném: dědicové jsou povinni za jeho duši - dáti 10.000 mši svatých sloužiti a 5000 zl. rozdati mezi chudé.

2. Dědicové panství Kostelce, Škvorce a Ouřinovsi v Čechách budou dávat ročně po všechny časy 1500 zl., dědicové Hrádku Červeného (Rottenhaus) v Čechách též 1500 zl., dědicové Lanškroun v Čechách též 1500 zl.; dědicové panství Hodonína na Moravě též 1500 zl., dědicové Šternberka na Moravě 1500 zl. a dědicové Břeclavy na Moravě 800 zl., dohromady 8300 zl., z nichž polovička odevzdá se klášterům, jmenovaným panstvím nejbližším na mše sv. za +členy rodiny Licht., druhá polovice rozdělí se mezi domácí chudé poddané na modlení. V případě nekonání této povinnosti toho kterého panství jsou faráři oněch osad a obce jménem svých chudých oprávněni vymáhati toho platu případně i exekuci. Držitel panství může se však složením kapitálu z povinnosti té vykoupiti.

3. 10.000 zl. odkazuje domu chudých ve Vidni, v němž ranění a vysloužilí vojáci chováni bývají; po 10.000 zl. farnímu kostelu sv. Štěpána, kostelu u Šotův a kostelu u sv. Michala ve Vidni na záduší v den jeho úmrtí.

4. Dědicové mají z pozůstalé hotovosti 30.000 zl. věnovat! na vystavění kapucinského kláštera v Lanškroně; nebylo-li by možno tam, tedy někde na Moravě.

5. Lenní knížetství Opava a Krnov, na Moravě panství Mor. Třebová, Zábřeh, Šilperk, Glashütte, Šumperk a Goldštýn ponechává k nástupnictví dle způsobu lén, jak to listiny investiturní ustanovují, zejména listina ze dne 20. prosince 1684: Feldsberg a Baumgarten v Rakousích, Plumlov, Prostějov a Lednice na Moravě případnou dle dědičného spolku, císařem Rudolfem II. r. 1607 potvrzeného, jako lenní statky tomu, jenž po jeho smrti prvorozenství domu Lichtenštejnského nastoupí a tím jest.

6. p. Antonín Florian sv. říše římské kníže Lichtenštejn z Mikulova, vévoda Slezský v Opavě a Krnově, hrabě z Rittburku, rytíř zlatého rouna, J. C. V. skut. tajný rada a nejvyšší hofmistr J. Kr. V. Španělského. Za dědice ostatních statků ustanovuje na 1. místě trk syny pozůstalé po p. Filipovi Erasmu říš. knížeti z Lichtenštejna, hraběti z Rittburku, totiž nejstaršího Josefa Václava Vavřince, prostředního Emanuela a nejmladšího Jana Antonína; a na II. místě pět svých dcer: Marii Alžbětu vdovu, rozenou kněžnu z Licht., Antonínu, provdanou hraběnkou ze Zobor, rozenou kněžnu z Licht., Gabrielu, Terezii a Dominiku, všechny kněžny z Licht.

7. Josef Václ. Vavř. nejstarší syn knížete Filipa dědí svobodně hrabství říšské a panství Vaduzské v ceně 290.000 zl., pak říšské panství Schellenberské. r. 1699 za 115.000 zl. koupené, a kapitál 250.000 zl. s takovým ustanovením, že po smrti jeho zdědí všechno to jeho nejstarší syn a po něm zase nejstarší toho syn, dokud jsou mužští potomci. V nedostatku mužských potomků linie Josefovy spadne vše na prostředního syna knížete Filipa, na Emanuela a jeho mužské potomky, v nedostatku potomků mužských linie Emanuelovy připadne vše nejmladšímu synu Filipovu, Janu Antonínovi a jeho potomkům mužským; v nedostatku potomků Jas Antonína spadnou všechny statky na knížete Antonína z Lichtenštejna mužské potomky, vždy dle prvorozenství.

8. Emanuel, prostřední syn kn. Filipa, obdrží všechny domy v Menším Městě Pražském a statek Roztoky se všemi příkoupnými osadami; umře-li bez potomků mužských, připadne to jeho nejmladšímu bratrovi Janovi Antonínu.

9. Jan Antonín, nejmladší syn kn. Filipův, obdrží panství Lanškroun a Lanšberk; umře-li bez mužských potomků, nastoupí po něm prostřední bratr Emanuel se svými potomky.

10. Panství v Rakousích, Weissenburg a Kirchberg od hr. Theodora

ze Sinzendorfu 19. dubna 1703 koupené za 200.000 zl., poroučí prostřednímu synu kn. Filipovu, Emanuelovi, rovněž i od hr. z Kounic dne 23. dubna 1694 za 115.000 zl. koupeny dům, na náměstí k sv. kříži, se zahradou a pomerančovnínou v Rosavě ležící, dále pivovar v Lichtenthalu, s tou však podmínkou, že manželka zůstavitelova, .kněžna Erdmunda Terézia Maria, rozená hraběnka z Ditrichštejna, pro případ vdovství v tom domě ve Vidni i se svými posud neprovdanými dcerami, Gabrielou, Terezií a Dominikou, své bývání stavu svému přiměřeně míti bude.

11. Na toto panství v Rakousích ležící substituje Emanuelovi pro případ jeho úmrtí: a) jeho mužské potomky dle prvorozenství, b) nejmladšího jeho bratra Jana Antonína a tomu zase c) nejstaršího bratra Josefa Václ. Vavřina a tomu opět d) mužské potomky své sestry paní Eleonory vévodkyně na Krumlově, kněžny z Eggenburku, rozené kněžny z Lichtenštejna a to ty potomky, které má se svým manželem p. Janem Seyfridem, vévodou z Krumlova a knížetem z Eggenburku; a těm zase substituje e) mužské manželské potomky pí. Maxmiliány hraběnky z Rottalu, rozené kněžny z Lichtenštejna, a jejího manžela p. Jana Zikmunda hrab. z Rottalu na Holešově, Bystřici a Ejvanovicích, a konečně těm zase substituje f) p. Hartmana, knížete z Lichtenštejna a jeho mužské potomky. Tento jako poslední substitovaný bude moci se statky těmi a movitostmi v Rakousích jako se svým vlastnictvím (allodem) nakládati svobodně.

12. Josefovi Václavovi Vavřincovi, nejstaršímu, poroučí dále domy v Panské ulici ve Vidni a malý, tak zvaný Friedrichovský dům vedle obydlí Lichtenštejnského, s takovou substitucí, že v nedostatku mužských potomků případnou na nejmladšího jeho bratra Jana Antonína a jeho potomky a v nedostatku těchto na p. Hartmana, knížete z Lichtenštejna.

13. Moravské statky: panství Pozořice, Bučovice a Nový Hrad, které Maxmiliánem, knížetem z Lichtenštejna, vévodou Opavským a Krnovským, otci testatorové Karlu Eusebiovi testamentárně 29. dubna 1641 na způsob svěřenský se substitucí linie Gundakerovy byly zanechány, rozděluje mezi tytéž syny Filipa z Lichtenštejna, protože jsou z Linie Gundakerovy, takto: Nejstarší Josef Václ. Vavř. obdrží Bučovice k nimž přidává Trnávku u Mor. Třebové.

14. Panství Pozořice a Nový Hrad obdrží prostřední syn Emanuel. Oběma těmto bratřím poroučí domy své v Brně. Emanuel může si voliti, který z nich si přeje.

15. Panství Břeclavu, jeho otcem Karlem Eusebiem 5. listopadu 1638 od barona Kühna zakoupené, zůstane všem třem synům Filipovým s povinností, by od zemepána vymohli si konsens učinili z něho fideikomis pro prvorozeného z nich, začínajíc Josefem Václ. Vavř.,

po vymření jeho linie spadne na Emanuele a jeho potomky a po nich na Jana Antonína s potomky. Kdyby svolení ke zřízení fideikomisu nebylo uděleno případně panství dcerám testatorovým jako alod. Ony také hned po smrti testatorově mají jej spravovati až do povolení konsensu.

16. Hřebčinec a všecky koce poroučí nejstaršímu Filipovu synu Josefovi Václ. Vavř. s podmínkou, kdyby je prodati chtěl, mají jeho mladší bratři Emanuel a Jan Ant. právo předkupu. Také musí vdově zůstavitelově, pokud zůstane vdovou, všecky koně dávatí bezplatně.

17. Všecky malby zůstanou Emanuelovi, prostřednímu z bratří, jako fideikomis na jeho domě u sv. kříže ve Vidni.

18. Všecky knihy a knihovny zůstanou také Emanuelovi S podmínkou v § 11. uvedenou; též vévodský klobouk po otci zděděný, diamanty a rubíny vykládaný, s týmiž výminkami.

19. Panství Lypto Uywar v komitatu Lyptavském v Uhrách, smlouvou 12. srpna 1702 nabyté, poroučí nejmladšímu synu Filipovu Janu Ant., kdyby v držení jeho chráněn nebyl, má dle této smlouvy dostati 129.800 zl. za ně.

20. Týž Jan Ant. obdrží dále vsi Rozstání. Otinoves. Hartmanice. Vankaus (sic!) a Svatonivky, Maxmiliánem knížete z Licht, od panství Rájeckého od panen sester Drnovských 28. září 1618 zakoupené, k tomu dvůr ve Velkých Slatěnicích. 12. června 1679 od Martina Gabriele a jeho manželky koupeny, a 2 svobodné dvory v Plumlově, 14. března 1681 koupené od Albrechta z Hrbotic, dvůr t. zv. Fantův a dvůr „baron Sedlnický“.

21. Všecko ostatní nemovitě zboží, jež tuto nebylo synům Filipovým poručeno, případně dědicům na druhém místě ustanoveným, totiž 5 dcerám zůstavitelovým rovným dílem.

22. Paní Maria Alžběta vdova, rozená kněžna z Licht., a pí. Antonína, provdaná hraběnka ze Zobor, rozená kněžna z Licht., obdrží panství Hodonín, od hrab. z Oppersdorfu koupené, a svob. dvůr ve Velk. Pavlovicích, 4. září 1693 od Matouše Isidora Zablatského zakoupený, o kterýžto podíl dědičný se dle práva zemského podělí tak, že starší sestra jej rozdělí a mladší jednu polovici si vyvolí.

23. Svobodná posud dcera Gabriela kněžna z Licht., dostane za dědičný podíl panství Šternberk s Karlovcem (Garlsperg) a Piňovicemi (Knibitz) od vévody z Oelsu a hraběte Strattmana koupené, pak panství Ousov (Aussee), které po matce zůstavitelově, pí. Anně kněžně z Licht., rozené Černožské z Boskovic, roku 1618

testamentárně jeho otci Karlu Eusebiovi připadlo.

24. Dcera Terézia kněžna z Licht., dostane panství Kostelec v království Českém, totiž statek Škvorec a Ouřinoves, od otce zůstavitelově r. 1666. vykoupené, a k tomu statek Čechy, od Jana Maxmil. svob. pána Skrbenského 17. ledna koupeny, i s t.zv. dvorem „Skrbenským“, v lednu 1688 získaným.

25. Nejmladší dcera Dominika kněžna z Licht, zdědí v království Českém panství Červený Hrádek, Blatno (Platten) a Udlice (Eydlitz), koupené 1707 od Zik. Valentina Hrzána hraběte z Harasu, a k tomu hutě rovněž od hr. Hrzána koupené; též panství Černou Horu, od babičky zůstavitelovy Anny kněžny z Licht., rozené Černohorské z Boskovic, testamentárně 1618 na otce jeho Karla Eusebia přešle: pak statek Vranovou Lhotu (Braun-Öhlhütten), od rytíře z Hornberka koupený a v Brněnském kraji ležící a od bratří Kosínských nabytý stateček Czertstein.

26. Hotových peněz zdědí pí. manželka zůstavitelova 50.000 říš. tolarů; ostatními hotovými penězi podělí se 3 svobodné dcery Gabriela, Terézia a Dominika rovným dílem.

27. Podobně všechna hotovost v důchodech na všech panstvích, jaká při smrti zůstavitelově nalezena bude, a všechny povinnosti za poddanými se nacházející i co na movitostech hospodářských v zásobě bude, má býti rozděleno mezi dcery a manželku.

28. Smlouva svatební ze dne 13. února 1681 má býti, pokud manželky se týká, zachována; má jí také ponecháno býti všechno, co za živa od manžela darem aneb pod jiným titulem obdržela, ať se to stalo ústně neb písemně.

29. Panství Judenau a Dittersdorf, od Jana Petra hr. z Wartenberka 14. května 1701 koupené, má pí. manželka do smrti své užívati a pak jedné z dcer poručiti. Kdyby se však provdala aneb zemřela bez posledního pořízení, připadne panství to všem 5 dcerám rovným dílem.

30. Klenoty, šperky a jiné skvosty zůstanou též doživotně pí. manželce, po smrti její však přejdou na 5 dcer: provdala-li by se však, podělí se jimi všechny dcery.

31. Všecko stříbro i stříbrná socha vydáno budiž pí. manželce s podmínkou jako u klenotů.

32. Čalouny, koberce, nebesa (baldachýn), židle, stoly, indiánské a jiné skříně, hodiny, zrcadla, stříbrné rámy, svícny jakož i obrazy nad dveřmi ve světnicích vyčalounovaných zavěšené a celou garderobu ve Vídni i ve Feldsberku se nacházející poručí manželce neobmezeně.

33. Aby pí. manželka svému stavu přiměřeně žítí mohla zavazuje zůstavitel své dcery, by jí dávaly ročně 12.000 zl., každá pátý díl z toho, a to půlročně napřed.

34. Tytéž dcery zaplatí hned po smrti otcově Karlu Schellenbergerovi, přísežnému advokátu zemskému v markr. mor. 10.000 zl. za prokázané služby jako zástupci zůstavitelovu.

35. Karlu Arnoštovi hr. z Rappachu, J.C.V. komorníku, dvornímu vojenskému radovi (General Feld, wie auch Obrist Land und Zeigmeister, Statt Gvardi Obrist Lieutenanten in Wien) odkazuje šlechtické sídlo a Bílý Dvůr (Edlsitz und Weissenhof) v Ober Kritzenborfu za Klosterneuburkem. od Claudia Karla 22. srpna 1700 za 35.000 zl. koupený, i se zásobou vína a s nádobami tam se nacházejícími.

36. Všecky, kteří v čas smrti zůstavitelovy v jeho službách buď u dvora neb při hospodářství budou a v tělesné poddanosti jeho se nacházejí, od nejvyššího až po hajné, vyjímaje šafáře a služebné ve dvorech hospodářských, sprostuje i s jejich ženami a dítkami této tělesné poddanosti a to na panstvích dle práva prvorozenství dědičných, jakož i na svěřenských a zpupných statcích.

37. Kdyby snad některý ze synů Filipa hr. z Licht., které v § 6. za dědice ustanovil, buď nepříznivými okolnostmi neb nepředvídanými nároky buď o část aneb o celý svůj podíl přišel, jsou ostatní dva povinni ze svých podílů mu to nahraditi; to však týká se jen panství v království Českém a v markrabství Moravském, nikoli oněch v Rakousích a Uhrách ležících.

38. Statky dcerám poručené zůstanou odloučeny od statků synům páně Filipovým poručených, proto dcery nikdy nemají vypomáhali svými statky oněm 3 synům, kdyby i o všechno panství přišli. Za to však mají si sestry vypomáhati vzájemně, kdyby snad na podíl jedné neb druhé nějaké nároky činěny byly, tak že když jedna z nich utrpí ztrátu na statcích, ostatní jí tu ztrátu nahradí ze svých podílů. Kdyby která o celý svůj podíl přišla, spojí se všechny statky ostatních sester, ať jsou v kterékoli zemi, v jeden celek, ten se pak rozdělí na 3 díly, z nichž 2 díly dostanou svobodně 3 dcery Gabriela, Terézia a Dominika, kterými se rovným dílem podělí a třetí díl dostanou provdané dcery každá polovici.

39. Poněvadž statky zůstavitelovy jsou jedny svěřenské, jiné pak na právo prvorozenství vázané a ostatní zpupné, a poněvadž listiny i důkazy o jejich nabytí všechny v jednom archivu se nacházejí,

mohlo by se přihodili, že by se vyskytly při jejich oddělování nějaké nesnáze, proto ustanovuje, aby ihned po publikování jeho testamentu vydána byla celá pozůstalost jeho 5ti dcerám a z jejich rukou obdrží dědicové svěrenských statků to, co se za jim příslušné prokáže. Dcery rozdělí tedy všechny listiny, spisy a účty jak archivální tak registraturní a účtární a vydají do každé země každému panství co mu patří.

40. Poněvadž oni 3 synové knížete Filipa z Lichtenštejna, na prvním místě za dědice ustanovení, posud jsou nezletilí a zákony i statuty zemské v takovém případě dávají zůsta-vitelovi právo ustanoviti jednoho neb i více poručníků, proto ustanovuje jim do jejich 20. roku za poručníka p. Waltera Xaveria říš. knížete z Ditrichštejna na svob. říš. panství Vösting Tröst, J. C. V. radu a komorníka a nejv. zem komorníka v markr. Mor., a p. Maximiliána Oldřicha, říš. hr. z Kounic a Ritterberku na panství Slavkově, Uh. Brodě, Mor. Prusích, Velkém Ořechově, Bánově, Nov. Kounicích, Schuran a Raw, J.C.V. radu a komorníka. Ustanovuje je i pro ten případ, až nejstarší syn páně Filipův stane se zletilým, aby oběma mladším bratřím zůstali dále poručníky. Aby ze zastávání úřadu poručnického neměli škody, mají se jim všechny výlohy cestovní i jiné za účelem sirotčím vydané ze sirotčích, důchodů hraditi a mimo to má místo poručnické šestiny dostávat ročně honorář pan švagr kníže Dietrichštejn 5000 zl. a pan strýc hr. z Kounic 3000 zl. Dcery 4 dospěvše již 15. rok svého věku, poručníků již nepotřebují, ale nejmladší Dominice posud nezletilá ustanovuje poručnici svou manželku, v níž zároveň klade naději, že poručnickou šestinu dceři odpustí. Měla-li by se však matka provdati neb zemřít, má poručnictví převzít nejstarší dcera Maria Alžběta zároveň s poručníky synům páně Filipovým ustanovenými.

41. Poněvadž nejsou všechna panství úplně zaplácena, za některá jest zaplatiti ještě část, za některá celá kupní cena, proto mají se vymáhati všechny dluhy a penězi takto získanými povinné obnosy zaplatiti; zbytek rozdělí se mezi 5 dcer společně s jejich matkou. Kdyby však i potom se ještě nedostávalo k zaplacení povinnosti nějakého obnosu, zaplatí jej všechny dcery z hotových peněz v důchodech se nacházejících a z movitostí hospodářských.

42. Otec zůstavitelův byl od Ferdinanda Jana knížete z Licht., vévody Těšínského, testamentárně dne 8. ledna 1666 ustanoven dědicem, posud však nejsou pohledávky z toho dědictví vymozeny, proto nároky na knížetství

Těšínské, zejména na tamější allodial, odkazuje p. Antonínovi knížeti z Licht. a jeho dědicům, aby si jich vymohli a k svému užitku obrátili.

43. Panství Zbívov, Točnick a Dvůr Králové v Poděbradském kraji v král. Českém za půjčku 500.000 zl. J.C.V. Josefovi I. smlouvou zástavní ze dne 13. července 1710 s král. českou komorou učiněnou, diplomem 30 prosince 1710 potvrzenou a 9. března 1711 do desk král. Českého vloženu, která platná jest i pro dědice zůstavitelovy, dává do administrace své dceři Gabriele až do zaplacení půjčky. Při správě má ji býti nápomocen p. poručník a švagr kníže Lichtenštejn, a kdyby ten přijati to nechtěl, tedy druhý poručník a strýc hr. z Kounic.

Svědci podepsaní jsou: Filip Zikmund hr. z Dietrichštejnu, Max hr. Martinic, Jan Joachym hr. a pán z Žerotína. Frant. Antonín hr. z Lichtenštejna, Leopold hr. z Windischgrätzu.

Do desk zemských v Brně vloženo 11. července 1712. (Collac. přepis něm. na 120 str. = 60 listů v knihu svázaných) VIII. 622.

1711. srpen 7. Holešov. V. X. Borový, píše na rozkaz pí. poručnice Kvasické hraběnky z Rottalu Martinellimu do Brna: Jelikož Malenovské komissní výlohy, taxy a škody jsou již stranou Napajedelskou k rukám p. Jana Josefa hr. z Rottalu vyplaceny, a to 29. srpna 1710 zl. 1000, 10. října 1710 zl. 600, 22. ledna 1711 zl. 100, dohromady 1700 zl., též advokátovi Nassovi 12. října 1710 zl. 100, proto žádá paní hraběnka kvitanci od p. hr. Lichtenštejna, v níž však má býti i vyjádření, že do toho obnosu zahrnuty jsou i Malenovských poddaných zameškání i škody i náhrada za onoho koně. Zároveň žádá pí. hraběnka, aby přátelská Malenovsko-Napajedelská likvidace, od p. hr. z Lichtenštejna vyhotovená, i s potřebnými přílohami v originálu byla zaslána Borovému: dále píše Borový, že mu p. Jan Josef hr. z Rottalu tyto dny vytýkal, proč mu radil, aby oněch 1700 zl. po částkách přijímal a tak ho od vedení exekuce na Malenovice zdržel, kterou již dávno mohl míti své požadavky zaplacený: čekáním však na posud nezaplacených 600 zl. přichází o úroky a trpí jen škodu: proto mu p. hrabě J. Josef nařídil, aby vymáhal 600 zl. s pohrůzkou, nebudou-li do 8 dnů zaplacený, že přece provede exekuci na Malenovice. (Přepis něm.) IX. 623.

1711. srpen 9. Brno. Martinelli sděluje Borovému do Holešova, že sice kvitance hr. z Lichtenštejna, vyhotovená na 1800 zl. za soudní výlohy a škody, v jeho rukou se nachází, ale poněvadž v ní vzdává se p. hr. z Licht. dalších nároků soudním nálezem jemu pone-

chaných, musí býti znovu psána a potom teprve zašle ji i s přátelskou likvidací a přílohami. Co se týká zaplacení zbytku p. Josefovi hr. z Rottalu. má již potřebnou hotovost v rukou, žádá však, aby mu napřed byl zaslán seznam toho, co již bylo zaplaceno a co ještě zbývá platiti (orig. něm.) IX. 624.

1711. srpen 16. Brno. Martinelli zasilá Borovému kvitanci k doplnění toho, co by v ní scházelo a sděluje, že dnešní poštou obdržel od p. Filipa hr. z Licht, rozkaz zaplati panu hr. Josefovi z Rottalu zbytek bez rozmýšlení. (Orig. něm.) IX. 625.

1711. srpen 31. Holešov. Borový ohlašuje regentovi (Volsovi), že návrh kvitance Lichtenštejnské jest hr. p. Zikmundem prozkoumán a schválen až na slovo "svobodná paní" (Freyin), které se opravilo na „hraběnka“. Podotýká, že obnos 1800 zl. zahrnuje v sobě i oněch 100 zl., které 12. srpna 1710 advokátovi Nassovi byly vyplaceny. Ponechává to na vůli pí. hraběnce, má-li kvitance vystavena by ti na 1700 zl., aneb na 1800 zl., t.j. i se 100 zl. vyplacenými advokátu Nassovi. Sděluje dále, že do příštího úterka bude asi doma, pak však až hr. Leopold obdrží z Vidně od hr. Elleschhazi odpověď, má jeti na Vsetín s hr. Josefem, který tyto dni z Brna se vrátí: bude tam mít asi šestidenní práci a po návratu bude několik dní zaměstnán sepsáváním a vypočítáním Vsetínského odhadu (taxa): zatím nastane doba, kdy bude muset Contingent pro regio itinerario in termino praefixo, aby ušel pokutě, odvésti do Brna. neboť dle patentu jest termín stanoven na sv. Michala. Na takový způsob nedostal by se k záležitosti o Velehradské hranice spíše než po sv. Michalu. Kolik vyneslo Napajedelské mýto v 12 letech, ukazuje přiložený výpis. Lukáš Snoblik zůstane Eyvanovským poddaným, neboť ničeho nenalezeno, co by dosvědčovalo, že by byl propuštěn na Malenovské panství. (Přepis něm.) IX. 626.

1711. září 5. Holešov. Borový posílá Martinellimu do Brna návrh Lichtenštejnské kvitance na 1700 zl., aby ji bez likvidace dal napsati a zatím u sebe ponechal, až on si ji příležitostně i se všemi k přátelské, ústně porovnané likvidaci patřícími přílohami a soudními výkazy taxovými v originále od něho vyžádá, aby ji pí. hraběnce-poručníci odevzdal. (Přepis něm.) IX. 627.

1711. prosinec 29. Napajedla. Repartice při ubytování jízdy leutnanta barona z Vernir, pluku Neuburských kyrysníků, dne 29. prosince do Napajedel kraj. hejtmanstvím poukázané, kolik která obec na panství Napajedelském povinna dávatí porcí pro mužstvo a kolik porcí pro jejich koně. (Přep. něm.) IX. 628.

1711. prosinec 29. Napajedla. (Hejtman Napaj. nepodepsaný) v dopise k hejtmanu Velehradskému slavnostně protestuje

proti násilí, které klášterští poddani z dědiny Traplic spáchali na Rottalském poddaném z dědiny Kudlovic Vávrovi Pavlíčkovi tím, že ho v šenku Traplickém opili, s ním rozličné prostopášnosti tropili, peníze mu podstrčili a pak pod záminkou, že se dal od nich dobrovolně jako zemský rekrut vydržovati, na Velehrad jej odvedli a v železích do vězení uvrhli. Žádá jeho neprodleně propuštění, jinak byl by nucen podati žalobu k vyšší instanci a poddaným Napajedelským poručiti, aby se budoucně zdrželi všeho pití na panství Velehradském. (Makul. něm) IX. 629.

1711. prosinec 31. Velehrad. Bartol. Bernart Želecký (hejtm. Velehr.) odpovídá na předešlý dopis, že Vávra Pavlíček v přítomnosti svého otce i matky takto mluvil: „Vím dobře, že ještě potřebujete vojákův a doufám dostati od vás více než od našich bych dostal; dejte mi prozatím jen 3 sedmnáctníky a nechte přijíti muzikanty, musím býti veselým.“ To se také stalo a Traplický šenkýř dal mu na vybidnutí sousedů tamějších hned 1 tvrdý rýnský. Brzy však žádal více a šenkýř dal mu zase tvrdý tolar. Tím se však nespokojil, ale žádal ještě více, říká, že ve své veselosti chce také provozovali hospodářství a rozbil šenkýři všecky džbánky a sklínky žádaje opět více peněz a řka, že takto hospodařiti jest manýrou vojáků. Dal mu tedy šenkýř ještě 6 sedmnáctníkův a 6 sedmáků, peníze ty doručil jeho rodičům, když odcházeli. Tak se ta věc má po dnešním výsledku a Trapličti jsou ochotni přísahou to potvrdili. — Více ještě: Martina Plundráka a Jakuba Štěpána synové přihlásili se tyto dny také u Traplických, žádajíce závdavek, že se dobrovolně pro panství Velehradské stanou vojáky: poněvadž však ani purkmistr ani šenkýř peněz již neměli, odbyli je tím aby se přihlásili na Velehradě, tam však se nedostavili. — Když Trapličti Vávru Pavlíčka přivedli do jizby ve bráně, kam všichni odvedeni bývají, tázal se ho Želecký při prohlídce, zdali do-brovolně chce se dáti vydržovati (jako Velehr. voják), i přisvědčil a příštího dne znova potvrdil, načež dostal ještě více peněz a když si ztěžoval, že se mu nikdo nedá najísti. dal mu na rozkaz P. provisoru ještě 1 zl. 30 kr. Jeho otec byl také úplně spokojen s odvodem synovým, až teď na návod kohosi sděluje nepravdu do Napajedel. Známo mu dobře, že násilím nesmí cizího poddanného rekrutovat, ale když sami přicházejí a prosí (a takoví dobrovolníci jsou vždy vítanější), nesmí se vrchnost podezřívati, jakoby jednala proti dobrému sousedství. Ničeho by neměl proti tomu. kdyby 10 i více poddaných Velehradských dobrovolně dalo se vydržovati od panství Napajedelského. Co se týká hejtmanky hrozby o zákazu pití poddaných Napajedelských na panství Velehradském, nevidí k tomu příčiny, vždyť jest každému volno a se strany Velehradské se pro ně neposílá. (Orig.něm.) IX. 630.

1712 Smlouva služby rektorské a varhanické u přítomnosti p. faráře a p. officirů i všech farníků Spytinovských. že budou povinni dávali rži ročně 24 měrice a peněz každý soused po 3 kr. Že pak Jankovští a Košičtí si stěžovali, že nemají ani tak mnoho rolí, aby takovou sýpku rži sypali, nařídil p. hejtman Napaj., že tyto dvě osady mají za 3 měrice a 3 štvrtě rži, které na ně sypati by přišlo, dávati po půldruhým kroši každý a tak vychází ročně z 4 dědin 20 měř. a 1 štvrť totiž Spytinov 5 měř, Babice 4 a čtvrt, Kudlovice a Sušice 5 ½ měř. a Alinkovice 5 ½ měř. a peněz po 3 kr. z každého domu ve všech osadách. Podepsán: F. A. Novák, rektor na ten čas Derflanský. (Orig. čes.) IX. 631.

1712. leden 15. Hrad Malenovice. Jiří Arnošt Poppen odpovídá Kryštofu Platzerovi. hejtm. Napaj., že Václav Lipík nebyl násilně ani úskočně rekrutován, nýbrž že dobrovolně přišel s rychtářem Malenovským do jeho světnice a se vyjádřil, že nebude sloužili Lukovským, nýbrž jako rekrut Malenovský a rukoudáním to potvrdil, načež obdržel 30 zl. (Orig. něm.) IX. 632.

1712. leden 15. Napajedla. (Platzer) Malenovskému hejtmanovi Jiř. Arnošt. Poppenovi na předešlý dopis oznamuje, že se zdá býti pravdou, že Václav Lipík dobrovolně dal se naverbovat za rekruta, ale přece proti tomu protestuje a nepotvrdí-li se udání páně hejtmanovo při odvodu, nesmí Lipík byli odveden a případ bude oznámen na patřičné místo k potrestání. (Makul. něm.) IX. 633.

1712. leden 19. Napajedla. (Platzer) znovu žádá po hejtmanu Malenovském propuštění Napajedelského poddaného Václava Lipíka z neoprávněné vazby, neboť doslechl od jeho matky, že posud držán jest v tuhé vazbě, ač 3 zl. 15 kr.. které mu násilím byly. podstrčeny, vrátil, k čemuž ostatně ani povinen nebyl. Ví snad p. hejtman Malenov., jaké tresty Obnoveným Zřízením zemským stanoveny jsou na zadržování cizích poddaných. Naposledy proto žádá propuštění Lipíkovo z vazby, jinak bude žádati potrestání hejtmanova dle Zřízení zemského. (Makul. něm.) IX. 634.

1712. leden 10. Hrad Malenovice. J. A. Poppen odpovídá na dopis předešlý Platzerovi. že toho zpuřného chlapa, který za mnoho nestojí, Václava Lipíka, nadrží on, nýbrž sám se drží ve vazbě, protože vrátnému, kterého na čele těžce poranil, nechce zaplatiti ani bolestného ani lékařských výloh. Není také pravda, že by se mu bylo násilím 3 zl. 15 kr. podstrčilo, ale chlap vzal je sám dobrovolně z ruky rychtářovy. Matce jeho také se nesmí věřiti, mluví páte přes deváté. Ale nechť je tomu tak neb jinak, at si chlap jde, kam patří. (Orig. něm.) IX. 635.

1713. březen 6. Napajedla. Výslech svědků ohledně louky u Spytinova k faře Spytinovské prý patřící: Jura Lapčík vypovídá, že od svých předků slýchal, že té louky část patřila před dávnými časy vrchnosti, část obci a ostatek faře. Když pak vrchnost Napajedelská vystavěla Alinkovský dvůr, zaměnila svou část louky té za louku obce Spytinovské, která byla blízko dvoru Alinkovského. Farář vsak udává, že má svědky, kteří přísahou potvrdí, že louka ta patří faře Spytinovské. Jan Večeřa, starý, souhlasí s výpovědí Jury Lapčíka. Jan Kovář, 80letý, potvrzuje hořejší výpověď a dodává, že nikdy neslyšel, že by farář Spytinovský louky té byl užíval, nýbrž vždycky obec Spytinovská, a že ta louka „kněžská“ se jen jmenovala. Václav Šilha souhlasí také s předešlou výpovědí. Petr Polášek potvrzuje předešlé. Jan Eliášák taktéž a dodává, že od svých předků nikdy neslyšel, že by farář Spytinovský kdy byl louky té užíval. (Makul. něm.) IX. 636.
1713. Červen 1. Hradiště. Říkovský hejtman kraje Přerovského píše Vavřinci Bohumírovi Friedrichovi, hejtmanu Napajedelskému, že zítra dojedě do Napajedel, aby mohl učiniti disposici ohledně ubytování praporu Daunského. který zítra na panství Napajedelské a odtud pak do jeho kraje Přerovského přitáhne. Žádá, aby psaní to zasláno bylo hejtmanu Kroměřížskému a není-li sekretář hejtm. Přerovského ještě v Napajedlich, aby přiložené psaní, na sekretáře adresované, také do Kroměříže bylo zasláno. Jeho kancelista a průvodní komisař at čekají na něho v Napajedlich (Orig. něm.) IX. 637.
1713. červen 6. Videň. Leopold hr. z Rottalu sděluje své paní švakrově (Maimb), že z jejího dopisu z Kvasic 26. května vyrozumívá, že Jiří Nemoch, sirotčího panství Napajedelského poddaný z dědiny Kvítkovic, chce uzavřítí sňatek manželský s Dorotou Dokupilíkovou, poddanou jeho panství Zlínského a že tato z jeho poddanosti má býti propuštěna. Nemá proti tomu ničeho: ať se jen Jiří Nemoch, ženich, přihlásí o propustný list v kanceláři Zlínského panství. (Orig. něm.) IX. 638.
1713. červen 17. Říkovice. Říkovský z Dobřčic (hejtm. kraje Přerov.) nařizuje z rozkazu J. C. V. hejtmanu Napajedelskému, aby trestanci z Napajedel, jakož i bývalý husarský poručík Schmied i se čtyřmi vojáky, kteří zbůjníka Kovalíčka nechali utéci, bezpečně do Hradiště byli dodáni. Dále oznamuje, že Holešovský žid, který jest v Napajedlich ve vězení a jest zetěm v Hradišti uvězněného žida Mojzesa, má býti bez prodlení dodán do Hradiště a s psaním, které

- tuto posílá, má býti vydán auditorovi cis. stanného práva: což přesně zachováno a vykonáno býti má. (Orig. něm.) IX. 639.
1713. červen 22. Hradiště. Fr. Arnošt Müller potvrzuje, že Holešovský žid Samuel Benesch byl do městské vazby zdejší skutečně dodán. (Orig. něm.) IX. 640.
1713. srpen 19. Napajedla. Smlouva mezi Vavř. Fridrichem, hejtmanem Napaj. a Jindřichem Polenským, rybářským obchodníkem v Želetavě na dodání 500 kop tříletého plodu českých plochých kaprů do rybníka Tlumačovského, kopa po 2 zl. 36 kr. celkem za 1300 zl.: k dodání na místo do všech Svatých (1. listopadu) (orig. něm.) IX. 641.
1713. Poznamenání strany půjčky obilí Záhlinským: Pavel Lamoš 1 měř., Jiří Šulen 2 měř., Martin Kalita 2 m., Jiří Skopal 2 m., Jiřík Kořil 2 m., Václ. Bureš 3 m., Jan Šiška 2 m., Jiřík Němec 2 m., Jan Charuza 2 m., Martin Bureš 1 m., Václ. Regent 2 m., Jan Dvořil 2 m., Jiřík Pomališ 2 m., Pavel Krška 1 ½ m., Tomáš Krška 2 m., Jan Jekel 1 m., Jiřík Kula. Skopalička vdova, Jan Zlobické 1 m., Karel Samuhel 2 m., Jiřík Bureš 2 m., Martin Kovář 1 m., Jan Kračina 2 m., Jan Bureš 2 m.: všichni půjčují řež, poslední ještě i 1 měř. ječmene, pro strážníky žádá obec o dvě měřice rži. (Orig. čes.) IX. 642.
1713. září 25. Brno. Kollace opisu usnesení sněmu zemského z r. 1614, ve čtvrtek po sv. Kylianu (10. července) v Olomouci odbývaného, dle něhož víno k prodeji koupené a převážené není od poplatku mýtního osvobozeno, nýbrž jen víno koupené pro vlastní potřebu: kdo by tedy dal vozkovi lístek svědčící, že víno jest pro vlastní potřebu, aby mýta platiti nemusel, a nalezeno pak bude, že jest to víno k obchodování, bude trestán. Podepsán: Jan Czeyka z Olbramovic. nejvyšší zemský písař. (Přepis něm.) IX. 643.
1713. . . . Kniha protokolů sirotčího panství Rottalského v Napajedlich, obsahující rozličné listy propustné a začínající nastoupením nového hejtmána Vavřince Fridricha v lednu 1713.
- První akt: Anna Markéta, ovdovělá hraběnka z Rottalu, rozená hraběnka z Herberštejna. soudně ustanovena poručnice panství Napajedelského a Kvasického, propouští z poddanství Martina Matýsa. jinak Martina Hordu, syna †Václava Matýsa, do stavu kněžského s podmínkou, kdyby se knězem nestal, že vrátí se opět v poddanost panství Napajedelského. Dáno 10. února 1713.
- II. Propouští Jiřího, syna Jakuba Baleje, z dědiny Jankovic panství Napajedelského na panství Kvasické do stavu manželského s Marianou, dcerou Jana Košťala, z Nové Dědiny. Dáno 14. dubna 1713.

III. Na žádost svého souseda Jindřicha svob. p. z Zastřízl propouští Marinu, dceru Balcara Poláška, z Kudlovic ke stavu manž. s Melicharem, synem Danka Keráků. Dáno 5. ledna 1714 na hradě v Kvasicích.

IV. Jana Slováka z městečka Napajedel do stavu kněžského s podmínkou jako u I. Dáno na hradě Kvasicích 24. března 1714.

V. Na žádost v. p. Frant. Fabra, rektora koleje Jesuitské v Hradišti, propouští Kateřinu, dceru po †Aronu Bednáři, z Jankovic do stavu manželského s Tobiášem, synem Jiřího Rosy z Rožtína. Dáno 16. dub. 1714.

VI. Františka Slováka z městečka Napajedel do řádu sv. Frant. Seraf. s podmínkou jako u I. Dáno na hradě Kvas. 4. června 1714.

VII. Martina, syna Martina Škrabala ze Sušic, k stavu manž. s Marinou, dcerou po †Jakubu Mrázku z Chylic. panství Ostroh. Dáno ve Vidni 15. prosince 1714.

VIII. Marinu, dceru Jiřího Slamského z Topolné, na Bilovické panství k stavu manž. s Janem, synem Jana Řezníčka z Bilovic. Dáno ve Vidni v lednu 1715.

IX. Marinu, dceru Jiřího Kyselého ze Sušic, k stavu manž. s Martinem, synem Jiřího Novotného z Traplic, na klášterské panství Velehr. Dáno 1715.

X. Václavovi Březnickému dává se dovolení odebrati se do Püberspurku k J. Excl. hr. Pallfymu, palatinu království Uhersk., a zdržeti se tam tak dlouho, až vystaví a zařídí tam nový mlýn. Zůstane však poddaným Napajedelského panství i s rodinou svou, proto musí se každoročně dostaviti k úřadu hejtmanskému v Napajedlich. Dáno v Napaj. 25. dubna 1715. Podepsán Fr. Vols.

XI. Mikuláš, syn Jiřího Králíčka z Alinkovic, propouští se na panství Kvasické do stavu manž. s Verunou, dcerou Jiřího Cibulky z Nové Dědiny. Dáno v Napaj. 27. července 1715. Fr. Vols.

XII. Na žádost v. p. Floriana, opata Cisterc. kláštera Velehradského propouští pí. poručnice hr. Anna Markéta Matouše, syna Pavla Řezníčka ze Sušic, do poddanosti kláštera Velehr. Dáno v Napaj. 31. srpna 1715.

XIII. Jan, syn Jakuba Žitného z Nové Dědiny propouští se z poddanosti Kvasické na Napajedelské do stavu manž. s Annou, dcerou †Ondry Horáka na Žutavě. Dáno v Napaj. 5. října 1715 Fr. Vols.

XIV. Na žádost p. Jana Zikm. hr. z Rottalu na Holešově, Bystřici a Eyvanovicích propouští pí. poručnice Mikuláše Šišáka ze Záhlinic z poddanosti Napaj. panství na Holešovské k stavu manž. s vdovou po

Jiřím Novotným v Kurovicích. D. ve Vídni 29. ledna 1716. Anna Markéta.

XV. Martin Jurák, syn †Adama Juráka ze Žutav, propouští se do poddanosti Kvasické do stavu manž. s Annou, dcerou Václ. Dobšice v Bělově. D. v Napaj. 25. října 1716. Fr. Vols.

XVI. Na žádost magistrátu král. města Hradiště propouští pí. poručnice Annu, dceru Tomáše Fuška z Topolné (synáčka jejího vyjímajíc), do stavu manž. s Mikulášem Zelinkou z Kněžpole D. na hradě Kvasicích 10. prosince 1716. Anna Marg. hr. z Rottalu vdova.

XVII. Tomášovi Vodákovi, poddanskému mlynáři, v městečku Napajedlich, dovoluje se do nájmu vzíti na 3 roky vrchnostenský mlýn v Zastřizlich, panství Strílky; zůstane však i s rodinou svou poddaným Napaj. a na uznání toho poddanství bude ročně 2 rýnské do důchodů Napaj. platiti. D. v Napaj. 9. pros. 1716.

XVIII. Na žádost Jana Zikm. hr. z Rottalu propouští pí. poručnice Annu, dceru Frant. Slováka z Napajedel, na Bystřické panství do stavu manž. s Františkem, synem †Jiřího Chmelaře v městečku Bystřici. D. na hradě Kvasicích 10. pros. 1716. Anna Marg. hr. vdova.

XIX. Jan Švenda, hofer na Žutavách, i s manželkou a 2 dítkami propouští se na panství Kvasické, a sice do městečka Kvasic, kde podsedek zakoupení bylo mu dovoleno. D. na zámku Zlín. 12. března 1717. Fr. Vols.

XX. Na žádost v. p. Frant. Ferdinanda hr. z Oed, arciděkana Opavského, probošta Olomouckého a administrátora biskupství Olom., propouští pí. poručnice Marianu, vdovu po †Janu Urbánkovi, v Otrokovicích do poddanosti biskupství Olom. D. ve Vídni 6. květ. 1717. Anna Marg., hrab. vdova.

XXI. Na žádost téhož Frant. Ferdinanda propouští pí. poručnice Šebestiána Remeše z Kudlovic do poddanosti biskupství Olom. D. 6. května 1717. Anna Marg. hrab. vdova.

XXII. Na žádost v. p. Frant. Floriana, opata Velehradského a Tišnovského, prvního praeláta a administrátora, J.C.V. rady, propouští pí. poručnice Marinu, dceru Jury Javůrčíka z Košík do poddanosti kláštera Velehradského. Dáno ve Vídni 19. června 1717.

XXIII. Na žádost téhož opata propouští Annu, dceru Mikuláše Škrabala, ze Sušic do poddanosti Velehr. D. v Kvas. 1. pros. 1717. Anna Marg.

XXIV. Jan, syn †Mikuláše Reyčana, z Jankovic propouští se do poddanosti Kvasické do stavu manž. s Verunou, dcerou

†Jana Švece v Lubné. Dáno ve Zlíně 10. ledna 1718. Fr. Vols.

XXV. Alžběta, dcera †Mikuláše Turečka z Topolné, propouští se do stavu manž. s Mikulášem Vlokojanem v Kněžpoli. D. v Napaj. 11. ledna 1718. Anna Marg. hrab. vdova.

XXVI. Mariana, dcera Jana Obdržálka z Tlumačova, propouští se do stavu manž. s Janem synem Václava Parobka v Kvasicích. D. na zámku Zlínském 23. ledna 1718. Fr. Vols.

XXVII. Na žádost souseda Volfganga hr. z Serenyi propouští se Matouš, syn †Jana Mičanka z Košík, do stavu manž. s Alžbětou, dcerou †Jiřího Rybářka, na panství Luhačovské. D. ve Vídni 29. ledna 1718. Anna Marg. hrab. vdova.

XXVIII. Tomáš, syn Jiřího Loubalíka z Napaj., do stavu manž. s Alžbětou, dcerou †Řehoře Nepraše v Trávníku, panství Kvasic. D. na zámku Zlín. 31. května 1718. Frant. Vols.

XXIX. Martin, syn †Vojtěcha Šamše z Otrokovic, do stavu manž. s (jméno sehází) po †Řehoři Neprašovi do Trávníku. D. v Napajedl. 31. květ. 1718. Fr. Vols.

XXX. Marina, dcera Jana Procházky, †sládka v Napajedl., propouští se z poddanosti a dává se jí svoboda. D. ve Vídni 25. června 1718. Anna Marg. hrab. vdova.

XXXI. Mikuláš Marčík ze Žutav propouští se na panství Kvasické do Vrbky k stavu manž. s Marinou, dcerou †Jiřího Blaščíka. D. v Napajedlich 20. srpna 1718. Fr. Vols.

XXXII. Barbora, dcera †Václava Oslzly z Košík, do stavu manž. s Martinem, synem Jakuba Šimka z Vrbky, propouští se na panství Kvasické. D. ve Zlíně 26. srpna 1718. Fr. Vols.

XXXIII. Na žádost p. Filipa Kryštofa Pavla hr. z Lichtenštejna na Malenovicích a Pohofelicích, dědičného zemského hofmistra v Elsasku, propouští pí. poručnice Annu, dceru †Jana Novosada, z městečka Napajedel na panství Pohofelické do stavu manž. s Janem Mikuškou v Pohofelicích. Dáno na hradě Kvasic. 27. října 1718. Anna Margar.

XXXIV. Na žádost opata Velehr. Florianiana propouští pí. poručnice Annu, dceru †Jakuba Petra z Kudlovic, do stavu manž. s Matoušem Mikulášů do Traplic. D. na hradě Kvas. 4. listop. 1718. Anna Marg. hr. vdova.

XXXV. Na žádost téhož opata Martina, syna Martina Makového z Jankovic. do stavu manž. s Barborou, dcerou Jana Zezuly do Tupes. D. v Kvas. 30. pros. 1718. Anna Marg. hr. vdova.

XXXVI. Jiří, syn Martina Šimka z městečka Tlumačova, do

stavu manž. s Rozinou, vdovou po †Jiřím Kováři, do městečka Kvasic. D. na hradě Kvas. 27. ledna 1719. Fr. Vols.

XXXVII. Na žádost opata Velehr.: Alžběta (dcera?) †Martina Chlopana z Jankovic, propouští se do poddanosti Velehradské za Barboru (dceru ?) Ondry Kachaczovy z Kostelan, klášteru patřících. D. ve Vídni 21. břez. 1719. Anna Margar. hrab. vdova.

XXXVIII. Pavel Koža, hrnčíř a vdovec v Napajedlich, i se synáčkem svým Martinem a dcerkou Annou, propouští se do stavu manž. s Annou, dcerou Jury Cupala do městečka Kvasic. D. v Napaj. 11. června 1719. F. Vols.

XXXIX. Markéta, dcera Jana Dudy ze Žutav, propouští se do stavu manž. s Jiřím Ščerbou. vdovcem ve Střížovicích, panství Kvasického. D. v Kvas. 6. září 1716. Fr. Vols.

XXXX. Na žádost p. Maxm. Oldřicha hr. z Kounic a Ritterberku na Slavkově, Uh. Brodě, Mor. Prusích, Vel. Ořechově, Nov. Kounicích a Schuron propouští pí. Anna Marg. poručnice, v srpnu 1719 Dorotu, dceru Jana Hrdiny z Topolné, Jurovi, synu †Jury Miklů do Nedachlebic.

XXXXI. V říjnu 1719 na žádost hrab. Filipa z Lichtenšt. propouští pí. Anna Margareta hr. z Rottalu Veroniku, dceru Jana Nedbala z Tlumačova, do stavu manž. s Prokopem, synem Frant. Menšíka, z Malenovic.

XXXXII. V lednu 1720 na žádost p. praelata Velehr. propouští pí. poručnice Jana, syna Václava Šuhaje z Kudlovic, do Hu-štěnovic, panství Velehr.

XXXXIII. Václav Slovák z městečka Napajedel propouští se do stavu kněžského s podmínkou, kdyby své předsevzetí změnil a knězem se nestal, že se do poddanosti opět vrátí. Dáno ve Vídni 16. břez. 1720. Anna Margar.

XXXXIV. Jiří Zlobický ze Záhlinic propouští se na panství Kvasické za hospodáře na grunt a do stavu manž. s Kateřinou, dcerou †Jana Bartoníka do Bělova. D. na hradě Kvas. 20. dubna 1720. Fr. Vols.

XXXXV. Jan Šumík z městečka Tlumačova propouští se do stavu kněžského s podmínkou jako u č. 43. D. ve Vídni 1. května 1720. Anna Marg.

XXXXVI. Na žádost rytíře Beviera z Freyridu, pána na Bilovicích, propouští se Mariana, dcera Macka Göldy ze Spytinova, do stavu manž. s Václavem Sycháčkem v Bilovicích. D. ve Vídni 11. května 1720. Anna Marg.

XXXXVII. Pavel, syn †Jana Křestanského, z městečka Tlumačova, propouští se do stavu manž. s Annou, dcerou †Martina Štěrby do Trávníka. D. na hradě Kvas. 2. června 1720. Fr. Vols.

XXXXVIII. Zuzana, dcera †Jiřího Zatloukala, z městečka Tlumačova, propouští se do stavu manž. s Pavlem Pluhaříkem vdovcem do Kvasic. Dáno na hradě Kvas. 15. června 1720. Fr. Vols.

XXXXIX. Rozina, dcera †Jana Oškery z městečka Tlumačova, propouští se do stavu manž. s Jiřím, synem Jiřího Polesníčka do městečka Kvasic. D. v Napaj. 6. července 1720. Fr. Vols.

L. Na žádost opata Velehr. Floriana propouští se Šebestián, syn †Mateša Loubalíka z Napajedel, do stavu manž. s Veronikou, dcerou Pavla Čermáka v Jalubí. D. v Kvas. 26. července 1720. Anna Marg.

LI. Na sousedskou žádost propouští se Mikuláš, syn Jakuba Kolečkáře ze Sptynova, do poddanosti Hodonínské. D. V Kvas. 21. srpna 1720.

LII. Na sousedskou žádost propouští se Alžběta, vdova po †Lukáši Šnoblíkovi z Sušic, bývalá mlynářka, do poddanosti Malenovské Janu Turnovskému z Malenovic za manželku. D. v Kvas. 21. srpna. Anna Marg.

LIII. Anna, dcera Jana Syvečka z městečka Tlumačova, propouští se na panství Kvasické za manželku Jiřímu Polišenskému do Trávníka D. na hradě Kvas. 20. září 1720. Fr. Vols.

LIV. Jakub, syn †Jana Horáka z městečka Kvasic propouští se na panství Napajed. Fr. Vols.

LV. Na žádost sousedskou propouští se Kateřina, dcera Jana Fouska z Topolné, na panství Březolupské za manželku Janovi Otepkovi v Březolupech. D. ve Vidni 23. října 1720. Anna Marg.

LVI. Na žádost sousedskou propouští se Rozina, dcera Tomáše Fouska z Topolné, na Hradištské panství za manželku Mikulášovi Gaydošíkovi v Kněžpoli. D. ve Vidni 23. října 1720. Anna Marg.

LVII. Na žádost sousedskou propouští se Anna, dcera Martina Bednařika z Košík, na panství Velehradské za manželku Šebestiánovi Brankovi do Traplic. D. ve Vidni 18. pros. 1720. Anna Marg.

LVIII. Jiří, syn †Jiřího Holaníka z městečka Napajedel, propouští se na panství Kvasické k manželství s Marinou, dcerou †Jana Cupala v městečku Kvasicích. D. na hradě Kvas. 27. pros. 1720. Fr. Vols.

LIX. Na žádost sousedskou propouští se Anna, dcera Jana Chromého ze Sazovic, na Holešovské panství za manželku Václavovi Kašpaříkovi v Kurovicích. D. na hradě Kvas. 21. června 1721. Anna Marg.

LX. Jiří Šiška, syn Jakuba Šišky z městečka Napajedel, propouští se i s manželkou Alžbětou a dcerkou Annou z poddanosti na svobodu. D. v Kvas. 21. června 1721. Anna Marg.

LXI. Kateřina, dcerka †Jiřího Domitora ze Žutav, propouští se na panství Kvasické za manželku Tomášovi, synu po †Janu Kohoutovi, na Novou Dědinu. D. na hradě Kvas. 7. září 1721. Fr. Vols.

LXII. Na žádost sousedskou propouští se Jan, syn †Jiřího Talaše z městečka Napajedel, na knížecí panství Ostrožské k manželství s Marianou, vdovou po †Pavlu (Václavovi) Wentzelovi v Kunovicích. D. ve Vidni 15. října 1721. Anna Marg.

LXIII. Na žádost sousedskou propouští se Kateřina, dcera Jakuba Šišky z městečka Napajedel, na klášterské panství Velehr. k manželství s Františkem, synem Pavla Čermáka, v Jalubí. D. ve Vidni 19. listop. 1721. Anna Marg.

LXIV. Kateřina, vdova po †Matešu Páčilovi z Otrokovic, propouští se na panství Kvasické k manželství s Jiřím Chovancem, vdovcem v Bělově, D. na hradě Kvas. 16. ledna 1722. Fr. Vols.

LXV. Na žádost sousedovu propouští se Barbora, dcera †Jiřího Balczika ze Šarova, na panství Březolupské k manželství s Mikulášem Bobolíkem v Březolupech. D. ve Vidni 31. ledna 1722. Anna Marg.

LXVI. Na žádost sousedovu propouští se Mariana, dcera Václava Hrdiny z Topolného, na Bilovské panství k manželství s Václavem Hlaváčem v Bilovicích. D. ve Vidni 31. ledna 1722. Anna Marg..

LXVII. Na sousedovu žádost propouští se Jan, syn †Matěje Březnického, pod pravomoc města Kroměříže k manželství s tamějším sirotkem Annou Zamíšilovou. D. ve Vidni 17. ledna 1722. Anna Marg.

LXVIII. Rozína, dcera †Martina Marčíka ze Žutav, propouští se na Kvasické panství k manželství se Štěpánem, synem Jana Bartoníka v Nové Dědině. D. na hradě Kvas. 24. ledna 1722. Fr. Vols.

LXIX. Václav, syn †Kryštofa Křístků z Napajedel, propouští se na panství Kvasické k manželství s Annou, dcerou Martina Zapletala, v městečku Kvasicích. D. na hradě Kvas. 11. dubna 1722. Fr. Vols.

LXX. Zuzana, vdova po †Jiřím Slovákovi v městečku Na-pajedlich, propouští se z poddanosti na svobodu, aby mohla vstoupiti do stavu manželského s Janem Červenkou, nynějším lazebníkem v Napajedlich. ve Vyškově jako svobodníkem narozeným. Poněvadž teď oba manželé budou svobodníky, nemají ani jejich děti budoucně býti poddané, nýbrž svobodné. Nynější tříletá Zuzanina dcera

Polexina, kterou má s manželzem Jiřím Slovákem, zůstane však v poddanosti i s podílem svým dědičným. D. v Kvasicích 12. září 1722. Anna Marg.

LXXI. Na sousedovu žádost propouští se Anna, dcera Martina Hanáka z Topolného, do poddanosti města Hradiště za manželku Jiřímu Bajajovi do Kněžpole. D. ve Vidni 27. ledna 1723. Anna Marg.

LXXII. Na sousedovu žádost propouští se Pavel Pospěch z Tlumačova pod pravomoc města Kroměříže do Těšnovic k manž. s Dorotou, dcerou Frant. Pospíšila. D. ve Vidni 27. ledna 1723.

LXXIII. Na sousedovu žádost propouští se Dorota, dcera Jak. Dohnala ze Šarova, do poddanosti Březolupské za manželku Janovi, synu Jiřího Bartoníka. D. ve Vidni 27. ledna 1723. Anna Marg.

LXXIV. Alžběta, dcera Michala Mihala ze Žutav, propouští se do poddanosti Kvasické za manž. Václavovi Šimíkovi, hoferu v Kvasicích. D. v Kvas. 5. ledna 1723. Fr. Vols.

LXXV. Na žádost sousedovu propouští se Jan, syn Jana Žáka ze Sazovic, do poddanosti hrab. Lichtenst. v městečku Malenovicích. D. na hradě Kvasicích 24. května 1723. Anna Marg.

LXXVI. Na žádost sousedovu propouští se Veronika, dcera Martina Doležala ze Sazovie, do poddanosti Holešovské za manž. Jiřímu, synu Jakuba Staňka v Machově. D. na hradě Kvas. 28. května 1723. Anna Marg.

LXXVII. Anna, dcera Mikuláše Úředníčka z městečka Napajedel, propouští se do poddanosti Holešovské k manželství s Janem Mlynářem, řezníkem v Holešově. D. na hradě Kvas. 28. května 1723. Anna Marg.

LXXVIII. Karel Czania, syn Bernarda Czaně z městečka Napajedel, propouští se do řádu Cisterciáků v Gelmenici ve Slezsku s podmínkou, vrátiti se zase do poddanosti, kdyby předsevzetí své nevykonal, do řádu nevstoupil aneb z něho vystoupil. D. v Praze 22. září 1723. Anna Marg.

LXXIX. Mariana, dcera Jakuba Cívky ze Sazovic, propouští se do poddanosti Holešov, za manželku Martinovi, synu Jana Kulendy v Kurovicích. D. ve Vidni 27. listop. 1723. Anna Marg.

LXXX. Anna, dcera Tkadlečky z Alenkovic, do poddanosti kláštera Vetehr. za manž. Tomášovi Hrňovi do Babic. D. ve Vidni 29. pros. 1723. Anna Marg.

LXXXI. Martin Mikulajský z Tlumačova i s ženou svou Annou a dítětem Barborou propouští se do podd. Kvasické do Bělova. D. na hradě Kvas. 27. února 1724. Frant. Vols.

LXXXII. Na žádost sousedovu propouští se Martin, syn Mikuláše Balcara z Jankovic, do poddanosti Buchlovské, svob. p. Petřvaldského, k manž. s Alžbětou, dcerou †Václ. Štolfy v Moravanech. D. na hradě Kvas. 23. června 1724. Anna Marg.

LXXXIII. Tomáš, syn †Jana Procházky z Napajedel, propouští se do řádu Cisterciáků ve Žďáře s podmínkou jako v č. 78. D. ve Vidni 15. listop. 1724. Anna Marg.

LXXXIII. Na žádost sousedovu propouští se Anna, dcera †Václava Vošiny ze Šarova, do poddanosti Březolupské za manž. Jiřímu Mazurovi. D. ve Vidni 30. pros. 1724. Anna Marg.

LXXXV. Na žádost sousedovu propouští se Martin Škařík ze Sptynova do poddanosti Ostrožské. D. ve Vidni 30. pros. 1724. Anna Marg.

LXXXVI. Na žádost sousedovu propouští se Barbora, dcera †Jana Jokla ze Záhlinic, do poddanosti Holešov. do Kurovic za manž. Jiřímu Poláškov. D. ve Vidni 25. listop. 1724. Anna Marg.

LXXXVII. Jiří, syn †Martina Halaše z Tlumačova, propouští se k manželství s Alžbětou, dcerou Jiřího Křelky, do Kvasic. D. Napaj. 31. pros. 1724. Fr. Vols.

LXXXVIII. Martin, syn Jana Civečky z Tlumačova, k manž. s Annou, dcerou †Martina Piščáčka do Trávníka panství Kvasic. D. Napaj. 1. ledna 1725. Fr. Vols.

LXXXIX. Václav Kalus, hofer v Otrokovicích, i s ženou Alžbětou a 2 dcerkami, 7 letou Marinou a 2 letou Annou, propouští se do poddanosti Kvasické do Lubné. Napajedla dne 3. ledna 1725. Fr. Vols.

XC. Marina, dcera Jana Koláře z Tlumačova, propouští se do zlínské poddanosti k manž. s Janem, synem Jana Veselého, do města Zlína. D. Napaj. 31. ledna 1725.

XCI. Jan, syn Mikuláše Mihalů ze Žutav, do Kvasické poddanosti k manž. s Anou, dcerou †Martina Janíše v Nové Dědině. Nap. 13. ledna 1725.

XCII. Na žádost sousedovu propouští se Antonín Pospěch z Tlumačova do poddanosti města Kroměříže do Těšnovic. D. ve Vidni 10. ledna 1725. Anna Marg.

XCIII. Na žádost sousedovu propouští se Alžběta, dcera Martina Bedrocha ze Sazovic, do Žeranovské podan. k manž. s Jurou Jurčíkem. D. ve Vidni 20. led. 1725. Anna M.

XCIII. Na žádost sousedovu propouští se Alžběta, dcera †Jakuba Zálešáka ze Spytinova, do klášterské podd. Velehr. k manž. s Janem, synem Mikuláše Hašky v Babicích. D. ve Vidni 9. dubna 1720. Anna Marg.

XCV. Na žádost sousedovu propouští se Marina, dcera †Matěje Šestáka z Otrokovic, do podd. Martinické k manž. s Václavem, synem †Jana Navrátila. D. ve Vidni 14. dubna 1725. Anna Marg.

XCVI. Na žádost sousedovu propouští se Václav, syn †Václava Mazáče ze Sazovic, do podd. Kojetinské k manž. s Majdalénou, dcerou †Martina Stava. D. ve Vidni 25. dubna 1725. Anna Marg.

XCVII. Na žádost sousedovu propouští se Tomáš Regent ze Záhlinc do poddan. panství biskupsk. Kroměříž, do Bilan k manž. s Annou, dcerou †Urbana Palety. D. ve Vidni 8. květ., 1725. Anna Marg.

XCVIII. Na žádost sousedovu propouští se Rozina Dosoudilova z Tlumačova do podd. Holešov, do Miškovic k manž. s Jiřím Michálkem. D. ve Vidni 26. května 1725. Anna Marg.

IC. Na žádost sousedovu propouští se Pavel Pida z Otrokovic do podd. Kroměříž, panství biskupského do Jarohňovic k manž. s Annou, dcerou †Tomáše Bláhy. D. ve Vidni 28. července 1725. Anna Marg.

C. Na žádost sousedovu propouští se Alžběta, dcera †Jana Zlámského z Topolného, do podd. manského statku Bilovického k manž. s Martinem Štěpaníkem. D. ve Vidni 26. srpna 1725. Anna Marg.

CI. Na žádost sousedovu propouští se Ludmila, dcera †Tomáše Hnilice, do poddan. Malenovského Lichtenštejnského panství k manž. s Filipem, synem Ondřeje Gerliche do Tečovic. D. ve Vidni 20. října 1725. Anna Marg.

CII. Na žádost svobodníka Jana Čecháčka propouští se na svobodu Alžběta, dcera Jana Kousalika z Otrokovic, aby se s ním oddati a svého blaha jinde hledati mohla. D. ve Vidni 20. října 1725. Anna Marg.

CIII. Rozina, dcera †Pavla Slezáka z Košík, prop. se k manž. s Matesem, synem †Jana Janoščíka, na Vrbce panství Kvasic. D. na hradě Kvas. 28. pros. 1725. Fr. Vols.

CIV. Na žádost sous. prop. se Anna, dcera Matěje Krejče z Kvítkovic do poddán. Malenovické k manž. s Janem, synem Jana Miklíka, do Malenovic. D. ve Vidni 26. ledna 1720. Anna Marg.

CV. Na žádost sousedovu propouští se Barbora, dcera †Matesa Tomáška ze Sušic, do poddanosti kláštera Velehradského do Traplic

k manž. s Janem, synem Jiřího Žalúdka. D. ve Vidni 26. ledna 1726. Anna Marg.

CVI. Na žádost sousedovu propouští se Mariana, dcera †Jiřího Bánovského ze Sušic do poddanosti Klečůvské k manž. s Eliášem Dobešem. D. ve Vidni 9. února 1726. Anna Marg.

CVII. Na žádost sousedovu propouští se Barbora dcera Pavla Nováka z Napajedel, do podd. panství Buchlov, do Stupavy k manž. s Martinem, synem Martina Kajdoše. D. ve Vidni 16. února 1726. Anna Marg.

CVIII. Václav, syn Jakuba Baleje z Jankovic, prop. se na Kvasické panství k manž. s Alžbětou, dcerou Jakuba Žitného, do Nové Dědiny. D. na hradě Kvasic 8. února 1726. Frant. Vols.

CIX. Na žádost sousedovu propouští se Bartoloměj, syn †Jiřího Šestáka do podd. Pohořelické do Pohořelic k manž. s Marií Annou, dcerou †Jana Vaculíka. D. ve Vidni 13. dubna 1726. Anna Marg.

CX. Pavel, syn †Mateše Mikulajského z Tlumačova, prop. se na panství Kvasické k manž. s Annou, vdovou po †Jiřím Řečickým do Kvasic. D. na hradě Kvas. 26. dubna 1726. Frant. Vols.

CXI. Na žádost v zemi obvyklou prop. se Maria, dcera †Václava Matyse z Topolného, do podd. Jaroměřického panství k manž. s Matějem Melkusem, mlynářem v Lukově (Lukau). D. ve Vidni 4. května 1726. Anna Marg.

CXII. Martin, syn Martina Hanáka ze Žutav, prop. se k manž. se Zuzanou, dcerou Jana Janečků v Kudlově, panství Zlínského. D. na hradě Kvasic. 24. srpna 1726. (Opisy něm. 44 listu sešitých a 2 vložené) IX. 644.

- 1714 Zaznamenání, z kolika domů byla na r. 1714- zaplácena činže za dříví: Napajedla z 25 domů, Topolné z 18, Spytinov z 14, Kudlovice z 10, Jankovice a Košíky z 22, Alenkovice z 17, Žutava úplně zapraveno z 14, Otrokovice z 4 a Tlumačov ještě nic. (cedulka něm.) IX. 645.

1714. březen 23. Napajedla. Poznamenání desátku, který přichází p. faráři Napajedelskému, peněžitého i obilného, též vajec, z městečka Napajedel a to předně z poluláníků a ze štvrtníků i také z podsedků: Pololáník dává $\frac{3}{4}$ měrice pšenice, $\frac{3}{4}$ měř.ovsa. na penězích 5 kr.a 4 vejce, jménem uvedeno jest 35 pololáníků. Čtvrtníci dávají $\frac{1}{4}$ měř. pšenice, $\frac{1}{4}$ měř. a 2 mírky ovsa, na penězích 2 kr. a 2 d. (trojníky), vejce 4; jest jich uvedeno jménem 13. Podsedníci obilí nedávají, jenom dávají 12 krejcarů a 3 vejce; jest jich pojmenováno 76 a novoměstských podsedníků, kteří dávají jako jiní podsedníci, jest 33. Kopanin má p. farář k užívání svobodně na 15 měřic k vysetí. Nívek má k užívání na vysetí

6 měř. a 2 čtvrti. Z luk a štěpnic má 21 fůr sena. Rolí čtvrt k místu farnímu, p. faráři k užívání na 22 měř. Cech ševcovský dává ročně na mše sv. 2. rýn. 24. kr. Cech tkalcovský též 2 r. 24 kr., cech řeznický ročně 48 kr. Dále má úroky 6% z peněz po Jiřím Ranofrejovi poručených 250 rýn. ročně 15 rýn. a z 100 rýn. po Mikulášovi Hložkovi poručených ročně 6 rýn. a z role po Václavovi Horečkovi poručené, kterážto Uhliřovi a Hejlovi za 190 rýn. prodána jest, přichází interusu 11 rýn. 24 kr. (Orig. čes. s pečeti městečka Napajedel)

IX.646.

1714. březen 24. Napajedla. Poznamenání příjmu farářů na panství Napajedelském. Farář Napajedelský dostává od panství Napaj. z fundace na mše sv. ročně 42 fr. 15 kr., od usedlých městečka Napaj. ročně 33 fr. 16 kr., 74 měř. a 2 čtvrti pšenice, 74 měř a 1 čtvrt ovsu a 10 kop 34 vajec. Od řezníků, tkadlců a ševců 5 fr. 36 kr., za které mše sv. sloužiti jest povinen. Z 540 fr. kostelu věnovaných 6% úroky 53 fr. 24. kr., za které též mše se sloužiti musí. Dále má k užívání pole na 22 měř. a luk na 21 fůr sena. Vrchnostenská pole ponechána mu k užívání do vůle vrchnosti 21 měř. Piva dostává od vrchnosti z každé várky 1 vědro, což dělá ročně asi 11 beček. Z Otrokovíc přifařených dostává 18 kop 30 snopů pšenice, tolik též rži a ovsu, 17 slípek. Z přifařených Kvitkovic po 26 kopách pšenice, rži a ovsu a 3 slípky. Z přifařených Žutav 1 fr. 24 kr., 14 slípek a 3 mázy a 2 žídlíky másla.

Spytinovský farář z řádu Cisterciáků (Velehrad.) dostává ze Spytinova 36 kop rži a 56 slípek; z Alinkovic 5 fr. 12 kr., 52 slípek a 13 mázů másla; z Kudlovic a Sušic 17 kop 15 snopů pšenice, 23 kop 15 sn. rži, 1 kopu ovsu, 66 slípek a 1 kopu 20 vajec; z Jankovic 3 fr. 16 kr., 28 slípek; z Košík 1 fr. 45 kr., 15 slípek, z Babic (není na panství Napajedel., nýbrž patří klášteřu Velehrad.) 2 fr. 20 kr., 29 kop pšenice a 29 kop ovsu. Ani v Napajedlech ani ve Spytinově není kaplana. Podepsán Lorentz Fridrich hejtman Napaj. (Přepis, něm.)

IX. 647.

1714. duben. Napajedla. Povolení úřadu hejtmanského, aby Jura Baďura z Napajedel skrz nevyhnutelnou nouzi od Pavla Valenty, zámečnicka Napajedelského 22 rýnských 30 kr. na jeden rok vypůjčiti mohl; naproti tomu kapitálu vypůjčitel zastavuje svobodnou, od Václava Ranofreje koupenou a posud žádnému nezastavenou louku vedle Walterovskej v Luhu ležící na 4 fůry sena. kterou vypůjčitel s věřitelem na polovic jak v seně tak v otavě užívati chtějí. (Makulář český)

IX. 648.

1714. červen 13. Holešov. Lebl. Beneš, žid Holešovský, žádá zvláštním poslem Vavřince Friedricha, hejtmána Napajedelského o nařízení

purkrabímu, aby mu vydal povědomě 2 volky ze dvora Prusineckého. Svůj dluh 130 fr. bude hledět splatiti příští týden, t.j. před sv. Janem k rukou účetního. Potřebuje-li pi. hejtmánová loje od ledvinky, ať jenom tímto poslem vzkáže, dodá ji ho hned. (Orig. něm.) IX. 649.

1714. říjen 27. Napajedla. Poručenství Jana Holomka. Pavel, nejstarší syn. dostane grunt-pololán a 2 koně a při tom hospodářství, vůz kutý, pluh a 2 brány, Kopaniny v Jastrábi 1. díl od Peščinej ležící. Mladší syn Jan obdrží II. díl Kopaniny v Jastrábi a jednu kobyly ryzou 4 letou. Třetí syn Martin obdrží III. díl jmenovaný Kopaniny a jednomu každému na 2 měrice k vysetí a mladého hřebečka 3 letého. Jurovi, synovi, dává Kopaniny při Drahách ležící vedle Mariny Rolencky na 2 ½ měrice. Dceři Maryjaně Kopaninu pod Dubovou na 1 měř. i se stromem i stodůlkou, však k opatrování Jurovi chromýmu. aby tůž stodůlku opravoval a prikryval do zrostu Maryjany, 1 jalovici roční a 3 peřiny tejj Maryjaně poroučí. Stalo se u přítomnosti staršího purmistra Eliáše Bedroše a Václava Sudolského úředního, Pavla Hložka, sousedů městečka Napaj. (Orig. čes.) IX. 650.

1711. říjen 6. Napajedla. Zpráva úřední (Rathschlag) obsahující rozličná nařízení poddaných na panství Napajedelském se týkajících, začínajíc dne 6. října 1711 a končíc 28. prosince 1716. (Důležité pro místopisy; ale krátký obsah zde podati nelze, protože jednotlivé položky jsou jen krátce podány, až i 15 na 1 str. a stránek jest celkem 100 a k tomu ještě 69 vložených listů a lístků: Na ukázkou rozmanitosti některé položky. 6. října 1714. 5. U Stoška v Kudlovicích při sušení konopí vypukl oheň. Citovati jej. V jiných osadách sušení zakázati pod trestem 6 tolarů. 12. listopadu 1714. 10 Stošek z Kudlovic zapírá, že potíral konopí; mlynáře citovati. 2. Poddaným připamatovati, aby do vinohradu nesázeli tolik stromů, mladé ať se přesadí jinam, sic se jim vykopají všecky; kdo vinohrady málo okopal, ať učiní to teď při tom pěkném počasí. 5. Tlumačovským a Záhlinickým zakázati prodávání dříví jinam pod pokutou 3 tolarů. 7. Farář si stěžuje, že lidé vozívali v neděli a ve svátky obili do mlýna i v čas služeb Božích. Trestati je 1 tolařem i mlynáře, který obili přijímá. 3. listopadu 1714. 3. Tlumačovskému mlynáři vypověděti smlouvu pro jeho nehospodárnost. 7. Topolští ať opraví cestu v dědině a Napajedelští most u panské louky, sic budou pokutováni. 12. listopadu 1714. 6. Martina Tabarku v Tlumačově sesadili ze čtvrtlánu pro špatné hospodářství; citovati jej; na jeho místo Jana Zlámala. 8. Topolští cesty ještě neopravili, ani Napajedelští mostu. 10. Jiří Samohýl, rybář Tlumačovský, ať

postoupí polovici vody jinému. 14. Jana Slámského v Topolné, který v pátek o 12. hodině v noci šenkýře obtěžoval, citovati na sobotu. 22. listopadu. 6. Jan Lužik z Tlumačova musí hoféřskou robotu odbyť, poněvadž má dceru dorostlou. 7. Všecky lidi neužitečné, kteří v osadách se zdržují, vypuditi a pod trestem 1 fr. 30 kr. hospodským zakázati je přechovávat. 8. Za příčinou moru hlídku k mostu postaviti. 8. pros. 1714. 17. Matouš Blaha mladší, purkmistr postaviti. 8. prosince 1714. 17. Matouš Blaha mladší purkmistr Napajedelský, nevymáchaná huba (ausgelassenes Maul). 15. prosince. 4. Pavla Kubáta z Tlumačova citovati, protože se svému faráři nevykázal cedulkou zpovědní. 5. Jana Bureše, purmistra Záhlinického, který neměl přísahu skládali, citovati. 6. Na příští pátek dostaviti sirotky. 22. prosince. 2. Purmistr Napajedelský musí před svátky sám komíny prohlížeti (visitiren), zvláště u Kolomazníka, atd. (Makul. něm.) IX. 651

1714. Účty sirotčí a pozůstalostní po některých zemřelých poddaných Záhlinických od r. 1714 do 1720 - bez podpisu. (Orig. čes.) IX. 652

1714. listopad 24. Pavel Hrdlička v Košíkách podává zprávu hejtmanovi Nap., že jest již 50 sáh kamene nalámaného. (Orig. čes.) IX. 653

1714. listopad 30. Lukáš Šnoblík, mlynář Sušický, žádá hejtmana Napaj. o dřevo. 2 kusy dubového po 5 sáhách do lednice, 4 kusy dubového na remlíky, 4 kusy dubového pod kotve- na podešve do mlýnice na půdu. 6 sloupů pod půdu do mlý- nice, 2 sloupky pod půdu k pytlování. (Orig. čes.) IX. 654

1714. prosinec 3. Výslech (Examen), při právě purmistrovském městečka Napajedel v příčině Pavla, syna Jana Gobrielova, stáří v letech osmnácti jsoucí, a Kateřiny přiznání, která v letech stáří ve dvaceti šesti jest, pro spolu spáchané smilstvo. (Orig. čes.) IX. 655

1714. prosinec 14. Jakub Němeček z Tlumačova popouští svůj podsedeck Martinovi Kubátovi na ten způsob: V Hoštinku po ½ měř. žita k vysetí samému pozůstavitelovi; Padělek nad Bažantnicí na ¾ měř. žita má ujmátel Mikuláš Dohnal jednu polovici bráti a na jeden užitek má jemu ujmátel 1 čtvrt roli postoupili a k tomu louku; Dohnal ostatek všecko k tej živnosti patřící má k svému užítku obrátiti; za který podsedeck jemu 5 fr. hotových peněz zaplatil. Kontribuce oplátí všecky starý hospodář do vánoc; roboty od dnešního datum vybývatí má. (Orig. čes.) IX. 656

1715. březen 3. Účet nepodepsaný na 50 fr. od .J. M. p. krajského hejtmana v Hradišti obdržných na zakoupení dojných krav. Vydáno

6. března za stelnou krávu od Jiřího Zálešáka v Napajedl. koupenou 7fr. 30kr.

8. břez. od Lorenky koupenou krávu po otelení 10 a od Martina Baďury koupenou též po otelení 9 fr. 33 kr.

od Václava Dragouna koupenou stelnou krávu 8 fr 33 kr.
21. března od Pavla Nováka koupenou krávu 9 fr 20 kr.
9. května od Václ. Ambrosa koupenou krávu 11 fr 30 kr
(Orig. něm.) IX. 657.

1715. březen 5. v Napajedlich. Vavř. H. Fridrich, hejtm. Napaj., odpovídá účetnímu Holešovskému na jeho dopis ze dne 28. února, že dědicové bývalého hejtm. Napaj. Platzera pořádají a dělí mezi sebou jeho pozůstalost. Při tom i úředníci Napaj. účtují, co †Platzer měl napřed vybráno a co snad při jeho odstoupení z úřadu hejtm. nebylo vyrovnáno. Nenalezli však ničeho, než kopii reversu, dle něhož do úřadu obročního 206 měř. 2 ½ čtvrti ovesa dlužen zůstává; na zprávu o tom byl Platzer raněn mrtvicí. Na to byl vyslýchán jeho syn Leopold, který sdělil, že bude pí. hraběnku žádat i o zmírnění ceny za oves ten; posud však nemá Fridrich od pí. hraběnky žádné zprávy, proto psal v té záležitosti regentovi do Vídně.

Dále žádá Fridrich účetního o některé listiny, týkající se porovnání o „Kopánky“ s panstvím kláštera Velehradského. P. praelat žádá totiž pí. hraběnku o přenechání vápna; o tom však dle sdělení regentova v porovnání není nic zvláštního ustanoveno.

Co týká se požadovaných fur do Vídně, sděluje, že při nynějších špatných cestách nemůže to slíbiti; může-li to počkat až k svátkům velikonočním, dalo by se to zařídití fúrami od poddaných.

Sděluje konečně, že žid Beneš žádá prodloužení termínu na splacení svého dluhu 130 fr., což ponechává účetnímu k rozhodnutí i k určení termínu. Na 4. str. jinou rukou psáno, stanoveny jsou 4 termíny a ručitelem jest zeť Benešův Isak Benjamin, který i s formulí ručitelskou podepsán jest písmem židovským na 6 krátkých řádcích. (Orig. něm.) IX. 658

1715. březen 9. Rector Spytinovský na poručení hejtm. Napaj. udává ony farníky, kteří ho ještě až posavad nespokojili ani se neukázali, kromě Jankovského starého purgmistra, který něco odvedl; Alenkovští a Košíčtí ti všechno dlužní zůstávají (orig. čes.). IX. 659

1715. březen 22. v Košíkách. Pavel Hrdlička, hajný?, podává hejtm. Nap. vědomost strany těch dubců a lip, co jich včera vzali; dubců bylo 33 a lip 4 sřatých, včera jich vzali 11 kusů, ostatní tam zůstaly. Také těch 14 dubců, co mlynář Napajedelskej dal stít, zůstává. Tlumačovští. ti včera taky zebrali na lopatky toho buka. co Tlumacký sřal. Na Košíkách vzali včera u Soukupa toho duba panského, ale lipa zůstala ještě tam a jeho žena štekala tam (jak)

IX. 660

Napajedelského. Popsání osady Žutav však schází.)

[illegible]

1715. červen 17. v Kroměříži. Kosmas Lehn, kvardian (Františkánský) v Kroměříži, žádá hejtmana Napaj. o vyplacení 10 fr., které Bartoš Bednář v Kudlovicích ve své poslední vůli odkázal k sv. Trojici do Kroměříže, neboť slyší, že se nyní nějaký vinohrádek téhož nebožtíka prodává (orig. čes.) IX. 674.
1715. srpen 2. v Napajedlich. Poznamenání spískové soli, která se počítala skrz úřad dně 2. Augusti léta 1715 u Jakuba žida Mouky; osoby, kteří počítali: purmistr starší Eliáš Bedroš, úřední Jura Černoušek a Franc Vávru. Našlo se té soli 6 kop a 7 spísků, item k tomu 4 kopy a 26 spísků, činí 10 kop a 33 spísků (orig. čes.) IX. 675.
1715. září 13. v Starém Městě. Max sv. p. z Viczi . . . (?) děkuje Friedrichovi hejtmanu Napajed. za zaslání krásného kapra a sděluje, že by p. Dr. Šternberský a hejtman Linkh přáli si, aby jim dodal takového dříví, jaké jemu poslal; jsou ochotni dáti za ně 1 fr. 15 kr. i více. (Orig. něm.) IX. 676.
1715. říjen 1. v Holešově. Pronájem panské dílny olejné v městě Holešově v ulici Soukenické; slove na Novosadech, panskému mlynáři Martinovi Kozralovi, jinak Moučkovi, poddanému Holešovskému, na ten způsob, aby najímatel z gruntu v nově vystavené a jak novým presem, též novými stupami, tak i jiným k tomu patřícím náčiním a všemi potřebami dostatečně opatřené dílny k svému užitku a jiným lidem k potřebě, jak semeničnej, tak lněnej olej táhnouti, však na svůj vlastní náklad a opatření sobě k tomu potřebného dříví, svobodně vyhledávati mohl. Při kteréžto své a svých lidí práci jednomu každému, jak domácímu tak přespolečnému, poddanému i cizopanskému, chudému i bohatému věrně, náležitě a bez ublížení sloužiti, je fedrovati ano i skrz pilnost svou lidi, jenž v oleji handlují, ano i ty, kteří takovej k svému užívání potřebují, k sobě vábiti, tím podobně na stavení a dílny, též na všechno jemu dle inventáře dodané náčiní, podobně na světlo i oheň, aby na ničemž skrz jeho neopatrnost žádná škoda se nestala, kteroužto by mistr zcela a zúplna nahraditi musil, bedlivej pozor dáti. A za takové užítky ročně 90 zlatých rýnských a to sice každého čtvrtletí 22 fr. 30 kr. do důchodů J.V.H.M. Holešovských bez všechnej ostudy protiv kvitanci, aneb pořádnému zapisování do tohoto kontraktu, odváděti, též panskéj konopnej semenec i lněné semeno, kdy a kolikrátkoliv by jemu co takového k tažení dáno bylo, pomoci robotírů a lidí k tomu zřízených věrně a náležitě vytáhnouti a dle starodávni zde obyčejně vejsady z jedné každé měrice konopného semene nejméně po 7 másích 2 židlicích pod počet purkrabský odváděti, ano i všelijaké opravy, jak při sta-

veni, tak také při dílni, presu, stupách, truhlách a jiném k tomu patřícím náčiní bez další záplaty a újmy vrchnosti konati povinen bude. Od tažení panského oleje jemu od jedné každé měrice 8 krejce. z důchodů panských Holešovských platiti se má. Jan Frid. Molitor. (Orig. čes.) IX. 677.

1715. listopad 21. Podezřelým způsobem byla toho dne za tmavé noci chovancem a pohůnkem Pospíšilkovým z Kvítkovic vezena fůra z panského pivovaru Malenovského, na niž byla 2 vědra piva či patoků, z nichž jedno vědro bylo sládkem určeno kováři Kvítkovickému a druhé pomáhačem furmanovi z Kvítkovic. (Cedulka bez podpisu, orig. něm.) IX. 678.

1715. listopad 29. v Tlumačově. Jan Třetina (rychtář Tlumačovský), udává 7 případů krádeže, které spáchal kolář Jan Nedbal, kmínského (zlodějského) řemesla, I. V Kroměříži při jarmaku chytl ho kramář při krádeži, hned ho přibil jako kmína, vyplatila ho Zborilka. II. Druhé kósek, jeho syn, dyž viděl u kováře v kovárny peníze, dvěma zámky zamknuta byla, vylópal ju jako kmín. III. Loňské rok jedné vdovy z Kvasic sviňu měl 4 neděle zavřító, chtěl ji zežhrat jako kmín. IV. Letos Vaška rybařa žena v jeho chlívkou vzala svojů hus; Našla u něho v kuchyni zadělaný Neskoroovo prase, to je V. kmínská věc. VI. Mikulajskýho žena vzala jeho ženě, kolářce, kohóta z hrsti, již ho chtěla řezat. VII. Jeho žena i jeho děti, dyž Panbů komu co požeňná, v zahradě aneb v humně, to oni všecko obžeró. To jejich šelmovství je v pravdě; na to všecku, já světky postavím. (Orig. čes.) IX. 679.

1715. (bez data) v Napajedlich. Examen Maryny Baričky ze Šarov, strany podezření, že dívka ze Šarov odešla a začepena se navrátila. (Orig. čes.) IX. 680.

1716. leden 8. v Napajedlich. Specifikace výloh na zahradu u panské palirny celkem 57 fr.8 ½ kr. (orig. něm.) IX. 681.

1716. leden 24. v Tlumačově. Unížená žádost Jana Nedbala, koláře z Tlumačova, na p. hejtmána Napaj., aby se nad ním, nehodným poddaným ulitoval a v jeho řeči dobrotivý a milosrdný byl, aby on od obce Tlumačovské hyndrován nebyl, neboť za žalud, který byl k němu přinesený (ukradený) pokutu hejtmanu uloženou již složil a nařízený arest vykonal, také již Třetinu odprosil v ratůzním domě u přítomnosti celé obce. „Při tom mně (pokračuje, doslovně dle originálu) obec pokutu uložila, nejvíce skrz ten žalud na mně šli a pokutovali a co nejvíce mohli mně připomínali a vyčítali, dost daremné pletky, které nejsou hodné ani p. hejtmanu opsat. Při tom přišla jedna hoferová a mně vyčtla, že by u mně její hus měla se již zabítá najít; k tomu sem se nemohl znát, ale obec té ženě věří, ale

mně nevěří. Pokuty sobě jsem měl vyřčenu od obce na 2 bečky piva a abych se hned z Tlumačova odebral. Já pak jsem žádal a prosil, aby mně propustili, až přijdu od p. hejtmána, že já jich budu pokojit, oni mi na to odpověděli, že tak mají poručeno od p. hejtmána, aby mne spokutovali a ven z obce vykázali a tak jsem předce musel pokuty složit obci 5 zl. a ouřadu jsem dlužen 1 zlatý moravský. Jest mi sice líto a kladu si za hanbu, že já na mů starost s mů manželků a s mými dítky- mi po světě (by) se měl tůlat z mého nadělání a příbytku, který mne koštoval na 50 tolarů neucinic tak velice nic zlého.“ (orig. čes.). IX. 682.

1716. únor. 14. v Napajedlích. Vavř. R. Fridrich, hejtman Napaj., dává zprávu účetnímu Holešovskému Václ. Borovému radostnou, že především Uh. Brod a včera Hradišt od uzavření (Spor) jsou osvobozeny. Bůh všemohoucí ať trvalost toho dáti ráčí! Zároveň žádá, aby účetní žida Löbla Beneše přidržel k placení dluhu 2 roky zastaralého do důchodu Napajedelských. Slíbil tehda zaplatiti 30 zl. a posud nedal ani krejcaru (orig. čes.) IX. 683.

1716. březen 3. v Holešově. Löbl Beneš, žid-řezník v Holešově, omlouvá se u hejtmána Napaj., že posud dluhu svého zaplatiti nemohl, ale k svátkům velikonočním že s penězi do Napajedel dojde a při tom doufá, že dostane koupiti několik kusů panského dobytka (orig. něm.). IX. 684.

1716. březen 16. v Napajedlích. Vavř. H. Fridrich, hejtman Napaj., sděluje účetnímu Holešov. Václ. Xav. Borovému, že obě jeho psaní ze dne 7. a 10. t. m. i s porovnáním Velehradským obdržel, že kamenný lom dává málo vápna, které do zdíva dávati jen v čas nouze za to stojí. Děkuje dále za zprávu, jak se mu zachovati jest naproti žádosti dědiců †Platzera o snížení ceny za dlužící oves per 206 měř. 2 ½ čtvrti. Ohledně fůr do Vídně podal již dříve zprávu, že to bude moci býti okolo svátků velikonočních, určitou dobu udá později; při té příležitosti může se expedovati 20 funtů prachového peří po 36 kr. a peří drané 20 funtů po 24 kr. (Orig. něm.) IX. 685.

1716. duben 12. v Napajedlích. Výpis obilí obročním úřadem prodaného, ale v účtu za měsíc březen do vydání ještě nepostaveného: Přední pšenice 142 měřic, přední rži 10 měřic, předního ječmene 254 měřic, prostředního ječmene 2 měřice, ovsa 282 ½ měřice. Zahořelého v Záhlincích obilí rozličného druhu prodáno 54 měř. (Orig. něm.)

IX. 686.

1716. duben 13. v Napajedlích. Výpis obilí od 1. ledna do konce března 1716 prodaného a do účtu za měsíc březen postaveného: přední pšenice 35 měř. po 1 zl. 15 kr.: prostřední

2 čtvrti po 24 kr., přední rži 18 ½ měř. po 1 zl. 3 kr., pro- střední 2 měř. po 24 kr., předního ječmene 37 měř. po 1 zl., prostředního 35 měř. po 30 zl., ovsa 331 ¾ měř. po 36 zl., hrachu 2 čtvrti po 1 zl. 12 kr., konopného semene 17 měř. po 1 zl. 15. kr., sladu pšeničného 65 měř. po 1 zl. 27 kr. do Bilovic a po 1 zl. 18 kr. do Zlína, sladu ječmenného 18 měř po 1 zl. do Zlína. (Orig. něm.) IX. 687.

1716. duben 24. v Napajedlich. Výpis obilí jarého, které se r. 1716 vyselo na Rottalském sirotčím panství Napajedelském, na statku Otrokovském a statku Tlumačovském: Na polích dvoru Napajedelského a Prusinského 62 měř. 2 čtvrti a 2 mírky ječmene, 50 měř. 1 čtvrť ovsa a 7 měř. hrachu. U dvoru Topolského 26 m. 2 čtvr. ječmene, 12 m. 1 č. ovsa a 5 m. hrachu. U Sušického 60 m. 2 č. ječmene, 32 m. ovsa, 5 m. hrachu. U Alenkovského 69 m. 1 č. 2 mírky ječmene, 47 m. 2. č. ovsa, 6 m. 2 č. hrachu. U Otrokovského a Buňovského 86 m. 3 č. 2 mír. ječmene, 82 m. ovsa, 7 m. 2 čt. hrachu. U Skalky 39 m. 2 čt. ječmene. 42 m. ovsa. U Tlumačovského 59 m. 3 čt. ječmene. 13 čt. ovsa. 7 m. hrachu. U Záhlinického 40 m. 2 čt. ječmene. 36 m. ovsa, 6 m. hrachu. Summa 445 m. 2 čt. 2 mír. ječmene, 315 m. 3 čt. ovsa, 44 m. hrachu. Podepsán Matthias A. Tschmoch. (Orig. něm.) IX. 688

1716. květen 5. v Napajedlich. Výkaz plátna k bílení vydaného: konopného 54 kop, hrubého koudelného 2 kopy, dohromady 56 kop; a výkaz plátna pro rok 1716 zhotoveného: konopného 55 kop, hrubého koudelného 11 kop a trilichu na pytle 2 kopy, dohromady 68 kop. (Cedulka, orig. něm.) IX. 689.

1716. (bez data). Výpis konopí r. 1716 úřadu purkrabskému v Napajedlich daného: z Napajedel 117 klobů, ze Záhlinic a Otrokovic 165 klobů, z Tlumačova 140, z Alenkovic 99, dohromady 521 klobů, mělo ho však býti 690 kl., jest ho o 169 klobů méně. (Orig. něm.) IX. 690.

1716. červenec 26. v Napajedlich. Výkaz dlužníků za obilí. (Orig. něm.) IX. 691.

1716. říjen 1. v Holešově. Pronájem panské dílny olejné v městě Holešově v ulici Soukenické atd. témuž Mart. Moučkoví a s týmiž podmínkami i za touž cenu, jako 1. října 1715. pod č. 677. (Orig. čes.) IX. 692.

1716. (bez data). Specifikaci, kteří nespravili sazeného tabáku proti záповědi: ve Spitinově Martin Ondrů. Švec na Písku u Moravy; v Kudlovicích Václav Drábek, Pavel Pavlačík; v Sušicích Polach tkadlec; v Halenkovících Vacula Rapantů na Kateřiněch, Jan Zálesák, Jan Krupa. Martin Mach (orig. čes.) IX 693.

1716. prosinec 19. Po odprodání a rozličném vydání do 19. pros. 1716 má býti ještě zásoba kaprů 77 centů 38 xx, štik 5 c. 28 xx, linků 3 c. 25 x: (orig. něm.) IX. 694.
- 1716 (bez data). Výkaz nedoplatku kontribučních; na druhé str. ustanovené dny na příští 2 týdny, kdy který hajný má hlídku (orig. něm. cedulka) IX. 695.
1716. leden 15. v Březolupech. Františka Maria, ovdovělá svobodná paní Forgačová, žaluje hejtmanu Napaj. Vavř. Fridrichovi na rekruty z Topolného, že do krve jako dobytek zbili rekruta z Březolup a na Juru Dohnala ze Šarova. že jí před svědky nadává; žádá potrestání jejich a satisfakci. (Orig. něm.) IX. 696.
1717. leden 22. v Napajedlich. Hejtman Napaj. vyvrací obžalobu rekrutovu od pí. Forgačové podanou a obhazuje pomluvače Dohnala ze Šarova (konc. něm.) IX. 697.
- 1717 květen 4. v Březolupech. Ant. Felix Kosák (úředník), odpovídá na dnešní přípis hejtmanovi Napaj., že paní Forgačová trvá na tom. jak se již dříve vyjádřila mladšímu cechmistru tkalcovskému Janu Brhelovi, aby Jakub Přikryl přísahal, že nepřijal od ní přize konopné na 1 kopu plátna. Učini-li to, může si přijíti pro záplatu. (Orig. něm.) IX. 698.
1717. květen 7. ve Vizovicích. Purgkmistr a rada města Vizovic, měvše sobě ty, proti solarům z panství Vizovského při nich zašle inkvisitionální acta (strany dovážení a ukupování soli kamennej z Polště) naproti patentům solným přednesené, po bedlivém jich uvážení, salva appellatione z práva naznali: Poněvadž solarí z examenův a confrontací s fortaši solnými patrně viděti jest, že Jan Chovanec a Jan Kovář sou se znali, že pro 2 bečky soli minulého masopustu na Novou Dědinu jezdili, takovou sůl strávili, z práva za takové jejich přečinění a pro výstrahu budoucí opovázlivosti budou povinni za pokutu tělesnou na chrám Páně Pozděchovský, na tenkráte znova se stavějící, nalámati a odstaviti kamení pořádného 20 sáhů. Též podobně Staněk Mlynářů, Jakub Juřica, Jan Josefů a Jan Šimkův, kteříž touž výtržností obvinění a pobráním soli od fortašův solných prokázání jsou, mají a povinni budou pro uvarování budoucí opovázlivosti (za 36 zl. žebrané soli) na jmenovaný chrám Páně Pozděchov. nalámati 18 sáhů. Též Jakub Juryjáček, Tomeš Polcák a Jan Babíček za 30 zl. zebráním soli nalámati 15 sáhů. Neméně Jira Kovář za 17 zl. 30 kr. zebrané soli 6 sáhu. Konečně Tomeš Kratina, Martin Kratina, Jan Čaník fojt. Jan Kyjáč a Ondra Polachů, kteříž ničímž takovým prokázání nejsou, se spolu na svobodnou nohu z vězení a arestu propouštějí. (Orig. čes.) IX. 699.
1717. květen 8. v Napajedlich. Hejtman Fridrich odpovídá úředníku —

správci Březolupskému, že Jakub Přikryl jest ochoten dle žádosti pí. Forgačové složit přísahu, že neobdržel více než 6 kop na tkaní plátna. 5 kop již odvedl a jednu má ještě odvésti. (konc. něm.). IX. 700.

1717. květen 10. ve Vizovicích. Purgmistr a rada města oznamují na Vsetín p. rytíři Bernard. Ant. Brahantskému z Lobčan na Vicomělicích a Kojátkách a lenního zboží Stražovic a Šardíček, jaké tresty uložili solařům po přestálém jejich 65- denním areštu za sebranou od nich sůl v celkové ceně 83 zl. 30 kr. Za důvod takových trestů udávají, že tito so- laři jsou na všechny strany zadluženi i s dobytky svými tak, že na tenkrát z nich co odkud vzíti není. (Orig. český.) IX. 701

1717. červenec 24. v Holešově. Účetní Václ. Xav. Borový podává zprávu na dopis regentův z Kvasic ze dne 18. července 1717 na 4 následující body: 1. Napajedelská obec stěžuje si u král. krajského úřadu, že vrchnost ji zapovídá užívání pastviště „Pod židy“ u Moravy, na které dle přiložené listiny staré má nároky. 2. Jak se jmenoval rybník pod Napajedly k Topolné a k Spitinovu na této straně Moravy? 3. Že prý se mělo Napajedelské obci před 15 lety „Hřiběcí“ odebrali a Žutavanům dáti. 4. O roli „u Hlasova“ Prendlíkem vykučované a za pole upravené. Ad 1. V privileji Jana z Rottalu Napajedelským r. 1630 potvrzuje se užívání pastviště u Moravy dle privileje Diviše ze Zahrádky z r. 1515 s dodatkem, aby se tam dobytek vrchnostenský pásával společně s obecním, nezmiňuje se však o „Rybníku“ neb „v Rybníku“, nýbrž praví jen „u Moravy“ a Divišova privilej mluví též o „pastvišti u Moravy v Luhu“ slove „pod Židy“; a v užívání toho jsou Napajedelští posud. Název „pod Židy“ nevztahuje se dle starého popisu panství Napaj. na „Rybník“, nýbrž na ono místo u Rybníka, kteréž tehda „pod Židy“ se nazývalo a odtud také „Rybník“ sám nazýván „pod Židy“. Poněvadž tam jsou i ony „Padělky na Židech“ na 12 měric, které Walter Šafránek, Portich, Baďura a Kazda přepustili k užívání Prendlíkovi a poněvadž Napajedelští tak touží po privilejích. byli by jistě již r. 1515 aneb r. 1630 žádali, aby pastviště „pod Židy“ se táhlo až do „Rybníka“ a byli by to slovo „až do Rybníka“ v privileji vložené mítí chtěli.

V starém urbáři z r. 1603. jsou mnozí Napajedelští, kteří užívají za roční činži „louky v Rybníku“ a „v Luhu“; z toho následuje, že tehdy „v Rybníku“ nebylo pastviska. Podobně jest to v urbáři z r. 1644, kde se mluví jen o lukách a nikdy o pastvištích v Luhu a v Rybníku.

V registrech z r. 1651 nachází se také, že Napajedelští mnoho luk

v Luhu drží pod činži, ale o pastvišti v Rybníku nebo v Luhu není řeči.

Ad 2. Ve zprávě o rybaření z r. 1671 uvádějí so rybníky: 1. Židek; 2. nad Židkem, nehodnej, zarostlej, pustej; 3. pod dvorem Prusinským pustej; 4. V Bočkách, nehodnej, zarostlej; 5. Bělčov, nehodnej, zarostlej atd. a v starém popisu panství Napaj. jmenují se rybníky: 1. slove „v Židech“; 2. nad tím, opravuje se; 3. rybník nad tím u dvora Prusinského; 4. rybník nad tím; 5. rybník nad tím, pod Pohořelickým, zůstává pustý; a opět při šetření r. 1675 jmenují se rybníky: 1. rybníček Bělčov. od hranic Pohořelských, pustý; 2. rybníček v Bočkách 2 ½ provázku široký a 3 provázky dlouhý; 3. rybníček Prusinský, 4 prov. šir. a 15 prov. dl.; 4. rybníček nad Židkem pod Prusinkami, 3 prov. šir. a 8 prov. dl.; 5. rybníček Židek 8 prov. šir. a 9 dl. a jiného rybníka v těch místech není, neboť následuje pak rybník Otrokovský atd. Není tedy ve spisech pod rybníkem „pod Židy“ žádné zmínky o nějakém jiném rybníku, ač se prohlížely nejstarší spisy v buchhalterii chované.

Ad. 3. Tato stížnost vyvrací se důkladně porovnáním o sporné pastviště mezi obcí Žutavskou a Bělevskou z r. 1689, jež týká se „Hříběcích“, J. hr. M. schváleným a potvrzeným.

Ad 4. Při komisi a šetření 10. pros. 1693, v níž J. M. hr. delegováni byli Dr. Sabatin a Martin Carl, nalezeno bylo proti Pavlu Prendlíkovi, bývalému písaři důchoden-skému v Napajedlich: § 8. Tratě „u Hlasova“, kde leží „Kopaniny“, užíváno dle svědectví Jana Baďury od nepa-měti vždy za pastviště. Tu obdržel Prendlík od přísězných úřadu purgmistrovského: Martina Baďury Janofreye a Pavla Bureše, dle písemného povolení z r. 1691, část na 12 let k užívání, ale sáhal přes svou výměru vždy dál a dále do obecního pastviště a tak své „Kopaniny“ rozšiřoval, že obec již neměla dostatečného pastviště pro svůj dobytek. Aby nebyla nucena vtírat i se svým dobytkem do pastviště vrchnostenského, byla by ráda Prendlíkovi „Ko-paniny“ odebrala, ale viděla, že toho bez sprostředkování J. hr. M. docílili nemůže. Dle § 18. téhož komisionálního šetření svědčili proti Pavlovi Prendlíkovi: purkrabí Horáček, Dreyssiger, Jan Baďura a obroči Seydemann, že ono písemné povolení nebylo Prendlíkovi dáno na ratůzi od celé obce, nýbrž mimo ratůz jen od 4 neb 5 přísězných, které Prendlík dříve několikrát hostil, s nimi popíjel a 4 bečky piva postupně jim dal, které potom do. účtů vrchnostenských vložil, jako otcům Františkánům sypaných 8 měřic pšenice. Dle § 19. téhož šetření sdělil purkrabí, že

obec Napaj., když Prendlík její pastvisko zoral a vždy dál a dále kučoval, skutečně již vnikla svým dobytkem na pastvisko, kde posud jen vrchnostenský dobytek se pásaval. Kdyby byla vrchnost tomu bránila, bylo by muselo mnoho lidí, zvláště chudí podsedníci, pro nedostatek pastvin mnoho dobytka, ze kterého největší užitek berou, odprodati; proto právě publikován komisi dne 10. prosince 1693 nález proti Prendlíkovi: § 5. že ihned zbavuje se úřadu písaře vrchnostenského, všechno zboží jeho se zabavuje, se svými účty a listinami (dokumenty), má se hned dostaviti do Holešova a na panství Napajedelské nikdy se nesmí vrátiti. Nad to dal hrabě jako poručník panství Napajedelského obci této vlastnoruční podepsanou deklaraci, že trať, kde leží Prendlíkovy Kopaniny, má býti zase pastviskem pro všechny dobytek a že pod trestem 100 dukátů nikdo se jí nesmí dotýkati (aby ji v pole obracel). Toho však přísežní nechtěli přijati; přece ale zůstala ta trať po nějaký čas netknutou, avšak přísežní pole svá, která leží od Napajedel k Otrokovickým Hatům. priorávali vždy více k Otrokovickým, až po smrti J. Excell., když se na to všechno poněkud zapomnělo, priorali celou tu trať u Hlasová, totiž pole Prendlíkovo, které bylo od komise i od svědků na 60 měřic oceněno. Tak sice jednotlivci dobrý brali užitek, ale obec utrpěla tím na pastvinách. (Orig. něm.) IX. 702.

1718. srpen 11. v Napajedlich. Zpráva Ondřeje Heinricha, hejtmána Velehradského, a Jana Václ. Glatze, správce Malenovského, krajským hejtmánem Hradišt. Bern. Ant. Bravanským nařízených k ohledání škod řekou Moravou u Spitinova učiněných. Dne 11. srpna odebrali se na místo a přesvědčili se, že Morava odplavila u Spitinova směrem k Napajedelské silnici až po Spitinovské pastviště „Německý“ pole a louky na délku 249 sah, a od dědiny Spitinova směrem k Babicím; až po Spitinovské pastviště „Mlejníště“ na délku 200 sáh. Sebrala 19 pololáníkům (jsou všichni i následující jménem uvedeni i s výměrou pole odplaveného) 14 měřic 2 achtle pole a luk na 21 fůr sena; 18 podsedníkům 11 měř. 6 achtlů pole a na 18 fůr luk. V dědině samé tam, kde začíná silnice Napaj., odplavila 220 sáh do délky a hospodáři byli nuceni (a to již po druhé) své chalupy přenášeti do zahrad a sice 4 pololaníci a 5 podsedníků. Dále v dědině byly zahrady odplaveny, tak že hospodáři nemají kam postaviti své stodoly a jsou nuceni přestěhovati se i s chalupami někam za dědinu do pole a sice 9 pololaníků a 7 podsedníků. 2 pololaníci a 4 podsedníci, kteří mají chalupy své u silnice k Hradišti, budou též do roka nuceni postaviti je na poli a k tomu budou ještě muset přepustit svých polí na novou silnici. (Přepis něm.) X. 703.

1718. září 14. v Napajedlich. Anna Margaretha z Rottalu, rozená hraběnka Herbersteinova, vdova, žádá jako poručnice panství Napajedel., shromážděné čtyry Stavy Moravské, aby daly škodu Moravou ve Spitinově způsobenou vyšetřiti, kontribuci z odpalvených luk a polí, které přece jsou v popisu lánů zapsané, jak minulou tak budoucí odepsati; k zamezení dalších škod na majetku osobním i veřejném aby brzy vhodné prostředky se zařídily. Na rubrum této žádosti dtdo
1718. prosinec 19. v Brně. Výnos z rady stavů markr. Morav.: Páni stavové nemohou poddaným Spitinovským. v tomto pří- padu dále kontribuci odepsati. Podepsán Fr. Ant. Rzikowský z Dobřčic. (Orig. něm)
- X. 704.
1719. únor 28. Mandatář Rottalský žádá jménem poručnice panství Napajedl. úřad zemského hejtmanství o nařízení, aby z pozemků Moravou odpalvených ve Spitinově byla daň odepsána a poškozeným dána nějaká bonifikace. Na rubrum žádosti té jest vvřízení toto:
1719. březen 3. v Brně od král. tribunálu: Tato věc nepatří král. úřadu zemského hejtmanství, proto žádaného nařízení dáti nemůže: poněvadž i páni stavové to učiniti se zdráhají, třeba žádati u vyššího místa (orig. něm.).
- X. 705.
1719. březen 3. v Březolupích. Ant. Felix Kosák, správce Březolup- ský, sděluje s Fridrichem, hejtmanem Napaj., že dle přiloženého účtu posílá Kateřině Apostolce z Napajedel sušených brněnských švestek 3063 xx a duranci 1621 xx, jeden cent po 10 zl., tedy 4684 xx za 468 zl. 24 kr.. na které dala závdavku 128 zl.; vyslovuje spokojenost své vrchnosti hejtmanovi za to, že převzal ručení za odběratelku Apoštolku. Účet přiložen na lístku. (Orig. něm.)
- X. 706.
1719. březen 4. v Napajedlich. Fridrich, hejtman Napaj., odpovídá na předcházející přípis Kosákův, že sice neručil za Kat. Apoštolku na tak veliký obnos, ale když se již stalo a švestky jsou odvázeny a odvezeny, ručí za ni; než peníze nemají se žádati hned, nýbrž až asi koncem dubna. (Orig. něm.)
- X. 707.
1719. březen 11. v Březolupích. Ant. Kosák souhlasí jménem své paní s tím, co píše hejtman Napaj., a oznamuje mu dále k jeho dotazu, že mají ještě staré rži, ječmene i ovsa na sýpkách k prodeji; rež po 2 zl. 18 kr., ječmen za tůž cenu a oves po 1 zl. 18 kr. za měřici. (Orig. něm.)
- X. 708.
1719. březen 16. v Topolné. Ondra Jaburčík a Václav Horák ohlašují hejtmanovi Napaj., jakou škodu jim Jan Hanák a Tcho-řek, poddaní Březolupští, v komárovské hoře způsobili. Ondrovi Jaburčíkovi na samy bůdě za deset rýnských vína vytočili za 2 vědra, jablek za půl měrice, dvě motyky vinohradné a jeden ryl a kosířek (vzali). Za

svědky uvádějí Mikuláše Rosypálka a Martina Fůska; podepsán jest
Václav Hrobický. (Orig. čes.) X. 700.

1719. březen 17. v Napajedlich. Hejtman Napaj. podává o krádeži zprávu
do Březolup, z kteréhožto panství zloději Jan Hanák a Tchořek byli;
žádá jejich potrestání a náhradu. (Konc. něm.) X. 710.
1719. březen 17. v Březolupech. Správce Ant. Felix Kosák sděluje s
Fridrichem, hejtm. Nap., že zloději, hlavně starý Ondra Hanák,
jinak Kabaťa. utekli i s dětmi, 2 koni a 1 kravou asi do Kvítkovic
nebo Otrokovic. (Orig. něm.) X. 711
1719. březen 20. v Napajedlich. Hejtman Nap. domlouvá v dopisu správci
Březolupskému, proč zloděje Jana Hanáka propustil z arestu,
dokud nenahradil škody; žádá za náhradu aspoň zlodějem
zanechané tele. (Konc. něm.) X. 712.
1719. březen 20. v Březolupech. Správce Kosák omlouvá propuštění
zloděje z arestu tím, že mu neměl kdo ošetřit děti ani dobytek a že
mimo tele ničeho nezanechal. (Orig. něm.) X. 713.
1719. duben 31. v Březolupech. Františka Maria svob. pí. Forgačová
děkuje hejtmanu Napaj. za zaslaných 300 zl. za sušené švestky
Apoštolce dodané. (Orig. něm.) X. 714.
1719. květen 13. v Březolupech. Táž oznamuje hejtmanu Napaj., že ji
Apoštolka žádá o lhůtu do sv. Ducha k zaplacení zbytku 40 zl. 24
kr., což povoluje, když hejtman za ni zaručí. (Orig. něm.) X. 715.
1719. květen 14. v Březolupech. Táž sděluje, co jí Kat. Apoštolka ještě po
příjezdu z Vídně má zaplatiti: za 185 xx švestek 14 ½ zl., za 1 ½
měřice hrušek 3 zl. 45 kr. za putnu = 15 xx slaného 3 zl., celkem
18 zl. 15 kr. (Orig. čes.) X. 716.
1719. červen 20. Vídeň. Vyřízení žádosti pí. vdovy Anny Marg. Rottalské o
odepsání kontribucí Spitinovským pro škodu Moravou způsobenou
na císaře Karla VI. podané: škoda ať se vyšetří a podá dobré zdání,
zdali a jak žádosti vyhověti, a zároveň ať učiní se opatření k
zamezení dalších škod. (Orig. něm.) X. 717.
1719. červen 29. v Březolupech. Správce Ant. F. Kusák vykazuje, co
odvedla do důchodu Kat. Apostolka z Napajedel: 21. února za
odebrané švestky a durancie na porážku dluhu svého 19 zl. 9 kr.,
za ¼ kroupek 3 zl.; 14. května 18 zl. 15 kr., dohromady 40 zl. 24
kr. (Orig. čes.) X. 718.
1719. červenec 16. v Březolupech. Františka Maria, svob. pí. Forgačová,
píše hejtmanu Napaj. Fridrichovi, že Topolští po několik již roků
bez jejího vědomí kupují a obdělávají pole na jejím sirotčím
poddanském poli Březolupském a tolik se vtírají do jejího panství,
že jim muselo býti

úředně ji i regentem zakázáno, bez jejího povolení kupovati a obdělávati poddanské pole Březolupské. V poslední době však zase tak se zabrali do kupování, že byla nucena, aby poddané své před zkázou zachránila, nařídili těmto, aby Topolským peníze za pole i s úroky vrátili a obilí s pole sami si sklídili. Přes to však opovážili se Jan, zeť Martina Tabačného, a Matouš Mikulkův z Topolné vrácených peněz nepřijati, obilí na zdejších poli požati a v noci odvézti. Poněvadž takových Topolských, kteří mají zdejší pole obděláno, jest celý seznam, a těm všem na škodu oni dva obilí ukradli, žádá hejtmana, by oba jmenované potrestal a jim nařídil ukradené obilí na patřičné místo vrátiti, aby nemusela své nařízení o vrácení peněz kupních zvrátiti. — Žádá též náhradu od Jana Slamského z Topolné, který pomocí svého hofera Mikuláše Ambróza 3 sáhy dlouhý kus dubový, otesaný, za minulé zimy z luk Březolupských ukradl a odvezl. Seznam Topolských přiložen. (Orig. něm.) X. 719.

1719. červenec 20. v Brně. Fuxsteiner. mandátář Rottalský, sděluje s hejtmanem Nap., že král. tribunál nařídil komisi k vyšetření škody Moravou na Spitinovsku způsobené: komisaři jsou: hrabě Witten a kancléř úřadu Salava; táže se, kdy byla by příhodná doba k odbývání komise? (Orig. něm.) X. 720.

1719. srpen 2. Výkaz tax: za dekret komisařům k vyšetření škod u Spitinova Moravou způsobených 6 zl., příloha 30 kr., opisy 2 zl. 24 kr., kopia 24 kr. = 9 zl. 18 kr., dne 2. srpna p. Fuxsteinerem vyplaceno, potvrzeno Frant. H. Köhlerem, registrátorem a expeditorem. (Orig. něm.) X. 721.

1719. srpen 4. v Březolupech. Františka Maria, svob. pí. Forgačová, důrazněji žádá hejtmana Napaj. o donucení Topolských k navrácení obilí z polí Březolupských od-veženého, jinak by byla nucena podati tu záležitost k vyšší instanci. (Orig. něm.) X. 722.

1719. srpen 6. v Březolupech. Správce Kosák oznamuje hejtmanu Napaj., že pí. Forgačová přestupek Jana Slamského. jehož se ukradením kusu dubu dopustil, odpustila; žádá však jako náhradu tří denní koňskou robotu od něho. (Or. něm.) X. 723.

1719. srpen 10. v Brně. J. M. Fuxsteiner sděluje hejtmanu Napaj., že výlohy komisi musí poddaní (Spitinovští) platiti; táže se, kdy bylo by lépe komisi vyvésti, zdali při velké neb malé vodě? Posílá zároveň „Památku“ v originálu o zvýšení alimentací (na sirotky Rottalské?). (Orig. něm.) X. 724.

1719. srpen 26. a 27. Olomouc a Brno. Rudolf Christof p. z Witten a Frant. Ant. Salava z Lippy oznamují pí. vdově (Anně Marg. Rottalské), že komise u Spitinova bude se odbývali 25. září ráno o 8. hod., proto již 21. září přijedou na noc. (Orig. něm.) X. 725.

1719. září 1. v Kvasicích. Plná moc, daná Michalovi Fuxsteinerovi, zem. advokátu a Frant. Volsovi, inspektoru sirotčího panství Napaj., aby při komisi ve Spitinově i s úředníky Napajedelskými zastupovali poručníky panství a sirotky (1 konc. a 1 opis, oba něm.) X. 726.
1719. září. 13. v Napajedlich. Hejtman Napaj. sděluje pí. Forgačové do Březolup, že Martin Semoník, uherskobrodský poddaný, pro podezření rozličných krádeží v městečku Napajedlich spáchaných, uvržen do žaláře. Týž před jejími poddanými prý vyhrožoval, že také ji vyrabuje. K usvědčení jeho má pí. vdova poslati do Napajedel poddané své, kteří vyhrůžky ty slyšeli, aby mu je do očí dosvědčili. Jde tu o věc veřejnou, proto snad tomu vyhověl! (Konc. něm.) X. 727.
1719. září 14. v Březolupech. Františka M. sv. pí. Forgačová píše hejtmanu Napaj., že posílá svého poddaného k vydání svědectví, kteréž dle potřeby i přísahou má stvrditi. — Sděluje též, že Apostolka dluhuje ještě za suché ovoce 18 zl. 15 kr. a žádá hejtmana, aby ji důrazně měl k zaplacení a nedbal jejich planých výmluv. (Orig. něm.) X. 728.
1719. září. 14. v Brně. Fuxsteiner oznamuje, že dojde na komisi, Spitinovskou 24. září odpol. do Kvasic, tam mají čekati čerstvé koně. které by ho zavezly do Napajedel. Radí. aby do komise přibrali se zkušené lidi, na př. 2 mlynáři, kteří by věděli, jak zameziti dalšímu poškozování a co by asi náklad stál. (Orig. něm.) X. 729.
1719. září 16. v Brně. Fuxsteiner sděluje hejtmanu Napaj., že komise z jistých příčin odložena na 27. září, komise dostaví se večer 26. do Napajedel. (Orig. něm.) X. 730.
1719. září 17. v Brně. Týž odpovídá hejtmanovi, že stačí, když 26. září večer bude v Kvasicích 6 koní připravených. Páni komisaři nepotřebují jiné posluhy, než jaká obyčejně při komisích bývá. Po komisi pojedou s p. Sálavou do Ostrohu. (Orig. něm.) X. 731.
1719. září 17. v Březolupech. Pí. Františka Maria Forgačová píše hejtmanovi Napaj., že Topolští poddaní přes její protestaci všecko na Březolupských polích zaseté obilí pobrali, ač dostala od hejtmana ujištění slušné náhrady, až jen se odbude nejpilnější práce polní a naskytne se den příhodný k společné schůzi; zve ho na zítřek, 18. září, k obědu a pak k urovnání té záležitosti. (Or. něm.) X. 732.
1719. září 17. v Napajedlich. Hejtman omlouvá se pilnou prací, již včerejší úřední zprávou ustanovenou, ozimým setím, 3denním stříháním ovcí a komisí Spitinovskou, že přijítí nemůže a děkuje za pozvání. Na druhém listu téhož archu)

1719. září 18. sděluje hejtman, že dle výpovědi všech Topolských jsou Březolupští sami vinni; neboť od Topolských peníze vyžebraávají a za to obili s polí odvážeti jim dovolují; vždyť nemohl a nesměl by cizí poddaný zdejší pole bez povolení obdělávali! Nemůže proto Topolské potrestati jinak, než tím, aby peníze, které dali, ztratili a tím, že je pridrží k 6denní ruční (pěši) robotě, aby jim pro budoucnost zašla chut k podobným přestupkům. (Konc. něm.) X. 733.
1719. září 20. Hradec (Štýrský). Pí. Anna Marg. Rottalská (není podepsaná) děkuje oběma pp. komisařům, že úřadu se podjali a odporoučí své sirotčí poddané do jejich přízně. Konc. něm. X. 731.
1719. září 28. ve Velehradě nyní v Spáleném Hradě. P. Ray- mund (kuchař oznamuje Fridrichovi, hejtmanu Napaj., že schvální příležitostí do Otrokovic posílá za sumce 30 funtů vážícího 6 rejnských, slibuje za prokázanou lásku se zase regratifikovati. Při tom žádá oznámení, zdali by strany kapru z vyloveného rybníka Otrokovického ubezpečen býti mohl, aby jinde nesolicitiroval. (Orig. čes.)X. 735.
1719. říjen 10. v Kunovicích. De Thiolla Cornet von Mera píše hejtmanu Napaj., že kterýsi kovářský tovaryš z Napajedel, jenž byl v Nedakonicích v práci u kováře, při posvicenské slavnosti v Nedakonicích přidal se k bitce s pacholky a jednoho jezdce těžce plesíroval. Nyní ho drží hejtman Velehrad- ský v areště. Jezdec již 17. den je ve špatném stavu; felčar musel mu hlavu řezati. Žádá satisfakci. (Orig. něm.) X. 736.
1719. říjen 16. Pravdivý nález a zpráva o škodách Moravou u Spitinova na chalupách, zahradách, polích, lukách, ano i na zemské silnici posud způsobených a návrh na zamezení, dalších škod a brzké záhuby celé dědiny, což z mapy p. Norbertem Václ. v. Link, cis. nejv. strážmistrem garnisony Hradištské, zhotovené správně seznali lze. (Mapa není přiložena.) Navrhuje kanál neb průkop, kterým by se Morava řeka odvedla od dědiny; před kanálem 1 stav 40 sáh dlouhý a při vtoku kanálu do Moravy druhý stav 38 sáh dlouhý k zamezení zpáteční vody směrem k dědině. Náklad na oba stavy rozvržen na 3800 zl. a sice na dřevo, desky a železo 2800 zl., mistrovi i nádenníkům 1000 zl. Průkop či kanál dostal by také stav 20 sáh dlouhý. Kanál dostati měl dvě odbočky, první 55° dlouhá, kterou by se voda odváděla do jezera a druhou 50° dl., kterou by se sváděla voda z jezera zpět do kanálu. To stálo by 2950 zl. Navrhuje dále k ochraně břehů několik odvodů pro případ velké vody atd. Celkový náklad byl rozpočten na 12.902 zl. 30 kr., a k tomu ztráta poddanských pozemků pro kanál potřebných 50 měřic, 4 měř. pro novou silnici, 10 měř. pro přenesené chalupy. (Přepisy něm. 2) X. 737.

1719. říjen 29. Na hradě Kvasicích. (Nepodepsaný) oznamuje rytíři (jméno i adresa schází), že mu posílá docela správnou mapu i zprávu o vyšetření a k zamezení škod u Spitinova a žádá jej jménem J.M. pí. poručnice, by se záležitosti vše ujal a šťastně ji ukončil. (Konc. něm.) X. 738.
1719. říjen 31. v Brně. Dr. M. Tuxsteiner sděluje, že psaní ze dne 29. t. m. obdržel a že poslal posla hned s druhým psaním a přílohami k pánu ze Salavy. (Orig. něm.) X. 739
1719. listop. 2. v Brně. Týž sděluje, že obdržel psaní ze dne 1. t. m. i s plnou mocí a doručí ji zítra p. Salavovi (Orig. něm.) X. 740
1719. listop. 14. v Březolupech. Pi. Františka M. Forgačová, odvolávajíc se k svým dopisům ze dne 16. července, 4. srpna a 17. září v záležitosti poddaných Topolských, kteří na jejich sirotčích poddanských polích se zakupují a bez jejího vědomí obdělávají, i proti jejímu zákazu obilí z těch polí svážeji, a dále k slibu hejtmanovu, že po ukončení polních prací dostane se ji zadostučinění, táže se hejtmana Napaj., kterého dne a jakým způsobem se jí té satisfakce dostane? (Orig. něm.) X. 741.
1719. listop. 21. v Brně. J.M. Fuxsteiner píše hejtmanu Napaj., že v příloze posílá mu seznam výloh, jaké měl při komisi Spitinovské. Dále sděluje, že tyto dny byl v Ostroze, kde s ním tamnější hospod. hejtman sdělil, že Ostrožský žid svůj dluh v Napajedlich již zaplatil; totéž pravil mu předevčirem v Brně žid Bacharacher. (Orig. něm.) X. 742.
1719. prosinec 19. v Březolupech. Potvrzení správce Ant. F. Kosáka, že posel donesl pro jeho vrchnost zapečetěné psaní; příslušná odpověď bude následovati. (Or. něm.) X. 743.
1719. prosince 22. v Březolupech. Pi. Františka Anna Forgačová v odpověď k připsu ze dne 18. 1. m. píše, že stálým odkládáním satisfakce dává jí hejtman Napaj. v opovržení a uvádí ji v posměch. Vždyť Topolští opovážili se opět zaseti oziminy na gruntech Březolupských, a sice Jan Hoferů na gruntě (poli) Jana Kuska, vdova Fusková na poli Martina Jalčíka a Matouš Mikulka na poli Petra Zbytka. Nemůže-li hejtman nic jiného a slušnějšího učiniti, než co jí nabízí, nemůže ji také mít i za zlé, když se v té záležitosti obrátí k vyšší instanci. — Apoštolka, za kterou se hejtman zaručil, posud dluhuje 18 zl. 15 kr. a po jejím zaplacení dluhu obdrží hejtman s díky list zaručující. — Také Jakub Přikryl z Napajedel neočistil se posud přísahou slíbenou, že odvedl spornou kopu plátna již r. 1717. (Orig. něm.) X. 744.
1719. prosinec 23. v Napajedlich. Hejtman Napaj. odpovídá na předcházející přepis přáním k vánocům a k Novému roku: lituje toho, že paní vykládá si jednání jeho způsobem, jako by ji chtěl dáti

v opovržení a posměch, neboť něco podobného ani na mysl mu nepřišlo, ani z jeho korespondence vyčísti nelze; aby však do větší nemilosti neupadl, ponechává vše na její vůli. — Co týká se neodvedené kopy plátna, jest Jak. Přikryl posud ochoten přísahou se očistit, záleží jen na ní, aby někoho k přísaze vyslala jako svého zástupce. — V záležitosti ručení za Apoštolku přikládá výpis, z něhož pani sezná, že ručil jen za 340 fr.; za nový dluh. totiž za slané máslo, hrušky a 185 xx švestek nepřevzal žádného ručení. Přece však přidržel by ženu tu k placení, kdyby co měla: kde však ničeho není, těžká pomoc! (Konc. něm.) X. 745.

1720. leden 13. v Brně. J. M. Fuxsteiner sděluje hejtmanu Napaj., že obdržel jeho dopis ze dne 11. t.m. i s presentem pro kuchyni; děkuje zaň a slibuje, že připomene p. Salavovi, aby relace byla brzy vyřízena. (Orig. něm.) X. 746.

1720. —. Specifikace, co a kolik se vyselo a kolik sklídilo obilí u dvoru sirotčího panství Napajedelského na statku Otrokovickém a statku Tlumačovském na podzim r. 1719 a na jaře 1720. (Orig. něm.) X. 747.

1720. ? bez data. Krátká zpráva komise z nařízení král. tribunálu ve Spitinově dne 27., 28. a 29. září 1719 odbývané o škodách, jaké řeka Morava po několik roků u Spitinova způsobuje a jak by se tomu pro budoucnost zabrániti dalo. (Konc. něm. nepodepsaný.) X. 748.

1720. ? bez data. Zpráva o škodě, kterou řeka Morava na polích, loukách a vysokých březích u Spitinova odplavováním působí, tak že půl dědiny bude muset býti přeneseno, jestli se včas nepomůže. (Koncept a přepis, nepodepsané něm.) X. 749.

1719. v dubnu neb květnu. Anna Margareta, ovdovělá pí. Rot-talská, rozená hraběnka Herbersteinová. jako poručnice svého nezletilého syna Adama svob. p. z Rottalu, a sirotčího panství Napajedelského administrátorka, podává žádost na J. V. císaře Karla VI. v příčině škod Moravou u Spitinova způsobených o odpis daně a bonifikaci. (2 přep. n.) X. 750.

1720. leden. 13. v Brně. Účet výloh, které Dr. Fuxsteiner měl za příčinou Spitinovské komise od 27. do 29. září 1719; Dne 27. září jízda poštou na 2 šezách. čtyřspřežní a trojspřežní z Brna do Vyškova 10 zl. 30 kr., postilionovi 1 zl. 22 kr. zpropitného a mazného 7 kr. Jízda z Vyškova do Kvasic 15 zl. 45 kr.. dvěma postilionům zpropitného 2 zl.. mazného 7 kr. Jemu denně 4 zl. za 5 dní 20 zl.. jeho písaři 3 zl (Orig. něm.) X. 751.

1720. květen 22. v Napajedlich. Vyrovnání nedorozumění mezi Šalomounem Beerem, přepravním dodavatelem (Transport-Lieferant) císař. soli v sudech, a jeho formany Napajedel-

skými poddanými o vozné: Poddaní tvrdí, že z Napajedel do Ratiboře jest po silnicích k formance způsobilých dobrých 15 mil, kdežto dodavatel jim jen 13 mil čítati chce. Dohodnuto se na tom, aby Beer prokázal skutečnou vzdálenost dvěma hodnověrnými atestáty od soudů a to jedním atestátem z Holešova, kolik mil jest tam odtud do Nov. Jičína a druhým atestátem z Nov. Jičína, kolik mil tam odtud jest do Ratiboře. Potvrdí-li se oběma atestáty vzdálenost 15 mil., bude Beer povinen platiti formanům z každého sudu soli do Ratiboře 1 zl. 52 ½ kr. a sice polovičku hned na místě zde a druhou při skládání, a k tomu i mýto z vozů i koní až do Ratiboře. Nesmí také formany meškati cestou ani skládáním soli ani v Ratiboři vyplacením, jinak povinen bude každé zameškání zvlášť zaplatiti. Nemělo-li býti celých 15 mil do Ratiboře, svolují formani k přiměřené srážce platu; výslovně si však vymínají, že tak malým platem nejsou pro budoucnost vázáni (něm. přepis dne 30. října 1721 kolac.) X. 752.

1720 září 14. Prostějov. Cís. nařízení, že z každého telete, které v jatkách se zabije, aneb na jatky zakoupí, musí se platiti 4 ½ kr., které krajský vrchní účetní má súčtovat; jen telata pro vlastní potřebu vrchnosti nepodléhají tomu poplatku. (Přepis něm.) X. 753.

1720. leden 1. Pronájem mlýna v Otrokovicích na řece Dřevnici o 3 složeních moučných a 1 prosném, s polení na 10 měřic a loučkou, na 3 roky, t.j. do posledního prosince 1723, Janovi Heylovi, tak aby z každé měrice obili dle obyčeje zemského bráti mohl 1 kr. zpropitného a 16. mírku. Nájmů platiti bude ročně 250 zl. do důchodu Napaj., a to čtvrtletně 62 zl. 30 kr. bez ohledu na to, musí-li buď pro velkou vodu neb nedostatek vody delší neb kratší čas stati. Jen v případě vodní stavby neb přestavby mlýnu srazí se mu přiměřená část za čas, v kterém nemohl mlet. Poněvadž v předešlém roku tento mlýn spodní vodou hnaný přepraven na vrchní vodu, nová struha s dvěma splavy provedena, nový stav z kamene vystavěn byl, jest mlynář povinen pilně dohlížeti a každou škodu dle možnosti zameziti. Oba splavy ve struze, jakož i mostek přesně na poddanské louky Otrokovské vedoucí má sám v dobrém stavu udržovati; od vrchnosti poskytne se mu potřebná k tomu robota a patřičné potřeby. Obili vrchnostenské, jakož i od čeládky ze dvora a od žida nájomníka k zemletí neb šrotování dodané musí bez prodlení především jiným zemletí, aniž by mírky bral. Poddaným má dávatí přednost před cizími, ale všem spravedlivou míru měřiti a s nimi se o poplatek za mletí smluviti, aby nebylo žalob. Datum hrad Kvasice, Anna Margareta, hraběnka Dietrichsteinová, rozená hraběnka Herbersteinová jako poručnice. (Orig. něm.) X 754.

1721. — Poznamenání odvodu obilného desátku při dědině Topolnej v roce 1721. (Originál čes.) X. 755.
- 1721.— Poznamenání skopního pod pátý snop při dědině Spitinově v roce 1721. přijatého. (Orig. čes.) X. 756.
1721. leden 14. v Lipniku. Karel Christoph Grueber, cis. prodavač soli (kays. Soltz-Yersilberer) sděluje Fridrichovi, hejtmanu Napaj., na jeho přepis, že mu pošle žádané palety, jestli jen obleva nezdrží jeho poddané od dovozu soli do Hradiště. (Orig. něm.) X. 757.
1721. březen 9. v Brně. J.M. Fuxsteiner odpovídá hejtmanovi Napaj. na přepis ze dne 8. t. m., že ač již častěji přimlouval se u p. kancléře úředního v záležitosti škody vodou u Spitinova způsobené, že to zítra ještě jednou učiní a doufá, že s prospěchem; oznámí mu také, že podá urgens u král. úřadu a kdyby ani to nepomohlo, nezbyvá než podati žádost ke dvoru. (Orig. něm.) X. 758.
1721. —Specifikace, co a kolik se vyselo obilí u dvorů panství sirotčího Napajedelského, na statku Otrokovském a Tlumačovském na podzim r. 1720 a na jaře 1721. (Orig. něm.) X. 759.
1721. červen 7. v Kvasicích. Žádost pí. Anny Marg., poručnice sirotčího panství Napaj. na p. kancléře úřadu (Ambts- Cantzler): Jakou škodu Morava u Spitinova způsobila, přesvědčil se pan kancléř sám při komisi r. 1719. Škoda stává se den ode dne větší. Letošní, již 4krát opakovanou záplavou tak se postavení Spitinovských poddaných zhoršilo, že nemohou téměř ani z chalup vyjiti, tím méně svůj dobytek, z něhož několik kusů se utopilo, na pastviště vyháněti. Silnice jest odplavena, formani jsou nuceni jezdit po rolích a tím působí velkou škodu. Poddaní denně naříkají a o pomoc ji prosí; sama jim pomoci nemůže. Poněvadž se tu nejedná jen o privátní věc, ale o veřejnou, proto žádá p. kancléře, aby záležitosti té se ujal, úřadu svému o ní důkladně referoval, radcu a skutkem nápomocným byl, aby na referát komise vyšetřující (z 1719.) dostala žádanou nejmilostivější císař, resoluci kterou by poddaní Spitinovští nejen za předešlé škody odškodnění byli, ale jim také od dalších škod bylo pomoheno. (Koncept něm.) X. 760.
1721. červen 13. v Hradišti. Norbert Václav Link, cis. nejv. strážmistr garnisony král. města a pohraniční pevnosti Hradiště, vyznává přede všemi, že na žádost Její Excell. pí. Anny Marg., provdané hraběnky Dietrichsteinové, rozené hraběnky Herbersteinové, poručnice sirotčího panství Napajedelského, Kvasického a Zlínského, odebral se dne 11. června t.r. do Spitinova a s rychtářem a přísežnými ohledal škodu, jakou Morava způsobila. Shledal, že od 28.

září 1719, kdy byl přítomen komisi a kdy i mapu předložil, dle níž by se dalším škodám průkopem či kanálem odpomoci mohlo, silnice jest odplavena a chalupy blízko silnice stojící jsou v největším nebezpečí, rovněž i chalupy na druhém konci dědiny u Moravy stojící, nebude-li voda brzy odvedena. (Orig. něm. 1 a orig. čes. 1)
X. 761.

1721. červen 14. v Hradišti. Týž N. V. Link sděluje hejtmanovi Napaj., že mu posílá 2 atestáty; radí mu, aby Spitinovští podali dojemný memoriál na král. tribunál a jeho jeden atestát k memoriálu přiložili: pí. hraběnka však, aby zem. hejtmanovi zvláštní list doporučující zaslala. Doufá, že jeho atestáty budou příznivě přijaty, neboť jemu svěřena jest záležitost splavnění řeky Moravy. Panu Salavovi třeba také opisy zaslati se zdvořilou žádostí. Nepomůže-li to všecko, třeba se obrátiti na J. Velič. (Orig. něm.) X. 762.

1721. červen 26. ve Vidni. Odpověď král. české dvorní kanceláře na připsis cis. dvorní komory ze dne 22. a 26. května: Král. tribunálu markr. mor. dáno již potřebné nařízení, aby za účelem zamýšleného splavnění řeky Moravy od Napajedel až do Děvína (Theben, při vtoku Moravy do Dunaje) nekladli obyvatelé žádných překážek čištění řeky, stavbě potřebných mostů a splavidel, proti jejich odškodnění a se zachováním toho, co po společné poradě v příčině regulace Moravy nej- milostivější hlavní resoluci ze dne 11. ledna 1720 bylo ustanoveno. Také při dovozu soli cis., která do Slezska, ne jako posavade z Olomouce, nýbrž z Napajedel voziti se bude, aby žádného mýta se nevybíralo, leda že by některá vrchnost byla k tomu, dle výš uvedené resoluce, oprávněna, kteroužto oprávněnost u král. české dvorní kanceláře bvla ohlásila a tato ji byla též uznala. Naproti tomu musí cis. dvorní komora zadost učiniti požadavkům obyvatelů dle téže resoluce, a také dříve k novostavbám a opravám na řece Moravě potřebné proti slušnému zaplacení odebíratí. Rovněž tak nařídila již král. česká dvorní komora dle rescriptu ze dne 2. září 1720, čištění Odry od Zábřeha až do Ratiboře. (Přepis něm. 2, poněkud rozdílného znění.)
X. 763

1721. červenec 4. v Brně. Decret král. tribunálu (podepsán Frantz Ant. Salava von d. Lip) krajskému hejtmanovi, jímž se mu nařizuje, aby bděl nad zachováváním nařízení král. české dvorní kanceláře, je ve známost uvedl obyvatelům, zvláště ale toho dbal, aby ani obyvatelé nebyli přetiženi, ani židovskému přepravci soli při splavování řeky Moravy a převozu soli nebylo činěno překážek, a aby formani při dopravě soli z Napajedel do Slezska byli na privátních mýtech od mýta z koní a vozů osvobozeni. (Na témž archu dále:)

1721. červenec 10. v Holešově. Frant. Ant. z Rottalu, J.C.V. rada, zem. soudu přisedící a král. hejtman Hradištského kraje v markr. mor., oznamuje hejtmanovi Napaj. výš uvedený dekret král. tribunálu; připomíná však, aby vrchnosti na to hleděly, by židovský převažec nepřevážel se soli, od mýta osvobozenou, snad jiné věci mýtu podléhající. (Přepis něm.) X. 764
1721. červenec 20. v Brně. Dr. Fuxsteiner odpovídá hejtmanu Napaj. na přípis ze dne 12. t. m., že mluvil včera s p. Sálavou o podání komisní relace; slíbil to učiniti co nejdříve. Nicméně k většímu zdůraznění té záležitosti předloží atestát soudu a doufá, že to něco vydá. — Minšovští zase se 30. m. m. nedostavili; dovídá se však od svého korespondenta z Prahy, že Minšovští slíbili místodržitelství, že se 6. srpna před komisí dostaví do Brna. (Orig. něm.) X. 765.
1721. (část s datem jest utržena.) Fuxsteiner omlouvá se u pí. hraběny špatným počasím a mnohým zaměstnáním, že jí neučinil svou poklonu, když v těchto dnech z Ostrohu do Kroměříže jel. Slibuje, že si dá záležeti co nejvíce, aby svěřené sobě právní záležitosti vyřídil, zvláště nároky Minšovských. V té záležitosti sdělil mu jeho Pražský korespondent, že předvolání ke komisí do Brna na 30. června zasláno již na místodržitelství Pražské, které zase Minšovské uvědomí. V záležitosti škod Spitinovských mnohokrát již naléhal na p. Salavu, aby relace podána byla; nestalo se však posud nic. Posledně žádal jej o to zase v Ostrohu; slíbil to učiniti, zdali to však učiní? Bude třeba po druhé u dvora zažádati. K tomu potřebuje atestátu dvou sousedních kavalírů, neb také hospodářských úředníků o škodách, způsobených od času komise 1719. (Orig. něm.) X. 766.
1721. srpen 27. v Napajedlich. Jan Frant. Nowagk, bývalý mýtný, dosvědčuje, že v době, kdy Holešovský měšťan Jan Kupec držel v nájmu mýto na panství sirotčím Napajedelském (a on po 4 ½ roku byl jeho výběrcím mýta) a zvláště v r. 1716 byla povozem vozena slezská sůl v sudech a že se z fůr vždy brávalo mýto koňské a vozné (solné vyjímajíc) a že se také vždy platívalo. (2 přepisy něm.) X. 767.
1721. srpen 28. v Napajedlich. Lorenz Georg Fridrich, hejtman Napaj., vyznává, že mu vrchnost nařídila, když Salomon Beer, židovský dopravce soli, začal r. 1720 cis. sůl v sudech po Moravě až do Napajedel a odtud vozmo do Slezska do-vážeti, aby dle prastarého celního práva vybíral z fůr koňské a vozné mýto. Když to chtěl uskutečniti, přišel k němu žid Salomon Beer s vroucí prosbou, aby od formanů mýta nebral, nýbrž fůry si jen zaznamenal, poněvadž on sám mýto platiti bude, jak se k tomu kontraktem přiloženým

(viz č. 752; a podpisem i pečetí svou zavázal; to se mu s vědomím a schválením vrchnosti povolilo, a žid k zaručení svého požadavku složil u úřadu hejtmanského na to 40 zl. se slibem, že ostatek mýta za r. 1720 doplatí. Na začátku r. 1721 chtěl týž Salomon Beer učiniti smlouvu s vrchností a tak každoročně, dokud transport soli bude mu ponechán, dle které by jistý obnos platil místo mýta koňského a voz- něho: protože však vrchnost takového kontraktu s ním uč- niti nechťela, zavázal se ústně ručiti za mýto, za kterýmž účelen: složil prostřednictvím svého syna reální kauci v úřadě hejtmanském. (2 přepisy něm.)

X. 768.

1721. srpen 28. v Napajedlich. Na rozkaz pí. Anny Marg., provdané hraběnky Dietrichsteinové, rozené Herbersteinové, poručnice sirotčího panství Napajedelského, Kvasického a Zlínského ohledali a vyměřili hejtman Fridrich a purkrabí Ferd Frant, Ilgner všecky na panství Napaj. a statku Otrokovském se nacházející mosty, hrázky, hatě a jiné dřívím a chrástím vyložené cesty, které s velkými výlohami, zkázou lesů a sta fůrami i ručními robotami na újmu hospodářství pro všeobecné dobro zřízeny a ročně častým opravováním v upotřebitelném stavu zachovávány jsou. Jsou to na panství Napajedelském: 1. Velký most přes Moravu, 52 sáhů dlouhý a 3 sáhů šir z dubového dřeva, 2. Další 2 mosty, Žebračka a Slaný, 35 s. dl. a 2 ½ s. šir. 3. Čtvrtý most přes příkop neb údolí, 6 sáhů hluboké, byl dříve z dubového dřeva, nedávno však na obou březích z kvádrů ve vodě a z obyčejného kamene nad vodou vystavěn. 4. Dále k Spitinovu též přes podobné údolí, 3 sáhů hluboké, 5 sáhů dlouhý a 2 ½ s. šir. most. 5. V dědině Kudlovicích a Sušicích 2 mosty 9 sáhů dlouhé staví se ze dřeva přes 2 říčky. 6. Od Moravy velké až po Slaný most pro případ záplavy Moravy hrázka 1 sáh vysoká, 2 ½ s šir. a 225 sáhů dl., dřívím obložená, aby se po ní mohlo jezdit. 7. Rovněž od Slaného mostu až po čtvrtý most přes údolí jest silnice na délku 787 sáhů obložena dřívím. Na statku Otrokovském: Přes řeku Dřevnici jest most, 15 sáhů dl., 2 ½ s. šir. Od toho mostu směrem ke Kvítkovicím jest v hrázce 5 menších mostů, dohromady dlouhých 25 sáhů. Kromě těchto větších mostů jsou ještě na rozličných místech přes říčky a příkopy můstky 1 ½, 2 a 4 sáhů, dohromady 26 sáhů dlouhé. Že v tomto obvodu půda měkká, proto vystavěna jest hrázka 3 sáhů šir., průměrně 5 stěviců vysoká a 441 sáh dlouhá. Kromě toho se opravují cesty poblíž hrázky a hatí na rozličných místech po 10,20,30 sáhů do délky chrástím. (2 přep. něm.)

X. 796.

1721. září 9. v Bystřici pod Hostýnem. Michael Jos. Langhammer, správce statku, dosvědčuje na žádost F. Volsa, regenta sirotčího panství Napaj., Kvas. a Zlín., že vyslýchal dnešního dne formany, kteří nyní i dříve mýto z fůr solních v Napajedlích platili, totiž: Jana Lacinu a Jana Galnara z městečka Bystřice, Jana Gazdu, rychtáře z Bilavska, Jana Šoustalíka, purkmistra z Blazic, poddané panství Bystřického; každý z nich vyznal, že platívali, když pro sůl jeli i když náklad soli vezli, z šestipřežního vozu 11 kr., ze čtyřspřežního 9 kr. Sůl v sudech vezl Jan Lacina 4krát, Jan Galnar 3krát z Napajedel do Ratiboře a tenkrát neplatili mýta, protože žid placení vzal na sebe. (2 přep. něm.) X. 770.
1721. září 11. v Holešově. Purkmistr a rada Rottalského města Holešova potvrzují, že Pavel Pavelčík, Václav Gazda, Jiří Sukup z Holešova, Martin Kubů, Jiří Bartík, Jiří Pospěch ze Zahnašovic na své svědomí vyznávají a přísahou potvrditi hotovi jsou, že vždy platívali 10 kr. mýta v Napajedlích z fůry čtyřspřežní a to koňské i vozní dohromady. (2 přep. něm.) X. 771.
1721. září 15. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán hr. Althan a Salava) krajskému hejtmanovi Hradišt. Františku Ant. svob p. z Rottal na Holešově a Bystřici: Židovský transportant soli Salomon Beer si stěžuje, že některé vrchnosti vybírají z jeho fůr solních mýto. Hejtmanovi se nařizuje, aby neprodleně a důkladně vyšetřil, zdali se to stalo před nebo po uveřejnění cís. a král. rozkazu, který mu byl 4. července zaslán a v kterém se nařizuje, že cís. sůl z Napajedel do Slezska vezená má byli osvobozena od mýta z koní i vozů. Vrchnosti, které po uveřejnění onoho nařízení mýto vybírají, má předvolati a jim naříditi, aby nepatříčně od žida přijaté mýtné vrátili. Domnívá-li se ta která vrchnost, že jest oprávněna k vybírání mýta i z fůr solních, má ji poukázati na reskript ze dne 26. července t.r., aby se dle něho řídila (Orig. něm.) X 772.
1721. říjen 1. ve Vidni. Kontrakt Jana Sokoly, mlynáře Sušického. Anna Margareta hraběnka Dietrichsteinová, rozená Herbersteinová, jménem poručenským přepouští Janovi Sokolovi Sušický mlýn na 3 léta, od 1. října 1721 do posledního září 1724, v pronájem, a to tímto způsobem: 1. Mlýn se všim náčiním a potřebami dle inventáře se mu odevzdává, které po vyjití toho času zasej tak beze škody a chyby odvésti povinen bude. 2. Do důchodů panských Napaj. ročně 80 rejských a sice půlročně 40 fr. zaplatiti povinen bude. 3. Všechnu panskou a čelední mouku a otruby, kte-

ré se jemu k mletí dá, bez meškání a bez odjímání poměříčného, mlýti. 4. Má on ten verštat s potřebnými pytlíky, plátny a vším jinším potřebným bez ouplatku panského zaopatřiti. 5. „Poddany předevšíma jinýma v přinahoděny nouzi odpraviti.“ (Orig. čes.)

X. 773.

1721. listopad 6. v Brně Fuxsteiner sděluje s hejtmanem Napaj., že již nezbyvá jiného prostředku, než přílohu dne 5. t. m. zaslanou k memoriálu přiložiti, neboť záležitost se protahuje vždy více a opisu zemské památky nemůže také obdržeti. — Na komisi Minšovskou naléhá také ustavičně; má se odbývali 20. prosince, posud však neobdržel předvolání Minšovských, očekává je dnes neb zítra a pošle s ním do Prahy zvláštního posla; má s tím již více než 100 zl. vydajů. (Orig. něm.)

X. 774.

1721. listopad 16. v Brně Týž témuž odpovídá na přípis ze dne 8. t. m, že přílohy č. 1. a 2. budou muset být vynečány a že jen všeobecně bude se možno odvolávati k dřívějšímu mýtnému nařízení. — Minšovská komise jest znovu ustanovena na 20. prosinec. — Že záležitost Spitínovské vodní škody tak dlouho se nehýbe, není jeho vinou. Několikrátě již v té věci naléhal na p. Salavu i na král. tribunál, ale ničeho to nevydává. (Orig. něm.)

X. 775.

1721. září 20. v Kvasicích. Jménem pí. hraběnky sděluje (nepodepsaný) (Fuxsteinerovi?), že snad nebude prozatím zapotřebí dokazovati mýtné právo Napajedelské a Otrokovské, zejména proto ne, že se toho v reskriptu cís. nežádá a ostatně bylo již prokázáno v letech 1638, 1660, 1695 a nedávno v r. 1714 a 1715, posílá proto jen 1. cís. reskript o záповědi vybírání mýta z fůr solních, 2. tištěný patent solní, kterým se vzní a koňské mýto z bečkové soli nařizuje. 3. Výpis z relace komisní, z níž vysvitá, že hr. Rosenberg za cís. dvorní komoru a žid za sebe Napajedelská rezerváta schválili a žid zvlášť před komisí se zavázal platiti mýto z fůr solních, což asi jest pro vrchnost nejlepším dokladem proti němu. 4. Atestát o stavění a vydržování tolika mostů a hatí. 5. Dva atestáty, že mýto takové vždy se vybíralo a také platilo. 6. Atestát, kterým se žid zavázal platiti za formany mýto. 7. Výpis z přípisu krajského hejtmana Otislava a výpis z dopisu kraj. hejtmanovi Brabanskému, v nichž obou dostatečné důvody pro vybírání mýta uvedeny jsou, jakož i že není na celé Moravě panství, které by mělo tolik výloh s i právy cest a mostů, ač větší mají příjmy mýtní, jako Napajedelské; že vybrané mýtní peníze nestačí na opravy mostů a silnic ve prospěch země a obecnstva vydržovaných, tím méně postačí přistě, když bez mýta

vozního a koňského propustí se na 2000 fůr solních, které svou tíží mosty a hatě tak pokazí, že je bude třeba častěji v roce s velkým nákladem a na újmu hospodářství opravavati, k čemuž ani země, ani sousední panství ni nejmenší částkou nepřispějí. Na takové důvody aby J. C. V. vzalo zřetel, sirotka (Napaj.) v jeho starých právech aby chránilo, jemu reskriptem ze dne 26. června t.r. nejen ničeho neubíralo, ale i dopravce soli Salom. Beera ks placení mýta vozního a koňského z fůr solních poukázalo. (Konc něm.) X. 776.

1721. listopad 11. Stížnost Sal. Beera, podaná král. úřadu zem. hejtmanství na vrchnost Napaj., že přes milost. nařízení sama a jediná vybírá vozní a koňské mýto z fůr solních, a sice z vozu 6 kr. a z každého koně 1 kr. Jejího příkladu následují ted vrchnosti Kroměřížská v Hulíně, Lipnická a Hranická a jest se obávají, že i ostatní by příkladu toho následovaly, nedbajíce reskriptu cis.; proto doprava soli po suchu z Napajedel do Kozlí úplně jest zastavena, čímž ve vévodství Slezském nastane velký nedostatek soli. Žádá proto, aby se krajským hejtmanům v Hradišti a v Přerově úředně a přísně nařídilo, poukázati vrchnosti na cis. reskript a nařídili jim, aby se nejen neopovažovaly vybíratí koňské a vozní mýto z fůr solních, ale i aby mýto již vybrané jemu, židovi, navrátily. (Prep. něm.) X. 777.

1721. listopad 23. v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal, krajský hejtman Hradištský, posílá hospod. hejtmanu Napaj. tuto stížnost Beerovu i její vyřízení od král. úřadu zem. hejtmanství s výzvou, aby se do 8 dnů zodpovídal, proč se mýto i po zákazu reskriptem vybíralo a aby nepatřičně vybrané mýto židovi navráčeno bylo. Pro budoucnost poukazuje na příslušný reskript cis. (Přepis něm.) X. 778.

1721. prosinec 3. v Napajedlich. Odpověď na přepis kraj. hejtmana ze dne 23. listop.: Salomon Beer výslovně se uvolil hned při ohlédací komisi řeky Moravy, což i p. kraj. hejtmanovi jest známo a příloha to dokazuje, platiti vrchnosti Napajedelské dle starého mýtního práva příslušné mýto dle mýtných patentů; také je vždy zaplatil neb placení zaručil, ano s vrchností i smlouvu učiniti chtěl na placení jistého ročního obnosu (paušálu), na tak dlouho, dokud mu doprava soli bude ponechána. Když jeho nabídka vrchnosti přijata nebyla, zaručil se ústně k placení mýta koňsk. i vozního a složil prostřednictvím syna svého reální kauci. Ačkoli dle toho vrchnost oprávněna byla vybíratí mýto z fůr soli naložených, přece je nevybírá, nýbrž vybírá je jen z fůr prázdných, ze Slezska neb jiných vzdálených míst

Otrokovicemi do Napajedel přijíždějících, jak dokazuje příloha, a to jen až do rozhodnutí císař. na důvody král. čes. dvor. kanceláři podané, které k vybírání takového mýta vrchnost oprávnuje. Nemá tedy žid Sal. Beer příčiny stěžovati si do vrchnosti Napaj., tím méně oprávněn jest činiti tak špatný závěr, jakoby vrchnost Napaj. svým příkladem byla svedla jiné vrchnosti, jako Kroměřížskou, Lipnickou a Hranickou k podobnému vybírání mýta, neboť známo jest, že tyto vrchnosti i také jiné vybírají mýto nejen z prázdných, ale i sůl vezoucích fůr tak, jak se to dříve činívalo. Salomon Beer nad to ještě udává zřejmou nepravdu, když praví, že doprava soli z Napajedel do Kozlí bylo tímto vybíráním mýta od formanů úplně zastavena; jest přece vůbec známo, že fůr pro sůl do Napajedel přijíždějících jest tolik, že židovský dopravce nemůže jim ani dostatek soli opatřiti, tak že často 20, 30, 40 ano i 50 vozů čeká v Napa-jedlich na vylodění soli; jedni jedou lodi již naproti a nakládají sůl přímo s lodi, jiní však s velkým nářkem, že zbůhdarma tak dalekou cestu konali, tak dlouho čekali, a teď s prázdným vrátiti se mají, odjíždějí. Možno však by bylo, že by doprava soli po suchu časem uvázla, ale příčinou byl by žid Sam. Beer sám, který má dle zvyku židovského obyčej, uštípnouti formanům z každého již naloženého sudu soli několik grošů a ještě od těch, jimž dal přednost sůl nakládati, bráti odměnu. (Konc. něm.) X. 779.

- 1721 prosinec 11. ve Vidni. Vyřízení žádosti pí. Anny Marg. hraběnky z Dietrichsteina, rozené hr. Herbersteinové, o ponechání práva mýtního z koní a vozů sirotčímu panství napaj. příslušného a stížnosti její, že má toho práva ohledně soli po řece Moravě dopraveného zbavena býti. Král. tribunálu se nařizuje, věc tu zrale uvážiti, co možná nejlépe ohledně práva i skutku vyšetřiti, o ní se poučiti a pak dobrozdání podati; zatím však, byla-li žadatelka v držení takového práva, jí v něm chrániti. (Přepis něm. 2) X. 780.
1721. prosinec 11. ve Vidni. Totéž vyřízení, zaslané (z král. čes. dvor. kanceláře?) cis. dvorní komoře s dodatkem, má-li k němu co podotknouti? (Přep. něm.) X. 781.
1721. prosinec 28. v Brně. Fuxsteiner oznamuje hejtmanovi Napaj., že jeho dopisy ze dne 20. a 24. t. m. obdržel i s přílohami. V záležitosti škod vodních Spitin. naléhá ustavičně podati dobré zdání, což i p. Salavovi často doporučoval; neví, co za tím vězí, že to nechce z místa! Je-li hejtmanovi milo, pošle stížnost ke dvoru, jinak bude to trvati věčně. — Schellenbergrovi dojde dilace dne 7. ledna, 8. ledna podá žádost, aby se komise odbývala. — Podivným zdá se mu

ve vyřízení cíś. výrok „circa jus et factum“, jakoby měli být i odmrštěni, nedokážou-li více, než posud. Naproti tomu zase jest to dobré, že panství Napaj. přirknuta jest poseze (práva mýtního), proto se má pokračovati ve vybírání mýta z koní a vozů. (Orig. něm.)

X. 782.

1721. prosinec 31 v Brně. Týž témuž děkuje za dar do kuchyně. V záležitosti Spitin. vodní škody sestavuje již memoriál ke dvoru. — Včera zakročil, aby komise Minšovská 8. ledna 1722 se odbyvala, by záležitost jednou se skončila, neb suspensio fatalium vyprší Schellenbergerovi 7. ledna. (Orig. něm.) X. 783.

1721. (bez data). Právní remonstrace a žádost pí. Anny Marg. hraběnky Dietrichsteinové, rozené Herbersteinové, jménem poručnickým na J.C.V., aby sirotek panství Napajedelského zachován byl dle cíś. reskriptu ze dne 11. ledna 1720 a dle solního patentu ze dne 15. října 1706 při právu vybírání mýta koňského i vozního z fůr solních a aby židovský dopravce i formani byli poukázáni k vyplacení takového mýta v Napajedlich a Otrokovicích (Přepis něm.) X. 784.

1722. leden. 1. Videň. Pronájem palírny v Napajedlich. Anna Margar. hraběnka Dietrichsteinová dává palírnu Napajedelskou do nájmu na 3 léta židovi Jakobu Isákovi z Holešova s těmito podmínkami: 1. Ponechává se mu palírna i s přiléhající zahradou k užívání takovému, že na celém panství Napajedelském i tomuto inkorporovaných statcích Otrokovickém a Tlumačovském i ve všech osadách sám jediný bez překážky kořalku páliť a šenkovati smí. Kdyby snad v osadách nemínil sám šenkovati, nemají přece šenkýři zůstat bez kořalky, nýbrž každý bude povinen od sv. Jiří do sv. Václava ku každé bečce piva přibrati od žida-nájemníka aspoň 2 mázy kořalky. Za to ale nesmí žid-nájemník za máz dobré kořalky, při ceně 1 zl. za měř. rži, více žádati než 12 kr.; stoupla-li by cena rži, může i kořalku přiměřeně draze šenkovati. 2. Na celém panství nesmí se šenkovati cizí kořalka; byl-li by kdo postižen, bude pokutován 10 zl., z nichž dostane polovici žid-nájemník, polovice odvede se do důchodů vrchnostenských. 3. Sládek povinen jest dělati mu potřebný slad, za tuto práci dáváti mu bude žid-nájemník z každé měrice 1 kr. 4. Podobně bude mu sládek dávati z každé várky piva 1 vědro kvasnic bezplatně. 5. Obilí pro jeho domácnost a pro palírnu potřebné semele se mu v panských mlýnech bez poplatku obyčejné míry; prodal-li by však jen 1 měř. mouky neb šrotu a byl usvědčen, musí za pokutu mlynáři dáti mírku. 6. Dluhy u šenkýřů neb poddaných vzrostlé bude si vymáhati sám; hejt-

man může mu býti nápomocen, ale ne na zkázu dlužníkův; v důchodech však nesmí býti žádných restů. 7. Posavadní dodávání 200 sáhů dříví z panských lesů k pálení kořalky přestane; musí si je na vlastní útraty z jiných panství kupovati. 8. Odevzdává se mu 7 dobrých k pálení hodicích se měděných kotlů, které v dobrém stavu udržovati, případně na své útraty spraviti a po vypršení nájmu tak dobré musí odevzdati, jak je přijal. 9. Ročně bude platiti nájemného 400 zl., a sice čtvrtročně, 14 dní před koncem termínu, 100 zl. Za to ručí celým svým jméním. 10. Pro vepřový dobytek jest povinen dodávati týdně od sv. Václava do sv. Jiří 7 věder pomyj. 11. Všecky kádě, konve a jiné potřebné nářadí udělá bezplatně panský bednář. 12. Kdyby za příčinou nepřátelského vpádu a vojny v zemi aneb požáru nemohl pálit, dostane se mu slušné a přiměřené srážky z nájemného. 13. Každé straně jest volno dáti čtvrtletní výpověď, ale v případě nezachováání uvedených podmínek od nájemníka má vrchnost právo jej ihned propustiti. (2 orig. něm.) X. 785

1722. leden 3. Březolupy. Pi. Františka Marie svob. pi. Forgačová žádá hejtmana Napaj. o doporučení a odeslání listu Její Excel. pi. hraběnce za propuštění z poddanosti Barbory, dcery †Jiřího Galčíka ze Šarova, do stavu manž. s Mikulášem Bobolíkem, vdovcem z Březolup. (Orig. něm.) X. 786.

1722. leden 9. v Brně. Dekret královského tribunálu S. Beerovi, židovskému dopravci soli: Ze zprávy kraj. hejtmanství Hradištského ze dne 9. prosince 1721, podané po vyšetření stížnosti dopravcovy ze dne 11. září 1721 do některých vrchností ohledně vybírání mýta z fůr solních, lze poznati, že panství Strážnické, Veselské, Bzenecké, Ostrožské, Velehradské a král. město Hradiště ani před ani po zákazu nevybíraly mýt z cis. for solních. Při tom má také zůstati. Kdyby však některé z nich přece bylo mýto vybíralo aneb budoucně vybíratí chtělo, oznámiž to židovský dopravce soli král. úřadu zem. hejtmanství, které mu dá příslušnou asistenci. O vybírání mýta na panství Napajedelském došel zvláštní císařský reskript; jak se dle něho zachovati třeba, oznámeno již nynějšímu substitutu hejtmanství kraje Hradištského p. Bojakovskému z Knurova. (2 prep. něm.) X. 787.

1722 (bez data a bez podpisu). Výpis z pasu (dopravního listu) císařského: Zvláště však ani z kamenné soli v sudech (von dem Marmorischen Vässl Stein Saltz) po vodě, nebo po suchu dopravované, jakožto z Našeho Císařského zboží ani z lidí, lodí, ani vozů, ani jejich spřežení, k takové dopravě

potřebných, mýto neb jiné taxy vybíratí a placení nutiti se nemá, nýbrž má se všude bez překážení propustiti.

Punkta z kontraktu: Z Komárna až na mor. hranice má dopravce z bečkové soli Uhrami dopravované a sice z lodi, vozů i příprěží mýto platiti; za to ale cis. dvor. komora nebude se rozmýšleti, souhlasně se svým nařízením z r. 1721 ohledně dopravy rakouské soli, potřebné u král. české dvorské kanceláře naříditi, aby na Moravě a ve Slezsku mýto z vozů a z koní fůr solních bylo zrušeno. (2 přep. něm.) X. 788.

1722. leden 12. ve Vídni. Reskript cis. (Karel VI.) král. tribunálu na Moravě: Když stížnost žid. dopravce soli ze dne 10. pros. 1721 do některých vrchností, že z fůr solních z Napajedel do Kozlí jedoucích mýto z vozů a koní vybírají, dle vaší zprávy stala se bezpředmětnou, nařizujeme, aby se pro zamezení podvodů formanům, kteří s prázdnými vozy pro Naši cis. sůl do Napajedel jedou, hodnověrně atesty čili „palety“ vydávaly, kterými se u mýtných vykázati mají. (Přep. něm.) X. 789.

1722. leden 16. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán M. hr. Kaunitz v. Rittberg a Fr. Ant. Salava v der. Lipa) krajs. hejtmanovi Hradištskému, kterým reskript cis. ze dne 12. ledna k dalšímu opatření se doručuje. (Přep. něm.) X. 790.

1722. leden 17. ve Vídni. Dopis pí. hraběnky Napaj. k J. Excell. (není jmenován): Vaší Excel. jest známo, jakou škodu řeka Morava po několik roků poddaným Spitinovským, k sirotčímu panství Napaj. patřícím, působí, a že na císařské nařízení se odbývala r. 1719 komise král. tribunálem zřízená, která také krátkou zprávu V. Excellenci podala, již jste ráčil milostivě přijati s ubezpečením, že při svém příchodu do Brna ráčíte se dosud nevyřízené záležitosti ujeti. Za tuto ochotu vzdávám příslušné díky. Nyní však dochází mne zpráva, že škody vodní stávají se den ode dne většími, že ubozí obyvatelé Spitinovští nevědí již, kam se utéci; vždyť i silnice jest úplně odplavena a formaní jsouce nuceni jezdit po rolích kontribuci podrobených, působí Spytinovským velikou škodu a tito přetížení škodami budou muset, nepomůže-li se jim co nejdříve a vydatně, opustiti chalupy i pole. Poněvadž však na zachování poddaných záležitosti nejen jednotlivci, ale i celé veřejnosti, jsem nucena V. Excel. opět a důtklivě žádati, byste ráčil dáti úředně důrazné napomenutí k zachování komisi relace a Svým dobrozdáním ráčil k tomu dopomoci, aby žádoucí cis. resoluce pro zachování ubohých Spitinovských poddaných co nejdříve byla vydána. (Koncept něm.) X. 791.

1722. leden 20. v Holešově. Krajský hejtman Hradišť. doručuje vrchnosti Napaj. císař. nařízení, aby od formanů, kteří dojedou pro sůl, požadovali hodnověrných palet. (Orig. něm.) X. 792.
1722. leden 22. v Brně. Fuxsteiner píše hejtmanství Napaj., že Minšovští věc pořád protahují a vrchnost Napaj. málo se té věci ujímá; dělal sám tolik, že více dělati nemohl. Po 10 let pracuje bez stálého platu, kdežto dřívější advokáti měli ročně 200 zl. a přece ničeho nevyřídili. Vymohl opět přiložený reskript a kdyby ani po tomto reskriptě nebrala věc konce, nezbude, než u dvoru vymoci konečnou resoluci. Kdyby to byla jeho vlastní záležitost, prohlásil by smlouvu za neplatnou. — p. Salava slíbil mu předešlé pondělí, že bez další urgencye podá relaci o Spitinov. vodních škodách. (Orig. něm.) X. 793.
1722. únor 11. v Kvasicích. (Regent panství sirotčího Napaj.) posílá rytíři (Bojakovskému, zástupci hejtmanství kraj.) včera od Fuxsteinera zvláštním poslem z Brna donesený dekret král. úřadu a doporučuje mu jménem Její Excel. pí. hraběnky de meliori pro justitia et aequitate causae záležitost, poněvadž dle toho dekretu jemu svěřeno jest šetření ohledně vybírání mýta vozního a koňského z fůr solních. Těž žádá, by důvody v příloze uvedené uvážil, na ně ve své relaci bral zřetel a své dobrozdání tak zařídil, aby panství Napajedelské a Otrokovské při starém vybírání mýta bylo zachováno, a to tím více, ano mu dobře známo, co stojí vydržování nákladných mostů, silnic a hatí v okolí Napajedel a Otrokovíc. Ujišťuje ho uznalostí své vrchnosti (Konc. něm.) X. 794.
1722. únor 12. v Holešově. Bart. Letovský oznamuje svému patronovi (hr. Rottalovi, krajskému hejtmanovi?), že v nepřítomnosti J. M. p. zástupce král. kraj. hejtmanství zasláný dekret král. úřadu otevřel, nařízenému dobře porozuměl; o dalším podá poslušnou zprávu. (Orig. něm.) X. 795.
1722. únor 12. v Březolupech. Františka M. svob. pí. Forgačová sděluje s Fridrichem, hejtmanem Napaj., že Kateřina Apoštolka z Napajedel svůj dluh 18 zl. 15 kr. splatila, zůstává však ještě 3 zl. 15 kr. dlužna a děkuje mu za námahu a vrací list zaručující (orig. něm.) X. 796.
1722. únor 16. v Malhoticích. Frant. Bojakovský z Knurova, substitut hejtmanství kraje Hradišť., píše regentovi sirotčího panství Napaj., že kraj. úřad bude v souhlasu s došlým dekretem král. úřadu zem. tyto dny důkladně šetření konati v záležitosti práva mýtního na Napajedelsku a Otrokovsku, že si dá na tom nejvíce záležeti a o šetření co nejlepši relaci podá. (Org. něm.) X. 797.

1722. Únor 23. v Napajedlich. Hejtman Napaj. sděluje s pí. Forgáčovou do Březolup, že s radostí přijímá na vědomost zaplacení dluhu Kateřinou Apoštolou až na 3 zl. 15 kr., těší se z navrácení listu zaručujícího; doufá, že Ševčíčka z Topolné také svůj dluh již splatila; naproti tomu doufá také, že obdrží nároky Ranofrejské, posud u paní váznoucí. Pro přísahu Příkrylovu o požadavku jejím ohledně plátna ustanovuje, aby věc jednou ukončena byla, den 6. března; paní může se k ní sama dostavit neb někoho vyslati (Konc. něm.) X. 798.
1722. Březen 10. v Kvasicích. Zpráva o škodách vodních u Spitinova (komu?): 5 sedláků ze Spitinova stěžovalo si včera, že nynější velká voda tak podemílá a odplavuje břehy, že ani z domu vyjítí nemohou ani svůj dobytek vyhnati, ba bez nebezpečí života nemohou ani chalup svých obývat; prosí o radu, co si mají počítí a kam se obrátiti. Poněvadž za známých okolností vrchnost ubohým souženým poddaným nemůže nijak pomoci, než jen těšiti a k trpělivosti povzbuzovati, že jim co nejdříve žádoucím způsobem bude pomůženo, proto prosí, ob summum in mora periculum, aby dotýčná zpráva dle přílohy co nejdříve byla podána a aby postaráno bylo o zachování dědiny Spytinova. (Konc. něm.) X. 799.
1722. březen 13. Dekret král. tribunálu Františkovi Ant. svob. p. z Rottalu na Holešově a Bystřici cis. radovi, přisedicimu zem. práva a král. hejtmanovi kraje Hradišť. Poněvadž ze zprávy o šetření, J.C.V. hejtmanovi nařízeném, ohledně práva mýtného na Napajedelsku a Otrokovsku, dne 24. února dodané i z příloh vysvítá, že vrchnost Napaj. jest v právu vybíratí vozni a koňské mýto ze solních fůr cis. a že jest v dlouholetém držení jeho, oznamuje se to dnešního dne dle milostivého nařízení Jeho Veličenstva i s dobrozdáním a hejtmanovi se nařizuje chrániti vrchnost Napaj. v jejím právu a prastarém držení a posavádním vybírání mýta. Podepsáni: M. hr. Kaunitz v. Rittberg a Fr. Ant. Salava v. der Lippa. (Orig. něm.) X. 800.
- 1722 březen 25. ve Vídni. Cis. dvorská komora podává král české dvorské kanceláři své námitky proti žádosti pí. Anny Marg. hraběnky Dietrichsteinové ohledně práva mýtního, sirotčímu panství Napaj. příslušícího, a vybírání mýta vozního a koňského z fůr, které rakouskou bečkovou sůl vozí do Slezska: Jest známo, že při dopravě bečkové soli ze Štokervy do Olomouce nikdy nebylo vozni a koňské mýto anižádáno ani dáváno, proto Napaj. panství nemá držby mýta ze soli, zvláště i proto, že doprava z Olomouce do Kozlí ve Slezsku nešla panstvím Napajedelským. A kdyby také někdy, snad v čas nůkazy, poddani toho panství byli sůl nakládali a tímto panstvím

projeli a mýto od nich bylo požadováno bývalo, nepovstala z toho ještě držba takového mýta. Neplatí zde ani, co pí. hraběnka uvádí, že hned při konaném šetření o splavnosti řeky Moravy domluvila se s hr. Rosenbergem, jako kamerálním komisařem, aby splavnost řeky nebyla na újmu mýtným poplatkům, neboť se tato úmluva nemohla vztahovati na fůry solní, jelikož se sůl nedopravovala dříve po suchu skrz Napajedla. Neopravňuje též panství Napaj. k vybírání onoho mýta závazek žida Beera k placení takového mýta, jelikož závazek učiněn z nutnosti, aby mohl sůl dále dopravit a hned to také cis. dvorské komoře oznámil. Vydržování mnohých velkých i malých mostů a hatí s velkými výlohami spojené, na které se pí. hraběnka též odvolává, uhradí se až přebytečně tím, co spotřebuje tolik formanů a přípřeží (Consummo) na panství Napaj. a tím, co poddaní dopravnými fůrami vydělají, neboť doprava soli jest celému panství jen k užitku. Kdyby Napaj. panství takové vybírání mýta bylo povoleno, jistě by si také jiná panství, příkladem Napaj. svedená, vybírání mýta toho osobila, což by bylo na velkou škodu cis. eráru, poněvadž by se muselo formanům o tolik platiti více, kolik by se mýta platilo, což ročně nemálo by dělalo. Král. česká dvor. kancelář sama proto rozumně uznává, že ani panství Napaj. ani žádné jiné nemá držby na mýto vozní a koňské ze solních fůr císařských, a žádá se, by dopsala do markrabství mor., že vybírání mýta toho také na panství Napaj. se zakazuje. (Podepsán Johann Jakob Geber.) (Přepis něm.)

XI. 801

1722. duben 9. v Březolupech. Františka Mar. svob. pí. Forgačová píše hejtmanovi Napaj., že nepochybuje, že Kat. Apoštolka správně mu odevzdala list zaručující, jí 12. února odevzdaný, doufá také, že tkadlec Přikryl ohledně nedodané kopy plátna přísahou se očistil a žádá, aby týž odvedl kopu plátna před 3 roky zhotoveného a přijal svou záplatu za 2 kopy, ale aby se to stalo hned zítra, poněvadž plátna potřebuje nutně. (Orig. něm.)

XI 802

1722. duben 11. Malhotice. Fr. Bojakovský z Knurova zasílá dekret král. tribunálu ze dne 13. března t.r. Františkovi Volsovi, regentovi sirotčího panství Napaj., do Kvasic, aby se dle něho jednalo. (Orig. něm.)

XI.803

1722. duben 12. Malhotice. Týž Bojakovský zasílá Její Excell. pí. hraběnce-poručníci opis nařízení, vyšlého následkem relace krajského hejtmanství v příčině Napajedelského a Otrok, mýta solního. (Orig. něm.)

XI.804

- 1722 duben 22. v Napajedlich. Hejtman Napaj. píše pí. Forga- čové do Březolup, že nepochybuje, že by psaní jeho ze dne 14. t. m. nebylo jí doručeno bývalo; poněvadž posud ani odpovědi nedostal, ani žádný k přísaze Přikrylově nebyl od ní vyslán, proto posud čeká a posílá Přikryla s 1 ko- pou konopného plátna posud neodvedeného, aby obdržel zaslouženou záplatu. Těší se také, že mu paní pošle po Přikrylovi posud u ní váznoucí nároky Ranofrejovy (Orig. něm.) XI.805.
1722. květen 15. v Brně. Dekret král. tribunálu kraj. hejtmanovi v odpověď na jeho přepis ze dne 12 t. m. v příčině nových velkých škod, řekou Moravou na silnici i na chalupách Spitinovských způsobených; sděluje, že příslušná relace komisní podána bude co nejdříve, což má Spitinovským poddaným hejtman oznámiti. (Orig. něm.) XI.806.
1722. květen 23. v Holešově. Bart. Letovský přeje svému patronovi (kraj. hejtmanovi) k příštím svátkům svatodušním všech 7 darů Ducha sv.; posílá mu opis dekretu král. úřadu, včera poštou došlý, slibuje, že ve středu sdělí jeho obsah Spytinovským, gratuluje, že věc ta konečně přišla do proudu a že mohou slaviti vítězství. (Orig. něm.) XI. 807
1722. červenec 9. v Prešpurku. Reskript cis. (Karla VI.) na král. tribunál mor.: Jest vám povědomo, co jsem 20. května 1719 na žádost pí. Anny Marg., bývalé vdovy Rottalské, nyní provdané Dietrichsteinové, rozené hr. Herbersteinové, v příčině škody řekou Moravou dědině Spytinovu způsobené poručil. Poněvadž vaše zpráva posud nedošla a zmíněná hraběnka od Nás ji požaduje, zároveň i Naše nařízení vyžaduje, aby řeka Morava za příčinou záchrany Spytinova odvedena byla i aby z důvodů posavadních i budoucích škod a založení nové silnice patričné odepsání z veřejného katastru se stalo, proto poroučíme opět, abyste zmíněnou zprávu podali a při tom také na další prosby hraběnky Dietrichsteinové, v memoriálu jejím obsažené, ohled vzali, zdali a jak mohou býti splněny. (Přepis n.) XI.808.
1722. červenec 17. v Napajedlich. S vědomím a schválením regentovým Frant. Volsem uzavřena smlouva mezi Vavřincem Fridrichem, t.č. hejtmanem Napaj., a Tobiášem Binou, poddaným v dědině Praskolesích na Lichtensteinském panství Telečském: Tobiáš Bina se zavazuje k dodání do příštího podzimku r. 1722 (asi 8 dní po sv. Havlu) pro rybník

Tlumačovský 600 kop tříročního, dobře zrostlého, jemně malohlavého, plochého českého kapřího plodu, dle vzorku dne 17. července sem zaslaného, kopu po 7 zl. 18 kr. na vlastní útraty a s ohlášením zásilky aspoň 2 dni dříve. Po dopravě sem musí plod aspoň 3 hodiny na síti se občerstviti a co se pak ukáže zalklého neb otlučeného, že by se k nasazení nehodilo, musí se vyloučiti; na každou kopu musí se dle obyčeje několik kusů neb vrhů přidati. Kdyby smlouvy nedodržel a následkem toho vrchnost rybník plodem osaditi by nemohla, aneb škodu tím utrpěla, musí škodu i výlohy z toho vzešlé hraditi. Naproti tomu zase hejtman Napaj. povinen bude hned po odečtení plodu 1380 zl v hotovosti Tob. Binovi z důchodů vrchnostenských vyplatiti a z obročího úřadu jemu 20 měric ovsa (pro potahy) vydati. (Orig. něm.) XI.809.

1722. Výkaz, co a kolik na sirotčím panství Napajedelském, na statku Otrokovském a Tlumačovském r. 1721 ozimého a 1722 jarého obilí vyseto bylo, kolik se sklídilo ve slámě na kopy a kolik na zkoušku mláčené sypalo. (Orig. něm.) XI.810.
1722. září 11. v Napajedlich. Výkaz přijatého mýta z vozů a koní formanů cizích i domácích, cis. sůl v bečkách z Hodonína a Veselí skrz Napajedla do Kozlí ve Slezsku vezoucích v letech 1720, 1721 a od 1. ledna do 10. září 1722. — Vložka I.
1722. únor 14. v Napajedlich. Výkaz téhož mýta vybraného od 6. srpna 1721 do 3. února 1722 — Vložka II. bez data: Výkaz téhož od 3. února do 26. srpna 1722. — Vložka III. bez data: Výkaz téhož od 1. ledna do 31. prosince 1723. to jest za celý rok 521 zl. 35 kr. — Vložka IV.: Přibližný dovoz roční do markr. Morav, soli v bečkách, mimo Znojmo a Jihlavu XI.811.
- 173,2. (Bez data.) Stížnost Beerova u král. úřadu zem. hejtmanství, že Hradištský král. rychtář nechce fůry solní nechati bez mýta projeti a v Hodoníně, ve Strážnici a v Bzenci také k vůli mýtu bývají fůry zdržovány a tím doprava soli stěžována. Žádá opětně nařízení hejtmanstvím Hradištskému a Přerovskému, aby ona všechny vrchnosti a panství, kterými cis. sůl se dopravuje, upozornily na cis. resoluci o svobodné dopravě soli i prázdných vozů: žádá též vydání průvodních listů, kterými by se u výběřcích mýta mohl vykáhati. (Přepis něm.) XI.812.
1722. listopad 16. v Brně. Dekret král. tribunálu kraj. Hradištskému hejtmanství v Pačlavicích (dodán 23. listop. a doručen v Kvasicích 5. pros.), jímž se připomíná nařízení ze

dne 7. července 1721 a 16. ledna 1722 o svobodné dopravě cis. soli, kteréžto nařízení se, dle přiložené stížnosti Beerovy, ani od král. rychtáře Hradišť., ani od jiných panství nezachovává a tím doprava stěžuje. Hejtmanství má se o tom přesvědčiti, zdali tomu tak jest, jak žid udává, má dále vyšetřiti, proč někteří obyvatelé takové mýto vybírají a zprávu o tom podati; ostatně všechny obyvatele kraje přísně má poukázati na reskript, aby ho ad litem zachovávali. (Přepis něm.)

XI.813.

1723. Výkaz, co a kolik na Rottalském sirotčím panství Napajedelském, na statku Otrokovském a statku Tlumačovském r. 1722 ozimého a r. 1723 jarého obilí se vyselo, kolik se sklídilo ve slámě a kolik na zkoušku vymláčené sypalo. (Orig. něm.)

XI.814.

1723. srpen 12. v Praze. Reskript cis. Karla (VI.) král. tribunálu mor., jímž se oznamuje, jaké podání cis. dvor. komora učinila král. české dvor. kanceláři, totiž, aby tato v markrabství mor. nařídila, by z koní a vozů cis. fůr solních mýta se nevybírala a nařizuje, aby se po důkladném vyšetření a s ohledem na dříve již vyšlá nařízení, co nejdříve podalo dobrozdání král. č. dv. kanceláři.

1723. září 15. Výpis z patentu solního pro Slezsko: . . . Ani úředníci na Našich komorních statcích, ani žáden z knížat, stavů, poddaných a obyvatelů tohoto vévodství Slezského nemá pod žádnou záminkou vybíratí ani mýta a cla, ani poplatku z prodeje, ani žádných jiných poplatků ze soli dopravované s průvodním listem neb paletou buď po vodě neb po suchu, dokud leží v skladištích Našich, protože jest to zboží Naše posud neprodané, ani z lodí a vozů, jakožto našich regalíi, nechce-li do Naší nemilosti upadnouti a trestu 100 dukátů propadnouti. Je-li však sůl již prodána a odváží-li se dále, jsou páni, kteří na statcích svých mají mýta oprávnění poplatek vybíratí; za to však jsou povinni mosty a cesty, zvláště splavy a průjezdy u svých mlýnů a stavů v dobrém stavu udržovati, aby se jimi doprava soli i jiného užitečného zboží obchodního nezdržovala.

1723. srpen 20. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán Fr. Ant. Salava z Lippy) krajs. hejtmanství Hradišlskému, jímž se nařizuje, aby na základě výš uvedeného reskriptu mor. tribunálu a solního patentu pro Slezsko, obyvatele kraje, kteří drží mýto, z koní a vozů poplatek vybírají, vyslechlo, a jejich písemné výpovědi co nejdříve si vyžádalo a nečekajíc dalšího nařízení, i se svým dobrozdáním král. tribunálu zaslalo.

1723. srpen 29. v Pačlavicích. Frant. Kar. Chorynský z Ledské, hejtmán kraje Hradišť., nařizuje s ohledem na přiložené

výnosy, dle nichž mýto z koní a vozů für solních vybíratí se nesmí, všem obyvatelům, kteří mýto mají, podati písemné vyjádření své, a to v krátkém čase; kdyby otáleli, podá se dobrozdání hejtmanství bez jejich vyjádření a pak musejí si škodu, která by jim z toho vzešla, sami sobě přičísti. (Přepisy něm. na 4 sešitých listech.)

XI.815

1723. září 10. v Napajedlich. Zpráva (nepodepsaná) vrchnosti Napaj. krajs. hejtmanovi na jeho nařízení ze dne 29. srpna (doručeného 2. září): Rottalské sirotčí panství Napajedelské (a statek Otrokovice) podalo již r. 1721. následkem cis. resoluce ze dne 11. ledna 1720. král. české dvor. kanceláři své důvody k vybírání mýta z koní a vozů für solních, načež cis. reskriptem ze dne 11. prosince 1721. bylo nařízeno uvažovati o důvodech těch, hlavně circa jus et factum vyšetřiti. Tehdejší substitut kraj. hejtmanství Hradišť. Frant. Bojakovský z Knurova toto šetření konal v Napajedlich 20. února 1722. a podal o něm král. úřadu zprávu. Následkem zprávy té vydal král. úřad dekret, aby vrchnost Napajedelská v takto odůvodněném právu vybírání mýta byla chráněna. Z toho následuje, že vrchnosti Napaj. přísluší mýto takové vybíratí; proto račíž král. hejtmanství jménem vrchnosti Napajedelského králov. úřadu to vše připomenouti a své dobrozdání podati v tom smyslu, aby panství Napaj. a statek Otrokov. při vybírání mýta z koní a vozů für solních na dále zachováno bylo. To se očekává tím více, ano v celém markrabství mor. není jiného panství, které by muselo tolik velkých i malých mostů a tratí a s tak velkým nákladem vydržovali, jako Napajedla a Otrokovice. Na to nestačí mýto posud vybírané, tím méně postačilo by, kdyby pro budoucnost mělo býti od mýta osvobozeno ročních 2000 für soli, které svou tíží mosty a hatě tak kazí, že se jen s velkou prací a velkým nákladem a to na úkor hospodářství, v dobrém stavu dají udržeti. K nákladu tomu ani země respectu publicí ani sousední panství respectu privati ničeho nepřispívají. Jest tedy slušno, aby vrchnost Napaj., sama nesouc břemena, sama měla také jaké výhody, „qui sentit omne onus, aequum sit, ut etiam commodum sentiat.“ Aerar neutrpí tím také žádné škody, neboť dopravce soli nedávají za příčinu vybírání mýta formánům větší mzdy, nýbrž mnohem menší než původně dávali. (Konc. něm.)

XI.816.

1723. září 22. v Praze Anna Marg. provdaná hrab. Dietrichsteinová, roz. Herbersteinova, poručnice sirotčího Rottalského panství Napajedelského, Zlínského a Kvasického, z poddanosti propouští Karla Čaňu (Czania), syna Bernarda Čaně z městečka Napajedel do řádu cisterciáckého kláštera Gelmeniz ve Slezsku s podmínkou, kdyby své předsevzetí změnil a do řádu toho nevstoupil, aneb později z něho vystoupil, že se zase navrátí v poddanost panství Napajedelského. (Orig. něm.)

XI.817.

1753. říjen 30. v Napajedlich. Vdova po †Bernardu Cahovi, bývalém šenkýři ve Spytinově, postupuje Pavlovi Valentovi, panskému zámečnickovi a sousedu městečka Napajedel, „Hrubou Nivu“ na 7 měř. výsevku, z jedné strany pana faráře, z druhé Ludvíka Petuchy v „Hlasově“ ležící na 3 léta k užívání, zanechává si však k své potřebě, aby kousek chleba mít mohla, jednu měřici, tak že dává v zástavu jen 6 měřic. Na proti tomu Pavel Valenta zaplatí za ni z jejího dluhu 60 zl. za vyšenkovaný panský trunk a goralku do důchodů Napajedelských 50 zl. a do sirotčí kasy také její dluh 50 zl. Kdyby po vyjití termínu 3 roků ani ona, ani děti její věřitele P. Valentu spokojiti nemohli, má se věritel při úřadě hejtm. Napajedelském přihlásiti a zase dále 3 roky Nivu užívati, dokud vdova neb děti těch 100 zl. nesplatí. Kdyby ji však splatiti nemohly a Nivu odprodati chtěly, má přede všemi jinými Valenta předeek mítí ji na sebe kupem potáhnouti, těch dlužných 100 zl. sobě poraziti a ostatek ji vdově k další dispozici dodati. Cisařských a panských povinností z Nivy zaplavovati bude Valenta z 6 měř a vdova z jedné měř. Podepsán hejtman Jan Max. Jos. Trzebitzký. (Orig. čes.)
XI.818

1724. únor 9. v Napajedlich. Dle rozkazu krajs. hejtmanství ze dne 23. ledna t.r. a dle dekretu král. úřadu zem. hejtmanství ohledně osvobození od mýta fůr solních, aby se držitelé takového mýta vyslechli a své vyjádření v termínu ustanoveném krajs. hejtmanství zaslali, vyjadřuje se (nepodepsaný), jemuž Rottalské panství toho času jest svěřeno, že dvakráte již, a sice 9. prosince 1722 a 10. září 1723 byla kraj. hejtmanství podána o tom zpráva taková, že panství Napajedelské má právo vybírat mýto z koní a vozů z fůr s cis. solí, že v držení toho práva odedávna jest, což přílohami, které u kraj. hejtmanství se nacházejí, dokázáno, a že se z vozu at prázdného neb solí naloženého platí 3 kr. v Otrokovicích; v Napajedlich, kde se koňské i vozné mýto vybírá, platí se z vozů 3 kr. a z každého koně 1 kr., sedlový kůň však jest osvobozen. Odvolává se též na reskript řecis. Josefa I. ze dne 15. října 1706, dle něhož vybírání mýta z fůr solních v malých bečkách schváleno bylo. Žádá jménem své vrchnosti, aby v tom právu byla chráněna. (Přepis něm.) XI. 819.

1725. červen 1. na hradě Kvasicích. Jiří Arnošt Poppen (úředník) stěžuje si u hejtm. Jana Max. Jos. Trze-

bitzkého, že Žutavští nechťěji dovoliti Bělovským pasti dobytek „v Kyliance“, že obecnímu pastýři sebrali huni a boty, ačkoliv Bělovští dle smlouvy se Žutavskými, v opisu přiložené z těch pastvin 3 zl. roční činže do důchodů. Kvasických a 12 měř. ovsa do obročního úřadu ročně dáva- ti musejí. Žádá o nařízení žutavskému hajnému, aby jim budoucně pásti nebránil. — Před 8 dny opovážil se jakýsi chlap, prý z Alinkovic, zastřelit laň „u Diviny“, vykochal ji a nechal ležeti, kus však i s příkrývkou odnesl, (das Stuck aber mit der Dekhen wekgenohmen). Žádá o nařízení Alinkovickým, aby nikdo s hlavní (mit Röhren) nechodil a aby vrchnosti škoda na zvěři dále činěna nebyla. (Orig. něm.) XI.820

1725. září 18. na hradě Kvasicích. Týž sděluje s hejtmanem, že obdržel jeho přípis včerejší ohledně pastvin „v Malé Divině“ a sděluje, že mu jen tolik známo, že p. regent před 3 roky Novodědinským dovolil tam dobytek pásti. Jak se to má s pastvou žaludovou a bukvicovou, neví, proto posílá Novodědinské k hejtmanovi, aby sami mu pověděli, jak se ta věc má; zakázal jim také tam pásti, dokud nedojde odpověď od p. regenta. (Orig. něm.) XI.821.

1725. říjen 8. ve Vídni. Reskript cis. Karla VI. král. tribunálu mor.: Poněvadž jste dosud nepodali zprávy od vás dne 20. června 1719 a opět 9. července 1722 požadované o škodách v dědině Spytinově řekou Moravou způsobených a následovně ani o náhradě škod pí. Annou Marg., bývalou vdovou Rottalskou, nyní provdanou hraběnkou Dietrichsteinovou, požadované nařizujeme vám, abyste do 14 dní zprávu podali, aneb, je-li v tom nějaká překážka, ji Naši král. české dvor. kanceláři ohlásili. (Přepis něm.) XI. 822.

1725. listopad. 29. v Napajedlich. Smlouva mezi hejtmanem Napaj. J.M. Třebickým z jedné — Karlem Noskem, řezníkem z Olomouce a Tom. Horeckým, řezníkem z Kroměříže, z druhé strany, kterou se přenechává oběma řezníkům panský černý dobytek z pastvy žaludové, a sice: 104 kusy většího druhu, pár po 7 zl. 45 kr. a 116 kusů menšího druhu, pár po 5 zl., a sice tak, že odeberou polovici 14. a druhou polovici 22. prosince 1725. Závdavku dají 100 zl. polov. kupní ceny zaplatí při odebrání 1. polovice 14. pros. a druhou polovici po srážce závdavku zaplatí při odebrání druhé polovice vepřů. Padlo-li by mezi tím několik kusů, nese prodávající polovici ztráty a kupci druhou polovici. (Orig. něm.) XI.823

1726. leden 12. ve Spytinově. P. Ferdinandus, farář Spytinovský, žádá hejtmana Napaj. J. M. Třebického (ač byl sem oumyslen dnešního dne sam personaliter Reverentiy cziniti, ale vím, že sobota byvá hejtmanská robota), poněvadž pro nedostatek místa nemá kam obili sýpati, aby se mu dovolilo a popřálo místo pro obilí nad hospo-

dou Spytinovskou, neb mláčení jeho již ode dávna stojí a obilí jeho na mlatevní na to čeká; avšak nemá k tomu všech příprav a proto po druhé suplikatij skládá, aby mu p. hejtman 1 mandel desek od zednického stavení aneb jiných zavržených popřál. (Orig. čes.)XI.824.

1726. leden 27. ve Spytinově. Nově volený úřad Spytinovský: Jan Tomášek, purkmistr, Jan Oslzlo, mladší purk., Mikuláš Večeřa, 3. konšel, Mikuláš Marholt, 4. konšel, Pavel Korvas, 5. konšel, Josef Vlachovský, 6. konšel; za fojta zvolen Martin Janků, fojtíkem Tomáš Zálesák, radními Jura Vašina a Václav Švehlák. hajným Martin Nedabylek, komináři Mikuláš Mykeska a Tom. Marholt.(Orig. něm.)

XI. 825.

1726. duben 22. v Kroměříži. Martin Řepka přeje svému strýci Přepickému (má býti Třebickému!), hejtmanovi Napaj., radostné alleluja, aby totiž beránek velikonoční nejen tělu, anobřž k duši spasení přispěl, i paní tetě vinšuje; p. strýce molestirovati se opovažuje, dříví chtíc žádati, prosí, aby mu za to tolar skrze hejného vyraziti poručil. (Orig. čes.)

XI. 826.

1726. květen 7. v Olomouci. Carl Johann von Heldenhertz a Ferd. Joh. Schier žádají hejtmana Napaj. Jana M. Třebického, by jim dosvědčil, že při dopravě soli ani oni ani jejich písař Heinrich Fischer neužívali jiného pečátka než toho, které mu posílají a které vídávali úředníci Napaj., totiž: Václav Strážnický, Ondřej Korget, Václav Lošek, hrobař Jan Zima, panský dráb Matouš a mýtný. Může pan hejtman napřed je přisežně vyslechnouti a potom úřední attestat jim do Olomouce zaslati: výlohy s tím spojené jsou ochotni hraditi. (Orig. něm.)

XI. 827.

1726. květen 12. v Malenovicích. C. A. Jeřábek, správce, sděluje hejtmanu Napaj. Třebickému, že Pavel Doležel z Tečovic si mu stěžoval, jak mu asi před 3 týdny dráb Mikulka, když se sedláky Kvítkovskými a Sazovskými plotové latě vozil, louku pod lesem „Jurickym“ zkazil, a že týž Doležel k zamezení dalšího poškozování louky udělal si dokola plot, který mu však mlynář Napajedelský, když do lesa Juřického pro dříví jel, rozházel. Žádá satisfakci. (Orig. něm.)

XI. 828.

1726. červen 29. v Kroměříži, Jan Kuntz, zedník, žádá hejtmana Napaj. o pronájem hospody Tlumačovské, aneb, není-li uprázdňena, jiné na panství hraběcím; slibuje za to hejtmanovi dobrou odmenu. (Orig. něm.)

XI.829.

1726. srpen 17. v Hradišti. Fr. Martin Vaculík, kvardian Hradištský, žádá hejtmana Napaj. J. Třebického o dvě fůry z panství Napaj. nebo Zlínského k převezení beček vinných z Lipníka do Hradiště. (Orig. Ces.) XI.830.
1726. prosinec 16. ve Vizovicích. Johann Friedrich Gundt Inschert, městský vězný (Statt Thurner) žádá hejtmana Napaj. o pomoc k vydobyti dluhu 10 zl. 1 kr. od Jana Hýla. mlynáře a tesaře, poddaného Napajedelského, které mu zůstal dlužen za jídlo a nápoj, když na Zlínském panství v Želechovicích (? Schelgawitz) byl v práci. (Orig. něm.) XI.831.
1727. duben 21. v Napajedlich. Frant. Moha (neb Motza?), mýtný, vyznává, že od 1. do posledního ledna 1726 dopraveno bylo Napajedlami 800 bečic soli, aniž z nich bylo co placeno bývalo, což potvrzuje svou pečeti. (Orig. něm.) XI.832.
1728. leden 1. v Napajedlich. Protokol hejtmans. úřadu Rottalského panství Napajedelského o povolení uděleném k vyučení se řemeslu poddaným (začíná 1. lednem 1728 za hejtmana Frant. Leop. Gewitzkého). Zapsáno jest až do r. 1733 jen 10 povolení, a to 6 zedníků, 1 kolář, 2 tesaři, 1 kovář; všichni z městečka Napajedel na učení do Brodu Uh. neb do Hradiště propuštění. (Orig. něm.) XI.833.
1728. červen 1. v Napajedlich. Regent Napaj. dopisuje hejtmanovi (Hodonínskému?) v záležitosti dědiců Švendíkových ohledně zdejšího šenkýře Springla a tamějšího řezníka a měštana Putalíka, za kterým má poddaný ze Žutav jisté požadavky dědičné. Podal již tolik dokladů, že není příčiny, proč spravedlivého nálezu svého nepronáší; žádá, aby se spravedlnost konala, nároky dědiců Švendíkových slyšely a úřední pomoc k dosažení jejich požadavků jim se poskytl, by nebylo třeba stížnosti k vyšším úřadům. (Koncept bez podpisu i bez adresy něm.) XI.834.
1728. červen 19. v Hradci. Týž píše pí. kněžně (Mar. Ant. hr. Szoborové, roz. kněžně Liechtensteinové?): Jaké pohledávky má poddaný sirotčího panství Napajedelského z dědiny Žutav za tamějším panským šenkýřem Springerem a za zdejším měšťanem Putalíkem, a za jakou intervenci byl jsem požádán, ráčíte poznati z přílohy. Poněvadž ubohého žadatele prosba jest slušná a spravedlivá, proto moje paní hraběnka snažně V. kn. M. žádá, byste ráčila zmíněnému ubohému poddanému své pomoci poskytnouti, oba obžalované k zaplacení dluhu i s úroky přinutiti a svého hejtmana ku konání spravedlnosti, posud bez příčiny odkládané, přiměti. (Koncept bez podpisu i bez adresy něm.) XI.835.

1728. července 1. v Napajedlich. Václav Brundlák, malý podsedník z dědiny Kudlovic, propouští se z povinej roboty na plat peněžitý od 1. července do 31. prosince 1728, za kterýžto čas bude do: panských důchodů Napaj. odvésti povinen 3 rejské. ve zních však jiným zároveň robotovali bude. Podepsán Fr. Leop. Jewický. hejtm., s potvrzením, že odvedl plat za r. 1729 a 1730. (Orig. čes.) XI.836.
1728. července 25. na hradě Brumově. Hejtmanský úřad p. Jana Antonína, říšského korouhevníka (Reichs Panier) a svob. p. von Selb na žádost Martina Janíčka, posud po 31 let školmistra a varhaníka na Petřvaldském statku Osvětimanech, propouští syny jeho Jana, Václava a Jiříka a také jeho dcery Kateřinu a Johanu z posavadní poddanosti i se všemi dědičnými spravedlnostmi. (Něm. transumpt, potvrzený v Napajedlich 22. května 1742 od Petra Kovaříka a Pavla Pawebz, Napaj. et Sedis Apostolicae Notarius.) XI.837.
- 172?. srpen 30. Johannes Putrle podává pí. kněžně (na Hodonín) excepce proti žalobě dne 7. předešlého měsíce mu doručené o 30 zl., které je prý †Jiříkovi dlužen; uvádí, že výpověď svědka Havla Jahody proti němu vedeného, jest nesprávná, a proto dle práva nic nedokazuje, tento svědek jest neschopen v přítomném případě vydávati svědectví; svědek, který ničeho nedokazuje, má se zamítnouti; jelikož žalobce ničeho nedokázal, má. žalovaný býti sprostěn žaloby, a to tím více, poněvadž †Švendíkovi svůj dluh za jeho živobyti při společném účtování vyrovnal. Žádá ještě k tomu náhradu za škody a výlohy žalobou mu způsobené. (Orig. něm.) XI.838.
1728. září (den schází) v Napajedlich. Regent (Napaj.?) píše hejtmanovi (Hodonín.?), že nepochybuje o tom, že Její knížecí Milost, obdržela od Její Excellence pí. hraběnky (Napaj.?) dopis i s vidimovanými přílohami, týkající se právních nároků dědiců Švendíkových na tamějšího šenkýře Springera a řezníka i měšťana Putalíka a že potřebné kroky jsou učiněny; v té naději rekomanduje mu tuto záležitost pro justitia et equitate, aby konečně ubozí poddaní z Napaj. panství došli k tomu, co spravedливо a slušno jest. (Koncept něm.) XI.839.
1729. Registra poddaných na Rottalském sirotčím panství Napaj., statku Otrokov, a Tlumačovském, kteří místo obyčejné roboty při činži ponechání jsou; (začíná od 1. ledna 1729 za úřadu hejtmanského Frant. Leop. Jevického). Vložka: 2 archy výkazu těch, kteří r. 1726 byli místo roboty při činži ponechání. (Orig. něm.) XI.840.

1729. duben 5. v Napajedlich. Přípis (nepodepsaný) na hejtmana (Hodonín?), že zdejší poddaný jako dědic Švendikův nemůže oněch 100 zl., které mu Ant. Springer dluhuje, tratiti, a to tím méně, poněvadž se v čas přihlásil nejen u hejtmanství, ale i u vrchnosti samé, o zaplacení slušně žádal a dluh takovými důkazy dokázal, že není příčiny tak dlouho otálet s výrokem; vrchnost Hodonínská povinna jest dáti odpověď, a třebas Springer na tamějším panství se již nezdržoval, poddaným jejich přece ještě jest a může se ku stání donutiti. (Konc. něm.) XI. 841.
1729. srpen 6. v Napajedlich. Dopis na (advokáta Fuxsteinera?): Jsa na Vaše ponuknutí tázán z Kvasic, zda-li letošní velká voda u Spytinova nenadělala velkých škod, odpovídám: ačkoliv Spytinovští i letos velké škody utrpěli velkou vodou, nebylo o tom zprávy podáno ani atestata sepisována k vůli úspoře výloh, neboť vydáno již nad 300 zl. na atestata a komise dřívější a posud bez výsledku. Posavadní atestata měla by postačiti k důraznému pobídnutí na podání relace a mohlo by se ještě dodati, že škoda od doby, kdy komise se konala, stává se větší a větší, zvláště letos tak se zvětšila, že veřejná silnice a pastviska úplně jsou stržena a mnoho chalup a stodol jest v nebezpečí zapadnouti do vody. (Konc. něm.) XI. 842.
1729. listopad 6. v Napajedlich. Stížný list hejtmana Napajedelského, poslaný hejtmanovi Velehradského kláštera, na 2 Babické pacholky, kteří Sušického kraváka bez příčiny zbili: Sušický panský kravák, chorý, mocí Boží dotknutý (mrtvici raněný), shrbený a vysílený to muž, pásl dobytek na gruntech Napajedelských pod Sušickým rybníkem „Tomášem“ nad panskou loukou, když Babičti po obyčejné cestě k Huštěnovicím stavební dřevo vezli. Spatřivše ho, seskákali s vozů a koni, hnali se k němu přes celý panský lán na Babickém poli, křičíce: „chytte ho a bijte, až nám ty peníze, co sme jemu v létě od zajatých koní na tej louce dali, navrátí“. Ubohý kravák, vida nebezpečí, opustil dobytek a utíkal, co mu síly stačily, byl však Babickým pacholkem Zemánkem dohoněn a, ačkoliv se dle možnosti svou holí bránil, dostal přece motykou (či sekerou? mit einer Hakhen) 3 rány, nejhorší do ruky. Zatím i jiný doběhl, jehož jména nezná, a strhl mu halenou s těla křiče: „dej mi 4 groše, co sem tobě od zajatých koní dáti musil.“ Aby více ran nedostal, utekl kravák. opustiv stádo a Zemánek s odcizenou halenou odešel. Hejtman žádá satisfakci: 1) za spáchané násilí na cizím gruntě, 2. za poranění, 3) žádá navrácení haleny a 4) zamezení dalších podobných skutků. (Koncept něm., jen věty uvozovkami označené jsou české) XI.843.

1730. leden 1. na hradě Kvasicích. Smlouva nájemní o mlýnu Tlumačovském: 1. Jakubovi Hájkovi odevzdává se Tlumač. mlýn na dvě složení moučné a jedno kašové i s polem a lukami ke mlýnu patřícími, pět mlýnských kamenů běhounů a 5 kamenů spodních i náčiní mlynářské dle inventáře na 3 roky, od 1. ledna 1730 do 31. pros. 1732. Mlynář může vybírat z každé měřice obilí 1 kr. spropitného a 16. mírku. Platili bude nájemného ročně 150 zl. a sice čtvrtletně 37 zl. 30 kr. do důchodů Napaj. bez dalšího upomínání. 2. Dílnu zaopatří si sám potřebnými mlýnskými kameny, pytlíky, provázky, lojem a všemi jinými potřebami bez jakékoli náhrady od vrchnosti; též potřebné železo, ocel a kovářskou práci n.i své útraty si opatří. 3. Kola a všecko, co ze dřeva, mimo lanfešty, bude udržovali v dobrém stavu a nové zjednávati na své útraty, jen potřebné dřevo, desky a hřebíky se mu dodají. 4. Povinen bude všecko obilí deputátové, které mu vrchnostenští sluhové a čeledínové k zemletí neb k šrotování, aneb na kroupy a kašu dodají, bez otálení a bez brání mírky zdarma mlýti. 6. Domácím poddaným dá při návalu cizích aneb při nedostatku vody přednost před cizími, ke všem však, jak domácím tak cizím, bude se tak chovati, aby nikdo neměl příčiny k žalování. 7. Vzdává se náhrady pro případ, že by se mu voda, ať v zimní době ať jindy do rybníka Tlumačovského. což pro zachování ryb se často stává, odváděla. 11. Nesmí nikoho z obou stavů pod pokutou 10 tolarů zvyšovati. nýbrž oba tak ponechat, jak od komise hamem jsou označeny. 12. Obě strany mají právo čtvrtletní výpovědi nájmu. Podepsán jest Adam hrabě Rottal a Jakub Hájek vlastnoručně (Orig. něm.) X. 844.

1730. únor 3. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán: M. hr. Kaunitz v. Rittberg a Fr.Ant. Salava v. d. Lipa) krajskému hejtmanovi: Ze 2 příloh pozná se, jaká smlouva učiněna byla cís. erárem se židem Salomonem Beerem na 6 roků, dle níž má žid ročně na 20.000 centů kamenné marmorské soli dopravit z Komárna do Ratiboře a co v té příčině J.V.C. nařídilo. Hejtman krajský má cís. resoluci v kraji svém, zvláště v místech, kde jsou mýta, hned ve známost uvést a při tom jménem král. gubernia vyhlásiti, že nikdo při dopravě cís. soli ani z koní, ani z vozů, at jedou s nákladem neb s prázdným se vracejí, mýta vybírat nesmí, nýbrž židovskému dopravci soli v čas potřeby slušné pomoci poskytovat mají. Měla-li některá vrchnost právo mýtní i ohledně této soli, jest povinna dle rozkazů cís. ze dne 11. ledna 1720 a 26. června 1721 ohlásiti to král. české dvor. kanceláři, aby tato pronesla výrok. (Na témž archu dále:)

1730. únor 25. v Pačlavicích. Krajský hejtman Fr. Karel Chotýnský z Ledské uvádí ve známost Napajedelské vrchnosti výš uvedený dekret král. tribunálu i cís. reskript. (Přepisy něm.) XI. 845

1730. únor 28. v Napajedlich. Dopis (nepodepsaný hejtmanem Napaj.?) na urozeného pána (adresa schází), jemuž se v příloze zasílá uvedený dekret král. tribunálu a sděluje se mu. že vrchnost Napaj. má právo mýto vybírat z koní a vozů fůr solních a že dle rozhodnutí staršího král. tribunálu má v tom právě býti chráněna; jest však otázka, musí-li se po vyhláše nynějšího dekretu znovu ohlásiti a právo to opět dokazovati král. české dvor. kanceláři. Žádá milostivé nařízení; zatím, aby se ničeho neobmeškalo, posílá v té při- číně dnešní poštou dotaz advokátovi Fuxsteinerovi o jeho dobré zdání. (Konc. něm.) XI.846

1730. srpen 16. v Šoproni. Salomona Beera stížnost k cis. dvor. komoře: Ačkoliv v dekretu král. tribunálu výslovně stojí, že panství, která se domnívají míti právo na vybírání mýta z koní a vozů fůr solních, mají to ohlásiti král. čes. dv. kanceláři a jejího výroku očekávají, z čehož následuje, že v čase, než výrok ten dojde, mýta vybírat nemají, přece panství Napaj. nikdy nechce mýta odpustiti a odvolává se na to, že musí mnoho mostů a hatí vydržovati. Fůry hrab. Esterházyho ze Šoproně do Napajedel po suchu jedoucí, nepřijíždějí žádných mostů ani hatí, nepřijíždějí ani do městečka; jedou jen 1 hodinu po gruntech toho panství a složí před městečkem v tamějším skladišti sůl; proto z takových fůr nemělo by se ani krejcaru mýta platiti. Fůry z Napajedel do Batiboře sůl vezoucí přejíždějí několik mostů a hatí. Poněvadž tato vrchnost vybírala na základě dokázané držby r. 1721 a resoluce cis., dokud se vozila gmunden-ská vařená sůl přes velký most Moravský, mýto z koní a vozů sůl tu vezoucích, chce vybírat mýto i z nynější kamenné soli. Při mýtě z této soli nemůže vrchnost dokázati držbu, protože se nikdy Moravou nevozila, tím méně Napajedlami. přece však musí dopravce platiti z každého vozu čtyřspřežního 12 kr., totiž z uherských vozů sůl přivážejících 12 kr., z moravských a slezských sůl odvázejících do Batiboře také 12 kr., dohromady 24 kr. Jeden vůz veze netto 17 centů soli. činí tedy na každý cent soli 1 $\frac{3}{4}$ kr.; a když sousední panství Kroměřížské a Přerovské také již fůry zadržují a mýto platiti se tam musí, přijde na cent soli 5 $\frac{1}{4}$ kr., což by musel dopravce cis. dvor. komoře do vydání čítati. Proto žádá. aby ona vyjednala s král. čes. dvoř. kanceláři odstranění dotyčného mýta. (Přepis něm.) XI.847.

1730. září 11. ve Vídni. Cis. dvor. komora posílá stížnost Beerovu král. čes. dvor. kanceláři a žádá, aby dle cis. nařízení židovského dopravce proti vybírání mýta a jiným překážkám chránila a slušné pomoci (Assistenz und Protection) poskytla. (Na témže archu:)

1730. prosinec 23. ve Vídni. Reskript cis. Karla (IV.) ohledně vybírání mýta při dopravě soli: Jest známo, že jsme již 27. ledna t.r. nařídili, aby k vůli usnadnění dopravy kamenné soli z Komárna do Batiboře ku prospěchu eráru i všeobecnosti byla tato doprava od mýta osvobozena a sice jak sůl sama, tak vozy i koně, ať jedou se soli neb prázdné se vracují; když však od židovského dopravce soli, Salomona Beera. jak to přiložená stížnost jeho ukazuje, přece z fůr solních mýto se požaduje, poroučíme, aby se Naše nařízení ze dne 27. ledna 1730 zachovávalo a takové vybírání mýta důrazně zakázalo. (Praes. v Napajedlich 3. března 1731. Přepisy něm. ve 2 exempl.) XI.848 a) b)
1730. prosince 29. v Brně. Dekret z Brna krajskému hejtmanovi, aby následkem stížnosti židovského dopravce soli ve svém kraji, hlavně v Napajedelském panství opět vyhlásil cis. reskript o nevybírání mýta z fůr solních a důrazně nařídil, že při dopravě cis. soli kamenné ani ze soli, ani z vozů neb koní. ať sůl odvážeji neb po prázdnou se vracíjí, mýto vybírati se nemá; naopak má se dopravci v čas potřeby všemožná pomoc poskytnouti. (Přepis něm.) XI. 849.
- 1731 Registra oněch poddaných p. Adama hrab. z Rottalu na panství Napaj. statku Otrokov. a Tlumačov., kteří místo povinné roboty na plat peněžitý ponechání jsou; začínajíc v lednu 1731 za hejmanství Fr. Leop. Gevitzkého, též za r. 1732. (Orig. něm.) XI.850.
1731. březen 6. v Napajedlich. Dopis (hejtmana Napaj.?) říšskému hraběti (Adamovi z Rottalu?): Jakým způsobem židovský dopravce soli na vybírání mýta z koní a vozů fůr solních si stěžuje, jakou resoluci dalo J.V.C. na jeho stížnost, ukazují přílohy. Má-li i nadále dle přiloženého dekretu zems. hejmanství ze dne 13. března 1722 mýto vybírati, čili dle patentu z minulého roku na výrok král. čes. dvor. kanceláře, které již advokátem oznámení o právu mýtním učiněno bylo, čekali. Očekává dalších rozkazů J. M. (Konc. něm.). XI.851.
1731. březen 7. ve Vídni. Z cis. dvor. komory výnos komornímu radovi (jméno neudáno), aby židovskému dopravci soli, který si na vybírání mýta do některých vrchností stěžuje, všemožné pomoci poskytl. (Přepis něm.) XI.852.
1731. březen. 29. v Napajedlich. Dobrézdání na sepsání excepcie proti žalobě žida Beera: 1. Na udání Beerovo, že fůry Esterházyho nejedou po mostech a hatích, třeba odpověděti, že i tam, kudy jezdívají, jsou mosty i hatě. které musí vrchnost Napaj. opravovati a nad to jezdí po hrázi rybníka, která bývá jízdou zkažena. 2. Proti jeho udání, že fůry z Napajedel k Ratiboři přejdou jen několik můstků a hatí, třeba uvést, že jedou Otrokovícemi, kde je velký most (přes Dřevnici, a po hrázi s 5 můstků, jejichž vydržování stojí mnoho práce a nákladu. 3. Nesprávná jest stížnost Beerova, že se mu ani krejcaru mýta ne-

odpustí, že musí ze čtyřspřežního vozu platiti dohromady 24 kr., kdežto přece z fůr uherských bere se jen 6 kr. a z fůr morav. a slezských v Napajedlich 6 kr. a v Otrokovcích, kterýžto statek má své mýtní právo rozdílné od Napajedelského. též 6 kr., celkem tedy jen 18 kr. Musí-li Beer dle smlouvy s Esterházy z fůr uherských sám mýto platiti, jest to jeho věc; z fůr moravských a slezských platí mýto posavad formani sami a to bez odmluvy a takto ani eráru škoda se neděje, ani nemá Beer újmy. Naproti tomu jest však slušno a spravedливо, aby panství Napaj. a statek Otrokov, za tak nákladné vydržování mnohých mostů, hatí a silnic z fůr solních nějakou náhradu dostaly. Ostatně hledí žid jenom svého zisku na škodu třetího, neboť při výplatě uštípuje formanům na jejich mzdě pod rozličnými záminkami, kde může. Konečně mohlo by se ještě uvéstí, že čtvrtý díl mýta dává se fondu na vydržování cest, které musí panství svým nákladem vydržovati, což by mu nebylo možno, kdyby fůry solní, jichž jest s nákladem a prázdných do roku více než 4000, měly býti od mýta osvobozeny. (Přepis něm. bez podpisu.)

XI.853

1731. duben 15. v Napajedlich, Jos. Ant. Floder, mýtný, dosvědčuje, že na rozkaz vrchnosti vybral z 12 fůr a 70 koní, z Uher s marmorskou kamennou solí do Napajedel dojedších, 1 zl. 34 kr. (Přepis. něm.)

XI.854

1731. duben 21. Szered. Salomon Beer stěžuje si u cis. dvor. komory, že panství Napaj. opět se opovažuje nepatřičně mýto a to téměř exekučně vymáhati; podle něho budou se brzy sousední panství řídití, čímž doprava soli se stěží a země zůstane bez soli. Upozorňuje na výnos dvor. komory ze dne 7. března t. r., dle něhož má se každé vybírání mýta ji oznámiti; upozorňuje na zájmy J.C.V. a žádá vážné nařízení panství Napajedelském u k zastavení vybírání mýta; neboť on musí sůl do Slezska dopravit předsenosecí, musel by však dopravu zastaviti. kdyby vybírání mýta zastaveno nebylo. (Přepis něm.)

XI.855.

1731. duben 29 v Brně. Joh. Betto von Grümm oznamuje král. úřadu zem. hejtmanství, že dle zprávy židovského dopravce soli, Sal. Beera i z dosvědčení mýtného Napaj. Ant. Flodera vybírá Napaj. panství mýto z fůr solních. Poněvadž má nařizeno takové případy, kde se pod jakýmkoli jménem mýto z fůr solních vybírá, oznámiti král. tribunálu, aby se náprava stala, proto činí tímto svou povinnost a žádá, aby se to mýtným úředníkům Napaj. vytklo, a na všech místech, kudy solní fůry jedou, důrazně se nařídilo, žádného mýta nevybíratí. (Přep. něm.)

XI.856

1731. květen 8. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán Mich. Herman hr. Althann a Frant. Ant. Salava z Lipy), poukazuje krajs. hejtmana Fr. Kar. Chorynského z Ledské v Pačlavicích na cis. nařízení ze dne 27. ledna a 23. pros. 1730 ohledně nevybírání mýta z fůr solních, dále na své nařízení ze dne 3. února a 29. pros. 1730 i na oznámení dvor. komorního rady a vrchního bankal-representanta šlechtice Jana Gruemma, dle nichž měl kraj. hejtman ihned vybírání mýta v Napajedlich zastaviti. Poněvadž se to nestalo, nařizuje se mu, aby vybírání pro budoucnost zakázal, předešlé vybírání vyšetřil a zprávu podal. (Přep. něm.) XI.
857

1731. květen 27. v Pačlavicích. Krajský hejtman Fr. K. Chorynský z Ledské oznamuje hejtmanu Napaj., jak přísný dekret napominací ze dne 8. května obdržel od král. úřadu zem. hejtmanství za příčinou vybírání mýta z fůr solních v Napa-jedlich; nařizuje zastavení vybírání takového mýta a podání zprávy, proč se posud proti cis. zákazu mýto to vybíralo. (Orig. něm.) XI.858

1731. červen 4. v Napajedlich. Zpráva (bez podpisu) kraj. hejtmanovi: Dle přiloženého opisu dekretu, jehož originál nachází se v kanceláři kraj. hejtmanství, dokázalo panství Napaj. a statek Otrokov., že jest od nepaměti v držení práva na mýto z koní a vozů fůr solních a v tomto právu bylo, jak příloha svědčí, c.k. rozkazem potvrzeno. Žádá se, aby kraj. hejtman ve své relaci vřele doporučil, by panství Napaj. ve svém posavadním držení mýta z fůr solních bylo chráněno, hlavně proto, že v celém markrabství není panství, které by mělo takové břemeno s opravami mostů a hatí, jako Napajedelské a statek Otrokovský, kteréžto, zvláště pro časté vylévání řeky Moravy, potřebné a nutné opravy k dobru celé zemi konají a ještě do fondu na opravu cest ročně 400 zl. přispívají. Bylo by nemožností, takový náklad nésti, kdyby fůry solní, jichž jest ročně více než 4000, bez mýta měly se propouštěti. (Vložka.)

1731 červen 5. v Pačlavicích. Recepis: z kanceláře kraj. hejtmanství se potvrzuje, že odevzdáno bylo dobře opatřené psaní z Napajedel. (Přep., vložka orig., oba něm.) XI.859

1731. srpen 16. v Brně. Jan Polanský, advokát, píše regentovi Napaj. panství: Jestli patenty obsahují nařízení, že z vozů a koní fůr solních nesmí se vybírat mýto a že ti, kteří mýto vybírat oprávněni se býti domnívají, mají to J.V.C. ohlásiti, nemůže se mýto vybírat dříve, než resoluce cis. dojde: proto jest především potřeba vymoci si ve Vídni dotýcnou cis. resoluci. (Orig. něm.) XI.860

1731. září 25. v Brně. Dekret král. tribunálu (podepsán M. hr. Kaunitz v. Rittberg) kraj. hejtmanovi: Na zprávu páně hejtmanovu, že panství Napaj. jest v držení vvbírání mýta z koní a fůr solních a že toto

panství na základě dekretu král. úřadu ze dne 13. března 1722. žádá v této starodávné držbě býti chráněnu, dává se odpověď a nařízení, aby kraj. hejtman zmíněné panství poukázal na nejvyšší reskript dđto. Videň 27. ledna 1730, dle něhož jest doprava marmorské kamenné soli z Komárna do Ratiboře mýta prosta nejen ze soli, ale i z koní a vozů, ať jedou se solí nebo prázdně. Kdyby i panství to oprávněno bylo vybíratí takové mýto, musí to přece ohlásiti král. čes. dvor. kanceláři. (Přep. něm.) XI.861

1731. říjen 18. ve Veselí. Kraj. hejtman Fr. K. Chorynský z Ledské oznamuje do Napajedel, jaké nařízení dává král. úřad na jeho zprávu, na důvodech jemu z Napajedel dodaných sepsanou. Musí se od vybírání mýta ustati a oprávněnost k vybírání jeho král. české dv. kanceláři oznámiti. (Orig. něm.) XI.862
1732. červen 25. v Napajedlich. Regent podává krajskému hejtmanovi zprávu, že židovský dopravce soli v bečkách opovážil se vyvěsiti na svém najatém domku štít s cisařským dvouhlavým orlem, aniž by se mohl vykázati povolením král. tribunálu neb kraj. hejtmanství. Oznamuje to proto, že taková věc týká se veřejnosti a očekává dalšího nařízení. (Konc. něm.) XI.863
1732. červenec 15. na Veselí. Krajský hejtman Fr. Kar. Chorynský z Ledské. nařizuje regentovi hraběcích Rottalových panství Napajedel, Kvasic a Zlína, Frant. Volsovi na základě dekretu král. úřadu zem. hejtmanství, aby okamžitě sňal štít s cis. 2hlav. orlem, nemůže-li se žid prokázati povolením; žádá podati zprávu o výsledku. (Orig. něm.) XI.864
1732. červenec 24. v Napajedlich. Regent sděluje s krajs. hejtmanstvím, že židovský dopravce soli nemůže se prokázati povolením k vyvěšení štítu s dvouhl. orlem cis.; proto bylo mu nařízeno jej sejmouti a Beer uposlechl. (Konc. něm.) XI.865
1732. srpen 11. v Napajedlich. Regent Napaj. píše svob. p. Minkvitzburkovi do Vizovic, kterak napajedelský a zároveň zlínský nájemník mýta si u něho stěžoval, že dne 17. a 25. ledna t.r. vezlo se 32 beček vína na tamější panský šenk a mýto v Napajedlich, Otrokovcích a ve Zlině zapláceno nebylo, ano že úředníci fůry ty doprovázející odepřeli mýto platiti. Že takové k užítu zakoupené zboží dle usnesení sněmovního mýtu podléhá, bude i bez připomenutí pánovi známo, a také všechny vrchnosti z vína převáženého, k výcepu určeného, mýto bez odmluvy platí-vají; totěž očekává od J. M. Má zaplatiti mýta z 32 beček vím. v Napajedlich a Otrokovcích 9 zl. 36 kr.. ve Zlině 4 zl 48 kr., dohromady 14 zl. 24 kr. (Konc. něm.) XI. 866.

1732. srpen 12. ve Vizovicích. Ferd. Jos. svob. p. Minkvitzburk, Obristwacht., sděluje na přípiš regentův do Napajedel: Že jeho úředník nechtěl platiti v Napajedlích mýta z vína na Buchlově zakoupeného, jehož nebylo 32, nýbrž jen 21 beček; nestalo se tak bez příčiny, neboť mýtný žádal mýto ze všeho vína, ač úředník ohlásil, že 11 beček ročníků 1727 a 1728, (po 50 zl. a 65 zl. bečka), jsou k potřebě vlastní vrchnosti. Musí regentovi býti přece známo, že vrchnosti jsou osvobozeny od mýta z vína pro vlastní potřebu zakoupeného. Že vína nebylo 32 beček, nýbrž 21 z Buchlova skrz Napajedla vezeného, dokáže kupní smlouva s p.Petřvaldským, kterou se prokáže písař důchodenský, až v příštích dnech pojedje do Hradiště pro 7 beček a 5 věder vína. Doufá proto, že regent nebude chtítí proti usnesení sněmu jednati. Že si dělá zásobu vína ku své potřebě, nemůže mu nikdo zazlívati, neboť každý dobrý hospodář hledí hospodářství v dobrém stavu udržeti. Proč by měl nechati sklepy prázdné, když si rád pochutná na dobrém uleželém víně! (Orig. něm.) XI. 867.

1733. leden 1. na hradě Kvasicích. Smlouva nájemná o mlýn Otrokovský s Ignácem Krásným, mlynářem a poddaným Kvasickým, platná od 1. ledna 1733 do posledního prosince 1735. Mlýn panský na Dřevnici na troji složení moučné a jedno kašové se vším příslušenstvím dle inventáře a s potřebnými mlýnskými kameny, totiž 4 běhouny a 4 spodními, s právem vybírání 16. mírky z každé měřice obilí a spropitného 1 kr., s kusem pole na 10 měř.výsevku i s loukou na 2 fůry sena při tom poli ležící, dáváse Ignácovi Krásnému na 3 roky k užívání, za ročníplat 300 rýnských, které čtvrtletně po 75 rýnských napřed platiti bude. Ostatní podmínky jsou tytéž jako při pronájmu mlýna Tumačovského pod č. 844. výš uvedeného, s tím rozdílem, že Otrokovský mlynář měl zvláštní povinnost Napajedelskému nájemci palírny všecko obilí pro dům a palírnu potřebné semleti a sešrotovati zdarma, bez braní mírky i bez spropitného krejcaru. Podepsán jest Adam hr. z Rottalů a jeho pečeť přitisknuta. (Orig. něm.) XI.868.

1733. prosinec 17. ve Vidni. Smlouva s Josefem Lenhartem Lindtem, Švýcarem, o pronájem dojných krav v Tumačovském dvoře, Napajedelskému panství náležejícím, od 1. ledna do posledního prosince 1734: 1. Švýcarovi svěrují se všechna stavení ve dvoře i se vším dobytkem; svým jměním ručí za každou škodu, proto má býti opatrný, zvláště s ohněm. Především má sám i čeled jeho zbožný a příkladný život vésti; čeledi nemá dávati svobody, ale v dobré kázni a řádu ji držeti. 2. Nemá přechovávat cizích a podezřelých osob. 3. Krávy, býci i jalovice, ve dvoře se nacházející, odevzdají se mu dle účtu purkrabského úřadu; též pro ně potřebná sláma a na každou krávu fůra sena neb otavy. 4. Při otelení krávy neb jalovice obdrží pro ni 1 achtl černé mouky do nápoje, kterou však pod trestem

nesmí krávě odepřít a sobě podržeti. 5. Potřebné dříví doveze se mu z roboty. 6. Pastviny a žatí trávy ponechává se mu tak, jak mívají dřívější šafáři. 7. K sázení řepy a zelí ponechává se mu kus pole, jako obyčejně, musí si však semeno a sazenice sám koupiti; zelní hlávky budou k dispozici vrchnosti, pro jeho potřebu se mu dodá; listí a hlouby patří krávám. 8. Dají se mu potřebné fůry, aby v příznivém počasí po dobrých cestách zavezly sýr a máslo do Vidně, do Brna neb Olomouce, mýto musí však platiti sám ze svého. 9. Platiti bude do hrab. Napajedelských důchodů z každé krávy bez rozdílu, at steine, či jalové neb pometané, ročně 8 rýnských; z prvníček jen polovici, totiž 4 rýn., a vždy čtvrtletně napřed. 10. Telata všechna patří vrchnosti a musejí zůstat u matky 5 týdnů, které se mají odstavit. a 4 týdny, které se mají prodati. Pod trestem 4 tolarů nesmí se telatům mléka ubírat a má se ročně 15 neb 16 telat odstavit. 11. Švýcarovi dovoluje se chovati 5 plemenných sviní, které může rozmnožiti na 35 kusů ročně; může je pásti na vykázaném místě, ale pastýře musí sám vydržovati a dbáti, by se tím dobyt看m vrchnosti škoda nepůsobila. Více než 35 kusů vepřového dobytka, vyjmajíc selátek u matky, nesmí mít u Za todávati bude do důchodů vrchnostenských ročně 24 zl. a jed-noho nedoročka (fryšle) v ceně 4 zl. 12. Pro prasata do-stane s panských sýpek ročně 10 měř. prostředního ječmene. 13. Potřebné dívky a kraváka bude platiti vrchnosta dávali jim deputát. 14. Kauci složí Švýcar 100 rýn. 15. Deputátu nedostane, ale za to může chovati 2 krávypro sebe při pici vrchnostenské; za to, že složí 100 rýn. kauce bez úroků, dostane ročně bečku piva z Napaj. sklepního úřadu. 16. Bude-li vrchnost potřebovati mléčných pokrmů, dodá je Švýcar v následujících cenách: rozpuštěné máslo (Schmaltz) 1 máz po 2 funtach, za funt 9 kr., másla funt za 8 kr.. švýcarský sýr funt po 4 kr., smetany máz za 3 kr., mléka máz za 3 kr. 17. Konopný olej k svícení obdrží Švýcar jako šafáři v jiných dvorech. 18. Císařskou daň potravní (Fleisch-Accis) bude platiti sám, jako jiní šafáři. 19. Výpověď z nájmu může každá strana dáti čtvrtletně napřed; vrchnost však ponechává si právo pro případ, že by Švýcar podmínek těchto nezachovával, jej bez ohledu na čas propustiti. Podepsán: Adam hrabě z Rottalů a přitisknuta jeho pečeť. (Orig. něm.)

XI. 869.

1732 neb 1733 bez data. Žádost městečka Napajedel na p. Adama hr. Rottala, dědičného pána na panství Napajedlich a Kvasicích a na statcích Otrokovicích a Tlumačově, J.C.V. radu etc.: I. Dle patentu J.C.V. ze dne 14. prosince 1731. souhlasně s patenty z r. 1708, nemají poddaní žádné jiné privileje předkládati vrchnosti ku potvrzení, než jen ty, kterých obec po předešlých nepokojných časech nabyla. Poněvadž městečko Napajedla nemá žádných nových privilejí, než jsou k žádosti přiložené, kterých po mnohá léta pokojně a bez překážky užívá a které posud každý dědičný pán obnovoval a potvrzoval, žádá obec pro jistotu budoucího držení o jejich potvrzení.

II. Před nedávným časem žádala obec regenta panství Napaj., aby ji v náhradu za ubytování cis. důstojníků, rok co rok se opakující, a za časté příprěže povoleno bylo vyklučovati pustinu řečenou „Bukovinu“. To ji bylo dovoleno, ale jen potud, dokud vrchnost bude chtít obec v užívání toho pole ponechat. Bylo vyklučováno na 5 měříc pole a užitku z toho pole užíváno na výdaje obecní. Obec žádá, aby ji toto pole ponecháno bylo k užívání pod činží na budoucí věčné časy; poněvadž při něm jest ještě kus pustiny, žádá, aby i tento kus směla vyklučovati a užívati. (Orig. něm.) XI. 870.

1734. leden 1. v Napajedlich. Ustanovení Tomáše Škrabala za drába na panství Napajed. a jeho povinnosti: Předně povinný bude slova Božího a prikázání jeho pilen býti, ctný a chvalitebný život vésti, všeho darebného zlořečení se varovati, svého představeného p. hejtmana a druhých pánů officirů poslouchati a náležitě respektovati. Robotírům, kde se koliv nařídí a v jakémkoliv díle bude (obzvláště vežních), aby nezahléleli, nýbrž spravedlivě a ochotně beze všeho fortele s pilností všechno konali dohlídati; robotných cejchů neprodávati, mýněj nějakých jiných praktik (pod služby ztracení) nedopustiti: strany robot, kdekoliv byl, při každým robotním řízení náležitou zprávu učiniti; na všechno, co panského jest, aby se škoda nečinila, totiž k rolám, lukám, rybníkům i zahradám a všem jiným případnostem (obzvláště letního času) bedlivě dohlídati. Jestliby koho v čem zastal, žádnému nic neprohližeti, nýbrž každého k zasloužilému trestání panu hejtmanovi vyjeviti; tím podobně na panský šenký, aby předně bez trunku nestály, často dohlídati, a jestli by který šenkýř piva, vína neb kořalky neměl, tehdy bude povinen drábovi pokaždyna pár střeviců 30 kr. dáti, pakli by se shledalo, že by dráb v tom přehlídal neb zamlčoval a neoznámil, tehdy má měsíční služba za pokutu do důchodů panských propadena býti. Pročež když on všechno tak, jak jeho povinnost sebu přináší, náležitě zachová, má služby a deputátu ročně dostati: na penězích 18 rýnských, na střevíce 1 rýnský 36 kr., pšenice 1 měřici, rži 7 měř., stravy 1 ½ měř., masa 46 liber, soli 9 mázů, másla topeného 6 mázů, piva předního ½ bečky a každú várku řediny ½ vědra. Podepsán Frant. Leop. Gewiczky, hejtman Napaj. (Orig. čes.) XI. 171.

- 1734 leden 2. v klášteře Velehradě. Josef opat propouští na žádost p. Adama hr. Rottala svého poddaného z dědiny Traplic Jana, syna †Jakuba Čepely, k manželství a v poddanost na panství Napajedelské (orig. něm.) XI. 872.

1734. duben 5. ve Spytinově. P. Leopold (Třtina), farář Spytinovský, odpovídá Karlu Praitschopfovi, hejtmanu Napaj., že, trpí-li škodu řekou Moravou Spytinovští, trpí on s nimi; chtějí-li se však oni od-

škodniti lukou farskou, nevědí, čeho žádají; neboť louka ta úplně neúrodná byla laskavostí Napajedelského pána předešlým farářům Spytinovským dána v náhradu za louku u Spytinova ležící a v matrice konsistoriální z r. 1672 zapsanou, a Spytinovští, užívající ji k pasení dobytka, dávali faráři Spytinovskému, tehda v Jalubí bydlícimu, roční činži; postupem času si ji však přivlastnili přes všechny protesty; proto od r. 1670 byla spornou po mnoho let, až biskupský úřad z matriky konsistoriální dokázal, že r. 1672 patřila k právům farským. Žádá proto farář hejtmana v náhradu za ni jinou kterou-koli louku. (Orig. lat.) XI. 873.

1734. duben 11. ve Spytinově. Týž témuž odpovídá: Jestliže jsem předpokládal, že mé psaní, konsistoriální matrikou doložené, dostačí k dokázání a hájení práv farských, nyní, když ono jako nedoložené se považuje, odpovídám doslovným výpisem z konsistoriální matriky: „K faře Spytinovské patří louka u Spytinova. mezi rolemi Spytinovskými ležící, kterou obyvatelé Spyt. svými dobytky spasávají.“ Mám tedy na tuto louku nabyté právo a budu je hájiti proti všem násilnostem. Opakuji, že spis mého předchůdce nemůže tu praejudikovati, ani nemůže býti podkladem soudním, právě tak jako kdybych já učinil nějaký závazek o farní zahradě nebo o poli farském; nesmím práva farního ani platně ani dovoleně zadávati; tuto moc má jen biskup. (Orig. lat.) XI. 874.

1734. květen (misto data: prae raptitudine nescio quota sit ho-die) ve Spytinově. Týž témuž přeje zdraví v tom květnovém vzduchu a sděluje, že byli dnes všichni radní shromážděni; usnesení se stalo k jeho potěšení (o čem, z přípisu nevysvítá). (Orig. lat.) XI. 875.

1734. leden 1. v Napajedlich. Václav Žabička z města Kroměříže ustanoven za fišmistra k rybníkům všem na panství Napajedelském a haltýřům Otrokovským na tento rok. Povinen bude bohabojný život vésti a na rybníky, obzvláště které rybama nasazené jsou, bedlivý pozor dáti a často dohlížeti, času zimního přidanou sobě pomocí prohlubně pilně prorubati, vodu čerstvou, aby žádná škoda nenásledovala, vždy přes rybník hnáti a předešlou vodu, obzvláště kdyby smradnouti měla, upouštěti a všemu zlému, aby skrze jeho neopatrnost se žádná škoda na rybách nestala, časné předcházeti. Tím podobně povinen bude náčení, sítě, nevody a všechny jiné sobě svěřené věci v dobrém o-patrování míti a kdyby takové tvrditi potřeba bylo, to bez odkladu učiniti a opravití má; jakož také při lovení rybníků sobě pod počet odvedené ryby dle výsady spravedlivě jednomu každému prodávati a odvážiti, peníze stržené do důchodů zdejších bez zadržování za sebou náležitě odváděti, po vyprodání všeho pořádnost učiniti a tak, když se ve všem, jak poctivému člověku přísluší, zachová a nic nezanedbá, má jemu k ročnej službě vydáno bejti na penězích 20 rýnských, pšenice 2 měrice, rži 10 měř., vaření 2 měř., soli 1 špich. Podepsán jest Karel Václ. Praitschopf, hejtm. (Orig. čes.) XI. 876.

1735. leden 1. v Napajedlich. Pronájem šenku Martinovi Šumickému v dědině Kudlovicích, poddanému zdejšímu, na 1 rok s rolí 1 měř. na „Kamenici“ a 1 ½ m. u Šenku v též zahradě ležící, k tomu jednu louku na 1 fůru sena vedle panské louky ležící. Naproti tomu bude Martin Šumický povinen: 1. S manželkou a čeledí svou pokojný a bohabojný život vésti, všelijakého klení a zlořečení. Bohem a lidmi zapovězeného, se varovati a hostům nikoliv takového nedopouštěti a nepřehlížeti. 2. V neděli a sváteční dni v čas mše sv. a služeb Božích žádného trunku lidem nenalejvati. nýbrž je s dobrými slovy ze šenku ven vybidati, aby k službám Božím šli napominati, pakliby ale po dobrém hnůti se nechtěli, může ostřeje k nim přikročeno bejtí. 3. Pro uvarování všeho zlého do 10 hodin na noc domácím lidem ani vína, piva neb kořalky a musiky pro rozpustilou chasu přes nadepsaný čas netrpěti, krom pocestnému aneb i do mácímu pokojnému člověku nenalejvati; při tom také 4. bude povinen panský pivo, víno a kořalku (ve) vysazené ceně šenkovati a s takovým se vždy časné zaopatřiti a bez něho nikda nebýti, drábům sklepy visitirovat nebrániti, kdyby však žádného trunku nenašli, má jim za pokutu 30 kr. složiti, takový trunk pod pokutu 20 rýns. nefalšovati, než jak z panského sklepu přijatý bude, zanechati a na spravedlivý panský cement nalévati, k hostům vhlídně a uctivé se chovati. přespólní dle nejvyšší možnosti podle žádosti jídlem a trunkem zaopatřovati, tak aby příčinu neměli jinde hospodu hledati, a žádný jiný než panský trunk nevydávati, a tak jak jeho 5. povinnost jest poctivé lidi v noci i ve dne do hospody přijímati, naproti tomu nemravné, nečestné zlé lidi, totiž zloděje, zbojníky, cikány a takovou podezřelů darebnů chasu nikdy v šenku netrpěti a na noc nepřijímati. Dalejc za 6. má taký všelijaků hru v karty a v kostky skrzeva čas. bezbožný slova, zlořečení, proklínání, nactiutrhání a kletí netrpěti, nýbrž přetrhovati. S tím způsobem 7. má v dobřej opatrnosti míti, aby tabák od kohokoliv se nekouřil, obzvláště v maštálách zavždy dohlídati, na oheň bedlivý pozor míti a se spíše neulazeti, dokavad světlo v maštálách a v kuchyni dobře zaopatřený není; kdyby pak skrze jeho čeled aneb cizí lidi, nedbanlivostí nějaká škoda se státi mněla, čehož Bože uchovati rač, on za to se vším jeho měním stati má. A taký 8. za vyšenkováný víno, pivo a kořalku stržené peníze má časné do důchodu panského od-váděti a s takovými na žádný vymyšlený způsob se neza-kládati a poněvadž 9. se jemu ten šenk se všemi případ-nostmi a užitky k jeho nejlepšímu užívání zanechává má za to do Napajedelských důchodů ročně platu dvanácte rýnských a to každý kvartál anticipando 3 rýn. odváděti. 10. Než tak. jak on na tenž šenk přistupuje, vše v svém náležitém pořádku dle purgrabského jemu odevzdaného inventáře se odevzdá a pakliby co k zmaření přijiti mělo, to dosaditipovinen bude. Aby ale 11. milostivá vrchnost straniva toho jemu do šenku svěřeného panského trunku a ročního platu ujistěna býti mohla, tehdy on sám pro sebe, z předu jme-

novaný Martin Šumický, všechno své jmění pro vera etreali-hypotheca pozastavuje, aby odtud milost, vrchnost vševzdělaně a zasezené dluhy sobě zaplatiti mohla. 12. Když tehdy on to vše tak jak se jest uvolil, zachová, má se jemu z lesu panského 10 sáhů dříví pasirovati. 13. Přitom také své místo jmiti má a povinen bude často psaný Martin Šumický jak nyní on na tenž šenk přistoupí a k svěmuužívání jedno nebo druhé přijme, tak také budoucně svému successorovi to v tom způsobu odvésti povinen bude. Posledně, kdyby J.M. vrchnost jeho na témž šenku déle trpěti nechtěla, aneb on sám po vyjití určitého času déle by zůstati nechtěl, zanechává sobě jedna i druhá strana čtvrtletní vejповěd; však ale kdyby se přitrefilo, že by často psaný Martin Šumický nadepsaných punktův nezdržel aneb na jinší způsob k odpravení svému příležitost dal, milostivé vrchnosti svobodno stati bude, jeho z tohoto kontraktu propustiti. Na potvrzení toho všeho jsou dva takové exempláře vyhotovené, jeden z nich při hejtmanské kanceláři a druhý šenkýřovi odevzdán jest. Podepsán Carl Wentzl Praitschopf, hauptman. (Orig. čes.) XI. 877.

1735. únor 13. ve Spytinově. P. Leopold, farář Spytinovský, stěžuje si hejtmanovi Napajedel., že Spytinovští a Alenkovští dovezše fůry do dědiny koně odpřáhli a domů odešli říkajíce, že nemusejí je voziti až do Babic; on pro ty fůry nemá zde žádného místa leda pod širým nebem. (Orig. lat.) XI. 878.

1735. květen 1. v Napajedlích. Smlouva mezi hejtmanem panství Napaj. z jedné a Danielem Schöнем a Danielem Riedlem (oba z Něm. Libiny rození), mistry ve vaření sanytru (ledku), z druhé strany: 1. Dovoluje se mistrům těm na panství Napajedelském zemi, kterou k vaření ledku v chalupách za hodící se uznají, na své útraty a bez poškozování budov kopati a brati, jsou však povinni vybranou zem zase suchou zemí dobrou nahraditi, upěchovati a urovnati. Kdyby však oni sami neb jejich lidé při kopání přišli na nějaké peníze neb poklady, nesmějí si je přivlastniti neb utajiti, nýbrž svědomitě ohlásiti; za to ručí mistři. Kdyby je utajili neb si je přivlastnili, musí oni je nahraditi a budou ještě exemplárně potrestáni. 2. Potřebné nádoby a jiné potřeby, jakož i dříví musejí si mistři na své útraty zjednati; bude-li jim však od vrchnosti dříví dodáno, musejí je za ustanovenou cenu hotovými zaplatiti. 3. Sanytr nesmějí jinak než do cis. zbrojnic a skladišť odvážeti a tam prodávati. 4. Za toto povolené a ponechané užívání mají mistři do důchodů panských platili týdně, ode dne kdy začnou vařiti, z každých dvou kotlů, ve kterých vařiti se bude, 2 rýnské 20 kr., měsíčné ale 9 rýn. 20 kr. napřed a přes léto 1 ½ měřicesoli ledkové dávati. 5. Při kopání a při vaření sanytru mají dobrý pozor dávati na oheň, aby snad při kouření tabáků, jemuž všeobecně jsou

oddání, nepovstala škoda, kterou by nejen hraditi museli, ale ztratili by také právo na další kopání a vaření ledku na celém panství Rottalském, jež by nikdy více neobdrželi. (Poznamenáno: 7. května začalo se vařiti, jeden týden se jim odčítá k vůli stěhování se z Topolné do Napajedel, 26. listopadu se vařiti přestalo; vařilo se tedy po 28 týdnů a zapláceno do důchodů 65 rýn. 20 kr.(Orig. něm.) XI. 879.

1735. červen 27. v Napajedlich a v Hradišti. Ohledání a obnovení hranic mezi Rottalským panstvím Napajedelským a panstvím král. města Hradiště podepsanými splnomocněnými a přibranými z obou stran poddanými, totiž se strany Rottalské poddanými z dědiny Topolné a se strany města Hradiště poddanými z dědiny Kněžpole, Včeral a Mystríc, konané od 21. do 27. června 1735. Popis hranic vyplňuje 16 stránek. Podepsáni jsou splnomocněnci se strany Rottalské: Jakub Alexius Karchessy. t.č. vrchní hejtman. Jan Jos. Stramberský, účetní, Karel Václ. Praitschopf, hejtman, Ignác Fr. Zattner, důchod, písař, Fr. Jos. Hallamek, purkrabí a Ant. Fr. Beha, polesný; se strany města Hradiště: Ondřej Kratochvíliades qua depulatus. Kašpar Poglice qua dep., Jiří Sedlnický qua dep., Frant. Donat Brugmann, t.č. syndikus, Johannes Remeš, obecní nejstarší a Jan Ig. Landth, t.č. správce. (Orig. něm.) XI. 880.

1735. červenec 7. na hradě Malenovicích. Maxm. Rudolf hr. Lichtenstein, svob. p. z Kastellkornu, propouští na žádost p. Adama hr. Rottala z poddanosti své Kateřinu, dceru † Jiřího Osoby z dědiny Velké Lhoty na panství Napaj. k manželství s Václavem, synem Jana Sedláře do Šarova. (Orig. něm.) XI. 881.

1735. červenec 12. v Ostrově. Střelecká kompanie Ostrovská pozývá kompanii střeleckou Napajedelskou k svobodné střelbě na střelnici v Ostrově ke dnům 24.—27. t.m. Nejlepší střelec obdrží stříbrnou konvici na kávu váhy 1 hřivny 13 lotů a krásnou vásu v ceně 50 rýnských. (Orig. něm.) XI. 882.

1735. červenec 22. v klášteře Velehradském. Joset opat Velehr., jakož i v Pilis a Pasto v Uhrách, nejvyšší prelát markr. mor., propouští na žádost p. Adama hr. Rottala z poddanosti své Majdalenu, dceru Ondřeje Piskala z dědiny Nerovic, k manželství (s kým?) na panství Napajedelské. (Orig. něm.) XI. 883.

1735. srpen 3. v Hradišti. Přípis burmistra a rady král. města Hradiště vrchnímu hejtmanovi Napaj., v němž se vytykají některé nesprávnosti v protokolu o ohledání a obnovení hranic ze dne 27. července 1735 mezi Topolnou a Hradištěm. (Orig. něm.) XI. 884.
1735. srpen 8. na Velehradě. P. Leopold, farář Spytinovský, žádá hejtmana Napaj. Praitschopfa, by dal Pavlovi Navrátilovi rychtáři do čtvrtka dovolenou, jehož zkušenosti a znalosti potřebuje opat při výběru klisen, kterých hrabě Sailler, kancléř dvorní, chce 10 kusů zakoupiti. (Orig. lat. s poznámkou českou: „P. S. odkázal mi p. farář včera po poslu, že na mně častě pamatuje a když si na mně spomene, že ho zima setře: já bych ho byl dávne navštívil, ale nápodobně se bojím, abych neonemocněl.“) XI. 885.
1735. listopad 7. ve Výškově. Karel Otto hr. Salm a Neuburg na Jinu, pán na Opatovicích etc. propouští na sousedskou žádost p. Adama hr. Rottala, pána na Napajedlich, Zlíně, Kvasicích, Otrokovicích a Tlumačově, Václava, syna †Jiřího Chalupy z Opatovic na panství Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 886.
1735. prosinec 9. v Napajedlich. Přípis hejtmana Napaj. na hejtmana Ostrovského: Dle soudního udání z dědiny Kudlovic byl zdejší poddaný Josef, syn †Jiřího Prondláčka z Kudlovic násilným způsobem v Ostrově do vojska vřaděn. To jest proti patentům zeměpanským, neboť toho muže potřebuje nutně panství Napaj. Žádá se jeho vydání, by se nemusela věc ta udávati na vyšší místa. Hejtman doporučuje se spasonosným pozdravem: Pochválen buď Ježíš Kristus (konc. něm.) XI. 887.
1735. prosinec 10. v Ostrově. J. Prehon (hejtman Ostrovský) sděluje Praitschopfovi, hejtm. Napaj., že jeho poddaného Josefa Prondláčka z Kudlovic propouští na svobodu s tou podmínkou, aby obci Milokoštské nahrazeny byly výlohy 4 zl. na něho učiněné. (Orig. něm.) XII. 888.
1735. prosinec 29. v Kvasicích. Odpověď hejtmana Napaj. magistrátu král. města Hradiště na jeho výtky o hranicích mezi Topolnou a Hradištěm (konc. něm.) XII. 889.
1735. leden 15. v klášteře Velehrad. Josef opat propouští na žádost p. Adama hr. Rottala z poddanosti klášterské Josefa Hejdu k manželství na panství Napajedel. (Orig. něm.) XII. 890.
1736. leden 15. v klášteře Velehrad. Týž opat propouští na žádost téhož p. Adama poddaného svého Václava Grebeňu k manželství na panství Napaj. (Orig. něm.) XII. 891.
1736. leden 21. na hradě Kvasicích. Jakub Alexius Karhessy vrchní hejtman propouští Jiřího Tkalčíka i s jeho ženou, který před 2 roky z Jankovic do Kvasic byl propuštěn (po smrti však své první ženy pojal Dorotu, dceru Jiřího Důbravy z Jankovic), opět na panství Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 892.

1736. květen 1. v Napajedlích. Pronájem šenku Bernartovi Pospíšilovi v dědině Kudlovicích na 1 rok. (Téhož znění jako 1. ledna 1735 pod č. 876. XI. Orig. čes.) XII. 893.
1736. květen 11. na hradě Kvasicích. Jak. Al. Karhessy vrchní hejtman propouští z poddanosti Verunu, dceru †Pavla Špačka z dědiny Strážovic panství Kvasického do Tlumačova k manželství s Janem Gazdou XII. 894.
1736. říjen 27. na hradě Kvasicích. Výnos vlastnoručně podepsaný p. Adamem hr. Rottalem, že Václav Šafařík v městečku Tlumačově, jenž si svým nákladem vystavěl domek, může v něm bez činže a bez roboty doživotně bývat, aniž by mu obec v tom překážeti směla, protože domek stojí na gruntě panském a ne obecném. (Orig. něm.) XII. 895.
1736. leden 1. v Napajedlích. Při panství Napajed. přijatý neb ustanovený jest Václav Ochotský za myslivce do revíru Košického na tento způsob: 1. aby cnostný a bohabojný život vedl, na panský lesy a na všelijakou zvěř bedlivý pozor měl, tak aby se jak v dříví, tak taky na všelijakej zvěři žádná škoda nečinila pilné dohlídati, revíry častokrát a sice každodenně procházeti a visitirovali; pakliby koho koliv (že by dříví kradl, neb kdo v sečích dobytek pásł, zvěř nebo nějaký ptactvo lovil a škodu činil) zastal, toho hned beze všeho ušetření a úplatku zajati, ručnici neb jiné nástroje takovému škůdci vzýti a to přetrhovati se vyna-snažovati, přes to všechno k zaslúžilému trestání panu hejtmanovi nebo polesnímu takového vyjeviti a nikterak zatajili, tím méně se sám nějakého fortele dopustiti neb nějakou škodu činiti, neb nějakou zvěř zapartikovati, nýbrž všechno, co skrz myslivost dostane k úřadu polesenskému věrně a spravedlivě odevzdati má a povinen bude. 2. Jestliby milostivá vrchnost sobě oblíbila nějakého mládence na učení dáti, takového povinen bude bez ouplatku a záplaty vyučiti a jeho myslivosti tak dobře jak sám vyučen jest instruiovati; a tak když tomu všemu zadosti učiní má se jemu z panských Napajedelských ouřadův na službě a deputátu vydali, totiž: na penězích 25 zl., na maso 8 zl., másla 10 mázů, sejra 12 liber, soli 3 špichy, žita 2 měř., rži 10 měř., stravy 3 měř., piva 2 bečky. Při tom také od všelijakej zvěře střelení neb Schuss-geld, tím podobně od chyceného ptactva jeho accidenc dle obyčeje z panských důchodů jmiti má. Podepsán: Carl Wentzl Praitschopf hejtman. (Orig. čes.) XII. 896.
1737. leden 10. v Kvasicích. Jak Al. Karhessy propouští z poddanosti Zlínského panství Annu, dceru †Jana Drábka z Mlacové do poddanosti Napaj. k manželství s Jiřím, synem †Jana Bartonka z Bělova do Napajedel propuštěného. (Orig. něm.) XII. 897.

1737. únor 3. v král. Starém Městě Pražském. Přisežní starší a jinší mistři řemesla bečvarského v král. Starém Městě Pražském vysvědčují, kterak tovaryš Jan Kraus, 23 let starý, prostřední postavy, přičernalých vlasův, u nich půl léta v práci stál a v tom čase věrně, pilně, tiše, pokojně a poctivě, jakž na řemeslníka sluší, se zachoval. (6 podpisů s 5 pečeti. Orig. čes.) XII. 898.
1737. únor 4. ve Zborovicích. Maxmiliána hraběnka Rottalová. rozená kněžna Lichtensteinova, propouští z poddanosti své Barboru, dceru Václava Dobrovského ze Zborovic k manželství s Pavlem, synem †Martina Koláře z Jankovic, do poddanosti na panství Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 899.
1737. únor 8. v Hradišti. Purgmistr a rada král. města Hradiště propouštějí Jana Hromečka, syna Jana Hromečka z dědiny Popovic, z poddanosti své do poddanosti Rottalského panství Napajed. k manželství (s kým?) (Orig. něm.) XII. 900.
1737. únor 21. v Mikulově. Valter Xaver kníže Diettrichstein na Mikulově propouští z poddanosti panství Hranického Benedikta, syna †Jiřího Smolky na panství p. Adama hr. Rottala. (Orig. něm.) XII. 901.
1737. červen 15. v Kvasicích. Jak. Al. Karhessy vr. hejtm., propouští Tomáše, syna †Jakuba Okunce z Trávníku, z poddanosti Kvasické na panství Napajed. k manželství s Viktorou, dcerou †Provazníka z Napajedel. (Orig. něm.) XII. 902.
1737. červenec (?) v Kvasicích. Dopis vrchního hejtmána Karhessyho magistrátu král. města Hradiště ohledně diferencí hranice mezi panstvím města Hradiště a panstvím Napajedelským. (Konc. něm.) XII. 903.
1737. červenec 23. v Kvasicích. Jak. Al. Karhessy propouští Kateřinu, dceru Pavla Polišínského ze Střížovic, z poddanosti Kvasické do poddanosti na panství Napajed. k manželství s Martinem, synem Jiřího Válského z městečka Tlumačova. (Orig. něm.) XII. 904.
1737. srpen 7. ve Sptytinově. P. Jan Nepom. Wadhoffer, farář, žádá hejtmána Napajed. Karla V. Praitschopfa o udání příčiny, proč mu Kudlovští a Sušičti spravedlivě jemu náležející desátek odváděti nechtějí. Od nepamětných časů dávali (a sám po 2 roky již jej přijímal) Kudlovští pololanici po 5 mandelích pšenice a tolik též rži, čtvrtníci pak po 38 snopech pšenice a tolik též rži; Sušičti 4 sedláci dávali po 6 mandelích rži. (Orig. něm.) XII. 905
1737. říjen 7. na zámku Myslibořice. Fr. Karel Josef hr. a p. z Ostešova, pán panství Myslibořic, Novo-Syrovic, Jackova, Krušic a Radkovic propouští poddanou svou Annu, dceru †Petra Peltera sládky v Malenovicích, bývalého svého poddaného. (Orig. něm.) XII. 906.

1737. prosinec 30. v Kvasicích. Jak. Al. Karhessy vrchní hejtm. propouští z poddanosti Kvasické Annu, dceru Martina Mácháně čili Mikuláška, do poddanosti Napajed. k manželství s Janem Šrambkem do Tlumačova. (Orig. něm.) XII. 907.
1738. leden 1. v Napajedlich. Ustanovení Matouše Smykala za drába na panství Napajed. (s těmiž povinnostmi a týmž platem jako Škrabala dne 1. ledna 1734, viz č. 871. XII.) (Orig. čes.) XII. 908.
1738. leden 10. Register o deputátu vybraném hejtmanem Napajedelským z úřadu purkrabského v Napajedlich: 2 krmná prasata, 90 slepic, 2 frišlinky, 1 ovci, 6 kop vajec, 50 lib. topeného másla, 50 lib. sýra, 67 ½ mázu soli a 30 lib. loje. (Orig. něm.) XII. 909.
1738. leden 12. v Napajedlich. Stížnost hejtmana Napaj. u krajského hejtmana Hradištského: Ostrovský hejtman Jan Krehon násilně vřadil předešlého týdne Napajedelského poddaného Pavla, syna Martina Škára z dědiny Sptynova, mezi rekruty. Ačkoliv častěji dotčenému hejtmanovi bylo dopsáno, že takové násilnosti cizím poddaným činěné jsou patenty zeměpanskými zakázány, nedošlo přece žádné písemné odpovědi (jako by mu inkoust byl zamrznul), jen expresním poslemodepřel vydání zdejšího poddaného. Nebude-li hejtmanství Napaj. míti pro letošek dostatečný počet rekrutů, vřadí onoho v Ostrově drženého do kontingentu Napaj. Žádá se, aby krajský hejtman úředně nařídil Ostrovskému vydání onoho rekruta, jinak musel by násilné jednání hejtmana Ostrov. udati na vyšší úřad. (Konc. něm.) XII. 910.
1738. leden 14 ve Veselí. Fr. Karel Chorynský z Ledské, hejtman kraje Hradišť., odpovídá, že stížnost tu poslal hejtmanovi Ostrov. s nařízením, aby cizí poddaný ihned byl propuštěn a aby nabudoucně dbáno bylo zeměpanských nařízení. Na to dal hejtman Ostrov. toto vysvětlení: „Zmíněný Napajedelský poddaný byl ve službě Ostrovského mistra zednického a obcovał tělesně s jednou zdejší poddanou, která se stala těhotnou. Za tento přečin byl zatknut a bylo na něm žádáno, aby buď se svou příložnicí se oženil aneb na slušnou výživu matky i dítěte nadaci složil. Zatím si on však poslal pro Ostrovského purgmistra a nabídl se dobrovolně městu za rekruta: purkmistr učinil s ním smlouvu a slíbil mu ze zemských peněz dáti 20 zl. Domnívá se tedy hejtman, že tím nejsou zákony zeměpanské přestoupeny.“ Poněvadž toto vysvětlení zdá se býti pravdivým, nemůže krajský hejtman v té věci úředně ničeho učiniti, ale hejtman Napaj. může při asentýrce Ostrovských rekrutů žádati, aby onen rekrut, jako Napajedelský poddaný, byl připsán panství Napajedelskému. (Orig. něm.) XII. 911.

1738. leden 14. v Napajedlich. Hejtman Napaj. obrací se připisem na advokáta Polanského, aby svým prostřednictvím působil o propuštění onoho rekruta. (Konc. něm.) XII. 912.
1738. leden 14. v Napajedlich. Purgmistr a rada městečka Napaj. potvrzují výpovědi svých sousedů Jana a Františka Vávrů, kteří do Ostrova pro Pavla Škára byli vysláni, že od něho u přítomnosti hejtmána Ostrov. na své uši slyšeli, jak on tam v Ostrově, když ze Skalice k domovu se navracel, mocně byl chycen; potom když od hejtmána straniva jistého tam spáchaného vejstupku 50 zl. pokutou byl strašen a zdali by za jejich obec na vojnu jiti nechtěl, tázan, tu on přinuceně na vojnu vzal. Že tomu tak jest, to my pečeti naší obecní vědomě sme potvrdili. (Konc. čes.) XII. 913.
1738. leden 16. v Napajedlich. Hejtman Napaj. posílá krajskému hejtmanovi výpověď dvou sousedů Napaj. Jana a Frant. Vávrů, z níž prý lze poznati opovážlivé vytáčky hejtmána Jana Krchona. Dopustil-li se Napajedelský poddaný Škára hříchu proti 6. příkázání Božímu, měl hejtman Ostrovský, jak to obyčej a slušnost žádá, ucházeti se o satisfakci u hejtmána Napaj. a ne sám cizího poddaného vyhrožováním trestu 50 zl. do takové úzkosti přivést, až tento strachem byl přinucen utéci se k tomu nejhoršímu. Nejsou-li posud rekruti poslání k asentu do Brna, žádá, by opět hejtmanu Krehonovi nařizeno bylo vydání onoho rekruta. Ostatně již také o to v Brně se postaral, aby při asentu byl onen rekrut připsán panství Napajedelskému. (Konc. něm.) XII. 914.
1738. leden 17. ve Veselí. Krajský hejtman sděluje Praitschopfovi, hejtmanu Napaj., že hejtman Ostrovský nechce vydati Napajedelského poddaného Pavla Škára, protože se dal dobrovolně za rekruta města Ostrova, a že týž nechce ani slyšeti o panství Napajedelském, neboť i tam musel by jiti za vojáka a to jen za nějaký malý závdavek, kdežto v Ostrově dostal 20 zl. Nemůže tedy krajský hejtman zde ničeho ani úředním nařízením učiniti. (Orig. něm.) XII. 915.
1738. leden 19. v Brně. Advokát Jan Polanský píše hejtmanovi Napaj., že ohledně Pavla Škára v Ostrově násilně za rekruta vzatého zakročí v nejbližším sedění král. tribunálu a bude žádati, aby byl vrácen panství Napajedelskému, aneb, byl-li zatím již asentován, aby byl připsán témuž panství. Výsledek oznámí. (Orig. něm.) XII. 916.

1738. leden 24. v klášteře Velehrad. Josef opat propouští z poddanosti Matěje, syna Jakuba Bazala z Huštěnovic, do poddanosti Napaj. (Orig. něm.) XII. 917.
1738. únor 18. v Brně. Advokát Polanský sděluje hejtmanovi Napaj., že král. tribunál nařídil již krajskému hejtmanství v Brně, aby již odvedený (asentovaný) rekrut Škára neodmaširoval z Brna, nýbrž aby se celá záležitost vyšetřila. Vyslanci Napajedelští pro Škáru do Ostrova budou se asi muset dostavit do Brna, bude-li je krajský hejtman chtít vyslechnouti. (Orig. něm.) XII.918.
1738. únor 20. v Brně. Týž sděluje témuž, že asentovaný rekrut Škára byl panství Napajedelskému připsán, poněvadž se ukázalo, že udání advokátova přílohami doložená jsou správná. Příští sobotu již odmaširuje s Jungdaunskými z Brna. Výlohy za 3 dni za odvedení rekruta z kasáren na Špilberk zaplatil advokát. (Orig. něm.) XII. 919.
1738. únor 23. v Napajedlich. Hejtman Napaj. vyslovuje advokátovi Polanskému svou radost nad připsáním rekruta Škára panství Napajedelskému a nad tím, že počet rekrutů z panství Napaj. takto stal se úplným. Výlohy bude muset hraditi panství Ostrovské. (Konc. něm.) XII. 920.
1738. únor 24. v Napajedlich. Hejtman Napaj. oznamuje tento šťastný výsledek s rekrutem Škarou (komu? snad vrchnímu hejtmanovi). (Konc. něm.) XII. 921.
- 1738.březen 1. v Brně. Advokát Polanský sděluje hejtmanovi Napaj., aby se přátelsky dohodl s panstvím Ostrovským ohledně útrat a škod s rekrutem Škarou, totiž co ono panství zaplatilo do pokladny v Brně, pak 8 zl. závdavku a cestovné z Ostroha. (Orig. něm.) XII. 922.
1738. duben 16. v Brně. Týž témuž sděluje, že Ostrovským se nemusí hraditi než závdavek 8 zl. a za stravu rekruta Škára tolik, kolik stál jeden rekrut v Napajedlich. (Orig. něm.) XII. 923.
1738. květen 15. ve Slavičíně. Františka Maria Podstatská z Prusinovic, rozena Forgačova, potvrzuje pečeti svou, že za času její paní matky na Březolupech byla Anna, dcera †Tomáše Vařáka z Březolup z poddanosti propuštěna, když jistý Daniel Křen z Vysokého Pole, který se po mnoha let v okolí zdržoval, zaplatil 18 zl. roku 1720. Že si Křen nevyžádal jejího propustného listu, toho příčina byla ta, že se ponejvíce zdržoval v Březolupech. Po jeho smrti se vdova Anna Křenová zdržovala u přátel a známých a posud klopotně se živi. (Orig. něm.) XII. 924.
1738. květen 17. ve Střebovicích. Rudolf šl. Wippler propouští z poddanosti své Martina Juru, jemuž zároveň potvrzuje, že jest

manželským synem, v Hlučinském farním kostele r. 1790 dle křesť.-katol. řádu pokřtěným: kmotři jeho byli Ondra a Magdalena Heydukovi. (Orig. něm.) XII. 925.

1739. leden 1. v Napajedlích. Smlouva pronájmu mlýna Tlumačovského na 3 léta s Jakubem Hájkem: 1. Při Moravce (Rusavě) stojící panský mlejn se dvojím mlejnským složením a jedným kašníkem, též k němu patřící jednu čtvrt roli a louku, jak předešli pronájemníci užívali i se vším přináležejícím a jemu dle purkrabského inventáře odevzdaným nářadím, s mlejnským potřebami, jak taky mlejnským kamením, totiž 5 kusů běhounů v míře 30 coulů a 5 kusů spodních kamenů v míře 40 coulů, tolikéž s tou v zemi obyčejnou 16. mírkou a spropitným od každé měrice obili jeden krejcar k jeho svobodnému užívání se odevzdává, kterou při vyjití jeho času neb postoupení mlejna zasej tak v dokonalosti, jak jemu odevzdáno bylo, přinavrátiti povinen bude. Naproti tomu 2. připovídá a zavazuje se on pronájemník za též užívání do důchodů Napaj. ročně platu 200 zl. a to každého čtvrt léta 50 zl. beze vši odmluvy a zdalování anticipato (napřed) a to pod ztracením tohoto kontraktu v hotovosti pořádně platiti, vice: jeden černý kus na špek, až by za 14 zl. stal a uznán býti mohl, každoročně, však takový kus z panského stáda se jemu odvésti má, vykrmiti; item ze svého vlastního dobytka dva frišlinky nebo za ně 4 zl. peněz hotových odvésti povinen bejtí má. (Ostatní shoduje se s podmínkami pod č. 844 uvedenými r. 1730.) (Orig. čes.) XII. 926.

1739. leden 3. na hradě Kvasicích. Jakub Alexius Karhessy, vrchní hejtman, propouští z poddanosti Kvasické Marinu, dceru †Jana Kravce z dědiny Sylimova do poddanosti Napaj. k manželství s Jiřím Hložkem vdovcem. (Orig. něm. s poznámkou českou): Poněvadž zde zdavky budů, nech sobě oblíbí pan farář tyto osoby ohlásiti, oni v pondělí na obě osoby ceduli přinesou. XII. 927.

1739. duben 20. v Brně. Maxmilián říš. hrabě Kaunic, dědičný pan na Slavkově, Uh. Brodě, Mor. Prusech, V. Ořechové, Bánově a Weisse, J. C. V. rada, komorník a zemský hejtman markr. mor, propouští z poddanosti své Barboru, dceru Mikuláše Hrubého z Nedachlebic, na Rottalské panství Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 928.

1739. květen 15. ve Spytinově P. Christof, farář Spytinovský, stěžuje si u hejtmana Napaj. Karla Praitschopfa na své farníky Spytinovské. že mu brání pásti dobytek na pastvišti „Německá“ řečeném, kde farníci denně své krávy, koně i telata pasou a že mu jeho dobytek vehnali do největší hlubiny řeky Moravy, kde byl v nebezpečí utonutí. Žádá o nápravu, aby se nemusel obráceti k vyšší instanci. (Orig.lat.) XII. 929.

1739. květen 16. ve Spytinově. Týž témuž odpovídá na výpověď purkmistra a jiných ze Spytinova před hejtmanem učiněnou: „že to jisté pastvisko jest obzvláštně vyňaté od obce, jedině pro samé koně a voly v noci pásti“: „sám očitě sem viděl od 13. Apríle nejenom koně a voly, ale taký krávy, telata, ovce i beránky pásti.....proč vidouce můj dobytek tam hnali, slovo nejní kámen, neřekli: faráři náš, tento jest zde taký obyčej, my na tomto pastvisku nic jiného nepasem, jenom koně a voly . . . byl bych hovada moje na jinou stranu obrátil Vidouc ale já veřejnost pastvy beze všeho ohledu podle práva duchovního můj dobytek sem vyhnati poručil . . .Zdaliž to nebyla opovázlivost, nevhldnost a neuctivost, duchovnímu dobytek do takového místa nebezpečného vhnati ?!... (Orig. čes.) XII. 930.
1739. červen 14. v Březolupích. Josefa svob. pí. Minquitzburgova, roz. Grumbochova (Krumbachova), pí. na Březolupech a Nezdenicích, propouští z poddanosti Březolupské Marianu, dceru †Jana Bolenožky, do poddanosti Rottalské Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 931.
1739. září 15. v Holešově. František Ant. hr. Rottal, dědičný pán na Holešově, Bystřici a Prusinovicích, J.C.V. rada, komorník, propouští z poddanosti Holešovské Veroniku, dceru po †Janu Dobešovi z Myslošovic, do poddanosti Napajedelské k manželství s Františkem Zlámalem z Tlumačova.(Orig. něm.) XII. 932.
1739. listopad 16. v Miloticích. Karel Ant hr. Serenyi, dědičný pán na Miloticích, Svatobořicích a Nov. Světlově, J.C.V. rada a komorník, propouští na žádost p. Adama hr. Rottala, dědič. pána na Kvasicích, Zlině, Napajedlich, Otrokovcích a Tlumačově, z poddanosti Svatobořické Leopolda, tesaře z Vlkoše, do poddanosti Napajedelské. (Orig. něm.) XII. 933.
1740. září 24. ve Spytinově. P. Christofor, farář Spytinovský, napomíná hejtmana Napaj. Praitschopfa, aby mu na jeho přips dle nařízení p. hraběte dal odpověď a patřičné zadostučinění, donášeče a donášečku však aby jako lháře potrestal. (Orig. lat.) XII. 934.
1740. září 25. v Napajedlich. Hejtman Napaj. na to odpovídá faráři: kdyby mu bylo známo takové nařízení p. hraběte, že by byl jste dle nařízení jednal, posud však ničeho o tom povedomú mu není a musí se teprv na p. hraběte obrátiti o informaci. (Konc. lat.) Na druhé straně téhož listu:
1740. říjen 1. v Napajedlich. Týž sděluje faráři Spytin., že ani vrchnímu hejtmanovi p. hrabě ničeho nezanechal, jak by Spytinovský hofer

Machaň za své falešné donášky (jakoby p. farář jeho ženu byl zbil) a jeho zlolestná žena měli býti potrestáni. Žádá proto věděti, jakého zadostučinění p. farář od Machaňa a jeho ženy si přeje, a slibuje, že se co nejdřív učiní. (Konc. něm.) XII. 935.

1740. říjen 4. ve Spytinově. P. Christofor, farář Spytin., vyslovuje své podivení nad výmluvou hejtmanovou, že p. hrabě nezanechal mu o potrestání Machaňa a jeho ženy žádné informace. Kdyby tomu tak i bylo, jest přece jeho povinností jako zástupce hraběcího, donášky falešné, o nichž přece věděl, potrestati; vždyť p. hrabě nekoná takové věci osobně, nýbrž svými úředníky, jinak nepotřeboval by úředníku dle zásady „quid quid fit per Principalem non indiget Procuratorem“. Když úředníci nechtějí konati své povinnosti, bude nucen přistě se svými stížnostmi obracet se na hraběte samého do Vidně, který mu také i v přítomném přestupku zadostučinění přislíbil. Poněvadž se však hejtman ve svém dopisu k satisfakci za falešné svědectví Machaňovo nabízí a žádá věděti, jakého zadostučinění si farář přeje, ponechává jemu jakožto soudci určití trest za provinění Machaňovo, jenž hřešil 1. proti 4. příkázání, které pod těžkým hříchem zavazuje ditky, aby otce i matku ctili a které vztahuje se i na duchovního otce, faráře; 2. proti 8. příkázání tím, že podal falešný memoriál, tedy falešnou obžalobou; 3. oloupil svého duchovního otce o dobré jméno, čehož nikdy v životě napravití nemůže; 4. dal v obci velké pohoršení tím že rozhlásil, jakoby farář jeho ženu byl zbil, která se sama ve své zlobě zranila, jak to i rektor dosvědčí, a vlasy s hlavy trhati se nestyděla. (Orig. něm.) XII. 936.
1740. říjen 7. v Napajedlich. Hejtman Napaj. sděluje faráři Spytin., že miní nestydatého lháře Machaně potrestati třídení veřejnou prací v poutech a jeho lživou a úskočnou ženu tím, že bude po 3 dni vždy jednu hodinu stati v trdlici; po vykonaném trestu mají oba u přítomnosti purkmistra, radního a rychtáře p. faráře odprositi. (Konc. lat) XII. 937.
1740. říjen 9. v Napajedlich. Nález hejtmanův: Purgmistře, rychtáři a ostatní úřadové dědiny Spytinova, poněvadž Václav Machan a jeho lživá a podvodná žena proti Bohu a jejímu svědomí Vašeho J. M. pana faráře při J. M. hraběcí vrchnosti Vaší dědičné a milostivé [:že by nadjmenovaný Váš pan farář teď jmenovaného Václava Máchana ženu jest pobiti měl:] falešně, lživě a lstivě jest udala, pročež za hodné a slušné uznáno jest, aby za tu lež a zlehčení dobrého jména duchovního Vašeho pastýře on Machan skrze 3 dni v pútech v kolečku zde v Napajedlich pracoval, žena pak jeho skrze 3 dni a to denně hodinu za hlavu v trdlici tam u Vás stála a po vykonaném

trestu u přítomnosti Vašeho častopsaného pana faráře oba dva za
odpuštění jejich těžkého provinění odprostiti mají podle práva, což
vše tento nastávající týden skutečně v skutek uvéstí věděti budete.
(Konc. čes.) XII. 938.

1741. leden 30. v Olomouci. Jakub Arnošt, biskup Olomoucký, kníže
Lichtenstein propouští na žádost p. Adama Joachima hr. Rottala
svého poddaného Jana Tomaštika z městečka Malenovic z
poddanosti svého allodiálního panství Malenovského na panství
Napajedelské k manželství s Magdalenou, dcerou Jana Blahučka.
(Orig. něm.) XII. 939.

1741. červen 22. v Kvasicích. Jakub Alex. Karhessy, vrchní hejtman
propouští z poddanosti Kvasické do Napajedelské Bartoňa, syna
Pavla Navrátila z Kvasic k manželství s Verunou. vdovou po
†Mikuláši Plachém z Tlumačova. (Or. něm.) XII 940.

1741. červenec 29. na kníže-biskup. zámku Mírově. Jakub Arnošt biskup
Olom. hr. Lichtenstein svob. pán z Gastellkornu. pánna Schönauf,
Corneith, Hertwigswaldau, Malenovicích a Pohořelicích propouští na
žádost p. Adama Joach. hr. Rottala, pána panství Napajedel.,
Kvasic., Zlín., Tlumačov. a Otrokovického, Martina Zmrzečka z
dědiny Lhoty panství Malenovského do poddanosti Napajedelského k
manželství s Annou, dcerou Pavla Hudců z Halenkovic. (Orig. něm.)
XII. 941.

1741. září 29. v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal, pán na Holešově, Bystrici,
Zborovicích a Prusinovicích propouští Alžbětu, dceru Jana Severína,
z poddanosti Holešovské do Napajedelské do Kvítkovic k manželství
s Janem Skokanem. (Orig. něm.) XII. 942.

1741. leden 4. ve Zlíně. Karel Ant. Brauner hejtman panství Zlínského
povoluje, aby poctivý vdovec p. František Janečka ze Zlína s
poctivou pannou Viktorii, vlastní dcerou p. Pavla Stuchlika z
Napajedel dle řádu katolického, dokaváde se žádné impedimentum
canonicum nenalezne, promulgován a copulirován bejtí mohl. (Orig.
čes.) XII. 943.

1742. leden 15. ve Fryštáku. Ant. Waldsteiner inspektor propouští z
poddanosti Barboru, dceru po †Tomáši Javorovi z Lukovečka. na
panství Napaj. k manželství s Janem Šmíkem z Napajedel. (Orig.
něm.) XII. 944.

1742. srpen 16. v Kvasicích. Adam hr. Rottal svému Napajedel, panství
představenému hejtmanu Karlovi Václ. Praytschopovi k vyrozumění,
kterak já sem sobě vyslyšení osob z obce Záhlenickej, jakož taky
vlastní přiznání jejich supplikací přednesu dal, kterak oni Záhleničtí
společně, když nepřítel sejpky otevřel, jeden každý pro svého vojáka
koně patřící fourage, však ale bez míry, bral. Mimo toho taky jeden
každý hned ten čas nejenom pro koně nepřítel, ano i také k
strávení svému moje obilí bez míry do svého domu odnášeli, ano

co více, tak se ta obec nad svou k své vrchnosti přísežně zavázanou vírou zapomenula, že i také po odejití nepřítel z novu mým obilím pro svůj užitek svobodně zacházeti se opovážila, kterýžto vejstupek netoliko proti jejich závazkem stvrzené věrnosti, nýbrž také proti jistotě veřejné činili. Odtud také bych příležitost mněl podle práva ten veřejné učiněné kvalt těžkou tělesnou pokutou podkati: nicméně ale ten trest těžce zasloužený tělesný tenkrát z milosti přehlížím, však ale, aby tomu veřejnému vejstupku předce bez újmy práva zadosti učiněno bylo, pročez má vůle v tom jest, bytáž obec Záhlenická místo zasloužené tělesné pokuty všechnoto zrno, které na mých sýpkách schází, a jak mnoho můj Napajedelský obročný ukradeného vykazuje, vynahradila. Aby pak ale ti přestupníci dálejší moji milosti zkusili a svůj vejstupek budoucně v ošklivosti měli, rosolviruji tehdy tímto, že ne na jedenkrát tu náhradu mítí žádám, nýbrž vám hejtmane, byste tu škodu na 5 let vstáhli, tímto poroučím, a to sice tak bude vaše povinnost potáhnouce k tomu obročního, rozvržení na obec Záhlenickou, co by na ni, dyžby ona celý quantum v 5 letech nahraditi měla, v jednomroce, respective navrácti musela, následovně coby ihnedletos na jednoho půllánika, čtvrtníka a podsedníka navrácti vypadlo: kteroužto repartici k mému shlédnutí, jak a zdali se to snesitedlně a bez zdržování běžící povinnosti stalo k mejm rukoum odevzdati věděti bude. Decretirováno v Kvasicích dne 16. Aug. 1742. Adam Graf von Rottal. (Orig.čes.)

XII. 945.

1742. září 1. v zámku v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal, dědičný pán na Holešově. Bystřici, Zborovicích a Prusinovicích, propouští Josefa, syna †Jiřího Nevrlého z Kurovic, z poddanosti Holešovské do Napajedelské k manželství s Annou, dcerou Martina Reychla ze Záhlinic. (Orig. něm.) XII. 946.

1742. ... Kniha záznamů všech z panství Napajedelského, propustnými listy od vrchnosti na jiná panství propuštěných poddaných, počínajíc 12. dubnem 1743 a končíc 3. zářím 1760. (Orig. něm.) XII. 947.

1743. ... Kniha záznamů o nově osazených gruntech na panství Napajedel., jakož i dobytku a jiných movitostech při gruntech těch ponechaných, počínajíc r. 1743 a končíc r. 1758. (Orig. něm.) XII. 948.

1743. ... Kniha záznamů o obnovení starostů, radních a výboru v obcích na panství Napajedelském, počínajíc r. 1743 a končící r. 1754. (Orig. něm.) XIII. 949.

1743. ... Kniha záznamů vrchnostenských resolucí na memoriale od obcí panství Napajedelského na vrchnost podané, začínajíc 8. března 1743 a končíc r. 1759. (Or. něm.) XIII. 950.

1743. ... Kniha záznamů všech nájemných smlouv a služebných cedulí na panství Napajedelském, počínajíc 1. ledna 1743 do 1. ledna 1749. (Orig. něm.) XIII. 951.

1743. říjen ? v Záhlinicích. Prosba purkmistra, fojta a celé obce Záhlinické p. Adamovi hr. Rottalovi podaná: My ubozí, své milostivé vrchnosti vždy věrně oddaní a v povinné věrnosti až do smrti poddaní nemůžeme zatajit, kterak dědina naše Záhlinice nepřátelským vpádem Prusáků r. 1742, válečným utiskováním a nepřátelským vydíráním téměř do poslední kapky krve byla vyssata a tak vysílena, že posud žijeme v největší bídě a bez naděje, že bychom se poněkud zotavili. Teď ke všemu tomu ještě přichází, že se od nás požaduje, abychom zaplatili, co nepřátelské pruské vojsko spáchalo a což my zabrániti jsme nemohli, když ho více než 6 kompanií do Záhlinic vpadlo, panskou sýpku násilně otevřelo a všecko obilí z ní vybralo a pak s námi zacházelo tak, že nám nezůstalo ani toho nejnnutnějšího k živobytí. Toto nepřátelským vojskem vyrabované obilí rozličného druhu, jehož dle výkazu obročního, nám předloženého, jest značné množství, abychom my zaplatili, bylo na nás žádáno již minulého roku 1742. Po celý rok dán nám však s tím pokoj, až teď teprv po odjezdu Vaší hr. milosti zase se to od nás k našemu zděšení požaduje a přece nemožno jest, abychom my to platili; vždyť nemáme na škodě vrchnostenské nejmenší viny! Žádá se od nás také, abychom na pivo, kterého tehda v Záhlinicích ani kapky nebylo, které nepřátelské vojsko v Napajedlech vypilo, 10 měric a 3 čtvrtě pšenice a tolik též ječmene sypali. Kdybychom to všecko museli nahraditi, museli bychom se vydati z posledního zrnka a pak nezbývalo by nám, než naše grunty z nedostatku a nouze opustiti. hole žebrácké se chopiti, světem blouditi a s ženami a dítkami svými bídně hynouti. My, jako věrní poddaní, chtěli jsme škodě vrchnostenské předejiti a dobrovolně jsme nepřátelskému vojsku nabízeli 10 zl. a prosili, aby zástavku svou (Station) jinde učinilo, ale ničeho jsme nevyprosili. Prosíme na kolenou, pro Boha a co nejdůtklivěji: V. hr. M. neračte dovolovati, aby na nás nakládáno bylo břemeno tak nesnesitelné a aby nemožné, k naší úplné záhubě směřující zaplacení od nás bylo požadováno, ale račte nás cestou spravedlnosti od toho všeho osvoboditi. (Orig. něm.; na 4. stránce připsána jest resoluce hraběcí:)

1743. říjen 26. ve Vídni. Žadatelé budou se vědět upamatovati, jak při tom ubytování pruského vojska každý osedlý Záhlinický se svým vojákem na panskou sýpku pospíchal a nejen pro Prusáky, ale i ke svému živobytí bez míry bral a tak se stalo, že přišel jsem o všecko obilí v Záhlinicích uschované. Proto obec Záhlinická k náhradě

se přidržuje, a to spravedlivé, neboť nikdo nepopře, že svého muže nakvartýrovaného povinen jest každý vydržovati ze svého a ne z mých sýpek a že tím méně oprávněn jest bráti k vlastnímu stravování až přebytně a snad i na prodej z mých sýpek odnáseti. Také se obec tou náhradou příliš neobtěžuje, neboť nežádá oplacení najednou, nýbrž v 5 po sobě jdoucích letech, tak že na každého pololánika přijde ročně jen 3 měrice, 1 čtvrt a 2 mírky, na každého čtvrtlánika 1 měř., 2 čtv. 3 mir. a na každého podsedníka 2 čtvrti a 2 ½ mírky. Adam hr. Rottal. (Orig. něm.) XIV. 952.

1744. květen 6. na zámku Holešově. Frant. Anton. hr. Rottal, děd.pán na Holešově, Bystřici, Prusinovicích a Zborovicích. propouští ze své poddanosti Annu, dceru Jana Vaně z Mysločovic na panství Napajedelské k manželství s Martinem Chumlem ze Sazovic. (Orig. něm.) XIV. 953,

1744. květen 20. na zámku Holešově. Týž propouští Rozinu, vdovu po †Tomáši Šmulikovi. na panství Napajedelské k manželství s Matějem Kopčilem ze Záhlinic. (Orig. něm.) XIV. 954.

1744. červen 20. v Kvasicích. Frant. Karel Römer jako splnomocněný vrchnostenský propouští z poddanosti Kvasické do Napajedelské Veroniku, sirotka po †Mikuláši Červinkovi z Trávníka, k manželství s Tomášem Krškou ze Záhlinic. (Orig. něm.) iXIV. 955.

1744. červen 25. na hradě Malenovicích. Jakub Arnošt, biskup Olom., hr. Lichtenstein propouští z poddanosti své Jiřího, syna Martina Ohnutka z městečka Malenovic, k manželství na Rottalské panství Napajedelské. (Orig. něm.) XIV. 956.

1744. srpen 28. v klášteře Velehrad. Josef Malý. opat Velehr., propouští na žádost p. Adama hr. Rottala ze své poddanosti Marianu, dceru Matouše Maňáska z Babic, na panství Napaj. k manželství s Tomášem Bartošíkem do Kudlovic. (Orig. něm.) XIV. 957.

1744. listopad 4. na zámku Holešově. Frant. Anton hr. Rottal, dědičný pán na Holešově, Bystřici, Prusinovicích a Zborovicích, propouští z Holešovské do Napajedelské poddanosti Tomáše Chytilka z Machové k manželství s Marinou, dcerou Martina Bureše z Tlumačova. (Org. něm.) XIV. 958.

1745. leden 9. v klášteře Velehrad. Josef Malý, opat, propouští na žádost p. Adama hr. Rottala z poddanosti Velehradské do Napajedelské Rozinu, vdovu po †Tomáši Tomečkovi z Jalubí. (Orig. něm.) XIV. 959.

1745. leden 13. v Napajedlích. Jan Ig. Landt navrhuje, zač se Jakubovi Úředníčkovi r. 1745 mají prodávati kůže, a sice I. z dobytka poraženého a II. z dobytka padlého: z velkého vola za 3 zl. 30 kr. — 3 zl., z malého 3 zl. — 2 zl. 30 kr., z 2 a 3letých odstárků 1 zl. 45 kr. — 1 zl. 36 kr., z ročního 1 zl. 30 kr. — 1 zl., z krávy 2 zl. 15 kr.

—1 zl. 45 kr., z 2až 3leté jalůvky 1 zl. 45 kr. i— 1 zl. 30 kr., z roční 1 zl 15 kr. — 45 kr., z letošních odstárků 45 kr. — 30 kr., z telat od matky neb odstavených 21 kr. — 15 kr. (Orig. něm.) XIV. 960.

1745. únor 10. v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal propouští z poddanosti Holešovské do Napajedelské Rozinu, dceru po †Jiřím Holomčíku z Kurovic k manželství s Antonínem Klimentem do Sazovic. (Orig. něm.) XIV. 901.

1745. červen 30. v Kroměříži J. Hochberg v. Hennersdorf, hejtman panství Kroměřížského a Chropínského, velitel residenčního města Kroměříže, propouští z poddanosti biskupské Martina Kroutila z dědiny Chraštan na panství Napajedelské k manželství s Kateřinou, ovdovělou Kratochvílovou ze Záhlinic. (Orig. něm.) XIV. 962.

1745. říjen 1. na zámku Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal propouští z poddanosti Holešovské do Rottalské Veroniku, dceru Františka Lamoše z Kurovic, k manželství s Janem Dančíkem do Tlumačova. (Orig. něm.) XIV. 963.

1745 Mariana Pulčena známo činí, že nemohúce si jinač pomoc, majíce syna Tomáše za regrůta, chtěje jemu pomoc, vypůjčila si na tu výplatu od Martina Vojtky z městečka Napajedel 34 zl. Na to mu do vyplacení podsazujeroli ménem „Pod korytem“ s tů výmínku, že sice je poručena všem jejím dítkám, jenom ji k tomu dovolují, že rači bratra mají než tu roli. Na to já žádajice pro lepší pravducelej poctivej obce o přitlačení pečetej obecní za purgmistra Jana Marčíka, fojta Josefa Mišurca a celý úřad v roku 1745. (Orig. čes.) XIV. 964.

1746. leden 11. na zámku Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal propouští z poddanosti Holešovské do Napajedelské Rozinu, dceru †Václava Ležatky z Myslošovic, k manželství s Martinem Kouřilem ze Záhlinic. (Orig. něm.) XIV. 965.

1746. leden 19. v klášteře Velehrad. Josef Malý, opat, propouští z poddanosti klášterské Annu, dceru Martina Zabranského z Jalubí, na Rottalské panství Napajedelské k manželství s Jiřím Hájkem. (Orig. něm.) XIV. 966.

1746. únor 17. ve Vidni Jan Friedrich hr. Seiler a Aspang, pán na Lukově, Králicích a Erla, propouští svého poddaného Martina, syna Jiřího Sovadiny, ze svého statku manského Martinic do poddanosti Napajedelské k manželství s Marinou, vdovou po †Matěji Nesrstvi. (Orig. něm.) XIV. 967.

1746. duben 25. ve Zděchovicích. Marie Terezie hraběnka Gastheimová, rozená hraběnka Sternberková. paní panství Bechyně, Miřic, Vys. Veselí a Vršovic, propouští na žádost Adama hr. Rottala z poddanosti panství Bechyňského Matouše, syna Jiřího Černého,

z dědiny Čeňkova na panství Napajedelské. (Orig. něm.) XIV. 968.

1746. srpen 27. v Přerově. Primátor, bürgermeister a rada krajského města Přerova propouští z jurisdikce své a dosvědčují, že ctnostná panna Anna, dcera slovutného p. Jana Wichera, velkoměšťana a t. č. staršího rady, která s mládcem Karlem, synem ř. Jana Bílka z městečka Napajedel, do stavu manželského vstoupiti miní, jest stavu svobodného. (Orig. něm.) XIV. 969.
1746. říjen 11. v Brně u sv. Marii Magd. Kilian Kumais . . . (?), kvardián Františkánů, kolacionuje vyjádření Marie Zuzany hraběnky Rottalové, rozené hr. Kuefsteinové, a Hanuše Josefa hr. Rottala.
1707. ledna 16. ve Vidni, že panství Kvasické, které jejich strýc Frant. Vilém Helfried hr. Rottal, J. C. V. skutečný komorník, drží, jest zbožím allodiálním a že o něm svobodně může disponovati. (Přepis něm.) XIV. 970.
1746. říjen 28. v Brně. Jan Adam Kuchenhard, registrátor a expediter při deskách zemských, potvrzuje, že satební smlouva mezi ženichem Františkem Vilémem svob. p. Rottalem a slečnou Annou Markétou Herbersteinovou, nevěstou, roku 1707 byla intabulována a že dle této smlouvy má nevěsta na allodiálním statku Kvasickém zajištěno 50.000 zl. (Přepis něm.) XIV. 971.
1746. listopad 18. v Brně. Anton Grinsfellner, přísežný strážce zemských desk, potvrzuje, že podal do dnešního sedění zemských desk memoriál, obdržení od Antonína Hubáčka, přísežného zemského advokáta. (Orig. něm.) XIV. 972.
1746. prosinec 10. Splnomocněnec Leopolda hr. Rottala podává král. tribunálu právní oznámení, že upouští od remonstrace 22. listopadu podané, poněvadž král. tribunál o žádosti téhož hraběte dle nařízení c. k. deklaratoria ze dne 24. září 1708 o svěřenském statku Kvasickém posud ani nerozhodl, ani rozhodnutí král. úřadu zemských desk, c. k. deklaratoriu se přičítí, nezrušil. Oznamuje, že J. Exc. hr. Leopold podá proti rozhodnutí úřadů zemských desk rekurs na nejvyšší místo a žádá král. tribunál, aby se toto oznámení vzalo na vědomost. (Na 4. str. toho archu jest toto vyřízení):
1746. prosinec 15. v Brně. Král. tribunál (Rudolf Max v. Blumencorn) bere zaslanou plnou moc a upuštění od remonstrace ad notam s doložením, že jest sice stranám volno své právní žaloby odvolati (renunciren), když se ale již v té záležitosti stal reces a soudce takto své povinnosti zadost učinil, měl se tento reces v zákonitě lhůtě a po složení dvojnásobné pokuty vyzdvihnouti a povinné taxy a poplatky zaplatiti. (Orig. něm.) XIV. 973.

1746. prosinec 15. Leopold hr. Rottal domnívá se tímto výnosem král. tribunálu býti stížen a ohlašuje apelaci na J. C. Veličenstvo. Žádá, aby se toto ohlášení apelace vzalo k vědomosti, aby mu potřebné doklady byly vydány a aby jeho zmocněnec, zemský advokát Hubáček, byl připuštěn k složení přísahy proti úskoku (juramentum calumniae). Co se týče přísahy hraběte samého, podá svým časem na J. C. V. žádost, by ji v království Českém směl složit; zatím ať zůstane do rozhodnutí císařského všecko in statu quo. (Na 4. str. napsána):
1746. prosinec 30. v Brně. Dekretace král. tribunálu (Joh. Theod. (Hülsseberg), že se oznámení apelace běře na vědomost a že zmocněnec hraběcí má se do nejbližší schůze dne 2. ledna 1747. k složení přísahy přihlásiti. (Orig. něm.) XIV. 974.
1746. prosinec 29. Leopold hr. Rottal žádá od král. tribunálu buď vydání dokladů k apelaci potřebných (a sice 1. že jeho remonstrace ze dne 22. listopadu nebyla ode dne doručení až do dne právního vyjádření zmocněncova pí. vdově, pozůstalé po Adamovi Joachymovi hr. z Rottalu, ad excipiendum doručena, 2 že ani excepce pí. vdovou podaná, ani jiné ústní líčení nebylo jemu k nahlédnutí dodáno a že 3. v záležitosti vlastnictví statku Kvasického se týkající do expedičního úřadu až do 10. prosince do 11. hod. dopol. ničevo nedošlo, kteréžto doklady, ač se napravdě zakládají, registrátor mu vydati nechce), anebo aby při vyřizování této žádosti zvláštním výnosem ony 3 body dosvědčil (zu konstetiren). (Přep. něm.). XIV. 975.
1746. prosinec 22. v Brně. Král. úřad zemských desk posílá král. tribunálu přísežnou formuli (jest přiložena) pro advokáta Hubáčka, zmocněnce hr. Leopolda z Rottalu, v příčině pře téhož hraběte ohledně přihlášení se k dědictví na mor. statky, pozůstalé po †Juliovi hr. Rottalu. (Na 4. str. téhož archu jest:)
1746. prosinec 30. v Brně. Nařízení král. tribunálu (Jan Theod. Hülsseberg), aby se tato přísežná formule doručila zemskému advokátovi Ant. Frant. Hubáčkovi, zmocněnci hr. Leopolda z Rottalu. (Přep. něm.) XIV. 976.
1747. leden 1. v Holešově. Smlouva o pronájem mlýna Tlumačovského s Josefem Hájkem, mlynářem, na 3 roky následující (zní úplně stejně, jako ona z 1. ledna 1739 pod č.XII. 926). (Orig. ces.) XIV. 977.
1747. (bez data.) Krátké vyličení děje Napajedelského fideikomisu po smrti hraběte Adama Jachyma Rottala uprázdněného. (Přepis něm.) XIV. 977a)

1747. leden 11. ve Vídni. Josefa, vdova po †Adamu Jach. hr. Rottalu, připomíná svému strýci Leopoldovi hr. Rottalovi, že nejen dle výroku úřadu zemských desk a dle výroku král. tribunálu, ale i dle jeho vlastního přiznání nenáleží panství Kvasické k Napajedelskému svěrenskému statku, nýbrž že jest samo pro sebe allodiem. On se však dal svěsti nerozvázným rádcem k právní při a odevzdal disposici a plnou moc Frant. Antonínovi hr. Rottalu (synovci svému). Jest přesvědčena, že výsledek pře bude v její prospěch. Jako poručnice svých dcer nemůže od spravedlivých nároků na allodium Kvasické upustiti, ale doufá, že hr. Leopold při svém jemnocitném svědomí její nároky uzná za spravedlivé a k přátelskému narovnání se nakloní. Žádá ho o laskavé vyjádření. (Orig. něm.) XIV. 978.
1747. (bez data.) (Frant. Ant. hr. Rottal na Holešově) ohrazuje se u své tety (Josefy hraběnky Rottalové) proti jejímu nařčení v dopisu ze dne 11. ledna 1747 Leopoldovi hr. Rottalovi vyslovenému, jakoby on byl se hned s počátku vyslovil, že Kvasice jsou allodiem a jakoby jemu byl hrabě Leopold dal plnou moc a disposici v té záležitosti, jakož i proti jejímu výroku, že by hr. Leopold nebyl nastoupil cestu soudní, kdyby nerozvázným rádcem (Františkem Ant. lir. Rottalem) nebyl býval sveden. Žádá, aby ho budoucně takového podezřívání ušetřila, by nebyl nucen svou čest hájiti na vyšších místech. (Konc. něm.) XIV. 978a)
- leden 16. v Milonicích. Anna Barb, hraběnka Pražmová, rozená svob. pí. Přepická z Richenburku, dědičná pí. na Milonicích, Roštoutkách a na díle Nesovic, propouští z poddanosti pokojskou svou Annu, dceru Adama Libery, kuchařského mistra; za její 6leté věrné služby prohlašuje ji za úplně od poddanosti osvobozenou a dává ji moc, aby bez překážky ze strany vrchnosti vstoupiti mohla do stavu manželského. (Orig. něm.) XIV. 979.
1747. leden 16. v Kroměříži. Zmocněný Josef Hochberg z Hennersdorf propouští z poddanosti Kroměřížského panství biskupského Jiřího Pištěckého z dědiny Sobělic na panství hr. Leopolda Rottala k manželství s Justinou, dcerou Václava Poláška v Napajedlich. (Orig. něm.) XIV. 980.
1747. leden 18. v Praze. Leopold hr. Rottal odpovídá hraběnce-vdově Josefě Rottalové na dopis ze dne 11. t. m., že její smírné smýšlení o přátelském porovnání nároků její dcer na statek Kvasický jest mu tím milejší, čím více touží po tom, aby těch málo ještě mu snad zbývajících let mohl klidně užívat. Proto se všemožně přičiní, aby pokoj a svornost zachovány a dalekosáhlý soudní spory zamezeny byly. Záleží jenom na tom, jaký návrh pí. teta

učini a jak dalece se tento návrh s fideikomisními spravedlnostmi jeho a jeho nástupců srovnati dá. Dle její v psaní projevené touhy po pokoji doufá, že od svých docela mylných zásad upustí a takový návrh učiní, který by k přátelskému, obapolně zamýšlenému narovnání přispíval; proto nechce obsah jejího psaní vyvracet, ale očekává slušný návrh. (Přepis něm.) XIV. 981.

1747. únor 17. v Brně. Ant. Fr. Hubáček (zmocněnec hr. Leopolda Rottala) sděluje hraběti, že z přílohy pozná, v jakých lhůtách podána byla apelace proti výnosu král. tribunálu ohledně zaplacení tax 909 zl. 36 kr. Proti výnosu úřadu zemských desk, že se hraběci přihlášení k dědictvístatku Kvasického nepřijímá, byl by již ve lhůtách šestinedělních podal rekurs, ale neobdržel posud autentického výpisu z desk zemských, jakým způsobem Napajedla a Kvasice v minulém století přešly na rod Rottalský, ač oň již 14. prosince m. r. žádal a denně urguje a ač již registrátorovi odměnu dal 2 zl.; bez tabulárního výpisu nemůže rekurs podati, proto včera žádal o prodloužení lhůty rekursní. (Orig. něm.) XIV. 982.

1747. duben 22. v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal propouští z poddanosti Holešovské na panství hr. Leopolda Jana Kristýnka z dědiny Hostišové. (Orig. něm.) XIV. 983.

1747. květen 3. v Jistebníku. Alexandr Kašpar Heřman z Mönnichu, pán na Horním a Dolním Jistebníku, poručník sirotčího po hraběti Zeleckém pozůstalého manství Všečovického, propouští z poddanosti Všečovské Veroniku, dceru †Jirího Přileského, z dědiny Provodovic, na panství Napajedelské k manželství s Fabiánem Lubálikem. (Orig. něm.) XIV. 984.

1747. červen 12. ve Vidni. Reskript J. C. V. Marie Terezie, kterým se odmítá apelace hraběte Leopolda Rottala, podaná proti výnosu král. tribunálu ze dne 15. prosince 1746, aby za reces v záležitosti statku Kvasického, za svěřenský vydávaného, zaplatil útraty a taxy. (Přepis něm.) XIV. 985.

1747. únor 8. Znění této apelace hrabětem Leopoldem podané a jeho zmocněncem Hubáčkem spolu podepsané. (Přep. něm. na 24 stránkách.) XIV. 986.

1747. červen 12. ve Vidni. Reskript J. C. V. Marie Terezie, kterým se zamítá apelace hr. Leopolda Rottala proti výnosu král. úřadu zemských desk ze dne 9. a 16. listopadu 1746, jímž mu bylo odepřeno intabulování přihlášky k dědictví panství Kvasického jako části svěřenských statků po †Adamu hr. Rottalovi bez mužských potomků zemřelém. (Přepis něm.) XIV. 987.

1747. červenec 1. v Šilberku. Jan Klem otec, Jan Klem, Anton Ignác Klem a Josef Karel Klem bratři, Dorota Rotterová, rozená Klemova, a Jana Klemova, sestry Františka Klema, mlynáře Napajedelského, dne 30. dubna 1747 bez potomků zemřelého, žádají hejtmana Napaj. o zaslání inventáře pozůstalostního, přihlašují se k dědictví dvou třetin pozůstalosti; protestují proti vdovímu přisvojování celé pozůstalosti, jakož i proti tomu, aby jí kauce 2000 zl. vydána byla. (Orig. něm.) XIV. 988.
1747. červenec 5. v Napajedlich. Karel Ant. Brauner (hejtman Napaj.?) žádá Jana Ant. Drottnera, účetního všech Rottalských statků v Holešově, o radu, co mu třeba činiti, aby od dědiců Klemových nemohl býti vinen, že nekonal své povinnosti, neboť inventáře pozůstalosti Klemovy nese-psal, poněvadž vdova na otázku jeho v den úmrtí Klemova, zdali nebožtík zanechal poručenství, odpověděla, že nezanechal a že ho také není zapotřebí, protože dle smluv svatebních připadne jmění na živé zůstalému spolumanželovi. Ted však dědicové žádají sepsání inventáře a na kauci 2000 zl. dávají soudní zákaz. Stěžuje si, jak jsou nešťastní, že jejich pán, Jeho Excellence, tak dlouho není přítomen. Samou starostí neví, kde mu hlava stojí, se sušením sena nemůže býti hotov; včera večer dal Bůh půl dne pěkného počasí a svezlo se 200 fůr, 100 fůr závisí ještě od Božského rozhodnutí. Několik luk má ještě neposečených. (Orig. něm.) XIV. 989.
1747. červenec 6. v Holešově. Účetní (Rottalský) odpovídá, žese hned po smrti mlynářově mělo všecko zapečetiti a pod pečeti tak dlouho zůstat, až by pozůstalá vdova své právo dědičné smlouvou svatební a zákonitým způsobem dokázala, a až by v nedostatku dědiců pokolení sestupujícího vyslechnuti byli dědicové vystupující a poboční. Když seto nestalo, musí hejtman s purkrabím, jako sirotčím písařem, bez prodlení pozůstalost zapečetiti a inventář sepsati. Když vdova své právo zákonitě svatební smlouvou písemně ověřenou dokázala a o dědičnou pozůstalost se přihlásila, musí se toto její přihlášení zaslati ostatním domahatelům dědictví Klemova. Zároveň má se vdova obrátiti se svými dědičnými nároky na J. Excellenci jakožto svou vrchnost. (Konc. něm.) XIV. 990.
1747. červenec 7. v Napajedlich. Domahatelům dědictví Klemova se sděluje, že pozůstalost, posud neinventovaná, nacházela se v rukou vdovy; na žádost jejich se však zapečetila a zůstane pod pečeti, dokud svého přihlášení k dědictví zákonitým způsobem nepodají J. hr. Excellenci jako zdejší vrchnosti. A poněvadž i vdova předvolána jest, aby své nároky dokázala, budou jim k dalšímu právnímu řízení zaslána její vyjádření a její nároky na dědičnou pozůstalost. (Konc. něm.) XIV. 991.

1747. červenec 12. v zámku Rudě (Eisenberg). Jan Fr. Rath, hejtman panství Rudy, dává svědectví, že Jan Klem, z městečka Šilberku, panství Rudy, jest vlastním otcem, jeho synové Jan, Anton Ignác a Josef Karel vlastní bratři, a Dorota, provdaná Rotterová, a Jana vlastní jsou sestry Františka Klema, mlynáře v Napajedlích zemřelého a napanství Rudské i s manželkou, nyní vdovou, příslušného. (Orig. něm.) XIV. 992.
1747. (červenec 18. doručeno.) Podepsaní výš jmenovaní Klemové přihlašují; se úředně ku dvěma třetinám pozůstalosti, žádají sepsání pozůstalosti a doručení jednoho exempláře inventáře. Zatím, než pozůstalostní řízení bude ukončeno, nemá se vdově ničeho vydávati, nýbrž všecko v úředním opatrování ponechati. (Orig. něm.) XIV. 993.
1747. červenec 19. v Holešově. Výkaz příjmů z hospodářství svěřenského statku Napajedelského, po smrti Adama hr. Rottala připadlého na J. Exc. Leopolda hr. Rottala s ohledem na požadavek sirotek-dědiců po Adamovi hr. Rottalu, dle něhož má se poměrná část od 1. září 1746 hradit isirotčímu alodiálnímu statku Kvasickému. Do pozůstalosti Kvasického statku přišlo by hraditi z důchodů 653 zl.— kr., 1/3 xx purkrabského úřadu 4.084 zl. 2 kr. 2 xx, z obročního úřadu 6266 zl. 42 kr. 3 3/8 xx ze sklepníhoúřadu 1146 zl., z lesního xxx, z rybníků 2181 zl. 14 kr., celkem 14.330 zl. 59 kr. 1 6/8 xx (Orig. něm.) XIV. 994.
1747. červenec 22. v Napajedlích. Marie Terezie Klemova, vdova-mlynářka v Napaj., žádá vrchního účetního (statků Rottalských), aby ji chránil a u .J. Excellence toho vymohl, aby domahatelé pozůstalosti manželovy se svou žádostí byli odmrštěni, neboť její manžel Frant. Klem přijal Josefa, jejího syna z 1. manželství, za vlastního a budoucího dědice svého a staral se o to, aby ona se svým synem pozůstalost po něm dědila, kdyby ho P. Bůh spíše povolal než ji. Rodina Klemova nemůže žádných nároků na pozůstalost činiti, protože jmění jest z většího dílu po prvním jejím manželu Martinovi Pelzovi a od jejího otce, neboť tjeji druhý manžel neměl, když si ho jako chudého mlynářského chasníka brala, ani krejcaru, a co od té doby uhospodařil, dal za svého živobytí svému otci, bratřím a sestrám bud na penězích, neb obilí neb jiných movitostech; mohou tedy býti spokojeni. (Orig. něm.) XIV. 995.
1747. červenec 30. v Napajedlích. Táž vdova Klemova podává žádost na J. Exc. hr. Rottala. aby pozůstalost po tjejším manželu se odpečetila a aby stranám ustanoveno bylo stání ku sepsání inventáře. (Orig. něm.) XIV. 996.

1747. červenec 30. v Napajedlich. Táž vdova u téhož hraběte přihlašuje se ku manželské třetině pozůstalostní po svém manžel. (Orig. něm.) XIV. 997.
1747. červenec 30. v Napajedlich. Táž vdova žádá téhož pána za zrušení zákazu strany Klemovských dědiců proti vydání kaucy 2000 zl. (Orig. něm.) XIV. 998
1747. srpen 4. v Napajedlich. Táž vdova žádá hraběcího sekretáře, aby její přízni dokázal, že pravý čas zapsali; pak budou muset od svých neoprávněných nároků ustoupiti. Slibuje za takovou milost nejen své díky, ale i tučet dukátů. (Orig. něm.) XIV. 999.
1747. srpen 14. ve Vídni. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalská, rozená hr. Sternberkova, jako poručnice propouští z poddanosti sirotčího panství Kvasického Martina, syna Fabiána Brázdila, z dědiny Bělova na panství Napaj. do Tlumačova k manželství. (Orig. něm.) XIV. 1000.
1747. srpen 14. ve Vídni. Táž pí. vdova propouští Rozinu, dceru †Martina Kartuska z Nové Dědiny, z poddanosti Kvasické na panství Napaj. k manž. (Orig. něm.) XIV. 1001.
1747. srpen 28. v Napajedlich. Josef Merk píše hraběcímu sekretáři Hoffmannovi, že pí. Tereza (vdova Klemova) posud nemohla doklady potřebné vyzdvihnouti, protože teprv povstala z nemoci a do Hodonína vydati se teď nemůže, protože vrchnost jest zde. Co nejdříve si doklady opatří a zašle je. (Orig. něm.) XIV. 1002.
1747. září 1. na zámku Telči. Frant. Ant. hr. Lichtenstein, svob. p. z Castelnorku a Isery, pán na Telči, Slavonicích, Studené, Želetavě atd., propouští z poddanosti Telečské Jakuba Suchého z dědiny Borovné. (Orig. něm.) XIV. 1063.
1747. září 3. v Holešově. Leopold hr. Rottal nařizuje svému účetnímu Dottnerovi Ant. v Holešově, aby se pozůstalost po Napaj. mlynáři Fr. Klemovi odpečetila a inventář sepsal. Dříve však má o tom uvědomit obě strany a hledět je přátelsky porovnat. Kdyby to nebylo možno, má je poukázat k cestě soudní a akta jemu zaslat. (Orig. něm.) XIV. 1004.
1747. září 8. v Napajedlich. Marie Terezie, ovdovělá Klemova, píše hraběcímu sekretáři Josefovi Hoffmannovi, že přílohy k pozůstalostním svým nárokům má již pohotově, i vysvědčení z Hodonína obdržela a že teď jenom na tom záleží, aby na tři její memoriály, J. Excellenci podané, co nejdříve resoluce došla; k tomu aby napomáhal sekretář. (Orig. něm.) XIV. 1005.

1747. (bez data.) 8 příloh vdovou Klemovou k pozůstalostnímu jednání předložených, obsahujících rozličná vydání její a jejího manželů. (Konc. něm.) XIV.1006.

1747. září 13. v Kvasicích. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, propouští Kateřinu, dceru †Jana Cypriana, z městečka Kvasic, z poddanosti panství Kvasického na Napaj. panství k manželství s Martinem Šimečkem do Tumačova. (Orig. něm.) XIV. 1007.

1747. září 22. v Brně. Když po smrti p. Adama Joach. hr. Rottala, zemřelého 27. září 1746, pána na Kvasicích a Zlíně, a posledního držitele svěrenského panství Napajedelského, povstala neshoda a roztržka o užitek a movitost, do alodiální pozůstalosti Kvasické patřící, mezi nejbližším nápadníkem svěrenského panství Napajedelského, J. Exc. p. Leopoldem hr. Rottalem, c. skutečným radou, a mezi soudně ustanovenou poručnicí nezletilých, po †hr. Adamovi Rottalovi pozůstalých dcer, pí. Josefou, vdovou Rottalovou, rozenou hraběnkou Sternberkovou (která dle svého písemně podaného návrhu činila ve prospěch svých dcer nároky na 35.938 zl. z užitek Napajedelských, jež do alodiální pozůstalosti připadnouti mají, kdežto hr. Leopold Rottal dle svého, dne 19. července t. r. podaného protinávrhu jen 14.330 zl. zaplatiti povinen se býti uznává), usnesly se obě strany k zamezení dlouho trvajícího, s peněžitými výlohami spojeného soudního vyřízení mezi tak blízkými příbuznými na tom, aby se tento spor přátelsky vyrovnal dvěma (od každé strany jedním) zvolenými pány kavalíry. Hrabě Leopold zvolil si p. Jindřicha Kajetána svob. p. Blümegena na Letovicích, c. radu, kancléře král. tribunálu a zem. válečného generálního komisaře markr. mor., pí. hraběnka Josefa si zvolila rytíře Václava Míaxm. Krische, c. radu a nejvyššího zemského písaře markr. mor. Oba obdrželi písemně plné moci. Když si je byli vzájemně vyměnili, domluvili se na těchto bodech: 1. Hrabě Leopold vyplatí za všechny užitky a movitosti, při svěř. panství Napaj. zůstalé pí. poručnici Josefě 25.134 zl. 2. S těmi musí se pí. poručnice spokojiti, aniž by při budoucí separaci užitek směla jakých dalších nároků činiti, za to všechny alodiální movitosti zůstanou hraběti Leopoldovi jako vlastní jeho majetek k dispozici. 3. Hrabě Leopold zaplatí oněch 25.134 zl. poručnici do Kvasic na kvitanci v následujících lhůtách:

a)31. prosince 1747	8.134 zl. bez úroků.	
b)31. března 1748	3.000 zl. s 6% úroky ze zbývajících	17.060 zl.
c)30. června 1748	3.000	14.000
d)30. září 1748	3.000	11.000
e)31. prosince 1748	3.000	8.000
f)31. března 1749	2.500	5.000
g)30. června 1749	2.500	2.500

4. Jako základ jistoty slouží všechno jmění, které hr. Leopold nyní má neb mítí bude bez výjimky a pí. poručnice jest oprávněna při nedodržení lhůt, at za jeho živobytí či po jeho smrti, určené lhůty i s povstálými škodami a útratami exekutivně vymáhati. 5. Pohledávky, které pí. poručnice ještě má (kromě oněch 25.134 zl.) od úřadu purkrabského, důchodenského a obročního na poddaných svěfenského statku Napajedelského k požadování, vykážou a vyberou dotyční úředníci a po srážce 10% rabatu pro hr. Leopolda odvedou do sirotčích důchodů v Kvasicích; obilí však, které titěž poddaní in natura splatiti mají, musí se s 10% srážkou fůrami Kvasickými z Napajedel odvéztí a pí. poručnice má právo kdykoliv do knih nahlédnouti, aby se přesvědčila, kolik takových pohledávek bylo již splaceno. 6. V Napajedlich posud se nacházející, ale do alodiální hraběcí pozůstalosti patřící Napajedelský domácí nábytek má se dle výkazu poručnictva na jeho požádání vydati. 7. Hranice mezi panstvím Napajedelským a Kvasickým, zvláště lesů u Alenkovic, mají se, pokud nejsou vymezeny, během 4 týdnů, ode dne tohoto porovnání, obyčejnými znaky hraničnými vymeziti, proto má se prozatím v kácení lesů ustati. Pokud by se tyto hranice během 4 týdnů nevymezily, mají obě strany zůstati bez porušení práva (jus in salvo beeder Parthen verbleiben solle). (Přepis colac. něm. na 14 str.)

XIV. 1008.

1747. září 29. v Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal na Holešově, Bystřici, Zborovicích a Prusinovicích, c. rada a skutečný komorník cís., propouští z poddanosti Holešovské do Napajedelské Maxmiliánu, dceru Jana Severina, do Kvítkovic k manželství s Janem Hradilem. (Orig. něm.)

XIV. 1009.

1747. září 30. v Napajedlich. Ig. Ant. Jan Nep. Lilienblat sděluje hraběcímu sekretáři, že po častém upomínání teprv dnes obdržel poslední přílohu k pozůstalosti Klemové. Zasílá mu ji s prosbou, aby ji odevzdal tamějšímu syndikovi. (Orig. něm.)

XIV. 1010.

1747. říjen 26. v Kvasicích. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, propouští z poddanosti Kvasické Pavla, syna †Pavla Krupy z městečka Kvasic, na panství Napajedelské k manželství s Markétou, dcerou †Jiřího Lubinky, do Napajedel. (Orig. něm.)

XIV. 1011.

1747. listopad 4. v Kvasicích. Táž pí. vdova žádá (hraběte Leopolda?) o propuštění Johany, vdovy po Janu Sopuchovi, k manželství s Tomášem Zapletalem, vdovcem z Lubné. (Orig. něm.)

XIV. 1012.

1747. prosinec 14. Missive c. k. gubernia na všecky okresní hejtmanství, aby se opět vyhlásil cí. patent solní z r. 1730, zvláště jeho 12. odstavec, že každá vrchnost, město neb dědinská obec, kam delikvent patří, nebo bývá aneb tam polapen byl, musí nésti jeho vyživování, soudní a jiné výlohy až do ukončení věci. (Přepis něm. 2 exempláře.)
XIV. 1013.
1747. leden 13. na zámku hradu Malenovského. Karel Otto hr. Salm a Neuburg na Inu, pán na Opatovicích, Malenovicích, Pohořelících, Hertwigswaldau, Bílé Vodě a na manstvích Štablovicích. Mikolajicích a Svolové, dědičný pán na Jevíčku a Houbanině, propouští z poddanosti Malenovské Annu, dceru Pavla Václavka z dědiny Tečovic, na panství Napajedelské k manželství s Matesem, synem †Václava Dostálka z Otrokovic. (Orig. něm.)
XIV. 1014.
1748. leden 26. v Hodoníně. Frant. Klem píše svým rodičům: Náš ze všech nejmilejší pantáto a panímámo! Jest pravda, že sme všichni v rukách Božích smrtní, tak já svým dobrým svědomím slibuji, kterak jsem si tenkrát svou manželku s dvěma dítkami pojal, že je za vlastní přijímám a jim za vlastního otce se stavím, a kdyby nás Bůh všemohoucí požehnal cokoliv přihospodaříme, aby to jak naše tak jejich bylo. (Přep. č.)
XIV. 1015.
1748. únor 17. ve Vídni. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, propouští z poddanosti Kvasické Františka, syna Bartoloměje Miklíka z dědiny Trávníku, na panství Napaj. k manželství s Kateřinou, vdovou po †Janu Vaculíkovi, do dědiny Záhlinic. (Orig. něm.)
XIV. 1016.
1748. květen 17. v klášteře Velehradě. Josef Malý, opat, propouští na žádost J. Exc. hr. Leopolda Rottala z poddanosti klášterské Annu, dceru †Matesa Machalinka z Huštěnovic. (Orig. něm.)
XIV. 1017.
1748. červenec 1. v Kvasicích. Pi. Josefa, ovdovělá hr. Rottalová, propouští z poddanosti Kvasické Kateřinu, dceru †Martina Hanáka z dědiny Strážovic, do poddanosti Napajedelské k manželství s Václavem Skopalem ze Záhlinic. (Orig. něm.)
XIV. 1018.
1748. červenec 3. Protokol o ohledání a obnovení hranic mezi panstvím Napajedelským a statkem král. města Hradiště. (Přepis něm.)
XIV. 1019.
1748. září 3. v zámku Holešov. Frant. Ant. hr. Rottal propouští z poddanosti Bystřické Pavla Brabence do poddanosti Napajedelské. (Or. něm.)
XIV. 1026.

1748. září 17. v Žeranovicích. Frant. Pavel v. Gugenberg, pán Hluchova, Žeranovic a Přilep, propouští na žádost Leopolda hr. Rottala, dědičného pána panství Napajedelského, statku Otrokovského a Tlumačovského, Václava, syna †Jiřího Kučery z Žeranovic, do poddanosti Napajedelské k manželství s Veronikou, dcerou †Václava Jokla ze Záhlinic. (Or. něm.) XIV. 1021.
1748. říjen 4. na zámku Holešově. Frant. Ant. hr. Rottal propouští Terezii, sirotka po †Janu Hlobilovi z Bořenovic, z poddanosti Holešovské do Napajedelské. (Or. něm.) XIV. 1022.
1748. říjen 8. v Holešově. Týž propouští Rozinu, dceru Tomáše Stančíka z Miškovic, z poddanosti Holešovské do Napajedelské. (Or. něm.) XIV. 1023.
1748. říjen 21. v biskupském residenčním městě Kroměříži. Purkmistr a rada biskupského sídelního města Kroměříže dávají svědectví, že Anna, dcera †Ondřeje Adámka, bývalého předměstana, narodila se z rodičů svobodných, t. j. žádné poddanosti nepodléhajících, a také jako měšťanské dítě byla vychovávána a proto nikomu poddanou není. (Orig. něm.) XIV. 1024.
1748. listopad 1. v klášteře Velehrad. P. Placidus Just a celý konvent propouští na žádost Leopolda hr. Rottala z poddanosti klášterské do poddanosti Napajedelské Barboru Mikšíkovu z Babic k manželství s Valentinem Silnůškem. (Orig. něm.) XIV. 1025.
1748. (? úplně bez data.) Marina, Anča a Judita, vlastní dcery po †Jurovi Poláškově z dědiny Halinkovic, sdělují Janovi Drottnerovi, vrchnímu účetnímu hraběte Leopolda, kterak jejich †otec následující rola po sobě zanechal, s kterými sami p. officíři je podělili, a to takto: Marina dostala podsedeck a Gabrielovskou Kopaninu na 1 4/8 měřice, Anča v „Březinách“ na 1 4/8 měř. a 4/8 měř. nad panským včelínem na „Klanicích“, Judita taky v Březinách na 1 4/8 měř. a na Klanicích 4/8 měř.; což taky všechno užívají. Pozůstalou vdovu Anču, jejich milou matku, za manželku pojal Josef Kubičík a s ní 3 děti zplodil. Ona umřela a po ní zůstala jedna Kopanina na 3 4/8 měř., „Skřiňáčka“ řečená, a při ní jedna louka na 1 fůru sena, a otčím jejich obojí užívá a na své děti s jejich matkou zplazené potahuje a přece mají patřit na 7 dílů, 3 díly sestrám jmenovaným, otčím a jeho 3 dětem 4 díly, poněvadž všichni od jedné matky pocházejí. Otčím sobě čítá, že dluh po jejich †otci u p. polesného 12 rýnských 16 kr. zaplatil, a to svými penězi, a tak že jim díl jejich mateřský vyplatil. Taky sobě povolení bez jejich vědomosti na tu Kopaninu a tu louku vzal, jakoby jeho již všechna byla, ale on ten dluh jejima penězi zaplatil, co měl za vůz jim složit 9 rýns., pluh

a brány a za pár volů tažných 20 rýns., spolu 29 rýns. Tak z těch peněz ten dluh p. polesnému zaplatil, na co jim p. polesný dosvědčiti může i jejich purgmistr. Protož k Vášnost panu Oberbuchhalterovi tato jejich ponižená, pro Boha a milosrdenství Boží žádajice, prosba jest, by z ohledu toho, že ta Kopanina od jejich řmatky pochází a on za takovou jim nic nedal, nad nima milostivě se smilovali a takovou na 7 dílů, jim 3 díly a jemu s jeho 3 dětma 4 díly, rozdělití sobě milostivě ráčili pooblibiti, tak aby ony i jeho děti, poněvadž všechny od jedné matky pocházíme, památku mohly míti. Za kteroužto milost Bůh všemohoucí hojná odplata bude a ony taky z Vášnost pana Oberbuchhaltera za dlůhé panování, dobré a stálé zdraví po všechem čas svého živobyti Pána Boha prositi neopominou. (Orig. čes.)
 IIV. 1026.

1749. červenec 16. v Kvasicích. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, propouští z poddanosti Kvasické do Napajedelské Martina, syna Karla Dvořáka z dědiny Trávníku, k manželství s Rozinou, dcerou řPavla řŠulina, do Tlumačova. (Orig. něm.)
 XIV. 1027.
1749. srpen 4. ve Vidni. Reskript J. C. V. Marie Terezie král. tribunálu mor., kterým se odmítá apelace o žádosti hr. Leopolda Rottala za cí. konsens, aby směl do desk zemských na mor. Rottalské svěřenské panství Napajedelské dát zapsati nově učinčnou svatební smlouvu s Marií Terezií, rozenou hraběnkou Paarovou, a po slyšení Františka Antonína hr. Rottala, jakož i po dobrém zdání úřadu desk zemských a král. tribunálu o protestu přísežného zemského advokáta Jana Tadea Libického, zmocněnce pí. Rozalie, ovdovělé hraběnky Windischgrätzové, a pí. Marie Antonie, ovdovělé hraběnky Kotulinské, obou rozených Rottalových ze dne 14. února t. r. (Řřepis něm.)
 XIV. 1028.
1749. řříjen 10. v Kroměřříži. Purkmistr a rada biskup. sídelního města Kroměřříže propouštějí z poddanosti manského statku svého Tomáše Poláška z dědiny Bařic na žádost hr. Leopolda Rottala na svěřenské panství Napajedelské do Halenkovic k manželství. (Orig. něm.)
 XIV. 1029.
1749. řříjen 21. v Kvasicích. Josefa, ovdovělá hrab. Rottalová, propouští z poddanosti sirotčího panství Kvasického do Napajedelského Františka, syna po řJanu Kořutovi z Nové Dědiny, k manželství s Kateřinou, dcerou Pavla Režného z Alenkovic. (Orig. něm.)
 XIV. 1030.
1750. únor 13. v Kvřtkovicích. Jan Račka, sedlák-pololaník z Kvřtkovic, líčř vrchnřmu účetřnímu (v Holeřově) svou nemožnost a škodu, jakou utřpěl od času Brandeburského a jak ho až posavad neřštěstř střhř:

1. Brandeburk vzal mu 2 kobyly, dobré koně, mohly stát 44 tolarů čili 66 Rýn. 2. Při komorách všechny zámky potřískali a všechno, co se jim hodilo, pobrali, počítá toho na 100 R. 3. Mající v kvartýru drakuny v r. 1745 přes 10 týdnů, měl po 2 týdne dobrého vojáka, potom mu dali zlého, kterého měl přes 8 týdnů, musel mu koupit každý pátek a sobotu kapra; utratil s ním za jídlo a trunk 29 R. 4. Pak na něho dopustil P. Bůh těžkou nemoc, v níž musel ležet 3 léta 6 měsíců, vydal doktorům za lékařství 70 R. 5. Dále zase dopustil P. Bůh oheň, zase škody za 100 R. 6. Na to stavěl; nájemníci a řemeslníci ho stáli 70 R. 7. Roku 1748 dva koně mu onemocněli, musel je dát obtekrovi (rasovi), stáli prvé 40 R. 8. Musel koupit kobyly k práci za 28 R 30 kr. 9. Na to vypůjčil si 20 R sirotčích peněz, což činí dohromady 523 R 36 kr. Žádá o syna svého ženatého, aby byl poněkud od roboty vynechaný, poněvadž sám k práci jest nedostatečný, že ani vozu připravit nemůže. Soud žádost podporuje důvodem: „Jak já pamatuji, noví sedláci se dostávali na tyto naše grunty a na 3 léta měli lhotu od roboty, a když 2 léta vybyl a měl robotovat, šel přeč a Milostivá vrchnost skrz to škodu nesla a můj stařík a můj otec a já zas po nich ode sta let tůž živnost v držení máme a po časy všechno jak sluší jsme zbývali, a tak skrze toto moje veliké neštěstí tuto malou věc žádám, aby mne dána byla a ten můj svn od roboty hoferskej abv mně byl pasírovaný.“ (Orig. čes.)

XIV. 1031.

1750. březen 17. Jan Jiří v. Kugler jménem obcí Spytinova, Kudlovic a Sušic, panství Napaj., žádá c. k. reprezentační komoru o důkladné vyšetření a nápravu následujících stížností: 1. Dle zemského katastru mají mít a užívatí rolí i se staro a novopustými; Spytinov 13 lánů, Kudlovice 7 $\frac{1}{4}$ lánů, Sušice 2 lány a musejí také dle repartice vrchnostenské skutečně z tolika lánů kontribuci platiti; mají a užívají však jen Spytinov 9 lánů, Kudlovice 5 lánů 6 $\frac{1}{8}$ achtlu a Sušice 1 lán 4 $\frac{1}{2}$ achtlu; jsou tedy vrchnostenskou reparticí přetíženi: Spytinov 4 lány, Kudlovice 1 lánem a 6 $\frac{5}{8}$ achtly a Sušice 3 $\frac{1}{2}$ achtlem. Co těmto obcím na lánech schází, nachází se u 3 dvorů vrchnostenských v těchto obcích, a má tedy vrchnost kontribuci z nich platiti. 2. Spytinovští musejí z 286 měric pustých rolí, ač jsou již zahrnuty v seznamu individuálním, dávatí pátý mandel desátku. Musejí tedy z těchto rolí činži roční platiti, ač dle § 1. Systematis má odpadnouti. 3. Musejí pod titulem „nevypiteho“ vína ročně platiti: Spytinov 100 R., Kudlovice 27 R., Sušice 7 R. 30 kr. do důchodů vrchno-

stenských, ač panství samo v oněch obcích víno k svému užítku šenkovat dává; nemůže se tedy dle práva od nich onen poplatek požadovati. 4. Za odmrť musejí platiti ročně: Spyťinov 7 R. 7 kr., Kudlovice 14 R., Sušice 3 R. 44 kr. do důchodů vrchnostenských, ač odmrť před dávným časem byla jim odňata, má tedy dle práva i poplatek odpadnouti. 5. Spyťinovští užívali pastvy na žalud a jiné v lese vrchnostenském, začez sypali ročně vrchnosti 77 měřic ovsu. Před 30 lety byl však tento les vymytěn a pastva musela přestáti; mělo přestáti zároveň i sypání ovsu a přece se posud po nich žádá a vymáhá. (Přepis něm.) XIV. 1032.

1750. březen 27. v Bučovicích. Jan V. Alesch, úředník (Ambtmann), posílá prozatím, než dojde z Vídně propustný list, dovolení k ohláškám Norberta Žarorského. (Or. něm.) XIV. 1033.

1750. duben 2. ve Vídni. Jos. Václ. kníže a vladař domu Lichtensteinského na Mikulově, vévoda Opavský a Krnovské hrabě z Rittbergu, rytíř zlatého rouna etc., propouští Norberta, syna †Jana Žarorského z Bučovic, z poddanosti panství Bučovského do poddanosti panství Napajedelského. (Orig. něm.) XIV. 1034.

1750. (bez data). Dobré zdání (advokátovo?) o otázce, kdo v případě, že by J. Excel. hr. Leopold Rottal bez mužských potomků zemřel, čehož P. Bůh ještě hodně dlouho nedopouští, na fideikomis Napajedelský má nastoupiti. (Přepis něm.) XIV. 1035.

1750. (bez data.) Výpis z testamentu Julia Viléma hr. Rottala: V nedostatku Rottalských mužských potomků rodu mého a mého bratra případnou mé moravské statky mým dcerám rovným dílem k volné disposici, nebude-li dcer, padnou na nejbližší příbuzné. (Přep. něm.) XIV. 1036.

1750. (bez data). Výpis z testamentu Jana Křištofa hr. Rottala odstavce 39.: Co jsem o následnictví svěřenského statku Holešovského ustanovil, při tom ať zůstane. Jelikož však můj bratr z Napajedelského a Kvasického statku s příslušenstvím také svěřenský statek učinil s výslovnou substitucí, že po smrti jeho syna a potomků má tento statek přejíti na mého druhého syna Josefa a jeho potomky, a konečně na jiné moje potomky, a poněvadž já právě tyto dva syny, hr. Josefa a hr. Leopolda, i s jejich potomky sestupujícími i pobočnými dle prvorozenství jsem k dědictví povolal, mohlo by se přihoditi, že by oba tyto svěřenské statky zároveň případly na tyto syny, neb jednoho z jejich pokolení sestupujícího neb pobočného; to však není ani úmyslem mým a nebylo úmyslem bratra mého, aby statků užíval a je držel jeden dědic, nýbrž náš jednomyslný a pevný

úmysl byl, aby každý z obou statků zůstal pro sebe; tedy Holešovský statek má být od jednoho a Napajedelský od jiného držitele užíván a držán. Proto jest má vůle a ustanovení takové: Naskytl-li by se takový případ, že by Napajedelský statek svěřenský k Holešovskému, aneb naopak Holešovský k Napajedelskému statku, buď najednou, neb postupom času jeden po druhém, na některého z výš jmenovaných dědiců připadnouti měl, v takovém případě nikdy mojí holešovští dědicové nemají oba svěřenské statky držeti, nýbrž jest jiní na vůli ponecháno, podržeti statek Holešovský a ponechati Napajedelský nejbližšímu nástupci, aneb naopak spokojiti se se statkem Napajedelským a Holešovský ponechati tomu, kdo dle prvorozenství jest nejbližším. Kdyby však můj dědic holešovský nechtěl se k tomu míti po dobrém, ale násilně neb docela cestou práva o držení obou se pokoušel, takový nespokojený dědic, i kdyby prvorozencem byl, má ipso facto býti neschopným k dědictví mému Holešovskému a poněvadž se staví proti mému a mého bratra úmyslu a ustanovení a je zvrátiti zamýšlí, má býti z něho jako nevděčník jednou pro vždy vyloučen a jeho zbaven a místo něho má buď jeho prvorozenec a jeho potomci aneb nemá-li než jednoho syna, který potomků nemá, má jeho bratr a bratrovi potomci, vždy z pokolení původního držitele, dle prvorozenství nastoupiti, statek držeti a užívati. (Přep. něm.)

XIV. 1037.

1750. září 11. v Brně. Výpis z protokolu úřadu desk zemských V mimořádném sezení dne 11. září 1750 sepsaného: Frant. Ant. hr. Bottal memoriálem včera doručeným, se přihlašuje k dědictví fideikomisu Napajedelského s příslušenstvím cum beneficio legis et inventáru způsobem následujícím: Poněvadž jeho strýc Leopold hr. Bottal dne 7. t. m. zemřel bez mužských potomků, žádá, aby na základě mocného listu císařem Leopoldem 28. listopadu 1699 k zřízení fideikomisu daného a v deskách zemských Quatern kraje Hradištského vloženého, a to dle § 55., jenž zní: "v nedostatku Rottalských mužských potomků mého a mého bratra rodu přísluší právo dědičné k fideikomisu Napajedelskému i s příslušenstvím nejbližšímu pokrevnému po meči", toto přihlášení se vzalo na vědomost, aby zápis jeho do desk zem. se dovolil a aby mu pro jeho potřebu výpis z protokolu in forma probante ve dvou exemplářích a potvrzení registrátorovo vydány byly." (1 orig. a 1 přepis něm.)

XIV. 1038

1750. září 11. v Brně. Jan Adam Kuchenhar, registrátor a expediter zem. desk, potvrzuje, že přihlášení se k fideikomisu Napajedelskému Františka Ani hr. Rottala i s výměrem do desk zem. Hradišt. kraje Quatern 5, fol. 186 a 187 byly vloženy. (Přepis něm.)

XIV. 1039.

1750. září 12. (praes.). Rozalia hraběnka Windischgrätzová, rozená hraběnka Rottalová, zastoupená advokátem Ign. Ant. Drescherem, přihlašuje se u král. úřadu zem. desk k dědictví fideikomisu Napajedelského cum beneficio legis et inventarii, po smrti Leopolda hr. Rottala uprázdněného, na kterémž se svou sestrou Marií Antonii, ovdovělou hraběnkou Kotulínskou, rozenou hrab. Rottalovou, jako vlastní dcery Julia Viléma hr. Rottala, zakladatele tohoto fideikoimisu, na základě jeho testamentu ve Št. Hradci 22. května 1691 zřízeného a dodatku dne 25. května t. r. učiněného a 22. srpna 1691 do desk zem. vloženého a diplomem J. C. V. Leopolda I. ze dne 15. července 1692 — 28. listopadu 1699 intabulovaným — potvrzeného, nejbližší právo mají. Žádá, aby týž úřad její přihlášení vzal na vědomost a o vkladu jeho do desk zemských dal ji potvrzení. (Přep. něm.) Na rubu jest:
1750. září 12. v Brně. Výnos úřadu desk, zem.: Poněvadž hr. Jul. Vilém dodatkem ze dne 25. května 1791 svou poslední vůli ze dne 22. května vysvětluje takovým způsobem, že v nedostatku Rottalského mužského pokolení z rodu jeho a jeho bratra rodu mají teprv mor. statky jeho padnouti napřed na jeho dcery k volné dispozici a potom, kdyby dcer nebylo, teprv na nejbližší přízeň, a poněvadž posud žije z Rottalského mužského pokolení vnuk bratra zakladatelova František Ant. hr. Rottal, který se k dědictví fideikomisu Napajedelského již přihlásil, a tedy mužský rod Rottalský ještě nevymřel, a poněvadž úřad desk zem. musí se řídití resolucí J. C. V., nemůže toto přihlášení k dědictví přijati. (Přep. něm.) XIV. 1040.
1750. září 14. v Brně. Dekret král. tribunálu Hradištskému krajskému hejtmanovi, aby s přibráním osoby šlechtické, která se zúčastnila úředního zapečetění pozůstalosti fideikomisu Napajedelského po smrti hr. Leopolda Rottala, pečetě prohlédl, zdali jsou neporušené a pak pozůstalost zase odpečetil; dříve však aby se porozuměl s král. zem. purkrabím, který inventuru a uvedení hra. Frant. Ant. Rottala do fideikomisu toho i s příslušenstvím má vykonati, o dnu, kterého se to má stati; věci allodiální aby od fideikomisních správně odloučil, allodiální zase zapečetil a pak uvedení do fideikomisu Napajedelského a do všeho, co k fideikomisu přísluší, připustil. (Přep. něm.) XIV. 1041.
1750. září 15. Frant. Ant. hr. Rottal žádá úřad zem. desk, jemuž dekret král. tribunálu o svolení k uvedení do fideikomisu Napaj. v originálu přikládá, aby zem. purkrabímu dal potřebné poučení. (Přep. něm.) XIV. 1042.

1750. září 16. v Brně. Václav Max Krisch, Frant. Ant. Říkovský z Dobřčic a Karel Jos. v. Stiebig, radové J.C.V., zemský písař a místouředníci zemští, potvrzují, že se Frant. Ant. hr. Rottal, pán na Holešově a Bystřici, po smrti svého strýce Leopolda hr. Rottala přihlásil k dědictví fideikomisu Napajedelského se vším jeho příslušenstvím cum beneficio legis et inventarii, jemu dle ustanovení předků jeho připadlého, že toto jeho přihlášení bylo přijato a intabulováno. Na jeho další žádost, aby pozůstalost Napajedelská byla odpečetěna, inventář sepsán a fideikomis ten i se vším příslušenstvím byl přiděděn, nařídil úřad zem. desk Frant. Karlu Matyášovskému z Matyášovic, přísežnému zem. purkrabímu, aby se s krajským hejtmánem dorozuměl o dnu odpečetění, ustanoveného pak dne, aby se na místo odebral, inventář všech věcí fideikomisních u přítomnosti krajsk. hejtmána a jeho příručího (anebo kdyby sám nechtěl inventuře býti přítomen, aby přibral Jiřího Fridricha Bojakovského svob. p. Kumrova a Davida Beviera z Freyreidu) sepsal ve 3 exemplářích, pak hr. Prantiška Ant. Rottala do fideikomisu Napaj. se vším příslušenstvím uvedl a jej k vyzvednutí jednoho exempláře inventáře od úřadu desk zem., kam všechny tři odeslány býti musejí, odkázal a o svém jednání úřadu zprávu podal. (Přepis něm.).
XIV. 1043.

1750. září 15. na Žutavách. Poručenství Maryny po Janovi Marčíkovi, která byla provdána za Josefa Sladečka, co komu poručí za dobřej svéj paměti. Předně svú duši Panu bohu v jeho svatú milost, při tom jeden kúsek roli i s lúčku ai s chalúpku manželovi mému Josefovi Sladečkovi do smrti jeho, aby ji užíval a po smrti přátelom neboščika Jana Marčíka; a ještě je jeden kusek roli jménem „na slúpech“, tu roli kdyby manžel zasel, ten užitek aby pro sebe vzal a po vzatém užitku teprv přátelom bude. U přítomnosti fojt Jan Lidinec purmistr, Jan Mihal, Jan Ančinec, Jan Bobek. Stalo se v roku 1750 dne 15. Septembr. Na to svú pečeti potvrzujem Jan Mišurec, (Orig. čes.)
XIV. 1044.

1750. říjen 1. v Holešově. Plná moc Frant. Ant. hr. Rottala, daná zemskému advokátovi....., aby na místě jeho uvedení v dědictví fideikomisu Napaj. s příslušenstvím přijal a čeho potřeba bude, dle svého dobrozdání zařídil. (Koncept něm.)
XIV. 1045.

1750. říjen 3. v Napajedlich. Inventář pozůstalosti po †Leopoldu hr. Rottalovi, držiteli fideikomisu panství Napaj.; jaká koncem září 1750 u rozličných hospodářských úřadů se nacházela a rozdělení její na část, která zůstane nástupci fideikomisu a na část, která případně

dědicům allodiálním: Na hotovosti se nachází 2352 zl $\frac{1}{2}$ kr, které případnou dědicům allodiálním. U úřadu purkrabského zůstanou 4 koně fideikomisu a 2 allodial, dědicům, hověziho dobytka zůstane 300 kusů fideikomisu, ovci 5588 zůstane fideik. a 2525 allod. dědicům, drůbež 160 kusů zůstane fideikomisu.

U obročního úřadu jest obilí ještě nemláčeného: pšenice 1502 kopy 35 snopů, rži 630 kop 8 sn., ječmene 1304 kopy 34 sn., ovsa 230 kop 56 sn., hrachu 186 kop, prosa 83 kop 17 sn., konopí 228 kop 4 sn.; vymláčeného jest: pšenice 1164 měřic, rži 58 měř., ječmene 14 m., ovsa 14 m., hrachu 361 m., prosa 205 m., semence 10 m., sladu ječmeného 294 m., chmelu 69 .měř.; na dluzích u poddaných jest: pšenice 61 měř., rži 29 ml, ječmene 119 m., ovsa 691 m., hrachu m., prosa 2 měř., semence 1 $\frac{1}{2}$ měř. Při mláčení dá 1 kopa pšenice 2 měřice a 1 achtl, namlátí se tedy pšenice 2926 měřic; 1 kopa rži dá 2 měř. 6 achtlů, celkem 1587 měř., 1 kopa ječmene dá 2 m. 3 a., celkem 2839 měř., 1 kopa ovsa dá 3 m. 4 a., celkem 740 měř., 1 kopa hrachu dá 1 m. 1 a., celkem 148 měř., 1 kopa prosa dá 3 měř., celkem 230 měř. a jedna kopa konopí dá 2 achtle, celkem 52 měř. Z toho všeho zůstane fideikomisu na semeno a deputát 903 měř. pšenice, 1401 měř. rži, 1431 tm. ječmene, 552 m. ovsa, 59 m. hrachu, 267 m prosa, 29 měř. 2 a. semence a 45 měř. chmelu. Ostatní obdrží dědicové allodiální, totiž 3308 m. pšenice, 274 měř. rži, 1541 měř. ječmene, 894 m. ovsa, 457 m. hrachu, 171 m. prosa, 35 m. semence, 294 m. sladu a 24 m. chmelu. Všech usedlých na fideikomisu Napaj. bylo: pololániků 200, čtvrtlániků 54, velkých podsedníků 346, malých podsedníků 150. (Přep. něm.) XIV. 1046.

1750. říjen 19, v Holešově. Drottner, účetní, sděluje hejtmanovi Napaj., že Pavel Skapal z Kvítkovic, jemuž byl selský grunt odňat, byl si u něho na to stěžovat i se svou ženou; na jeho domluvu však slíbil, že se vzdává svých nároků, za to povolil mu, aby si směl dle libosti buď v Napajedlích neb v Kvítkovicích aneb někde jinde na panství Napajedelském chalupu vystavěti, aby měl na stará léta kde bývati; hejtman at mu bez překážky dá k tomu svolení. (Or. n.) XV. 1047.

1750. říjen 26. (praes.) Rozalia, ovdovělá hraběnka Windischgrätzová, roz. hr. Rottalová, i jménem své sestry Marie Antonie hraběnky Kotulínské, apeluje na Její C. Velič. proti nařízení král. tribunálu mor. o uvedení

hr. Fr. Ant Rottala na fideikomis. Napaj., udávajíc, že dle testamentu a dodatku jeho jejích ťotce Julia Viléma hr. Rottala, zakladatele toho fideikomisu, mají ony, sestry, po vymřeti mužského rodu právo na dědictví. Úmrtím hr. Leopolda skutečně prý rod mužský této linie vymřel a tím také fideikomis Napaj. zrušen. Ony proto 12. září t. r. podaly na úřad zem. desk přihlášení se k dědictví a žádaly uvedení na panství Napaj.; nebylo však přijato. Zvěděly však, že den před tím, 11. září, v mimořádném sezení bylo nástupnictví na týž fideikomis přiznáno Františkovi Ant. hr. Rottalovi, držiteli Holešovského fideikomisu, a že mu bylo povoleno docela mimořádně uvedení na týž fideikomis, aniž by ony byly slyšány bývaly. Takové jednání ve věci sporné v mimořádném sezení a bez slyšení strany druhé jest nedovolené, zvláště když témuž úřadu jest známo, že ony již tehda, když †hr. Leopold chtěl svatební smlouvy se svou manželkou Marií Terezií, rozenou hr. Paarovou, vložit do desk zemských, proti tomu protestovaly a až k J. C. V. apelovaly. Hrabě Frant. Ant. Rottal nemá žádného práva na fideikomis Napaj., neboť jeho otec Zikmund, jako nejstarší syn Jana Chřištofa a dědic Holešovského fideikomisu, byl v kodícilu hr. Julia Viléma co do nástupnictví na fideikomis Napaj. docela pominut, povoláni byli jen jeho dva mladší bratři, Leopold a Josef. Nemá tedy ani František Ant., jako syn nepovolaného, žádného práva k nástupnictví, nýbrž úmrtím Leopolda na posledním místě povolaného nastává zrušení fideikomisu Napaj. a rozdělení jeho mezi dcery zakladatelovy k svobodnému užívání, jak to týž dodatek testamentami ustanovuje. Že František Ant. hr. Rottal nemůže býti nástupcem fideikomisu Napaj., jde na jevo i z testamentárního ustanovení jeho děda Jana Chřištofa, který výslovně nařizuje, že žádný nástupce nesmí pod trestem zbavení i jeho fideikomisu držeti oba fideikomisy zároveň, může si voliti, který mu milejší, ale druhý musí postoupiti jinému mužskému potomku Rottalskému. Frant. Ant. nemá dědiců mužských, které by oběma fideikomisy podělil, jest jediným Rottalským mužským potomkem, nesmí oba fideikomisy držeti, proto nastal případ, že fideikomis Napaj. připadl k dědictví dcerám zakladatelovým. Jest tedy uvedení Františka Ant. hr. Rottala na fideikomis Napaj. proti dvěma testamentárním ustanovením a proti vůli obou zakladatelů a jim sestrám na újmu. Jelikož nelze předvídati, jak bude panství, na něž uveden byl hr. Frant. Ant., spravováno, nebude-li jim, sestrám, na škodu, zhoršeno, proto žádají J.C.V. o nařízení, aby panství Napaj. jako vymřelý fideikomis vzato bylo do sekvestrace až do soudně-právního rozhodnutí. (Přep. něm.)

1750. listopadu 12. (praes.) Dodatek k apelaci, že následkem špatné informace uvedla ve své žádosti, jako by úřad desk zem. byl ji přihlášení k dědictví vrátil bez jakéhokoli výměru, což se nezakládá na pravdě. Týž úřad vrátil ji přihlášení její i s výměrem, který přikládá. (Přep. něm.) XV. 1049.
1750. prosinec 7. ve Vidni. Reskript J. C. V. Marie Terezie král. mor. tribunálu: O přenáhleném uvedení Františka Ant. hr. Rottala na fideikomis Napaj. s ohledem na cisresoluci ze dne 4. srpna 1749, týkající se konsensu ke vkladu do desk zem. svatebních smlouv hr. Leopolda na fideikomis Napaj. a dále o žádané sekvestraci toho panství, má král. tribunál po slyšení příslušných úřadů podati své dobrozdání. (Přep. něm.) XV. 1050.
1750. leden 7. v Brně. Dekret král. tribunálu cis. radům, nejvyššímu zem. písaři a mistoúředníkům zemským při deskách zem., aby podali své dobrozdání o přenáhleném vkladu do desk zem. přihlášení se k fideikomisu Napaj. Frant. Ant. hr. Rottalem, berouce ohled na cis. reskript ze dne 4. srpna 1749 o pojištění svatebních smluv Leopolda hr. Rottala na témž fideikomis, dále dobrozdání o sekvestraci panství Napaj., kterou žádají Rozalia, ovdovělá hr. Windischgrätzová, a její sestra Maria Ant. hr. Kotulinská, obě rozené Rottalové. (Přep. něm.) XV. 1051.
1751. leden 30. v klášteře Velehradě. Antonín Hauk, opat, propouští z poddanosti Kateřinu, dceru †Jana Ševčíka z dědiny Traplic na panství Napajedelské do Sušic k manželství s Janem Mikulcem. (Orig. něm.) XV. 1052.
- 1751.? bez data. Dodatek, alodia Količinu se týkající i dvoru Křenového v Holešově, od právního zástupce hraběti Rottalovi napsaný. (Přepis něm.) XV. 1053.
1751. březen 13. v Brně. Z král. úřadu desk zom. (podepsaní: Frant. Říkovský z Dobřčic, Jan Zablatý z Tulešic a Kar. Jos. v. Stiebig) zasílá se Františkovi Ant. hr. Rottalovi reskript císařský (pod č. 1050 výš uvedený) s vyzváním, aby do 14 dnů podal své vyjádření o jednotlivých odstavcích stížnosti obou paní, Rozalie hr. Windischgrätzové a její sestry Marie Ant. hr. Kotulinské, obou rozených Rottalských. (Orig. něm.) XV. 1054.
1751. březen 13. Ign. Ant. Drescher, zplnomocněný obou hraběnek sester, posílá král. úřadu desk zem. dekret král. tribunálu, a žádá ho, aby své dobrozdání král. tribunálu co nejdříve podal. (Přiložen jest:)
Výpis z testamentu Julia Viléma svob. p. Rottala de dato.

1691. května 22. § 21.: Poněvadž ustanovení dědice jest základem a hlavní věcí každého testamentu, proto ustanovují universálním dědicem svého milého syna Františka Viléma Helfrida Rottala. Kdyby však tento syn můj z vůle Boží bez potomků zemřel, ustanovují za náhradníka (substituire ich), ale jen mých statků moravských, Leopolda, syna bratra mého Christofa, a kdyby i tento bez potomků umřel, případnou mor. statky na jeho bratra Josefa. Dědic, ať již můj syn, nebo náhradník, povinen bude dáti mým dcerám z I. i II. manželství z mor. statků ročně na vychování každé 1000 zl. až do jejich se svolením příbuzných se provdání aneb až do vstoupení do kláštera. (II. vložka:)

Výpis z dodatku čili zvláštního ustanovení de dato.

1691. května 25. ve Št. Hradci: V nedostatku Rottalských mužských potomků z mého a bratra mého rodu nastoupí předně na moje statky moravské mé dcery stejným dílem k volné disposici, potom teprv na nejbližší příbuzné. Kdyby však se nalezlo, že má paní manželka jest ve stavu pozhnaném, nařizují pro ten případ, že by se narodil, aby byl spoludědicem s ustanoveným již spoludědicem universálním, jakožto s bratrem svým; kdyby se však narodila dcera, má s ostatními již výš jmenovanými sestrami míti stejný díl. Umře-li jeden z bratří, dědí po něm pozůstalý bratr sám; vstoupí-li jeden z nich do řádu rytířského aneb do jiného řádu duchovního, nepřísluší mu ničeho, než jen zákonitý podíl a ostatní všecko případně druhému. Zemřou-li oba, zůstane to při mém testamentárním ustanovení a substituci. (III. vložka:)

Výpis z testamentu Jana Christofa hr. Rottala. § 39. (jeho znění vypsáno již pod č. 1037). (Přepisy něm.) XV. 1055 a), b), c), d).

1751. březen 24. v Malenovicích. Václav Fr. Strážnický, farář malenovský, přeje Josefovi Schneiderovi, hejtmanu napajed., v oktávě, nemoha ipsa die, všeho dobra, věku Methusalemova a žádá pro kostel něco vápná koupiti. (Lat. a čes. orig.) XV. 1056.

1751. duben 15. Na vyzvání král. úřadu desk. zem. ze dne 13. března 1751 podává Frant. Ant. hr. Rottal vyjádření proti nápadnictví pí. Rozalie, ovdovělé hr. Windischgrätzové, rozené Rottalové, na dědictví Napajedelské a proti její žádosti o sekvestraci toho panství. (Konc. něm., 20 stránek fol.) XV. 1057.

1751. květen 6. v Napajedlich. Matouš Večeřa a Jan Zelinka dosvědčují ve při mezi Janem Zubkem a rodem Hosníkovým, že Jan Zubek, syn Jiřího Zubka, zdědil docela správně po svém strýci Janovi, který bydlil v Litenčicích, kus rolí na 2 ½ měř. v Napajedlich. (Přepis český.) Vložka:

„Poznamenání straniva soudu mezi Janem Zubkem a rodem Hosníkovým k lepšímu vyrozumění.“ (Přepis čes. XV. 1058 a), b).

1751. květen 8. v Kroměříži. Kniže-biskup hejtmanství žádá rychtáře Tlumačovského, aby dívka Mariana, dcera po †Plačku ze Zářiče, bez povolení vrchnostenského v Tlumačově se potulující a posledně u tamějšího řezníka sloužící, vydána byla zpět do obce Břestské a Zářičské, kde hospodáři pro nedostatek čeládky velkou nouzi trpí a proto ani své panské povinnosti v robotách zbejvati nemohou. (Orig. čes.) XV 1059.

1751. květen 14. ve Veliké. Jiří Sigmund Richter, výběrčí, sděluje úřadu Rottalskému v Napajedlich, jaké ovoce přineslo odepření tamějšího úřadu, že se nechtěl ujati 7 svých poddaných při pašeráctví chycených, ani za ně kauci složit; neboť oni včera, 13. května, prolomíce vězení, utekli a bezpochyby k domovu se obrátili. Tím však způsobili jemu a soudu zdejšímu velikou zodpovědnost, neboť 14. května měli býti do Strážnice soudu dodáni. Pro všecko na světě prosí, aby se v dědinách, kde bydlejí, prohledalo a provinilci zase polapeni byli. Žádá také za výživu jejich denně za každého muže 4 kr., což dělá za 6 dní 3 R. 12 kr., výlohy za výslech a za posla 2 R. 45 ½ kr., dohromady 5 R 57 ½ kr. Udává dále příčinu zdařeného jejich útěku: ve Veliké jest missie, hlídač vězeňský chtěl poslechnouti kázání mezi 1. a 2. hod. odpoledne, vzdálil se proto asi 20 kroků od vězení a této chvíle použili, aby se vylámali a utekli a hlídač utekl s nimi. (Orig. něm.) XV. 1060.

1751. květen 15. (praes.). Jakub Šumický, měšťan Hradištský. sděluje vrchnímu Xapajedelskému, že r. 1748. podal proti Napajedelskému šenkýři Zachariášovi Baumerovi žalobu pro krádež knoflíků a že týž v zákonité době ničeho proti ní nenamítal a tak propadl kontumaci; žádá proto, aby vrchní dle práva žalobu jeho vyřídil. (Orig. a opis. něm.) XV. 1061 a), b).

1751. květen 22. v Napajedlich. Vrchní úřad Napaj. sděluje Kroměřížskému (sic!) mlynáři Šumickému, že jeho žaloby u úřadu není, proto

nemůže ji vyříditi. Jest mlynáři volno buď žalobu znovu podati aneb jednání dřívější, jak dalece pokročilo, od jeho předchůdce v úřadě, Karla Braunera, si vyžádati a jemu zaslati, pak se mu stane po právu. (Konc. něm.) XV. 1062.

1751. bez data. Jakub Šumický, měšťan Hradištský odpovídá, že to není jeho věcí akta dřívější vyhledávati, nýbrž že jest to věcí soudcovou spisy sporných stran dobře uschovati, aniž jest povinen žalobu, která zanedbáním žalovaného propadla kontumaci, znovu podávati a soud s mnohými výlohami spojený zase začínati; žádá vynesení rozsudku, aby neměl příčiny stěžovati si u vyššího úřadu. (Orig. něm.)

XV. 1063.

1751. bez data. Týž po třetí žádá totéž a vyhrožuje stížností na vyšších místech do nekonání práva. (Orig. něm.) XV. 1064.

1751. bez data. Týž vyvrací právní žádost Napajedelského šenkýře Zach. Baumera, jemu vrchním úřadem zaslanou a žádá, aby se žalovaný přísahou očistil, že o vloupání nemá žádné vědomosti, že je ani sám ani skrze jiného nevykonal, ani podnětu k němu nedal. Tak prý se ta věc bez průtahu nejlépe ukončí. (Orig. a přep. něm.) XV. 1065 a), b).

1751. květen 17. v Kvasicích. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, rozená hr. Sternberková, jako poručnice, propouští Františka, syna †Frant. Lužika z městečka Kvasic z poddanosti sirotčího panství Kvasického do poddanosti Napajedelské k manželství s Barborou, vdovou po †Tomáši Obešlíkovi v Napajedlích. (Orig. něm.) XV. 1066.

1751. červen 13. v Tlumačově. Obec Tlumačovská žádá hejtmana Napaj. o vrácení účtů za r. 1750, v nichž chyba o několik rýnských se nalézá. Přišel totiž rozvrh kontribuce celého městečka v sumě 774 R. 26 kr. 1 xx a do té sumy zahrnut jest i mlynář a šenkýř. Tuto sumu však loni i letos, dle obecního rejstříku, usedlí sami bez mlynáře a šenkýře, tito platí kontribuci zvlášť a proto po obě léta přeplatili usedlí 18 R. 26 kr. Tážou se, je-li toto přeplacení zaneseno v nadvýšku kontribučním, aneb zůstává-li za jejich purgmistrem? (Orig. čes.) Vložka, I.:

„Výpis celej kontribučenskéj povinnosti dle hlavního rejstříka z jednoho každého kontribuenta v sumě postaveno.“ Všichni usedlí poplatníci jsou jménem uvedeni; půlláník platil 18 R. 48 kr., čtvrtláník 9 R. 24 kr., podsedník 4 R. 42 kr.; půlláníků bylo 25, čtvrtláníci 3. podsedníků 59. Pololáníci platili celkem 470 R., čtvrtláníci 28 R. 12 kr., podsedníci 277 R. 18 kr., všichni dohromady 775 R. 30 kr. (Orig. čes.) Vložka II.:

1751. června 15. v Napajedlich. Jos. Bened. Merk, důchod, písař vykazuje, že mlynář Tlumačovský platil r. 1749 kontribuci 11 R 30 kr. a šenkýř též tolik, za rok 1750 platili po 9 R. 24 kr., což dělá za oba roky 41 R. 48 kr. Dle knížky kontribuční u purgmistra bylo obci Tlum. r. 1750 odepsáno za mlynáře a šenkýře 59 R. 29 $\frac{3}{4}$ kr., proto o 17 R. 41 kr. více a tyto se na r. 1751 od jejich mlynáře a šenkýře, povinnosti kontribuční odčítají. (Něm. orig.) XV.1067 a), b), c).
1751. říjen 19. v Brně. Fr. Nebes, (advokát?) dává zprávu J. Excellenci, že výpisy z desk zem. nejsou ještě hotové, protože se quarterny nesmějí vzít domů, ani se v úřadě desk při světle psát nesmí; nelze tedy ani lhůtu udati, do které vyhotoveny budou. Nemohla-li by J. Excel. podati svou remonstraci do 6 týdnů, bude třeba žádati u J.C.V. o mimořádné prodloužení lhůty. (Orig. něm., I. arch schází.) XV. 1068.
1751. říjen 22. v Napajedlich. Sirotci panství Napajedelského podávají Kvasické pí. hraběnce výpis od úřadu sirotčího dle něhož mají za pí. hraběnkou a jejími sirotky požadavek kapitálu i se zasezenými úroky 602 R. 40 kr., které ani na opětovanou žádost Kvasický úřad vyplatiti nechce, vymlouvaje se, že pí. hraběnka má také důchodenské resty za poddanými Napajedelskými. Jelikož však mezi penězi sirotčími a důchodenskými resty není žádné konexe a jelikož ony jen 4% se úrokuji (kdyby je měli v rukou, dostali by více) a sirotci jsou nuceni půjčovat peníze na 6% úroků, aneb pole na svou zkázu odprodávati, proto žádají splacení sirotčích peněz, jinak by se jim nemohlo míti za zlé, kdyby své spravedlnosti u vyšších úřadů pohledávali. (Konc. něm.) Vložka:
1751. prosinec 12. v Napajedlich. Sirotčí úřad Napaj. zasílá Kvasickému úřadu výpis sirotčích peněz na dlužích, a sice kapitálu 494 R. a 4% úroky za 5 let 11 měs., t. j. od 1. ledna 1746 do konce listopadu 1751 per 116 R 55 kr., celkem 610 R. 55 kr., s podotknutím, že ubozí sirotci budou potěšeni, když dostanou konečně své peníze. (Konc. něm.) XV. 1069.
1751. listopad 2. v Kvítkovicích. Jura Račka z Kvítkovic žádá vrchního účetního (v Holešově) ve své velicej potřebě a nouzi o odpuštění 6 R. 6 kr. a obilí k setí jeho předchůdci daného. Živnost půllánu přijal 16. října 1751 po Jurovi Kožušníkově z Topolné, který zanechal dluhy, o nichž mu pravil, aby na ně nemyslel, že jich žáden nebude upominati, totiž platu panského za 1 rok 4 R. 36 kr., za semeno k setí, které Kožušníkově dala vrchnost 3 měř. žita, 3 měř. ječmene,

3 měř. ovsu, 1 měř. hrachu, 1 měř. semence, 2 čtvrti prosa; pak zůstal ještě dlužen 8 měř. pastevního ovsu. O ten dluh vede se teď na něho exekuce a neví si rady. Hned třetího dne po dosednutí na ten grunt musel zaplatiti exekučně vymáhaný rest kontribuční 8 R., musel si koupiti 3 koně za 30 R., půl vozu za 13 R., vydal tedy 51 R. Musel chlévy pro dobytek 5 sáh dlouhé stavěti; své kontribuce a panské povinnosti náležitě zaplatil; rolí pustých a planých, na 20 let nehnojených, vyhnojil 13 měřic; něco hnoje i koupil. (Orig. čes.) Vyřízení na témž archu:

1751. listopad 4. v Holešově. Pocházejí-li dluhy obilné a důchodenské skutečně od předchůdců na pustém gruntě, a měli se žadatel jako začátečník k lepšímu hospodářství, jest smilování hodný a platí-li běžné své povinnosti od času svého usazení, mohou mu zasezené resty, po obdržení dobrodání Napajedelského úřadu vrchního, býti odpuštěny a v účtech jako vydané uvedeny. (Orig. něm.) XV. 1070.
1751. listopadu 5. v Hradišti. Jan Ign. Landt, t. č. správce, dosvědčuje, že Anna přišla se svou matkou před několika roky do Starého Města. Matka se tam za jednoho poddaného provdala, dcera Anna však zůstala od poddanosti volná a nebyla od vrchnosti Hradištské nikdy za poddanou považována, ani za poddanou pro budoucnost pokládána nebude. (Orig. něm.) XV. 1071.
1751. (Bez data.) Hejtman Napajedelský sděluje správci Malenovskému, že Matěj Dostálek, poddaný z Otrokovic si u něho stěžuje, že mu jeho švagr Josef Řihák z Tečovic, poddaný Malenovský, násilně sebral koně s pastviště a že ačkoliv se u správce Malen, o nápravu toho přihlásil, nedostalo se mu spravedlnosti. Je-li Dostálek nebo jeho žena Josefovi Řihákovi nebo jeho otci co dlužen, měl věřitel svůj dluh u dlužníka pohledávat a kdyby se tento zaplatiti zdráhal, měl u fojta Otrokovského aneb u vrchního v Napajedlich žalovat a ne contra omnia statuta via facti koně zajímati. Poněvadž jistě ví, že věřitel zemřel bez poslední vůle a mnoho pozůstavil, má žena Matěje Dostálka, jako pozůstalá dcera, nároky na stejný podíl s ostatními dětmi; na tomto jejím podílu mohl se Jos. Řihák hojiti. Žádá proto pro udržení dobrého sousedství o spravedlivé konání práva. (Konc. něm.) XV. 1072.
1751. listopadu 17. v Malenovicích. Fabián Schaar, správce, odpovídá vrchnímu Napaj., že Napajedelský poddaný Matěj Dostálek z Otrokovic dle vlastního přiznání jest svému švakrovi Josefu Řihákovi z Tečovic dlužen 10 R., o které žena Řiháková svého bratra mnohokrát upomínala, Dostálek ji však rozličnými vytáčkami

odbýval, proto není se Řihákovi co diviti, že si chtěl svůj dluh zajistiti. Správce obě strany vyslýchal a seznal, že Matěj Dostálek dělá si jakési nároky za svou tchyni v Tečovicích ohledně ovoce, tchyně však dokazuje, že zeti svému rozličné obilí zapůjčila. Chtěl je porovnat a docílil toho, že Mat. Dostálek uznal, že Josefovi Řihákovi zůstává ještě dlužen 7 R 12 kr. Žádá proto vrchního Napajedelského, aby Dostálka úředně přiměl ku zaplacení toho dluhu. Dodává ještě, že tchán Dostálkův zemřel před rokem, pozůstalost po něm jest několik malých dětí a kdyby snad i něco jmění bylo pozůstalo, neměl by Dostálek žádného podílu na něm, protože za živobytí tchánova dostal tolik, že nyní pozůstalé děti tolik nedostanou. (Orig. něm.)

XV. 1073.

1751. listopadu 20. Obec Sazovská stězuje si, kterak každoročně robotního platu 5 R. 50 kr. do důchodů panských skládati, při tom však přece všechny roboty vykonávati musí, poslušně žádajíc, aby v tom nějaký prostředek spravedlivý učiněn byl.

Po bedlivém vyšetření dostatečně se prokázalo, že za dřívějších časů, pokud Macek Minář, podsedek nynějšího hospodáře Václava Nečekala užíval, žádnou robotu nezbýval, nýbrž dotčený plat 5 R. 50 kr. na místo roboty skládati povinen byl. K tomu podsedku však při vyměřování přidány byly role a z podsedku učiněn čtvrtlán a proto k robotě potažen byl a plat 5 R. 50 kr., který obec společně skládati musela, má budoucně on Václav Nečekal a budoucí jeho potomci do důchodu skládati; a poněvadž z toho podsedku s přidánými rolemi čtvrt učiněna jest, on Nečekal každého téhodně až do sv. Jana jednu jetou nebo 2 pěší roboty, po sv. Janě pak kromě tej roboty 8 dní pěší, jak jiný soused, vybyti povinen bude, jak taky se k tomu dobrovolně zavázal. (Konc. čes.)

XV. 1074.

1751. prosince 5. v Napajedlich. Popis obchodníka, který na 2 vozích skrz Napajedla vezl z Uher Tokajské a Besingské víno dle udání do Berlína. Jmenuje se Hielmer, jest měšťánem a synem lazebníkovým v Hamburku, dosti vyrostlý, mohutné postavy, široké červené tváře, má vlastní i krátké vlasy zlatité barvy, takové též obočí a světošedé oči, nosí krátkou zelenou, parkánovou vestu se zlatými bortami, světloplavý trochu obnošený kabát z jemného sukna a zelený, také obnošený kožich parkánový z liší srsti. Má vlastní polokrytou šézu s 2 koni. Udává, že má bratra na král. dvoře v Berlíně dvorním radou a profesorem medicíny. (Orig. něm.)

XV.1075.

1751. prosince 6. v Březolupech. Správce Jan Christ. Doeffinger žádá od hejtmána Napaj. Schneidera satisfakci za potupu, jaké se dopustil jeho poddaný, Bartek Mikulajský v krčmě Březolupské proti baronovi Březolupskému, nazývaje jej polským kobylníkem a koženým šlechticem, kterého ďábel ze Slezska přinesl, aby se tu stal pánem. Ponechává si další zakročení soudní. (Orig. něm.) XV.1076.
1751. prosince 18. v Březolupech. Týž správce žádá hejtmána Napajedel, o úřední pomoc proti mlynáři Šarovskému, který se opovážil v jejich lesu 45 borových stromků vyfati a odvézti a nechce se po sousedsku a v dobrotě vyrovnati, ač ho myslivec k. tomu vybidl. (Orig. něm.) XV.1077.
1751. prosince 21. v Napajedlích. Hejtmán Napaj. odpovídá správci Malenovskému: I. Václava Krajču z Kvitkovic, který správce v palírně Malenovské potupil, potrestal arestem. Krejča si však také stěžuje, že na špatné cestě Malenovské polámala se mu u vozu osa a kolo. Stěžují si také Pavel Oslzlo ze Sptynova a Jiří Krátký z Topolné, že když nesjezdné cestě na Malenovsku vyhnouti a po neosetém poli jeti museli, byly prvnímu vzaty pytle a druhému halena. První sice vybavil si pytle 12 krejcary, druhý však svou zástavu posud neobdržel. Není to počínání sousedské a to tím méně, když přes všechny patenty cesty se neopravují. Radí proto správci, aby se s Krajčou ohledně zlámaného kola a osy vyrovnal, dvěma ostatním aby 12 kr. a halenu vydal, jinak by tito u krajského soudu podali žaloby, že cesty se neopravují.

II. Na dopis ze dne 17. m. m. ohledně Matěje Dostálka z Otrokovic a Josefa Řiháka z Tečovic, odpovídá, že není udání správcovo o pozůstalosti tchánově správné, jako by jen malé děti a žádného jmění nebylo zůstalo po Pavlu Václavkovi. Příloha svědčí, že zůstala nemalá pozůstalost a v ní také udáno, co Dostálek od tchána vypůjčil a co zase navrátil. Žádá proto, aby správce konal spravedlnost, jak ohledně násilně zajatého koně, tak i o vyrovnání dluhu a spravedlivé rozdělení pozůstalosti v uvážení, že Dostálková jest stejnou dědičkou jako ostatní děti, když otec bez poručení zemřel. (Konc. německý.) Vložka I.:

Výpis pozůstalosti Pavla Václavka z Tečovic r. 1750 v měsíci Aprilis zemřelého: vozy 2, tázných koní 5, hřebec 1, 2 páry tázných volů, 2 krávy a 3 jalovice; 2 pluhů železné a 4 brány. Kopánky pod Jařici, svobodných od lidí koupených 5 kusů rolí, 18 ovec, 6 vepřů, 4 měř. suchých trnek, hrušek planých na jednu furu, prosa 19 měř. Manželka Matěje Dostálka dostala věno: hotových peněz 14 R, krávu 1, tele 1, 2 vepře a nic více. (Přepis čes.) Vložka II.:

Hejtman Napaj. odpovídá správci Malenov., že Václav Drozdil drží se pravidla právního: si fecisti nega. Nestačí však, že Drozdil skutek svůj, dávno již provozovaný, zapírá, ale to stačí, že ho hajný při skutku přistihl, což i odpřisahá. Že Drozdil pytlákem jest, dokazují 2 flinty jemu a jeho synovi odebrané. Žádá proto opětovně, aby Drozdil jako pytlák z panství Malenov. byl vykázán, jinak dopadla by věc, kdy ji p. hrabě vyšší instancí udal, pro správce hůř. (Konc. něm.)
XV. 1078, a), b), c).

1751. prosince 30. v Napajedlích. Hejtman Napaj. odpovídá na dopisy správce Březolupského ze dne 6. a 18. prosince, že jest mu povědomo, jak správčův předchůdce kámen v lomu Šarovském se nacházející a při koupi statku mlynáři Šarovskému darovaný pro potřebu vrchnosti, bez vědomí kupitele odvézti dal a že mlynáři v náhradu za ten kámen slíbil kopu latí, které si tedy mlynář vzal. Nedopustil se tedy mlynář pychu a proto ho nemůže odsouditi; zakázal mu však každý další vstup do lesa Březolupského pod přísným trestem. Co týká se potupy Bart. Mikulajským Březolupskému pánovi (Ferd. sv. s. Lonqueval) učiněné, sděluje, že při výslechu Mikulajský rozhodně popíral a chce, aby se mu to dokázalo. Sám, hejtman, jest toho náhledu, aby se to právně dokázalo a pak své úřední pomoci (assistenz) neodepře. Týž Mikulajský dělá si však nároky na jakousi řez tamodtud a proto žádá hejtman, aby se i jemu spravedlnosti dostalo. (Konc. něm.)
XV. 1079.

1751. ? bez data. Listina obligační, kterou Frant. Ant. hr. Rottal vyznává za sebe a své dědice, že od své pí. tety Marie Terezie, ovdovělé hraběnky Rottalové, rozené hr. Paarové, převezme ony movitosti a naturalie z alodiální pozůstalosti, které jí po jejím manželovi a jeho strýci hr. Leopoldovi Rottalovi testamentárně připadly, a sice dle tržních cen v král. městě Hradišti ze dne 30. října 1751, totiž: měřici pšenice po 1 zl. 12 kr., rži 51 kr., ječmene 42 kr., ovsa 30 kr., hrachu 1 zl. 24 kr., semence 1 cl., vařiva 1 zl. 30 kr., ječmeného sladu 48 kr., chmelu 30 kr., jedno-, dvou-, tříročních škopů po 1 (zl., letoších škopů po 30 kr. Činžovní slepice po 7 kr., kopu vajec 18 kr., máz soli bečkové 6 kr. 2 xx, kamenné soli funt za 3 kr., máz špeku 12 kr., funt sádla 12 kr., funt loje 5 kr., rozpuštěného loje 9 kr., funt prachového pění 30 kr., draného pění 24 kr., úly po 1 zl., funt medu po 7 kr., klob lámaného konopí 8 kr., funt vlasatého konopí 5 kr., funt koudele konopné 3 kr., kopu hrubého, nebíleného

plátna 4 zl., cent letní i zimní vlny 27 zl. 15 kr., zimní vlnu, která ohněm poškozena a opálena byla, cent za 20 zl., cent železa v prutech 6 zl., mřížového železa funt po 3 kr. 2 xx, obručového železa cent 5 zl. 50 kr., železné nářadí cent 8 zl., laťové hřebíčky kopu 9 kr., 1000 šindeláků za 48 kr., fošně dubové 4colové po 24 kr., dvoucolové po 12 kr., jedlové 4colové po 10 kr., kopu desek falcovek po 6 zl., desek na vrata kopu 5 zl., tisíc šindelů 1 zl. 30 kr., dubové sloupky po 4 kr., cihly na střechu, tisíc po 3 zl. 30 kr., sáhu stavebního kamene za 39 kr., kamene vápeného 45 kr., páleného vápna bečku 2 zl., lněného oleje máz za 12 kr., konopného 10 kr., bečkové smoly funt za 3 kr., vědro kolomazu 4 kr., funt medritátu pro dobytek 1 zl., funt hořce 6 kr., funt jeleního kořene 6 kr., lot osiandru 2 kr., lot kafru 6 kr., kopu kaprů 5 jzl. 45 kr., násady štik kopu po 8 zl. 40 kr. Zaplatí za tuto allodiální pozůstalost celkem 10.100 zl. v 11. čtvrtročních lhůtách, začínajíc čtvrtrokem po odevzdání oněch nemovitostí 1000 zl. a pak po 9 čtvrtroků vždy 1000 zl., v 11. čtvrt. zbývajících 100 zl. a 6% úroky z toho kapitálu vzešlé obnosem 670 zl. Zapisuje celé své jmění vůbec, zvlášť však svůj allodiální statek Zborovice jako hypotéku do desk, zemských. (Přepis něm., datum a podpisy scházejí.) XV. 1080.

1752. (Bez data.). Hejtman Napaj. podává krajs. hejtmanovi zprávu o žalobě Baltazara Blažka, mlynáře v Přílukách na Zlínském panství, proti Šimonu Tržalovi o sporné pole; V Napajedlech zemřel před mnohými léty bez poručení jistý Koza, z pozůstalosti jeho připadla na každé jeho dítě 1 měrice pole. Jeden jeho syn, Josef Koza, byl tehda vojákem a ponechal pole na něho připadlé k užívání své sestře s tou podmínkou, kdyby se živý nevrátil, že jí to pole má dědičně zůstatí, kdyby však se vrátil, vezme si pole od sestry zpět. Sestra však zatím zemřela a žena Šimona Tržaly si pole přivlastnila a konečně za 33 R. Baltazarovi Blažkovi prodala. Tento je zase sládkovi Napaj. za 72 R. prodal s výslovným podotknutím, že doslechl, že by Josef Koza ještě živ byl, kdyby ěe vrátil, aby byl odškodněn; s tím souhlasil Balt. Blažek. Ted se skutečně Josef Koza vrátil a žádá od úřadu Napaj. svůj patřící podíl z dědictví po otci. Hejtman povolal tedy Baltazara Blažka jako poddaného panství Napajedel., který se však nedostavil, ale poslal svou ženu. Ačkoli jest zjevno, že Blažek jest povinen Kozu odškodniti, přece chtěl hejtman přátelsky obě strany porovnatí a docílil toho. že žena Blažkova se zavázala dáti Kozovi do 14 dní 20 R. 2 ½ měrice varíva, které zase ona si má vymoci od Malenovského Šimona Tržaly, nebo od jeho ženy, neboť oni ono pole bezprávně prodali. Uplynulo však více než 10 týdnů, aniž ubohý invalid Koza

posud přišel ke svému právu, ačkoli Zlinský úředník žádán byl o slušnou pomoc a o předvolání mlynáře jako tamnějšího poddaného. Koza stojí teď na tom, aby celý obnos 72 R., jaký sládek za pole dal, byl mu vyplacen. Jest tedy žádoucí, aby krajský úřad dal Zlinskému úředníkovi přísné nařízení, by též Baltazara Blažka přidržel k placení celého obnosu, a Malenovský správce aby přidržel Šimona Tržalu, by zaplatil 33 R. Blažkovi. (Koncept něm.) XV. 1081.

1752. (Bez data.) Stížnost Jana Havránka a jeho manželky Kateřiny v Napajedlích do otce, resp. tchána, Pavla Prokopa v Otrokovicích, podána Napaj. hejtmanovi Jos. Frant. Schneiderovi, že je otec utlačuje a o jeden kousek role připravit usiluje. Žádají, by hejtman prostředek spravedlnosti Božské učiniti sobě neobtěžoval, tak aby oni i jejich milý tatiček mohli obstáti. (Orig. čes.) XV. 1082.

1752. březen 5. v Hradišti. Aktuar Aug. Oderský žádá Josefe Schneidera, hejtmana Napaj., o opis testamentu Lorence Skřivánka, mlynáře Jankovského, před 7 týdny zemřelého, aby se mohl zastati Barbory, nejmladší dcery mlynářovy, dle její výpovědi z dědictví vyloučené. (Orig. něm.) XV. 1083.

1752. březen 10. v Napajedlích. Testament Vavřina Skřivánka, mlynáře a souseda z dědiny Jankovic dne 14. ledna v Napajedlích hejtmanem Schneiderem potvrzený (potvrzení však jest přeškrtnuto a připsán hejtmanem dodatek o dceři Barboře a pak opět potvrzený) dne 10. března 1752. (Orig. čes. 3 ex.) XV. 1084.

1752. březen 13. v Hradišti. Aktuar Aug. Oderský opětně žádá výpis testamentu Vavřina Skřivánka; nebude-li mu zaslán, hrozí stížností u krajského úřadu. (Orig. čes.) Na vloženém listku jest odpověď hejtmanova, že se Oderský může se svou stížností obrátiti, kam chce. (Orig. něm.) XV. 1085, a), b).

1752. březen 15. v Jankovicích. Barbora Hoferková, rozená Skřivánková, stěžuje si u krajského hejtmana Fr. Wffenberga, sv. p. z Mödlingu, že jí Napaj. hejtman Jos. Schneider na opětovnou žádost nechce vydati opisu testamentu jejího otce Vavřina Skřivánka, horního mlynáře v Jankovicích, ani dědický podíl zákonitý jí přiřknouti nechce. Udává, že zůstavil otec 3 dcery, Kateřinu, Alžbětu a ji nejmladší Barboru, a poněvadž Alžbětě poručil mlýn v ceně 500 R, ji však úplně pomínul, proto jest

poručenství neplatné. Žádá vyšetření celé záležitosti v přítomnosti všech 3 sester a vyslyšení svědka Mikuláše Sumického, fojta Jankovského a vynesení rozsudku, že ona, jakožto vlastní dcera nemůže v testamentu býti pomínuta, nýbrž, že musí dostati třetinu, jinak by musela býti považována za dítě nepočetné. (Orig. něm.) XV. 1086.

1752. květen 8. ve Veliké. Jiří Sigm. Richter, celní výběrčí, podává hejtmanovi Napaj. zprávu, že poddani jeho z Košík a Halenkovic, totiž Antonín Adamčík s 38 funty tabáku, Ondrech Mácha, Jan Švec, Jura Balaš, Jan Birle z Košík s 223 funty soli a Martin Bičánek a Pavel Kojíš z Halenkovic se solí, když z Uher, kde na sůl a tabák byli, se vraceli, byli jako pašeráci od zemských fortášů dopadeni a 6. t. m. v noci na c. k. úřad do Veliké přivedeni a tu v areště se nacházejí. Táže se, zdali hejtman chce za tyto přestupníky položití kauci a platiti výlohy, jinak byl by nucen vydati je úřadům tamějším a tak dlouho je podržeti, až dojde z Brna zpět zaslaný tam výslech. (Orig. něm.) XV. 1087.

1752. květen 18. ve Velké. Purgmist, rychtář a celý úřad městečka Velkej podává specifikaci, co za svou právní práci spravedlivě žádají za to, že přestupníci c. k. soli jim od c. k. úřadu odevzdaní ze šerhovně z jejich obecního arestu gvaltovně se vylámali a při největší pobožnosti utekli i s vartýřem; bylo jich 7 osob, poddaných panství Napajedelského a jeden Velehradského. Patří úřadu od právního examentu 1 R. 12 kr., rychtářskému právu od arestu 1 R. 36 kr., od vartování, 1 ve dne a 2 v noci, za 7 dní a za 7 nocí, na den 6 kr. a na noc 12 kr., za ten čas 2 R. 6 kr. Summa 4 R. 54 kr. „Tak, aby naši zaslúžilů práci hleděli co nejspíš spokojit, aby další a větší zaměstnání a práce nebylo. V tom Vaši V.Ur.M. Pánu Bohu poručíme.“ (Orig. čes.) XV. 1088.

1752. květen 18. ve Veliké. Jiří Bichter, celní, píše hejtmanovi Napaj., že již 15. t. m. mu sice sdělil, že oněch 8 pašeráků soli a tabáku dne 13. t. m. gvaltovně z arestu se vylámali a utekli, bezpochyby do Košík a Halenkovic ke svým ženám a dětem, a že žádal, aby byli vyhledáni a do tamějšího vězení zavřeni, aby mohli býti zase na požádání úřadu postaveni. Také předložil nařízení c. k. gubernia, že se musí výlohy za výživu, posly a soudu zaplatiti, za tou příčinou přikládá specifikaci výloh. Kdyby je hejtman nechtěl platiti, nesmí míti za zlé, když se to vyšším úřadům oznámí, což by mělo následky hejtmanovi nemilé. (Or. něm.) XV. 1089.

1752. květen 19. ve Veliké. Specifikace výloh: 7. května poslovi, který nesl oznámení k hlavnímu úřadu do Brodu, 14 kr., poslovi, který nesl psaní do Napajedel a na Velehrad, 38 kr. 9. května poslovi, jenž nesl odpovědi z Napajedel a z Velehradu do Brodu, 14 kr., soudní poplatky dle přílohy 4 R 54 kr., poslovi, který nesl výsledk 12. května vrchnímu úřadu, 14 kr., 13. května, když nesl oznámení hlavnímu úřadu, že pašeráci upláchli, 14 kr., poslovi, jenž po druhé nesl dopisy do Napajedel a na Velehrad, 38 ½ kr., za výživu uvězněných od 8.—13. května za každého denně 4 kr, dělá za 6 dní 3 R 12 kr. a dohromady 10 R 19 kr. (Orig. něm.) XV. 1090.
1752. červen 4. v Napajedlich. Hejtman odpovídá, že uprchlíci nejsou ještě doma, že po nich co nejbedlivěji pátrá a je dopadnouti se snaží. Z vyličení děje jest však zjevno, že jeden z pašeráků, zdejší poddaný, byl zastřelen. Není ale posud žádného patentu cis., který by nařizoval zastřelení pašeráka. Po zastřeleném zůstala žena s 2 dítkami a narození 3. se očekává; žádá proto ohledně zastřeleného patřičnou pomoc (billige Assistenz), jinak nemohlo by se mu míti za zlé, když tuto událost u vyšší instance ohlásí; naproti tomu slibuje i on dle patentu příslušnou a a spravedlivou assistenci. (Konc. něm.) XV. 1091.
1752. červen. 14. ve Veliké. Jiří Sig. Richter píše hejtmanovi Napaj., že ačkoliv mu již výkaz výloh a opis o provedení důkazů od mor. zem. representace, který má ještě dostati zpět, i podrobnou zprávu o uprchlících zaslal, přece ještě v krátkosti opakuje, jak 7 jeho poddaných v areště se nacházejících 13. května v poledne o 1 hod., když hlídač chtěje poslechnouti kázání missionářské, způsobem neomluvitelným se vzdálil, násilně z arestu se vylámali a na útěk se dali, s nimi i hlídač sám; ani o tom se neví, kam utekl a není posud vypátrán. Žádá opětně, aby hejtman pamětliv byl jejich vypátrání a zatknutí. (Orig. něm.) XV. 1092.
1752. červen 14. ve Veliké. C. k. celní úřad kvituje příjem 9 R 1 kr., které ředitel hospodářství Schneider zaplatil za výživu, soudní a poselné výlohy za své poddané, Košické pašeráky soli a tabáku. (Orig. něm.) XV. 1093.
1752. říjen 3. ve Zlině. Jos. Jan Engellmann odpovídá hejtmanovi Napaj. na dopisy ze dne 16. září a 1. října, že na první dopis nemohl pro nemoc svou odpověděti, proto teď sděluje, že Příluckého mlynáře předvolal a po přísném napomenutí udal mlynář toto: „1. Jeho žena neměla moci bez jeho vědomí slibovati onomu invalidovi (Kozákovi) 20 R a vareninu, ani na jakékoli porovnání přistoup-

píti, nýbrž měla žádati lhůtu, aby se mohla se svým mužem dorozuměti; 2. není jiného svědka, než její bratr Subek, jeho svědectví však neuznává, protože příbuzný nesmí svědčiti; 3. on koupil to pole od sestřenice své ženy, která byla provdána za zámečníka, jenž nyní usazen jest v Malenovicích a sestřenice ženina zdědila pole od své matky; koupil je před asi 20 roky se svolením hejtmanovým, které on sám, jako tehdejší písař důchodenský roku 1745 v Napajedlich v rukou měl a četl za 33 R, při tom kupě nebylo však řeči o tom, že by pole to patřilo invalidovi.“ Dle toho udání zdá se, že první prodávatel nese větší vinu, než ostatní, neboť neměl pole, o němž věděl, že mu nepatří, prodávati. Proti uvěznění svému ohlásil mlynář rekurs k vyšší instanci. (Orig. něm.) XV. 1094.

1752. říjen 4. Hejtman Napaj. odpovídá hejtmanovi Zlín. na včerejší dopis, že vidí ve výpovědích mlynářových jen pouhé výmluvy a sděluje, že invalid Koza stojí teď pevně na tom, aby celý obnos 84 R., které mlynář od sládka Napajedelského za pole dostal, jemu vyplatil, když na porovnání s ženou jeho učiněné přistoupení nechce. Nevěděl-li mlynář, jak se nyní vymlouvá, že pole patří invalidovi, proč připustil do kupní smlouvy závazek invalida po jeho návratu z vojny uspokojiti. Také jest vůbec známo, že obmyslné držení (a v takovém jest mlynář) nikdy se nepromlčí (*malae fidei possessor nunquam praescribere potest*). Žádá proto, aby mlynář jako poddaný Napajedelský vydán byl do Napajedel, aneb aby tak dlouho byl uvězněn, až oněch 84 R zaplatí aneb od vyšší instance rozhodnutí předloží. (Konc. něm.) XV. 1095.

1752. říjen 5. v Hradišti. Krajský hejtman Jos. Jan Sanderleben sděluje Malenovskému správci Fabiánovi Schaarovi, že Baltazar Blažek, mlynář Přílucký, na Zlín. panství podal stížnost v příčině pole před 2 roky Napajedelskému sládkovi za 33 R (sic!) prodaného, na které invalid Jos. Koza v Malenovicích po uplynutí 20 let nároky činí a od Blažka 20 R žádá. Nařizuje proto správce vyšetření toho, především předvolání Šimona, zámečníka, od kterého Blažek pole prý koupil a pak stížnosti mlynářově vyhověti aneb k dalšímu řízení do Hradiště zaslati. (Orig. něm.) XV. 1096.

1752. říjen 12. v Malenovicích. Správce Fab. Schaar zasílá přípis krajského úřadu hejtmanovi Napaj. Schneiderovi k vykonání nařízení, protože kup i prodej sporného pole spadá do gruntovních knih Napajedelských a nemůže tedy bý-ti v Malenovicích vyšetřován. Zároveň posílá Simona Tržalu, zámečníka, který' prý se svou ženou toto pole dědil a následovně Balt. Blažkovi, nájemci mlýna v Přílukách, plným právem prodal, aby byli konfrontováni. (Orig. něm.) XV. 1097.

1752. říjen 24. v Hradišti. Krajský hejtman sděluje hejtmanovi Napaj. Schneiderovi v záležitosti Jos. Kozy a jeho nároků na pole do třetí ruky již prodané, aby Koza, poněvadž nároky jeho jsou spravedlivé, v nich byl chráněn a .svého požadavku došel; podobně že píše i správci Ma-lenovskému, aby v té záležitosti tak jednal, by žadatel neměl příčiny žalovati; kdyby se však) strany neporovnaly, by to krajskému úřadu oznámil. (Orig. něm.) XV. 1098.
1752. prosinec 15. Hejtman Napaj. posílá Žďárskému vrchnímu opis smlouvy, jejíž originál může včas potřeby předložit, z níž pozná, že jeho poddaný Jan Melichárek nedodržuje dvěma poddaným Napaj., Hrdličkovi a Samohylo-vi, lhůt k placení svého dluhu, neboť posavade nesplatil ani jediné; žádá, by byl úředně přinucen lhůty uplynulé až do hromnic 1753 v obnosu 190 R doručiteli tohoto dopisu vydati, ostatní pak lhůty náležitě dodržovati. (Konc. něm.) XV. 1099.
1752. leden 2. v klášteře Žďár. Pet. Em. Müller sděluje hejtmanovi Napaj., že Jan Melichár z Nového Veselí jest vůbec známý jako nepořádný a až po krk zadlužený člověk, který ani tam na dluhy nadělané nesplácí ani krejcaru, neboť nemá ani vlastní chalupy, tím méně jaký pozemek či grunt; žije se přes léto nádenictvím u zedníků. Lituje proto Müller oněch Napaj. ubohých lidí, že jim nemůže, ač by rád, k jejich penězům pomoci. Zmíněný marnotratník má v okolí na 100 R dluhů a není s to zapla-titi krejcaru; přece ho předvolal a přinutil, že aspoň 5 R dal na ten Napaj. dluh a posla zaplatil. (Orig. něm.) XV. 1100.
1753. leden 6. Christian Bureš ze Spytinova jménem své dcery, která si má vzít za manžela Martina Ševčíka z Kněž-pole, žádá magistrát Hradištský o vymození listu propustného z poddanosti Napajedelské. (Orig. něm.) XV. 1101.
1753. leden 6. Žádost magistrátu Hradištského na hr. Frant. Ant. Rottala, pána panství Holešov., Bystřic, Napajedel. a Zborovského, o propuštění z poddanosti Barbory, dcery Christiana Bureše ze Spytinova, k manželství s Martinem Ševčíkem z Kněžpole. (Orig. něm.) XV. 1102.
1753. (bez data.) Josef Černoch, rychtář Napaj., stěžuje si na úředníka Napajedelského u hr. Frant. Ant. Rottala: Více než 250 kusů hovězího dobytka padlo již v Napaj. obci, horké slzy prolévají jednotlivci a vinen toho jest Napaj. úředník (Ambtman), neboť přivedl své dvě krávy z Otrokovic, když tam náказа povstala; když i v Napajedlích

nákaza začala, odvedl je zase zpět do Otrokovic, a když obě se tam nakazily, přivedl je nakažené zase do Napajedel k záhoubě celé obce, neboť nakazil svým dobyt看 celou obec. Poněvadž od hověziho dobytka závisí výživa jednotlivců, proto se usnesli žádati s povolením J. Excellence hrab. u vyšších úřadů o bonifikaci, neboť pád dobytka rovná se vyhoření, a zároveň se usnesli udati provinění správco. Nemůže také rychtář zatajiti přílišnou zřetnost správco, neboť vylákává na některých obcích rozličné dary (Spendage) pod záminkou, že jim to neb ono dobrodiní u J. Excell. p. hraběte vymůže. Jest to vynucování peněz bez jakéhokoli prospěchu pro dárce, který by jich dobře užití mohl při nynějších zlých časech k placení povinností svých. Při vyšetřování ukáže se, kdo a kolik správcovi dal. (Orig. něm.) XV. 1103.

1753. leden 13. v Holešově. Výnos na tuto stížnost: Stěžovateli se nebrání žádati u vysokého úřadu o bonifikaci zemskou za nešťastný pád dobytka, ani se nebrání udati na vyšším místě toho, kdo ten pád zavinil, když si stěž. vatel troufá dokázati to. (Konc. něm) XV. 1104.

1753. leden 18. v Holešově. Smlouva s Berlem Austerlitzem a Gerschlem Heským, oba z Třebíče, poctivými židy obchodníky z jedné a zplnomocněným J. Excellence (podepsaným vrchním účetním Janem Ant. Drottnerem) o všecku vlnu zimní, letní i jehněčí v letech 1751 a 1752 na panství Napaj. vytěženou: 1. Vlna se spravedlivě odváží, z každého centu se jim 3 libry odčítají, povlaky (cejchy) na vlnu se jim zdarma ponechají a vlna se jim robotnými fůrami odveze až do Mikulova. 2. Oni se naproti tomu zavazují všecku vlnu do 20. února t. r. jistě odebrati a za každý cent do Holešovského pokladního úřadu 26 R 45 kr. najednou zaplatiti, mýto z koní a vozu zaplatiti a úřadům příslušné akcidence zapraviti. (Orig. něm.) XV. 1105-

1753. ledna 31. ve Vicoměřicích. Frant. Ant. Turek, vrchní, žádá vrchního účetního (Drottnera v Holešově) o propuštění Tomáše, syna po †Janu Charuzovi ze Záhlinic, z poddanosti Napajedelské, aby se mohl oženiti s Marianou Vanskou ze Stříbrnic. (Or. něm.) XV. 1106.

1753. února 10. v Napajedlích. Z důchodu se nařizuje: Poněvadž Záhleňský purgmistr Václav Dvořil za dědinu túž dle patentů a rozvrže ní zemského za rok 1752 povinných 117 brabelčích (vrabčích) hlav neodvedl, tehdy za jednu každou 1 kr., pospolu ale 1 R 57 kr., a za tento běžící 1753. rok, a to sice v tomto týhodní v natuře 117 hlav vybrati a do důchodu odvésti se vynasnaží. (Or. čes.) XV. 1107.

1753. (bez data). Deset Napajedelských řezníků žádá Fr. Ant. hr. Rottala o potvrzení výsady, aby nebylo v Napajedlích více než 10 řezníků. Za důvod uvádějí, že si sami v městečku Napaj. postavili od základu jatky (masné lávky) pro 10 mistrů a zavázali se také v dobrém stavu je udržovati a z každé lávky do úřadu purkrabského jako stálou nezměnitelnou činží platiti ročně každý 20 funtů rozpuštěného loje, dohromady tedy 200 xx To dosvědčuje přiložená výsada řp. Adamem hr. Rottalem jim daná. Zvláště o to žádají, aby počet „deset“ byl výslovně uveden, aby se snad v budoucnosti více mistrů nechtělo mezi ně vetřiti a nemuseli snad dva na jedné lávce zabíjeti (sekati), neboť ted, když jest jich 10, nemohou ze svého řemesla žítí, musejí i jiným způsobem chleba si přivydělává ti; jak by to teprv s nimi dopadlo, kdyby jich bylo více! (Orig. něm.) XV. 1108.
1753. srpen 6. (praes.). Cech zednicko-kamenicko-tesařský v Napajedlích žádá c. k. repraesentační komoru markr. mor., aby byl osvobozen od cechovního dluhu, dle rozvrhu Hradištského cechu na něj připadlého a aby bylo cechu Hradištskému nařízeno zaplatiti si dlužní kapitál ze spolkové pokladny (jen rubrum něm. a vedle něho vyřízení:)
1753. srpen 11. v Brně. Dekret c. k. repraesentační komory (podepsán Jan Theodor Hülseberg), jímž se žádost cechu Napaj. postupuje zemskému úřadu živnostensko-rukodílnému s nařízením, aby hleděl mezi stranami prostředkovati, záležitost tu dobře vyšetřil a pak komoře repraes. dobrozdání podal (také jen rubrum něm., na 3. stránce téhož archu:)
1753. srpen 20. v Brně. Václav Jos. Kus, vrátný král. tribunálu (Thürhütter des königl. Tribunals Raths.) potvrzuje, že žádost cechu a a tergo na ní se nacházející výnos repraes. komory odevzdal zem. úřadu živnostensko-rukodílnému. (Orig. něm.) XV. 1109.
1754. (bez data.) Pavel Chovanec z Halenkovic, propuštěný; z poddanosti do Nové Vsi, panství Ostrožského, vyličuje Frant. Ant. hr. Rottalovi své nároky na pole po svém bratrovi Martinovi v Halenkovicích: Byl asi 8 roků stár, když mu před 18 lety otec i matka zemřeli a 3 sirotky zanechali. On byl nejstarším a poněvadž se nad nimi žáden nesmíloval, živil mladšího bratra a sestru žebrotou. Zůstalo ovšem po rodičích pole na 3 měřice a bylo mezi ně rozděleno v ceně po 40 R. Na něho připadl nej-horší podíl u lesa po 15 roků neobdělávaný, prodal jej za 19 R, scházejících po podílu 21 R měl míti ze společného užívání .zbylého pole bratrova. Před rokem dostal propuštěnu na panství Ostrožské a nezužítkoval tedy ještě oněch 21 R. Bratr však ted umřel

a své pole poručil cizimu, Valentinovi Mikovi. Poručenství jeho však nemůže býti platným, protože bratr měl na nejvíce 16 roků a v nemoci fantazoval, neměl zdravého rozumu, umřel tedy jako bez poručenství a jeho pole má připadnouti jemu a jeho sestře. Nemůže se však ani na 5krát opětovanou žádost u úředníka Napaj. dovolati svého práva, proto obrací se o pomoc k hraběti. (Orig. něm.)
XV. 1110.

1754. (bez data.) Týž téhož žádá, aby nařídil důkladné vyšetření jeho nároků, přísežné vyslyšení purkmistra a rychtáře ohledně předstírané smlouvy, které nikdy nebylo, a jeho nároky prokážou se jistě pravoplatnými. (Orig. něm.)
XV. 1111.

1754. ledna 21. v Otrokovicích. Žaloba Jana Kudely a celé obce na Josefa Nesrstu, souseda Otrokovského, v úplnej hromadě všech sousedů u purgmistra Václava Citovského, fojta i ouřadních dědiny Otrokovic: 1. že když mu dvěma voly spasl 24 pokladek prosa a byl 25. září 1753 úřadem odsouzen zaplatiti za to 30 kr., posud je nejen nezaplatil, ale ještě spurnýma slovy se s ním vadil, 2. že 27. pros. 1752 večer o 10. hod. mu jednoho kapouna a slepice vzal, 3. že Josefovi Klhůfkovi se ztratili 2 kohouti, a v jeho světnici byli nalezeni, 4. že Anně Mrázkové 15 slepic vzal. Celá obec na svědectví sousedů Jana Kudely, Josefa Klhůfka a Pavla Kopunce soudila, že jest zasloužilý, aby byl trestán; žádají v dodatku hejtmana Napaj., aby jim toho soudu neráčil rušiti, nebo kdyby se nebáli trestu, dosti by bylo takových škůdců v obci, ale oni to chtějí přetrhovati. (Or. čes.)
XV. 1112.

1754. února 4. ve Spytinově. Jan Christ. Kutný, farář, sděluje hejtmanovi Napaj., že prohledavše s rektorem včera i dnes matriku Halenkovskou, nenalezli než 3 děti Martina Chovance: Martin naroz. 11. května 1729, jehož kmotři byli Pavel Režný a manželka Anna, křtil farář P. František; Anna naroz. 10. listopadu 1732, titěž kmotři a křtil P. Leopold; Marina naroz. 15. července 1735, kmotři titěž, křtil P. Antonín. Jiných dítek týchž rodičů nemohli najiti, bud nebyli zapsáni, aneb bydlili rodičové jinde. Před rokem zemřelý Martin zanesen jest v matrice zemřelých jako 15 let starý. (Orig. lat.)
XV. 1115.

1754. února 4. ve Spytinově. Týž sděluje témuž, že v celé matrice Halenkovské nemůže najiti příjmení "Polcín", proto zdá se, že onen před rokem zemřelý Martin Chovanec jest skutečně ten, jehož křestní list posílá, to dotvrzuje

- i jeho bratr Pavel, jenž dělá nároky na dědictví a ten je dle matriky narozen 5. července 1728. Oba jsou synové Martina Chovance, ačkolivěk přízeň dala zemřelého zapsati jako 15letého. (Lat. orig.) XV. 1114.
1754. února 4. ve Spytinově. Křestní list Martina Chovance, syna Martina Chovance a j. manželky Roziny, narozen 11. května 1730 (sic!) v Halenkovicích a ve Spytinově od P. Františka Dalmata, professa Velehradského, t. č. faráře Spytinovského, pokřtěn, kmotři Pavel a Anna Režný. (Lat. orig.) XV. 1115.
1754. února 4. v Napajedlich. Jan Jančík mladší burmistr, Martin Hanáček úřední a Jan Ant. Stiller přísežný písař, dosvědčují, že †Martin, syn Martina Chovance z Halenko-vic za pohunka sloužil u Tomáše Baďury v Napajedlich a když je povolati dal a poručenství dělal při dobrém rozumu a paměti byl, že ho mnohokrát napomínali, aby svůj podíl bratrovi a sestře odporučil, on však pokaždé odpovídal, abychom mu dali pokoj, že bratr své pole prodal a na cizí panství se odebral, že on ví proč a zač a že tu roli svému švakrovi poručí. (Přepis čes.) (Na druhém listu téhož archu:) XV. 1116.
1753. března 10. v Napajedlich. Poručenství Martina Polčeného, mládence z Halenkovic, ten čas v službě u Tomáše Baďury mladého: Poručí roli tak řečenou "u Vrchu" na 2 ½ měř. Valentovi Mikovi, z které má dáti ještě za živobytí zůstavitele na 1 mši sv. a potom z každého čtvrtého užítku až do smrti své má dávatí na 1 mši sv. a po smrti má tu roli pro svoje děti zanechatí; a když bude na mše sv. klást, tehdy má taky na chudobu pokaždé 6 krejcary pamatovati. Podepsáni jsou: Jan Jančík mladší purgmistr, úřední Matěj Hanáček a Jan Ant. Stiller p. t. písař. (Přepis čes.) XV. 1116.
1754. března 5. v Holešově. Přípis vrchního účetního z Holešova Josefovi Fr. Schneiderovi, hospod, řediteli v Napajedlich: Pavel Chovanec popírá, že 27 R. od Josefa Gabryša obdržených bylo částkou jeho otcovského podílu; tvrdí, že tyto peníze byly mu vyplaceny za odprodané pole po jisté dívce (tetce) a ne za pole po otci zděděné a že má proto z bratrova pole Valentinovi Mikovi poručeného dostati podíl dědičný po otci 17 R. Účetní vyzývá proto hejtmana (ředitele), aby tu věc vyšetřil a najde-li se skutečně, že oněch 27 R nemůže býti počítáno do otcovského podílu, jsou-li totiž odjinud zděděny, mají býti Josef Gabryš a všichni, kteří falešně svědectví v této záležitosti vydávali, pro odstrašující příklad .železy spoutáni a citelně tělesně potrestáni býti. (Orig. něm.) XV. 1117.

- 1754 března 8. v Napajedlich. Ředitel Napaj. sděluje vrchnímu účetnímu v Holešově, že Pavel Chovanec svůj otcovský podíl obdržel, neboť z pole ceněného na 60 R dostal polovici 30 R a z druhého pole ceněného na 19 R obdržel také polovici 9 R 30 kr, dohromady 39 R 30 kr. a tolik dostal také jeho řbratr Martin. Když byl své pole v ceně 19 R prodal, postoupil svou polovici pole na 60 R ceněného svému bratrovi na kanceláři s podmínkou, aby mu 4 R přidal. Mimo to obdržel po své svobodné řtetě 27 R, o které se měl se svým bratrem a sestrou podělit po 9 R, ale on si je podržel všechny. Měl by tedy vrátit z nich 18 R. Aby však tomu sporu učiněn byl konec, rozhodl hejtman, aby Valenta Mika, který po řMartinu Chovancovi dědil, nahradil oněch 9 R sestře Chovancově. Ale ani s tímto rozhodnutím není Pavel Chovanec spokojen a spůrně odpověděl, že podá svému knížeti (Ostrožskému) memorial. (Přep. něm.) XV. 1118.
1754. března 12. ve Vídni. Dekret J. C. V. hraběti Fr. Ant. Rottalovi: Z žádosti paní Josefy, ovdovělé hraběny Rottalské, rozené hr. Šternberkové, jako poručnice nedospělých svých dcer, dne 1. března dodané, lze vyrozuměti, jaké činí u J. C. V. námitky: Ačkoli po smrti jejího manžela Adama Joachima hr. Rottala, nyní již také zemřelý Leopold hr. Rottal jako nástupce fideikomisu Napajedelského soudně se domáhal allodiálního statku Kvasického, byl ji tento přece výnosem král. tribunálu 6. pros. 1746 jako allodium ab intestato zemřelého manžela po smrti jeho na jeho nezletilé dcery připadlý přiznán, hr. Leopold však byl poukázán se svými nároky na právní cestu (ad petitorium a se dvěma rekursy, které proti výnosu tribunálnímu podal, byl 12. května 1747 odmrštěn a nepodal až do své smrti dne 7. září 1750 žádné žaloby (petitorium) o nároky na statek Kvasický a takto zákonitou lhůtu zameškal. Pan Frant. Ant. hr. Rottal nechal také od času, kdy nastoupil dědictví fideikomisu Napaj. a od doby, kdy do toho fideikomisu byl uveden, projiti 4 léta a tak také osudnou dobu (fatalia) promeškal a přece se přihlásil, že chce allodiální statek Kvasický požadovati; proto pí. hraběnka Rottalová žádá, aby se mu rozšiřování takových pověstí zakázalo a aby ona v pokojném držení allodiálního statku Kvasického zachována a chráněna byla. To se sděluje hraběti Fr. Ant. Rottalovi s vyzváním, aby do 14 dní své právní vyjádření J. C. Veličenstvu prostřednictvím nejvyššího soudu podal. (Přep. něm.) XV. 1119.
1754. července 4. ve Vídni. Dekret J. C. V., jímž se hraběti Fr. Ant. Rottalovi lhůta dekretem ze dne 20. června do 20. července již prodloužená na opětovnou žádost jeho ještě a to naposled prodlužuje do 30. července; nedodrží-li ani té lhůty poslední, ukládá se mu trvalé mlčení (perpetuum silontium). (Or. n.; XV. 1120

1754. (bez data.) Oznámení pochybností, jaké mají ohledně statku Kvasického nejvyšší zem. písař baron Krisch a advokát Hubáček: je-li totiž příslušenstvím fideikomisu Napajedelského aneb allodiem. Quoad formalia jsou oba toho náhledu, že žalobu o vlastnictví nelze podati dříve, dokud se na nejvyšším místě nežadalo o restituci in integrum. Quoad materialia troufá si Hubáček po obdržené restituci in integrum dokázati, že Kvasice patří k fideikomisu; baron Krisch však jest jiného náhledu. Pisatel táže se, z jakých důvodů mohlo by se žádati o restituci in integrum (navrácení ku předešlému právu) a jak by baronem Krischem podané námitky a důvody odstraněny býti mohly? (Koncept něm. bez podpisu.) XV. 1121.
1754. (bez data.) Rozhodnutí pochybností o statku Kvasickém quoad formalia et quoad materialia. (Přepis něm. bez podpisu, snad od dvorního agenta Haimerla?) XV. 1122.
1754. (bez data.) Akta, která dle návodu dvor. agenta v. Haimerla z úřadu zemských desk mají vyžádána býti. (Konc. něm. bez podpisu.) XV. 1123.
1754. (bez data.) Přípis (dvoř ag. Haimerla?) hraběti (Nadas-dovi?), zeti hraběte Fr. Ant. Rottala, v němž mu sděluje, že jeho p. tchán svěřil mu záležitost Kvasickou s podmínkou, jestli si troufá šťastně ji provést. Jest těžko za-ručiti výsledek, když se nemůže nikdy předvidati, jestli soudce pojme věc tak jako rádce. Hrozí se mu také, že jemu se dá vina, pakli věc šťastně nedopadne a mezi řádky čte v dopisech jemu zaslaných jakýsi strach před pokutou za opovážlivé se souzení (poena temere litigantium). On sám má celou tu záležitost za pochybnou, protože zřízení zemské jasně předpisuje lhůtu promlčení na 3 roky 18 týdnů. Ze znění jednoho dopisu J. Exc. p. tchána jeho vyrozuměl, že záležitost ta svěřena bude jinému péru, bylo by mu to vhod, neboť trpí bolením hlavy a očí, že nemůže ani čísti ani psáti, a také mají v Holešově tolik aktů, koli potřeba, sám však nemá ničeho, než co si nasbíral a žádných originálů. Na dobré vůli mu nikdy nescházelo, ale hrozby se ho nedotknou! Má-li se spis podářiti, musí býti pisatel disponován a zdrav a ne jinými starostmi zaměstnán. Žádá-li se ale provedení té věci ještě od něho, přijde na to, je-li ještě čas. Poskytne-li se mu doba 4 týdnů, sází svou čest, že podá poctivý kus práce. Není-li již tak dlouhá lhůta možná, nezbývá mu, než vrátiti všechny spisy a ospravedlniti se u J. C. V., aby nepřišel do nemilosti. (Přepis něm.) XV. 1124.

1754. (bez data.) Species facti, čili vyličení děje o sporném právu na svěrenský statek Napajedelský, úmrtím hr. Leopolda Rottala uprázdňený. (Přepis něm. na 20 listech bez podpisu. Postup i důvody téměř stejné jako v následujícím čísle 1125, proto výpis zde nepodán.) XV. 1125.

1754. července 26. Právní vyjádření hraběte Fr. Ant. Rottala o žádosti pí. Josefy ovdovělé hraběnky Rottalové, rozené Šternberkové. Především děkuje hrabě J. C. Veličenstvu za prodloužení lhůty k podání tohoto vyjádření; nemohli za nepřítomnosti svého právního zástupce, dvorního agenta Haymerle, který jest v té záležitosti nejlépe informován, v tak krátkém čase, jaký mu byl původně určen, patričně vyjádření sestavit. Byl by si přál, aby pí. vdova byla uvážila svazky příbuzenské a místo právního sporu, který přece nemůže dopadnouti než na škodu její svěřenců, raději byla podala ruku ku přátelskému smíru osobám, které se o smír přičiňovaly. Také bylo by si přáti, aby její udání v přemnohých částech a vývodech přiblížilo se více k pravdě a aby nebylo přeplněno mnohým falešným tvrzením, vinu toho přičítá však více tomu, kdo její žádost sestavoval, než jí, jejíž upřímné smýšlení zná. Přechází pak k vyvrácení udání jejího: 1. Musí přece býti známo, že Napajedla s příslušenstvím nejsou fideikomisem od Julia Viléma zřízeným, nýbrž od hr. Jana Rottala. 2. Mylně také udává, že hrabě Leopold začal spor o aliodiální statek Kvasický, neboťikem jejím manželem jako zákonný otcovský podíl ustanovený, kdežto jest vůbec známo, že její manžel Adam Joachim umřel bez poručení, proto nemůže býti ani řeči o nějakém otcovském zákonitém podílu, tím méně o statku Kvasic-kém. 3. Tvrdí, že se vyměňovaly sporné spisy a přece jest zjevné z recesu kr. tribunálu ze dne 6. prosince 1746; že týž rozhodl jen sumárně a také jest známa praxe, že při soudní úhrnečném (summarissimo) nevyměňují se sporné spisy. 4. Docela mylně tvrdí, že strýc hr. Leopold zameškal lhůtu, nechav projiti 4 roky bez rekursu a přece sama uvádí, že hr. Leopold umřel 7. září 1750 a že odepření rekursu a apelace jeho od J. C. V. datováno jest 12. června 1747. Mezi 12. červnem 1747 a 7. zářím (ač ani to není správné, protože hr. Leopold umřel 5. září) prošly jen 3 roky, 12 týdnů a 3 dny a neuplynula tedy doba 3 roků 18 týdnů, jakou zákon k podání žaloby o nároky určuje, umřel tedy hr. Leopold o 6 týdnů spíše než osudná doba (fatalia) pominula; odpadá tedy i námitka, že by hr. Leopold již nebyl měl práva na Kvasice, a že toto právo, když ho sám neměl, nemohl na jiného přenést.

To předeslav chce hrabě nároky své na Kvasice postavili mimo všechnu pochybnost a pí. vdovu přinutiti ku vzdání se všech nároků. Za tím účelem musí začíti od začátku (ab ovo):

1. Přiložena kupní smlouva, dle které Jan Jakub svob. p. z Rottalu statek Napajedelský i s příslušenstvím r. 1612. za 118.000 R. mor. od Václava Mola z Modřelic koupil, dokazuje slovy hned v záhlaví uvedenými "Já Václav Mol z Modřelic a na Kvasicích", že prodávatel držel nejen Napajedla, ale i Kvasice, že tedy oba statky byly spojeny, což ještě více zjevno ze slov dalších, "že král Vladislav dal statku Kvasickému privilej a svobody na Napajedelské hory hřiběci", byly tedy oba statky společně obdělávány a užívány. 2. Kupní smlouva Jana sv p. z Rottalu (jenž byl dědicem a nástupcem Jana Jakuba na Napajedlich) z r. 1636, kterou nabyl statku Kvasického od své manželky Aliny rozené Vrb-nové za 24.000 R 16 grošů a 3 peníze, dokazuje nesporně, že Jan sv. p. Rottal od r. 1636 oba statky, Napajedelský i Kvasický, držel a obojího užíval; dá se také předpokládati, že oba statky spojil v jeden celek, hlavně proto, že spolu sousedily a společně lesů v horách hřiběcích užívaly. 3. Jan Rottal, stav se zatím hrabětem, začíná svůj testament slovy „Já Jan říšský hrabě z Rottalu na Holešově, Napajedlich, Tlumačově a hradě Kvasicích“; z těchto slov přece jest zjevno, že držel Napajedla i Kvasice až do své smrti a proto musí se Kvasice čítati k jeho statkům moravským, tak dobře jako Holešov, Napajedla a Tlumačov. 4. V § 4. svého testamentu ustanovuje též Jan hr. R. bratry Jana Chřištofa a Julia Viléma, jejichž strýcem jest, za universální dědice všech svých statků moravských, (k nim musí tedy náležeti i Kvasice) všeho jmění movitého i nemovitého, vší hotovosti, všech klenotů i kapitálů, ale s takovým rozdílem, že Jan Chřištof má dostati z mor. statků dvě třetiny a Julius Vilém jednu třetinu. 5. Tito dva bratři Rottalští Jan Chr. a Julius Vil. přihlásili se splnomocněným Janem Pavlem Gahrem dne 14. ledna 1675 u král. úřadu zem. desk k dědictví *absque beneficio legis et inventarii* a obdrželi také od kr. tribunálu zvod na všechny mor. statky Jana hr. Rottala; podělili se přátelsky tak, že Jan Chřištof na své dvě třetiny dostal Holešov a Bystřice, Julius Vilém na svou jednu třetinu obdržel Napajedla s příslušenstvím, totiž se statkem Kvasickým, Tlumačovským a Otrokovským, a takto podělení pokojně statků svých užívali. Toho upříti nemůže ani pí. vdova-protivnice, když sama při oddělování *allodia* od *fideikomisu* odstoupila hraběti Leopoldovi Otrokovice a Tlumačov k *fideikomisu* jeho a v držení statku Kvasického by se nikdy nebyla dostala, kdyby též nebyl s hr. Jana přešel na hr. Julia Viléma a s toho na jeho syna Františka Viléma Helfrida, otce jejíhož manžela Adama Joachima. Kdyby Kvasice

při dělení bratří nebyly zahrnuty bývaly do jedné třetiny Julia Vilémovy, musely by býti zahrnuty do dvou třetin Jana Chřištofových a musely se počítati k panství Holešovsko-Bystřickému, tomu však není tak, neboť Kvasice považovaly se vždy jako příslušenství Napajedelského panství, tak dobře jako Tlumačov a Otrokovice; bratří dělice se zděděnými statky pojmenovali Jana Chřištovy dvě třetiny podle hlavních statků "Holešova a Bystřice", ač tyto se skládaly z rozličných menších statků, a třetinu Julia Vilémovu pojmenovali rovněž podle hlavního statku Napajedelského, ač se skládala z vícero menších statků. (3. Hrabě Jan Rottal ve svém testamentu výslovně praví, že jest to jen prozatímní ustanovení a jen pro ten případ, že by z nemoci své již nepovstal a jiného ustanovení učiniti již nemohl, má ono platiti za jeho poslední vůli; praví dále, že byl rozhodnut zříditi fideikomis, "poněvadž se obávám, abych dříve než vyhotoveno a ukončeno bude zřízení fideikomisu, jež zříditi byl jsem odhodlán, nebyl velkými vždy přibývajícími bolestmi přemožen a smrtí překvapen"; dá se proto předpokládati, že uskutečnění svých úmyslu dědicům nařídil. 7. Proto oba bratři Jan Chřišť, a Julius Vil. nejen z piety k svému velikému dobrodinci a k uctění jeho památky, ale, jak sami výslovně praví, ze závazku mlčky učiněného, žádali 18. července 1689 J. C. V. Leopolda (I.) o konsens, aby směli ze statků moravských, po svém příbuzném zděděných, zříditi fideikomis rodinný, a sice Jan Chřišť ze statku Holešov. a Bystřického s jejich příslušenstvím v ceně něco přes 200.000 R. mor. a Julius Vilém ze statku Napajedelského se vším příslušenstvím v ceně přes 150.000 R. mor., a to na tak dlouho, dokud bude nějaký mužský potomek z jejich rodu přímého a pobočného na živu a tak, aby se tyto dva různé a vzájemné fideikomisy obapolně nahrazovaly. Výslovně také v žádosti své o konsens podotýkají, že toto zřízení fideikomisu uskutečňují na místě svého strýce, který smrtí překvapen nemohl již toho vykonati, že tedy nic nového nezačínají, nýbrž vykonávají jen úmysl svého strýce, který je oba ustanovil za dědice universální jen z té jediné příčiny, aby jméno a rod Rottalský nepřetržitě se zachoval. 8. Než povolení J. C. V., které každou chvíli se očekávalo, došlo, umřeli Julius Vilém, držitel statku Napaj. i s příslušenstvím a ve svém testamentu dtdo Št. Hradec 22. května 1691, později do morav. desk vtěleném, ustanovil v § 21 svého jediného syna Františka Viléma Helfrida

unversálním dědicem všeho v rozličných zemích zanechaného jmění. Kdyby tento jeho syn bez dědiců zemřel, ustanovil, ale jen a to výslovně na statky moravské za substituta Leopolda, syna svého bratra Jana Chřiřtofa a, kdyby i tento bez dědiců zemřel, jeho bratra Josefa; a ve svém kodicilu rozšířil substituci na celý Rottalský hraběcí rod mužský, tedy i na poboční přibuzenstvo. 9. Jan Chřiřtof, bratr †Julia Viléma a poručník unversálního dědice Frantiřka Vil. Helfrida, přiloživ společnou žádost ze dne 18. července 1789 a testament s kodi-cilem Julia Viléma, žádal opět u J. C. V. o konsens k fideiko-misu, uváděje, že bratr jeho Julius Vil. sice zatím umřel, ale ve svém posledním pořizení pro trvanlivý fideikomis se prohlásil a takto, jak za svého živobytí, i po smrti se přizpůsobil poslední vůli svého strýce Jana hr. Rottala, nežádá tedy žádných novot, nýbrž chce jen vykonati poslední vůli svého strýce, který zamýšlel fideikomis čili majorát zřiditi. 10. Cís. konsens ze dne 15 července 1892 uvádí všechny okolnosti a důvody zřizení fideiko-misu, zejména § 21. testamentu Julia Viléma "za substi-tuta ustanovuji, ale jen na svých statcích moravských" a z kodicilu, čili ze zvláštního ustanovení „rozšiřuji tuto substituci na celý Rottalský mužský rod na statky mor., které pozůstávají ze statku Napajedelského a jeho příslušenství“, ze kterých trvanlivý rodový fideikomis byl zřizen a potvrzen. 11. A poněvadž podobné potvrzení fideikomisu Holešovsko-Bystřického a trvalé jeho substitute bylo v konsensu uděleno, dá se předpokládati, že žadatel obou konsensů hr. Jan Chřiřtof musel věděti, které statky pod názvem „moravských statků“ byly myšleny, jestli slova „Napajedla s příslušenstvím“ zahrnovala také statek Kvasický čili nic, aneb jinými slovy, staly-li se král. konsensem Kvasice fideikomisem čili ne. Že Jan Chr. měl tehda, když o konsens žádal, Kvasice za část fideikomisu Napajedelského a že neměl ani po udělení fideikomisu o tom žádných pochybností, vysvitá z jeho vyjádření při ustanovování vzájemné substitute obou fideikomisů, „poněvadž ale můj t bratr také již zřídil z Napajedel a Kvasic se vším příslušenstvím zvláštní fideikomis a substituci výslovně ustanovil.“ 13. Téhož mínění byl i syn a dědic Julia Viléma, František Vil. Helfrid, neboť když se stal zletilým, podal docela správně dle testamentu otcova jen jedno přihlášení se k dědictví u král. úřadu zem. desk a o zápis svého dědičného práva podal také jen jednu žádost, což by nebyl mohl učiniti, kdyby byl část otcovských statků mor., na př. Napajedla, považoval za fideikomis a jinou část, na př. Kvasice, za allodium, neboť pak by byl musel podati dvoje k dědictví se přihlášení, totiž -

na fideikomis jednu a na allod druhou, poněvadž zastupoval 2 osoby, dědice fideikomisu a dědice allodia. Kdyby se byly tehda Kvasice považovaly za allod, byl by se za času poručnictví Frant. Vil. Helfrida musel sepsati dvoji inventář, což se však nestalo, neboť byl, když poručník hr. Jan Zikmund Rottal sepsání inventáře žádal, jen jeden v Kvasicích i Napajedlich společně sepsán. Ještě zřejměji jeví se to z nadpisu inventáře samého "Inventář pozůstalosti po †Juliovi Vilémovi svob. p. Rottalu panství Kvasického a Napajedelského"; tu Kvasice a Napajedla považovány za jeden complex, za jedno těleso čili panství, a proto jen jeden společný inventář sepsán; což se stává u mnohých panství v Čechách a na Moravě, které postupně přikoupeny, byly a konečně v jedno těleso se spojily, zvlášť, jsou-li v jednom kraji a blízko sebe a po dlouhou dobu v držení téhož rodu.

13. Dle toho řídila se také po smrti bez poručenství zemřelého Františka Vil. Helfrida pozůstalá vdova a poručnice svého nezletilého syna Adama Joachima a podala také jen jedno přihlášení se k dědictví; z toho následuje, že ani Frant. Vil. Helfrid ani Adam Joachim nikdy ani sami ani poručníky nehlásili se k dědictví Kvasickému jako k allodiu, naopak, že Kvasice přecházely s jednoho na druhého zároveň s Napajedly pod jedním a neodděleným přihlášením se k dědictví a pod jedním a nikdy dvojím inventářem.

14. Když se po smrti ab intestato zemřelého Adama Joachima pozůstalá vdova, nynější protivnice, jako poručnice svých 3 dcer dne 21. října 1746 přihlásila k dědictví statku Kvasického, výslovně allodiem pojmenovaného a, když toto přihlášení její dne 9. listopadu 1746 bylo přijato, naproti tomu dědic fideikomisní, strýc Leopold hr. Rottal, se svým dne 28. října t. r. přihlášením na fideikomis Napajedla a Kvasice, byl odmrštěn ohledně Kvasic a poukázán přihlásiti se jen na Napajedla s příslušenstvím (dne 9. listopadu t. r.) a když potom, odvoláváje se na testament Julia Viléma a konsens král., opětoval své přihlášení k dědictví, byl po vícekráte odmítnut, takže se viděl nucen podati právní ohradení se ohledně Kvasic a přihlásiti se o dědictví „na Napajedla a jejich příslušenství“ bez jmenování Kvasic, jinak nebylo by mu bývalo povoleno držení ani Napajedel ani Kvasic, zároveň musil ohlásiti rekurs proti takovému jednání úřadu desk zemských, který skutečně i podal.

15. Ačkoliv strýc Leopold byl se svým rekurem ze dne 12. června 1747 nejvyšším reskriptem odmítnut, nestalo se odmítnutí z toho důvodu, že by nebyl při podání rekursu zachoval formalia, tím méně, že by jeho důvody a látka sama nebyly dosti závažné, nýbrž jen ze zásady té, že rekurs jest stížen výnosem úřadu desk zem. a že se jednalo jen o provisorní, okamžité držení, aby totiž majetek nebyl bez

držitele, proto zůstalo mu vždy ještě volno k napravení toho podati žalobu o nároky. Nebyla tedy záležitost nezhojitelně zraněna ani odmítavým reskriptem ani recessem král. tribunálu ze dne 6. října 1746, nýbrž bylo strýci Leopoldovi jako držiteli fideikomisu volno podati během 3 roků a 18 týdnů ode dne dodání reskriptu o zamítnutí rekursu ze dne 12. června 1747 odpor proti intabulování přihlášení se k dědictví paní poručnice na statek Kvasický a proti zvodu jí král. tribunálem povolenému a u mor. zem. soudu domáhati se Kvasického statku jako příslušenství fideikomisu Napajedelského. Když pak 5. září 1750 zemřel, zbylo přece ještě aspoň 6 týdnů času k podání odporu. A ostatně jest v Čechách, zvláště v Praze a také paní protivnici dobře známo, že již celý rok před svou smrtí zbaven byl strýc všech sil duševních, hlavně paměti a přemítání a proto nebyl schopen zabývat se tak důležitou spornou záležitostí, 16. proto já hned po jeho smrti, a sice 10. září 1750 přihlásil jsem se k dědictví u úřadu desk zem. na fideikomis Napajedelský se vším příslušenstvím, tedy implicate ke všem právům, spravedlnostem a jednáním, které můj předchůdce strýc Leopold ohledně fideikomisu měl neb míti mohl; intabulování toho mého přihlášení bylo nejen dne 11. t. m. povoleno, ale i král. tribunálem byl jsem soudně na fideikomis ten uveden, naproti tomu pí. hraběnka .Windischgrätzová a pí. hr. Kotulinská byly se svým přihlášením k témuž dědictví ze dne 12. září 1750 odmítnuty, podaly proti svému odmítnutí stížnost na J. C. V. a žádaly při tom o sekvestraci sporného dědictví, ano i úřad desk zem. vinily z přenáhlení. Když 30. srpna 1751 se svou žádostí o sekvestraci byly odmítnuty a reskriptem k podání odporu poukázány, žádaly opět, aby tento spor u c. k. nejvyššího soudu obšírně byl projednán a spisy obou stran správně spořádané byly odeslány, konečně však smlouvou ze dne 23. prosince 1752, potvrzenou J. C. Veličenstvem 3- ledna 1753, na takové porovnání přistoupily, že jim v určitých lhůtách vyplatím 200.000 Rýns., panství však Napajedelské, které jsem jako fideikomis převzal, bude i se vším příslušenstvím za alodium prohlášeno a k úplně volné mé dispozici inter vivos vel mortis causa ponecháno. 17. Zatím ovšem uplynula lhůta 3 roku a 18 týdnů k podání odporu proti vkladu do desk zem. přihlášení se k dědictví statku Kvasického pí. Josefy hraběnky Rottalové roz. Šternberkové a proti jejímu zvodu na tenž statek. Poněvadž však v době, než ona smlouva s pí. Windischgrätzovou a pí. Kotulinskou byla uzavřena a do desk zem. vložena, nemohl jsem v té věci jednati, měla by se lhůta 3 r. 18 t. čítati teprv ode dne vkladu smlouvy, anebo aspoň ode dne jejího potvrzení, a sice Z příčin

následujících: a) Hraběnky Win-dischgrätzová a Kotulinská začaly se mnou spor 2 dni po mém se přihlášení k dědictví fideikomisu Napajedelského a spor vedly tak prudce i věc byla sama tak pochybná, že až do poslední chvíle před smlouvou nebyl jsem si jist vítězstvím. V takové době pochybnosti, případnou-li mi Napajedla i se vším příslušenstvím jako fideikomis, aneb budou přiřknuty oběma sestrám, spor ten vedoucím, jako allodium, bylo zbytečno začínati proces s nynější mou odpornicí, ovdovělou hrab. Rottalovou o statek Kvasický, neboť by se tni bylo mohlo namítati "tobě nepřísluší žaloba, neboť ještě nemáš zajištěné nástupnictví na fideikomis Napajedelský se vším příslušenstvím", aneb jinými slovy, dokud jsi se neprokázal býti pánem hlavního tělesa — Napajedel, nemusím ti zodpovídati otázku ohledně části, zdali totiž Kvasice náleží k příslušenství jeho; anebo byl bych musel s pí. protivnicí provésti proces týž, jaký jsem vedl s oběma sestrami W. a K., mám-li totiž právo nástupnictví na fideikomis po hr. Leopoldovi, ovšem s tím rozdílem, že kdybych nad pí. poručnicí byl zvítězil, nebylo by mi to nic prospělo naproti oběma oněm sestrám, quibus res inter alios acta non nocuisset; neboť kdyby ony byly po šťastně ukončeném procesu s pí. poručnicí o Kvasice a po přivtělení Kvasic, jako části fideikomisu, k Napajedlům, dokázaly, že Napajedla i s příslušenstvím jsou allodiem, byl bych musel Kvasice, s tolikou námahou a s tolika výlohami nabyté, jako příslušenství Napajedelské zase jim zároveň s Napajedly po-stoupiti, a naopak, kdyby pí. poručnice byla při vyhrála a teprv potom oběma sestrám byly bývaly Napajedla jako allodium přiřknuty, zůstalo jim ještě vždy právo také Kvasice jakožto části či příslušenství Napajedel se domáhati. b) Žalobníkovi o vlastnictví či nároky urče-na jest proto lhůta 3 roků a 18 týdnů, aby se mohl důkladně opatřiti důkazy a aby příliš krátkou lhůtou nebyl zbaven svých práv, ale aby dobře připraven k soudu se dostavil, c) Předchůdce můj hr. Leopold a já nerepre-sentujeme jednu a touž osobu, také nenastupuji jeho allodiální pozůstalost, ani jsem pře po něm nepřevzal; mi přísluší jen práva rodinná zastávati. Tato práva ustálena jsou v mé osobě teprv onou smlouvou ze dne 23. prosince 1752, před tím byla pochybná, proto d) lhůta k odporu podání měla by se počítati od oné doby, kdy překážky žaloby přestaly (quod contra non valentem agere non currat praescriptio) a takovou překážkou byl spor se sestrami Wind. a Kotul., tedy teprv oda dne potvrzení smlouvy s nimi. Neuzná-li se tento důvod za dosti podstatný, žádá hr. František

Ant. Rottal, aby J. C. V. povolilo mu navrácení ku předešlému právu (restitutionem in integrum contra lapsum termini ad operandum et motivo aequitatis) a to z té příčiny, že se tu jedná o obnovení fideikomisu rodinného a trvalého s konsensem země-panským zřízeného a zástupcové takových fideikomisů žádající o restituci in integrum bývají spíše vyslyšeni, poněvadž stojí rovněž tak jak statky duchovní pod zvláštní ochranou zeměpána. A ostatně nejedná se tu o při proti osobě kupující, nýbrž o při proti dědicům posledního držitele, jest tedy pře nejen reální (věcní), nýbrž i osobní; proto kdyby fideikomis byl prodán býval a od kupitele žaloba vlastnická 3mi roky a 18 týdny byla promlčena bývala, přece zůstalo mu ještě právo žaloby proti dědicům prodávatele.

V naději, že J. C. V. prohlásí, že není třeba žádné restituce in integrum, aneb kdyby jí bylo potřeba, že mu bude propůjčena, přikročuje k nejhlavnějšímu důvodu a žádá, aby toto jeho vyjádření a toto odůvodnění jeho oprávněnosti k statku Kvasickému bylo, cum lata prima et secunda instantia, přijato jako žádost a mělo tytéž účinky, jako kdyby u král. zem. práva byl soudní odpor podal; pak pokračuje:

V. C. V. ráčilo již v Napajedelské záležitosti v uvážení tak blízkého příbuzenství sporných stran a mého Vysokého věku takové sloučení instancí (cumulationem instantiarum) připustiti, a poněvadž v tomto případě jsou tytéž důvody a poněvadž právní spor o Kvasice úzce souvisí se sporem Napajedelským smlouvou již ukončeným a poněvadž i pí. protivnice sama tuto cestu nastoupila, aby mne buď k dokázání aneb k umlčení donutila a mimo to jí mnoho na tom záleží, aby za příčinou zaopatření svých 3 dcer zvěděla z výroku soudního, patří-li jim, dcerám, Kvasice čili ne. proto svou žádost v tom směru podávám, aby V. C. V. nejmilostivěji výrok proneslo, že Kvasický statek jest částí čili příslušenstvím fideikomisů Napajedelského, hrabětem Janem Rottalem z jedné třetiny statku moravských pro rod Rottalský nařízeného a na Julia Viléma přešlého a ud toho v poslední vůli zřízeného i konsensem a potvrzením císařským opatřeného, následovně, že se užítky z toho statku, aspoň od smrti mého strýce, od ní brané, mně mají postoupiti, za tím účelem, aby se její intabulované přihlášení se k dědictví, jménem poručnickým učiněné a její soudní uvedení na statek Kvasický z desk zem. vymazalo, a to z následujících důvodů: 1. Poněvadž jsem v bodech 1., 2., 3. a 4. přiloženými kupními smlouvami jasně dokázal, že již hrabě Jan Rottal držel Napajedla a Kvasice a společně jich užíval, proto Kvasice rovněž tak jako Holešov, Bystřice, Napajedla

a Tlumačov k moravským statkům se čítaly, a že tedy Kvasice s jinými statky moravskými dvěma svým strýcům Janu Chřištofovi a Juliu Vilémovi ve svém posledním pořízení zanechal, aby první obdržel dvě třetiny z nich a druhý jednu třetinu. 2. Poněvadž jsem v bodu 5. dokázal, že oba tito bratři nastoupili dědictví statků mor. absque beneficio legis et inventarii a o ně se tak rozdělili, že zůstaly Kvasice při Napajedlicích a oba tyto statky že tvořily jednu třetinu statků Juliu Vilémovi připadlých, a tím jest dokázáno, že Kvasice staly se příslušenstvím Napajedelským tak dobře jako statky Otrokovice a Tlumačov, které ač je hr. Jan Rot-tal také zakoupil rozdílnými kupními smlouvami, přece posud vždy za příslušenství Napajedelské se považují a jako takové od pí. protivnice ťhraběti Leopoldovi byly odstoupeny, ač hr. Jan, jak již v bodu 3. dokázáno, pánem Tlumačova zvlášť a pánem Kvasic také zvlášť se nazýval. 3. Poněvadž jsem v bodu 6. dokázal, že hr. Jan jest původcem a zřizovatelem fideikomisů a jeho úmyslem že bylo, aby všechny jeho mor. statky, tedy i Kvasice, byly fideikomisé rodinným, trvalým; také v bodu 7 přiloženou žádostí o konsens obema bratry Janem Chřištofem a Juliem Vilémem podanou, jsem dokázal, že oba bratři nežádali o konsens na jiné statky než jen na statky moravské, po strýci svém zděděné, tedy také na Kvasický jakožto od strýce zděděný, s výslovným vyjádřením, že nezačínají žádných novot, nýbrž že chtějí jen ve skutek uvéstí úmysl svého ťstrýce. Byli by však něco nového začínali, kdyby nebyli všechny zděděné statky mor., nýbrž jen část, s vynecháním jednoho statku, totiž Kvasického, do fideikomisů pojali. Ačkoliv v jejich žádosti nejsou Kvasice pojmenovány, nýbrž jen Napajedla se vším příslušenstvím, musí se tomu rozuměti tak, že pod tímto příslušenstvím jsou míněny Kvasice a sice částečně proto, že oba bratři převzali povinnost i tento statek jako část mor. statků, do fideikomisů zahrnouti, částečně proto, že slova „se vším příslušenstvím“ dostatečně ukazují, že to příslušenství Napajedelské pozůstávalo z rozličných menších statků, jako z Kvasic, Otrokovic a Tlumačova, a jako se Tlumačov a Otrokovice výslovně nejmenují, rovněž tak nebylo třeba výslovně jme-novati Kvasice. Že zřizovatelé fideikomisů drželi Kvasice za příslušenství Napajedelské, jest zjevně z přiložených kupních smluv, dle nichž koupeny byly Napajedla za 118.000, Kvasice však jen za 24.000 Rýns. mor., byly tedy Kvasice u porovnání s Napajedly jenom malým tělesem, a protože se všeobecně děje pojmenování po větším tělesu, proto hr. Julius Vilém nazval svůj fideikomis jednoduše Napajedelským, neboť jinak byl by jej musel na-zvatí Napajedelsko-Kvasicko-Otrokovsko-Tlumačovským se vším příslušenstvím. Slova

„se vším příslušenstvím“ nelze tedy jinak vykládati, než že obsahují všechny mor. statky po strýci Janovi zděděné a tedy i zděděné Kvasice dle pravidla „pars enim est in.“ Toto „et qui omnia dicit nihil excludit“; proto námitka, že Kvasice nemohou se považovati za část fideikomisu, poněvadž byly různě od Napajedel zakoupeny, jest malicherná. 4. V bodu 8. na základě § 21 testamentu Julia Viléma bylo dokázáno, že týž svému synu Františkovi Vil. Helfridovi za substituty v dědictví ustanovil Leopolda a Josefa, syny svého bratra Jana Chr. nejen na Napajedlích, nýbrž výslovně na všech svých statcích mor. a že tuto substituci ve svém kodícilu rozšířil na celý Rot-talský rod mužský, z něhož i já své nástupnictví vyvozují. Ustanovil-li Julius Vilém za substituty svého syna a jeho mužských potomků syny Jana Chr. a jejich mužské potomky na všechny mor. statky, ustanovil je také na Kvasice, jinak muselo by se popírati, že Kvasice patří k statkům moravským anebo, že je Julius Vilém držel. 5. V bodech 9. a 10. dokázáno, že král. konsens uvádí hlavní body jak žádosti obou bratří a memoriál hr. Jana Chrištofa ohledně Napajedelského fideikomisu, tak i testamentu a kodícilu Julia Viléma; a když v tomto konsensu se dále praví, "že J. C. V. na základě uvedených bodů u-děluje konsens k zřízení fideikomisu a k substituci v nástupnictví jeho na statky mor., které pozůstávají ze statku Napajedelského a všeho jeho příslušenství", nemůže tedy býti pochybnosti o tom, že nejvyšší udělovatel konsensu rozuměl slovy "vším příslušenstvím" také Kvasice. Neboť uděluje-li konsens "na všechny mor. statky Julia Viléma vůbec" a hned na to připojuje, že tyto statky pozůstávají "z Napajedel a všeho příslušenství", musely Kvasice buď přestat býti statkem Julia Viléma, anebo musely býti zahrnuty ve slovech "se vším jeho příslušenstvím"; neboť kdyby nejvyšší udělovatel konsensu slovy "se vším jeho příslušenstvím" nebyl chtěl zahrnouti všechny statky moravské, ale některé z nich byl chtěl míti vyloučeny, byl by tyto zvlášť pojmenoval. Proto nelze pochopiti, jak mohl král. tribunál ve svém úhrnečném rozhodnutí ze dne 6. prosince 1746 jako důvod svého rozhodnutí uvést, že Kvasice nejsou příslušenstvím Napajedelského fideikomisu proto, že nejsou výslovně v konsensu král. jmenovány, jakoby jemu příslušelo právo vykládati dle litery král. konsensu proti platné zásadě "quod ejus solum modo sit interpretatio, cujus est legem, consensus et privilegia condere" a vynášeti výrok o tom, co nejvyšší udělovatel konsensu slovy „se vším příslušenstvím“ mínil a vyjádřiti chtěl. 6. V bodu 11. dokázáno a výpisem testamentu hrab. Jana Chrištofa doloženo, že týž hrabě při zřizování svého Holešovsko-Bystřického fideikomisu, jenž jest

s Napajedelským vzájemný a vzájemně se co do nástupnictví substituující, zřetelně se vyjádřil, že jeho bratr zřídil také ze statku Napajedelského a Kvasického se vším příslušenstvím zvláštní fideikomis s výslovnou substitucí; z toho přece jasně zřejmo, že Kvasice jsou příslušenstvím Napajedelským, vždyť právě on, jako hlavní vymahatel fideikomisu, musel nejlépe znáti úmysl svého strýce Jana a svého bratra Julia Viléma, jeho svědectví se podezřívati nemůže, neboť neměl z něho žádného užitku k očekávání a jeho bratr měl k němu takovou důvěru, že mu ve svém kodícilu nejen svého syna, ale i řízení všech statků mor. svěruje. 7. V bodech 12. a 13. bylo přihlášením se k dědictví zvodem a inventářem dokázáno, že Kvasice nebyly nikdy potomkům a nástupcům na fideikomis, aneb jejich poručníkům zvlášť čili oddělené a jako alodium, nýbrž vždy s Napajedly pod jedním přihlášením, pod jedním zvodem a inventářem odevzdány, a tím se dokazovalo vždy, že Kvasice k Napajedelskému fideikomisu patří, neboť jinak by se bylo muselo podávati jako na dvojí osobu, zastupující fideikomis i alodium též dvojí přihlášení se k dědictví, dvojí žádost o zvod, hlavně by se to bylo muselo státi u Adama Joachima, který na fideikomis nastoupil po prvním jeho zřizovateli a na alodium po svém otci, tedy po dvou rozličných osobách, a sice dle pravidla „quod in fideicomisum non ultimo possessori, sed primo instituenti succedatur“. Když takto dokázáno, že Kvasice jsou příslušenstvím fideikomisu Napajedelského, který jsem po jeho alodialování právem smlouvy jako alodium převzal, po smrti svého strýce Leopolda však jako fideikomis obdržel, a proto mi Kvasice od pí. protivnice vráceny býti musí, nezbyvá mi, než abych k vůli zkrácení rozvlácného jednání soudního ještě vyvrátil všechny námitky a pochybnosti, které by snad pí. protivnice ve svých soudních námitkách (excipiendo) podati mohla a které po větším díle již v žalobě o vlastnictví zahrnuty byly.

První námitka jest jako důvod rozhodnutí obsažena v recessu král. tribunálu ze dne 6. pros. 1746, že Kvasice mnohem později než Napajedla, a to zvláštní smlouvou byly koupeny jako těleso od Napajedel oddělené a že ani v král. konsensu při schválení fideikomisu Napajedelského nejsou výslovně jmenovány. Poněvadž v tomto ličení úplně a až do podrobností již dokázáno bylo, že Kvasice, které až do roku 1612 jeden a též majitel, Václ. Mol z Modřelic držel, téhož roku 1612 koupil Napajedel Janem svob. p. z Rottalu od Napajedel byly sice odloučeny, ale r. 1636. od téhož Jana zase koupeny byvše s Napajedly zase spojeny byly a od jeho dědice Julia Viléma jako příslušenství Napajedelské, a sice tímž způsobem jako

statky Otrokovice a Tlumačov, které také každý zvlášť byly koupeny, nadále vždy pod jménem „Napajedla“ jako hlavního místa zahrnuty byly; a že dále král. konsens pod pojmenováním „mor. statků, t. j. Napajedla se vším příslušenstvím,“ též Kvasice, tak dobře jako Otrokovice a Tlumačov nejen všeobecně (implicite), nýbrž slovem „vším“ i určité (explicite) zahrnuty byly, nezbyvá než dodat ještě, že takové oddělení v recesu předpokládané bylo by se muselo stati buď hrabětem Janem, aneb aspoň Juliem Vilémem, buď v testamentu neb nějakou jinou listinou. Poněvadž však takové oddělení Kvasic od mor. statků, které všechny bez výjimky po obou držitelích fideikomisu zůstávají, dokázati nelze, jest tato námitka úplně odbyta.

Důležitější zdá se býti námitka druhá, také v recessu král. tribunálu obsažená, že totiž brzy po intabulování listin základních o fideikomisu, a sice již r. 1706, sepsána byla svatební smlouva Františka Vil. Helfrida, nástupce na fideikomis, a Margarety rozené hraběnky Herbersteinové, která byla r. 1707 na statek Kvasický „jako allodium“ intabulována a hypotekárně pojištěna, a že proti tomu intabulování žáden z čekatelů fideikomisních nepodal odporu; z toho prý následuje, že hned od počátku fideikomisu byly Kvasice za allodium považovány. I tato námitka se lehce dá vyvrátiti, neboť když již důkladně bylo dokázáno, že se statek Kvasický vkladem král. konsensu stal fideikomisem, nemůže mu ona intabulace svatebních smluv a nastalá tím hypotéka býti na újmu; neboť a) fideikomis nemůže ani úplně ani z části přestat býti fideikomisem bez dispensace země-panské a proto taková intabulace, omylem instance povolená, nemůže se Kvasic jako tělesa fideikomisního ani hypotekárně dotýkati „cum unumquidque eo, et non alio modo dissolvatur, quo colligatum est“; b) zásada právní jest „quod error communis non faciat jus“, tím méně může „error tabularum“ dáti někomu jus, a byla by tato intabulace, kdyby někdo z rodiny v té záležitosti byl se na J. C. V. obrátil, bez odkladu cis. reskriptem zrušena bývala, aniž by se byla musela nastoupiti cesta právního odporu. A třeba se žádný z tehdejších fideikomisních čekatelů ani na J. C. V. neobrátil, ani proti intabulování odporu nepodal, ještě z toho nenásleduje, že jejich mlčením a trpěním toho byla by jakost fideikomisní Kvasického statku, omylem úřadu král. desk hypotékou obtíženého, pominula; nebyla by jakost fideikomisní přestala ani kdyby několik čekatelů fideikomisních bylo Kvasice za allodium uznalo a intabulaci svatebních smluv výslovně bylo schválilo; neboť právo nástupnictví na fideikomis rodinný, trvalý, nespočívá na jednotlivých osobách čekatelů fideikomisních, nýbrž na celé rodině hromadně pojaté. A poněvadž dle zásady „immo etiam nasciturorum ratio haberi debeat, quoties de immutanda natura vel

qualitate fideicommissorum agitur", nemůže to, co se omylem neb nedbalostí tehdejších dospělých čekatelů fideikomisních stalo, býti na újmu jiným, zvlášť nedospělým čekatelům a tedy ani mně, který r. 1707 jsem ještě jako nedospělý byl pod otcovskou mocí, a to tím méně, poněvadž právo jasně dí "quod alteri per alterum ini-qua conditio inferri nequeat". Ale ani uplynulá lhůta k podání odporu proti intabulaci hypotéky svatebních smluv, kdyby skutečně ještě v deskách vězela, nemohla by mi škoditi, leda že bych musel s Kvasicemi zároveň převzít i hypotéku na nich vážnoucí a že bych byl nucen na dědicích allodiálních po Frant. Vil. Helfridovi domáhati se vyvadění fideikomisu. A tak toto, tak pečlivě a pracně vykonané obtížení fideikomisu poskytuje mi jen nový důvod, že i Fr. Vil. Helfrid musel považovati statek Kvasický za fideikomis, neboť neuložil tomu fideikomisu nadále žádných více břemen, ani od něho ničeho neodprodal a také bez poručenství zemřel, nechtěje bezpochyby své svědomí ještě více obtížiti ustanovením alodiálním. Podotknouti ještě sluší, že obtížení statku Kvasického zmíněnými smlouvami svatebními nestalo se, jak v král. tribunálu recessu se udává, brzy po intabulaci král. konsensu, nýbrž 15 let po jeho v r. 1692. zřízení a 8 let po jeho v r. 1699 intabulaci. Tím asi jsou námitky, které by protivná strana snad uvéstí chtěla, dokonale odbyty. Opakuji svou nejponížejší žádost a odporoučím se do milosti J. C. V. (Přepis něm. na 40 str. vel. fol.)

XV. 1126.

1754. července 29. ve Vídni. Dekret J. C. V., jímž se pí. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, vyzývá, aby na vyjádření hraběte Fr. Ant. Rottala dne 26. července t. r. dodané, jež se jí v originálu posílá, podala své protivyjádření na c. k. nejvyšší soud. (Orig. a přepis něm.)
XV. 1127 a), b).

1754. srpen 28. Jiří, syn Mikuláše Zapletala, poddaného z Chraštan panství Kroměřížského, žádá kardinála a biskupa Olom., aby vymohl propuštění z poddanosti Holešovské Anně, dceři Jakuba Němce z Záhlinic, se kterou chce vstoupiti v stav manželský a nadále v Chraštanech se usaditi. (Orig. něm.)
XV. 1128.

1754. srpen 30. ve Viškově. Kardinál a biskup Olom. Ferdinand Jul. de Troyer žádá hr. Františka Ant. Rottala o propuštění Anny, dcery Jakuba Němce ze Záhlinic, k manželství s Jiřím Zapletalem z Chraštan. (Orig. něm.)
XV. 1129.

1754. října 1. v Holešově. Prodej panské hospody v Záhlinicích. Poněvadž hrabě od nastoupení panství svého nabyl zkušenosti, že výlohy na opravy hospod na panství Na-pajedelském velikou část jeho důchodů stravují, takže činže nájemná celá na opravy se spotřebuje a nájemníci jej ještě každou chvíli obtěžují, proto odhodlal se všechny na panství Napaj. se nacházející šenky a hospody odprodati.

Záhlinická hospoda, ku které patří pole za třetím padělkem na 3 měř., na Strážce na 2 měř., dohromady na 5 měřic výsevku, dále právo vrchnostenské nálevu vína a svobodný obchod s vínem, prodává se Neumannovi a jeho dědicům a potomkům za hotových 350 Rýnských. Může od nynějška všeliké obchody svobodně pro-vozovati a hospodu buď za svého živobyti, neb i v posledním pořízení komukoli poručiti, s tímto však vyhrazením: 1. Musí křesťansko-katolický, mravný a příkladný život vésti a své domácí též k takovému přidržovati, aby ani domácí hosté ani příchozí nebrali pohoršení a hospodě se nevyhýbali. 2. Nesmí žádné potulné, zlodějské luzy přechovávat, aby hosté byli svým jménem jisti, jinak by každou učiněnou škodu musel sám hraditi. Bude též na oheň a svítivo dobrý pozor dávat, aby snad ani jeho ani domácích nedbalostí žádné neštěstí se nestalo. Škody musel by ohněm poškozeným z kupní ceny a z celého jmění svého hraditi. 3. Do důchodu Napaj. bude z hospody roční činže 16 Rýn., čtvrtletně 4 Rýnské odváděti. Kdyby 3 lhůty nedodržel aneb rešt 150 Rýn. v důchodě zůstal, zůstává hraběti právo hospodu prodati jinému, schopnějšímu a lépe platícímu a hojiti se zaplacením reštu z jeho

jmění a kupní ceny. Zemské daně z hospody i z polnosti zaplatí vrchnost. 4. Bude hospodský vždy míti dobře uležené a nefalšované pivo a dobrou, v zemi obvyklou míru nalévati. Napajedelský vrchní bude na to dbáti, aby se hospodskému vystavovalo vždy pivo v bečkách 4 ½ vědrových, aby neměl hospodský příčiny hojiti se na hostech a je špatnou mírou šiditi. Došla-li by mu menší bečka, má to hned vrchnímu oznámiti a o náhradu žádati a ji očekávati. 5. Aby se zamezila nehospodárnost poddaných, stále jejich debužování a dluhů dělání, nesmí hospodský dávatí poddaným, ať jest to půl- či čtvrtlánik neb podsedník, ani piva ani jiných nápojů na dluh, když propitě množství zaplatiti nemohou, za více než za 1 Rýnský za celý rok. Dá-li více než za 1 R. na dluh, nebude mu úřad nápomocen při vymáhání dluhu, leda by se ten dluh byl udělal za doby průchod vojenského. Ohledně muzik a pohoštění nočního musí se držeti hospodský cis. patentů a hodiny v nich ustanovené. 6. Pivních beček nesmí upotřebiti ku své potřebě, má-li 2 neb 3 prázdne, má je do pivovaru Napaj. vrátiti, před dodáním je čistě držeti, aby neplesnivěly. 7. Ačkoli se mu prodává vrchnostenské právo výčepu vína a jemu tedy jest volno víno kdekoli chce kupovati, děje se to přece s tou podmínkou, 8. aby vždy, a to pod trestem 1 R. 30 kr., měl pivo v zásobě a víno se neopovážil prodávati laciněji než za 4 kr. máz. Podobně se to má s kořalkou, kterou musí brati z palírny Napajedelské při každé bečce piva, a to od sv. Jiří do sv. Václava 2 mázy za cenu ustanovenou a nikdy nesmí býti bez kořalky pod trestem ustanoveným. 9. Z uznalosti za zakoupené vrchnostenské právo výčepu vína bude platiti z každého vyšenkovaného vědra vína 30 kr., tedy z 10vědrové bečky 5 R. a z každého vědra v celku (pod obručí) prodaného 3 kr., tedy z 10vědrové bečky 30 kr. 10. Aby se vždy vědělo, kolik vína hospodský doveze, bude zavázán hned po uložení jeho na líhy oznámiti to vrchnímu Napaj., který některého ze svých úředníků vyšle, aby přivezené víno na svou zodpovědnost svědomitě prohlédl a důchodu Napaj. k zápisu sdělil. Podobně se to diti má, prodá-li hospodský víno pod obručí (bečku v celku), aby se žádný podvod stati nemohl. 11. Poněvadž užitek z šenkování jest ve fassi (příznání) vrchnostenské a, protože se z každého sudu musí platit 6 kr. daně, musí hospodský (bude-li totiž víno nalévati) tuto daň do důchodu Napajedelského nahrazovati. 12. Opravování hospody přísluší hospodskému, protože jest její držitel, vrchnost nemá do toho ničeho. Kdyby však ji v dobrém stavu neudržoval, může býti sesazen. Kdyby hospodu chtěl někomu jinému odstoupiti, aby se pro takový případ vědělo, v jakém stavu byla, když ji přijímal,

musí hned při jeho nastoupení úřad purkrabský sepsati inventář ve dvou exemplářích, v němž stav hospody i všeho příslušenství se popíše, vrchnímu potvrdí a 1 exemplář hospodskému odevzdá, druhý exemplář úřad purkrabský uschová. Kdyby snad nějakou nahodilou příčinou hospoda zničena byla, zavazuje se vrchnost dodati zdarma fůrami robotnými k jejímu zbudování potřebný stavební materiál, jako: dřevo, kámen, vápno, cihly a jiné, což se na panství nachází. 13. Kdyby hospodský chtěl hospodu i s jejím příslušenstvím cizímu prodati, ponechává si vrchnost právo hospodu zase pře-vzítí proti splacení kupní ceny, při tom se mu meliorace přičítá, deteriorace odčítá. 14. Ačkoli se hospodskému dala moc, že může s hospodou nakládati jako s vlastním majetkem, přece se ta moc obmezuje tím, že nesmí prodati hospodu bez pole a pole ne bez hospody, nýbrž všecko společně a vždy musí hospodský vrchnosti neb vrchnímu (jemuž jsou všichni nájemníci podřízeni) oznámiti kupujícího, aby se vědělo, kdo?, odkud? a jakého stavu jest. 15. Kominář jest povinen čistiti komíny za službu vrchnostenskou. 16. Zachová-li se hospodsky dle těchto podmínek, poskytne se mu také vrchnostenská ochrana a bude on i jeho nástupci dostávatí zdarma ročně z panského lesa 10 sah dříví k topení (paliva), které se mu doveze fůrami robotnými a uloží; za to však bude povinen včas potřeby, kdyby vrchnost chtěla odcestovati. dodati ročně 4 přípřeže, každou o 4 koních, aneb kdyby jich tolik neměl, o 2 koních, ne však dále než 2 mile; nadržel-li by žádných koní, odpadá i přípřež. 17. Kdykoli hospoda bude jinému kupem postoupena, musí kupující dáti na-psati nový kup a platiti obvyklý kancelářský poplatek; postoupí-li ji však svým potomkům a dědicům, požádá jen o potvrzení.

1754. října 1. v Holešově na zámku. Prodej panské hospody v Tlumačově. Téhož znění jako předešlý, jen s následujícím rozdílem: Pole k hospodě patří: Padělek vedle Josefa Karáska na 3 měř., Dilec vedle Jana Kulendy na 1 $\frac{1}{4}$ měř., Za branou vedle Matěje Kristýnka na 4 $\frac{1}{2}$ měř., Lahůdka vedle Kukule na $\frac{1}{4}$ měř., Kopánka vedle Hudečka na $\frac{1}{4}$ m., Ve chmelině vedle Tomáše Cypriána 6 měř., Široký u Chrástí vedle Josefa Kulendy 2 $\frac{1}{2}$ měř., Padělek za Pastviskem vedle Václava Bureše 6 měř. a Široky u Hrušový vedle Jana Skopala 2 měř., dohromady 25 $\frac{3}{4}$ měrice, pak louka za splavem na 1 fůru sena, louka Přaslička na 2 fůry, Zahrada vedle mlynáře Tlumačovského na 1 fůru sena, pak louka Záhlinská, kterou však užívá společně se zdejším mlynářem. Poněvadž jedna louka bývá zaplavována, přidává se mu ročně 1 fůra sena z panských luk.

Hospoda prodává se Václavovi Horníčkovi za hotových 1000 Rýn. 3. Roční činže platiti bude 60 R., a to čtvrtletně po 15 R. Kdyby měl v důchodě Napaj. více než 200 R. reštů, má vrchnost právo hospodu prodati a kupní cenou se hojiti. 12. (Zvláštní odstavec.) Poněvadž má obec Tlumačovská dle urbáře právo vyšenkovati v hodech 1 bečku vína, má to při tom i budoucně zůstat. 16. Dříví na topení bude dostávati 12 sáh.

1754. října 1. v Holešově. Prodej panské hospody v Kvítkovi-cích, k níž patří pole Na kolově vedle zahrady Pospíšilovy nad Rybníkem na 4 měř., na Padělkách vedle Zemanské na 3 měř., Nívka mezi polem vdovy Mikulaříčky a pod-sednickými poli na 3 měř., dohromady na 10 měřic vý-sevku. Prodává se Václavovi Kotáskovi za hotových 500 R. Roční činže platí 25 R. Obdrží 10 sáh dříví.

1754. října 1. v Holešově. Prodej panské hospody v Topolné, k níž náleží pole U dvora 6 měř., Nad hospodou 1 ½ měř., Od hranic 1 ¼ měř., Sádek Burovec 1 ½ měř., dohromady 10 ¼ měřice výsevku, louku vedle vrchnostenské Hoferky na 1 fůru sena. Prodává se Václavovi Úředníčkovi za hotových 600 Rýn. Činže roční bude platit 30 R. Obdrží 12 sáh dříví.

1754. října 1. v Holešově. Prodej panské hospody Sptytinovské, k níž patří pole Klínek pod Alenkovským dvorem na 3 měř., Od Mošiny vedle Jana Lapčíka na 1 ¼ měř., Na Kolavici vedle Martina Štěpána na 1 měř., U krytého mosta 1 měř., dohromady 6 ¼ měřice výsevku a louku za Moravou, která se teď obdělává a obsévá obilím a z níž do obce dávalo se 1 R. 30 kr. činže, nyní bude tuto činži odváděti do důchodu Napajedelského. — Prodává se Antonínu Šídlovi za hotových 800 Rýn. Roční činže bude platit 40 R. Obdrží 15 sáh dříví. (Přepisy něm. sešité.) XV. 1130.

1754. listopadu 21. ve Vídni. Dekret J. C. V., jímž se na žádost pí. Josefy, ovdovělé hraběnky Rottalové, rozené hr. Šternberkové, jako poručnici nezletilých její dcer dne 18. listopadu t. r. dodanou prodlužuje 6nedělní lhůta, dne 8. října nejvyšším soudem k podání protivyjádření čili excepce o statku Kvasickém ustanovená, o 3 týdny. (Orig.něm.) XVI. 1131.

1754. prosince 5. (praes.). Excepce čili protivyjádření hraběnky Josefy vdovy Rottalovy o Kvasickém sirotčím statku: Vzdává J. C. V. díky za zaslání jí vyjádření hrab. Františka Ant. Rottala ze dne 26. července 1754 a za prodloužení lhůty k podání proti vyjádření svého. Podivuje se nejen nespravedlivému, ale i protizákonnému a všim statutům

odporujícím jednání hraběcímu, jenž žádá, aby jeho vyjádření mělo též účinek, jako skutečně podaný odpor, což tím méně lze pochopiti, když její žádost ze dne 1. března t.r. J.C.V. podaná, byla hraběti sdělena jediné za tím účelem, aby se o ní vyjádřil, zdali chce skutečně, jak to mimosoudně roztrušoval, na sirotčí statek Kvasický (soudně nároky činiti, aneb jich se vzdáti. On však pojímá její žádost jako obžalobu pro rozšiřování zlé pověsti, což ani ze znění žádosti ani ze smýšlení žadatelky nevyplývá, neboť

1. Její osiřelé dívky drží allodiální statek Kvasický zákonitě na základě desk zemských a dvou soudních nálezů, úřadu zem. desk a král. tribunálu i na základě potvrzení J. C. V. Nemohloť ji tedy ani napadnouti, aby o držbu statku Kvasického zákonitě nabytou mohl ji někdo žalovati z nařčení (ex lege diffamari).

2. Její žádost neobsahuje ani slabiky o diffamacii (de lege diffamari).

3. Také konec její žádosti svědčí, že nežádala odsouzení hraběte ex lege diffamari (z nařčení), nýbrž výslovně, aby J. C. V. další roztrušování podobných řečí úřadem svým milostivě zakázala a ji v pokojném držení chránila.

4. Kdyby byla pro sebe neb pro dívky své viděla potřebu podati proti svému protivníkovi žalobu ex lege diffamari, nebyla by obtěžovala J. C. V. žádostí o zamezení roztrušování, nýbrž byla by u patřičného úřadu desk zemských svým přisežným sirotčím právním přítelem a advokátem podala žalobu, aby protivník konal spravedlnost dle zákona „buď dokázat aneb mlčet“ a byla by to učinit musela, protože dle c. k. deklaratoria ze dne 2. března 1722. a české Novelly bylo v markrabství mor. jako zákon ustanoveno, že úřad zem. desk jest forum čili soud diffamatorium a že jemu přísluší první rozhodnutí případné pře. Poněvadž však neměla ani úmyslu ani potřeby žalovati pro nařčení, důvěřovala, že kdyby hrabě nepřestal řeči takové roztrušovati a právo na Kvasice míti se domníval, že by nároky své bezprostředně u kompetentní mor. instance učinil, proto také bez porady s po-ručnickým advokátem podala svou žádost. Proto neměl protivník práva její žádost o milost vykládati si jako žalobu ex lege diffamari a hned u J. C. V. s pominutím kompetentní mor. zemské instance podávati vyjádření takové, jako by to měl býti žalobní spis o vlastnictví proti ní a tak chtít dojiti lacino právního dobrodiní a ji i sirotky o výsadu příslušného soudu první instance a všech na tom se zakládajících práv připraviti.

Ještě více se diví, jak může protivná strana ji ve svém vyjádření, a to před J. C. V. vytýkati, že neuvážila úzkých svazků příbuzenských a že nepodala ruce k přátelskému porovnání. Tato výčitka padá zpět na hraběte, který při sporu, jež on začal, tak málo ohledu bral na krevní příbuzenství, že ani u mor. instanci, ani v celé zemi, ani mezi cizími osobami, žádným svazkem přátelským nespojených, nebylo slycháno, aby se na statek sirotků, od rodičů a předků alodialně zděděný a nejen zem. deskami, ale i soudně, ano i nálezem zeměpanským potvrzený a zákonitě promlčený, byly nároky činily od pokrevního příbuzného, a to tak náhle a bez ohledu na překážky v cestě stojící, a s pominutím rozličných k věci náležitých formalit přímo u nejvyššího dvoru. Z takového jednání posoudí každý, zdali ono pochází ze smýšlení mírumilovného!

Větši ještě bol působí jí, že protivník její dotýká se její žádosti na J. C. V., jakoby obsahovala udání nesprávná, mylná, ano i falešná, a byla jen sestavena k získání nejvyššího soudce. Kdyby protivník budoucně více citu pro spravedlnost ukázati a svých zámyslů na statek Kvasický, jako na domnělé příslušenství fideikomisu Napajedelského vzdáti se nemínil, nýbrž nároky své podáním odporu u příslušné první instance v markrabství mor., u úřadu desk zem., proti intabulování jejího se přihlášení k dědictví na Kvasice a pak podáním právního půhonu chtěl uskutečniti, dokázala by mu právem jistým a pevným, jak nesprávná, mylná a falešná jsou udání ve vyjádření jeho na J. C. V. podaném. Upřímné smýšlení hraběte není jí neznámo a proto domnívá se, že by tak tvrdých, dotýkavých výroků v jeho spisu ani nebylo, kdyby jeho rádcové a jeho úředníci nebyli jejich původcové a podporovatelé. Ale on předpokládá, že kdyby cestou právní nevydobyli si sirotčího panství Kvasického, přece by docílil aspoň porovnání a tímto porovnáním přírůstek svého jmění, zapominaje, že již bez toho přibylo mu tak velké jmění a že si již přivlastnil všechna Rottalská panství v markrabství mor., vyjímaje jediný malý statek Kvasický, a i o tento malý statek chce sirotky připravit, aneb je aspoň do nákladného právního sporu zaplésti a jim mnoho útrat nadělati, aneb aspoň o něco je porovnáním připravit, ač dobře ví. že nemá k tomu žádného práva, a že by spravedlnost nebyla na jeho straně.

Neoprávněně viní ji z nesprávných, mylných a falešných udání; vším právem hodí se však tyto výrazy o jeho vývodech, neboť hned v 1. bodě mylně tvrdí, že Napajedla nebyly fideikomisem od Julia Viléma zřízeným, nýbrž od Jana Rottala, a přece § testamentu Jana Rottala zřetelně praví, že Julius Vilém má obdržeti z pozůstalosti jeho jednu třetinu k volnému používání (a do té třetiny připadly Napajedla), a právě tento Julius Vilém jest první zakladatel fideikomisu, jak to vyplývá z doslovného znění jeho testamentu i kodicilu, i ze země-

panského konsensu; tedy ne Jan, ale Julius Vilém založil čili zřídil fideikomis. Rovněž tak jsou i formalie ohledně otcovského zákonitého podílu, v její žádosti uvedené, docela spravedlivé a nikoli mylné; neboť jako hr. Julius Vilém svému synovi Frant. Vil. Helfridovi musel zanechat zákonitý podíl a jako dále také Frant. Vilém Helfrid svému synovi Adamovi Joachimovi, jejímu bývalému manželovi a otci jejich dětí, když bez poručenství zemřel, musel zákonitý podíl zůstaviti, tak i tento její zemřelý manžel, resp. otec, když bez poručenství umřel, musel celé alodiální jmění, tedy i statek Kvasický, svým dětem za podíl zákonitý jako dědictví zůstaviti.

Dále, ačkoliv o jejím intabulovaném přihlášení se k dědictví na alodiální statek Kvasický, ani o recessu král. tribunála ze dne 6. pros. 1746 v této záležitosti učiněném, nebyl řádný proces, ani excipiendo (podáním námitek), ani replicando (podáním protinámitek), ani duplicando (čtvrtý spis žalovaného) projednán, přece spisy hr. Leopolda a spisy jejím zplnomocněným advokátem podané, jakož i žádost její k úřadu zem. desk a její přihlášení se k dědictví, v její žádosti na J. C. V. uvedené, nebyly nesprávně nazvány spisy spornými. Rovněž tak není mylné neb falešné, když v žádosti se praví, že hr. Leopold zaspal fatalia (zameškal osudnou lhůtu 3 let a 18 týdnů k podání rekursu), nýbrž jest to docela správné a marně se protivník namáhá toto zanedbání upříti, rovněž tak jak nesprávně vypočítává dobu 3 let 18 týdnů. Neboť když ona své přihlášení k dědictví podala 11. října 1746 a 12. října toto přihlášení bylo do desk zem. vloženo, jest na bílé dni, že dle řádu zem. musejí se 3 léta 18 týdnů počítati ode dne intabulace jejího přihlášení se k alodiálnímu statku Kvasickému, a že tedy od 12. října 1746 do 5. neb 7. září 1750 promlčení dávno nastalo. Rovněž tak jest protivná strana na omylu, chtějíc počítati zákonitou lhůtu ode dne 12. června 1747., kdy vydán záporný reskript cis. na opovážlivou apelaci hr. Leopolda, neboť jak zemské zřízení tak každodenní praxe učí, že počítání doby promlčení Leopoldova začíná bezprostředně oním dnem, kdy intabulováno bylo, její přihlášení k dědictví.

Na důvody od protivné strany v bodech 1.—17. u-vedené, že sirotčí statek Kvasický není alodiem, nýbrž příslušenstvím fideikomisu Napajedelského, podotýká, že se hrabě měl se svými nároky především obrátiti na příslušný úřad desk zem., dokud byl čas. Nyní od ní žádati, aby se tou věcí blíže zabývala, bylo by zbytečné a pro její sirotky nanejvýš škodlivé; neboť sirotci v pokojném držení statku Kvasického jako alodia zákonitě od roku 1746 jsou, po 8 let právě,

úplné a zákonitě vlastnictví, právem promlčení nabyté a tak nesporně a neodvolatelně nabyté právo na statek ten mají. Jenom zkrátka podotýká, že odstavec 1., 2., 3. a 4., kterými protivná strana chce dokázati, že Kvasice jsou příslušenstvím Napajedelským, dokazuje pravý opak, že totiž Kvasice bývaly panstvím samostatným, od Napajedel odděleným. Odstavec 5. mluví také proti protivné straně, neboť, mluvě o dělení se bratří, při němž panství Holešov a Bystřice Janu Chřišto-fovi, panství Napajedelské a statek Kvasický Juliu Vilémovi připadly, nedokládá toho; a přece by se ono dělení mělo nechat vyhledati v deskách zem. a tam také žaloba se podati. Není-li ho ale v deskách zem., pak jest to důkazem, že bratři oni se nepodělili; neboť mor. zřízení výslovně praví „není-li listina dílčí u soudu patřičně uložena a intabulována, považují se dědicové za nedílné“. Ostatní odstavce nejsou ničím, než samými předpoklady, za vlasy přitažené a nedovolené výklady nejen testamentů a při o věcné právo, ale i nejv. cis. resolucí a konsensů k fideikomisu, které by se lehce zvrátily, kdyby je protivná strana u příslušného úřadu první instance na Moravě proti sirotkům uvedla, ano dokázalo by se, že mluví více proti protivné straně než pro ni. Na př.: Testament hr. Jana Rottala mluví o fideikomisu v jednotném čísle, tedy o jednom a ne o dvou; žádost o konsens a konsens sám mluví o Napajedlich a ani slovem o Kvasicích; v obou jest také výslovná podmínka, že zákonitý podíl dítek má zůstatí neporušen a že oba fideikomisy nemají přesahovati cenu 400.000 R. Jak by se ale byly tyto podmínky mohly splnit, kdyby Kvasice byly příslušenstvím Napajedelským? Kvasice byly od pradávna a jsou posud statkem samostatným, od Napajedel úplně odděleným allostem. toho důkazem jsou i originály „úpravy zemského mor. katastru“ v zem. účtárně se nacházející. Protivná strana dobře vědouc, že u příslušných mor. instancí nacházejí se zbraně, které hájí práva sirotků, chtěla se těmito instancím vyhnouti a proto žádá cumulationem instantiarum, jak se to již bylo jednou stalo ve při sester hr. Windischgrätzové a Kotulinské s hr. Leopoldem o Napajedla. Ale tenkrát stály věci docela jinak, tehda byla udělena cis. dispens ke kumulaci instancí, protože důvody byly na obou stranách tytéž (rationes identicae), ted však není v důvodech ani stejnosti (paritas), tím méně většiny (majoritas) a ještě méně totožnosti (identitas), nýbrž jest úplná rozdílnost (diversitas); tehda obě strany se dohodly o pominutí instancí moravských, ted však si toho přeje jen protivná strana a druhá strana nemůže s tím souhlasiti, aby práva sirotků byla vyvracována. Tehda nestály v cestě oběma sestrám žádné

překážky, ani zanedbané promlčení, teď stojí straně protivné mnoho překážek v cestě, zvláště ta, že jak hr. Leopold, tak nynější protivník zaspali čas k odporu proti přihlášení se k dědictví statku Kvasického. Tehda nebylo třeba žádati J. C. V. o restituci in integrum (navrácení ku předešlému právu), teď však musí protivná strana žádati nejen o restituci i. i., ale i o dispensaci od obvyčejné žaloby.

Proto důvěřujíc, že J. C. V. ji, opuštěnou vdovu, i sirotky její v ochranu vezme, žádost hr. Františka Ant. odmítne a jej poukáže, aby se, domnívá-li se mít nějaké právo na allodiální statek Kvasický a, chce-li se nároků svých soudně domáhati, držel zákonitého pořádku instančního a žádné z nich, zejména první instance — mor. desk zem. nepomíjel. (Přepis něm. na 58 str.) XVI. 1132.

1755. (bez data.) Obec Tlumačovská přednáší stížnost (u vrchnosti), že 1. při rozvodnění řeky Moravy, které 14 dní i déle trvá, nemohou se zúčastniti služeb Božích v Kvasicích, 2. že v takové době převoz nemluvnátek ke křtu jest s nebezpečím života spojený, 3. má-li nemocný v takové době býti zaopatřen sv. svátostmi, jest převoz na člunku pro duchovního do Kvasic a zase zpět životu nebezpečný, proto nachází se nemocný v nebezpečí umřítí bez zaopatření, 4. musejí všichni Tlumačovští za převoz po Moravě do Kvasic na služby Boží převozníkovi Kvasickému jistý poplatek roční dávat. (Konc. něm.) XVI. 1133.

1755. (bez data.) Fasse Tlumačovské fary, svěřené faráři Kvasickému (commendata) k administraci s povinností každou 3. neděli v kostele Tlumačovském služby Boží konati. (Opakují se výš uvedené překážky při rozvodnění Moravy a pak se udává jaké) příjmy běže farář Kvasický z městečka Tlumačova, totiž: desátku 27 kop pšenice a tolik též ovsu, na penězích dostává 9 Rýns. 1 1/2 kr., pak 2 kopy vajec a 32 kuřat, festivalu o svátcích 2 R. 30 kr., na 2 mázy vína 10 kr., z jedné louky farní 1 R. a úrodu z 10 měřic pole farního na 10 kop obilí.

Hulínský farář dostává ze Záhlinic desátku 16 1/2 kopy pšenice a tolik též ovsu.

Myslošovský farář dostává ze Sazovic desátku 14 kop 15 snopů pšenice a tolik i ovsu a 14 kuřat.

Malenovský farář dostává ze Šarov 13 mázů rozpuštěného sádla.

Bilovský farář dostává z Topolné 51 kr., 50 měřic rži a tolik též ovsu. (Orig. něm.) XVI. 1134.

1755. Rejstřík kontribučních povinností jednot- livých kontribuentů městečka Tlumačova za pudmistra Václava Kukole na r. 1755. Půllánici platí po 19 R. 12 kr., čtvrtlánici po 9 R. 36 kr., podsedníci po 4 R. 48 kr., všichni dohromady 761 R. 36 kr., porážky na to 31 R. 30 kr., mlynář a šenkýř 19 R. 12 kr. Spolu 812 R. 18 kr. (Orig. čes.)
XVI. 1135.

1755. Účet peněz obecních městečka Tlumačova na příjem a vydání od 1. února 1755 do posledního ledna 1756 za pudmistra Václava Kukole, hospodáře obecního .Martina Navrátila a Matěje Kristýnka. Příjem obecní jest na př. za rýž za 48 měř. 4 achtle po 1 R 9 kr = 55 R. 46 kr. 2 xx. Od sousedů po 12 kr., ode všech 17 R. 12 kr. Za seno od Profian Majstra 12 R. 15 kr., za býka obecního 12 R., od hoferů za roli na konopě na Nivě 28 R 27 kr., z hoferů daňky. 61 R. 26 kr. atd., celkem 251 R. 35 kr. 2 xx

Vydání peněz obecních na př.: Od obecních kominů komináři 18 kr., na útraty do Hradišča 6 R., za máslo, zemáky, za vejce pánovi vojenskému 25 kr., exekuto- rovi husarovi 10. April. za 3 dni 18 kr., za maso co se vzalo na obecní potřebu 22 kr., na komisára do Brna 45 kr., pudmistrovi 16. April, jak nosil daňku 12 kr., za býka obecního 7 R. 24 kr., na útratu, co ho koupili, 27 kr., za funt svíček 10 R. atd., celkem 223 R 40 kr. Když se vydání od příjmů odčítá, pozůstává hospodáři obecnímu rešt 27 R. 55 kr. 2 xx (Or. č.)
XVI. 1136.

1755. (bez data.) Hrabě Frant. Ant. Rottal žádá biskupa a kon-sistoř o povolení, aby v zámecké kapli Napajed. směla býti sloužena mše sv. v neděli a ve svátek k vůli jeho zeti Dietrichsteinovi, manželce, dítkám i služebným jeho i k vůli jemu samému, když se v Napaj. bude zdržovati. Za důvod uvádí, že jeho zeť Dietrichstein i s rodinou bude v Napajedlich bývati a že kostel stojí na kopci, přístup k němu obtížný zejména v zimě a za špatného počasí. (Přep. něm.)XVI. 1137.

1755. ledna 3. v Brně. Dekret král. tribunálu, kterým se úřadu zemských desk dodává král. rescript ze dne 23. prosince 1754 (praes. 2. ledna 1755), aby do 14 dní podal své dobrozdání o vyjádření hr. Františka Ant. Rottala, jenž tvrdí, že statek Kvasický jest částí fideikomisu Napajedelského a žádá o restituci in integrum — a také své dobrozdání o protivyjádření hraběnky Josefy vdovy Rottalovy. (Přep. něm.)
XVI. 1138.

- 1755 ledna 11. v Brně. Úřad král. desk zem. připsím na král. tribunál poukazuje na objemnost a rozsáhlost obou těch spisů a příloh, které vyžadují vyhledávání a uvažování o rozsáhlých, z dávných dob pocházejících zápisů a proto i potřebu spolehlivého sepsání dobrozdání, které se při nynějším zasedání zem. práva pro mnohá jiná důležitá rozhodování a expedování v tak krátké lhůtě 14 dní vykonati nedají; přičiní se však dle možnosti a času dobrozdání své král. tribunálu co nejdříve zaslati. Podepsáni jsou: Jan Zablatzký, Fr. Ant. Říkovský z Dobřic a Kar. Josef v. Stibig. (Přep. něm.) XVI. 1139.
1755. ledna 17. v Brně. Král. tribunál posílá přípis královského úřadu zemských desk J. C. Veličenstvu, aby nebyl viněn z nedbalosti a potvrzuje, že důvody úřadu zem. desk jsou oprávněny. (Přepis něm.) XVI. 1140.
1755. března 22. v Mnichově. Psaní dvorního agenta Haimerle hraběti Nadasdovi (zeti hraběte Fr. Ant. Rottala), v němž sděluje, že si více přeje než očekává šťastného výsledku ohledně Kvasic; neboť tu záleží nejvíce na dobrozdání král. tribunálu, ale jeho dobrozdání se nikdy nikomu nesdělí. Snad kdyby zemský hejtman sám předsedal, který je dokonalým juristou, dalo by se něco očekávat. Restituce ad integrum závisí úplně od vůle J. C. V. Radí obrátiti se s prosbou na J. C. V., aby si vyžádalo dobrozdání zem. hejtmana. (Přepis něm.) XVI. 1141.
1755. května 13. v Holešově. Základní listina o zřízení fary v Tlumačově. Frant. Ant. hr. Rottal oznamuje všem, že 13. května 1755 žádal kníže-biskupa a kardinála Troyera při generální visitaci v Holešově, aby jeho městečko Tlumačov, tamější kostel farář Kvasického do správy svěřený a farníci Tlumačovští od Kvasické fary byli odloučeni, poněvadž při častém i 14 dní trvajícím rozvodnění řeky Moravy farář Kvasický bez nebezpečí života v Tlumačově služby Boží konati a sv. svátosti udělovati nemůže; proto k většímu prospěchu spásy duší samostatná duchovní správa v Tlumačově byla zřízena; filiální kostel Kurovský i s dědinami Kurovicemi a Záhlinicemi od Hulínské fary byly odloučeny a k Tlumačovské faře na věčné časy i s jejich desátkem byly přivtěleny. Příjmy měl míti budoucí farář Tlum. tyto: Z městečka Tlumačova desátku 27 kop pšenice, kopa po 2 měř. zrna, měrice po 15 kr., ovsá také 27 kop, kopa dá 4 měř. a za měř. 18 kr., a pole na 10 měřic výsevku. Z Kurovic desátku 9K. kopy pšenice, kopa dá 3 měř. po 45 kr.; ovsá 9 ½ kopy, kopa dá 5 měř. po 18 kr. Ze Záhlinic desátku 16 ½ kopy rži, každá dá 4 měř. po 36 kr. a ovsá též 16 ½ kopy, kopa dá 5 měř. po 18 kr. Z Tlumačova bude také dostávat ročně 9 Rýns. 1 kr., dohromady všeho 175 R. 55 kr. Nedostává se na kongruu (kanonickou porci) ještě 134 R., které doplniti zavazuje hrabě sebe a své potomky a

držitele panství Napajedelského takovým způsobem, že bude dávatí farářovi ročně 15 beček piva, bečku po 4 R. počítajíc, 12 měřic pšenice po 45 kr., 10 měřic ječmene po 24 kr., 20 měřic rži po 36 kr. a hotových peněz 50 R., což dělá dohromady 135 R., dále slušné obydlí vlastním nákladem i se sklepem, stodolou a chlévy vystavěti a v dobrém stavu udržovati. Za to si vymínjuje právo patronátní se závazkem, že vždy jen římsko-katolického kněze bude praesentovati na faru. Budoucí faráři budou však míti povinnost každou třetí neděli v Kurovském kostele služby Boží konati. (Konc něm.)

XVI. 1142.

1755. června 17. ve Sptytinově. Stížnost obce dědiny Sptytinova J. Excel. hr. Frant. Rottalovi. pánu na Holešově, Bystřici, Napajedlích, Prusinovicích a Zborovicích, skut. c. k. radovi, komorníku atd. podaná: Uplynulo 7 let od doby, co se opovážili žádati o odpuštění činže za nepití vína a byli od té doby ušetřeni. Ale teď již po 14 dní přísnou exekucí vymáhá tuto činži důchod Napajedelský, oni však přetiženi jinými činžemi a zemskou kontribucí, nemohou činže za nepití vína (suchou vinnou činži) platiti, prosí proto o otcovské její odpuštění. (Orig. něm.)

XVI. 1143.

1755. června 17. v Holešově. Žaloba hraběte Fr. Ant. Rottala na poddané Sptytinovské krajskému hejtmanovi bar. v. Waffenberg podaná. Jest snad ještě povědomo, jak Sptytinovští odepřeli hr. Leopoldovi Rottalovi, tehdejšímu pánu Na-pajedelskému, platiti tak zvanou suchou činži vinnou a že 20. června 1750 až na zemský úřad o pomoc se obrátili. Jejich tvrdošijnost se rozmáhá, ani na napominání Na-pajedelských úředníků nedají, platit nechtějí a rozličné hrozby proti své vrchnosti i jejím úředníkům roztrušují, aby i ostatní dědiny k podobnému odpírání takové činže svedli. Krajský hejtman může se z přiložené smlouvy z r. 1582 mezi biskupem Olomouckým Vilémem a dědinou Sptytinovem učiněné a r. 1631 hrabětem Janem Rottalem obnovené a potvrzené, jakož i z výpisu urbáře z r. 1658 přesvědčiti, že tato obec mezi jinými povinnostmi měla také tu, vyšenkovati 2 bečky vína z panských sklepů převzaté, za něž však do důchodu vrchnostenského o sv. Jiří a o sv. Václavě za každý máz 12 kr. odváděti povinna byla. Této své povinnosti podrobovali se Sptytinovští po 44 let, tedy až do r. 1675, a šenkovali vrchnostenské víno. Poněvadž ale považovali to za obtíž, žádali r. 1675 tehdejšího pána svého Julia Viléma hr. Rottala, aby je od toho šenkování osvobodil, že mu budou za to roční činži dávatí. Vyhovělo se jim

a oni od r. 1675 do r. 1748, tedy po 73 let tuto činži, která se ted v urbáři vede pod názvem „suchá činže vinná“, bez reptání plativali, a sice za každou bečku 50 Rýn., tedy za 2 bečky 100 R. Není to tedy, jak oni tvrdí, břemeno nové k urbárním břemenům přidané, nýbrž jest to starou ze smlouvy vyplývající jejich povinností a nemohou si tvrdohlaví poddaní Spytinovští stěžovati, že by byli od něho, jako dědice Jana Rottala, novými břemeny přetěžováni atd. (Konc. něm.) XVI. 1144.

1755. června 26. Žádost Jana Červenky, mlynáře v dědině Jankovicích, podaná hr. Frant. Ant. Rottalovi: Jeho tetka Barbora Skřivánková byla v testamentu svého otce Vavřina Skřivánka, jenž jemu mlýn poručil, pominuta dědictvím (viz č. 1083—86); za to se jí on smlouvou zavázal, že jí postaví v zahradě u mlýna chalupu a postoupí jí kus zahrady. Závazek ten učinil však z přenáhlení, neboť poznává teď, že vystavěná chalupa v jeho zahradě byla by mu jen na škodu, poněvadž tetka Barbora jest dětmi požehnána, které by mu jak na ovoci, tak na trávě i jinak v hospodářství jen škodu působily, a z toho povstávaly by nepokoje, sváry a vaděnice. Proto odhodlal se vystavěti jí chalupu v obci Jankovské a dáti jí tam kousek zahrady, jaký by byla měla u mlýna. Poněvadž ona na to nechce přistoupiti, nýbrž z nepřejnosti chce ho jen zničiti, proto obrací se na J. Excel. hraběte, by ráčil naříditi Barboře Skřivánkové, by se s vystavěním chalupy v obci Jankovské spokojila. (Orig. něm.) XVI. 1145.

1755. července 1. Pronájem panské hospody v dědině Alenkovice na 3 roky od 1. července 1755 db posledního června 1758 Leopoldovi Huberovi; k hospodě patří na 17 měřic pole a kousek louky. Podmínky jsou: 1. Hospodský má nejen sám zbožný a poctivý život vésti. ale i své domácí k takovému přidržovati; klení a lání sám se zdržeti, ale ani domácím ani hostům toho netrpěti. 2. V neděle a svátky před službami Božími a v čas mše sv. a kázání ani vína ani piva neb kořalky nešenkovati, v době té lidí v hospodě netrpěti, nýbrž je pilně napominati, aby do kostela šli a službám Božím přítomni byli. Neuposlech-nou-li po dobrém, má je přísně vyvésti a šenkovnu uzavřítí až do skončení služeb Božích. 3. K zamezení rozličného zla a lehkomyšlnosti nesmí po 10. hodině večer ani muziky býti ani víno, pivo neb kořalka se nalévati (leda jen cizím a pocestným a domácím jen hodným). 4. Jest povinen šenkovati jen vrchnostenské víno a pivo, také kořalku jen od Napaj. vrchnostenského palírníka, a to za ustanovenou cenu. Drábům má býti dovoleno vi-sitovati jeho sklep, a kdyby nenalezli zásoby nápojů, má pokaždé zaplatiti 30 kr.

Kdyby nápoje falšoval a nešenkoval je tak, jak je z panských sklepů obdržel, zaplatí 10 tolarů trestu; též na míře hosty aby nešidil, nýbrž vždy na míru od vrchnosti obdrženou a cimentovanou naléval. Při obsluze hostů má se vždy vlídným a neomrzelým kazovati, na ně se nesápati, cestujícím dobrý kousek jídla poskytovat, placením je nepřetahovati, aby neměli příčiny někam jinam na škodu vrchnosti choditi. 5. Jest povinen přijímati počestné lidi ve dne i v noci, ale lehkou a podezřelou luzu, jako: zloděje, loupežníky, cigány, lehkomyšlné a nestydaté ženštiny a podobné nesmí přechovávat, nýbrž musí je odmítnouti. 6. Hru v karty a v kostky, rouhavé řeči a písničky, tupení a pomluvy, přísahání, nadávání a klení netrpěti, též pokoutné schůzky chasy zamezovati. 7. Na oheň pozor dávat, proto hlavně v maštali a chlévech kouření netrpěti a vždy se sám přesvědčiti, zdali se se světlem opatrně zachází a neodebrati se spíše k odpočinku, dokud se nepřesvědčil, že světlo v maštalích a oheň v kuchyni nejsou uhasnuty. Kdyby se nějaká škoda stala ohněm, zaviněným jeho lidmi neb cizími, nejen za ni ručí celým svým jměním, ale musí ji také hraditi. 8. Pod ztrátou svého nájmu nemá zůstávat dlužen ani za vyšenkované víno, pivo a kořalku, ani roční činže, stržených peněz nemá používali ku svému obchodu, nýbrž je do důchodu Napaj. odváděti. 9. Poněvadž jest mu hospoda i s příslušenstvím k jeho užívání postoupena, má za to do Napaj. důchodu dávat roční činže 25 R., vždy čtvrtletně napřed 6 R. 15 kr. 10. Jako hospodu v dobrém stavu (dle inventáře purkrabského) přijímá, tak ji zase při budoucím odstoupení má v takovém stavu odevzdati. 11. Aby vrchnost pojištěna byla, za všechny resty v důchodě i za možné škody jeho nedbalostí způsobené zavázal se reversem celým svým i svého švakra Frant. Procházky, pekaře v městečku Napajedlich, jměním. 12. Bude-li se dle těchto podmínek

chovati a platy své pořádně odváděti, má z panských lesů dostávat
k otápění světnic 20 sah dříví, které Alenkovští nadělají a bezplatně
dovezou. (Přepis něm.) XVI. 1146.

1755. července 5. v Hradišti. Krajský hejtman Frant. v. Waffenberg slibuje
hraběti (Fr. Ant. Rottalovi), že obžalované poddané Spytinovské a
Topolské k výsledku předvolá a přičiní se, aby s nimi slušně
narovnáni učinil. (Orig. něm.) XVI. 1147.

1755. července 6. ve Vídni. Reskript císař. královskému tribunálu v Brně
ohledně statku Kvasického: Bylo Nám obsírně předneseno, co ve
spisech Vámi sem dodaných jest obsaženo, kterak si Naše milá,
nábožná Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, rozená hr.
Šternberkova, jako poručnice svých nezletilých 3 dcer, stěžuje na
Našeho skutečného radu, komorníka a milého, věrného Frant. Ant.
hr. Rottala, že roztrušuje, jakoby allodiální statek Kvasický, jejím
řemeslníkem Adamem Joachimem zůstavený, byl příslušenstvím
bývalého fideikomisu Napajedelského a kterak Frant. Ant. hr.
Rottal, aby mohl podati žalobu o nároky (petitorium) na týž
allodiální statek Kv., žádá navrácení ku předešlému právu proti
promeškání lhůty k podání podporu (restitution in integrum contra
lapse terminum zu Odporirung) proti přihlášení se k dědictví
ovdovělé hraběnky Rottalové jménem jejich nezletilých 3 dcer na
statek allodiální Kvasický dne 21. října 1740 u úřadu desk. zem.
podanému, od úřadu toho dne 9. listopadu přijatému a dne 12. t.
m. intabulovanému i proti recesu král. tribunálu ze dne 6. prosince
1746, kterým se jí jako poručnici allodiální statek ten v držení
odevzdává. Také Nám předneseno dobrozdání quoad formale et
materiale úřadu desk zem. ze dne 7. dubna tohoto roku, jakož i
vyšší rozhodnutí (superarbitrum) král. tribunálu. Po zralém všeho
toho uvážení uznali jsme, za nejvyšší spravedlivé, výš jmenovaného
Fr. Ant. hr. Rottala s jeho jak informali, tak materiali,
neodůvodněnou žádosti o restituci in integrum i s nároky jeho,
které na allodiální Kvasický ještě in petitorio činiti chce. jednou pro
vždy zamítnouti. (Přepis něm.) XVI. 1148.

1755. července 13. v Napajedlich. Přípis vrchního Napajedelského
vrchnímu Kvasickému: Vrchní Kv. jest na omylu, domnívá-li se, že
krajský hejtman nařídil, aby Bělovští pásli dobytek svůj v lesích
Napajedelských všude tam, kde pásávali před 30 lety. Výpověď
hejtmanova zní jen "čeho v držení jste" (viti possidetis). Bělovská
obec není však v držení ničeho více, než co jí bylo skutečně
vykázáno. Vždy pásávali jen na oněch místech, kde jim vrchnost
vykážala; proto nemohou pásáti v celém lese, kde by se jim líbilo,

neboť by lesy úplně zničili a řád lesní a dřevní nemohl by se zachovávat. Že by Bělovští v oné části, kde jim 2 krávy byly zajaty, dříve byli pásavali, upírám určité a bývalý forstmistr Beha podá o tom nejlepší zprávu. Není to také jen tak, že Bělovští celé své stádo vehnali do seče ještě nevyrostlé a tam nemalou škodu způsobili, což tuto výslovně podotýkám, protože se to stalo proti rozhodnutí kraj. hejtmána, a proto jim ony 2 krávy byly zajaty. Ostatně divím se Vašemu opovážlivému vkročení do našeho lesa, jeho vyměřování a vyhrožování Žutavským bitím, což na příslušném vys. místě přednésti si ponechávám. Zatím se Vám i všem Kvasickým úředníkům, jakož i poddaným, každé vkročení na Napajedelský pozemek co nejprísněji zapovídá. (Konc. něm.) XVI. 1149.

1755. září 9. v Holešově. Resoluce hraběcí na žádost Spytinovských (viz č. 1143): Ačkoliv měl bych příčinu žádost Spytinovských z důvodu, že její pisatel se nepodepsal, odmítnouti, ponechávám je pro tentokrát při tom a rozhoduji takto: Žadatelé se mají v účtárně mé ohledně vinné činže, dle urbáře povinné, ale z tvrdohlavosti zadržené, přihlásit a tato jim určí lhůty mnou ze zvláštní laskavosti povolené. Nesmějí se ale těšiti, že by jim byl z nich krejcar odpuštěn. Běžnou činži vinnou budou však pilně a poslušně dávat. Každou liknavost neb obmeškání budu trestati nejen přísným arestem, nýbrž kdyby to nepomáhalo, jako odbojné poddané robotou na šancích. Také ať se budoucně neodvažují obtěžovati mne nějakou žádostí ohledně této činže, nebude ani přijata. (Konc. něm.) XVI. 1150.

1755. (bez data.) Žádost obce dědiny Topolné hraběti Fr. Ant. Rottalovi podaná: Vaše Excellence ráčí se milostivě pa-matovati, jak jsme si před 3 roky několikrát stěžovali na Napaj. písaře důchodenského. který od nás žádal činži „za nepité víno“, kterážto činže jest proti naším ur-bárním povinnostem a kterak jsme o skasírování této činže nejpokorněji prosili a také nejposlušněji očekávali, že naše nejponiženější prosba bude nejen milostivého vyslyšení, ale že i milostivou resolucí budeme potěšeni. Poněvadž se to nestalo, ale písař tuto činži opět od nás vymáhá, a toto jeho počínání naší obci na velikou škodu jest, proto jsme nuceni Vaši Exc. ještě jednou nejpoddaněji upozorniti, že jsme před některým časem 2 bečky vína šenkovali; když jsme je šenkovat nechtěli, bylo nám uloženo platiti 100 R. ročně. To bylo však přímo proti novému zřízení zem. katastru, které výslovně praví, že poddaní nemají býti seslabováni více, než zemská repartice ustanovuje. Nemůže tedy milostivá vrch-

nost nám ubohým kontribuentům toto břemeno ukládati, když nic zlého jsme neučinili; když dobrovolně jsme to dávali, na své potomky toto břímě přenéstí připustiti nemůžeme. Proto račiž V. Exc. uvážiti, že jsme v největší nouzi, tak že sotva kontribuci, zemské daně a ostatní povinnosti platiti můžeme a neračiž dovoliti, aby tato věc, která, když nám bude darována, pro V. Excellenci jest jen maličností, chudé obci uložená však na velkou újmu bude, nýbrž milostivě naříditi, aby tato činže byla kasírována, aby chudá obec pod vrchnostenskou poddaností V. Exc. žíti, lépe se živiti a poněkud zotaviti se mohla. Těšíme se na tuto milost tím více, poněvadž V. Exc. milostivě nepřipustí, aby se nedbalo katastrů zemských J. C. Veličenstvem potvrzených a do král. desk zem. vložených a abychom od pisaře důchodenského nějakým způsobem poškozováni byli. Těšíme se na milostivé vyslyšení prosby naší a vroucně budeme prositi Všemohoucího za slavné a dlouholeté panování. (Orig. něm. s pečeti: Peczet obecní diediny Topolnej 1683, uprostřed strom-topol.)

XVI. 1151.

1755. (Bez data.) Druhá žádost Topolských: Ačkoli jsme se těšili, že V. Exc. naši nejponiženější prosbu v úvahu vzít i a nám ohledně oněch 100 R., které za nepíté vino platiti máme, milostivou resolucí uděliti ráčíte, přece nebyli jsme takovou potěšeni. Zrale o tom uváživše, jak obtížným nám jest platiti za nápoj, kterého jsme neužili a při tom přece všecka c.k. i vrchnostenská břemena nésti, jež již sotva unéstí můžeme, proto opovažujeme se ještě jednou nejponiženěji prositi, Vaše Excel. račiž nám prokázati vrchnostenskou milost a račiž nám z laskavosti vrchnostenské tuto činži milostivě odpustiti. začož bude odměnitelem Všemohoucí, my pak budeme jej denně na modlitbách vzývati, aby Vaši Exc. dal dlouholeté a slavné panování. (Přep. něm.)

XVI. 1152.

1755. září 10. v Holešově. Resoluce hraběcí na žádost obce Topolské: Nadutá a impertinentní žádost se zamítá s přísnou výstrahou, aby příště ve svých suplikách, které mně jako vrchnosti své podávají, užívali výrazů pokornějších a aby se pisatel podepsal, jinak bych takovou impertinenci potrestal nejen vrácením žádosti jejich, ale dal bych je ještě jiným citlivým způsobem potrestati. Zatím rozkazuji svému Napaj. úřadu důchodenskému. aby co nejpřísněji vymáhal na suplikantech, jak zadržanou, tak běžnou činži vinnou dle urbáře. (Konc. něm.)

XVI. 1153.

1755. bez data. Memorial obce Kvítkovské na hr. Fr. Ant. Rottala podaný: Nemůžeme jako nejponiženější a nejposlušnější poddaní Vaši Exc.

zatajiti naši nejmilostivější vrchnosti, kterak tohoto r. 1755., dne 8. listopadu komise rektifikační naše pole vyměřovala a při tom se nás tázala, máme-li svobodné pole, louky a lesy? Nemáme nic takového, než jen to, co v láněch a v kontribuci jest obsaženo; ale musíme z našeho pastviska ročně sypati milostivé vrchnosti 206 měřic ovsu. O tomto pastvisku máme autentickou listinu, kterou zde přikládáme, v ní udáno, že máme za to pastvisko dávat ročně peněz 9 R. 20 kr. a kopu mladých hus, nyní však musíme platiti 18 R 21 kr. a za husy 13 R 4 kr. a přece ještě sypati 206 měřic ovsu. Tento oves dluhujeme již po 3 roky, nyní přísnou exekucí se od nás ono výš uvedené množství vymáhá; musíme však před Bohem i před lidmi vyznati, že jest nám nemožno je dáti. Padáme proto před Vaší Exc, naší nej-milostivější vrchnosti a nejlaskavějším otcem na kolena my ubozí poddaní, prosíce, aby V. Exc. na naši velkou chudobu ohled vzala a tento dluh, sice spravedlivý, milostivě nám odpustiti ráčila. Za tuto nezaslouženou, nám prokázanou milost, bude odměnitelem bohatým Všemohoucí Bůh. My pak slibujeme, že budeme budoucně všechny své vrchnostenské povinnosti konati i na modlitbách Boha za dlouholeté panování prositi. (Orig. něm.)
XVI. 1154.

1755. listopadu 30. v klášteře Velehradě. Na vyzvání komise rektifikační vyjadřuje se opat Antonín o udání Napaj. vrchního Josela Schneidera, jakoby pole, kterého se poddaným Spytinovským proti dřívějšímu přiznání nedostává, byli si přivlastnili klášterní poddaní Babičtí. Radi scházející poddanské pole Spytinovské hledati u dvoru Sušického, ke kterému se přidělily 4 lány poddanských polí a u dvoru Halenkovského, jemuž též 2 lány Spytinovských polí přiděleno bylo, a několik pozemků dáno také Halenkovským třem částem, zejména Eleonorovicím a Kateřinkám. (Orig. n.) XVI. 1155.
1756. ledna 12. v Holešově. Resoluce hraběcí na žádost obce Kvítkovské: Když jsem kvítkovským před několika léty, uváživ tehdejší utrpené jejich pohromy, prokázal vrchnostenskou milost, že jsem jim činžovní oves cenil jen měřici po 18 kr., ačkoli jsem jej k své potřebě kupovati musel po 45 kr., a oni jen tuto cenu do důchodu Napaj. platiti měli, proto jsou příkladného potrestání tím zasloužilejší, že neuznávajíce prokázané veliké milosti, ani ovsu nesypali, ani tuto malou cenu do důchodu Napaj. nezaplatili, ale po 3 léta ji dluhují a tak nevděčnými a spurnými se ukazují. Nepřidrží se přece k ničemu, než ku konání svých urbárních povinností, které mým předkům konávali. Měl bych tedv příčiny dosti, abych tyto tvrdošíjně žadatele citelně potrestal, protože se

opovažují tvrdili, že platívají do důchodů Napaj. činže pastevní 18 R 21 kr. a přece neplatívají více než 9 R 20 kr. Pro tentokrát jim však milostivě promijím trest, ale poroučím, aby Napaj. vrchní od nich zadrženy oves v ceně vrchní účtárnou stanovené exekutivně vymáhal; budoucně však budou oves sypati in natura co nejposlušněji, jinak byli by k tomu nejen exekuci, ale jako vzdorovití poddaní i robotou na šancích trestáni. (2 přepisy něm.)

XVI.1156 a),b).

1756. dubna 21. ve Vídni. Pi. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, připomíná po kolikáté již hr. Frant. Ant. Rottalovi, že za Napajedelskými poddanými jest ještě 4851 R. 2½ kr. pohledávek, které do sirotčí podstaty Kvasické patří. Při skládání poručenských účtů v Brně nařídila jí sirotčí komise tento rest do účtů sirotčích posta viti, jinak že by na ni uvaleny byly. Žádá proto, aby nařídil důchodu Napajedelskému, by tyto nedoplatky vymáhal, jinak, ač neráda, musela by se obrátiti na příslušnou instanci. (Orig. něm.)

XVI. 1157.

1756. dubna 26. v Holešově. Odpověď hr. Fr. An. Rottala na žádost pí. Josefy, vd. Rottalové: Nemám V. Milosti za zlé, že z mateřské starostlivosti o své sirotky a částečně také z toho důvodu, že Vaše M. od komise sirotčí výtku obdržela s nařízením, abyste dluh 4851 R 2½kr. za Napaj. mými poddanými vězíci, co nejrychleji vymáhala. Vím se také upamatovati, že V. M. mi o tom ústně domlouvala, ale budete se také vědět upamatovati, že jsem se tehda vyjádřil, že nemohu chudé své poddané na škodu poplatnosti zemské úplně vysíliti. Nemohu proto splnit žádost V. M. 1. že poplatník při nynějších těžkých a peněz prázdných časech sotva povinnosti veřejné a dominikální zmoci může, ne aby ještě zastaralé dluhy platiti měl. Kdybych tyto nedoplatky s přisností, jakou žádáte, vymáhati měl, byl by poplatník na mou škodu v krátkém čase zničen. 2. Nemohu se uvázati ve vykonávání smlouvy, již byl urovnán spor mezi Vaší M. jako poručnicí a fhrabětem Leopoldem Rottalem, na kterou se odvolávati ráčíte, neboť jest to záležitost pro mne cizí, nemohu to učiniti hlavně proto, že jak jest vůbec známo, přijal jsem panství Napaj. po smrti hr. Leopolda ne jako dědictví výnosné, nýbrž obtížné non titulo haeredi-tatis vel lucrativo set titulo oneroso). Byl-li fhrabě Leopold dle oné smlouvy povinen vymáhati staré tyto resty, měla Vaše M. po všechna ona léta, kdy hr. Leopold Napajedla držel, cestu otevřenou žádati o pomoc k vymáhání restů. 3. Také posud nejsou hranice mezi panstvím Napajedelským a sirotčím statkem Kvasickým upraveny a adjustovány a přece dle oné smlouvy mělo se to co nejdříve státi. Žádá-li tedy V. M. splnění jedné části smlouvy, nesmí se zapomínati na jinou, a to hlavní pro obě strany část. Jest mi také

divno, že ráčí V. M. tak naléhati na rychlé vymáhání oněch starých reštů, když jsem o tom přesvědčen, že Váš p. manžel a můj strýc, kdyby nebyl býval smrtí překvapen a byl mohl poslední vůli napsati, byl by tento pakatel chudým poddaným daroval (jak to i hr. Leopold po křesťansku učinil), tím by ani sirotci V. M., protože se tu nejedná o mnoho, nebyli velké škody pocítili, a byli by z lásky k svému řtoci oželeli. Viniti se tu mohou jedině úředníci z doby řmanžela V. M. z nedbalosti, že v tehdejších lepších časech nevypomínali od poddaných dluhy a že je tak narůsti nechali. Ponechávám V. M. volnost obžalovati mne u patřičného úřadu, tím naskytne se mi jen příležitost ukázati soudci nemajetnost kontribuentů a jejich jistou zkázu, která dá se očekávati a tím ohradil bych se i proti tomu, že se mně vina připisovati nemůže, když poddaní vymáháním oněch restů budou úplně vysíleni. (Konc. něm.) XVI. 1158

1756. května 14. v Holešově. Resoluce hraběcí na stížnost obce Vrbky panství Kvasického: Poněvadž posud nejsou hranice mezi panstvím Napajedelským a Kvasickým upraveny, a nemůže se věděti, které částky Napajedelskému panství případnou, ani o louce, o níž se tu jedná, není posud rozhodnuto, ku kterému panství připadne, proto vrchní Napajedelský dobře činí, že nedovoluje, aby požadovaná činže žadatelům byla placena. Pro tentokrát nechává to hrabě při starém a nařizuje, aby Halenkovští poddaní Vrbecké obci zadrženou luční činží zaplatili, ale s podmínkou, že ji Vrbečtí vrátí, kdyby se při příštím adjustování hranic shledalo, že louka patří k panství Napajedelskému. Fr. Ant. hr. Rottal. (Or. a konc. něm.) XVI. 1159

1756. května 30. v Napajedlích. Svědectví Ant. Fr. Behy (les-mistra Napaj.), že obec Bělovská za jeho lesní správy od r. 1710. do 1754. nepasávala své krávy v lese „Trestna“ nikde jinde, než kde on jim kousek lesa vykázal. Dosvědčuje dále, že za Napajedelského regenta Wolsa, hejtmana Lorenca Fridricha, Kvasického Poppa, za něho i za Kvasického polesného Jana Slováka byla Bělovským přidělena část u studánky pod „Kiliánkou“ vzhůru až po Mišurcův včelín. S tím byli Bělovští spokojeni a také nikdy hranice vykázaného podílu pasením dobytka nepřekračovali. Také když tento jim vykázaný les stal se mládím, vždy se spokojili „Trestnou“, „Kiliankou“ a „Nad Kiliankou“. (Orig. něm.) XVI. 1160.

1756. května 31. v Napajedlích. Jos. Fr. Schneider (vrchní Napaj.) sděluje sekretáři hraběcímu do Holešova, že Bělovští spáchali v Žutavech proti lesnímu násilný, hanebný skutek, o němž důkladnou zprávu podati má nařizeno důchodní Napajedelský. Sám byl v té záležitosti -

tosti u krajského hejtmána v Uh. Hradišti, který mu radil oznámiti to J. Excellenci hraběci a vrchnímu Holešovskému a tito aby pak žádali od pí. hraběnky Kvasické za úřední asistenci. Teprv kdyby ona odepřela, slíbil svou úřední asistenci. Naléhal na kraj. hejtmána, by mu vydal aspoň úřední nařízení pro Bělovské, by se neopovažovali překročiti se svým dobytkem hranice jim k pastvě vykázaného lesa, by snad nedošlo k zabiti. Konečně takové nařízení vydal a bylo zvláštním poslem hned z Hradiště úřadu Kvasickému zasláno. Ponechává sekretáři na vůli oznámiti případ ten J. Excellenci, myslí však, že se J. Exc. velice rozhorlí, a že by bylo lépe čekati s tím, až dojde vrchní účetní. — P. Lilienblatt již po delší dobu není doma. proto záležitost Sterenberskou oddaluje do jeho příchodu. (Orig. něm.) XVI. 1161.

1756. května 31. v Kvasicích. Kancelář kvasická potvrzuje dodání přípisu krajského úřadu. (Or. něm.) XVI. 1162.

1756. června 2. v Napajedlich. Jos. Fr. Schneider sděluje sekretáři hraběcímu, že mu posílá vyličení děje (speciem facti), které i s listy z Holešova došlými posílá zároveň vrchnímu účetnímu do Teplic. (Or. něm.) XVI. 1163.

1756 června 2. v Napajedlich. Vyličení děje poddanými Bělovskými panství Kvasického proti Napajedelskému lesmistru na Žutavech panství Napajedelského spáchaných násilností: 1. Bělovští pásli svůj hovězí dobytek v „Trestné“ nejen v letoším mládi, ale i v starším mládi po celém lese i při slaniskách (SaltzLeck). Tam je lesmistrův mládenec dopadl a pastýřovi přímo domlouval, aby se neopovážil v mlázi a u slanisk dobytek pastí, jinak by se mu dobytek zajal. 2. Lesmistr Napaj. prohlížeje minulou sobotu, t. j. 29. května, les „Trestnu“, zastal tam zase dobytek; pomoci mladšího hajného Žutavského dopadl pastýře Bělovského a dal mu hajným vysázeti několik ran. 3. Odtud odebral se i s hajným na Žutavy, tento šel do své chalupy a onen k Mišurcovi. Brzy na to přišel z Bělova mladší pudmistr s mnohými muži a ženami, s pacholky a děvečkami, hochy a děvčaty, ozbrojenými motykami, kopáči a klacky, vnikli násilně do chalupy mladšího hajného, vyvedli ho ven a obklíčili chalupu, v níž lesmistr byl, násilím do ní vnikli, hajného za krk popadli, obušek mu vyrvali a bič pastýřovi Bělovskému vzatý žádali. Lesmistr kázal jej vydati. S lesmistrem pak hanebně nakládali, klacky mu až pod nos strkali, řvouce: „kdyby sme tě byli v lese dopadli, byli bychom tě i s hajným zabili, a opovážíš se ještě jednou biti pastýře, aneb nám v pasení dobytka překážeti, jistotně tě zabijeme“. Jiní zahlídnuvše koně lesmistrova pod kolnou a nemohouce při zamčených vratech do kolné se dostat, kopali motykami po nohách koňových, nemohouce jich však dosáhnouti, křičeli vztekale: „dostaneme-li ho, na kusy

jej roztrháme“. Teprv na domluvu Žutavského Mišurce „co může to zvíře za to, to je přece nevinné“, upustili od svého počínání, ale za to lesmistra pořád více dráždili, chtějice jen, by rukou po nich sáhl, aby pak do něho se pustiti a snad i zabiti ho mohli. Také jeden z Bělovských napřáhl motyku na jednoho z Žutavských a byl by mu jistě hlavu rozrazil, kdyby lesmistr nebyl motyku odmrští. Konečně na domluvu lesmistrovu i Žutavských, aby se odebrali klidně domů, že tu věc bude jiný soudce vyšetřovati a souditi, uklidnili se. Na to Bělovští se vyjádřili, že by se spokojili i s pastvou vykázanou, ale jejich vrchní jim nařídil, aby pásli všude. Hlavní vůdci z Bělova jsou: mladší pudmistr Jan Novotný, Jiří Petřík, Matouš Vičík a syn Jana Procházky; tento poslední chtěl Žutavákovi motykou hlavu rozraziti. Žutavští udávají dodatečně, že Bělovští vyprávěli, že Kvasický vrchní toho dne v Bělově byl k vyšetření škody vodou učiněné a že jim nařídil, aby se bránili. (Or. něm.) XVI. 1164.

1756. června 7. Přípis Napajedelského vrchního krajskému úřadu. Ačkoliv p. krajský hejtman Bělovským přísně nařídil, aby nepásli svůj hovězí dobytek než jen na místech jim vykázaných v lese "Trestná", přece minulého pátku pásli zase až po plot u Žutavských polí, tedy mimo místo vykázané, a zase se Bělovská obec, ženatí i svobodní, muži i ženy, chlapci a děvčata, vytrhavše koly z plotu a mladé břímky, hnali za lesmistrem až na pozemek Napajedelský, a kdyby se lesmistr nebyl mírnil a v dobrotě jim nebyl domlouval, bylo by mohlo velmi snadno dojiti k zločinu zabiti. Z toho všeho viděti, že si Bělovští nevšímají nařízení krajského úřadu, ano prohlašují docela, že jim pasení mimo vykázaná místa krajským hejtmanem zakázána nebyla. Protestuje proto co nejslavněji proti násilnému a bezprávnému pasení dobytka a žádá jménem J. Exc. svého pána, aby krajský hejtman další pasení mimo vykázaná místa úředně co nejprísněji zakázal, jinak se mi nebude moci zazlívali, když použije práva svého

p. principála a dobytek zajmouti dá. Kdyby pak při tom přišlo k nějaké šarvátce, aneb docela k zabítí, nebere za to na sebe žádné zodpovědnosti, protože toho Bělovští vyhledávají. (Konc. něm.)
XVI. 1165.

1756. června 11. v Hradišti. Krajský hejtman Fr. v. Waffenberg sděluje Napaj. úředníkovi Jos. Fr. Schneiderovi, že sice byla jeho stížnost ze dne 7. t. m. poslána úředníkovi Kvasickému, aby tyto násilnosti zamezil, ale když sprostředkování krajského hejtmanství není nic platno, jest zapotřebí nastoupiti cestu práva proti domnělému zneužívání pastvin od Bělovských. Právo pak rozhodne, jak dalece má ta či ona strana právo užívání. Zatím nesmějí býti Bělovští ve svém držení vyrušovani (Orig. něm.)
XVI. 1166.

1756. června 12. v Napajedlich. Vyličení děje nového útoku Bělovských. Když Napajedelský lesmistr se svým mláďencem a dvěma Žutavskými hajnými prohlížel svůj revír v lese „Trestná“, zastal zase Bělovský dobytek až u plotu Žutavských polí, jež pásal obecní pastýř s několika Bělovskými, klacky opatřenými. Když se k nim blížil, utekli ti s klacky do lesa, pastýř však křičel „Halla, Halla“ a s tímto heslem utíkal i s dobytkem. Uslyševše Bělovští křik a heslo, přihnali se muži i ženy k lesmistrovi, trhali ze země koly plotové a zasazené břímký a, kdyby se lesmistr nebyl mírnil, byli by ho jistě utloukli. Žádáno opětně u krajského úřadu o úřední zakročení a opětný zákaz Bělovským, došel však opačný rozkaz ze dne 11. t. m., že Bělovští nemají býti v držení vyrušovani. A přece tito nepásávali nikdy tam, kde se nyní pássti opovažují, vždy pásávali jen, kde se jim vykazalo, to dokazuje svědectví Behovo v originálu přiložené. (Přep. něm.)
XVI. 1167.

1756. června 16. v Napajedlich. Jos. Fr. Schneider sděluje vrchnímu účetnímu, že především nařídil Žutavským, kterých se celá ta záležitost nejvíce týká, aby dle jeho nařízení hleděli Bělovským, když překročí hranice vykázaného jim lesa, několik kusů dobytka zajali, s výslovným podotknutím, aby s největší opatrností je obešli, tak aby to nepřišlo k nějaké šarvátce. Kdyby však Bělovští chtěli na ně ruku vložiti, smějí se brániti, ale tak, aby to nepřišlo k zabítí. Bělovští pásli denně, tedy i včera, svůj dobytek až po Žutavský plot. Část toho dobytka chtěli Žutavští přihnati do dědiny. Na pokřik však sběhla se celá obec Bělovská s motykami, klacky a kopáči a hnala se až k dědině Žutavám a s velkým křikem a hlukem a s nemilosrdným bitím zahnali dobytek svůj zpět. Při tom zlomila si jedna kráva kříž. V tomto hluku oznamovali někteří Bělovští, že u „Srni skály“ zahá-

nějí Žutavští několik Bělovských krav, proto hnalo se celé to hejno přes Žutavské ozimé a letní obilí k Srní skále. Tu jeden Bělovák zasadil Žutavákovi kopáčem ránu, a když mu druhou zasaditi chtěl, zachytil mu tento kopáč, vyrval mu jej a při tom byl Bělovák na krku raněn kopáčem. Jiní dostali se také do rvačky. Ze strany Žutavské jsou dva, jeden na hlavě a na rameně, druhý nad okem zkrvácen. Dle výpovědi Žutavských zahnali oni Bělovské ranami suchými. Tak se celý děj skončil. Doufá, že Bělovským nenapadne vícekrátě překročovati hranice jim vykázané. Velká opovážlivost to však byla, že na území Napajedelské vstoupili a na obilí nemalou škodu učinili. Z návodu jeho žádali Žutavští úřad Pohořelský. aby tuto škodu vyšetřil a nález svůj spravedlivě dosvědčil. Bylo by tedy záhodno i tento 3. případ krajskému úřadu oznámiti. Zatím nařídil Žutavským, aby jich 15 nebo i více denně v lese se ukázalo a aby vyzvídali, nepřekročili Bělovští opět hranice, ale aby se zdrželi každé násilnosti.

Holešovský žid Aron Glatte projel mýto Napajedelské bez zaplacení mýtného, ačkoliv propadl kontrabantu, dovolil mu přece 4 vozy s 60 měricemi pšenice dále vézt. Aby se to však budoucně neopakovalo, a aby jiným dal se příklad, žádá, by žid byl přinucen zaplatiti dvojnásobné mýto, a aby mýtnému Otrokovskému, který jej dopadl, za jeho námahu něco zaplatil.

Když teď již Uherský dobytek může býti přiháněn, žádá věděti, kam má zasiati ovcemátky a berany? (Or. něm.) XVI. 1168.

1756. června 18. v Holešově. Žaloba na Bělovské u kraj. úřadu hr Fr. Ant. Bottalem podaná: Jakého trestuhodného pychu proti všem zem. ustanovením se dopustili poddaní sirotčího panství Kvasického z dědiny Bělova z návodu tamějšího úředníka na pozemku mém, poznati lze z příloh. Nemíním nikoho zaháněti s jeho spravedlivé držby, ale držím se také svých práv. Když při komisi r. 1755 kraj. hejtmánem nařízené a na sporném místě odbývané můj úředník jasně dokázal, že odbojným poddaným Bělovským nepřísluší pásti dobytek v lese u slanisk a v mlázi, nýbrž jenom tam, kde jim vrchnost Napajedelská vykáže a že oni jen s tímto obmezením za předků mých pastev těch užívali, následuje z toho, že nemůže býti rozšířeno ani nyní jejich domnělé právo držby dále. než jim od mých předků a posledně ode mne bylo vykázáno. Z toho dále následuje, že tito poddaní opovážili svým počínáním nemíni nabyté právo hájiti, nýbrž je rozšiřovali a tedy nové právo nabyti svévolně se opovažují. Toto jejich tak trestuhodné jak zpupné počínání, do mých práv zasahující, ano spáchaným pychem i všeobecnosti se dotýkající, nemohu mlčením pominouti, když ono i zákazu krajského

hejtmana, při místní komisi jim danému, odporuje. Žádám proto, aby se mi dala za pých a zpupnost, Bělovskými poddanými na mém území spáchané, slušná satisfakce, a aby tito dle obnoveného zřízení zemského poddaným Žutavským škodu na obilí způsobenou nahradili, jaká v přiloženém svědectví jest dokázána. Zároveň žádám, aby Bělovským pod trestem ustanoveným vstup na území Napajedelské mimo obvod pro pastvu dobytka mými úředníky jim vykázaný, úředně byl zakázán, aby se tak předešlo všem dalším násilnostem. (Konc. něm.) XVI. 1169.

1756. června 24. Stížnost obce Vrbky panství Kvasického na poddané Halenkovské panství Napajedelského v příčině louky hraběti Fr. Ant. Rottalovi podaná. Vaše Excellence ráčí se jistě upamatovati, kterak jsme před 6 týdny ohledně naší louky obecní, které obec Halenkovská pod titulem „locati conducti“ (nájmu) užívá, podali stížnost, protože nám odpírá dávati umluvenou roční činži. Ačkoliv již 4krát jsme se v Holešově a 3krát v Napajedlích u úřadu doptávali, zdali resoluce V. Excellence vyšla, nemohli jsme ji přece dostati a máme přece jistou zprávu, že tato resoluce V. Excellence zadržena jest úředníkem Napajedelským a že nám ji vydati nechce. Proto žádáme opětnejponiženeji, račiž V. Exc. svému úřadu naříditi, aby nám ona resoluce bez dalšího průtahu vydána byla. (Orig. něm.) XVI. 1170.

1756. červen 26. v Holešově. Resoluce hraběcí na tuto stížnost. Poněvadž louka ta jest svobodná činžovní louka a v území mém Alenkovském leží a za pozemek tamější považována býti musí, měli by žadatelé napřed patřičně dokázati, kdo je oprávněn bráti činži z cizího území. A poněvadž bez toho mezi panstvím Napajedelským a sirotčím statkem Kvasickým posud hranice upraveny nejsou, poukazují se žadatelé k trpělivosti až do té doby. Když se upravování hranic bude konati a oni při tom své právo na činži z louky správně prokážou, má se jim potom dle práva stati. (Konc. něm.) XVI. 1171.

1756. července 18. v Kvasicích. Fr. Karel Römer, úředník Kvasický, podává dle nařízení kraj. hejtmanovi zprávu o celém sporu Bělovských s Žutavskými o pastvu v lese. Bělovští nikdy nepřekročili hranice území k pastvě jim vykázaného a nezavinili domnělé násilnosti; byli jen v obraně. Tím méně jest pravdivo, že by on byl je k tomu naváděl. Ani mu to nenapadlo, ani mu to žádný nedokáže. K I. odstavci vylíčení děje podaného vrchním Napajedelským odpovídá dle pouhé pravdy toto: Bělovští pásli svůj dobytek ne v mládí letoši, nýbrž v lese jedenáctiletém a (dle přílohy) jim od hraběte Julia Viléma (Rottala) zvláštní listinou věnovaném a vykázaném lese. Když

dle protokolu ze dne 7. července 1755 krajský úřad prozatímně rozhodl, aby Bělovští v pokojném držení pastvin v lesích Napajedelských dle privilegia Žerotínského ponechání byli, neměl Napaj. lesmistr práva zakazovati jim tam pást a z pokojného držení pastvy je vyrušovat. Bělovští nežádají více, než co předkové jejich užívali. Také tam nikdy nebývalo slanisk, ty teprv roku 1755 k rušení pokoje tam dány byly. K II. odstavci odpovídá: Napajedelský lesmistr neměl se odvažovati držet Bělovského obecního pastýře za krk a dát jej zbíti Žutavským hajným, neboť pastýř nepásl jinde, než na území, v jehož pokojném držení Bělovští byli a kde svůj dobytek pásavali. K III. odstavci: Na tom má vinu největší lesmistr Napajedelský sám; neboť proč chtěl Bělovským zajímati dobytek na pastvě na území, v jehož držení byli? A když křik a larmo až do dědiny zaznívaly, tu všechen lid sám od sebe (ultronee et proprio motu) utíkal z dědiny, aby svůj dobytek zachránil. Kdyby lesmistr pastýřovi nebyl vzal bič, nebyli by Bělovští (bylo jich jen několik) za ním se hnali na Žutavy, a on napřed zapíral, že by jej měl, pak teprv řekl, že jej má hajný; hajný zase, že ho má lesmistr, a tak jeden na druhého se vymlouval, až konečně přece u hajného nalezen a vydán byl. Ostatní, co v tom odstavci se povídá, jest vymyšleno a ani písmenko pravdivé; neboť Bělovští ani lesmistrovi nenadávali, ani nevyhrožovali. Jen žena pastýřova ve spravedlivém hněvu, že jejího muže zbil, pronesla nějaká slova, která se jí v takových okolnostech zazlívati nemohou. A konečně 15. června zahnali Žutavští svůj dobytek lstivě do oné části lesa, jehož Bělovští k pastvě užívají, smíchali jej s Bělovským dobytkem a hnali k Žutavům. Dozvěděvše se o tom Bělovští, spíchali za nimi, aby jim svůj dobytek, který již byl až u dědiny Žutavy, odňali. Byli však od nich ranami tak častováni, že jich 5 do krve zbito bylo i mnoho dobytka Bělovského bylo poškozeno. Proto ať si Žutavští škodu na obilí způsobenou jen sami nahradí, neboť oni sami byli příčinou všech těch násilností; neboť když Bělovští, jichž jen málo bylo, byli bití, a nemohouce si po moci, na útěk se dali, pronásledovali je Žutavští obilím a tak sami si škodu učinili. (Orig. něm.)

XVI. 1172.

1756. července 23. v Hradišti. Krajský hejtman Waffenberg sděluje hraběti Fr. Ant. Rottalovi, že ohledně domnělého trestuhodného zasahování Bělovských do jeho práv. připsím ze dne 18. června mu sděleného, kterýžto přípis k vyjádření zaslal Kvasickému úředníkovi, jenž — jak se může p. hrabě z přiloženého toho vyjádření přesvědčiti — líčí událost docela jinak, úplně opačně, nemůže úředně nic jiného učiniti, než obě strany na cestu práva poukázati, neboť jeho úřad nemůže nikoho připravovati o držení (depossessionirem). (Or. něm.)

XVI. 1173.

1726. listopadu (?). Memorial obce Kvítkovské hraběti Fr. Ant. Rottalovi daný: Vaše Excellence nebude nám zazlívati, že se v největším ponížení opovažujeme obtěžovati Vaši Exc. nejpokornější prosbou, a to z té příčiny, že náš Kvítkovský pudmistr Jiří Skokan držán jest v areště v Napajedlích proto, že naše obec nedává 206 měřic ovsa, které jsme dříve své vrchnosti ročně dávati musili. Nám jest neznámo, zač máme ročně dávati 206 měř. ovsa. Řeklo se nám, že jest to za pastvisko. Naše privilegium však od p. Burjana Tetoura, pána na Světlově, Malenovicích a Otrokovcích, v sobotu po sv. Jiří (24. dubna) 1574 dané svědčí, že naši obci byly louka a kus pole nad výhonem pod rybníkem „Trestnym“ zmíněným p. Burjanem Tetourem, naším dědičným pánem, ponechány za roční činži 40 R. 45 kr. a na to bylo našim předkům ono privilegium uděleno. O ovsu se tam nečiní ani zmínky, že bychom takový měli sypati. Jiného pastviska nemáme, za něž by se měl oves dávati. Proto jsme rektifikační komisi r. 1755 v přítomnosti Napajedelského hejtmana veřejně prohlásili, že oněch 206 měř. ovsa budoucně nejsme povinni dávati, jelikož není průkazu, zač ho dávati máme, a toho se také držíme. Poněvadž Vaše Excellence, jak zpráva jde, spravedlnost miluje a nic nespravedlivého nežádá, nadějeme se od J. Exc., že od naší chudé obce, od svých robotných poddaných, takový roční oves 206 měř. žádati nebude. (Podepsáni jsou:) Šebestián Kubiček, mladší pudmistr, Pavel Hložek, Jiří Večeřa, Jan Šivel a Martin Mikulaštit, přísežní. (Orig. něm.) XVI. 1174.
1750. listopadu 10. v Holešově. Resoluce hraběte Fr. Ant. Rottala: Poněvadž tato impertinentní žádost není. opatřena podpisem pisatele, zamítá se s přísnou pohrůžkou, aby budoucně jmenovali ve svých žádostech koncipienta, jinak bude jim žádost nejenom vždy vrácena, ale budou ještě příkladně (exemplarisch) potrestáni. (Na rubu žádosti orig. a koncept zvlášť na listu, něm.) XVI. 1175.
1756. Vejťah. co Martin Valský, hospodář obecní, vydal na útraty rozličné v městečku Tlumačově na r. 1756. (Příklady:) Dáno Hasníkovi, co při komisi byl, jak měřili rola, 54 kr. Dáno pudmistrovi 19. Maje na útraty ve vojáky 36 kr. Dáno, co se utratilo s komisařem ve vojáky 1 R. 21 kr. Dáno na Boží Tělo střelcům na pivo 45 kr.; co vodu vylévali ze sklepů 1 R. 6 kr.; na litku, jak louku prodávali 1 R.; dáno, jak tu byl celý regiment, na útratu s komisařem 1 R. 12 kr., dáno za palach na býky 1 R. 6 kr., dáno. jak vojáka od Kvasických koupili 5 R., dáno šenkýřovi do Otrokovic, co se utratilo s vojákem 1 R. 8 kr., dáno za boty Gazdikovi, co vojákovi půjčil, 12 kr., dáno Janovi Gazdikovi za člun 2 R. Jak seli Nivu, dáno na pivo 18 kr. Dáno za vychování muzikantů v hody 2 R. Dáno pisařovi služby 2 R. 30 kr.; jak dělali dlážku ve škole, 4 R.; Josefovi Navrátilovi od

okenic do školy 1 R. 12 kr.: kovářovi, co púta dělál. 15 kr..
pudmistrovi, jak chodil se sirotky (na úřad vrchn.) 1 R. 51 kr.;
drábovi, jak lapal na vojnu Matěje, 1 R.; pudmistrovi na jeho službu
1 R. 36 kr. atd. Celkem vydáno 86 R. 15 kr. 2 xx. (Orig. čes.)

XVI. 1176.

1756. Účet peněz obecních městečka Tlumačova na příjem a vydání od 1. února 1756 do 21. února 1757 za pudmistra Václava Kukole. Příjem: za býka obecního 10 R.; co na hlásný vybírali od sousedů po 6 kr. r = 11 R. 14 kr.; od husarů za slámu 2 R. 24 kr.; od Jana Petráše za seno 24 kr.; od husarů po druhé za slámu 3 R. 30 kr.; z luk za seno od sousedů na »Hrabůvkách 9 R.; za seno v lukách 6 R.; přijato na aresty do Hradišča 6 R.; přijato na útraty rekrutů 9 R. 35 kr.; přijato na Brněnské cesty 17 R.; přijato na fůry, jak vozili profant z Holomuca do Brna od sousedů 21 R.; od hoferů přijato 69 R. 25 kr. atd Celkem 193 R. 26 kr.

Vydání: dáno od zprávy rychtářovi 3 kr., dáno pudmistrovi, jak odváděl daň, 12; dáno prádelnám do Hradišča 1 R. 40 kr.; dáno na pivo, jak vozili prádelny, 22 kr.; dáno Mičíkovi a Válskému, jak vozili prádelny do Hradišča, 24 kr.; dáno Anči Kovářčinej, jak ju vypravili do Hradišča 13 kr.; dáno ouřadním, co chodili do Napajedel k panu hejtmanovi 15 kr.; dáno za vejca k obecní potřebě 9 kr.; dáno za člun k obecní potřebě 3 R. 15 kr.; dáno, jak stromky přehlídali, na pivo 9 kr.; do dobytek přehlídali od sv. Jana úřadům 1 R. 3 kr.; za maso k obecní potřebě 21 kr.; jak roli cejchovali na pivo 9 kr.; rectorovi, co hraje na varhany, 3 R.. písařovi 3 R., na cesty Brněnské 17 R. 3 kr. atd. Celkem 191 R. 26 kr. (Orig. čes.)

XVI. 1177.

1757. ledna 6. v Kvasicích. Úředník Fr. Kar. Römer sděluje vrchnímu účetnímu do Holešova, že svobodné dvory v Kvítkovicích a Kudlovicích mají privilegium (které v opisu přikládá) brátí potřebné dřevo z lesů Napajedelských, vrchní Napajedelský jim to však zakazuje. Poslal mu již 21. prosince 1756 výpis z onoho privilegia. ale odpovědi nedostal. Žádá proto, aby až do porovnání O hranice mezi panstvím Napajedelským a Kvasickým bylo jim dovoleno potřebné dřevo brátí. (Orig. něm.)

XVI. 1178.

1757. ledna 18. v Brně. Kardinál Troyer, biskup Olom., žádá propuštění Veroniky Horákovy ze Záhlinic k manželství s Václavem Ambrosem z Lobodíc. (Or. n.)

XVI. 1179.

1757. února S. Remonstrace vrchního Napaj. krajskému úřadu v Hradišti zaslaná. Z priloženého výpisu urbárního, jehož originál každé chvíle předložiti možno, může se krajský úřad přesvědčiti, že každý Kvít-

kovský půlláník jest povinen sypati vrchnosti 8 měric a každý podsedník 2 měř. ovsa gruntovní činže. Tuto povinnost také posud bez odmluvy konali od r. 1658, tedy po 98 let. Teprv minulého roku odepřeli oves sypati pod záminkou, že se ten oves sypává za pastvisko a ne za gruntovní činži a že jest to sypání bezprávné. Proto prý jim také c. k. rektifikační komise r. 1755 zapověděla jej dávali. Urbář však docela jasně ukazuje, že oves ten nedává se za pastvisko, nýbrž že jest to gruntovní činže, kterou od nepaměti dávali. Dle patentu systemálního mají se urbární povinnosti bez přerušení zachovávat, proto jménem Jeho Excellence hraběte (Rottala) žádá se krajský úřad, aby toto odpirání obce Kvítkovské úředně oznámil zemské vládě a zároveň učinil dotaz u rektifikační komise, a sice na osoby p. z Minkvitzburka a jeho komisaře Baltzera, jestli oni zakázali sypání onoho gruntočinžovního ovsa, aby tvrdošíjní Kvítkovští mohli býti usvědčeni a k dávání prastaré urbární povinnosti nejen přivedeni, ale i od zemské vlády ku konání té povinnosti poukázáni. (Konc. něm.) XVI. 1180.

1757. února 13. v Hradišti. Krajský hejtman (substitut) Jan Říkovský z Dobřčic sděluje úředníkovi do Napajedel (Jos. Fr. Schneiderovi), že dříve než záležitost ta podá se na nejvyšší místo, chce se o tvrdošíjnosti Kvítkovských přesvědčiti a proto sám věc úředně vyšetřiti a se přesvědčiti chce, zdali by se nedala bez domáhání se práva (sine strepitu juris) urovnati. Proto má se 16. t. m. ráno o 9. hodině do Hradiště dostaviti a obci Kvítkovské jménem krajského úřadu naříditi, aby se též dostavila. (Orig. něm.) XVI. 1181.

1757. února. 18 v Brně. Dekret c. k. representace a komory krajskému úřadu v Hradišti. Dne 11. t. m. poslána byla krajskému úřadu stížnost obce Kvítkovské ohledně sypání činžovního ovsa z pastviska rustikálního „Trávníku“, aby věc tu vyšetřil a zprávu o ní podal. Poněvadž však došla zpráva, že Kvítkovský pudmistr s jinými dvěma sousedy již 19 týdnů držán jest od vrchnosti v areště, tak dlouhé věznění ale oslabuje poplatnost jejich a zaviňuje mnohé obmeškání v hospodářství, proto nařídí krajský hejtman oně vrchnosti, aby uvězněné osoby, jsouli jenom za svou stížnost věznění, ihned z vězení propustila a až do vyřízení té záležitosti s nimi nespravedlivě nenakládala. (Podepsán:) Jan Jos. Kriegh. (Or. a opis něm.) XVI. 1182 a, b.

1757. února 27. v Hradišti. Krajský hejtman (substitut) J. Říkovský z Dobřčic posílá Napajedelsk. úředníkovi Schneiderovi dekret c. k. representace a komory a nařizuje, aby uvěznění Kvítkovští ihned byli na svobodu propuštěni, nejsouli z jiné příčiny než jen pro svou stížnost věznění. Doba stání k dalšímu vyšetřování určí se svým časem (Orig. něm.) XVI. 1183.

1757. března 3. v Napajedlich. Přípiš vrchního Napajedelského krajskému úřadu: Z obdržného dekretu c. k. representace a komory poznává, že nařídila vyšetřování stížnosti obce Kvítkovské ohledně sypání ovsu. Panu hejtmanovi jest ale povědomo, že byla 3. února podána remonstrace na stížnost obce Kvit., která urbární činžovní oves gruntovní, jež od pradávna bez odmluvy až do minulého roku sypávala, nadále sypati tvrdošijně odpirá; zároveň žádáno, aby tato remonstrace byla zemské vládě zaslána. Bylo také 25. února v přítomnosti několika vyslaných Kvítkovských urbářem v originálu jasně dokázáno, že oves ten není pastevní, nýbrž gruntovní. A jak se Kvítkovští při té příležitosti impertinentně chovali, bude p. hejtmanu také ještě povědomo; tu se ukázala ještě více jejich trestuhodná renitence. Jejich pudmistr a dva jiní sousedé nejsou uvěznění pro podání žaloby zemské vládě, nýbrž pro jejich tvrdošijnou renitenci a pro ochranu vrchnostenských práv. Kdyby byli propuštěni, stali by se ještě renitentnějšími, ano vzbouřili by se budoucně i proti své vrchnosti, jak to již ukazují skutkem, že dle výpovědi tamějšího rychtáře nechtějí voziti seno ze Strážnice úřadem krajským nařízené. Žádá proto, aby se to všecko úředně sdělilo zemské vládě a pohnulo ji k tomu, aby tato obec byla poukázána k dávání povinného urbárního gruntočinžovního ovsu. a aby pro svou opovážlivou vzpouru proti své příliš milostivé vrchnosti jiným za příklad přísně potrestána byla. (Konc. něm.) XVI. 1184.
1757. března 5. v Hradišti. Krajský hejtman Fr. v. Waffenberg sděluje Napajedelskému vrchnímu Schneiderovi, že Kvítkovští poddaní dnes opět poslali žádost, aby byli tak dlouho trvajících věznění zproštěni. Poněvadž úřad krajský musí již co nejdříve dle výš uvedeného dekretu podati c. k. representaci a komoře o té záležitosti zprávu, a poněvadž jest to spravedливо, aby uvěznění až do vyřízení celé záležitosti byli na svobodě, bude úředník vědět svou nařízenou povinnost vykonati. (Orig. něm.) XVI. 1185.
1757. března 5. Jiří Večeřa a Tomáš Hořinek jménem obce Kvítkovské vyslaní na krajský úřad, předkládají na důkaz, že 206 měř. ovsu, který ročně sypati musejí, není činže gruntovní, nýbrž pastevní, teprv teď nalezené 4 cedulky z r. 1750, na kterých potvrzuje, že obec Kvítkovská do důchodu Napaj. r. 1750 za 206 měřic „pastevního“ ovsu zaplatila 61 R. 12 kr., důchodní Merck. Žádají, aby tyto stvrzenky byly přiloženy ku zprávě, již má krajský úřad c. k. representaci a komoře zaslati. Žádají dále za příčinou, že jsou jen prostí sedláci, ani čísti ani psáti neumějící, a proto při vyšetřování dne 25. února v Hradišti, při němž nejvíce záleželo na prozkoumání urbáře vrchnosti předloženého, nedovedli svá práva dostatečně obhájit a v tak krátké lhůtě právním zástupcem opatřit se nemohli a proto jen v obraně byli, aby se to šetření ještě jednou konalo, ke kterému by se se zástupcem právním dostaviti mohli. Kdyby však ona zpráva na vyšší úřad byla zaslána, žádají navrácení stvrzenek, by jich příště upotřebili mohli. (Přepis něm., vložky 4 české stvrzenky.) Na rubu:

1757. března 8. v Hradišti. Krajský hejtman (substitut) Jan Říkovský: Tato stížnost, resp. žádost, dodává se Napaj. úředníkovi s nařízením: poněvadž Kvitkovští stvrzenkami v originálu dokázali, že sypaný oves nebyl činžovní, nýbrž pastevní, úředník však svým urbářem, jehož výpis jest po ruce, ani jedno ani druhé neprokázal, proto má co nejdříve podati lepší vysvětlení a zaslané spisy vrátiti. (Přepis něm.)
XVI. 1186.
1757. března 6. v Holešově. Přípis vrchního účetního Drottnera hospod. řediteli Schneiderovi v Napaj. Jeli již remonstrace ohledně Kvitkovských podána, není jiné rady, než dle nařízení krajského úřadu uvězněné propustiti; budou se moci po skončení celé té záležitosti tím přísněji potrestati. Není-li však ještě remonstrace podána, nesmí se s podáním jejím odkládati. (Orig. něm.)
XVI. 1187.
1757. března (?) v Napajedlich. Přípis Schneiderův vrchnímu účetnímu Drottnerovi v Holešově v záležitosti Kvitkovských, kteří opětně u kraj. úřadu stížnost podali. Není to sice jen tak, že Kvitkovští dokazují, že oves není činže gruntovní, nýbrž pastevní, ale urbář zase jasně dokazuje opak, neboť kdyby to byl oves pastevní, byl by takovým i v urbáři pojmenován, jako např. činže svatoBartolomějská jest pojmenována „drevní“. Také při jiných městečkách a dědinách jest oves u každého usedlého výslovně v urbáři jmenován, ale nikde „pastevní“. Kdyby se Kvitkovským sypání toho ovsa odpustilo, mělo by to zlé následky, neboť všechny obce by pak sypání ovsa odepřely. Více ještě! Je-li oves ten pastevním, pak jsou všechna pastvíska vrchnostenská a neměla býti včítána do kontribuce, poněvadž vrchnost bez toho oves sypaný přiznala a z něho kontribuci platiti musí. Poněvadž dále dle systemálního patentu všechny urbární každé vrchnosti ve stavu původním zůstati mají, následuje z toho, že i tento oves nevyhnutelně sypán býti musí a pastvíska musí býti uznána za vrchnostenské. Budeli ale za vrchnostenské uznáno, musí přestati vyměřená kontribuce, oves však musí přece býti sypán. Než by zemská vláda u všech obcí kontribuci z pastvisk zrušila — dělalo by to pěkný obnos —, raději prohlásí pastvíska za obecní a nařídí sypání ovsa, protože jest v urbáři. Staneli se opak toho, může vrchnost zrušit činži sv. Bartolomějskou a nevydávati jim ochozů (dříví). Neboť nekonajili jednu urbární povinnost, nemusí se ani druhá dodržovati. Diví se resoluci krajského úřadu, v níž p. místohejtman krajský tvrdí, že on urbářem nedokázal ani jedno ani druhé. Vždyť měl přece sám v rukou urbář, sám všechno četl, ale „pan krajský sám se s mladou paní divertiruje (baví), p. sekretář leží v podagře, p. vicekrajský je do mydlářovej

dcery zamilovaný a p. kancelista není versirovaný, tak potom se takové velké chyby stávají.“ Posílá vrchnímu účetnímu urbář a žádá, aby dal na základě těchto důvodů vypracovati sekretářem odpověď a jemu ji zaslal, aby ji co nejdříve mohl na příslušnou instanci odeslati. Koncept nedávno mu zasláný dal přepsati a poslal jej kraj. úřadu: jest však toho náhledu, že tam páni těchto spisů ani dobře nepřečtou. Kdyby o nové stížnosti Kvítkovských věděl, nebyl by je jistě z arestu propustil. Myslili vrchní účetní, že by bylo dobře ještě jednou do Hradiště zajeti, jest ochoten sám ku kraj. hejtmanovi jíti a vše mu vyložiti; ale přes to vše musí se přece písemná odpověď podati, aby ji kraj. úřad mohl k svému přípisu na zemskou vládu přiložiti. (Konc něm. až na větu o úřednicích v uvozovkách.)

XVI. 1188.

1757. březen 14. v Napajedlich. Vrchni Napaj. vrací žádost Kvítkovských kraj. úřadu a vyjadřuje se o ní, že nemá před soudem ceny; že by mohla býti Kvítkovským vrácena, poněvadž její sestavovatel (Concipient) se nepodepsal. Nevrací ji Kvítkovským z ohledu na kraj. úřad; žádá však, aby se její concipient co nejdříve přihlásil. Proti stížnosti uvádí toto: 1. Předložené stvrzenky obročního úřadu Napajedelského nepotvrzují ničeho, jsou pouhým výkonem úředníka; výkon úředníkův nemůže býti na újmu právům vrchnostenským. Tím méně mohou ony stvrzenky změnití příčinu povinnosti; ony dokazují jen vykonané zaplacení čili odvedení povinnosti; urbář však dokazuje poddanskou povinnost. 2. Smlouva Burjana Tetoura (kterou však mají Kvítkovští předložiti v originálu), dokazuje jasně, že obec Kvítkovská má za odstoupenou louku a pastvisko dávatí činži peněžitou a kopu hus ročně; o činžovním ovsu není v ní zmínky. 3. Tato pastevní činže, kterou Kvítkovští posud ještě dávají, není v urbáři mezi gruntovními činžemi a povinnostmi, nýbrž jest zvlášť uvedena pod rubrikou „při sv. Martině obec z Trávníka“, a tak se také v důchodě účtuje. Naproti tomu jest činžovní oves poznamenán při ročních gruntovních činžích a povinnostech a byl od Kvítkovských od r. 1658. dáván a u hospodářského úřadu jako činžovní oves účtován. 4. Z toho následuje, že činžovní oves, o němž se tu jedná, jest rozdílným od pastevního ovsa a proto jejich udání vyhlána a trestuhodná, která se nedají dokázati. 5. Činžovní oves nedává jen obec Kvítkovská, nýbrž i městečko Napajedla a všechny dědiny k panství Napajedelskému náležející. Není tedy pro Kvítkovice nějaká zvláštní povinnost ustanovena. Kdyby Kvítkovští proti všemu právu od této povinnosti měli býti osvobozeni, musely by také všechny ostatní dědiny z téže příčiny býti osvobozeny. 6. Tento oves jest ve vrchnostenské fassi jako činžovní oves přiznán a vrchnost musí z něho kontribuci dávatí. Tím jest dokázáno, že Kvítkovští od pradávna jsou povinni oves ten sypati, ne jako pastevní,

nýbrž dle urbáře jako gruntovní ze svých poddanských gruntů. Jest tedy správně, že oves činžovní musí dle systemálního patentu zůstat v původním stavu, následovně že jej Kvítkovští sypati musejí. Jménem svého p. principála žádá proto, aby kraj. úřad plané tvrzení tvrdošíjně obce Kvítkovské nejen úplně zamítl, ale ji také k dalšímu sypání povinného činžovního ovsa přiměl. Pro jejich opovážlivé, bezdůvodné a trestuhodné se zpouzení proti své vrchnosti má je potrestati a podané jejich žádosti, protože jsou bez podpisu písařova, zamítnouti. (2 expl. konc. něm.) XVI. 1189 a, b.

1757. března 15. v Hradišti. Krajský úřad (Sebastianides) dává hospod. řediteli Jos. Frant. Schneiderovi do Napajedel zprávu o proviantních fůrách. Do 18. t. m. musí býti dodáno v určitých dnech 46 fůr. Potřebovali by však některé fůry doma, tož o 15 fůr nebude zle. Od 18. t. m. dodá se každou středu 26 fůr začínajíc 23. t. m., a to až do odvolání.

O záležitosti Kvítkovské podá zítra zprávu, protože dnes J. M. svobodný pán jest churav.

Ryby byly dodány, ale cena není udána, očekává ji příště. Za kapra jemu poslaného vzdává díky. (Orig. něm.) XVI. 1190.

1757. dubna 1. v Brně. Dekret representace a komory v záležitosti ovsa obce Kvítkovské kraj. úřadu. Dle zprávy p. barona ze dne 17. března došlé ohledně činže sypaného ovsa z rustikálního pastvíska, kteroužto činží obec Kvítkovská své vrchnosti odpirá, poznalo se, že toto sypání jest od starodávna gruntovní činží, a že se nejen od Kvítkovské obce, ale i ode všech jiných obcí na panství Napajedelském sypávala a posud sypává, že vrchnost ji do dominikální fasce přiznala a ji tedy oplácí. Proto p. baron nařídí ve svém recesu obci Kvítkovské, aby i nadále oves ten vrchnosti sypala. Kdyby se však Kvítkovští domnívali býti tímto rozsudkem stíženi, mohou své další důkazy prostřednictvím poddanského právního zástupce podati u „concessu in causis summi principis et commissorem“ a své domnělé právo tam pohledávati. (Orig. a přep. něm.) XVI. 1191 a, b.

1757. dubna 16. v Napajedlich. Dovolení, aby poctivý mládenec František, syn Jana Zbořila ze Záhlinic, s poctivou děvečkou Annou, pozůstalou dcerou po †Martinu Cypriánovi z Tlumačova, do stavu sv. manželství vstoupiti mohli. (Konc. čes.) XVI. 1192.

1757. dubna 19. v Hradišti. A. Ig. Canova (z kraj. úřadu) píše úředníkovi (Napajedelskému), že sice není dovoleno z kanceláře něco vyštěbetati, zvláště kdo přísahu složil, jest však s jeho strany jist, že nebude vyzrazen, proto mu sub rosa posílá přepis (dekretu) recessu. Lituje jen, že publikace recessu má býti v pátek a že nebude moci, jak by slušelo, posloužit postními jídly. (Orig. něm.) XVI. 1193.

1757. dubna 19. v Hradišti. Krajský úřad (Fr. v. Wallenberg) sděluje úředníkovi Schneiderovi Napajedelskému, že c. k. representace a komora poslala reces ze dne 18. t. m. a že se rozhodl prohlásiti jej dne 22. t. m. dopoledne o 9. hod. ve své kanceláři. Toho dne a hodiny má se tedy k vyslechnutí recesu dostaviti, obci Kvítkovské má oznámiti, aby se k vyslechnutí recesu dostavil pudmistr s 2 neb nejvýše 3 přísežnými. (Vložky: 3 cedulky):

I. Není jim třeba říkati, že se propouští (z vězení pudmistr a 2 sousedé) z poručení c. k. representace a komory, nýbrž že se to děje z milosti J. Kxcellence. a může se jim uložití doba, do které činži mají zaplatiti (podepsán Sebastianides).

II. a III. Tato renitence Kvítkovských není teprv od času rektifikační komise, nýbrž již od několik roků. Ukazovali se spurnými nejen při robotě, ale i v dávání gruntovní činže. Ač J. Exc. p. principál z pouhé milosti před několika roky jim snížil cenu urbárné povinného ovsu se 45 kr. měřici na 17 kr. a tedy oves in natura sypati nemuseli, nechtěli ani tuto nízkou cenu platiti a jsou ji posud dlužni. Protože pudmistr jest hlavním původcem toho všeho a jejich vůdcem (Radlführer), proto vsazen do arestu a ne proto, že Kvítkovští podali k zemské vládě stížnost. Milostivá vrchnost dávno již chtěla jej potrestati veřejnou robotou. Budeli teď tento zlosyn propuštěn z arestu, ztratí vrchnost na autoritě a Kvítkovští budou ještě více utvrzeni ve své vzdorovitosti a tím dán bude všem ostatním poddaným špatný příklad. Když i ten zlosyn zůstane ve vězení, neutrpí tím země na kontribuci, neboť vrchnost se o to postará, aby jeho grunt osazen byl jiným hodným a hospodárným subjektem, onen tvrdošíjný uvězněný pudmistr však aby byl na výstrahu ostatním odstraněn. (Bez podpisu. Orig. něm.)

XVI. 1194 a, b, c, d.

1757. dubna 22. v Hradišti. Krajský hejtman Waffenberg sděluje Xapaj. úřadu, že žádaná dilace k vyslechnutí recesu c. k. rektifikace a komory v záležitosti činžovního ovsu obce Kvítkovské ustanovuje se na 29. t. m., kteréhož dne má se na 9. hod. úředník s Kvítkovským pudmistrem a 2 neb 3 přísežnými dostaviti. (Orig. něm.) XVI. 1195.

1757. července 31. v Řezně. Christian August, říšský hrabě z Sailern a Aspang, pán panství Lukova, Kralic. Martinic a Erly, nejvyšší kuchyňský dědičných zemí ve vévodství Korutanském, jakož i nejvyšší dědičný poštovník Mantua, J. C. V. skutečný tajný rada. komorník, král. vyslanec volební za Čechy k obecnímu sněmu do Řezna, propouští Polexinu, dceru Jiřího Nesvadby z Horní Vsi z poddanosti Lukovské do Napajedelské k manželství s Václavem Dvořilem ze Záhlinic. (Orig. něm.)

XVI. 1196.

1757. září 12. na hradě Kvasicích. Josefa, ovdovělá hraběnka Rottalová, rozená hr. Šternberková, jako poručnice, propouští z poddanosti sirotčího panství Kvasického Rozinu, dceru Martina Machálka z dědiny Trávníka na panství Napajedelské Janovi Hablíkovi do Otrokovic k manželství. (Orig. něm.) XVI. 1197.
1757. října 31. v Kvasicích. Fr. Kar. Römer, úředník, posílá Napajedelskému vrchnímu Schneiderovi konsignaci stavebního dřeva na stavbu stodoly a kolně ve dvoře Kvítkovském potřebného; žádá zprávu, až ředitel Holešovský lesnímu úřadu Napajedelskému ustanoví den, kdy má tesaře k otesání dřeva poslati. Zároveň žádá, aby šafářovi Kvítkovského a Kudlovského dvoru, až se přihlásí, bylo vydáno jako posud vždy dříví k topení. (Orig. něm.) XVI. 1198.
1757. října 31. v Kvasicích. Consignaci toho ke Kvítkovskému dvoru potřebného stavěcího dříví, totiž k stodole: trámů 10, soch i se sloupama 6, podvaly 2, prahy 2, helma 2, podkrokevnic i ankry 12, krovu 14 párů lat 3 kopy. Ku kolni: soch 8, trámů 10, podkrokevnice 4, helma 2, krovů 10 párů, lat 1 kopu. K plátku u dvora: sochy 23, zvířek 14, a do plátku co zapotřebí bude. (Orig. něm.) XVI. 1199.
- 1757? (bez data.) Poznamenání rolí výsevku, jak mnoho se vynachází patřící k zemanství při dědině Kvítkovicích, náležející vrchnosti do Kvasic, od Kvítkovských sousedů v úplné hromadě pod dobrým svědomím spravedlivě vystavené: První díl od Napajedel ležící, v tom poli první jmenovaný nebo přední 7 měřic, druhý díl v poli tom na 6 měř. Padělek, roli v tom poli na 2 měř. Od Malenovic v tom poli, jmenovaný Přední díl na 8 m., na druhý díl u kříže na 8 m., třetí díl zadní od Malenovic na 6 měř. Dohromady 38 měřic, to jest výsevek na těch dílech, jak jedenkaždý sedlák má, jenom že jsou v nejlepších místech a nejdelší díly. Mimo těch dílů více se vynachází jeden kus roli „Niva od Napajedel“ na 6 měř., druhý kus „U hatí“, „Rybniček“ jmenovaný, na 3 měř., třetí kus „Chmelín“ jmenovaný na 3 měř., čtvrtý kus „Široké mezicestí u kříže“ 4 měř. Suma 16 měřic. To široké Mezicestí na 4 měř. výsevku, to jest nám obci odjaté, to my staří sousedi pamatujeme a naším svědomím to potvrzujeme. Za druhé, k tej Nivě od Napajedelského pola také obecní roli páni officíři tehdejší při míře nám odjali a k tej Nivě přidali, zas po 2 měř. výsevku. K tomu Rybničku u Hatí, také obecní roli, přidali 1 měřici výsevku. Na těch 7 měřic výsevku, co jest nám od obecní roli odjato; tehdejší p. hejtman držel to zemanství pronajaté a tak p. hejtman, když nám takové odjal, sousedé se nesměli tehdyž protiv tomu protiviti, při míře museli tak nechat. Při tom podsedníkom třem Kvítkovským, kteří jsou za jednoho sedláka, těm tehda přidali

pani officíři obecní roli na 12 měřic výsevku, více nežli jeden sedlák má roli a oni kontribuci nic více nedají, jenom jak jeden sedlák platí. Poniženě žádáme pana hejtmána o nějakou radu a pomoc v takové věci. Fojt a celá obec Kvitkovská. (Orig. čes.) XVI. 1200.

1757 listopadu 12. Žádost Šebestiána Kubička, pudmistra, Pavla Hložka, Josefa Mazáče, rychtáře, Jiřího Večeře, přísežného, jménem obce Kvitkovské c. k. representaci a komoře markr. mor. podaná. Recesem rektifikace a komory bylo jim nařízeno, aby vrchnosti své i na dále sypali činžovní oves za pastvisko; kdyby se však cítili recesem stíženi, aby další důkazy podali prostřednictvím poddanského právního přítele, když ho byli poučili a s ním se poradili. Chtěli proto dle dekretu své pomůcky odevzdati advokátovi Sultzbedtovi jakožto jmenovanému zástupci poddanských obcí a s ním se poraditi. Když ale tento jest zároveň zástupcem J. Exc. hraběte Rottala, jejich vrchnosti, a proto je ani proti vrchnosti zastupovati ani jim raditi by nemohl, prosí, by jim jiný právní přítel, s kterým by se raditi mohli a jenž by je v tom sporu zastupoval, jmenován byl. (Orig. něm.) Na rubu jest:

1757. listopadu 25. v Rrně. Dekret c. k. representace a komory (Ludv. Jos. Zablatzky, substitut): Žádost ta dodá se zemskému advokátovi Černému s poukázáním, aby se s dotýčnými poddanými ohledně dávání činžovního ovsa a jiných stížností na vrchnost poradil, a kdyby jejich stížnosti uznal za odůvodněné, aby je u příslušné instance dle potřeby zastupoval. (Orig. něm.) XVI. 1201.

1757. prosince 5. v Kvasicích. Fr. K. Römer, vrchní, upomíná Napajedelského vrchního Schneidera po druhé o privilegia dvorů Kvitkovského a Kudlovského ohledně svobodného dělání dříví v lesích Napajedelských. (Orig. něm.) XVI. 1202.

1757. prosince 8. Vrchní Napajedelský vrací vrchnímu Kvasickému privilegia dvorů Kvitkovského a Kudlovského a podotýká, že privilegium Kvitkovské zní na kácení dřeva a pasení černého dobytka v Šarovské hájnici, ale výsada ta zní jenom na p. Leskovce a nikoli také na jeho nástupce. A poněvadž v hájnici Šarovské není žádného, aneb jen velmi málo dřeva oné míry, jaká se k stavbě požaduje, nemůže jeho žádosti vyhověti. (Orig. něm.) XVI. 1203.

1758. ledna 26. v Napajedlích. Jos. Fr. Schneider odpovídá hraběcímu sekretáři ohledně Kvasických sirotčích restů peněžitých i obilních za Napajedelskými poddanými vězících, že dlužníci nejsou s to je splatiti, když nemohou ani královské povinnosti, které jsou přece přednější, ani dominikální platiti. Kdyby je měl za těchto zlých časů

k placení nutiti, opustili by své grundy a pak přestaly by jak královské tak dominikální povinnosti. Ostatně smlouva o vybírání restů není učiněna s nynějším p. hrabětem, nýbrž s jeho zemřelým předchůdcem, proto nenahlíží, proč by J. Exc. vymáháním restů měl své poddané zničili. 10 R. jest deponováno u úřadu, ty mohou si Kvasičti vyzdvihnouti. (Orig. něm.) XVI. 1204.

1758. ? (bez data.) Pavel Vokřzka a jeho manželka Paulina z městečka Napajedel žádají Karla Ant. Braunera, král. města Hradiště radního, aby Napajedelskému hejtma novi dal nějaké vysvětlení ohledně krivdy, která jim učiněna byla v Kvtkovicích od Kožišnička, kterému on, Brauner, živnost Pavla Skopala předal a který jim měl z jedné role na 1 měř. po 3 léta užítky ponechat, on však ponechal jim jen na ½ měř., a po vyjití 3 let, nasypav jámy obilím, živnost opustil a do Topolného se odebral a je o 5 R. obloudil. (Or. čes.) XVI. 1205.
1758. Rejstřík na příjem a vydání peněz obecních městečka Tlumačova za pudmistra Václava Kukole od 1. Marci r. 1757 až do 9. January r. 1758. Příjem na př.: Přijato na Sakse na fořpon a šlofgrajcar 10 R 42 kr. a 12 R se dalo od fořponu, bylo jich všech 22 R 42 kr. a tak zůstává tych 10 R. Přijato od vojáků Saksokadr šlofkrajcar co byli přes zimu na ležení 23 R 55 kr. Přijato od starého myslivca z jezer 3 R, přijato na císařský cesty na půl roku 8 R 15 kr., od Jury Nesvadby z vody obecní 10 R, od Kurovskej obce na školu 2 R 45 kr., přijato za tu fůru co so poslala od sousedů za armádou 26 R 10 kr., přijato za obecní lodě 13 R, přijato akcisu od sousedů na půl roku 16 R 45 kr., z hoferů akcis 1 R 15 kr., item přijato na druhého půl roku akcis za tabák na královský cesty od sousedů 27 R 21 kr., z hoferů na akcis a na hlásný za tabák přijato 5 R 16 kr., z panských služebníků akcis od mynářa 1 R, od šafářa 30 kr., ovčí hospodář Tlumacký 45 kr., Skalecký hospodář akcis 45 kr., panský kravák 12 kr., přijato za rekruta loňského roku 17 R 1½ kr., za rýž obecní 21 měřic 4 achtle 49 R 27 kr., od kováře z věhně platu 3 R, z obecní louky za seno 18 R, hoferský daňky 22 R 48 kr., atd., celkem 343 R 55¼ kr. Vydání: Jak verbovali vojáka z Bělova 1 R, na fůru za armádou 28 K 3 kr., za toho koňa co padl dáno 16 R, jak rekruty verbovali za pivo 4 R, za víno co sousedi propili 1 R 45 kr., pisařovi služby 5 R, akcis na celý rok 39 R 12 kr., za tabák 6 R 40 kr., na královský cesty na ¾ roku 12 R 46 ½ kr., dáno jednej paní almužny 6 kr., za džbány na víno hodový 33 kr., za 2 hrubý džbány 30 kr., majstrovi zednickému co mu doplatil na školu 3 R 50 kr., za vychování muzikantů v hody 2 R, za svíčky v hody a za olej 27 kr., jalo Dančika vozili za rekruta za maso za žemličky 36 kr., pánu faráři za víno za 2 masy 10 kr., za pár kapúnů k obecní potřebě 30 kr., za 2 bečky piva obci 6 R 40 kr., hlásnému Martinovi Mikovi 9 R

25 kr., hrnčířovi za kamna do školy 8 R, zámečníkovi za zámky a od kutí oken 5 R 30 kr., stolářovi 5 R 10 kr., sklenářovi 5 R, ca v Napajedlich v ratůzi u Švehly rekruti a ouřadní i také sousedi za 41 dní se utratilo 26 R 9 kr., atd. Celkem 263 R 57 ½ kr.. Přebytek 79 R 58 ¾ kr. (Orig. čes.) XVI. 1206.

1758. ledna 28. v Rrně. Jan Bapt. svob. p. Freyenfels, pán panství Lišni a Tvarožné (Lösch u. Bosenitz), propouští na intervenci J. Exc. hr. Rottala z poddanosti Lišenské Františka, syna po †Ondřeji Lachovi z Tvarožné do poddanosti Napajedelské k manželství s Rozinou, dcerou Sobkovou z Napajedel. (Orig. něm.) XVI. 1207.

1758. března 30. na Velehradě. Opat Antonín propouští z poddanosti kláštera Velehr. Annu, dceru Jana Mikuláše, z dědiny Jalubí, do poddanosti Napajedelské k manželství (s kým?). (Orig. něm.) XVI. 1208.

1758. srpna 18. (praes.) Josef Černý ex offio od representace a komory ustanovený advokát poddanský (subditorum), zástupce dědiny Kvítkovic. žádá od hraběte Fr. Ant. Rottala výpis neb přepis urbáře, smlouvy neb nálezů, na nichž dávání činžovního ovsa se zakládá dle předpisu mor. zemského zřízení § 87, v případě, že by těchto nebylo, žádá udání pravé podstaty, jakosti a příčinu toho dávání. (Orig. něm.) XVI. 1209.

1758. října 4. v Holešově. Výnos na žádost advokáta Černého in rubro: Autentický výpis z urbáře ohledně dědiny Kvítkovské se na žádost advokáta vydává. (O. n.) XVI. 1210.

1758. října 12. v Kroměříži. Výnos na žádost advokáta Probsta in rubro: Poněvadž rešty pro chudobu poddaných (Napajedelských) nemohou býti vymáhány, leda by vysílení kontribuenti byli na újmu zeměpána do úplné záhuby přivedeni, nemůže se žádosti vyhověti. (Orig. něm.) XVI. 1211.

1758 prosince 12. v Napajedlich. Výpis z urbáře panství Napajedelského z r. 1658. a sice co se týče městečka Napajedel: „Pamět se tu činí, co se dotýče ovsa pastevního, že, ačkoliv se od podsedníka rovným dílem pokládá, však ale který podsedník 2 měřice dáti povinen jest, když pak potahu nemá, 1 měřici, a tak jim rovným dílem každého roku vychází ovsa 227 měřic. Dědina Kvítkovic: Ovsu při sv. Martině 212 měřic, obec z „Travníka“ 8 měř., item za husy jak sedlák tak podsedník po 12 groších, dělá 11 R 6 kr. Dědina Sazovice: ovsa při sv. Martině 10 měřic. Městečko Tlumačov: pololáník o sv. Bartoloměji senného 1 R 15 kr., podsedník 15 grošů.“ Souhlasí s originálem. Christoph Minkvicz pán a svob. pán v Minquitzburku. Joseph Pollczer. (Přepis čes.) XVI. 1212.

1758. prosince 21. v Brně. V. Sultzbendt, právní zástupce vrchnosti Napajedelské. sděluje, že poučení ohledně sypání ovsa obce Kvitkovské obdržel, advokátovi Černému žádané výpisy doručil; záleží na tom, jak se tento rozhodne. Doklady vrchnostenské nejsou nepodstatny, ale uvážili, že poddaní jen kontribuční pozemky mají. z nichž zeměpanské daně platí, vrchnosti však robotu a jiné poddanské povinnosti konají, nedá se gruntočinžovní oves ospravedlniti, leda držbou od nepaměti. Proto má tento případ za pochybný; vyčká však, co druhá strana podnikne. Zatím ovšem musejí poddaní onen oves sypati a mohou k tomu i exekutivně býti donuceni. Přijdeli to ale k procesu, zašle své sporné spisy k schválení p. principálu. (Orig. něm.) XVI. 1213.
1758. ledna 1. v Holešově. Fr. Ant. hr. Rottal potvrzuje za sebe, své potomky a dědice, že přijal od svého Napajedelského písaře důchodenského Josefa Merka 1000 R na kauci a zavazuje se pro případ jeho propuštění jemu je vrátiti aneb v případě jeho úmrtí jeho dědicům; zatím bude mu z nich dávati 5% úroků. (Or. něm.) XVI. 1214.
1759. ledna 13. Advokát Michal Jos. v. Probst, mandatár poručnictví dědiců †Adama Joachima hr. Rottala, opětuje svou žádost ze dne 30. listopadu 1758 hraběti Fr. Ant. Rottalovi podanou ohledně vymáhání reštů od poddaných Napajedelských do poručenské podstaty Rottalské dlužnicích peněz a jiných reštů, poněvadž pí. hraběnka Kvasická jako poručnice od c. k. sirotčí komise důrazně o ně jest upominána. (Orig. něm.) XVI. 1215.
1759. ledna 21. v Holešově. Výnos na žádost Rottalského mandátára Probsta in rubro: Mandatár poukazuje se na výnos dtdo. v Holešově dne 12. října 1758. (Or. n.) XVI. 1216.
1759. března 18. (praes.) Mandatár Probst sděluje hraběti Rottalovi. že podal žádost o vymáhání reštů Napajedelských 22. prosince 1758 hraběcímu zástupci, zem. solicitátorovi Bart. Nebesovi, 13. ledna 1759 byla hraběti teprv doručena a hraběcí výnos na ni byl mu teprv včera 14. března dodán poddanským poslem z Holešova. V tomto výnosu poukazuje se na dřívější výnos ze dne 12. října 1758, jemu však nebyl žáden výnos doručen a ani hraběcí solicitátor Nebes neví o žádném dřívějším výnosu. Co se ostatního obsahu výnosu hraběcího týká, že žádaná vrchnostenská asistence k vymáhání reštů se odpirá, sděluje, že jest tedy nucen další právní potřeby hraběcí poručnice cum omni quocunque jure et causa opatřiti a chrániti. (Orig. něm.) XVI. 1217.

1759. července 17. v Holešově. Na poručení Jeho Exc. p. hraběte J. Rudolfa Kratochvíle, inspektor, supplicantům k odpovědi činí, že budoucně pro jejich (Kvitkovský) koňský dobytek kus pastviska se vyměří s tím vymíněním, jak skrz některý den na tom pastvisku koně tu travu užijí, potomně zaseje taková pastva pro hovězí dobytek býti má. Ostatně mimo všechnej další povinnosti, ačkoliv více k povinnosti nejní, taky dnešního dne nařízení k Napajedelskému hejtmanskému ouřadu se odeslalo, aby panský dobytek tam v těch místech, kde se obecní pásť bude, taky tam pásť. (Orig. čes.) XVI. 1218.
1760. prosince 12. v Holešově. Prodej pekárny vedle kostela farního v Napajedlich Františkovi Procházkovi a jeho dědicům na věčné časy za hotových 300 R. Poněvadž hr. Fr. Ant. Rottal nabyl od nastoupení svého panství zkušenosti, že výlohy na opravy panských budov, tedy i na pekárnu, velkou část důchodů stravují, rozhodl se, aby důchody Napajedelské rozmnožil pekárnu i se vším příslušenstvím prodati pod následujícími podmínkami: 1. Ročně bude dávati z pekárny činží 40 R, čtvrtletně 10 R. 2. Všecky opravy bude kupitel konati sám bez jakékoli pomoci vrchnostenské. 3. Kdyby však bez jeho viny pekárna zničena byla, bude mu k novostavbě potřebný materiál, jako dřevo, cihly, kámen a vápno zdarma od vrchnosti fůrami robotnými dodán, šindel a hřebíky a řemeslníky musí si však platiti sám. Kdyby však jeho, neb domácích vinou pekárna shořela, neb jiným způsobem zničena byla, musí si ji vystavěti svým nákladem. 4. Má se přičiniti, by vhodným pečivem dle zemské taxy vždy opatřen byl, aby neměla ani vrchnost ani obyvatelé Napajedelští nedostatek pečiva, sic by měla vrchnost právo opatřiti pekárnu jiným pekařem a kupní smlouvu vrácením kupní ceny zrušiti, kteréžto právo si vrchnost ponechává i pro ten případ, že by pekař neplatil včas roční činže. 5. Kdyby chtěl pekař pekárnu prodati, neb jinému postoupiti, musí budoucího majitele vrchnosti ohlásiti a potvrzení kupní smlouvy očekávati, jinak by prodej neb odstup neměl platnosti. Budoucí majitel musí při převzetí pekárny zaplatiti do důchodů panských 2 R ze sta kupní ceny tak zvaného „laudemia“, jeli to totiž dědic. Přejdeli ale pekárna kupem neb odstupem na cizího, musí ten zaplatiti laudemia 3 kr. z každého rýnského. 6. Od ubytování vojska má býti kupitel i nástupci jeho na vždy osvobozen. Také kominář povinen jest vymetati v pekárně za záplatu, kterou dostává od vrchnosti. Konečně 7. si vrchnost ponechává právo „protimesis“, dle něhož může pekárnu, kdyby měla na cizího předána býti, za kupní cenu zase převziti. (Přepis něm.) XVI. 1219.
1761. května 16. v Hradišti. Mistohejtman krajský Jan Říkovský z Dobřic posílá Holešovskému inspektorovi Kratochvílovi stížnost obce Kvitkovské k vyjádření, že jí bylo pastvisko, kterého dlouhá léta uží-

vala, odebráno. Měli se věc tak, jak Kvítkovští udávají, má jejich stížnosti vyhověti a pastvisko v pokojné držení jim vrátiti. (Orig. něm.) XVI. 1220.

1761. (bez data.) Úředník Napajedelský sděluje kraj. hejtmanovi, že stížnosti obce Kvítkovské na něho dne 15. t. m. u kraj. úřadu podané a jemu 16. t. m. zaslané porozuměl. Ačkoliv tato tvrdošíjná obec již 18. dubna 1757 recesem v opisu přiloženým byla odsouzena odváděti své vrchnosti gruntovní a jiné činže komisí na jisto postavené, nechce posud poslechnouti, a to proto, že se domnívá, že 212 měřic ovsu žádá po ní vrchnost za pastvisko a to jí prý komisí rektifikatorní bylo ve výměře 60 měřic jako poddanské přiznáno. Dne 14. t. m. vyměřoval sám toto pastvisko a ponechal z něho 60 měřic obci, zbytek zamýšlel vzíti k užívání dominikálnímu, domnívaje se, že poddané přinutí vpravit se do svých povinností. Když však již Kvítkovští podali rekurs kraj. úřadu a úředník od svého počínání ustoupiti nemůže, žádá jménem Jeho Excellence, aby kraj. úřad tento spor komisionálně ukončil tak. aby tato zlomyslná obec své povinnosti dle přiloženého výpisu z urbáře budoucně konala v důvěře, že nebude od vrchnosti v užívání obecních užitků rušena. (Konc. něm.) XVI. 1221.

1761. červen 15. (praes.) Jos. Černý, advokát, ex officio zástupce obce Kvítkovské, podává c. k. representaci a komoře své oznámení a žádost, aby Kvítkovští v prastarém držení svého urbárního a katastrálního pastviska „Trávníku“ byli zachováni a chráněni: rušení aby bylo zastaveno, nově vyházaná příkopa aby byla zaházena, zkrátka, aby všecko do předešlého stavu zase bylo uvedeno. Dle přiloženého opisu, jehož originál stářím sešlý jest a nečitelný, obdržela obec Kvítkovská r. 1574 od Burjana Tetoura z Tetova, dědičného pána dědiny Kvítkovic, louku „Trávník“ za roční činži 9 R a kopu mladých hus. Tato louka jest v urbáři z r. 1658 obci připsána a též rektifikační místní komisí r. 1755 do rustikálního katastru zanesena. Nyní vrchnostenský úřad dozorčí odměřil z ní polovici k užívání pro vrchnost a oddělil ji příkopou na muže hlubokou, obci ponechal část nejhorší, kde jest výhon dobytka, cesty a močály, kde se tedy dobytek pásiti nemůže. Neberouc ohled na nečitelný originál Tetourův, lze přece: 1. ve vrchnostenském urbáři, z něhož rektifikační místní komise výpis učinila, zřetelně čísti, že obci ponechán byl „Trávník“ za činži 8 R a místo hus za 11 R 6 kr. Urbář potvrzuje tedy přepis originálu Tetourova a dokazuje tím, že vrchnost není oprávněna bráti obci pozemek urbárně jí připsaný. 2. Jest v robotních generalích z r. 1738 ustanoveno a tedy nesporno, že urbáře stanoví pravidla mezi vrchností a poddanými a že je zavazují. 3. Dle obnoveného zem. zřízení mor. fol. 191 §: „Když se zřejmě dokáže, že si poddaný s vědomím a vůlí vrchnosti přivlastnil zboží,

pod činží mu ponechané, což se nevyvratně urbářem dokáže, a když toto zboží od nepamětných dob bez pochybnosti drží, může je i dále bez překážky kohokoli držeti.“ 4. Toto pastvisko bylo c. k. hlavní rektifikační komisí na základě nálezů místní rektifikační komise k zdanění na 62 měřic odhadnuto. 5. Poněvadž katastr dělí zboží vrchnostenské od poddanského, proto musí poddaný ponechán býti v užívání toho, co mu k zdanění bylo připsáno. 6. Z toho následuje, že obec Kvítkovská jest od vrchnosti odebráním pastviska proti znění urbáře a proti nepamětnému držení bezprávně příliš stížena a z nedostatku pastvin mohla by k záhubě přijíti. Toto přetížení myslí vrchnost odstraniti svou námitkou, že pastvisko obsahuje více než 62 měřic a že si tedy přivlastňuje jen nadbytek. Ale jak se v tom mylí, dokazuje 6. že vyměřování rektifikační komise má větší cenu, než ono, jež vykonal jednostranně inspektor hospodářský, neboť komise řídila se jistě při své rektifikaci pastviska pravidly rektifikačními, instrukcí a přísahou, proto brala na výhon, cesty a močály slušný ohled, kdežto inspektor hospodářský vyměřoval jen soukromě, bera za předmět jen plochu bez dalších ohledů. A kdyby skutečně byl i nějaký nadbytek nad katastrální výměru, musí se 7. uvážiti, že se tu jedná o těleso, jež bez výměry bylo urbárně k užívání ponecháno, proto musí se bráti plocha, jaké se od nepaměti užívá; a v tomto případě tím více, protože 8. dle systemálního patentu z katastrální výměry činže ani dávati ani vymáhati se nemá. Proto nadbytek, jeli jaký, patří obci následkem nadměrného spojení a práva z něho jí plynoucího. Jest tedy obec bezprávně od vrchnosti zbavena držení celého pastviska. Dle práva nesmí žáden býti připraven o majetek svůj (quod nemo possessione sua de facto privari debeat), obec však až do okamžiku rušení byla v nejpokojnějším držení. Po odebrání pastviska nebyla by obec s to platiti kontribuci a jiné povinnosti, proto se c. k. representace a komora žádá, aby tu záležitost dala krajskému úřadu vyšetřiti. (Na rubu žádosti:)

1761. června 19. v Brně. Dekret c. k. representace a komory (Fr. Valentin Leschitzki, substitut), aby krajský úřad v Hradišti obě strany vyslechl, věc důkladně vyšetřil a obšírnou zprávu i se svým dobrozdáním podal. (Přep. něm.) XVI. 1222.
1761. července 6. v Hradišti. Krajský úřad (J. Říkovský z Dobřčic) posílá stížnost obce Kvítkovské inspektorovi Rud. Kratochvílovi do Holešova se sdělením, že by měla vlastně žádost zasiati vrchnosti samé, dle dekretu na rubu, a že by vrchnost sama měla se dne 21. neb 22. t. m. o 9. hod. ráno k šetření do Hradiště předvolati; poněvadž to ale její churavost nedovoluje, proto má se inspektor, opatřen plnou mocí, aneb někdo jiný zmocněný do kanceláře u kraj. úřadu dostaviti. Určitý den, zdali 21. nebo 22. se mu ještě sdělí. (Orig. něm.) XVI. 1223.

1761. července 15. v Hradišti. Krajský úřad (Fr. sv. p. Waffenberg) sděluje inspektorovi Kratochvílovi do Holešova, že vyšetřování bude 21. t. m. dopoledne okolo 9. hod., k němuž ho předvolává. Také má odevzdati předvolání Kvítkovskému rychtáři, pudmistrovi a několika přísežným, aby se téhož dne na túž hodinu jistě dostavili. (Orig. něm.) XVI. 1224
1761. července 21. v Hradišti. Výpis z protokolu komise (podepsán aktuár Ant. Jan Rayndl). Dostavili se: se strany poddaných Kvítkovských přísežný advokát zem. Jos. Černý s poddanými, s hraběcí strany Rottalské hospodářský inspektor Jan Kratochvil. Po přečtení stížnosti a dekretu zemské vlády i plné moci inspektorovy prohlásil tento, že se advokát Černý odvolává v žalobě poddaných Kvítkovských na urbář a přece tento dokazuje, že sporná činže není pastevní, nýbrž gruntovní, a protože poddaní tuto urbární gruntovní činži dávati nechtěli. proto jim vrchnost vzala sporné pastvisko, aby je tak přinutila k dávání gruntovní činže. Vrchnost nebyla by proti vrácení pastviska, ale ponechala by si přinutiti je jinými donucovacími prostředky k dávání této činže gruntovní. Na to tázal se zástupce poddaných, nedaloli by se docíliti ohledně činžovního ovsu přátelského porovnání? Inspektor odpověděl, že takové narovnání mohlo by se státi tím způsobem, že by se místo ovsu platilo pro všechny časy po 24 kr. za měřici ovsu (206 x 24 kr. = 82 R. 24 kr.). Poněvadž ale zástupce Černý nabídl ročně jen 30 R., rozbilo se porovnání a inspektor vyhradil hraběti všechna příslušná práva. (Orig. něm.) XVI. 1225.
1761. července 22. v Napajedlich. Dobrovolné porovnání, které z přičinění Fr. Waffenberka sv. p. z Mödlinku, c. k. rady a hejtmana kraje Hradištského mezi Jeho Excellenci p. Leopoldem (sic! má býti Fr. Ant.) hrabětem z Rottalu, vrchnosti vsi Kvítkovic strany jedné, pak purkmistrem, rychtářem, konšely a celou obcí Kvítkovic strany druhé v příčině v rozepři jsoucího osypu ovsu 112 měřic (sic! má býti 206 měřic) na následující způsob až do ratifikace c. k. representace a komory učiněno bylo. 1. Vrchnost obnovuje nadání bývalého dědičného pána Burjana Tetůra z Tetova a z Malenovic a na Otrokovcích, dědičného pána vsi Kvítkovic pod datum na Otrokovcích v sobotu po sv. Jiří (24. dubna) 1574 udělené a s těmiž poddanými učiněnou smlouvu na louku a kus trávníka „Nad drahami“ pod rybníkem Trestným ležící, kteroužto jim pod plat dal k polepšení živnosti obce Kvítkovské na takový způsob, že jemu a potomkům jeho a držitelům vsi Kvítkovic na každý sv. Václav 6 R (za 1 rýnský 30 groši a za 1 groš 7 bílých peněz počítajíc) a 1 kopu mladých hus dávati budou; on však na onu louku a kus trávníka nížádným obyčejem navracovati se nemá ani žádných jiných proměn ani platu přičinovati nebude, nýbrž poddaní Kvítkovští budou moci

jich užívati a s nimi činiti, jako se svým vlastnictvím. (Ručitelé podepsaní: Wolff Lorant z Luky a na Březolupech a Mikuláš Onšík z Bílkovic a na Bílovicích. V originálu jest nadání doslovné — zde jen výpis). Toto nadání vrchnost slovo od slova utvrzuje a tůž poddanou ves Kvítkovice při též smlouvě zanechati za sebe a své potomky přislubuje. 2. Rest ovesného osypu, jež by poddaní až do data toho porovnání platiti měli, jim odpouští. 3. Poddaní však, a sice každý půlláník za 8 měřic ovsa po 24 kr., čtvrtník polovici toho do důchodů panských při sv. Martině peněžitého platu dávat se zavazují. 4. Vrchnost, nevyhledávajíc zkázu svých poddaných, ještě z milosti přislubuje, že kdyby jeden neb druhý soused takový gruntovní plat peněžitý ovesního osypu v určitý čas složití v stavu nebyl a nemohl, vrchnost obilí za ten plat v takové ceně, jenž by toho roku nejvyšší byla, přijati a na ten plat porazit chce. Kdyby ale suma toho od vrchnosti přijatého obilí v nejvyšší ceně, počítajíc ten gruntovní plat, osypu ovsa převyšovala, tehdy vrchnost vyplývající nadbytek poddaným vyplatiti povinna bude. Pro lepší toho pevnost má toto porovnání od c. k. representaci a komory potvrzeno býti. Každá strana má dostati jeden a krajský úřad také jeden exemplář porovnání, opatřeného pečeti hraběcí i obce Kvítkovské (Přepis čes.)

XVI. 1226.

1761. srpna 1. ve Zlíně. Jos. Černý ex officio zástupce Kvítkovských, sděluje inspektorovi (Kratochvilovi), že obdržel jeho oznámení ze dne 22. m. m., že se s Kvítkovskými docílilo o sypaný oves porovnání. Na základě jeho sdělení napíše osnovu o narovnání a z Brna co nejdříve ji zašle. Posud byl zaměstnán inspekci sporných pozemků v Kněžpoli, Jarošově, v Březolupech a ve Zlíně. Děkuje mu za chvalitebné uznání a za péči o poddané Kvítkovské, aby byli při síle udrženi. Doufá, že jim cenu ovsa z příčiny, že to již má býti stálý poplatek a že místo sporného má nastati jistý poplatek, ještě sníží z 21 kr. na 18 kr., což by mu jenom ke cti sloužilo. (Orig. něm.)

XVII. 1227.

1761. srpna 26. v Hradišti. Krajský úřad (hejtm. Fr. v. Waffenberg; nařizuje hospod. řediteli všech panství Rottalských Rud. Kratochvilovi v Holešově, aby do 8 dní jistě podal zprávu o narovnání s obcí Kvítkovskou, o němž 22. m. m. mu psal, ale s něhož bezpochyby sešlo, když zástupce obce nechce o něm věděti, ani s jedné ani s druhé strany nic se dále neděje, a přece se musí kraj. úřadem podati žádaná zpráva c. k. representaci a komoře. (Orig. něm.)

XVII. 1228.

1761. srpna 26. Poslední vůle Martina Matějů ze Žutav. Já Martin Matějů za živobyti svého v dobré paměti uznal jsem za dobré býti, abych statek a měni mé, které skrz mou práci Bůh všemohoucí mi požehnal, v pořádek uvedl, a co komu z toho poručiti chci, to časně

tímto písmem potvrdil, abych po smrti pokoj v zemi od mojih dítek měl. Předně odevzdávám duši Bohu Otci, Nejsv. a Nerozdlilné Trojici Svatej, od kteréj jsem ji přijal. 2. Moji ženě na 1 ½ měř. výsevku, t.j. roli jménem „Na vrše“ a 1 krávu, při tem ještě tu zahrádku pod dědinú, kterou nech užívá až do smrti svej. a po smrti pak její připadá ta zahrádka k chalupě. 3. Podsedek Juditě mé ceři a jalůvku a na „Šišťině“ jeden kus roli na ½ měř. výsevku a k živnosti kúsek „Končiny“. 4. Moje manželka má měř místo u dcery Judity až do svej smrti; jestli by pak Judita s ní se snášet a srovnat nemohla a ji v domě trpět nechťela, tak ji bude povinna Judita složit 20 R a ona může sobě hoferství podle libosti vyhledat. 5. Ceři mej Barboře jeden kus roli jménem na Zeliskách na 1½ měř. vejsevku a ten kúsek lúky k tomu přináležející a jednu krávu 6. Anně mej ceři jeden kus roli jménem „na Šišťině“ na měř. vejsevku a 1 krávu, při tom z těch 21 R, které mně za roli složit měla, 8 R ji daruji a 16 jsem přijal. Pročež já toto mé poručenství zavazuji, aby se žádný neopovažoval mej poslední vůle rušit; nebo já co jsem komu uznal, jako otec jsem učinil, tak nech je, jak jsem já zřídil, ani z děti ani žádný nech se neopovažuje súdit. (Orig. čes.) XVII. 1229.

1761. srpen 23. v Hradišti. Burgmistr a rada města Hradiště sděluji Napajedelskému úředníkovi Heintzovi Jos., že by bylo zapotřebí obejití hranice mezi oběma panstvími, poněvadž od dávných let, co se obcházely, mohou býti hraniční znamení změněna aneb zničena. (Orig. něm.) XVII. 1230.

1761. září 6. v Holešově. Ředitel Kratochvil sděluje kraj. hejtmanovi v odpověď na jeho dopis ze dne 26. m. m., že následujícího dne po odbývaném komisním setření ohledně osypu ovsa Kvítkovské, při němž porovnání se nedocílilo, tedy 22. července sdělil kraj. úřadu, že obec Kvítkovská. uváživši tak značnou část odpuštěného činžovního ovsa, nabídla vrchnosti, že jí bude budoucně dávati o sv. Václavě místo 212 měřic ovsa 24 kr. za měřici, tedy 84 R 48 kr. Ačkoliv zástupce obce advokát Černý se zavázal, že listinu o porovnání (instrumentum transactionis) napíše, přece posud ji neposlal. Zajel tedy do Napajedel, předvolal Kvítkovské a dozvěděl se, že ohlášení porovnání nemůže se kraj. úřadu poslati, protože jejich zástupce musí dostati ještě informace. Poučili zástupce tvrdošíjnou obec o něčem lepším, až dojede, aneb máli vrchnost býti poddanými vrácena na starou dráhu, ukáže výsledek. Aby se to tím spíše rozhodlo, odebral se do Kvítkovic, aby najatými mlatci dal si namlátili oves činžovní. (Konc. n.) XVII. 1231

1761. září 27. v Brně. Zástupce obce Kvítkovské píše řediteli Kratochvilovi do Holešova, že byl toho mínění, když v jeho dopisu ze dne 23. července nebylo zmínky o způsobu porovnání, že musí na svůj dopis ze Zlína 2. srpna očekávali další odpovědi aneb, poněvadž ředitel

v Hradišti slíbil dostavit se do Brna ku komisi Drottnerově, že bude moci s ním mluvit, proto čekal se spisováním osnovyporovnání. Z posledního jeho dopisu dovidá se však, jakým způsobem zakročil proti Kvítkovským, to si ani on ani obec líbiti nedají, poněvadž plat činžovní ovesní měl se odváděti teprv o sv. Martině. Posílá mu osnovu porovnání s vynechaným místem pro cenu ovsa; nenapsal ceny v naději, že s ohledem na nově zavedenou menší míru rakouskou také menší cena bude určena, kterou tam může sám napsati. Vyslovuje také naději, že obilí, které poddaným dal vymláti, bude ve prospěch jejich při příštím platu odčítáno. (Orig. něm.) XVII. 1232.

1762. Poručenství Martina Bartona, souseda na Žutavech. „Předně poroučí svou duši Pánu Bohu v jeho svatou ochranu 1. Barboře ceři kousek roli "Na vrše" vedle Josefa Mišurca, Juditě ceři kousek roli jménem "Na Šištěně" vedle cesty, k tomu ještě „Končinu“ všecku. Maryně, ceři Barbořině, kousek roli za Končinou a kousek roli na Šištěně vedle Juditiného. Anči ceři kousek roli na Šištěně od dolního kraje. Ženě kousek roli na Vrše, to roli chovanici poručili jako tetka, k tomu peřinu, zhlávek a truhlu chovanici. Chalupu na 3 díly, jeden Barboře, druhý Juditě a třetí na mše sv. Voly také na 3 díly, jeden Barboře, druhý Juditě, třetí na mše sv. Verštat po bratrovi a on zůstal dal toral Tomeš Barboře. Hospodářství na poli si podělit Barbora a Judita na poly.“ (Orig. čes.) XVII. 1233.

1762. (?) bez data. Tomáš Palka z dědiny Žutavy žádá pí. Annu hraběnku Dietrichsteinovou, rozenou hr. Rottalovou, dědičnou paní panství Napajedelského, aby dědictví po Martinu Bartoňovi, podsedníku, otci jeho I. manželky, pozůstávající, mimo svobodné pole na 8 měř., z páru tažných volů a 2 dojných krav a ostatního příslušenství, které zanechal bez poslední vůle a jež obě sestry 1. jeho manželky si přivlastnily a jeho dvěma dcerkám z I. manželství jen kousek pole na $\frac{3}{4}$ měř. odstoupily, na 3 rovné díly bylo rozděleno tak, aby jeho dcerky nebyly zkráceny. (Orig. něm.) XVII. 1234.

1763. května 21. (praes.). Žádost purkmistra, rady a celé obce městečka Napajedel na kraj. úřad v Hradišti o změnu rozvrženého ubytování vojska. Při ubytování eskadrony knížete Liechtensteina bylo pro městečko Napajedla jen 51 mužů i s důstojníky a tolik též koňů určeno, ale hned druhého dne po ubytování, když dědina Otrokovice vyhořela, bylo tamější mužstvo do Napajedel převedeno. Napajedla, ač na pohled zdají se velkým městečkem, mají jen málo usedlých, totiž 34 sedláků a 12 čtvrtníků; ostatní jsou malí podsedníci, majíce 2, 3, nanejvýš 4 měrice pole a nemají žádných maštal, a tak jest vojsko po 2 i 3 mužích pořád v tomtěž bytu, a muselo by to tak zůstat, kdyby vojsko 4 i více roků zůstalo, neboť nemohlo by se

střídati a tak bylo by ubytování stálou obtíží. Jelikož v dědině Žutavech, Halenkovicích a Kudlovicích není vojsko posud ubytováno, mohla by se tam část ubytovati, aby v Napajedlich zůstalo jen asi 20 mužů a důstojníci, pak by se aspoň poloročně mohli bytem střídati. (Orig. něm.) Na rubu:

1763. května 21. v Hradišti. Kraj. hejtman Fr. svob. p. Waffenberg dává vrchnímu Napajedelskému zprávu, aby se dorozuměl s komandujícím, aby mužstvo z Otrokovic do Napajedel převzaté bylo nejen v Napajedlich, nýbrž i v Kvítkovicích a Spytinově ubytováno a tam tak dlouho zůstalo, až by se budovy v Otrokovicích, požárem poškozené, zase do předešlého stavu přivedly. (Orig. n.)

XVII. 1235.

1763. července 7. v Hradišti. Burmistr a rada města Hradiště souhlasí s obchůzkou hranic na zítřek vrchním Napajedelským Chr. Josefem Heintzem navrženou a vyše své plnou mocí opatřené deputované a očekává totéž se strany jeho. (Orig. něm.)

XVII. 1236.

1763. července 7. v Hradišti. Plná moc, daná Janu Karlu Hoppu, městskému rychtáři, a Ignácovi Wiesnerovi, hospodářskému nástupci, aby jménem a na místě městské rady dne 8. t. m. ohledali hranice napajedelsko-hradištské, zničené neb zašlé hraniční znamení obnovili a všecko, čeho třeba bude, sami zařídili neb zaříditi dali. Podepsáni: Fr. Ant. Götz, qua subst. Consul, Caspar Poglies primátor, Ferd. Rupf, Joh. Schumitzky, Gabriel Albos, Joh. Ig. Landt a Fr. Schwartz. (Orig. něm.)

XVII. 1237

1763. října 11. v Napajedlich. Potvrzení Quidobalda hr. Dietrichsteina na 1000 R, které z důchodů Napaj. dnes přijal. (Orig. něm. na čtverce.)

XVII. 1238.

1763. prosince 30 v Napajedlich. Výkaz papíru kolkem opatřeného k potřebě vrchnostenské v Napajedlich. podepsán Christ. Jos. Hintz. (Příklad:) Na pas do Viškova k dovezení kanonu dne 3. dubna 1763 — 1 arch s 3 kr. kolkem: na pas pro víno do Rakvic a Polešovic 1 arch s 3 kr. kolkem; k dovezení nového hofmistra 30. dubna 1 arch s 3 kr. kolkem; 2 šestispřežné vozy do Brna se zavazadly, pas na vlnu do Příbora atd. (Orig. něm.)

XVII. 1239.

1764. srpna 14. v Bartošovicích. Jan Jos. hr. Podstatzky z Prusinovic, pán na Bartošovicích a Slavkově (u Opavy), infulovaný praelat-arcijahen v Olomouci, propouští z poddanosti Jana Fritscha, sládka, t. č. v Olomouci, i se synem Janem a dcerou Terezii a dává jim úplnou svobodu. (Orig. něm., pečet zachoalá.)

XVII. 1240.

1764. srpna 27. v Napajedlich. Seznam far na panství Napajedelském a dědin k nim příslušných: V městečku Napajedlich s dědinami Žutavou ½ hod., Kvítkovicemi ¼ hod. a Otrokovici ½ hod. vzdálenými. V městečku Tlumačově s dědinou Záhlínici ½ hod. vzdálenou. V dědině Spytinově s dědinami: Alenkovice ½ hod. Kudlovice ½ hod. Sušice, ½ hod. Košíky ¾ hod a Jankovice ¾ hod. (Jednalo se asi v té době o zřízení filiálek, protože jest tu i rubrika: „Mohl by býti ustanoven lokální kaplan.“ U prvních 2 far jest 0, u Spytinovské poznámka: „Není potřeba, protože vzdálenější dědiny opatřuje Jalubský farář.“ Další rubrika: „z příčiny“ a poslední: „jakým způsobem byl by lokální kaplan vydržován?“) (Orig. něm.) XVII. 1241.

1764. Seznam všeho obilí ve slámě i na zrna na panství Napajedelském, na statku Tlumačovském a Otrokovském, náležejících p. Marii Anně hraběnce Dietrichsteinové od 1. ledna do konce prosince 1764. Seznam jest rozsáhlý na 48 stran: budiž zde uvedeno, kolik kterého druhu obilí u jednotlivých dvorů bylo namláceno:

Dvůr	Pšenice		Rži		Ječmene		Ovsa		Hrachu		Prosa		Konopě	
	měříc	achtlů	měříc	achtlů	měříc	achtlů	měříc	achtlů	měříc	achtlů	měříc	achtlů	měříc	achtlů
Napajedelský	679	3	494	1	705	2	253	3	53	5	147	6	23	—
Prusinky	232	5	183	1	238	1	77	—	10	4	67	2	8	6
Topolský .	434	7	389	3	399	6	362	2	29	4	87	—	—	—
Sušický . .	490	5	512	3	720	4	104	3	77	7	81	2	—	—
Alenkovský	565	4	616	1	980	5	56	—	72	4	35	2	8	5
Otrokovský	554	5	187	5	376	—	251	—	—	—	117	4	8	4
Buňov . .	461	7	205	3	241	6	218	4	63	7	—	—	—	—
Skalka . . .	278	7	696	4	92	7	331	5	22	1	—	—	—	—
Tlumačský .	500	3	623	—	545	3	—	—	63	6	112	1	8	7
Záhlinský .	261	5	348	7	737	5	—	—	111	7	38	5	8	1
Summa . .	4460	3	4256	4	5037	7	1636	1	505	5	686	6	65	7

1765. srpna 19. v Hradišti. Přípis městské rady hraběnce Napajedelské, že již r. 1748 bylo při obchůzce hranic napajedelsko-hradištských ustanoveno, aby pohraniční potok „Březnice“ od obou sousedících statků do polovice na $\frac{1}{2}$ sáhy byl vyčištěn, a aby každá strana nános vyházela na svůj pozemek. Později se potok zanesl hlínou v poddanských gruntech a Topolští se zavázali r. 1753, že jej sami vyčistí a že si také nános vyházou na své pozemky. Toho však neučinili. Při obchůzce hranic r. 1763 shledáno naopak, že nechali potok i křovím zarůst, proto jim nařízeno, aby, co jest v jejich pozemcích, příštího podzimku sami vyčistili, ostatní s pomocí Mistrických. Oni s tím však posud odkládají a tím trpí poddanské pole Hradištské velkou škodu. K zamezení větších ještě škod byl vrchní Napajedelský Heintz již několikrát žádán o zakročení, ale posud marně. Knězpolští jsou již tak poškozeni, že ani kontribuce nebudou moci platit. Proto jest městská rada nucena obrátiti se přímo na pí. hraběnkou, aby Topolští k závazku na sebe dobrovolně vzatému vrchním úřadem svým byli přinuceni, aby se předešlo možné žalobě. (Orig. něm.) XVII. 1243.
1765. listopadu 20. na Velehradě. úředník Ant. Bern. Šlahůnek píše vrchnímu Napajedelskému Heintzovi, že již dvakrát upomínal o čištění příkopy v panském poli „Mošina“ a o vyslání komise na to místo žádal. Aby vhodnou dobu k čištění nepromeškal, kázal příkopu vyčistiti se strany Velehradské od mostku začínajíc, ale musel toho pro špatné počasí opět zanechat. Podá mu zprávu, kdy s prací tou zase začne. (Orig. něm.) XVII. 1244.
1766. března 14. v Topolně. Poslední vůle Václava Rozsypálka. Ve jménu Boha O. i S. i D. sv. A., Já Václav Rozsypálek předně poručím mou hříšnú duši Pánu Bohu Všemohoucímu, blahoslavenej Matce boží Panence Marij a všem božím Svatým a tělo mé do země, kam patří. 1. Josefovi, staršímu synovi třetí díl „Kopaniny“, polovicu vinohradu v „Novej hoře“, item čtvrtý díl louky u „Bezedného“ vedle knězovej. 2. Václavovi třetí díl Kopaniny, louky u Bezedného štvrtý díl, v Starej hoře Komarovskej vinohrad, který juš prodal. 3. Jakubovi grunt a všechno hospodářství cokolivěk jest, item třetí díl tej Kopaniny, polovic vinohradu v Novej hoře, item louku Ščepnicu, na které je dluhu 32 R, aby sobě on anebo děti jeho vyplatili. Václav bratr jeho vypošal taky na tu louku 8 R, který on Václav bude povinen oplatit. 4. Maryně ceři „Nivku“ na Napajedelsku ji samej, polovicu vinohradu v „Krátkých“, louky u Bezedného štvrtý díl. 5. Veruně „u Dubiny příčku“ jí samej i s tím sádkem co k ní

patří, polovic vinohradu „v Krátkých“, item štvrtý díl louky u Bezedného. Sign. Topolná dně 14. Marti 1766. Purgmistr Josef Jurena, úřední Mikuláš Kanovský (Orig. čes.) XVII. 1245.

1766. listopadu 3. v Hradišti. Jos. Streckenbad, substitut krajský, píše vrchnímu Napajedelskému, že již 7. září t. r. bylo krajským úřadem všem vrchnostem nařízeno sepsati seznam všech židovských nájemníkůkoželuhů a po vyplnění příslušných rubrik na zaslaném formuláři krajskému úřadu zaslati. Poněvadž se to posud nestalo, má se to co nejdříve učiniti. (Or. něm.)

XVII. 1246.

- 1766 listopadu 28. v Kudlovicích. Protokol, sepsaný s Annou, pozůstalou vdovou po †Janu Šaňákovi z Košíků, která pro velkou chudobu odprodala vlastního pole na 1 měřici, ukoupenou z otcovského podílu v poli Košickém myslivcovi Halenkovskému za 28 R bez povolení vrchnosti. Podepsán Fr. Snopek burgmistr, Chryst. Medelský ouřední svědkové. (Orig. čes.)

XVII. 1247.

1767. května 3. (praes.) v Košíkách. Odhad rolí na 3% měř. za 120 R po Marině Málkové před 30 lety zemřelé od purkmistra Alekxa Prikryla, fojta Matěje Kolaříka a celej obce Košické. (Orig. čes.)

XVII. 1248.

1767. června 30. v Napajedlích. Seznam příjmu důchodu Napajedelského za odprodané ryby. Funt kaprů hlavních po 9 kr., velkých brakovaných cent po 10 R, prostředních po 9 R, malých po 9 a po 8 R 30 kr. Prodány po většině židům, Holešovskému a Uh.Brodskému, pak Františkánům v Hradišti, dále ještě do Vizovic, Trenčína a do Bílovic Celkem bylo ryb prodáno 90 centů 22 R 6 lotů za 1403 R 44 kr. (Orig. něm.)

XVII. 1249.

1767. září 8. v Tlumačově. Revers obce Tlumačovské, jímž se zavazuje, že na starý dluh svůj při starém chrámu Páně Kvasickém, nyní z vůle duchovní vrchnosti na chrám Páně sv. Martina v Tlumačově přenesený, na nějž ročně 4 R splácěla, a kteréhož ještě dle poslední kvitance, od v. p. faráře Kvasického Matěje Morica danej, jest 100 R, budou na dále spláceti po 4 R ročně kostelu Tlumačovskému až do vyjití celé sumy. (Přepis čes.) XVI. 1250.

1769. července 4. v Otrokovcích. Revers obce Otrokovské, jímž se zavazuje vystavěti veřejnou kapli uprostřed dědiny ke cti sv. Michala archanděla; na vydržování její z 4 měřic pole vedle za Lány ležícího užitku dávat ročně při visitaci p. děkanovi 20 R; za 5 let bude toho 100 R a z úroků jejích má býti kaple zachová-

vána a opravována. Po složení těch 100 R má se tento revers obci vrátiti. (Přep čes.) XVII. 1251.

1769. července 4. v Napajedlích. Quidobald Jos. hr. Dietrichstein dává svůj vrchnostenský souhlas k spasitelnému skutku poddaných Otrokovských. (Přepis něm.) XVII. 1252.

1769. srpna 15. na Žutavech. Poznamenaná majetnost po †Martinovi Bartoníkovi, totiž jak mnoho jedné neb druhé ceři odporučil (viz č. 1233 z r. 1762). (Orig. čes.) XVII. 1253.

1769. září 9, v Napajedlích. Zpráva vrchního Napajedelského krajskému úřadu, že zasílá seznam duchovních nadací na panství Napajedelském; světských nadací není. (Konc. něm.) XVII. 1254.

1769. září 9. v Napajedlích. Seznam nadací duchovních na panství Napajedelském. 1. Při farnosti Napajedelské: Dle matriky nebylo zde do r. 1687 žádného faráře, administrátorem in spiritualibus byl farář Malenovský. Od 1. ledna 1687 byl farář ustanoven a hr. Julius Vilém z Rottalu mu porci kanonickou potvrdil (bekräftiget, snad „doplnil“?). Právo patronátní má vrchnost Napajedelská. Farář jest sám (bez kaplana). Farní kostel sv. Bartoloměje byl velmi malý a prastarý, proto hr. Frant. Rottal r. 1712 vystavěl z gruntu nový. Od r. 1691 jest zde bratrstvo sv. růžence. Jest zde také kaple sv. Kříže, kterou hr. Frant. Ant. Rottal r. 1762 vystavěl. 2. Fara Tlumačovská. Nebylo tu fary, nýbrž jen kostel. Správa duchovní svěřena byla (commendata) od pradávna faráři Kvasickému k administraci, až hr. Fr Ant. Rottal se schválením biskupského úřadu r. 1755 faru založil a porci kanonickou faráři doplnil. Patronát má vrchnost Napajedelská. Kostel farní sv. Martina. K němu patří filiální kostel sv. Kunigundy v Kurovicích panství Holešovského pod správou faráře Tlumačovského. 3. Fara Spytinovská se zde pomíjí, protože i s kostelem od r. 1681 jest pod správou kláštera Cisterciánů na Velehradě. (Konc. něm.) XVII. 1255.

- 1770 července 7. (praes.) Obec Bělovská panství Kvasického (podepsáni jsou purkmistr Jan Brázdil, mladší Jan Novotný, rychtář Bart. Novotný, ouředník Jan Petřík a Pavel Vojáček; předkládá hraběti Dietrichsteinovi, pánu panství Napajedelského, c. k. komorníku, listinu v opisu, dle níž mají Bělovští od nepamětných dob právo užívání a pasení dobytka v lese Napajedelském okolo své dědiny až po Kostelany i na rovině u řeky Moravy. Za času hr. Julia Viléma Rottala bylo pasení dobytka v lese rozděleno porovnáním mezi ně a obec Žutavskou. Jim se dostalo nejen pastvisko na rovině u Moravy, ale i kus lesa na straně Napajedelské. Při tomto porovnání odstoupili Žutavským dobrovolně kus svého pastviska až po jisté hranice na louku. Posud odvádějí do důchodu Napajedelského ročně 5 R a 12 měřic ovsa. Přijetím toho poplatku přiznává vrchnost Napaje-

delská staré jejich právo pásti v lesích Napajedelských. Na újmou jejich pastvy dávají však úředníci Napajedelští vysekávat po kousku les a dříví prodávat a zakazují jim tam pásti. Ač již úředníky Napaj. žádali, aby jim za to vykázaní jiná místa, nebyli přece vyslyšeni. A poněvadž vyklučovaný les se pak pro mláď ponechává, nemají, kde by mohli pásti a svého práva užívat. Žádají proto, aby jim v lese Napajedelském dostatečné pastviny vykázané byly. (Orig. něm.) XVII. 1256.

1770. července 18. (praes.) Remonstrace obce Bělovské proti resoluci hr. Quidobalda Dietrichsteina ze dne 8. července t. r., kteroužto resoluci odmítá jejich žádost z důvodu, že jejich příloha není privilegium, nýbrž jen attestát, který nemůže působiti servitutu a který ztratil cenu tím, že nebýval vždy od držitelů Napajedelského panství potvrzován a konečně, že nejvyšší řád lesní nedá se srovnati s jejich požadavkem. Proti tomu obec uvádí:

1. Jejich právo pasení dobytka v lesích Napajedelských zakládá se původně na privilegium, jemuž následovalo porovnání r. 1690; proto mají spravedlivé věcné právo od nepaměti založené, které všechny držitele panství Napajedelského bez rozdílu zavazuje mocí stálého servitutu.

2. Potvrzení jednotlivých držitelů panství Napajedelského, jehož ostatně není třeba, dokazuje brání ročních jejich poplatků činžovních, peněz a ovsa, až po tuto hodinu; neboť brání poplatku za pastvu rovná se potvrzení pastevního práva dle zásady „res onerata et serviens transit cum onere ad successores“. 3. Nejvyšší ustanovení o lesích mluví právě ve prospěch obce, neboť zeměpanské nařízení ze dne 23. listopadu 1754 § 8 zakazuje jen neobmezené pasení dobytka v lese, obec však nežádala neobmezené pasení v lesích, nýbrž právě dle tohoto nařízení zeměpanského (které ostatně výslovně praví, že žádný nemá býti v užívání svého zvláštního práva zkracován a obmezován a tedy ani poddani nemají býti ve svém dobytčářství a ve své živnosti zkracováni) žádala, aby jí kus lesa k starodávné pastvě byl vykázan. V onom nařízení stojí také dále, a to mluví zase jen v jejich prospěch, že každý povinen jest ponechati polovici pastvin pro dorost lesa a druhou polovici dáti k užívání aneb potřebný kus lesa k pastvě vykázati a že tedy má se zůstatí při staré oprávněné pastvě lesní. Žádá o novou resoluci a nařízení úředníkům, aby jí dostatečný kus lesa k pasení dobytka vykázaní. (Orig. něm.) XVII. 1257.

1770. července 30. Remonstrace obce Bělovské na resoluci hraběte Quid. Dietrichsteina ze dne 22. července t. r., již první její remonstraci zamítl s poukázáním, aby obec napřed dokázala, jakým způsobem se stalo, že jejich poplatek z pasení dobytka v lese z r. 1573 snížen byl na nynějších 5 R a 12 měřic ovsa, potom jim vydá nový svůj výnos.

Když Bělovští dostali r. 1573 výsadu pásiti svůj dobytek v lese, nebylo ještě dědiny Žutav. Tato byla teprv mnohem později založena právě v tom lese, na který oni výsad měli. Dle listiny z r. 1573 byly hranice jejich pastvy daleké a široké: „od „Bílej vody“, která od Otrokovíc jde a do Moravy padá, až po „Srní kámen“ a od toho dalejc k „Širokej lipě“, která v „Romanovém humně“ (kde teď dědina Žutav stojí) na dolním konci od Napajedel byla, a zase až po „Vrtaný hrab“ hluboko v horách až k Novej Dědině.“ Tehda nebylo ještě ani Halenkovic, ani Jankovic ani Kudlovic (sic! Kudlovce byly, ale Košík nebylo), ani Nové Dědiny, ani Žutav, což dosvědčí nejstarší v obci Josef Vojáček, Barton Matlocha. oba výminkáři, dále Barton Novotný a Fabián Brázdil, sousedé, i přísahou včas potřeby. Jsou také ochotni přísahou potvrditi všecky nynější požadavky obce. Za tak rozsáhlé pastviny lesní mohli jejich předkové lehce platiti v listině z r. 1573 ustanovených 10 R, 38 měřic ovsa, 22 slepic a 30 dní roboty při kácení dřeva. Když později založena byla dědina „Žutov“ na pozemku obci Bělovské k pastvě vykázaném a z lesů naděláno mnoho orných polí a luk, a když pak z takového zkracování obce Bělovské povstaly spory, a když ještě k tomu vrchnost z mnohých částí lesa nadělala záseky a obory pro zvěř, nastaly i změny v poplatku a snížení obecní činže; což bylo jen spravedливо; neboť za menší užitek menší poplatek A to se stalo r. 1689 a bylo r. 1690 potvrzeno, což příloha ukazuje. Tehda více než polovička činže připadla dědině Žutové za její pastvu, totiž 5 R a 18 měř. ovsa, obci Bělovské, protože měla, již jen menší pastvu, připadlo 5 R a 12 měř., dohromady 10 R a 30 měř. ovsa a tak se to platí posavad. Co by se dle dřívější činže mělo platit, to převzala vrchnost za ohrazené části lesní. Obec by ráda platila i teď činži dle výsady z r. 1573, kdyby ji pastviny v tehdejších rozměrech ponechány byly. ze kterých nyní ani 30. díl míti nebude, když ji kus lesa k pastvě vykázáno bude, a platí tedy poměrně ještě velikou činži. Za činži r. 1689 odpuštěnou má vrchnost velikou náhradu v polích a lukách Žutavských z lesních pastvin nadělaných. Žádá proto obec o vykázání dostatečného kusu lesa k pasení dobytka, odvolávajíc se na dřívější svá udání. — Na rubu:

1770.srpna 15. v Napajedlich. Resoluce hraběcí: Poněvadž žadatelé své domnělé právo ničím nedokázali, odkazují se na první resoluci; a poněvadž hrabě jako prozatímní uživatel panství nemůže ničeho zadávati ani kdyby chtěl, odkazují se na cestu právní. (Orig. něm.)
XVII. 1258.

1770. srpna 6. v Hradišti. Krajský úřad (Fr. v. Waffenberg) zasílá Napajedelskému úřadu vrchnostenskému formulář, aby dle něho z nařízení zemské vlády zapsány byly kostely, fary, nadace, pole, louky, lesy, zahrady, desátky na panství Napajedelském a kraj. úřadu zaslány byly. Slovem „kostel“ rozumí se farní, filiální a komendátní i kaple, majili jaké příjmy neb držby výš uvedené. Máli kostel zvláštní nadace, jako např. mešní neb bratrstva, které se vydržují z pozemků neb jejich užitků, mají býti výslovně uvedeny. Seznam má býti spolehlivý, proto mají se úředníci vrchnostenští dorozuměti s dotyčnými faráři a duchovními úřady. (Orig. něm.) XVII. 1259.
- 1771 srpna 8. na Košíkách. Pudmistr Aleksa Přikryl sděluje, že obec Košická dává faráři Spytinovskému na penězích 1 R 45 kr., dva máze másla v ceně 1 R 24 kr.. 15 kuřat v ceně 45 kr., kopu vajec — 18 kr., dohromady 4 R 12 kr (Orig. čes.) XVII. 1260.
1771. srpnu 9. na Alenkovicích. Purmistr Jan Juřena sděluje, že dědina Alenkovice odvádí ročně p. faráři Spytinovskému peněz 5 R, másla 12 mázů, kuřat 52½. (Orig. čes.) XVII. 1261.
1771. srpna 13. v Jankovicích. Purgmistr. fojt a celá obec dědiny Jankovic známost činí, co svému v. p. faráři Spytinovskému roční služby nebo platu vydávají, totiž platu peněžitého místo desátku 3 R 16 kr., za kuřata 1 R 24 kr., másla 4 máze. Accidenci od jednoho každého mrtvého těla beze mše sv. 1 R 30 kr., od zdavek 1 R 30 kr., od ohlášek 17 kr., za koláč a slepicu 19 kr. (Orig. čes.) XVII. 1262.
1772. února 22. v Košíkách. Dobrovolné porovnání s Martinem Adamcem a jeho syny Pavlem a Vavřincem straniva živnosti jejich podsedkové, mající v dědině Košíkách, kteroužto byl on starý otec zakoupil od vrchnosti a včil ji dobrovolně svým synům popouští: Pavlovi 34 měřic a Vavřincovi 35 měř. Oni mu za výměnu slibují při té živnosti až do smrti zahrádku se stromky k užívání a každý hotového obilí 2 měrice dávati a k tomu má otec své svobodné role, které mu budou obdělávati. (Or. čes.) XVII. 1263.
1772. dubna 25. ve Vídni. (Nepodepsaný) sděluje substitutu krajského úřadu, že jeho přípis ze dne 12. t. m. obdržel a s potěšením zvěděl, že přičiněním substituta bylo dobrým výsledkem korunováno, začež mu děkuje a ujišťuje, že se ukáže uznalým. (Konc. něm.) XVII. 1264.
1772. května 19. v Napajedlich. Christian Jos. Heintz žádá jménem hraběnky Monte L' Abbathe krajského hejtmana, aby dal prostřední patro nového zámku (v Napajedlich), kde se pí. hraběnka miní ubytovati, krajským komisařem odpečetiti a zapečetil jinou místnost, která se neobývá. Na rubu:

1772. května 19. v Hradišti. Kraj. úřad (Jan Říkovský z Dobřčic) odpovídá, že to není v moci krajského úřadu, dokud nepřijde nařízení c. k. tribunálu. (Orig. něm.) XVII. 1265.
1772. června 9. v Hradišti. Kraj. hejtman Fr. sv p. Wasenberg sděluje úředníku Napajedelskému, že farář Tlumačovský posílá sice čtvrtletní opovědní listky, ale že do nich zabírá také Kurovice, které patří do kraje Přerovského. Má tedy zmíněného faráře poukázati, aby opovědní listky (Meldungs-Zettel) ohledně Kurovic za III. a IV. čtvrtletí m. r. a za I. čtvrtletí t. r. napsal a Přerovskému kraj. úřadu přímo zaslal a budoucně vždy tak činíval. (Orig. něm.) XVII. 1266.
1772. června 30. (praes.) Stížnost obce Napajedelské doručuje se polesnému k důkladnému písemnému zodpovídání. (Na téže stránce:)
- 1772 července 4. v Napajedlich. Maria Amalia Montelabate, rozená hraběnka Rottalová, jako poručnice, nařizuje vrchnímu Napajedelskému důkladné šetření bezodkladné předsevzítí o stížnosti obce Napajedelské, jelikož z písemného zodpovídání polesného vychází na jevo, že by polesný měl více příčin žalovati na obec Napajedelskou, než ona na něho. O šetření má se jí podati obšírná zpráva. (Dále na témž listu:)
- 1772.července 8. v Napajedlich. Resoluce pí. Marie Amalie Montelabate. Poněvadž můj nynější inspektor Sack, předvolav obě strany, stížnost obce Napajedelské vyšetřil a našel, že vrchnost má v pastvisku „Hajným“, jehož poddaní za činžovní oves užívají, právo honební a dělání dříví, poukazují se stěžovatelé na c. k. řád lesní a v souhlasu s tímto řádem zakazuje se jim pro budoucnost vysekávat tam po sv. Jiří chrastí, či lépe řečeno trní k dělání plotu a osekávat haluzí na dubech, hrušních a jiných stromech. (Orig. n.) XVII. 1267.
- 1772.(bez data) Martin Adamec, poddaný z dědiny Košík, žádá vrchního Napajedelského, aby mu opět dopomohl k pod-sedku, jež na panském kanceláři za 30 R v Košíkách koupil a polovici peněz 15 R vrchnostenskému úřadu složil, druhou ale polovici do 5 let každoročně po 3 R složit se zavázal. O tento grunt ho vlastní syn Pavel Istivě oklamal tím, že mu ho zhaněl, takže mu ho za 7 R 30 kr. popustil (viz č. 1263). Výminku 4 měř. žita, kteří mu s bratrem svým dávatí má, mu nedává, jen ne jako otce, ale jako otroka ctí a z toho místa ho vyhnal, hospodářství jeho zmařil a odprodal. Slibuje, když to místo zase obdrží, vrátiti synu svému přijatých 7 R 15 kr. (Na rubu:)

1773. února 6. Resoluce vrchního: Při vyhledávání dokonalé zprávy strany tejto žádosti vynalezlo se, že Martin Adamec tolik farských gruntů má, že jsa sám se svou ženou, z nich živ býti může a tak tej vejmínky nepotřebuje, pročez aby se hospodář z gruntu nehýbal. Při tom taky se vyšetřilo, že je nepokojný člověk a jenom povykář, pročez taky pro uvarování všech hříchů v jinší chalupce bydleti má. (Orig.. čes.) XVII. 1268.

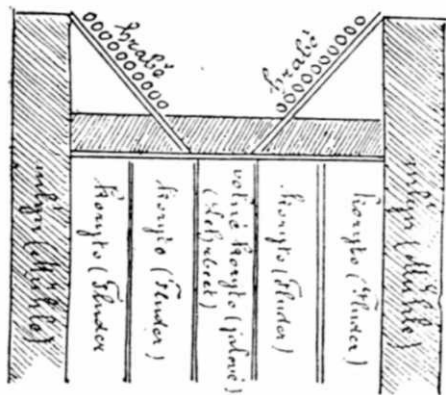
1773. května 3. v Hradišti. Oběžník kraj. úřadu (Fr. hr. Waffenberg): Minulého roku 17. listopadu bylo z důležitých příčin nařízeno, aby vrchnosti při řece Moravě ležících panství pozorovali a přesně každodenně a každé hodiny zaznamenávali a ohlašovali, o kolik voda stoupala, jaké překážky mlýnům se tím stávaly, aneb při jaké výšce vody staly se mlýny neupotřebitelnými. Poněvadž Morava opět z břehů vystoupala a vrchní úředníci bez velké námahy teď překážky pozorovati mohou, očekává tyto zprávy, jinak by je musel považovati za neschopné vyšetřiti pravou příčinu věci a podati o ní zprávu. (Dodán byl oběžník na Velehradě 3. května o 1½ hod. odpol., v Napajedlich o 6. hod. odpoledne, v Kvasících o 9½ hod. več. a v Kroměříži 4. května o 1 hodině po půlnoci. (Orig. něm.) XVII. 1269.

1773. května 7. v Napajedlich. Vrchní Fr. Trauer podává k nařízení ze dne 3. května krajskému úřadu zprávu, že mlynář Napajedelský tohoto jara mohl na 8 složeních vždycky mlít, měl-li co. 26. dubna začalo pršet a přšelo až do 28. 29. dubna začala voda stoupat a stoupala k večeru 4 stěvice nad ham a mletí muselo býti zastaveno. 2. května začala voda opadávati a může se zase na 4 složeních mlít. (Přep. něm.) XVII. 1270.

1773. června 7. v Brně. Dekret c. k. zemské vlády mor. (gubernia) (praesident hejtman Christoph hr. Blümegen) krajskému úřadu v Hradišti. C. k. dvorní komise, vyšetřující regulaci řeky Moravy, vypracovala instrukci pro vrchnosti Kvasickou, Napajedelskou, Nedakonickou, Ostrožskou, Veselskou, Strážnickou a Rohateckou, jak si při regulaci mají počínati, co změnití neb co provéstí, a doručila ji c. k. zemské vládě. Tyto instrukce mají na zřeteli prospěch nejen oněch vrchností, nýbrž i sousedících a vůbec všech panství u řeky Moravy. Zasílají se kraj. úřadu s nařízením, aby originály dotýčným vrchnostem dodal s dodatkem, že vrchnost sama osobně musí za to ručiti, aby všechno, co v instrukcích jest nařízeno, ihned bez meškání bylo provedeno. Za nejmenší otálení následovati bude přiměřená pokuta. Krajskému hejtmanovi se ukládá, aby buď sám, neb svým komisařem dohlížel, zdali a jak se nařízení provádí a aby v případě nevykonávání instrukce každý případ vládě oznámil. (Přepis něm.) XVII. 1271.

1773. (bez data). Instrukce c. k. dvorní komise k vyšetření a úpravě řeky Moravy, její stavů a mlýnů, ustanovené Jejím cís. Veličenstvem, vrchnímu úřadu panství Napajedelského: Ham (kterým se výška vody mlýnu právně příslušné ukazuje — pozn. vypisovatele) c. k. dvorní komisí u Napajedelského mlýna zaražený, sloužící pro budoucnost za stálé a nikým nezměnitelné pravidlo. Ham jest (čítajíc od řezu jeho 4hranné hlavy dolů) 2 střevice 6 colů nad prahovým dřevem. Aby se při obnově prahu a pilířů nestala mýlka ohledně výšky hamu 2'6", jest v kamenu zdi vytesána čára s letopočtem 1772 10'3" nad hamem, respective 12'9" nad práhem. Kdyby se tedy práh dával nový, musí se položit 12'9" pod tuto čáru Poněvadž ham určuje výšku spádových desek na volném korytě ležících, nesmějí ani ony býti výš než 2'6". Poněvadž mlynáři obyčejně při malé vodě přidávají přístavky z. desek, jest to i Napajedelskému mlynáři dovoleno, ale jen do výše 12" čili 1', nesmějí však býti ani hřebíky přibité ani skobami sepnuté ani vůbec čím upevněné, a když voda začíná stoupat, musejí býti co nejrychleji odstraněny. Stoupá-li voda výše, musí mlynář spádové desky od volného koryta co nejvýš možno vyzdvihnouti. Co se týká koryt či žlabů, ve kterých kola mlýnská se nacházejí, dovoluje se mlynáři činiti, co za dobré uzná, může spádové desky nad nimi zdvihnouti neb snížit, také i nadstavky k spádným deskám přibíti, aby zachránil kola a mohl hned po odpadu vody zase mlít, jen jalové koryto musí býti volné, na něž může dáti i 12" nadstavek, ale nepřibitých a při nízké vodě. Aby haluzí, ledové kry a jiné věci se nedostaly na kola a je nepoškodily, chrání je mlynář obyčejně, před koryty žerděmi na způsob hrábí aneb lednými kozami asi 3, 4 až 5 sáh nad prahem. Myšlenka ta jest sice dobrá, ale tyto žerdě před korytem volným vadí volnému průchodu vody, proto výslovně se zapovídá takové žerdě a lední kozy dávat před jalové koryto; musí se to zaříditi dle nákresu zde podaného. Tak jsou kola chráněna, voda, ledové kry a haluzi mají volný průchod jalovým korytem. Most u mlýna bezprostředně před koryty a jalovým korytem se nacházející má se co nejdříve zvýšiti, trámem topolovým 1'6" nad nejvyšší vodou opatřiti. Až se bude dávat trám poprsní, musí se přihlížeti, aby jeho spodní část byla o 2'6" výš než spodní část trámu topolového, tak aby jeho spodní část, když spádové desky jalového koryta se zdvihnou, byla aspoň o 1' výš než nejvyšší voda.

To všecko platí též o mlýně Tlumačovském. Tu byl však hřeb hamový c. k. komisí zaražen 2'6" nad prahovým trámem a v kamenu na zdi čára s letopočtem 1772 o 7' výš nad hamem, tedy o 9'6" výš nad prahovým trámem.

U Napajedelského mlýna se ještě shledalo, že práh leží o 10" výš, než ležeti má, proto má hned příštího jara býti snížen a stav jen na 5'5" postaven.

Tímto nařízením komisním má se docíliti volnějšího průchodu vody a zameziti příliš časté její vylévání. Proto hospodářský úřad provede nařízení co nejpřesněji, jinak byla by jeho liknavost pokutami v generáliích ustanovenými bezohledně trestána. (Přep. něm.)

XVII. 1272.

1773. října 21. v Napajedlich. Porovnání o pozůstalosti po †Václ. Bobryskovi č. 244 v Napajedlich před purmistrovským úřadem v přítomnosti pudmistra Václ. Úředníčka, mladšího pudní Martina Skyby, rychtáře Frant. Auředníčka. Pozůstalost rozdělena na 3 díly po 23 R 20 kr., které případnou dcerám Veruně, manželce Frant. Lubalika, Anně a Babuši. Z Babušina podílu bude bratři švagr Lubalik užítky až do její dospělosti, potom ji ho vyplatí. (Orig. čes.)

XVII. 1273.

1773. listopadu 30. v Brně. Dlužní úpis Jakuba Leonarda de la Rovere conte di Monte l'abate, otce a poručníka Terezie hraběnky Monte l'abate, paní Marii Annou hraběnkou Dietrichsteinovou, rozenou hrab. Rottalovou, substituované dědičky Napajedelského panství, na 19.500 R, které Quidobald hr. Dietrichstein, manžel pí. Marie Anny, rozené Rottalové, na zaplacení rozličných legátů, jeho před ním zemřelou manželkou poručených, si vypůjčil od kollegiální kapituly sv. Mořice v Kroměříži a které substituovaná dědička Napajedelského panství, jako dědička celé pozůstalostní massy splatiti musí. Úroků dávati bude 4%. Lhůta výpovědní s obou stran

jest jednorozční. Hypotekou jest veškeré jmění nezletilé jeho dcery Terezie hr. Monte l'abate, zejména panství Napajedelské s příslušenstvím. Má býti vložen do desk zemských. Podepsaní (pečetě zachovalé): Jakub Leonard Monte l'abate, otec, poručník a dlužník, Jan Žalkovský ze Žalkovic a Frant. Žalkovský ze Žalkovic, svědci XVII. 1274.

1774. května 19. v Hradišti. Obchůzka hranic NapajedelskoHradištských. Napajedelské panství nazváno tu: „Kobentzel — sirotčí panství“. Podepsáni jsou: Frant. Trauer, vrchní Napaj., Zachariáš Jan Polešenský, purkrabí Napaj., Jan Karel Hoppa, primátor Hradištský, a Ignác Wiesner, zástupce (Anwalt). Za základ vzaty obchůzkové protokoly z r. 1735 a 1753. Začalo se od řeky Moravky (sic!). Znamení hraniční se strany Napajedelské jsou) A HR, se strany Hradištské HR. (Orig. něm.) XVII. 1275. 1774 června 6. v Napajedlich. Hasičský řád městečka Napajedel. Městečko má mít 4 vodní lejtý, 4 háky, 12 stříkačů a 12 vodních košů. Písař obecní šturmuje zvonem na věži kostelní na znamení, že oheň vyšel. Rychtář, purkmistr a celý ouřad obstarají vozy s lejtnama pro vodu a lid k hašení vypravovati budou. Cech krejčovský bude putýnkami vodu do lejt nalévati, tkalcovský a ševcovský s putýnkama a žebříky k ohni pospíší, řeznický bude stříkači a košemi oheň hasiti, zámečnický a kovářský budou háky strhovati se sousedících domů střechy, tesaři s pantoky a aedníci s žebříky budou pomáhat hasiti. Z ostatních usedlých, z každého domu aspoň jeden, k pomoci pospíší. Úředníci panství budou pobízet a řídit. První, kdo s vodou v lejtě dojede, dostane tolar. Kdo se nedostaví, zaplatí 6 tolarů na nástroje hasičské. Podepsáni jsou: vrchní Fr. Trauer, duchovní Jos. Merkl, purkrabí Zacharias Polešenský, obroční Jos. Obersa a pojízdny Jos. Jan Strock. (Orig. čes.) XVII. 1276.

1775. ledna 1. v Napajedlich. Vrchního Fr. Trauera poukázka sirotčímu úřadu hr. Montelabatského sirotčího panství Napajedelského, aby sirotku Rozině, dceři po t Pavlu Kouřilovi v Záhlinicích vyplaceno bylo 11 R 14 ¾ kr. (Orig. něm.) XVII. 1277.

1775 června 6. v Kvasicích. Fr. Ant. Kratochvil, vrchní Kvasický, sděluje vrchnímu Napajedelskému Trauerovi, že požadavek obce Bělovské a Vrbecké, se kterým již několikrát byly odmítnuty, zakládá se na listině porovnání hranic od obou vrchností vlastnoručně potvrzené a proto právoplatné. Žádá, aby do ní nahlédl, pastviny žadatelům přiznal a 3 sousedy Alenkovské k placení činže s 3 kousků luk přiměl, aby se zakročení u vyšší instance stalo zbytečným. (Orig. něm.) XVII. 1273.

1775. června 9. v Kvasicích. Rud. v. Löwenfeld sděluje vrchnímu Napajedelskému Trauerovi, že právě přišel k němu Bělovský rychtář se zprávou „včera pásł se dobytek Bělovský v Kiliance, tu přišel polesný a tázal se rychtáře, kdo dovolil dobytek tam vyhnati? Dal odpověď krátkou a oprávněnou: Obec Bělovská platí peníze a sype oves Napajedelské vrchnosti, má také dle listiny hraniční právo na pastvu a byla od vrchnosti své poukázána držeti se svého práva. Na to opovážil se polesný říci: hleďte, sousedi, jeden arrendář (nájemník) dělá sobě takové plnomocenstva.“ Počinání Bělovských jest správné a oprávněné listinami, které oběma stranám musí sloužiti za měřítko, jejichž opisy, aby je vrchní nemusel teprv vyhledávati, přikládá a satisfakci za neslušné vyjádření polesného žádá. (Orig. něm.) XVII. 1279.
1775. června 16. v Kvasicích. Rud. v. Löwenfeld sděluje vrchnímu Napajedelskému Trauerovi, že onen do komise zvolený nestranný úředník nemůže před příští středou při jiti, proto se komise teprv 21. t. m. může odbývati, a sice v 8 hod. a spornou záležitost vyšetřiti. Také s Alenkovskými, kteří drží 3 louky v katastru Vrbeckém, aby nenastaly nové mrzutosti, má .vrchní dle svého uznání spor skončiti. (Orig. něm.) XVII. 1280.
1775. Počet obce Tlumackej z příjmu a vydání peněz od 13. Januarij 1775 až do 5. Octobris téhož roku. vedený skrz purmistra Jana Kristýnka. — Příjem celkem 213 R 36¼ kr., vydání 142 R 36¼ kr. Zbývá přebytek 71 R. které se za lidem vyupominati mají. (Or. čes.) XVII. 1281.
1775. prosince 6. v Brně. Porovnání pí. Marie Amalie hraběnky z Montelabate, rozené hrab. Rottalové, pí. na Bystřici a Prusinovicích, též právně ustanovené poručníci panství Napajedelského s poddanými z dědiny Topolné k panství Napajedelskému patřící o pastvy na panském „Trávníku“ a v lese „Luhu“ řečeným podle recessuálního dekretu c. k. gubernia ze dne 30. října 1775.
1. Topolským odměří se kus „Travníka“ na 91¼ měrice, jež jsou jim katastrovány, kterýžto podíl oni pro svůj tažný dobytek k pastvě sobě zameziti mohou a panský dobytek tam se pásti nebude.
 2. Poněvadž Napajedelská vrchnost Trávník a les Luh, které jsou panský grunt, Topolským poddaným pro rohatý a černý dobytek po tak dlouhá léta na pasuňk přála a původní činži na penězích, slepicích a ovsu na polovici, totiž 4 R 19 kr., 15 slepic a 15 mír staromoravských ovsu jim byla snížila, ponechává je z pouhej vrchnostenskéj milosti při tom na věčné časy, jestli oni věrní a poslušní poddaní vždy zůstanou. Kdyby ve svých povinnostech vrchnosti se protivili, ponechává sobě právo odejmouti jimi ty pasuňky.

3. V Topolském dvoře choval se vždycky rohatý, ovčí a černý neb sviňský dobytek a pasával se s poddanským dobyt看em v řečených pasuňkách. Nyní bude se chovati ve dvoře jen rohatý a sviňský dobytek. Rohatý panský dobytek bude se na těch pastviskách také pásti; sviňský však, aby se pastva nekazila, bude pasávat tam, kde Topolští poddaní svůj sviňský dobytek pásti budou. 4. Trní v lese Luhu neodpirá se poddaným na ploty a zamezení gruntů (jiné dříví vyjímajíc) roubati, ale jsou povinni u panského úřadu o to žádati a, kde se jim vykáže, jedním rázem vysekati a odvezti a ne, aby po celý rok podle své vůle roubati chtěli. (Přep. čes.) XVII. 1282.

1776. Počet obce Tlumacké od 5. Octobris 1775 až do 16. Januarii 1776 skrz ten čas purmistra Jana Kristýnka veden jest. Příjem 122 R 30 kr., vydání 71 R 50 ½ kr. Zůstává k upominání za lidma 50 R 39 ½ kr. Výtka vrchního Napajedelského Fr. Trauera (připsaná): „Tento oučet jest sice bez chyby vynaleznutý, jenom že purkmistr mnoho daremných outrat nadělal, který se jemu vystavují a zapovídá napotom darebných outrat nadělali, nýbrž pro obec lepší hospodařiti, aby, když obec do nějaký nouzi přišla, z obecní Cassy sobě pomoci mohla.“ Dáno v Napaj. dně 19. Januarii 1776. (Or. čes.) XVII. 1283.
1778. Výtah od země strany vodní škody milostivě udělené bonifikace obci Záhlinskéj. Půllánikům odpuštěno kontribuce 2 R 59 kr. až 1 R 4 kr., čtvrtníkům 27 ½ kr. až 46 kr. (Orig. čes.) XVII. 1284.
1779. Účty sirotčího úřadu panství Napajedelského (J. Exc. pani Kobenzlové) od 1. ledna do konce prosince 1778 (16 listů. (Orig. něm.) XVII. 1285
1779. května 1. v Hradišti. Krajský úřad předkládá, protokol šetření některých stížností poddaných panství Napajedelského.
1779. května 7. v Brně Reces c. k. zemské vlády na stížnost poddaných obce Záhlinické k odstavci 14.: Čtyry sporné chalupy museji považovány býti za poddanské, protože jsou na poddanských gruntech a také jako poddanské jsou v katastru zaneseny.
1779. prosince 15. Tento reces má se dodati obci Záhlinské, zároveň obrdzi porovnání v originálu, od zemské vlády potvrzené, k uschování, aby se jim budoucně řídila. (Přepisy, všechny 3 na jednom listu, něm.) XVII. 1286.
1779. září 15. v Napajedlich. Výkaz důchodenských dluhů (podepsán Ant. Schwortz, důchodní) dědiny Záhlinské. Obecní dluh pařezní 52 kr., včelní 45 kr., pařezní z roku 1777 3 R 56 kr., za r. 1778 3 R 56 kr., Jakub Němec dluh chalupní r. 1778 2 R, Jan Bureš, chalupník 1 R 30 kr., rychtář za prostřední rež a za stoklas r. 1778 58 ½ kr. atd., celkem 22 R 42 ½ kr. (Or. čes.) XVII. 1287.

1780. června 30. v Záhlinicích. Stížnost Jiříka Bureše, fojta Záhlinického, u pí. hraběnky na nejstaršího syna svého. Fojt odstoupil synu svému grunt koupený od pí. hraběnky za 150 R. Hned čtvrtého dne na to stal se však ze syna mordýř, hnál totiž svého bratra kamením přes všecku zahradu, že ho zabít musí. Potom ještě jemu, starému otci, v úplné hromadě, přede všemi sousedy šelem nadal. Proto otec dal mu z gruntu výpověď a od sebe ho vyhnal. Dřívější odstoupení gruntu synovi nestalo se ani na kacířské ani smlouvou; on, syn, si však vzal advokáta až z Brna a s advokátem fortelná a falešná slova vydává, takže již 7krát musel otec do Brna jeti a přece žádné resoluce dostati nemůže. Trvá to již na 3. rok, co se syn s ním soudí. Proto žádá pí. hraběnkou, aby ona to rozhodla, protože v kupní smlouvě svým podpisem potvrdila mu svobodu dáti grunt, komu se mu líbiti bude. Chce grunt dáti mladšímu synu, který od maličkosti při hospodářství jest, jak při jeho tak při vrchnostenském. Sám jest již 80 let stár, pátý rok slouží vrchnosti a spravedlivě hospodaří. (Orig. čes.) XVII. 1288.

1781. Účty úřadu rybářského na Kobenzlovském panství Napajedelském od 1. ledna do konce prosince 1781. Tlumacký velký rybník užívá se k pasení a děláni sena od r. 1772. Otrokovský jest osazen na 3 léta 1 kopou 17 kusy štik a 200 kopami kaprů. Prusinský potěrný připravuje se k jarnímu osazení. Prusinský prostřední rybníček taktěž. Židkův potěrný taktěž. Dvorský osazen 50 kopami kaprů. U krčmy Otrok, osadí se na jaře, Bočkův potěrný osadí se na jaře potěrem a plodem. Skalský osadí se na jaře. I. haltýrní osazen 20 kopami kaprů a 2 kop. pěků. II. haltýrní osazen 239 kop. a 30 kapry a 12 kop. 21 kusy pěků. III. haltýrní osazen 9 kapry trdelníky. Summa osazených 1 kopa 17 kusů štik, 459 kop 89 kusů kaprů, 14 kop 12 kusů pěků. (Orig. něm.) XVII. 1289.

1782. března 5. v Tlumačově. Výkaz platu z chaloupek v Tlumačově. Chaloupky (= domkáři) byly tehda čís. 1., 41., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 114., 116. až do čísla 136. Celkem 30. Platilo se z nich po 1 R 42 kr. až 1 R 54 kr. nejvíc. Deputátu dáváno ročně z obce rectorovi 22 měř. a 4 achtle rži, obecnímu písařovi 2 měř. rži, Kvasickému převozníku od převážení přes Moravu 13 měř. 7 achtlů rži, hochařovi, co pole hlídá, 5 měř. rži, strážnému, co krávy pase, 18 měř. rži, druhému strážnému, co ušipaný pase, 23 měř. rži, celkem 84 měř. 3 achtle. Jan Kristýnek, purmistr, Martin Brázdil, rychtář, Josef Obdržálek. Jiří Juruška, Jan Karásek. Fabián Matula. Frant. Samohyl. (Orig. čes.) XVII. 1290.

1782. května 15. ve Vidni. Kupní list pololánického gruntu č. 35 v Záhlinicích. Václav Kundera koupil jej za 70 R na roční splátky po 7 R. Poslední lhůta byla splacena roku 1791. (Orig. čes. na tiskopisu.) XVII. 1291.

1782. května 15. ve Vidni. Kupní list pololánického gruntu č. 8 v Záhlinicích. Josef Kojecy koupil jej za 70 R na 10leté lhůty, splatné po 7 R. Splatil poslední lhůtu r. 1791. (Orig. čes. na tiskopisu.)
XVII. 1292.
1783. Příjem a vydání purmistra France Slezáka (v Záhlinicích na r. 1783. Příjem 74 R 35 kr., vydání 51 R 6 kr.; zbývá 23 R 29 kr. (Orig. čes.)
XVII. 1293.
1784. Consignací obyvatelů obce Záhlinické, kteří na rok 1784 pro svůj dobytek o kamennou sůl prosí: 16 pololániků žádá po 5 funtech, 14 podsedníků po 25 funt., 8 hoferů a výminkářů, kteří krávy mají, po 5 xx, 2 urlaubníci. kteří krávy mají, po 5 xx; celá obec dohromady 12 centů 10 xx. (Orig. čes.) Vložky:
1702. září 28. v Napajedlich. Záhlinická obec platí 62 R 24 kr. solního poplatku za 1. čtvrtletí (něm.).
1702. března 23. v Napajedlich. Záhlinická obec odvedla 45 R 4 kr. solního poplatku za III. čtvrtletí (něm.).
1703. června 9. v Napajedlich. Záhlinická obec odvedla 33 R 58 kr. solního poplatku za IV. čtvrtletí (něm.).
1749. března 4. v Napajedlich. Záhlinická obec odvedla 13 R 39 kr. za špiškovou sůl za únor (čes.).
1749. září 6. v Napajedlich. Záhlinická obec platí 13 R 39 kr. za špiškovou sůl za únor (čes.).
1749. listopad 1. v Napajedlich. Záhlinická obec platí 13 R 39 kr. za špiškovou sůl za říjen (čes.).
1737. května 11. v Napajedlich. Dědina Záhlinice má za tabák zemský do 8 dní složití, totiž za 2 xx šňupavého po 48 kr. = 1 R 36 kr., 1 funt anysového 18 kr., 1 a Magdeburského 17 kr., 4 xx kuřlavého po 14 kr. = 56 kr. (čes.).
1737. září 1. v Napajedlich. Dědina Záhlinice má za tabák na druhý kvartál 1737 složití za 1 xx šňupavého po 48 kr. a 8 xx kuřlavého po 14 kr. = 2 R 40 kr. (čes.). 1737. prosince 15. v Napajedlich. Dědina Záhlinice má na 2 kvartále za tabák složití 10 R 36 kr. 2.xx (čes.).
1741. června 15. Dědina Záhlinice má platit za tabák za r. 1741 8 R 37½ kr. 2 xx (čes.). 1761. prosince 13. v Napajedlich. Záhlinický burmistr Pavel Medlák odvedl tabační peníze za r. 1761 2 R 40 kr. (čes.).
1763. prosince 23. v Napajedlich. Záhlinický burmistr odvedl tabační peníz za r. 1763 — 2 R 40 kr. (čes.).

1791. ledna 23. v Napajedlich. Potvrzuje se, že obec Záhlinice fůry s bečkovou solí přijala (něm. — Všech 13 cedulekstvrzenek jest orig.).
XVII. 1294.
1784. října 31. v Napajedlich. Inventář věcí, které se při konci října 1783 ve 14 menagezimer vynacházely: 56 zimních a 55 letních dek, 107 plachet. 58 polštářů, 58 strosoků, 59 lůžek, 15 stolů, 4 legátky, 15 lavic, 15 svícňů, 15 lichtpuců, 11 pantoků, 14 železných videl k peci, 14 škopků, 15 putýnek, 15 žbánů na vodu, 15 lištev na šaty, 14 na kvěr, 14 chlebových desek. Podepsáni jsou: Antoř Večeřa mladší, Václ. Anyščík, Tomáš Badura, Jan Dedar. Potvrzeno Ferd. Steindorfem, vrchním Napaj. (Orig.čes.)
XVII. 1295.
1785. Rejstřík na příjem a vydání obecních peněz na rok 1784 a 1785 za purmistra Frant. Miklíka v Záhlinicích. (Or. čes.)
XVII. 1296.
1785. června 1. Consignací dědiny Záhlinic, jak mnoho vymoklého aneb škody na zimních sefách mají a zaorávat museli. Půllániků 16, z nichž nejmenší škodu měl Jan Kouřil na 1 měř. 6 achtlů žita a 1 měř. rži, největší měl Frant. Miklík na 4 m. 3 acht, žita a 3 měř. 3 achtle rži. Čtvrtlánik 1, Martin Pálka měl po 1 m. 7 acht, žita a 2 m. rži škody. Podsedníků 12, nejmenší škodu z nich měl Frant. Sobek na 3 achtle žita a 3 achtle rži, největší Josef Bureš na 1 m. žita a 2 achtlech rži. Podepsáni jsou: Frant. Miklík. purg., Jiřík Bureš. rychtář, Josef Staněk, Martin Janita, Frant. Skopal, Josef Bureš, ouřadi. (Orig. čes.)
XVII. 1297.
1787. října 25. v Brně. Mor.slez. gubernium vyslovuje vůči kraj. úřadu v Hradišti své podivení, jak mohl za autentickou přílohu přijati a doporučiti návrh průkopu (Durchschnitt) Moravy u Spytinova, zemským měřičem v. Grünbergem vypracovaný, když není ani datem, ani místem a časem ani podpisem opatřen a jest pouhým výpočtem nákladu průkopu a když Napajedelská vrchnost zároveň oznamuje, že se pro veliký náklad takový průkop provésti nedá, že to přesahuje její síly a navrhuje místo průkopu zřízení několika odrazních křídel (Sprengflügel). Jak může tedy kraj. úřad doporučiti obojí, průkop i odrazní křídla. At to vysvětlí a vyžádá od Grünberga řádné, podepsané a obšírné vyjádření, dostačili, aby jen odrazy místo průkopu byly zřízeny, či měly by se odrazy i průkopy k zamezení škody Moravou provésti. (Přep. něm.)
XVII. 1293.
1787. listopadu 10. v Hradišti. Kraj. úřad posílá přípis c. k. gubernia zem. inženýrovi v. Grünbergovi k vyjádření, budouli odrazní křídla užitečná a prospěšná sama, aneb musili býti k zamezení škod proveden i průkop. (Orig. něm.)
XVII. 1299.
- 1787 září 1. Patent v příčině ustanovení domovní daně na základě popisu domů. (Překlad čes.)
XVII. 1300.

1787. října 25. v Brně. Mor.slez. gubernium vyslovuje vůči kraj. úřadu v Hradišti své podivení, jak mohl za autentickou přílohu přijati a doporučiti návrh průkopu (Durchschnitt) Moravy u Sptytinova, zemským měřičem v. Grünbergem vypracovaný, když není ani datem, ani místem a časem ani podpisem opatřen a jest pouhým výpočtem nákladu průkopu a když Napajedelská vrchnost zároveň oznamuje, že se pro veliký náklad takový průkop provésti nedá, že to přesahuje její síly a navrhuje místo průkopu zřízení několika odrazních křídel (Sprengflügel). Jak může tedy kraj. úřad doporučiti obojí, průkop i odrazní křídla. At to vysvětlí a vyžádá od Grünberga řádné, podepsané a obšírné vyjádření, dostačili, aby jen odrazy místo průkopu byly zřízeny, či měly by se odrazy i průkopy k zamezení škod Moravou provésti. (Přep. něm.) XVII. 1293.
1787. listopadu 10. v Hradišti. Kraj. úřad posílá přípís c. k. gubernia zem. inženýrovi v. Grünbergovi k vyjádření, budouli odrazní křídla užitečná a prospěšná sama, aneb musili býti k zamezení škod proveden i průkop. (Orig. něm.) XVII. 1299.
1788. září 1. Patent v příčině ustanovení domovní daně na základě popisu domů. (Překlad čes.) XVII. 1300.
1789. května 23 v Napajedlich. Nařízení vrchního úřadu Napajedelského obcám Kvítkovskej, Otrokovskej, Sazovskej, Tlumackej, Záhlnskej, aby cesty v dobrém stavě držely a ščerkm dokonale povezly; nástroje k ohni sobě zaopatřily; všechny numera domů zřetelně a značně napsány měly; stromy před staveníma vysadily a posledně kase obecní v dobrým pořádku zachovaly. (Or. čes.) XVII. 1301.
1790. Kasarnický počet městečka Napajedel od 1. listopadu 1789 až do posledního října 1790. Celkový příjem kasárního platu 375 R 40 kr., na kvartyry vojenských officirů 17 R 36 kr. 3 xx za dříví od officirů vojenských 8 R 31 kr., extra příjem 324 R 36 kr. S dohromady 726 R 24 kr. 2 Vydání: Kasárního platu 195 R, od kvartýrů voj. officirů 17 R 36 kr., za dříví 158 R, za svíčky do kasárny 52 R, za plátno na plachty a strožoky 41 R 2 kr., řemeslníkům, a sice stolárovi 41 R 22 kr., zámečnickovi 2 R 51 kr., hrnčířovi 34 R, krejčom a švadlenám 89 R 33 kr., kovářovi 3 R 54 kr., tesařovi 1 R 6 kr., sklenářovi 12 R 5i kr., zedníkovi 54 kr., kasarníkom od líčení kasárny a za vápno 20 R 48 kr., od vymetání komínů 5 R 12 kr. atd. (Orig. čes.) XVII. 1302.
1790. Počet obecní na příjem a vydání jak obecních peněz, tak taky obecního obilí při obci Napajedelskej od 1. listopadu 1789 až do posledního října 1790. Příjem: z obecních pronajatých rol 35 R, z obecních chaloupek plat 17 R 52 kr. 2 za prodané obecní býky 31 R 26 kr., za prodané obecní seno 10 R, od vyšenkování obecního vína

6 R. z pastvy 9 R 36 kr., rozličný příjem 840 R 48¼ kr., extra příjem 4 R 32 kr. Suma 945 R 24¾ kr. Vydání: Na kontribuci 114 R 33¼ kr., příspěvek na kasárnický kvartýr 49 R 36 kr., na officířský kvartýr 4 R 34 kr., na služby a ordinaria 205 R 8 kr., na kancelářské potřeby 1 R 55 kr. 2 za obecní obilí, a sice za rýž 28 R 52½ kr., za oves 10 R 9 kr., za slámu 12 R 36 kr., za koupené bejvk 13 R 9 kr. atd. (Orig. čes.) XVII. 1303.

1790. února 10. v Záhlinicích. Obec Záhlinická (rychtář Fr. Skopal a Isidor Bureš, hospodář) žádá vrchní úřad Napajedelský, aby louka Václava Sobka, Josefa Bureše. Jiřího Bureše, Josefa Staňka, Karla Charuzy a Isidora Bureše, které jim ku gruntům byly připsány, zase z katastru byly vyloučeny a do luk a pastvisk obecních byly vráceny, poněvadž to působí konfusi jak v kontribuci tak v dávce. (Orig. něm.) XVII. 1304.

1791. listopadu 20. v Napajedlích. Rejstřík o výplatě mzdy zedníkům při novostavbě fary, od 27. dubna 1790 do 19. listopadu 1791 Vyplaceno celkem 501 R 21 kr. Podepsán vrchní Jan Fr. Svoboda. (Orig. něm. sešit.) XVII. 1305.

1791. června 9. v Hradišti. Návrh Šumického radního města Hradiště k zamezení škod řekou Moravou způsobených: 1. Příčinou častého rozvodnění jsou mlýny a jejich stavy, protože jsou užší než průměrné řečiště a příliš vysoké, proto voda nad nimi musí se, přijde-li jí mnoho, zastaviti a zednouti. 2. Prostředek k zamezení rozvodnění jest snížení pražců mlýnských a hamů aneb stavy udělati širší. Poněvadž však vrchnosti 'by se asi protivilo snížení pražců a přeložení stavů, protože obojí jest nákladné, dává jiný návrh, který by měl též výsledek, totiž prokopati průkop čili kanál 5 sáh široký z řečiště nad stavem se stavidlem (FreyArche), který by pod stavem zase do řečiště ústil. Tento průkop odváděl by přebytek vody po níž stavů a byl by mlýnům neškodný. Za příklad uvádí takový odváděcí kanál se stavidlem v Hrohodci, v Holiči a v Kopčanech. Tím způsobem umožnilo by se také učiniti Moravu splavnou; neboť lodě by se mohly stavům vyhnouti tím, že by před stavem vplouly do kanálu a po níž stavu zase z něho do řeky. Náklad takového provedení projektant nevypočítává, ale odvolává se na rozpočet před 4 neb 5 lety zem. inženýrem Kraballem z Grünberka učiněný. (Na dalších 22 str. následuje zpráva:

1791. července 5. Jana Mohnveisera, který pobřeží Moravy od Hodonína až po Kroměříž prošel, rozličné plány v kancelářích vrchnostenských prozkoumal, aby o toku Moravy a o způsobu mlýnů nabyt potřebných vědomostí, Poznal při tom, kde a co se provedlo a co c. k. dvorní komise na regulaci Moravy v červenci r. 1773 na návrh inženýra

Prequina nařídila. Rozděluje pak svou zprávu na 4 hlavní díly: I. Příčiny rozvodňování Moravy. II. Prostředky proti tomu, III. Učiniti ji splavnou. IV. Rozpočet nákladu.

Ad I.: 1. Nízké břehy, které nemohou pojeti horských náhlých přítoků. 2. Malý spád vody, 3. Stavby zdržují vodu. 4. Okliky čili serpentyny. 5. Zanedbané čištění dna řeky. 5. Úžiny řeky. Proto ani snížení pražců u mlýnů a zřízení volných koryt (LeerBeet), c. k. komisi r. 1773. nařízené, dle souhlasných zpráv vrchnostenských se neosvědčily. 7. Nadstávky na stavech při malé vodě, které nebývají odstraněny, když velká voda přichází. 8. Jehly (Bürsten) nad či před stavem (u Hodonína) zanesou se tak náplavou, že se utvoří před stavem hráz vyšší než stav sám jest, protože jehly jsou vyšší než stav.

Ad II. 1. Souhlasí úplně s návrhem Šumického na odváděcí kanály, na jejichž začátku by se postavilo stavidlo (FreyArche) k jejich uzavření při malé vodě, aby neškodily mlýnům; tyto kanály by co možno nejrovnějším směrem ústily po níž stavu opět do řeky. U Hodonína by se to mělo co nejdříve provést, protože tamější stav vodu nejvíce staví. U Strážnice jest na velkou škodu, že na obou ramenech Moravy jsou mlýny, touž v Hrohodci a v Strážnici, ale stačil by i tu jeden kanál se stavidlem, a to u Hrohodce; u Strážnického mlyna stačilo by zdokonalení Oberstem Prequinem již nařízeného velkého volného koryta. Ve Veselí nemuselo by býti odváděcího kanálu, kdyby rameno řeky, na němž pilný mlýn leží, opatřeno bylo místo stavu stavidlem (Schleusse). V Ostrohu by se též kanál nahradil, kdyby malý stav zaměněn byl stavidlem a kdyby struha ke mlýnu vedoucí se rozšířila. V Nedakonicích jsou sice 4 koryta odváděcí, ale přece nedostatečná; mohlo by se jen u slévárny bez toho zanikající zříditi stavidlo. V Napajedlích bylo by potřeba po výš stavu kanálu, který by v přiměřené délce ústil někde po níž stavu. Tlumačovský a Kvasický mlýn potřebují odvádění, ale stačilo by u Tlumačovského zříditi jen již Oberstem Prinquinem nařízené volné koryto; u Kvasic ale zříditi třeba odváděcí kanál se stavidlem nad stavem a rovným směrem po níž stavu opět do řeky vedoucí. 2. Okliky se musejí prokopati, ne snad velkým nákladem jako kanály, nýbrž jen jako větší příkopy, do kterých by se jedním neb více náhony (Treibbühnen) hnala voda z řeky, která si je pak vlastní silou prohloubí a rozšíří. To se musí státi poznenáhla a začíti se musí od dolů asi u Strážnice a pokračovalo by se po řece vzhůru dále; neboť kdyby se začalo s prokopáním oklik u Kvasic neb u Kroměříže a řeka by pak následkem přímého toku měla větší odtok a sílu, mohlo by se státi, že dříve než by na dolním toku u Hradiště, Veselí, Ostrohu atd. stavidla, odváděcí kanály a prokopání serpentín provedeny byly, nadělala by ještě větších škod a zkáz. Jen na panství Napa-

jedelském u Spytinova jest zapotřebí začít s průkopem oklik co nejdříve (bylo to bez toho již c. k. dvorním stavebním ředitelstvím povoleno), neboť jinak bude dědina v krátkém času řekou podemletá a částečně odplována. 3. K docílení normální šířky řečiště Moravy třeba nadělati na širočinách jímací sruby (Schopfbahnen) a pro zvýšení břehů lapače (Schückfänger), na úžinách však průhony (Treibflügel). Tyto práce mohli by dle dobrého návodu vykonati pobřežní obyvatelé.

Ad III. Návrhem Šumického získá i splavnění Moravy, neboť posud dělají loděm velké překážky stavy; tyto překážky byly by odstraněny tím, že by lodě vplouly nad stavem do kanálu a po níž stavu zase do řečiště. Musely by se však 1. ve stavidlu kanálovém udělati vrátka, kterými by lodě projížděly; 2. aby bylo v kanálu dostatek vody pro lodě, bylo by asi potřeba i na jejich ústí postavit stavidlo s vrátkami, které by, jsouce zavřené, přitékající vodu v průplavu zvýšilo, neboť i větší řeky než Morava mají někdy nedostatek vody k plavbě. 3. Jalová ramena Moravy mohla by také býti opatřena stavidly, která by se dle libosti otevřela neb zavřela, tak u Strážnice, u Veselí, Ostrohu, Hradiště. 4. Čištění řečiště, prohloubení jeho, odstranění píscin je třeba nejen k zrychlení toku, ale i k splavnění, 5. Při odvodňování, když všechna stavidla se zdvihnou, třeba přece dbáti, aby v řece zůstalo dosti vody k plavbě. K tomu by bylo třeba muže řeky znalého, jenž by měl dohled. Mohli by to konati částečně mlynáři sami, aneb jejich lidé dobře poučení.

Ad IV. Rozpočet nákladu na to všechno nedá se udělati, dokud není vypracována mapa řeky s jejími úžinami oklikami a průkopy, dle nichž se teprv velikost stavidel posoudili může. 1. Jisto však jest, že se práce dítí má poznenáhla a proti vodě. Neboť kdyby se najednou začalo příliš mnoho, byla by pak řeka sama nebezpečnou; ji možno jako rozvzteklého nepřítele jen zdlouhavými prostředky unaviti. Tak není náklad na více let rozdělený tak citelný. 2. K vodním pracím, aby lacino provedeny byly, birává se, jako ke stavbám pevnosti, vojsko a výzva zemská na potřebné zedníky a tesaře. (Přep. něm.)

XVII. 1306.

1791. července 18. v Napajedlich. Maria Terézia hraběnka Kobenzlová. rozená hraběnka Montelabate, nařizuje svému hospodářskému úřadu, aby při komisi kraj. úřadu dne 20. t. m. o návrhu Šumického k zamezení rozvodňování řeky Moravy podal toto vyjádření: Prostředky zem. inženýrem Mohrweiserem objasněné, zejména průkopy čili kanály, jako ten nad Napajedelským stavem, uznávají se prospěšnými k zmenšení povodně, mohou však jen těžko a s neobyčejně velkým nákladem býti provedeny. Proto není možno

vyjádřiti se o nich, dokud navržená hydrografická mapa řeky nákladem zemským nebude vyhotovena, dokud není rozvrhu nákladu a dokud není určen fond na zapravení výloh. Nemůže se beztoho u Napajedel začínati dříve, dokud dolejší panství díla neskončila, neboť 1. práce zde dříve započatá byla by marná a 2. povodně neškodí panství Napajedelskému tolik, jako níže položeným. Navržený kanál nad stavem Napajedelským musel by býti asi 100 sah dlouhý a vedl by jen poddanskými lukami. Jest otázka, kdo nahradí poddaným jejich pozemky? Kdo ponese značné výlohy prokopání a zřízení stavidla? Tento kanál zmenšil by rozvodnění u Kvasic a u Kroměříže jen částečně a obě tato panství jsou tak vysoko položena, že jim rozvodnění mnoho neškodí. Kdyby však rozvodnění bylo docela zamezeno, trpěly by louky škodu, jak se to poslední 2 roky ukázalo. Z toho následuje, že tento podnik prospěje více všeobecnosti než jednotlivci, proto měly by se oň postarati stavy zemské (sněm). Také mlynářka Napajedelská vyjádřila se před hospodářským úřadem Napajedelským, že kanál, zřízený nad stavem, nepřinese jí žádného užitku, že jí bude více na škodu, protože jí bude při nízké vodě mnoho vody ubírat: žádala proto, aby se dal návrh, by kanál ne nad stavem, nýbrž pod stavem začínal a že bude pro výš položená panství při rozvodnění stejně prospěšným. Co týká se průkopu oklik u Sptytinova, odvolává se vrchnost na podání své J. C. Veličenstvu z roku 1787, z něhož poznati lze, že se od ní ani neočekává, aby sama dala prokopati odváděcí struhu u Sptytinova, protože to přesahuje její síly. A poněvadž dle posledního nařízení zemské vlády ddtto. v Brně 24. dubna a v Hradišti 6. května 1788 má vrchnost pomocí poddaných odvrátiti řeku od dědiny Sptytinova srubem sváděcím (AbweisFlügel), přeje si jen pokojnější a požehnanější časy, aby s prací počítí mohla. (Konc. něm.)

XVII.1307.

1792. dubna 10. v Hradišti. Kraj. úřad nařizuje vrchnímu Napajedelskému, aby se 16. t. m. večer jistě dostavil do Hodonína, kde kraj. hejtman z nařízení zemské vlády bude se zemským inženýrem Mohrweiserem 17. ráno o 9. hod. vyšetřovati stavidlo, které bylo za hlavní příčinu rozvodňování Moravy a škod nadělaných uznáno. Protože jest to v zájmu všech panství, která rozvodněním trpívají, proto i Napajedelský zástupce má býti přítomen. (Orig. něm.) XVII. 1308.

1792. dubna 15. v Napajedlích. Vrchní Napajedelský žádá krajský úřad, aby ho sprostil dostavování se ku komisi do Hodonína proto, a) že stavidlo Hodonínské nepůsobí škodlivě až k Napajedlům, b) nýbrž jen na Strážnici, Veselí, Ostroh a Hradiště, a c) jiného vyjádření by dáti namohl, než se již stalo při komisi krajského úřadu 20. července 1791. (Konc. něm.) XVII. 1309.

1792. července 30. v Napajedlich. „Zahlinickej obci přijde složit na útraty komise držené skrze škodu povětřím učiněnou 9 R 30 kr., a sice panu komisáři 4 R 30 kr. a za jídlo na poledne 5 R“ (Orig. čes.)

XVII. 1310.

1793. Výkaz obilí v letech 1790—1793. Zač je 1 měrice, kolik měric bylo a kolik za všecko se utržilo? Ceny jsou v těchto 4 letech velmi různé:

	Roku 1790	1791	1792	1793
pšenice . .	4 R 32 kr	2 R 39 kr 1 š	1 R 49 kr 2 š	1 R 46 kr 3 š
rež . . .	3 . 23 .	1 . 26 . 3 .	1 . 11 . 3 .	1 . 21 . 1 .
ječmen . .	2 . 53 .	1 . 6 .	1 . 58 . 2 .	— 54 . 3 .
oves . . .	1 . 12 .	— 42 .	— 43 .	—
proso . .	2 . 38 .	1 . 45 .	1 . 18 .	1 . 18 . 2 .
víka . . .	1 . 52 .	1 . 46 .	1 . 18 .	1 . 22 .

(Přepis něm.)

XVII. 1311.

1795. července 30. v Hradišti. Kraj. úřad (Fr. Xav. Münzer) nařizuje dle guberniálního dekretu hospodářskému úřadu Napajedelskému, aby za příčinou, že zem. stavební inženýr Stoschek z nařízení zemské vlády měření a mapování řeky Moravy předsevezme 1. křoví na březích, kde toho pro práci inženýrovi bude potřeba, dal vysekati. 2. aby dal inženýrovi nahlédnouti do geometrických map, jsouli jaké, do nákresu stavů, stavidel, do listin o hamu mlýnském, 3. aby zaopatřil potřebné dělníky a fůry proti zaplacení, 4. aby nařídil mlynářům a představeným obci, aby inženýrovi podávali spolehlivé zprávy o všem, nač se jich ohledně této práce tázati bude. (Orig něm.)

XVII. 1312.

1799. června 1. v Hradišti. Kraj. úřad (J. svob. p. Bevier) uvědomuje obec Záhlinickou, že dle stávajících zákonů není za obilí špatně přezimované žádné bonifikace, kterou zjistiti komisně obec dne 24. května žádala. (Orig. něm.)

XVII. 1313

1799. Výkaz všech v rybníku Otrokovském na podzim r. 1799 nalovených ryb: 6 kop kaprů velkých po $3\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ funtech = 14 centů 42 funtů; prostředních kaprů po $2\frac{1}{2}$ až $2\frac{3}{4}$ funtech 59 kop 27 kusů = 91 centů 74 liber; malých kaprů po 2 funtech 89 kop 6 kusů = 106 centů 17 funtů; vybrakovaných kaprů 33 kop 28 kusů po $1\frac{1}{2}$ až $1\frac{3}{4}$ funtech = 31 c. 17 funtů. Celkem kaprů 188 kop 40 kusů vážilo 243 centů 50 funtů. — Štik velkých 19 kusů po 8—10 funtech. = 1 cent 73 funtů, prostředních po $3\frac{1}{2}$ —4 funtech, 1 kopa 21 kusů = 2 centy 87 funtů. malých po $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ funtu 27 kop 7 kusů = 10 centů 9 funtů, malých k násadě do rybníků 80 kop 10 centů 9 funtů. Karasů a línků 16 kop

3 kusy = 6 centů 87 funtů. Cena kaprů cent po 10 R, štik po 15 R, násada 13 R, karasi a línici po 7 R cent. úhrnem 2720 R 585½ kr. (Přep. něm.) XVII. 1314.

1800. Repartice, jak mnoho každý usedlý v Záhlinicích na zemskou dodávku rži a ovsa sypati má, 16 pololáníků (jsou jménem uvedeni) platí danky po 20 R 15 kr. a sypou rži po 4 měř. 6 achtlech a 3 mírkách, ovsa po 7 m. 3 a 6 mírky: čtvrtník Mart. Pálka 10 R 3 kr., rži 2 m. 3 a. 2 mírky, ovsa 3 m. 7 a. 2 mír. Podsedníci (jest jich 12) po 4 R 18 kr., rži 1 m. 2 mír., ovsa 1 m. 5 a. 3 mír.; obec 1 R 6 kr., rži 2 a. 2 mír., ovsa 4 a. Celkem 386 R 45 kr., rži 92 m. 6 a. 2 mír., ovsa 150 m. 1 a. (Orig. čes.) XVIII. 1315.
1801. února 9. v Luneville. Články pokoje (míru), které od hr. z Kobenzl a Josefa Bonaparte ve Jménu J. M. C. 9. února v Lunville podepsány byly. (Tišt. čes.) XVIII. 1316.
1804. ledna 23. v Napajedlich. Ant. Ryger potvrzuje vrchnímu úřadu Napajedelskému obdržení instrukce pro mlynáře od c. k. dvorní komise v Brně 7. června 1773 vydané. (Orig. něm.) XVIII. 1317.
1805. Při revisi důchodenských a jiných účtů třeba předložiti 1. smlouvy o domovní činži v Napajedlich, Jankovicích, Košikách. Kvítkovicích, Tlumačově. Alenkovicích
a Šarově. 2. Smlouvy o činži mlýnské, pekařské, kramářské, z masných lavic, lisů olejných, koupelen, šenkoven a palíren. 3. Nově povstalé činže Tlumačovského žida (palírna), Sazovského šenkýře Zapletala, Záhliňského Martina Dvořáka atd. (Konc. něm.) XVIII. 1318.
1805. července 5. Výkaz stavebního dřeva v „Chrastie“ pro vyhořelé Záhlinické. (Or. něm.) XVIII. 1319.
1805. října 18. Register pro zaznamenání všelijakých splátek, jak na koho co přijde peněz v Záhlinicích. (Or. čes.) XVIII. 1320.
1806. ledna 25. v Napajedlich. Vejtah, jak mnoho Záhlinští za dřevo stavební po ohni na vystavění obydlí 21. července 1805 z panských lesů koupené dlužní jsou. Důchodní Fr. Promber. (Orig. čes.) XVIII. 1321.
1806. Registr příjmů a vydání obce záhliňské v letech 1803—1806 za Josefa Staňka purgmistra. (Or. čes.) XVIII. 1322.
1807. ledna 3. v Záhlinicích. Žádost obce Záhliňské, podaná pí. Terezii z Kobenzlu, rozené Montelabate, pí. panství Napajedelského, o odpuštění platu za dřevo stavební po ohni jim poskytnutého. Z

Božího dopuštění vyhořely Záhlinice 2. června 1805. Obec žádala pí. hraběnkou o podporu dodání stavebního dřeva na vystavění obydlí, stodol, kolní a chlévů v mírnější ceně. Dostala potěšitelné rozhodnutí, aby zatím poshověli, že třeba vyčkati lepších časů. Cekali měsíce, konali své vrchnostenské povinnosti poslušně, ale jak byli zklamáni, když se teď v největší nouzi požaduje od nich zaplacení plné ceny. Prosí proto na kolenou, aby pí. hraběnka uvážila jejich těžký a smutný osud a aby jim, když ne úplnou cenu, aspoň část odpustila. Josef Staněk, purgmistr, Jan Skopalík, rychtář, Jiří Kojecký, Karel Charuza, ouřadní, a Jiří Horák. (Orig. něm.) XVIII. 1323.

1808. listopadu 8. v Sušicích. Na vědomost se dává z obce Sušické straniva úřadu. Obec Sušická se domluvila, že oni přestávají na úřadu, že oni protiva úřadu nic nemajú, tak aby úřad ostával zas jak byl. Přítomní sousedi a svědci Fr. Hubáček, Fr. Korvas, Fr. Škrabal, Jos. Petrony, písař, Jan Hudka, pudmistr. (Orig. čes.) XVII. 1324.

1808. prosince 29. v Záhlinicích. Fr. Skopalík, purgmistr, a Fr. Skopalík z obce odpovídají na obžalování ze dne 28. prosince 1808 od Jana Gaje, Jury Břenka a Tomáše Vybírala podané, že prý tito žádné služby nemají, že jim žádný hospodář závdanku dáti nechce z příčiny té, že by hospodář, kdyby oni museli jít pryč (jsou při zemské obraně), závdanek trafil. Tato výmluva jest nepravdivá, neboť žádný dokonalý čeledín nezůstane bez místa služby a nerad žádný hospodář dobrého čeledína propustí, ale lenivého, hubatého a trucovitého nerad žádný do služby bere, ale s radostí s takovým koncem roku očekává a u těch dvou prvních se to vše nalézá. Tomáš Vybíral jest krejčířského řemesla, k službě selské neschopný. Jsou také od rezervy jiní (vojáci) v obci a že jsou dokonalí čeledíni, mají službu a žádnému to není protivno, kdyby byli kdykoliv povoláni (k vojsku) atd. (Orig. čes.) XVIII. 1325.

1309. října 31. v Napajedlích. Obnova úřadu pro r. 1809. Za pudmistra Karel Valenta, Donín Úředníček, Fr. Půl; za rychtáře Donín Úředníček, Jos. Stopka č. 124, Frant. Půl; za obecní hospodáře Jos. Stopka č. 124., Val. Stopka; za mladšího pudmistra Jan Poslušný, navržení byli. (Orig. čes.) XVIII. 1326.

1311. ledna 1. v Napajedlích. Smlouva Napajedelského úřadu hospodářského s Václavem Hložkem, kovářským mistrem, o práci, jakou bude konati pro vrchnost od 1. ledna do konce prosince 1811 a co mu bude za ni placeno. 1. Za okování jednoho páru strapecírckých koní ročně 18 R. 2. Za ztrátu ohněm odčitá se mu ze všeho železa, které od vrchnosti k zpracování obdrží, 6 funtů z jednoho centu železa nového a 8 funtů z centu železa starého. 3. Dostane 20 sah dříví za zaplatu do důchodu 45 kr. Dříví si musí

v lese sám nadělati, úřadu lesnímu to oznámiti a bez jeho vědomí nesmí je odvézti. Dále může jako posavad užívati na konopě 4 achtle pole, 6 kop zeli, 2 bečky piva a 4 sáhy dříví z mládi. které se mu doveze. Za to se kovář zavazuje všechny vrchnostenské práce bez meškání hned vykonati za následující ceny: Funt železa zpracuje za 6 kr. na kotvice, skoby do zdi a háky, vidle, řetězy, Všecky opravy vozů a pluhů atd., za 8 kr. zavěsí u dveří jednoduché i lomené, rošty, kladiva, okutí žebří nového vozu, pluhu, menší řetězy atd., za 10 kr. rozličné nebozezy, šrouby s matkami, hlavně k puškám, rýče atd. (Or. n.) XVIII. 1327.

1814. října 4. v Záhlinicích. Pronájem „Bařiny“ na 2 měrice, kterou vrchnost Záhlinickým sousedům propachtovala a obec zase Craštanskému usedlému Obdržálkovi na 4 leta pronajala, měřici ročně za 12 R, obě měrice za 24 R, které o sv. Václavě bude povinen plativati. (Orig. čes.) XVIII. 1323.

1814. březen 12. v Napajedlich. Obec Napajedelská (pudmistr Mates Přerovský, rychtář Jan Latusa, Ludvík Dědák, Frant. Vodnářík, Jakub Vrzala, Jan Hrdina, Jan Smýkal) odpírá nařízení vrchnostenského úřadu saditi stromky v poli při silnicích, protože obec bez toho má jen samou práci k očekávání, poněvadž takové stromky v poli ustavičnými marši vojenskými a formany vždy zkáze vystaveny budou a na ten způsob ustavičné se posazovat bude muset, na rolích ale po časy mnoho škody skrze stín a ptactvo, které by nejlepší příležitost zdržovat se mělo, se stalo a krom toho se silnicama nazbyt práce mají, že si časem rady nevědí. (Orig. čes.) XVIII. 1329.

1821. ledna 24. v Záhlinicích. Petr Tetera, majitel hospody v Záhlinicích, stěžuje si u úřadu vrchnostenskému v Napajedlich, že na svou žádost z minulého roku, aby mu dle kupní smlouvy dodáváno bylo pivo v bečkách 4½ vědrových, anebo devátá bečka zdarma, posud vyřízení nedostal; žádá proto o brzké vyřízení. (Orig. něm.) XVIII. 1330.

1822. ledna 2. v Opavě Křestní list Karla Jakuba Šebest. Muttwillla, narozeného 19. ledna 1790 v Opavě, syna Karla Maxm. Mutwillla, pokladníka danky; a Zuzany Poláckovy; podepsán Jan Ottenberger, městský farář a děkan v Opavě (2 expl., oba orig. něm.) . XVIII. 1331 a, b

1824. března 16. v Brně. Certifikát o propuštění od vojska Floriana Kundery ze Záhlinic, rezervisty 29. pěšího pluku vévody Viléma z Nasavy. (Orig. něm.) XVIII. 1332.

1824. února 19. v Opavě. Zuzana Muttwilllová, která za syna svého Karla Muttwilla, důchodního v Napajedlich, složila služební kauci 1000 zl. v. m. do důchodu Napajedelského dne 27. května 1820, potvrzuje dvěma podepsanými svědky, že ji je syn splatil; nemá tedy na jeho kauci žádných více nároku a postupuje je jemu. (Orig. něm.) XVIII. 1333.
1834. května 8. v Napajedlich. 26 občanů (podepsaných) Napajedelských žaluje vrchnímu úřadu na pudmistra Martina Štěpaníka a obecního hospodáře Pavla Stopku, že s obecním vlastnictvím a jměním Napajedelské obce nakládají jen k svému zisku a k obecní největší škodě a své povinnosti úřední zanedbávají. (Orig. čes.). XVIII. 1334.
1835. ledna 9. v Záhlinicích. Obec Záhleňská (Jan Horák, pudmistr, Georg Horák, rychtář, Fr. Skopalík mladší, Jan Skopalík z obce, Augustin Charuza a Jan Symerský) žádá vrchnost (hrab. Stockau) o odpuštění záplaty za 3½ kopy. latí a 400 cihel, které od vrchnosti odebrala na zřízení a pokrytí obydlí pastýřova, neboť následkem vyhoření jest jim velmi těžko platiti. (Orig. něm.) Na rubu:
1835. ledna 21. v Napajedlich. Resoluce hraběte Stockau. Poněvadž dostala obec od pojišťovny náhradu a poněvadž se ta nehoda netýká jednotlivce, nýbrž celé obce, která to spíše snese, má se onen materiál na pastýrnu zaplatiti. (Orig. něm.) XVIII. 1335.
1836. února 22. v Napajedlich. Hrabě Stockau povzbuzuje poddané své, aby se dali pojistiti proti ohni, vypočítává veliké výhody, jaké jim pojištění poskytuje. (Orig. čes. i hraběcí podpis český: hrabě Stockau.) XVIII. 1336.
1338. listopadu 3. v Záhlinicích. Martin Bureš potvrzuje příjem 124 zl. k. m. od Záhleňské obce za vyházení Moravy, práce to kontraktem zjednané. (Orig. čes.) XVIII. 1337.
1838. listopadu 27. v Napajedlich. Úřad vrchní Napajedelský žádá vrchní úřad Kroměřížský, aby představený Hulínský Jan Fuchs byl trestně vyšetřován pro urážku na cti, které se dopustil v hospodě v Záhlinicích, vykládaje o vrchním Napajedelským Janu Dieblovi, že zadržuje poddaným mýtné peníze a že proti němu pronášel velké nadávky. (Orig. něm.) XVIII. 1338.
1839. března 1. v Kroměříži. Vrchní úřad Kroměřížský sděluje Napajedelskému vrchnímu úřadu, že zavedl vyšetřování a při výsledku obžalovaného se ukázalo, že k potrestání dle § 234. a 241. se případ ten nehodí. (Or. něm.) XVIII. 1339.

1841. května 11. Situační plán řeky Dřevnice mezi Otrokovskými lukami a Kvítkovským polem, jejíž řečiště mělo být regulováno prokopáním oklik přímým směrem v délceasi 600 sah (= 1170 m), vypracovaný lesmistrem Fr.Kollerem. (Orig.) XVIII. 1340.

1848. března 17. v Napajedlích. Protokol, sepsaný v kanceláři vrchního. Sedláci Tlumačovští žádali, by jim povoleno bylo pastvisko Tlumačovské mezi sebe rozdělit. Na dnešní den předvoláni byli sedláci i podsedníci, ale jenom plnou mocí od ostatních opatření, aby se o jejich žádosti jednalo. Dostavili se sice, ale bez plných mocí, proto se děle jen prozatímně šetření.

Pastviska Tlumačovská jsou:

I. rustikální „Rokyti“ 55 měřic dle katastru Tereziánského, dle nové katastrální mapy topogr. čís. 842 na 22 jiter 1206 $\square^\circ$, k tomu č. 841 na 71 $\square^\circ$, č. 843 na 399 $\square^\circ$, č. 844 na 592 $\square^\circ$, celkem na 23 jiter 682 $\square^\circ$.

II. „Metlov“ dle Tereziánského katastru 62 7/8 měřic, dle nového katastru top. čís. 2605 na 49 jiter 634 $\square^\circ$, č. 2601 na 2 jitra 121 $\square^\circ$, č. 2602 na 6 jiter 1583 celkem na 58 jiter 738 $\square^\circ$.

III. „Pod dvorem“ dle Tereziánského katastru 119 měřic, dle nového č. 2523 na 57 jiter 31 $\square^\circ$.

IV. „Zabrání“, dominikální pozemek od vrchnosti zaměněný č. 409 na 13 jiter 380 $\square^\circ$ a č. 408 na 29 jiter 182 $\square^\circ$, celkem 42 jiter 562 $\square^\circ$.

V. „Za mlýnem“ také zaměněno od vrchnosti vícero parcel na 63 jiter 270 $\square^\circ$.

Dohromady všech pastvisk na 244 jiter 683 $\square^\circ$.

Sedláci přejí si, aby rozdělení dělo se dle nařízení o dělení pastvisk, podsedníci zase si přejí, aby se vůbec nerozdělovalo, že se dobrovolně k tomu nepřidají. Muselo by se státi dorozumění, aby podsedníci nedostali podílů dle poplatku daňového, nýbrž větší, poněvadž posud stejným dílem platili a byl jim přiznán větší díl pastviska k užívání, než by dle usedlosti a dle daně jim připadlo. Jest tedy potřeba, aby se v obci stalo lepší dorozumění a aby se vyšetřila povinnost daňová i pravidlo, dle kterého by se rozdělení státi mělo. Podepsáni jsou: Jan Procházka, Jos. Samohyl, Jan Zapletal, Ant. Kulenda, Frant. Gavenda, podsedník, Martin Dvořil, Fr. Vlček, Jos. Zapletal — vrchní Diebl. (Orig. něm.) XVIII. 1341.

Rejstřík jmenný a věcný.

Čísla značí listinu.

Babice 79, 94, 99, 104, 212, 240, 270,
299, 392, 518, 519, 631, 644, 647,
843, 957, 1025, 1155.

Bařice 1030.

z Bělkovic na Bilovicích Mikuláš Onšik
2, 8.

z Bělkovic a na Pohořelicích Dalibor 2.

Jan Onšik 2.

Bělov 7, 255, 204, 205, 208, 644, 702,
820, 821, 1000, 1149, 1160—9,
1172, 1256—8, 1278—80.

Bílanv 644.

Bílovce 641, 113-1.

Bohuslavice 502—4.

Borovná 1003.

Boršice 6, 17.

Bořenovice 103, 1022.

z Boskovic Arkleb Trnavský 3.

Břest 6.

Březolupy 644, 696—8, 700, 709—13,
727, 728, 786, 924, 931, 1076,
1227.

Bořinský Tomáš, úředník 80.

Bučovice 1034.

Buchlov 3, 6, 243.

Buchlovce 6.

Bvstřice p. H. 82, 90, 98, 103, 107, 283,
369, 417, 418, 432.

ceny obilí 1311.

Čenkov 968.

Derfle 631.

z Domamyslic a na Buchlovicích p.
Jiřík 2, Domanin 6, 212.

doprava soli do Napajedel 752, 757, 763,
764, 767, 768, 770—2, 776, 777,
779—82, 784, 787—90, 792, 794,
797, 801, 803, 804, 811—3, 815—6,
819, 827, 832, 845—9, 851—65.

Decszomilov 59.

Dřevohostice 107, 554.

z Dubé Berka Lev Burjan 14.

dvůr Prusinky 2, 26.

Eleonorovice 162, 1155.

Gelmenice ve Slez. 641.

Halenkovice 26, 36, 162, 187, 270, 335,
336, 338, 392, 403, 126, 427, 429,
644, 645, 649, 666, 693, 878, 941,
1026, 1030, 1087, 1110—1, 1113—
8, 1146, 1159, 1170—1, 1155, 1235,
1241, 1258, 1261, 1278, 1280.

Hežovice 6.

Heřzly 6.

Hodonin 644, 834—5, 83S, 839, 841.

Holešov 50—2, 80, 82, 103, 107, 128,
137—9, 141, 149, 155, 157, 369,
417—8, 492, 640, 649, 658, 677,
683, 684, 692, 1053, 1168.

Hory Kutné 42.

Horní Ves u Lukova 1196.

Hostišová 983.

Hranice 114, 901.

hranice napajedelsko-hradišské 880,
884, 889, 903, 1019, 1275.

Hulín 5, 1134, 1338, 1339.

Huštěnovice 232, 299, 6-14, 917, 1017.

z Choltic na Žadonicích Albrecht
Zedlnický 14.

Chráštaný 5, 97, 962, 1128—9, 1328.

Chvalkovice 141, Chylice 644

Jalubí 6, 23, 24, 54, 104, 136, 223,
224, 236—8, 251, 256, 267, 270,
286—9, 299, 392, 441—3, 641,
966, 1208, 1241.

Jankovice 41, 58, 162, 211, 223, 224,
230, 233, 236, 237, 239, 251, 267,
270, 286—9, 296, 298, 299, 300,
316, 334—6, 338, 644, 645, 647,
659, 668, 892, 899, 1083—6, 1145,
1241, 1262.

Jarohnovice 614.

Jarošov 1227.

z Jitky na Březolupích vladýka Wolf
Lorent 8.

Karel IV. císař 2.

Kateřinky 1155.

z Kinšberku a na Kunvaldě Jan Balcar
Cetvic 14.

Kněžpol 644, 1101—2, 1227, 1243.

Kojetin 644.

Količín 107, 381, 1053.

z Kornic Hynek Bilík na Veselí 6.

Kostelany 14, 644.

Kostelec 6, 103.

Košiky 67, 162, 211, 227, 228, 234—6,
263, 270, 286—9, 296, 298, 299,
300, 316, 320, 334—6, 338, 343,
498, 644, 645, 647, 653, 659, 660,
667, 896, 1087, 1093, 1247—8,
1258, 1260, 1263, 1268.

Kroměříž 97. 204, 644, 674, 823, 829, 876. 1024.
 Kudlovice 12—4, 31, 36, 55, 162, 212, 218, 219, 220, 270, 320, 338, 393, 424, 518, 629, 630, 631, 644, 645, 647, 665, 674, 693, 836, 877, 887, 888. 893, 905, 957, 1032, 1178, 1198, 1202—3, 1235, 1241, 1247, 1258.
 Kunovice 644.
 z Kunovic a na Uh. Brode Jetřich 2. 12.
 z Kunovic a na Uh. Brodě Jan 6.
 „ a na Ostrově Jan Jetřich 14.
 z Kunštátu a Jevišovic Jan Zajímač 6.
 Kurovice 5. 51, 377, 384, 411, 488. 644. 646, 961, 963. 1255. 1266.
 Kvasice 14, 83, 88, 94. 110. 112. 118—9, 128, 134, 137, 141. 142. 141. 146, 147, 155, 176. 177. 183. 190. 191, 204, 369, 455, 494, 495, 611. 644, 892, 907, 940. 1007—11, 1066. 1069. 1133—4. 1204.
 Kvítkovice 8. 37. 48, 72, 106. 162, 166, 167, 247, 321, 322, 342, 344—7, 349—56, 358—61, 363, 370—2, 388, 390, 394. 467, 638, 670, 678, 942, 1009, 1031, 1047, 1070, 1078, 1120. 1154, 1156, 1174—5, 1178, 1180—91, 1193 až 1195. 1198—03, 1205. 1209—10, 1212—3, 1218, 1220—8, 1231—2, 1241, 1340.
 Kyselovice 107.
 Labuty 6.
 Ladislav král 2, 11.
 z Landeku a na Lukově Nekeš Václav 10.
 z Landeku a na Zl. Ujezdě Vilém Nekeš 10.
 Lechotice 51, 377.
 Lesná 103. 522.
 z Leštan Pavel Krek Lešťanský 16.
 Lhota Velká 881. Lhotka 6.
 Lhotka u Bystř. 472.
 u Malenovic 941.
 Libava 59—63. 73—8. Lída 530.
 Lipt. v. Mikuláš 59—61, 63, 73—6. Litence 1058.
 Lobodice 1179.
 z Lomnic Jan 3.
 „ Znata 3.
 „ na Broumově Adam 6.
 Lubná 14, 644, 1012.
 Ludvík král 3.

Lukov 644.
 Lukoveček 944.
 Lutonín 600.
 Machová 362, 476, 644, 958.
 Malenovice 83, 89, 501, 503, 504, 632—5, 644, 828, 906, 939, 956, 1056, 1078, 1081, 1094—6, 1134.
 Martinice 967.
 Mařatice 299.
 Medlovice 6.
 Milonice 979.
 Místřice 1243.
 Mískovice 51. 440, 1023.
 Mlatcová 897.
 z Modřelic na Napajedlech Václav Mol 12—4.
 z Monte l'Abate 1274.
 Moravany 644.
 Moštěnice 6.
 Mutwill, úředník 1331, 1333.
 Mysločovice 51, 410, 932, 953, 134.
 Napajedla — dvůr Weissův 16. 17, 444—6, 448, 479, 481—3.
 Napajedla 1—4, 7, 9—12, 14. 16-18, 22, 26. 32, 36, 43—7, 50, 68, 81, 84, 87, 91, 92, 95, 106. 147, 151, 155, 160, 162, 164, 168—72, 175, 179, 204, 221, 223, 224. 269, 270. 279, 312, 334, 337, 369, 375, 376, 393, 399—404, 409. 412. 417, 420—1, 423, 427, 429, 437 —8, 465, 475, 554, 644—8, 650, 655, 660—1, 675, 681, 702. 727—8, 736, 785, 817—8, 823, 828, 831, 833, 866—7, 870—1, 882, 897, 902, 908—9, 943—4, 960, 964, 967. 969, 980, 988—93, 995—9, 1002, 1004—6, 1010—1, 1015, 1061—5, 1081—2, 1103—4, 1108—9, 1137, 1157, 1207, 1211—2, 1217, 1219, 1235, 1241, 1255, 1265, 1267, 1272—3, 1276, 1295, 1302 —3, 1305, 1326—7, 1329, 1334.
 napajedelský statek 84, 91, 163. 165, 201—3, 208, 210, 383, 385—6, 520—2, 527—9, 643. 651. 657. 686—91, 747, 759, 796, 810, 814, 840, 850, 894, 947—51, 1060, 1069. 1076, 1214, 1230, 1236—9, 1242. 1241, 1216, 1249, 1285, 1289, 1318.
 Nedakonice 736.
 Nedachlebice 644, 928.
 Nová Dědina 6-44, 1001, 1258.
 Novosady u Drahan 497.
 Nový Jičín 120.
 Nová Ves 1110—1.

Nové Veselí 1100.
 odvodv 910—6, 918—23.
 Olomouc 120, 823. 1240.
 Opatovice 886.
 Ořechov 86.
 Ostroh 882.
 Osvětimany 6, 837.
 Otakar II. král 2.
 Otrokovice 2, 8, 43, 81, 84, 91—2, 106,
 151, 162, 166, 167, 170, 353, 390,
 411, 414—5, 423, 425, 473. 501,
 503—4, 644—5, 647, 669, 735, 754,
 868, 1014, 1072—3, 1078, 1082,
 1112, 1197, 1235, 1241, 1251—2,
 1314, 1340.
 otrokovský statek 84, 201—3, 747, 759.
 769, 810, 814, 840, 850, 1242.
 Ujezd 6.
 paliči turečti 173.
 z Perku a na Vahančicích vlad. Jan
 Perygar 2, 7.
 z Pernštejna Jan 3.
 Platzter, hejtman 658, 685.
 Pohořelice 87, 644.
 Polešovice 6.
 Poličná 153.
 poměry všeob., patenty a instrukce na
 panství nap. 427, 477—8, 1300,
 1317.
 povodně, regulace Moravy 1269—72,
 1298—9, 1306—9, 1312.
 Popovice u Uh. Hr. 900.
 Pozdřechov 498.
 Praskolesy 809.
 Provodovice 984.
 Prusinovice 103, 107. 418, 425.
 z Prusinovic na Podstatě Bernard Pod-
 statský 14.
 Přerov 969.
 Příluky 1081, 1094—8.
 Rackova 51.
 Rákoczy 65.
 Rokytnice 40.
 Roštění 103.
 Roštín 6.
 z Rottalu, hrabata 30, 31, 34—5. 39,
 64—6, 70, 93, 102, 109, 115, 117,
 121, 155, 206—7, 214—7, 225,
 253—4, 622, 970—8, 981—2. 985—
 7, 1008, 1028, 1035—6. 1038—43,
 1045—6, 1048—51, 1054—5, 1057,
 1068, 1080. 1119 až 1125, 1127,
 1132, 1137—41, 1148, 1158,
 1214—7.
 z Roupova a Mladoňovicích Vilém 10.
 Ruclavice 107, 467.

Rudolf II. 9, 11.
 rybníkářství, chov rvb 641, 694, 809,
 876.
 Salm hrabě 40.
 sanytru vaření 879.
 Sazovice 106, 162, 166—7, 410. 505 až
 506, 644. 671. 953. 961, 1074,
 1134, 1212.
 Silimov 927.
 Skalka 6.
 ze Slavkovic a na Malenovicích Joachim
 Bitovský 10.
 Slavkov u Holeš. 471.
 Sobělice 980.
 spor o Kopánky (týká se Babic, Spy-
 tinova, Kudlovic, Halenkovic, Sušic.
 Napajedel, Velehradu) 525, 526,
 549—51, 558, 658.
 spor malenovsko-napajedelský o louku
 499, 500, 507—11, 513, 516—7,
 523—4, 531—47, 552, 560—8,
 582—99, 601—21, 623—7.
 spor Topolné s Březolupami 719, 722—
 3, 732—3, 741, 743—4.
 spor s Velehradem (Jalubí, Jankovice,
 Halenkovice. Babice, Kudlovic.
 Traplice, Žutavy, Napajedla) 19—21,
 28, 29, 33, 34, 55, 56, 79, 94—6,
 99—102, 104, 109, 111, 113, 122—4,
 132, 135—6. 139, 140, 161, 178,
 182, 184—6, 188—9, 192—4, 226,
 229, 242—6, 248—50, 257—8,
 260—4, 268, 273—7, 281—2, 284,
 290—1, 293—5, 297, 301, 308—10,
 313—4, 317—19, 323—33, 339—41,
 357, 364—8, 373—4, 387, 396—7,
 406—8, 434—6. 449—53, 456—8,
 460—3, 468—70, 514—5, 685.
 správa holešovského panství 52, 81, 82,
 107, 110, 133.
 správa napajedelského panství 121,
 431—3, 458.
 Spytinov 14, 25, 28, 36, 50, 100, 162—
 3, 180, 195—200, 236—7, 270—72,
 392, 398—404, 559, 631, 636,
 644—5, 647, 659, 663, 693, 703—5,
 717, 720—1, 724—6, 729—31,
 737—40, 742, 748—51, 756, 758.
 760—2, 766, 774—5, 782—3, 791,
 793, 799, 806—8, 822, 824—5, 842,
 873—5, 878, 885, 901. 929—30,
 934—8, 1032, 1078, 1101—2,
 1112—4. 1130. 1143—4. 1147,
 1150. 1155, 1241. 1255, 1260—2.
 Stanislav Turzo, biskup ol. 5.
 Staré Město pražské 898.

Staré Město u Uh. Hrad. 1071.
ze Strachnova na Nedachlebicích Václav
Janaur 10.
Střebovice 925.
Stříbrnice 6, 1106.
Stržovice 644, 894, 904, 1018.
Stupava 644.
ze Sudic Jan ml. Jakartovský 35.
Sušice 12, 14—5, 26, 36, 162, 233,
251, 270, 392, 419, 422—4, 518—9,
631, 644, 647, 654, 665, 693, 773,
843, 905, 1032, 1052, 1155, 1241,
1324.
Šarovy 644, 664, 680, 696—8, 786, 881,
1077, 1079, 1134.
Šilperk 988—93, 995—9.
ze Šlejvic a na Nov. Zámku Adam
Kravařský 14.
Šternberk 137.
ze Šternberka a na Holešově Albrecht 2.
Štípa 389.
tabáku sázení 693.
Tecovice 473, 505—6, 644, 828, 1014,
1072—3, 1178.
Těšnovice 644.
z Tetouru a na Malenovicích Jiřík Tetour
2.
z Tetova a Malenovic na Otrokovcích
Burjan Tetour 2, 7, 8.
tlumacký statek 84, 747, 759, 810, 814,
840, 850, 1242.
Tlumačov 5, 81, 84, 89, 91, 92, 106,
155, 162—3, 201—3, 238, 292, 362,
372, 377, 384, 416, 425. 476, 535,
545—6, 556, 641, 644. 645, 656,
660, 672, 679, 682, 809, 829, 844,
869, 894—5, 905, 907, 926, 932,
940, 959, 963, 977, 1000. 1007,
1027, 1059, 1067, 1130, 1133—6,
1142, 1176—7, 1192. 1206, 1212,
1241, 1250, 1255, 1260, 1272,
1281, 1283, 1290, 1341.
Topolná 2, 14, 26, 36, 105, 162, 231.
269, 423, 428, 600, 644—5, 662.
696, 755, 1070, 1078, 1130, 1134,
1147, 1151—3, 1243, 1245, 1282.
Traplice 6, 12, 27, 53—8, 67—8, 71. 79,
85, 95, 104, 135—6, 140, 179, 181,
211, 218—20, 227—8, 230, 233—4,
238, 252, 266, 277, 299, 439, 441—
3, 447, 629, 630, 644, 872, 1052.
Trávník 644, 902, 955, 1016, 1027.
1197.
Třebíč 1105.
Tučapy u Buchlova 6.
Tučapy u Hol. 51.

Tupesy 6.
Tvarožná 1207.
Uh. Brod 382, 520—2, 555, 683, 1090.
Uh. Hradiště 640, 683, 830, 1061—5,
1230, 1236—7, 1243.
Val. Meziříčí 59, 108, 114, 125, 129—31,
138, 143, 145, 148, 150, 520, 522.
z Vartenberka na Napajedlech Jan 9, 10.
Vážany 6.
Velehrad 1, 38, 55, 56, 69—71, 86, 96,
102, 109, 111, 115—7, 180, 212—3,
241, 265, 312, 315, 398, 890—1,
1155, 1244, 1255.
Velká 106, 1088—92.
Velké Pavlovice 49.
Velká Polom 240.
z Víckova na Cimburku Vilém 6.
z Víckova a na Prusinovicích Arkleb 10.
z Višnic na Lesonicích Jiří Markvart 93.
Vitoměřovice u Lipt. sv. Mik. 59, 61—3.
Vizovice 699, 701, 866—7.
Vladislav král 2, 3, 11.
z Vlčnova a na Veletinách Burjan 2.
Vlkoš 933.
vojska pochody, ubytování 485—6,
489—91, 493, 512, 548, 628, 637.
639.
Vranovan (Vracov?) 6.
Vrbka 14, 149, 644, 1070—1, 1159,
1278, 1280.
z Vrchlabí a na Kurovicích Jan Hašek 5.
z Vrchlabí a na Kurovicích Vilím 5.
Vřesovice 6.
Vsetín 174.
všeob. nařízení a oznámení 496, 1301,
1316, 1336.
Záhlinice 5, 51, 162, 279, 304, 377, 381,
405, 488, 553, 556, 642, 644, 652,
673, 688, 945—6, 952, 954—5, 962,
965, 1016, 1018. 1021, 1106—7,
1128—30, 1134, 1172, 1179, 1196,
1241, 1277. 1284, 1286—8, 1291—
4, 1296—7, 1304, 1310, 1313, 1315,
1319—23, 1325, 1328, 1330, 1332,
1335, 1337.
ze Zahrádky a na Buchlově Václav Šturm
2, 11.
ze Zahrádky a na Buchlově Diviš 2, 4,
11.
Žaříč 1059.
ze Zastržl na Morkovicích Jan 6.
Zborovice 899.
Zlámaná Ves 6.
Zlechov 6, 31.
Zlín 37, 106, 638, 644, 943, 1227.

1) Jakub z Rottalu
+ 1811 zámek Napajedla
+ 1811

Marie
Thaurova

z Rottalu

a jejich nástupci
na Napajedelském panství

Anna, rozc. Bruntschka z Vítkova
vdána po Jakubu Bruntschkovi
z Vítkova (+ 1822)

2) Jan, hr. z Rottalu
Napajedla, Kvasice
+ 1874

Anna Marie
ze Šternberka
1. manž. Popel z Lobkovic

3) Julius Vilém, hr. z Rottalu
Napajedla, Olšpovice, Tumašovice
1837 - 1891

Elisaveta, hr.
z Tureštinu

Jan Kryštof, hr. z Rottalu
Holešov, Bystřice a)
1835 - 1899

Marie Margareta
z Heistersteina
Zin od 1718
2. manž. Jan Fr. Gottfried
z Ditrichštejna

4) František Helfried
hr. z Rottalu
Napajedla, Kvasice
+ 1911 + 1917

Rozálie
provd. Windschgratz

Marie Antonie
provd. z Kololu

Jan Josef, hr. z Rottalu
Veselí n. M., Kralupy
manž. Marie Antonie
z Enkheimu

Jan Zikmund, hr. z Rottalu
Holešov, Bystřice

Marie Beata
z Lichtenteyna

6) Leopold
hr. z Rottalu
podkomoří král. věnných
měst v Čechách
Zin
+ 7.9.1750

Marie Terezie
z Paaru, provd.
z Trauttmansdorfu
+ 1766

5) Adam Jachym, hr. z Rottalu
na Napajedlích, Kvasicích a Zlíně
+ 1708 - 22.9.1746

Marie Josefa
hr. ze Šternberka
1732

František Adam
hr. z Lambek
+ 1738

Marie Anna
Kvasice
+ 1738

Marie Terezie
+ 1742
Zin

Jan (František)
hr. z Krasenbrunn
+ 1742

Marie Josefa
+ 1742
Zin

Andr.
z Aunsperg

Marie Františka Josefa
manž. Jan Bedřich hr. Seifert
Lukov, Kralupy

Marie Cecile
z Trauttmansdorfu

7) František Antonín, hr. z Rottalu
na Holešově, Bystřici, Prusovicích, Hanušovicích,
Zborovicích a Napajedlích
+ 26.10.1762

Marie Terezie
z Wienne
1. manž. z Kramm
Zborovice

8) Marie Anna z Rottalu
Napajedla
+ 1767

Guidobald
z Ditrichštejna
+ 1772

Amalie
Bystřice a)
Prusovice

Linhart de la Rovere
hr. Monte l'Abate

František
hr. Nadasdi

Maximiliana
Holešov

Monte l'Abbate

hr. Wengerski

Jenovefa
z Monte l'Abbate

Jan Ferdinand,
hr. Fuenfkirchen

Johann Ludwig
hr. Kobenzl
1753 - 1809

9) Marie Terezie,
hr. Monte l'Abate
na Bystřici a Prusovicích
+ 1751 - 21.10.1824

František,
hr. Monte l'Abate
na Bystřici a Prusovicích
+ 1751 - 21.10.1824

von Fuenfkirchen

von Stockau

Ota František
hr. Fuenfkirchen

Klement, hrabě
Kesselstadt
+ 1828

10) Františka, hr. z Fuenfkirchen
Napajedla
+ 1870

11) Georg, hrabě Stockau
c. k. Major
+ 1865

František, hrabě
Kesselstadt

Kazimír,
hr. Esterhazy

Pavla
+ 19.1.1858

12) Bedřich,
hrabě Stockau
+ 1831 - 6.12.1884

Marie
+ 19.8.1859

Baltazzi

13) Aristid Baltazzi

Adolf,
hr. Dubsky
na Záběle
+ 17.1.1877

Jan
+ 7.4.1837
manž. Evelyn
Baltazzi
+ 25.11.1854

Otto
+ 5.10.1865
manž. Marie Virginie
Baltazzi
+ 1.12.1848

Terezie
+ 1.12.1848

Evelyn

Copyright 1998 K. Kynčl
zruky M. Mlynářová